Νίκος Κόγιας

Διάφορες σκέψεις

ΔΗΜΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΔΩΡΕΑ

Κ. Τόμαι

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ
Χρονία Εισαγωγής 13/06/2014
Ταξινομικός Αριθ. 070.44 Κοτ
Αριθ. Αντ. / Βιβλ. 4
Τοπογραφικό Συλλογή Τοπικού Ενδιαφέροντος [Τ]

0140162909

Από το 1932, ο Ναζισμός που είναι η πιο εξτρεμιστική και επιθετική μορφή του φασισμού, αρχίζει να διαμορφώνει το δρόμο του παγκοσμίου πολέμου. Ο γερμανικός εξτρεμιστικός πόλεμος, ο κινεζο-Ιαπωνικός πόλεμος, το προσωπόγραφο του Χίτλερ στο Ρήνο, η ανωμαλία, του Μουσολίνι στην Αβησσυνία και η δικτατορία Βασιλο-Μεταξικών διωγμών, ήταν μερικά από τα δεδομένα που επιταχύνουν. Η κατάληψη της Τσεχοσλοβακίας το 1939, η κήρυξη του πολέμου τον Σεπτέμβριο του 1940 στην Πολωνία και τον Ιούνιο του 1941 στη Σοβιετική Ένωση, η συμμαχία των ΗΠΑ και της Ιαπωνίας στον πόλεμο των μεγάλων δυνάμεων σε παγκόσμιο επίπεδο, ένας, ένας, όλοι μαι τεράστιοι πολεμικοί έθνων και εκατομμυρίων ανθρώπινων θυσιάσεων στον τερματισμό και τον τερματισμό δεν υπήρχε προηγούμενο.

Ο πόλεμος αυτός, ήταν ο μεγαλύτερος καταστροφικός θέατρος μιας και δυνάμεως, που έπεσε πάνω στην ανθρωπότητα, 15) μόνο χρόνια μετά τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο. Θα ήταν μεγάλο λάθος, αν ο κατοικούμενος αυτός περνούσε χωρίς να προσφέρει βαθύτερες ερμηνείες στην ανθρώπινη. Πριν ξεσπάσει ο πόλεμος, είναι γεγονός ότι είχαν καταβληθεί προσπάθειες να επιβεβαιωθεί αυτή η φρικτή αναπτοσφαγή. Όλως παράταση προσπάθειες, η φοβερότητα παραφροσύνη και οι παράξενοι δόγματα μεγάλων δημοκρατικών χωρών οδήγησαν δημόσιες εκατόμβες ανθρώπων στο πεδίο των μαχών.

Ο κίνδυνος να βυθιστεί ο ζώμμερμ η Ευρώπη και τότε ήταν ρος ο κόσμος σε σιωπή, βαθύ και δομένα αιώνων από ενδοχώρ νική γοητεία ή των υπαρχών. καταιγίδες και πυρίτιδοι ε ιναν θα είχαν εξαφανιστεί από προσώπου γης αν είχε επι γιεν ο φασισμός, η πιο απάνθρωπη και εισέχθη θεωρία του πρω νική και μέχρι τότε είχε εξανιστεί - γνωρίσει η ανθρωπότητα.

Οι φοιτ του κόσμου ξηρούσε ο εαυτόν του κίνδυνο ενωσαν τη δ και τις δυνάμεις του για να τον συντρίψουν μια για πάντα.

Στην Ε. Ένωση, την Αγγλία και την Αμερική οι μεγάλοι αυτοί πολλά τις διαφορές των εξήμαιαν τις προσπάθειας και τις δυσκ συντονίσουν τις ενέργειες προκειμένου να εξηφανιστεί η φοίτα φασισμού στον απέραντο πολεμικό χώρο και το εκατόμβιδες.

Η ιδεοδομική συγκρουση ανάμεσα στη Δημοκρατία και το φασ ήταν τεράστια. Το ίδιο και οι καταστροφές. Η χειμερινή πίεσ ήταν τρομερή. και ήταν τρομερή, διότι δεν υπήρχε τό η πιο φοβερή πολεμική τύχαν ή που γνώρισε ποτέ ο κόσμος, σ είχε προηγηθεί και η πιο βασανιστική πείνα φαραώ, που π πολλές χώρες είχε ήδη αποσυνθέσει την Δημοκρατία, όπου τ τον εθνικό τους.

Ο πόλεμος στη Γαλλία, οι κουϊσλίγκς στη Νορβηγία, Φίνλανδη στη Βαυγαρία, ο Αντονέσκου στη Ρουμανία, οι Μ Σλοβάκοι στη Σερβία και στη Χορβατία οι Μεταξάδες είχαν τ το πόν για να ανοίξουν διάπλατα το δρόμο στον πολεμικ χαν ή του χίτλερ. Μα και όταν τα τάνκς τσαρλατάνων γαν της Ευρώπης, η πείνα φαραώ ήταν αυτή που έδωσε στο χίτλ

δυνερχόταν: πετάν, τσουλάνωβήνου, ροϊμήδες κλπ, χιονοστερεώ-
ει ανεξοι την εξουσία του στη κατεχόμενη χώρες και έβαλαν πον
ού στη διάθεσή του τα αντίστοιχα προσοχικά όπλα με τα οποία τσάμπα
σφαγίασαν έτσι ώστε να απαχθήσει δικό του στρατό
Οι υπόδουλοι λαοί, προκειμένου να αντισταθούν στον οργανισμό,
διάστηκε να ιδρυθούν και το τελευταίο απόθεμα ηθικού
θένους, τόλμη και αυταπάρνησης. Επρεπε να αρχίσουν κάποιοι απ την
οχή και χωρίς μέσα την ένοπλη Αντίσταση κατά των κατακτητών και
ντόπιων συνεργατών τους.
Μέσα στη ανοδική χορεία των φορέων της ευρώπης, που ύψωσαν το
νάστημά τους κατά του Ναυσθήνη πρώτα και του Χίτλερ έπειτα και
η εγχώριας πείρατες βάρβαρης και έγραψε με το αίματα ένα
βύθισμα το μεγαλύτερο Επος πρώτος, μέσα στου πρώτου, είναι ο
θηνιακός λαός. Αρχισε με το έπος στα ορεινά βουνά. Το συ-
ρχισε στη πόλη και τα βουνά της χώρας. Ξυπνήσαμε λευτεράσαμε
χώρα μόνο του. Και πήρε τη δόξα, τα τραγούδια, τα μνήματα, τα
ασταλγικά περήφανα και παντοτινά ο λαός μας με τη δίψα του
ντίστασης στην πρώτη - πρώτη γραμμή των ενδόξων λαών της
υρώπης. Δίπλα στα μεγάλα συμμαχικά. Με τη νίκη των συμμάχων
ου τα όπλα που τότε πύρων είχαν δημιουργήσει την εντύπωση
ι είχε ηττηθεί για πάντα ο φασισμός και τα παραμιγάδια του. Δυστυχώς
πόδοι αυτοί δεν επιβεβαιώθηκαν. Ο φασισμός μιά στη εξουσία
ου οπαδού, συνεχώς η Ανθρωπότητα βλέπει τους υπεράνθρωπους
υθίες αναβιώνει και διαγράφει νέους κινδύνους

δημοκρατίας απορία αφού φορές: την ανοιχτή προπαγάνδα
κατηγορία του χριστιανικού κεφαλαίου τη διακαιώματα που βάφ
από χύμα το φως. Ήταν η δικαιώματα της μεγαλοαστικής τά
στη διάρκεια της κατοχής τάχτηκαν με τον κατακτητή και τον
όμως στη καταδίκασή της εθνικής οικονομίας μας του πανίσχυ
σοβιήτους του χωρίς τις μουμφορτισμένα οδηγώντας το φαϊ σ
πείνα και το θάνατο, δημοσιεύοντας παράνομες και επιμυθητικές

Η κατοχή της χώρα μας από τα γερμανικά στρατεύματα και τ
στρατούς στη δορυφόρων, δεν ήταν μια απλή στρατιωτική κατοχή, αλλά
σιστική κατάκτηση. Ο σκοπός των κατακτητών ήταν να εξανορθώσο
για πάντα τη χώρα μας φασιστικά και νέα κάνουν τον εθνικό φαϊ δ
Με την επιβολή της φασιστικής διακυβέρνησης είχαν κάνει ήδη τη
πορεία. Και η ανατόρθωση είχε προπολύ ξεκινήσει, έτσι μόνο
μπορούσαν να ικανοποιηθούν οι άπληστες πολεμικές ανάγκες και κυρί
να εξυπηρετηθούν τους μονοπώλιους και μεγαλοστρατιωτικούς
τικούς και οικονομικούς συμφέροντες, που δεν ήταν άλλοι από τις μοναρ
χικές δυνάμεις τους.

Οι άντρες φασίστας και αβάσταχτος, ηγετικός κατακτητής αλλά
κηρύσσονται και η μία εναντίον στην άλλη. Οι φασίστες όπως είπε ο
πάπεν, θέλανε να κάνουν ανθοχώρα όλη την ευρώπη ως τα σύνορα τ
Τουρκίας. Ο χίτλερ όριζε για τη χώρα μας πως πρέπει να γίνει σ
τσολιάνιδων και φυτεχών. Κάθε να επιβάρρει σαν φοίρα της χώρ
μας την οπισθοδρόμηση και τον εξευτελισμό. Αλλά σκοποί των κατακ
ήταν η χρησιμοποίηση της στρατηγικής θέσης της χώρας μας, των ψημέν
ανθρώπων πόρων της προς όφελος της χιτλερικής Γερμανίας, και η

νώ φοινίκη στην οριζόντια διαταρζώνονταν η υποδοχή του Β! παγ
κοσμίου πολέμου και έπρεπε να αναμετρηθούν δεδομένοι σοβαίνεις
δι εθνική ενότητα και ομοψυχία, ο Γεώργιος Β. Γαβζήπουργκ στις
Αυγούστου το 1936 καταργήσε το σύνταγμα και εγκαθέστησε στην πατ-
δα της τη φασιστική δικτατορία του Μεταξά. Τη δικτατορία που διέ-
θε κόμματα, οργανώσεις, φίμωσε τον τύπο και έκανε βιβλιοπυ-
ρράβε, βασάνισε και έστειλε εξορίες δημοκράτες και αντιφασίσ-
πολίτες, κορυφαίους πολιτικούς, πνευματικούς παράγοντες και απλές
μοκρατές. Έκανε φυλετική εκκαθάριση απαγορεύοντας στις φασιστι-
ες να μιλούν τη μητρική τους γλώσσα.
Ο Φαϊσάλ μισούσε δοκιμασμένα το φασιστόμορφικά, και τον εσωτερικό
ίκα, δι' αυτό και ξεσηκώθηκε σαν ένας άνθρωπος να τον αποκρού-
την επιδρομή του 1940. Η συμμετοχή του στον πόλεμο
ός από την αποκρουσή του είχαμε ανοδέοντας και δύσκολο
ονο κρυφό πόθο και το αίσθημα ανακούφισης ότι επιτέλους θή-
ινε η ώρα να γλυτώσει και από την εσωτερική τυραννία.
ένας αναπφισβήτητο σήμερα, ότι αν η Ελλάδα έβγαινε στη δε-
αετία του 40, με αντίθετο από το μοιρά καθεστώς πολιτικής νομι-
ας και κοινωνικής δικαιοσύνης, ο Β! παγκ. πόλεμος, παρά την
οχύτητα, δεν θα είχε τόσο καταστρεπτικές συνέπειες για τη
ωρά και το φασισμό και όλη θα ήταν η μεταπολεμική πο
ιτική του. Και θα ήταν άλλη γιατί ο φασισμός στην εξουσία δεν
ναι μια συνηθισμένη εγκαθίδρυση μιάς αστικής κυβέρνησης
η δεξιά μιας άλλης αστικής κυβέρνησης, αλλά η αντικατάσταση
ας κρατικής μορφής, της πολιτικής κυριαρχίας, δηλ της αστικής

μάχη έφαγε τον Αθήνα υπό των Τσαμικών στρατευμάτων τα δεύτ
έφεσε τε σαρήνοια όζιζ κατοκή των ελληνικών εδαφών από τη Βουγ
έχει φριζικό χαρακτήρα και όζι ο δορυφόρος αυτός της Γερμανίας, δεν
νε τίποτε περισσότερο. απλώς προσαρτίζε τα εδάφη που τα παραχωρήθ
σκοπός των Βουγγάρων φασιστών ήταν να επεκτείνουν τη Βουλγαρική κρ
και σε άλλα ελληνικά εδάφη και ειδικά στη Θεσσαλονίκη. Αυτό όμως σ
γωνε τον λαό το μετέτρεψαν σε όνειρο απατηλό.

Και ενώ αυτά εξέφαν τα αναρχικώτερα οι κουίσλιγκ, γνωρίζοντας τ
αφεγρικά αντίθετοι με αυτούς πλευρών και συμφέροντα του λαού και κυ
για να την οργανώσει με δική του πρωτοβουλία ο λαός Αντίστασης, πήρα
Τα μέτρα προκειμένου να απομηχανήσουν ένα τέτοιο φαινόμενο ήταν τόσο μ
των συμβεί να το Τσαμικών στα ξεκίνηλά του. Και το φασικότερο, για

την υποχρέωσαν οι καταπιτές να χρησιμοποιήσουν δικούς τους ανθρώπους
για την επανδρωση του κρατικού μηχανισμού τους παραχώρησαν ολόκληρο
τον Ελληνικό κρατικό μηχανισμό. Η βουλγαρία - παραχώρηση - είχε δύο
βασικούς στόχους: α) Να διευκολύνουν την εξουσία στην εξωτερική ανθρώπους
για τα μέτωπα και β) Μέσω του μηχανισμού να ελέγξουν για δολοφονικό κύ-
δυό το φαό και γι' να κάνουν πράξη τις υποδήλωσε που τους άφηναν ζεύγος
οι παγκοσμιές τους

Η μελέτη της ιστορίας αναιρέει και η ίδια επιβεβαιώνει, πως όταν μια κ
καταπιεζόμενη, οι πρώτοι που πρέπει να την απελευθερώσουν την καταπίεση και να α
βάσουν οργανώνοντας Αντίσταση είναι το σώμα των Αξιωματικών, τα σώματα
Ασφαλείας και η Διοίκηση. Ο κρατικός μηχανισμός. Είδες αυτό για αυτό που επ
βει η ιστορία και επιβάλει η ίδια κάθε καταπιεζόμενου φαού τον παραδόσαμε σ
ταπιεζόμενη. Και όχι μόνο τον παραδόσαμε, αλλά φεύγοντας οι μεγάλοι και οι

κώλα τρεις μόνο ημερών και παρακαταθήκες αγάπων στους εδώ ανθρώπους τους
ανα αποδεχθεί την κατοχή και να συνεργάζονται αρμονικά μαζί τους σε όλα τα επί-
α για το συμφέρον του χωριού και του τόπου με τους κατακτητές β) Μια φουρτούνα
ώς οι κρατούμενοι κομμουνίστες και να παραδοθεί στα αρχάλα κατοχικά κόμ-
να πολεμήσουν μαζί με τους κατακτητές αυτούς που θα αποπειραθούν να οργανώ-
ν Αντίσταση.»

και ενώ η πείνα σκότωνε ανθρώπους, οι πόλεις και η υπαίθρος στέναζε κάτω α-
τη μπότα των κατακτητών, αυτή ήταν η εικόνα που άφηνε πίσω του το παλιό
εσμός, το κράτος, η "Εθνική ηγεσία" της χώρας. Το σχετικό αυτό πείθει πως οι
μοί (οι εντός και εκτός) συμμέτοχοι, συνένοχοι και αμέτανόητοι είναι και τόσο
χο είχαν πως θα σκοτώσουν την αγάπη του λαού για την Ελλάδα, χωρίς να νοι-
ουν την παραμικρή ανησυχία για το μέλλον τους. Με αυτήν την εικόνα ξεμέ-
η αυτοάμυνα του μεσοπολέμου και της 4ης Αυγουστιανής δικτατορίας. Με αυτήν
όνα της καταστροφής και ταυτόχρονα άνοιγε η νέα φάση της τραγωδίας. Η
μακρόχρονη τραγωδία της κατοχής

Το αγγλικό ΕΛΟΣ και η Εθνική Αντίσταση 1941-44 είναι δυό φάσεις της
ιακής Αντίστασης του ελληνικού λαού στη φασιστική βία και υποδούλωση.
δυό αυτές φάσεις συνιστούν αναμφισβήτητα την πιο υψηλή πατριωτική εξαρ-
αρχή που την πιο μεστή σε κοινωνικό νόημα ανάταση του Έθνους μας από
ν καιρό της ύπαρξής του σε ανεξάρτητο κράτος. Το υψηλό αγωνιστικό φρό-
ημα του λαού μας εκδηλώθηκε σε όλες τις πτυχές μέρες της κατοχής από τις
ταφτικές ορδές.

Η χώρα μας καταστράφηκε ύστερα από ένα μακρόχρονο πόλεμο με
φασιστική Ιταλία και είναι αυτονόητο πως ο πόλεμος με το
ο κατακτητή. Ήταν επόμενο, τα συναισθήματα που γεννούσε κάθε

Ελλήνας και η βιασύνη που θα κρατούσε απέναντι στην κατοχική
ήταν ανάλογη με τη μεγέθυνση του. Και τα [illegible] του χρόνο τ
μαζοφίλια δεν ήταν ταυτόχρονα. Το διαφέρουν ένας μέχρι τ
της αρχικής τάξης είχαν προηγούμενο ταυτίζει με αυτά του άξονα.
μείζονα να τα εμφανίσουν επεβάλαν τη Βασίλο-Μεταξική δικτατορί
Το γεγονός αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να μην υπάρχει ταυτόχρονη συ
ρουζιών και ενόχων ανάμεσα στο λαό και την εγγενή αντιφατικότητα τον
που θα αντιμετωπίζονταν η κατοχή της χώρας.

Η κατοχική νύχτα όλως έπρεπε να τελειώσει. Έπρεπε να ξα
ραζει η μέρα για την Πατρίδα. Έπρεπε να σταματήσει αυτή η διαμάχη
πάντων. Δύσκολος τρόπος να σταματήσει αυτός ο καταχθόνιος και νέος αν
δεν ο ήλιος ξανά πάνω απ' τη χαμένη γη των αγώνων. Και αυτός
λυτρωτικό αγώνα αρχίσαν και έκαναν οι πρωτεργάτες κομμουνιστές
και σε αυτόν τον υπέρ πάντων αγώνα καλούσαν το λαό να συναχθεί Η
η βιτρίνα, που ο καθένας έπρεπε – και ας την είχε όπως – να θυσι
φήσει την αξιοπρέπεια του Ανθρώπου, σε ένα αγώνα ανεπιφύλακτο, σε ένα
αγώνα ζωής και θανάτου.

Μέσα σε αυτό το χάος και τη δυσχολία και στον εθνοσωτήρα τόν
μου, εκείνες στιγμές όπως έπρεπε να παραμείνουν νομιμόφρονες και να
θέσουν καταγόμενη οι κομμουνιστές, υστέρα από πολύμηνες διαπραγμ
σεις με τους εκπροσώπους των αστικών κομμάτων, οι οποίοι οργανώθηκαν
Κατοχής, με το επιχείρημα – που έλεγε πολεμήσαμε τώρα θα πολεμήσ
αυτοί και αφού έλεγε πολεμήσαμε δεν πρέπει να γίνει καμία αντίσταση
εκπρόσωποι του Κομμ. Κόμματος Ελλάδας (ΚΚΕ) του ΑΚΕ, του ΣΚΕ και
ΕΛΔ, στις 27-9-1941, ιδρύουν το Εθνικό Απελευθερωτικό Μετω
το (ΕΑΜ) και σε συνέχεια το Φλεβάρη του 1943 ιδρύσε και το
στρατιωτικό ένοπλο τμήμα των Εθνικού Απελευθερωτικού Στρατού (ΕΛ
και των Ενιαίων Παγελλαδικών Οργανώσεων Νέων των (ΕΠΟΝ).
ΕΛΑΣ, που στα μαύρα χρόνια της Τριπλής Κατοχής σήκωσε στ
τη δημοκρατία αμίλητα και αδυσώπητο αγώνα κατά του φασισμού. Τον
και μέχρι σήμερα το ΕΛΑΝ Εθνικό Λαϊκό Απελευθερωτικό
Νοσοκομείο, που από τον μικρό και απλό ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΟ μέχρι
Στρατιγό, σε εξαιρετική βάση, χωρίς εξαίρεση, επιδεικνύει
απόδειξε ανεκφώνητα διαφόρων μήκε δυσπιστία στη αγωνία. Έναν αγώ
που σε μικρό χρονικό διάστημα, με όπλα που σε υποχρεωτικά επ
νοι παραμένουν από τους ίδιους των Κατακτητών αρχίσε να τους πολε
στις πόλεις, στα βουνά και στις θάλασσες, δεκαπλάσιο φυσικά ε
με πίστη και αυταπάρνηση, μεθοδικό και αποφασιστικό τη στ
ρατιωτική δύναμή (300.000) περίπου των τριών κατακτητών.

Ο [illegible] του ΕΛΑΣ, που ξεκίνησε από το μηδέν. Χωρίς
δα και επιμελητείες και έγινε στην κυριολεξία εθνικός μύ
θος εγκαίρως. Μετά τη συγκρότησή του σε ταξιαρχίες, συντάγ
και μεθοδικά ο ΕΛΑΣ προχώρησε στο κοινό ανταρτοπόλεμο ενά
ντια στο Άξονα και ενισχύθηκε, προχωρώντας από τα πρώτα
από το ανταρτικό στρατηγείο, επιχειρήσεις μονοβραδιάς
τάξη ομάδες, μέχρι η ανασύνταξη της δύναμής του μέσα στο
25-Νοεμβρίου το 1942, σε συνεργασία με το ΣΕΚΕ και το ΑΚΕ
καθώς και την εμπλοκή της πολεμαντικής απόβασης στη
λαχόν στη Σικελία, φτάνει η [illegible] στην επιτυχία

αδιλεραινών λαχών του ΕΑΑΣ, της ενέδρας και τα αδιαπο-
ήγα λόγια γι' αυτό ξαφνιασμό δεν χάθηκαν σε μια πέρασε
δει η απόδραση θα είναι επιτυχής. Και γ) Άντρες στην ολε-
ση εκφοβισμός επιχειρήσεις των εχθρών, τους προξενήσε με
χτυπήματα τραγικές ζημιές στις αμυντικές γραμμές, σώματα,
δρομείς, σε απόδημες πολεμοφόδια και άλλων πολεμικών υλικών,
αεροδρόμια, λιμάνια κλπ. Την δυσκολία διείσδυσης στη Νοτιοσλαβία
πιο από τις πρώτες. Άντρες των καταυγών ήταν να φτάσουν
σουν επιπόνως σπάζω την κατοχή όπλων, τη δυσκολία πο-
ση, τα αποστάσεις κομ την κυβερνήτη της ΕΑΜ. Εδώ πορά το
~~και τις τόσες είδαν αλληλογραφίες~~
για να γίνει καταυγώ λόγο αυστηρά ήταν. Τα λέγαμε για την κατοχή απ-
η εξαρτήσω, που πήραν οι καταυγές από τα πρώτα σκοτάδια της Αντίστασης, φαίνεται από το βιβλίο του στις 25-7-41, ένας ανα-
νώσεν, τριών τροφίμων της Ιεραρχίας κομμουνιστών στην Αθήνα, κα-
γνώσω στο γιατί ότι «Ο καθηγητής Αλέξανδρος Δούκας εξεδήλωσε
πολύπονη κατοχή όπλων. Και στις 29 του ίδιου μήνα, οι ιεράρχαι
μοίνιαν ότι εξετέθησαν τα δύο κείμενα στην Αθήνα και ένα στη
σημία της επιδρά επιχειρήσεων να προκαλέσουν εξάψεις σε στρατιω-
εξαναστάσεις. Και δεχόταν να δείξουν και τον τρόπο με τον οποίο θα
ξεκινήσουν άντρες που θα τοποθετούσαν να οργανώσουν αντίσταση. Μόλις
δαν στις 27-9-41 την ίδρυση του ΕΑΜ και τη σχέση του ΕΑΜ με
δύο πρώτες Αντιαρχιολαβείς «Δούκας Αντρούτσος» και «Δαναή-
Διάκος» που συγκροτήθηκαν και όρκον στην περιοχή του Πάϊκου, τις
μενες δυο μέρες, 28 και 29-9-1941, συναπαντήσεις. Δείχνει ότι το
να αντιστεκόμενο κατορθώνει, περιπτώσεις, οι Βουλγάροι φοβήθηκαν κατα-
σεις με την συμπαράσταση των Γερμανών, στο λόφο της Δράμας, εκτε-
ων με το πιο βαρύ πυροβολικό τρόπο 300 πατριώτες. Ο λαός όμως δεν τε
γκε πολύ περισσότερο δεν δύσκολε. Συλλειτούργησε στο ΕΑΜ, πίστωνε
ραμμές του γιατί ήξερε πως η Εθνική Ιδέα, για να καρπίσει η θυ-
ά, πολλές χιλιάδες ώρα χρόνια, με δάκρυα, με πόνο αίμα, με αι-
ηνό και αθώο με σώμα ηρωϊκό.
με γνωρίσουν τα πατροπαράδοτα παρακαταθήκες πήρε την τέχνη από-
: Είπε το δεύτερο μεγάλο βρουτερό ΟΧΙ και αν την είχε μέσον
ι και καλή όπως το 1940, το οργανωμένο κράτος την οργανωμένο και
ιμένο έστω και εθνική συγκροτημένο στρατό, το δικό των Αγιω-
τικών και όλους τους άλλους βαλκανικούς και επιπροσθέτως το 1940
ε να αντιστεκόμενο ένα μόνο εχθρό. Τώρα η τώρα είτε κα-
γνδύο. Όχι από ένα αλλά από τρεις καταυγές. Τα πόντια είχαν με-
σουλή σε δρεπάνι. Πάντου υπήρχε αλληλοπροώθηση διάσωση και από-
θεση των κοινωνικού λαού και οι «εθνικοί πρωτοπόροι» δεν είχαν
τράγμα να περιμένουν στη πατρίδα γι' να μοιράσουν την προδοτική
κών τους την τύχη την «αγγλοβρεγμένη», μήτε αυτό το πλοίο και
άδρα τους...
ώρα μόνος κύριος κράτος, στρατός λιμανιών και στόλος. Τώρα μό-
τε των θρύλων των προγόνων και την εμπάδα στην καρδιά. Μέσα
χει ον είρα και φούχτα οράματα, έπρεπε να πολεμήσω τους τρεις
πρόσφατους καταυγές. Τώρα δεν είχε απόδημες, όλοι και επι-
πτείες. Μέσα γεωγραφικά και διαπεδάφους, πάνω στο χρόνο τη στρατοί της

καρδιάς, τη νύχια και τα δόντια.

Ο θάνος δεν δεχόταν ποτέ τον εαυτό του ηττημένο στα παιδικά παιχνίδια. Δεν θα δεχόταν ο θάνος ήττα στα ποδοσφαιρικά τη σκλαβιά, δεν θα δεχόταν ήττα στα κυνηγητά και στις προσταγές αυτών που παρέδωσαν την εξουσία στους καταδιώκτες μας ευτυχισμένοι και χαμογελαστοί. Είναι παιδικά μυαλά βαθιά αθώα. Μπροστά στον εχθρικό ζωικό κόσμο ανοίγονται τα προσόντα του. Ο θάνος της ενεργητικής Αντίστασης, ο θάνος του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα. Ο παλαίμαχος θεσσαλός για την καταδίωξη και καταχώρωση της ζωοτερίας.

Ενωτίνος και αποφασιστικός να πολεμήσει και να νικήσει. Με πίεση τριά φωτεινά χαράγματα, που έγιναν ο χάρτης της ζωοτερίας και της Αλβανίας και σκέπασαν τη ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΔΑ, από τα χαμηλάδες μικρές - οργανώσεις - πόλεις που πυροβολούσαν τότε την αγάπη μου και τους πληρωμένους καπετάνιους. Το ΕΑΜ. Προσέβλεπε τα αλησμόνητα έπαινα αγαπημένα ρυθμίσεις για τα χαράγματα, το αγωνιστικό και απελευθερωτικό έθνος, σε μια μεγάλη στρατιά. Τη λέξη ΕΑΜική στρατιά, που απορρίπτει την κυριαρχία εθνική, πολιτική, στρατιωτική, αλλά και κοινωνικό-πολιτιστική παρουσία να το χρωστάει της αδυσώπητης πάλης της βαθιάς Αντίστασης στη πόλη, στα νησιά και τη διασπορά. Το ΕΑΜ της επαναστατικής ιδεολογίας, που μετά θα δεχόταν της εθνικής καταπραγματεύσεις.

Το ΕΑΜ δεν εβγαίνε το ζωικό βάρος των σπιδιών των κρεάτων, αλλά βάρος αποφασιστικό υποκείμενο της ιστορίας του. Δεν ήταν ιδιοφυές έθνος γενικά και αφαιρημένα καμιτερού μεγέθους, αλλά νεανική ιδεολογία αγωνιστής, που ήξερε, πίστευε και αγωνιζόταν να φτάσει το μυστικό πού βαθιά στα σπλάχνα της Ελληνικής πραγματικότητας καταδεκτικά.

Ο αγώνας του Ελληνικού λαού κατά των φασιστών άρχισε από επόψεις έρα που κατακτήθηκε η χώρα μας και ήταν πολύμορφος. Από τρίτες, το κόμμα, την προκήρυξη, τα συνθήματα στους τείχους, την διαμαρτυρία, την απεργία, τη διαδήλωση, μέχρι τον ένοπλο. Και κυρίως τον ένοπλο πρώτες φορές μικρές βάσεις που μετά αργότερα συγκροτήθηκαν σε αρχηγεία ενόψει την εξάνλική τους από τους πρώτους χώρες της κατοχής. Και το Φεβρουάριο τα αρχηγεία αυτά συγκρατήσαν το πρώτο στρατιωτικό του ΕΛΑΣ. Η στρατιωτική συγκρότηση του ΕΛΑΣ, ήταν αυτή ακριβώς που είχε ο Ελληνικός στρατός πριν από τον αλβανικό πόλεμο.

Και εδώ πού ο λόγος για συνθήματα. Στην οδό Βερμίου, εκεί δίπλα από το Παρίσι δεν σπίτι, είναι το σπίτι του μπακάλη Γιάννη Χατζ υπάρχει ακόμα και σήμερα αθάνατο, εκτός από τις αμφισβητήσεις που πρ σε το πέρασμα του χρόνου. Το σπίτι αυτός εκτός του ότι είναι σε κεντρ σημείο της Βέροιας, εκείνη την εποχή ήταν το σπίτι με τη μεγαλύτερη αφίσα - τοίχο επιφάνεια στη γύρω περιοχή. Μοναδικό για την αναζήτηση. Μετά την ίδρυση της Ενιαίας Παναλλαδικής Οργάνωσης (ΕΠΟΝ) στις 23 του Φεβρουάριου του 1943, όπου οι ΕΠΟΝίτες χρεωμένοι ριζικά καθήκοντα και αποστολές και κυρίως αυτοί που στοιβάχτηκαν οι πρ γατες της Βερμιώτικης ΕΠΟΝτικής οργάνωσης. Πριν, χειμώνα, περάσαν σ ρονομία και αργότερα στο βουνό, είχα χρεωθεί να γράφω στον τείχο του σπιτιού τα συνθήματα της ΕΠΟΝ και του ΕΛΑΣ.

Το δύσκολο δεν να ήταν ιδέες - αμηδεία πως περνούν τα χρόνια - Το ίδιο και κομμάτια από τα συνθήματα που βράζονται στο σπίτι αυτό. Το

ν το ιδρυτικό σύνδεσμοι της ΕΠΟΝ. Σύνδεσμοι που σε ή/ή (6) λογοτεχνίες περιέχουν ε σύμπυρο το περιεχόμενο του Νεφομίσιτρου αχιώ. Το πρώτο δεσμό σύνδεσμοι που εγράφαμε ήταν το ΔΕ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ζωή και φως μόρ ση ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ αποτελούσε το ΔΕΛΤΙΟ ΕΝΩΣΗΣ της Νιάς ίου το πιο χρυσό καμάρι που ανοίξατε το σπίτι του ελλα- ας στις 23 Φεβρουαρ. Στη συνέχεια το σύνδεσμο ΔΕ ΕΠΟΝ ΕΙΣ ΚΥΡΟΣ ΤΩΝ ΦΑΣΙΣΤΩΝ» το σύνδεσμο ΔΕ ΣΤ' ΑΡΜΑΤΑ ΣΤΑ ΑΡΜΑ ΕΛΠΙΣ αχιώ [redacted] και το ΔΕ ΕΛΠΙΣ ΕΛΠΑΣ-ΕΛ- Σ για την ελλάδα το δικό και τη λευτεριά» το σύνδεσμο ΔΕ ΟΝ ΚΑΙ Ο ΕΛΠΑΣ ΑΓΡΥΠΝΟΙ ΦΡΟΥΡΟΙ της ΛΕΥΤΕΡΙΑΣ» και πλήθος άλ- σύνδεσμοι που καθημερινά εδώ η πορεία του Αγώνα, το ΕΑΜ, ήταν ένας γερμένος πατριωτικός συνασπισμός δυνάμεων λεγα- ποιητικού και κομμουνιστικών δυνάμεων: κομμουνιστές, σοσιαλιστές, δημοκρά- οι και ριζοσπάστες σύμφωνα, ντόπιοι της πατριωτικής ΕΠΟΝ εμ- των πολιτών, όλων των ενόπλων και τάξεων της κοινωνίας μας και δυο φύλων, συνδέσεις ένοπλα αρχηγεία με γερά λεχώνους απελευθερω- ους και μαχητικούς αγώνες, που είχε δώσει προσταμένο το ΕΑΜ. Την χρονική περίοδο που ιδρύθηκε το ΕΑΜ - 27-9-41 - ΟΧΙ μόνο στη χώρα αλλά σε σύμπυρη την ευρώπη φοβόταν η φόβερα και τα πανω- η βιομηχανία σύμπυρη ευρώπη έκλιγε από τη βάρβαρη είχε κυριαρχη- από τον αφόρητο. Οι κατακτητές δεν ήταν μόνο τρελοί ήταν και ιδιορυθ- οι της μυαλό. Ευνοϊκώς πριν από τη λευτεριά τη δικτατορία μου της κυβέρνησης, δεν προηγούνταν φόβερες δυνάμεις και οι καταστάσεις. Για να πολιτικών οι πολίτες για λευτεριά και οι κόσμο έπρεπε να πολεμούν αίμα και τη φωτιά του πολέμου. Των πιο σεβαστών, αιματηρού και βίαιου πολέμου και ο πόλεμος αφέσεις μας και συμφέρει πια. Σε δε- πανω χωρίς και καταδεκτές πόλεις. Για να είναι μια μηχανορ- Δη και μας λευτεριά και ο

Βέροια 20 Σεπτεμβρίου 1996.

Αγαπητή και Αξιοθαύμαστη Μαρία καλημέρα.

Σας Ευχαριστώ,για την ξεχωριστή Τιμή που μου κάνατε να απαντήσετε στο μακρόσυρτο και κουραστικό γράμμα μου.Και όπως ήταν φυσικό μου προξένησε ξεχωριστή και ανύποτη Χαρά,γιατί αυτό δεν ήταν ένα οποιοδήποτε γράμμα ή μιά απάντηση τυπική σε γράμμα απο κάποιον άγνωστο.Ηταν ένα γράμμα σταθμός στη ζωή δύο αγνώστων Ανθρώπων μέχρι τις 29-7-96 ο ενας και τις 23-8-96 στον άλλο.Ενα γράμμα Ανθρωπινο.Ενα γράμμα που μια σύμπτωση έφερε κοντά δύο άγνωστους Ανθρώπους,όπως πολύ σωστά και Εσείς γράφετε.Ενα γράμμα διαποτισμένο απο αγάπη και ευγένεια ψυχής. Ενα γράμμα με λόγο μεστό,που αναβλύζει Ανθρωπιά και μεγαλείο.Ενα γράμμα που μοσχοβολά Ελλάδα και αγάπη για την Ελλαδίτσα μας.Την Ελλαδίτσα μας,που χωροταξικά μέν είναι μικρούλικι,αλλά πάμπλουτη σε ιστορία,Ανθρωπιά και πολιτισμό απο τον οποίο πολιτισμό έχουν πολλοί εντρυφήσει.

Πρίν προχωρήσω πρέπει να ομολογήσω,οτι απο την ώρα που πήρα το γράμμα Σας με αυτό το απρόσμενο και καταπληκτικό σε μορφή και περιεχόμενο λόγο,με κατέχει μιά μεγάλη ξεχωριστή συγκίνηση.Και αυτό γιατί απο την ήμερα της αποστολής,μέχρι την ημέρα που πήρα το πολυπόθητο γράμμα Σας,η αγωνία μου καθε μέρα που περνούσε με έβαζε μπροστά στο δίλημα:αν έκανα καλά που τόλμησα να Σας ενοχλήσω ή αν στο γράμμα μου έπρεπε να αρκεστώ στο να Σας συγχαρώ για την πρωτοβουλία και να Σας ευχαριστήσω για το αποτέλεσμα.Ενα αποτέλεσμα που τόσο ανάγλεφα απεικονίζονται στις τόσο αξιόλογες απόψεις των Φοιτητών Σας και όχι να Σας βάλω σε έναν τόσο μεγάλο κόπο να διαβάσετε δέκα εννέα σελίδες με πράγματα γνωστά σε Σας.

Ομολογώ οτι σε όλη τη διάρκεια αυτή,έννοιωθα ένα σφύξιμο στην καρδιά και ενα μεγάλο βάρος.Ενα βάρος ασήκωτο για τις δικές μου πλάτες.Η ευθύνη μεγάλη. Το έργο δύσκολο.Το θέμα απο τα πιό αξιόλογα.Πρόκειται για την τερτάρχονη κατοχική ιστορία του λαού μας.Για την πιό δύσκολη εποχή που βρεθηκε ο λαός και η χώρα μας απο το 21 και μετα.Στό γράμμα έκανα έκτεταμένη αναφορά σε εκείνες τις κρίσιμες και ιστορικές στιγμές για την Ελλάδα.Για την κατακτημένη απο τρεις κατακτητές Ελλαδα.Για την Ελλάδα που βρίσκονταν στο μετέρωο βήμα της μοίρας της.

Την εποχή που όλα τα έσκιαζε η φοβέρα και τα πλάκωνε η σκλαβιά,ο λαός μας προδομένος και εγκαταλελειμένος απο τους κάθε λογείς Ταγούς τα,έπρεπε να πεί το μεγάλο ΝΑΙ ή ΟΧΙ,στην Νέα κατάσταση πραγμά

ν που ειχε διαμορφωθεί στην διάρκεια του Β! Παγκ
λέμου και την κατεχόμενη Ευρώπη.Για την ιστορία
ς Εθνικής μας Αντίστασης.Για τη συμμετοχή και
συβολή του λαού μας στον κοινό συμμαχικό αγώνα
α την συντριβή του φασισμού:Ξένου και ντόπιου.
ι το βασικότερο το γράμμα μου ειχε αποδέκτη ένα
γεπιστημιακό άδασκαλο.
Το γράμμα Σας όμως,με το τόσο ξαστό και μεστό α
Ανθρώπιά περιεχόμενο.Με μια ξεχωριστή κατανόηση
α το θέμα που ειχε το δικαιο μου οχι μόνο με έβγα
απο άπλημα,αλλά με ενεθάρρυνε απαντώντας να Σας
νσενοχληθω για λίγο με το ίδιο θέμα.
Πώς να μην βγείς απο το όποιο άπλημα.Και πώς να
ν νοιώσεις συγκίνηση και σπαραγμό ψυχής,όταν η
ρία ή όποια άγνωστη Μαρία μέχρι χθές,ύστερα απο
α γράμμα που γράφτηκε με σκοπό να τη συγχαρεί
ι να την ευχαριστήσει γιατί έκανε κάτι που επι
ού αιώνα,δεν τόλμησε κανείς να το κάνει και βρίσ
σαι μπροστά σε μιά Αδελφή ψυχή.Σε έναν Ανθρωπο,
υ σε θεωρεί"πολύτιμο Αδελφό"και αν ειχε"λίγο πε
σότερο χρόνο θα ερχόταν'να σε γνωρίσει απο κον
.Πώς να μην συγκινηθεί σύγκορμος ένας Αντιστασια
ς και πώς να μην διατρέξει το κορμί του εκείνο
ρίγος που προκαλεί τα ανήμικτα συναισθήματα χα
ς και δικαίωση της μνήμης και της συνεισφοράς ε
ς ολόκληρου λαού,όταν η Μαρία Μαντουβάλου σε κά
ι καινωνό στι τον "φετεινο χρόνο έστω απο την πί
πόρτα θα βάλει στη Φιλοσοφική σχολή Αθηνών"το
βλίο της Μαρίας Καραά"Εμείς οι απ έξω"
Πώς να μην πετάς απο τη χαρά,όταν ύστερα απο μι
αιώνα κάποιος συγκεκριμένος Ανθρωπός:Η Μαρία Μα
ουβάλου,αφηφώντας το πάντα,τόλμησε να κάνει αυτό
υ ο λαός αποκαλεί Σάλτο Μορτάλε αν οχι βέβαια βι
ογικό πως παλιά,αλλά...
Πώς να μην νοιωσεις και λίγο περήφανος όταν εχει
την επιβεβαίωση,στι ο λαός μας ποτέ δεν στερήθη
τις Μαρίες Μαντουβάλου και ούτε θα τις στερηθεί
τέ.Οτι πάντα ειχε και θα εχει Μπουμπουλίνες και
αθοπούλες που οχι μόνο θα τολμούν αλλά και θα
άξουν το δρόμο στα τάκη με το κορμί τους να μην
ράσει.
Προσωπικά Μαρία,δεν ειμαι ούτε κατά των Νόμων,ού
κατά της Τάξης.Πολύ περισσότερο δεν ειμαι λάτρη
του ακατόρθωτου.Βεωρώ όμως στι ό Νόμος και η τάξη
αν εφμοστούν στα μέτρα αυτών που τους εκπώνησαν
πηγούν την κοινωνική ζωή σε στασιμότητα,στη συντή
ηση και την οπισοδρόμηση.Αν δε δεχθούμε σαν σωστή
ν άποψη του Μοντεσκιέ,στι σε τελευταία ανάλυση
μος:ειναι η αναγωγή των συμφερόντων της εκάστοτε

άρχουσας τάξης,τότε οι περισσότεροι πολιτικό-κοινωνικοί Νόμοι σε τελευταία ανάλυση φράζουν τη φυσική λειτουργία του Ανθρώπου,τιμωρούν τη φυσική του άμυνα και εμποδίζουν την κοινωνική πρόοδο της χώρας και του λαού.

Έτσι σκεπτόμενος πιστεύω ότι η όποια ανάπτυξη, πρόοδο και αλλαγές έχουν γίνει σε όλες θα έλεγα τις κοινωνικό-οικονομικές και πολιτικές δομές και θεσμούς έγιναν με την αυτοπία και την μικρή η καμιά φορά μεγαλύτερη παρανομιά.Έγιναν από τις Μαρίες και από τις"πίσω πόρτες"Και για να γίνω πιο σαφής. Η ιστορία γράφετε από τους"τρελούς"Από τις εκάστοτε Μαρίες(όπως έγραφα και στο προηγούμενο γράμμα) και το αποτέλεσμα όταν τα πράγματα δεν εξελιχθούν ομαλά(όπως το 21 και την Αντίσταση)μέσω των στρεβλώσεων,παραποιήσεων και αλλοιώσεων της πραγματικότητας τα καρπώνονται οι απόντες και οι αμέτοχοι στην τρέλα και κυρίως αυτοί που πολέμησαν τους "τρελούς"οι απο καλούμενοι"λογικοί".Κάτι παρόμοιο με τους"τρέλους"αφήνει να νοηθεί και το ακροτελεύτεο άρθρο του Συντάγματος όταν λέει ότι:"Η τήρηση του Συντάγματος επαφίεται(τρελούς)στον πατριωτισμό των Ελλήνων,που δικαιούνται και υπόχρεούνται να αντιστέκονται με κάθε μέσο εναντίον οποιουδήποτε επιχειρεί να το καταλύσει με τη βία".Το ίδιο ισχύει και για την υπεράσπιση της Πατρίδας.

Ο Ελληνικός λαός δεν βρέθηκε από το πουθενά,ούτε τυχαία σε αυτήν τη Βαλκανική γωνιά,σε αυτό το βράχο,σε αυτό το σταυροδρόμι του κόσμου.Κάποιοι αγωνίστηκαν πριν από Εμάς και για Μάς.Είναι αυτοί που αγωνιζόμενοι διαμόρφωσαν αυτά τα δεδομένα που ακούν στο όνομα:Ελλάδα και Ελληνικός πολιτισμός.Ο πολιτισμός που απλώθηκε στα πέρατα του κόσμου.

Είναι η συνείδηση του χθές,του σήμερα και το αύριο της φυλής.Αυτή συνείδηση συνέδεσε τη γενιά της Αντίστασης με τους Πατεράδες,τους Παππούδες και τους μακρυνούς προαιώνιους προγόνους.Με τους αγωνιστές του 21,τους Αρματολούς και τους Κλέφτες της Τουρκοκρατίας,τους Ακρίτες του Βυζαντίου,και του μεγάλου Αλεξάνδρου.Με τους Αρχαίους πολεμιστές του Μαραθώνα,της Σαλαμίνας και των Θερμοπυλών.Είναι οι δημιουργοί του Παρθενώνα,της Ποίησης,της Τραγωδίας και της Φιλοσοφίας.Μέσω αυτής της αείχρονης ιστορίας διαμορφώθηκε η γενιά της Αντίστασης.Η γενια της θρυλικής ΕΠΟΝ,που βασικό και κυρίαρχο σύνθημα ήταν: "Λευτεριά,Ζωή και Φώς,Μόρφωση Πολιτισμός"και πολλά άλλα αντίστοιχα.

Το Εθνος μας,αν επιβίωσε από τις τοσες και τόσες επιδρομές,καταδρομές και σκλαβιές,το χρωστάει προ

ντων-κατά κύριο λόγο-στην ικανότητα του να καλλι
γει εκείνα τα ιστορικά στοιχεία που ονομάζουμε
ΛΛΗΝΙΚΟ ΠΝΕΥΜΑ". Στοιχεία, που αποτέλεσαν τις θεμε
ακές αρχές της κοινωνίας μας και τις βάσεις της
θρωπιστικής παιδείας και να" γονιμοποιεί με αυτο
ξωή του και να τα ξωντανεύει κρατώντας τα ψηλά
ροστά στη συνείδηση της Ανθρωπότητας". Οπως το ξω
άνεψε και τα κράτησε ψηλά στις πιό μεγάλες ΩΡΕΣ
ς Νεότερης ιστορίας του: Το ΕΠΟΣ του 40ντα, το Με
λόγγι, το Δημοτικό τραγούδι, και με την Εθνική Αν
ταση. Τους αγώνες, τις θυσίες και τους θρύλους
υ λαού μας. Εκείνο που πρέπει να τονιστεί ειναι ο
το Εθνος που αγνοεί τους αγώνες, τις θυσίες και
ις αγωνιστές του ειναι κατοδικάσμένο σε παρακμή.

Ο Ελληνικός λαός, όσες φορές χρειάστηκε στο διάβα
ν αιώνων να δώσει αίμα, προκειμένου να υπερασπιο
ί Ανθρώπινες αξίες και ιδανικά, ποτέ δεν δίστασε
ι ούτε θα διστάσει όταν χρειαστεί θα το δώσει
άσβαρο. Και θα το δώσει γιατί γνωρίζει πώς "Η Μεγα
σύνη στο Εθνη, δεν Μετριέται με το Στρέμμα, με της
ρεϊάς το Πύρωμα Μετριέται και με το Αίμα".
Τα Εθνικοαπελευθερωτικα και το κοινωνικά του ορά
τα της Αντίστασης, συγκίνησαν βαθύτατα κάθε Πατρι
η, που η καρδιά του χτυπουσε και ήταν γεμάτη Ελλα
. Τα οράματα αυτά και τα ιδανικά της Ελευθερίας
μιούργησαν αυτο τόσο ευρύ και δυναμικό Παλλαϊκό Ε
ικό κίνημα Αντίστασης. Ενα πρωτόγνωρο λαϊκο κίνη
στη σύγχρονη ιστορία μας.
Ολη αυτή η μαχόμενη Ελλάδα, πάνω απο δυό εκατομ
ρια Ανθρωποί-άνδρες, γυναίκες και παιδιά-σεοήθη
ι, με γυμνά τα στήθη και άδεια τα χέρια, με ασβεσ
όμως τη φλόγα στην καρδιά, αψηφώντας τους κινδύ
υς και τα μαζικά αντίποινα των φασιστών κάθε φω
τος και απομονώνοντας τους μεψίμερους και πτοπα
ίς, έστησαν το φλάμπουρο της Νίκης στον Ολυμπο,
ι τον Ταΰγετο. Υψωσαν άπαρτα κάστρα την Κοκκινιά,
ν Υμηττό και την Κεσσαριανή για να πετάξουν στη
νέχεια έξω απο τα σύνορα μας τους κατακτητές.
Η Ελληνική Εθνική Αντίσταση, το 1940, και ειδικά η
τίσταση του 1941-44 με όποια μορφή και εκδηλώθη
αυτή-ατομική, ομαδική ή παλλαϊκη-ήταν και παραμέ
ι η έκφραση της προαιώνιας παράδοσης του Εθνους.
χε ενα παγκόσμιο ορίζοντα. Ήταν μια ακόμα επιβεβα
ση για το πως σκέπτονται και ενεργούν οι Ελληνες
ά του αιώνες σε παρόμοιες περιπτώσει.
Το δικό σας 30ο Σύνταγμα, μέσα απο το οποιο πολε
ήσατε με την πένα και τα λόγα. Οπλα που όταν αξιο
ριηθούν σωστά συντηρούν ζωντανά τον πνευματικό χώ

ρο.Καλλιεργούν το αίσθημα της ευθύνης και κρατούν ψηλό το φρόνημα και το ιδανικό της Ελεύθερης συνείδησης,που τόσο την εχουν ανάγκη,σήμερα και πάντα οι Νέοι.Απο το μετερίζι του 30ου συμβάλατε και μέγιστα οχι μόνο να λάμψει η αλήθεια,αλλά και να αποκατασταθεί στο βάθρο και στη θέση που της ανήκει στας Δέλτους της πάμπλουτης της Ελληνικής ιστορίας.

Οπως γράφω και πιό πάνω Μαρία Μας,το δικό σου γραμμα δεν ήταν ένα οποιοδήποτε γράμμα.Ηταν ενα γράμμα απο ένα ξεχωριστό Ανθρωπο.Εναν Ανθρωπο,που ανάμεσα στις τόσες χιλιάδες Πανεπιστημιακούς,ο μόνος πουτόλμησε να αποκαταστήσει ιστορικά έναν ολόκληρο λαό που πολέμησε,μάτωσε και αγνοηθηκαν οι όποιες θυσίες του.Εναν Ανθρωπο,επιτρέστε μου να το ξανά-Πώ:που τόλμησε να το βάλει με τα ανήμερα ακόμα θηρία.Να μπεί στο λάκο των λεόντων,αποφασισμένος να συνομιλήσει με την ιστορία της Αντίστασης,προκειμένου αποκατασταθεί η ιστορική αλήθεια όσον αφορά την κατοχική περίοδο,ώστε να μην επιτρέψει να επαναληφθεί αυτό που συνέβει το 21:Μετα την παραποίηση-διαστρέβλωση της ιστορικής αλήθειας.Να μήν επιτρέψει και τη φορά αυτή να οικειοποιηθουν αγώνες και προσφορά άνθρωποι,που ποτέ δεν έννοιωσαν την διάπυρον της Ελευθερίας και της Πατρίδας Αγάπη.Αυτοί που την παιδεία και τον πολιτισμό την περιόρισαν μόνο στους ψαλμούς και την Γραμματική.Που έκτισαν αντί για σχολεία και Πανεπιστήμια παρεκκλήσια και μοναστήρια.Αυτοί που την πολέμησαν και αφόρεσαν την Επανάσταση,να βρίσκονται πρώτοι και πάνω απο όλους στο Πάνθεο των ηρώων και μαρτύρων του Εθνους.Ενώ οι πραγματικοί αγωνιστές και τό 21,και τώρα διώχθηκαν,ταλαιπωρήθηκαν,ταπεινώθηκαν,βασανίστηκαν,εξορίστηκάν,φυλακίστηκαν και εκατοντάδες απο αυτούς εκτελέστηκαν.

Ηταν ενα γράμμα απο έναν Ανθρωπο,που με μιά αξιοθαύμαστη πράξη-έργο θα συμβάλει τα μέγιστα στο αμβυνθούν και να ξεπεραστούν πάθη,μίση και αντιπαραθέσεις μισού αιώνα.Και επιπρόσθετα θα γεφυρώσει τις διαφορές και θα επανασυνδέσει στις σχέσεις των Ελλήνων.

Εμείς και λεω Εμεις οι Αντιστασιακοί-έτσι πιστεύω οτι θα ένοιωθε κάθε Αντιστασιακός αν μάθαινε την τον Αθλο Σας-ΣΑΣ ευχαριστούμε για ό,τι μας έδωσες με το 30στο Συντάγμα,για ό,τι θα μας δώσεις με τον Νέο σου Αθλο και κυρίως με το ώντανό παράδειγμα. Σε ευχαριστούμε γιατι τώρα πιό ευθαρσώς θα μπορούμε να λέμε και στις επόμενες γενιές.Ναί σαν Ελληνες κάναμε αυτό που μας υπαγόρευε το καθήκον απέναντι στο λαό και τη χώρα:Πολεμήσαμε στην Αλβανία να

5

ην κατακτηθεί η χώρα. Πολεμήσαμε τους τρείς κατακ
μές για να Απελευθερωθεί. Πολεμήσαμε με γύχια και
δόντια το φασισμό. Αυτή θα είναι για τους Αντιστ
σ. ακούς Μαρία Μαντουβάλου.
Καλημέρα και στον εξ ίσου σημαντικό και αξιοθαύμαστ
σύζυγό Σας και συμπαραστάτη στο δύσκολο έργο το

Πανεπιστημιακού Δασκάλου και ειδικά την συναίνεσή
ι στη μεγάλη και ίσως παράλογη για μερικούς απόφα
που πήρατε να συνομιλήσεται με την καταξιωκόμενη,
ι άγραπτη ακομα τετράχρονη ιστορία του μικρού αλ
αξιοθαύμαστο λαού μας. Να αντιπαραταχθείται με αυ
υς που και σήμερα ακόμα δεν θα δύσταξαν να Σας...
Μ Όλη μου την Αγάπη, Σεβασμό και εκτίμηση
Κάγιας Νίκος. Καρατάσου 9 Βέροια ΤΤ 59100.
λ. (0331) 26564.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

το κακό.

Μέχρις ότου το αντιληφθούμε πώς ακριβώς λειτουργού σε αυτή η βιομηχανία ψευδομαρτύρων, με το στοιχείο που το παρακράτος τροφοδοτούσε τις κατ επάγγελμα"βαρυπ ενθούσες"άσχετες με το θέμα χήρες πολλοί άνθρωποι σή πγήθηκαν στα αποσπάσματα και στις φυλακές με βαριές ποινές. Με τον ίδιο τρόπο εκτελέστηκαν αρκετοί γιά"συ γκεκριμένο"και μάλιστα ειδεχθή φόνο"παρουσία"του"μάρ τυρα"με μόνο τον προσδιορισμό του και όνομα προσώπου που της ειχαν υπόδειξη και με την κραυγή:"Ναί αυτός κ πρόεδρε, αυτός σκότωσε τον άνδρα μου"αφού πρώτα τον βασάνισε"σπάζοντάς του τα χέρια". Το τραγικό δε ειναι οτι αρκετές περιπτώσεις οι"φονιάδες"εκτελούνταν, ενώ οι φονευθέντες ζούσαν και βασίλευαν και ίσως ζούν ακ όμα τη στιγμή που γράφονται οι σειρές αυτές.

Την περίοδο του 1947-48 πού συγκρατούμενοί μας αντ ί για το σπίτι οδηγούνταν στα κελιά των μελλοθανάτων. Το γεγονός αυτό ήταν ένα απο τα θέματα που μας απασχ όλησε σοβαρά. Και μας απασχόλησε σαν ομάδα συμβίωσης γιατί εκτος του οτι πολλοί συγκρατούμενοί μας έχασαν τη ζωή τους ή γύρισαν στη φυλακή μα βαριές απο αυτήν τη σατανική και προσοδοφόρα βιομηχανία που στήσανε. Επρεπε λοιπόν, πάσει θυσία να προσδιορίσουμε πώς λει τουργεί αυτή η βιομηχανία παραγωγής καταδίκων και κυ ρίως μελλοθανάτων. Και έπρεπε γιατί ο προσδιορισμός τ ου τρόπου λειτουργίας εκτός του οτι θα σώζαμε ζωές κ αι σε βαριες ποινές καταδίκους, θα αποκαλύπταμε το κα τασχνώνιο έργο κατ επάγγελμα φονιάδων.

Απο συζητήσεις με τους καταδικασθέντες και των ολί γων συγγενών που επέτρεπαν να έρθουν επισκεπτήριο μά θαμε τον τρόπο που λειτουργούσε αυτή η καλοστημένη Γ γιλοτίνα παραγωγής θανάτου και φρίκης.

Οπως γράφω και πιό πάνω η κεντρική ιδέα στηριζόντα

ν σε δυό βασικούς άξονες α)στη σωστή πρίν τη δίκη εν ημέρωση πέντε, εφτά ή και δέκα γυναικών ανάλογα κάθε φορά με τον αριθμό των κατηγορημένων με τα αντίστοιχ στοιχεία που ο καταδότης ή η Ασφάλεια κατηγορούσε τ ον καθένα. Και β) στον σωστό προσδιορισμό του ονόματο ς και του κατηγορουμένου που αντιστοιχούσαν αυτά τα στοιχεία για τα οποία θα δικάζοντων.

Για να μήν τυχόν προκείψει κανένα παρατράγουδο κατ ά την διάρκεια της και αντιπαράθεση εκδίκασης η ενημ έρωση γινόταν πολλές μέρες πρίν απο τη δική. Ενώ ο προσδιορισμός του κρατούμου που αντιστοιχούσε αυτό τα συγκεκριμένο κατηγορητήριο, όνομα και πρόσωπο (φάτσα) γίνονταν στην είσοδο του στρατοδικείου και μέσα στην αίθουσα κατά την εκφώνηση του ονόματος. Για τον σωστό προσδιορισμό του προσώπου που αντιστοιχούσαν τα στοι

λα,εκτός απο την προσοχή που η"μάρτυς"έδινε βοηθούσ
ν τόσο οι συνοδοί χωροφύλακες,οι παρακρατικοί που π
ντα σχεδόν βρίσκονταν στη αίθουσα,αλλά και η βοήθεια
ης έδρας δεν ήταν μικρή με το να κρατά σκόπιμα για
ρκετή ώρα όρθιο τον κατηγορούμενο με επιλεγμένες πρ
σδιοριστικές ερωτήσεις ή με το οήκω επάνω(την Κόγια)
μη έτσι ώστε να δώθει χρόνος στην"χαρακαμένη"να προ
διορίσει ακριβώς τον άνθρωπο που της είχαν αναθέσει
α καταδικάσει με τις κατασκευασμένες καταθέσεις τις
ποίες φυσικά αυτή σαν"αυτόπτης"μάρτυς και παθούσα θ
επιβεβαίωνε.

Το Βούρλα παλιά ειταν ενας εκτεταμένος οίκος ανοχή
.Ιστορικά δεν ξέρω για ποιόν ακριβώς λόγο τον κατάρ
ησαν.Η διαρύθμιση του χώρου ήταν έτσι διαμορφωμένοι
στε να εξυπηρετούν το σκοπό για τον οποίο έγιναν ο
εγκαταστάσεις.Βασική επιδίωξη της διαρύθμισης ήταν
κάθε χώρος να χωράει ένα κρεβάτι,ένα τραπεζάκι και
ύο καρέκλες.Οι τουαλέτες ήταν κοινές το ίδιο και ο
άρος του αυλογύρου.

Οι ανάγκες της εποχής μετέτρεψαν τα Βούρλα σε δικα
τική φυλακή.Σε αυτον το χώρο της μιάς Ιεροδούλης οι
ντοπελευθερωτικές κυβερνήσεις"για να τηρηθούν και οι
όποι"στίβαξε κομιά φορά και 17 άτομα.Κάθε δωμάτιο-κ
λί ήταν στην πραγματικότητα ένα υπέρχειλα σαρδέλακο
ι.Το ίδιο πρόβλημα σε μικρότερη έκταση ειχαν και ό
ες οι άλλες φυλακές και τα στρατόπεδα.Μαλιστα στα Ν
ιά που ειχαν στρατόπεδο,όπως ο Αϊ Στράτης και πολλ
Νησιά που οι εξόριστοι ήταν περισσότεροι απο τους
ντοίκους.Ηταν τόσοι πολλοί αυτοί που έπρεπε να εξον
μθούν για πάσες στο 8 ή το πολύ στο 10% το ποσοστό
ων ΕΑΜο-κομμουνιστών και τόσο καλά οργανωμένη και α
δοτική η φάμπρικα παραγωγής θυμάτων που στήσανε ώσ
ε παντού υπήρχε το αδιαχώρητο.

Οπώς σε κάθε φυλακή έτσι και στη φυλακή των Βούρλω
υπήρχε ο υπεύθυνος.Εγώ δεν τον ήξερα καθόλου.Τον έβ
επα και έγω πως και πολλοί άλλοι νεοφερμένοι.Τον έβ
επα να μπαινοβγαίνει πάντα σε κάποια συγκεκριμένα κ
λιά,και όλο"ψου"και"ψου"ενο ωραίο λεβεντόπαιδο με μ
ρο μαύρο μουστάκι.Το ίδιο"ψού ψού"έκανε αυτός και
ρικοί άλλοι και με αυτούς που ερχόταν απο τα στρατ
κεία.Ηθελαν να μάθουν οχι μόνο την ποινή αλλά και
η δικαιοσία της δίκης.

Αυτός ήταν ο σύντροφος Χ...και ήταν,λέγανε,υπευθυν
ς της φυλακής.Οπως ήταν φυσικό στο άκουσμα της λέξη
υπεύθυνο αναρωτιόσουν.Υπεύθυνος,σε τί ήταν υπεύθυν
ς.Η φυλακή των Βούρλων ήταν αποθήκη υποψηφίων για τ
σφαγιασμα.Υπήρχε οργάνωση λοιπόν,δεν υπήρχε,θα ήτα
πολύ επικίνδυνο.Φαίνεται όμως πως μιά μικρή ομάδα
νθρώπων ειχανε φτιάξει κάποια σχέση μεταξύ τους,κάπ

οια συνεννόηση γινοτανε, για κάποια στοιχειώδη πράγματα. Καθώς λοιπόν απο έξω όλοι ήτανε περαστικοί, ωσπού να δικαστούν και να καταλήξουν άλλοι στο Γουδί, άλλοι στη Γυάρα, Μακρόνησο και άλλα Νησιά και μερικοί ελάχιστοι στα σπίτια τους, ήτταν φυσικό να μην νοιάζονται και πολύ γι αυτά λέγανε στις άλλες φυλακές "ομάδα δια βίωσης". Εκεί οι κρατούμενοι εβγαζαν ποινή, χρόνια και χρόνια, που αν προστεθούν θα φτάσουμε σε αστρονομικούς αριθμούς. Εδώ όλα ήταν πιό ρευστά και πρόχειρα. Στη φυλακή αυτή ενδιαφέρονταν για κάποια άλλα πολύ σοβαρά πράγματα. Πράγματα που σχετίζονταν άμεσα με τη Ζωή, για τί κάθε μέρα ξεμπαρκάρανε απο τις Ασφάλειες του λεκανοπεδίου της Αττικής όλες οι "υποθέσεις" που παρήγαγε η ανάκριση και ώς εκ τούτου γινόταν χαμός. Μαζί με τα βασανισμένα κορμιά καταφτάνανε και βασανισμένες ψυχές ανθρωποι που κάτω απο τις απάνθρωπες μεθόδους ανάκρισης υποχρεώθηκαν οχι μονο να "μιλήσουν", αλλά και να καρφώσουν τα λίγα πράγματα που ξέρανε και δεν ξέρανε. Ο,τι και να πταν, φτάνει να σταματούσε το μαρτύριο. Μιά απ τις μεγαλύτερες δουλειές στη φυλακή αυτή ήταν να μαζεύεις, όλες αυτές τις πληροφορίες και να τις στέλεις έξω, σε κείνους που δεν ειχαν ακόμα πιαστεί, αλά στη σκιά τους περπατούσε ο βασανιστής.

Η πίεση και τα βασανιστήρια ήταν τόσο φρικτά και απάνθρωπα, σε βαθμό που βασανιζόμενος για πολλές ώρες μετά απο μιά ανάπαυλα τα ξεκουράστή ο βασανιστής ο βασανιζόμενος να πεύτει σε κώμα. Φυσικό επόμενο στη διάρκεια του κώματος να μονολογεί. Να λέει πράγματα άσχετα και ασυνάρτητα. Ε λιπόν αυτά τα άσχετα και ασυνάρτητο πράγματα που έλεγε ο βασανιζόμενος η Ασφάλεια τα συνορμολογούσες. Βασική εντολή ήταν η με κάθε τρόπο να μειωθεί το πασσοτό. Τα διαμόρφωνε σε νέες υποθέσεις. Επρεπε συνεπώς να παρθούν μέτρα. Το δεύτερο σοβαρό θέμα ήταν αυτό των στρατοδικείων. Επρεπε και αυτό να βρεί τη λύση του. Και η λύση που δόθηκε ήταν

Ο γράφων, ύστερα απο μιά μακρόχρονη κράτηση στις φυλακές με μιά βαριά καταδίκη και λέω καταδίκη γιατί οι των εκτάκτων μέτρων δεν δικαστήκαμε. Απλώς με συνοπτικές διαδικασίες, χωρίς μάρτυρες και ενδεικτικά έστω στοιχεία καταδικαστήκαμε απο τα έκτακτα Στρατοδικεία. Και πολλοί οχι μόνο σε βαριές ποινές, αλλά και στέρηση των πολιτικών δικαιωμάτων και δήμευση των περιουσιακών τους στοιχείων. Και δεν ειναι λίγοι αυτοί που μαζί με την ποινή τους επιδικάστηκε και δήμευση και δεν κατόρθωσαν ακόμα να τα αποδημεύσουν και πολλοί το έχασαν τελείως ή υστερα απο μακρόχρονο δικαστικό αγώνα με φιλοπράγματα. Πολλά απο το δημευμένο περιουσιακ

στοιχεία ειχον παραχωρηθεί σε καταδότες σαν αντιμο
βή για τις υπηρεσίες που πρόσφεραν για την εξοντωση
ων πολιτικών αντιπάλων.
Συγκεκριμένα για να είναι σίγουρη η εξουσία στι δε
θα την ενοχλήσω, εκτός απο την βαριά ποινή, μου επ
έκασε για μετά τη λήξη της ποινής 10ετή στέρηση τα
πολιτικά μου δικαιώματα. Απόσπασμα ποινικού Μητρώου τ
Ευαγγελίας Βεροίας αρ 2945.6/7/65. Η αποφαση πράβ

πε και δήμευση της περιουσίας. Ευτυχώς την εποχή εκ
ινη δεν είχα στο ονομά μου περιουσιακά στοιχεία (την
μικαρπία των περιουσιακών στοιχείων που μου άφησε μ
διαθήκη ο Πατέρας την είχε η Μητέρα μου) γι αυτό κα
η απόφαση για τη δήμευση παραγράφτηκε.
Και επειδή κάθε καταδίκη προϋποθέτει κάποιο έγκλημ
το "έγκλημα" που διέπραξα και για το οποίο καταδικάσ
κα σε πολυχρονη φυλάκιση, στέρηση των πολιτικών μου
καιωμάτων και δήμευση περιουσιακών στοιχείων ήταν
ι: Στα μέσα του Νοέμβρη του 1942 οργανώθηκα στο ΕΑΜ
ων, τον Μάρτη του 1943 στην ΕΠΟΝ και τον Απρίλη του
'44 εντάχθηκα στον Εθνικό Λαϊκό Απελευθερωτικό Στρα
(ΕΛΑΣ). Και το σπόρα μεγαλύτερο και "ειδεχθές έγκλημ
ήταν οτι συμμετείχα σε έναν αγώνα που εκτός απο Εθ
κοαπελευθερωτικός εκ των πραγμάτων είχε και κοινων
ο περιεχόμενο. Με δημοκρατικές διαδικασίες εκτός απο
ην Απελευθέρωση της χώρας απο την τριπλή κατοχή, ειχ
στο πρόγραμμα να λυθούν τα κοινωνικο-δημοκρατικά κ
αναπτυξιακά προβλήματα που η ζωή στη διάρκεια του μ
τοπολέμου είχε σωρεύσει και η Δικτατορία του Μεταξ
είχε μπλοκάρει.
Το 1945 μόλις είχαμε βγει απο μιά πολεμική θύελλα
ου ξεθεμελίωσε τον τόπο και άφησε πίσω της ερείπια
ι ώφους. Μέσα μως απ αυτόν τον υπεράνθρωπο, τον τιτ
ίο αγώνα για την απελευθέρωση της χώρας, ο λαός μας
ήκε ψημένος και ατσαλωμένος στη φωτιά και στο σίδε
του Εθνικοαπελευθερωτικού και αντιφασιστικού αγώ
. Ο λαός μας για πρώτη φορά μετά το 21 απέκτησε πλή
συναίσθηση και συνείδηση της δύναμης του και για
τό αποφασισμένος να μην ξαναπέσει πάλι στα νύχια τ
ξένων, και να μήν αφήσει τον τόπο του να ξαναγίνει
καυμένη ψωροκώσταινα", να μήν ξαναγυρίσει στην κοκ
ιά και τη μιζέρια της υποτέλειας, στην αναξιοπρέπε
και τις μικρότητες που η ύπαρξη των ξένων και ντό
ων υποστηρικτών τους υποχρέωνε το λαό μας να καταφε
ει στη μετανατευτική δουλεία για να επιζήσει.
Στον αγώνα αυτό συρπλαθήθηκε μιά Νέα, περήφανη γενη
Μια γενιά, εμπευσμένη και γαλουχήμενη απο τα καινού
ο ιδανικά που είχε φτερώσει τους λαούς του κόσμου

ά στοιχεία είχαν παραχωρηθεί σε καταδότες σαν αντάμο
ιβή για τις υπηρεσίες που πρόσφεραν για την εξόντωση
των πολιτικών αντιπάλων.

Συγκεκριμένα για να είναι σίγουρη η εξουσία ότι δε
ν θα την ενοχλήσω, εκτός από την βαριά ποινή, μου επ
ιβλήθηκε για μετά τη λήξη της ποινής 10ετή στέρηση τα
πολιτικά μου δικαιώματα. Απόσπασμα ποινικού Μητρώου τ
ης Εισαγγελίας Βεροίας αρ 2948.6/7/65. Η απόφαση πρόβ

λεπε και δήμευση της περιουσίας. Ευτυχώς την εποχή εκ
είνη δεν είχα στο ονομά μου περιουσιακά στοιχεία (την
επικαρπία των περιουσιακών στοιχείων που μου άφησε μ
ε διαθήκη ο Πατέρας την είχε η Μητέρα μου) γι αυτό κα
ι η απόφαση για τη δήμευση παραγράφτηκε.

Και επειδή κάθε καταδίκη προϋποθέτει κάποιο έγκλημ
α, το "έγκλημα" που διέπραξα και για το οποίο καταδικά
στηκα σε πολυχρονη φυλάκιση, στέρηση των πολιτικών μου
δικαιωμάτων και δήμευση περιουσιακών στοιχείων ήταν
ότι: Στα μέσα του Νοέμβρη του 1942 οργανώθηκα στο ΕΑΜ
Νέων, τον Μάρτη του 1943 στην ΕΠΟΝ και τον Απρίλη του
1944 εντάχθηκα στον Εθνικό Λαϊκό Απελευθερωτικό Στρα
τό (ΕΛΑΣ). Και το σπόμα μεγαλύτερο και "ενδεχθές έγκλημ
α" ήταν ότι συμμετείχα σε έναν αγώνα που εκτός από Εθ
νικοαπελευθερωτικός εκ των πραγμάτων είχε και κοινων
ικό περιεχόμενο. Με δημοκρατικές διαδικασίες εκτός από
την Απελευθέρωση της χώρας από την τριπλή κατοχή, είχ
ε στο πρόγραμμα να λυθούν τα κοινωνικό-δημοκρατικά κ
αι αναπτυξιακά προβλήματα που η ζωή στη διάρκεια του μ
εσοπολέμου είχε σωρεύσει και η Δικτατορία του Μεταξ
ά είχε μπλοκάρει.

Το 1945 μόλις είχαμε βγει από μιά πολεμική θύελλα
που ξεθεμελίωσε τον τόπο και άφησε πίσω της ερείπια
και τάφους. Μέσα μως απ αυτόν τον υπεράνθρωπο, τον τιτ
άνιο αγώνα για την απελευθέρωση της χώρας, ο λαός μας
βγήκε φημένος και ατσαλωμένος στη φωτιά και στο σίδε
ρο του Εθνικοαπελευθερωτικού και αντιφασιστικού αγώ
να. Ο λαός μας για πρώτη φορά μετά το 21 αποκτησε πλή
ρη συναίσθηση και συνείδηση της δύναμης του και για
αυτό αποφασισμένος να μην ξαναπέσει πάλι στα νύχια τ
ων ξένων, και να μην αφήσει τον τόπο του να ξαναγίνει
"η καϋμένη ψωροκώσταινα", να μην ξαναγυρίσει στην κοκ
ομιλά και τη μιζέρια της υποτέλειας, στην ανεξιοπρέπε
ια και τις μικρότητες που η ύπαρξη των ξένων και ντό
πιων υποστηρικτών τους υποχρέωνε το λαό μας να καταφε
ύγει στη μεταναστευτική δουλειά για να επιβιώσει.

Στον αγώνα αυτό συρπλατήθηκε μιά Νέα, περήφανη γενη
ά. Μια γενιά, εμπευσμένη και γαλουχημένη από το καινού
ριο ιδανικό που είχε φτερώσει τους λαούς του κόσμου

και η αγάπη προς την πατρίδα.

Η δημοκρατία τρέφεται απ την ποικιλία και την αντιπαράθεση ιδεών. Εκφυλίζεται και τελικά χάνεται με την ομοιομορφία. Και ξέρεται ποιοί και πώς ειναι κατορθωτή η ομμοιομορφία, αλλά και που τελικά οδηγεί τον λαό και τη χώρα.

Τα προγράμματα και οχι ο ανέξοδος πατριωτισμός στηρίζουν, διευρύνουν και εμβαθύνουν τη Δημοκρατία Η κινδυνολογία, η πτωματολογία και τα τάνκ που κατά κόρο χρησιμοποιήσατε στο αποτερο και αμεσο παρελθόν οδηγούν στα γνωστά καταστροφικά για το λαό και τη χώρα αποτελέσματα.

Αν δεχθούμε οτι η πίστη στην η ιδεολογία-όπως και η αγάπη-ειναι η αμοιβαία ικανοποίηση ψυχοσωματικών αναγκών και η ταύτιση κοινωνικό-οικονομικών συμφερόντων, στο βαθμό που το πράγραμμα του κόμματός σας θα ικανοποιεί-εξυπηρετεί αυτούς τους όρους ο λαός του οποίου τα συμφέροντα θα εκφράζει θα σας τιμήσει με την ψήφο του.

Εξυπνοι και ικανοί είστε. Αντί για ενθικολαγνεία και πατριδοκαπηλεία κάντε πρόγραμμα. Ο λαός εχει κρίση. Δεν θα σας αδικήσει. Και μην ξεχνάτε οτι όλοι πατριώτες ήμαστε. Όλοι αγαπούμε, πονάμε την Ελλάδα και όλοι πολεμήσαμε γι αυτήν και ας μας πικραίνει καμιό φορά.

Βέροια 18 Μάρτη 1994 Κόγιας Νίκος.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

Διάφορες εκδοχές της θεωρίας 2 4

Η ιδέα της ατομικής ιδιοκτησίας,ήταν τόσο μπολιασ
ομένη,ώστε να φαίνεται φυσική στο σημερινό αυτό,ξενν
ήθηκε πολύ αργά στ Ανθρώπινο πνεύμα και αφού προηγούμ
ενο πέρασε από πολλές φάσεις.Τό εκατομμύριο χρόνια,η
πρώτη σκέψη του ήταν να θεωρεί πως όλα τα πράγματα στ
η Γή είναι κοινό κτήμα.Ο Χεσιόδ ελντερ γράφει:"Οι ίνδοί
πιστεύουν πως το Μεγάλο Πνεύμα έκανε τη Γή και τα κάθ
ε τί σ αυτή έχει γίνει για το κοινό καλό όλης της Ανθ
ρωπότητας.όταν έδινε στη Γή αύθονο κυνήγι,δεν το έκαν
ε για την ευτυχία ολίγων μόνο Ανθρώπων,κάθε τί δώθηκε
για κοινή χρήση των παιδιών των Ανθρώπων.Οτι έζησε στ
η Γή,ή αναπτύχθηκε σ αυτή ή στι θάλασσες βρίσκεται κα
ι στους ποταμούς,είναι δώρο του Μεγάλου Πνεύματος γι
όλους τους ανθρώπους και καθένας δικαιούται τη μερίδα
του".

Τόσο αναγκαίο θεωρούνταν να πάρει κάθε μέλος του γέ
νους τη μερίδα της τροφής του,που στην ελληνική γλώσσ
α η λέξη"μοιρα"που αρχικά σήμενε μερίδα τροφής,πήρε α
ργότερα τη σημασία του"πεπρωμένου-μοίρας",της υπέρτατ
ης θεότητας όπου οι θεοί και οι Ανθρωποι υποτάσσοντον
που μοίραζε στον καθένα το χρόνο της ζωής του,όπως ακ
ριβώς η Μητριάρχης των κρατικών"συστατιών"μοιράζει τη
μερίδα της τροφής.Αυτό το διαπιστώνουμε στην ελληνική
μυθολογία η μερίδα"μοίρα-πεπρωμένα"προσωποποιείται σε
υναίκες-θεές(Μοίρα,Κήρες κλπ)και στι αρχικά το ονοματ
ο αυτά σήμαιναν τη μερίδα των τροφών και των λαφύρων.

Αν ο ιδιοκτησιακός ατομικός πολιτισμός,με την εφαρμ
ογή των μηχανών στη βιομηχανία,έκανε προσιτά στους αν
ιδιοκτήτες πολλά αντικείμενα πολυτελείας,που απο τους
πλούσιους μόνο ως ένα σημείο χρησιμοποιούνται,στέρησε
όμως απο μεγάλο μέρος των πολιτών κάθε έθνους την κα
οικία και τους αναγκάζει να ζούν με νοίκι σε στενόχωρ
α,σκοτεινά διαμερισματα και στο μέσο ενός πρωτοφανού
ς πλούτου παραγωμένος απο τον ίδιο τον ανιδιοκτήτη,υπ
οχρέωσε τον παραγωγό του πλούτου να αρκείται σε ελάχι
στο μέρος"ιδιοκτησίας προσωπικής χρήσης"Και κυρίως τε
υ στέρησε το σπίτι που είτε μαρμάρινο ανάκτορο,είτε κ
αλύβι απο άχυρο,κατέχε καθένας το σπίτι του όπως η χε
λώνο το σπιτακό της.Το ίδιο έγινε και με τα εργαλεία.
Το εργαλείο:το απο πυριτόλιθο μαχαίρι του αγρίου,η πέ
άνη του ξυλουργού,η χειρουργική φαλίδα,το μικροσκόπιο
του φυσιολόγου,ή το άροτρο του χωρικού,όταν προστεθο
ν στα φυσικά όργανα του Ανθρώπου,διευκολύνουν την παρ
αγωγή των πιό αναγκαίων για την ικανοποίηση των ανογκ
ν του.Μέχρις όπου επικρατούσε έστω η μικροχειροτεχνία
ο ελεύθερος παραγωγός ειναι ο ιδιοκτήτης εργαλείων πα
ραγωγής.Στο Μεσαίωνα ο εργάτης ταυτίζεται σχεδόν με το σ
κκο των εργαλείων του.Μα και ο γεωργός και πρίν την

κράτηση της ατομικής ιδιοκτησίας, ήταν κύριος, αν και
δωρινός, στο κομμάτι Γής που τσιφλίνον με κληρωση. Το
ιο και ο σκύλος του Μεσαίωνα ήταν τόσο δεμένος με τ
απο αυτον καλλιεργημένο εδαφος, που ήταν αναπόσπαστο
απ αυτον.

Η ενσωμάτωση των ατομικων-προσωπικών εργαλείων στο
μα της μηχανής απέσπασε απο το χέρι του εργάτη και
μπορεί πλέον να είναι ιδιοκτησία του παραγωγού ερ
τη. Η ενσωμάτωση των εργαλείων στο σώμα της μηχανής
χώρησε τον άνθρωπο και απ την τελευταία, μερική ελά
στη προσωπική ιδιοκτησία: το εργαλείο του.

Είναι ιστορικά αποδεδειγμένο και κοινως παραδεκτό ο
τα πρώτα εργαλεία που δημιούργησε ο Ανθρωπος για δ
η του χρησ, ήταν τα αμυντικά του όπλα. Αυτά ακριβώς
αμυντικά του όπλα ήταν τα πρώτα που του απόσπασε η
οκτησιακή κοινωνία και τώρα πιά ανήκουν στην ολιγα
ία του πλούτου που κυβερνά, η οποία κυβέρνηση των επ
ρατεύει να την υπερασπιστεί με τα δικά του όπλα-ερ
λεία. Ο στρατιώτης είναι ο πρώτος προλετάριος που α
χωρίστηκε τα εργαλεία-όπλα του.

Ο Ανθρωπος της κοινοκτημοσύνης ήταν κάτοχος του τόξ
και των βελών του, τα οποία ήσαν χρησιμεύαν σαν όπλα
ι εργαλεία συγχρόνως, είναι δε απο ιστορική άποψη, τα
λειότερο που έχουν ποτέ σε σχέση με τα μέσα και τα
ιά που χρησιμοποιήθηκαν για την κατασκευή τους.

Η κεφαλαιοκρατική κοινωνία περιόρισε στο ελάχιστο τ
προσωπική ιδιοκτησία του προλεταριάτου, δεν μπορούσ
να προχωρήσει άλλο. Τον είχει φέρει στα πρόθυρα του θ
άτου. Ενα ακόμη βήμα και θα επιφέρει τ θάνατο του π
αγωγού-εργάτη, που είναι για την καπιταλιστική χήνα η "Κότα
υ γεννάει το χρυσο αυγό". Καθημερινά προσπαθεί να του
πάρει και την ίστατη βελόνα-εργαλείο της παραγωγής.
μερα η αρπαγή αυτή είναι πιό οριστικό γεγονός για τ
πλειοντητα των εργατών.

Το ίδιο συνέβει περίπου και με την απόσπαση-αρπαγή
ς Γής. Επειδή οι Φεουδάρχες επέβαλαν στους χωρικούς
θημερινά αφθέραιτα όλο και μεγαλύτερες υποχρεώσεις
χωρικοί αναγκάζονταν να τους παραχωρούν ενα μέρος
ς κοινοτικής Γής. Οι αρπαγες αυτές, στις οποίες με βο
μία απέβλεπαν οι φεουδάρχες, γίνονταν με το πρόσχημ
νομιμότητας έστω τεχνικής. Στις αρπαγές της κοινοτικ
Γής, οι φεουδάρχες και οι άλλοι δεν χρησιμοποιούσαν
τατε τα πλάγια νομοτυπικά μέσα, αλλά και την κτηνώδ
βία. Η βία και τα κτηνώδη μέσα εντάθηκαν περισσότερο
ν περίοδο της βιομηχανικής και εμπορικής ανάπτυξης τ
αστών, η κοινοτική Γη ήταν το αντικείμενο της επιθυ
ας και των ευγενών και των αστών. Οι πόλεις επεκτείνο
αν και η γεωργία απέδιδε ικανοποιητική πρόσοδο. Η Γή
αν το υποκείμενο πάνω στο οποίο θα κτίζονταν το αντ

οιτών,τους επιβάρυνε με φόρους και τους ανάγκασε να μ
πούν στο συναγωνισμό με τους μεγάλους γεωκτήμονες,του
ς εφοδιασμένους με κεφάλαιο και ανώτερα μηχανικά μέσα
καλιέργειας,συναγωνισμό σχεδιασμένο να τους συντρίψει.
Σε σχέση με την ιδιοκτησία της Γη.Τοσο βαθειά ήταν
ριζομενη η ιδέα των δικαιωμάτων:ελεύθερη κύλευση στα
δάση για όλες τις οικογενειακές και γεωργικές ανάγκες
και την ελεύθερη βοσκή των ζώων όλο το έτος εκτός απο
τ μήνο Μάη και άλλα παλιο εθιμα των χωρικων που ακόμα
απ το 1780 ο Φεουδαλιστης Νομοδιδάσκαλος Λαπουά ντέ
Φρεμινβίλ διακρυττε τι οι χωρικοί και όταν ακόμα με
χίλιες δυό κλεψιές,κλοπές κια απάτες πέρασε ιδιοκτησι
ακά η Γή στους ευγενείς δεν έπρεπε να στερηθουν αυτά
τους τα δικαιώματα και όταν ακόμη εκαναν κατάχρηση:
"Γιατί τα δικαίωμα της χρήσης ειναι αιώνιο,και εφόσ
ον ειναι αιώνιον χωρηγείται τοσο στους σημερινούς κατ
οίκους,όσο και σ εκείνούς που προκειται να γεννηθούν".

Ο κεφαλαιοκρατικός πολιτισμός προχώρησε ακόμα πιό π
έρα:υποχρέωσε τον χωρίς ιδιοκτησια εργάτη(προλετάριο)
να φυτοζωεί με όρους πολύ κατώτερους απο εκείνους του
Ανθρώπου της κοινωνικης προόδου.Να ζεί στα σκοτεινα κα
ι ανήλιο καταγώγεια,στις παραγκουπόλεις και τενεκεδοπ
όλεις και να εντύνεται με κουρέλια.Μπορεί οι Ανθρωποι
της κοινοκτημοσύνης να ήταν κακοντυμένοι με δέρματα α
γρίων θηρίων και πρωτόγονων υφασμάτων,έπερναν όμως πε
ρισσότερη ζωική τροφή απο το σημερινό προλετάριο,που
το κουρέλιο του παρ όλο που ειναι πιό καλοϋφασμένα απ
τι τελειοποιημένες μηχανές,δεν του προσφέρουν επαρκή
προστασία στις κλιματικές μεταβολές.
Ο πολιτισμένος παραγωγός(ο προλετάριος)υποχρεώνεται
να αρκείται στο ελάχιστο της προσωπικής ιδιοκτησίας,τ
ης απόλυτα αναγκαίας για την εκπλησωση των πιό στοιχει
ωδών αναγκών του μόνο και μόνο γιατί ο κεφαλαιούχος έ
χει τα μέσα να ικανοποιήσει και την πιό εκκεντρική φα
ντασιοπληξία του.Το άτομο της μελλοντικής κοινωνίας γ
ια να αποκτήσει την υγεία και την τελειότητα των αισθ
ήσεων και των συναισθημάτων που χαρακτηρίζει τον άγρι
ο και τον βαρβαρο της κοινοκτημοσύνης.
...Αφού η κεφαλαιοκρατική παραγωγή,με τη διαίρεση και
τον κατμερισμό των έργων κατέστρεψε την οικονομική μο
νάδα,που αντιπροσώπευε η συντεχνιακή παραγώγη(όπως αυ
τή ειχε καταλύσει την κομμουνιστική),προχώρησε στην α
ναστύνθεση της οικονομικής μονάδας που δεν αντιπροσωπευ
όταν πιά απ τον εργάτη,αλλά απ την μηχανή(στο σώμα τη
ς οποίας ειχε ενσωματώσει το εργαλείο του εργάτη).
Αποτέλεσμα αυτής της ενσωμάτωσης ειχαμε την ίδρυση
γιγαντιαίων οργάνων παραγωγή,που να αποτελούνται απ τ
ους πιό διαφορετικούς και αντίθετους βιομηχανικους κλ

άδους.Κλάδοι που αποτελούν τα διάφορα όργανα των βιομηχανικών μεγαθηρίων,να υπάρχουν χωριστά μεταξύ τους ή και να διαχωρίζονται από πολιτικά και εθνικά σύνορα φυσιογραφικά εμπόδια.Οι εργατικοί αυτοί πληθυσμοί,κατανάλωναν θερμότητα,φως,νερό,πλεκτρισμό,πρώτες ύλες και άλλες φυσικές δυνάμεις.

Αυτή είναι η εικόνα της καταπληκτικής και γιγαντιαίας χαώνης,μέσα στην οποία διαγκαλεύεται όλη η ανθρώπινη δραστηριότητα και ο υλικός κόσμος των οποίων ιδιοποιούνται μερικοί ελάχιστοι άνθρωποι το αποτέλεσμα.

Σε σχέση με την επέκταση του βιομηχανικού συστήματος και τη συγκέντρωση εργοστασίων και η ιδιοκτησία με τη μορφή του χρυσού,αργύρου και άλλων πολυτίμων μετάλλων.Στην αρχή τα δυό αυτά μέταλλα και όταν ακόμα ήταν κομμένα και σφραγισμένα σαν επίσημο νόμισμα,ήταν ιδιοκτησία προσωπικού αποκλειστικού χαρακτήρα.Η κοινωνία των Ανθρώπων πρίν το καθεστώς της ιδιοκτησία τα χρησιμοποιούσε σα μέσο διακόσμησης και προσωπικό στολισμό. Στο εξής χρησιμοποιούνται σαν μέσο αγοραπωλησίας και αρχισε να ασκείται πλέον εμπορία με ανταλλαγή αυτών των ίδιων των προϊόντων.Έτσι όταν η ζωή μπήκε στην εμπορική περίοδο,ο χρυσος και άργυρος έγιναν οι αντιπροσωπευτικοί τύποι όλων των αξιών,το απόλυτο μέτρο όλων των αναγκών γι αυτό και απόκτησαν το δικαίωμα του νόμιμου πολλαπλασιασμού και αποφορας νομίμου κέρδους.Μέχρι τότε ο δανεισμός με τόκο θεωρούνταν ατιμία και μπορούσε να γίνει μόνο απο κάποιον ξένο-όπως λέει και ο όχι και τόσο αγαθός Ιεχωβά των Ιουδαίων.

Οι αστοι επανέφεραν την τοκογλυφία,που το έργο της το ανύψωσαν σε βασικότερη και έντιμη λειτουργία του συστήματος και πολιτισμού αφού μπορούσε να ξεί κανείς "αξιοπρεπώς"με τα εισοδήματα των τόκω,που είναι και το ιδανικό του κάθε αστού.Ο Καλβίνος τον 16ο αιώνα,ο πιο έγκυρος εκπρόσωπος της αστικής"επανάστασης"στις θρησκευτικές της εκδηλώσεις νομιμοποίησε τον τόκο στο όνομα όλων των θεολογικων αρετών.Και ο Ντυμπρά,πρωθυπουργός της Γαλλίας έβαλε το 1522 τις βάσεις του πρώτου δημόσιου χρέους με τόκο 8%.Τα δημόσια χρέη είναι τα ασφαλέστερα ταμειαυτήρια,για τα χρήματα,που οι αστοί δεν μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν σε άλλες εργασίες.

Ο τόκος που ο Καλβίνος τον κατοχύρωσε-στήριξε θρησκευτικά και ο Ντυμπρά του καθόρισε και πόσοστά είναι αυτός που διαμόρφωσε τα βασικότερα ιδανικά:Μιάς σίγουρης,τεμπέλικης και πλουσιας σινάμα ζωής στους αστούς και προκειμένου να την διασφαλίσουν αυτήν τη ζωή υπόχρεώθηκαν να αγωνιστούν για την κατάληψη και της πολιτικής εξουσίας.

Πρίν απο 1789,οι Βασιλιάδες της Γαλλίας,επιρεασμένοι ακόμα απο τις φεουδαλικές και αριστοκρατικές ιδέες

για την τοκογλυφία συνήθισαν στην ανάγκη να κατεβάσου
ν στο τέταρτο ή και στο μισό τον τόκο,καποτε μάλιστα
και να αναστέλουν τελείως τις πληρωμές.

Αλλοι Ευρωπαίοι μοναρχες,φερθηκαν με την ίδια έλλει
ψη αβρότητας απέναντι στους κατόχους χρεωγράφων δανει
στών του κράτους.Ο αριστοκρατικος αυτός τρόπος μεταχε

ίρισης των δανειστών,υπήρξε διαρκής μομφή των αστών κ
ατά των φεουδαλικών κυβερνήσεων.Σαν απάντηση σε αυτήν
την έλλειψη αυρότητας γι αυτό και η πρώτη πράξη των α
στών το 1789,υπήρξε η διακήρυξη του απαραβίαστου του
δημοσίου χρέους,που μπήκε πάνω απ τις πολιτικές επανα
στάσεις και τις κυβερνητικές αλλαγές.Απο τότε το δημό
σιο χρέος καθιερώθηκε σαν το υπεριθμόν ένα καθήκον κά
θε κυβερνητικής μεταβολής η αναγνώριση του υπάρχοντως
δημόσιου χρέους και την αμετάβλητη τήρηση του θεσμού.

Σε παλιότερες εποχές ο δανεισμός με τόκο θεωρούνταν
ατιμωτική πράξη και ο τοκογλύφος ήταν το πιό μισητό π
ρόσωπο απο τον κόσμο.Ο τοκόγλυφος απο μισητός με την
πράξη του αυτή έβαζε σε κίνδυνο εκτός απο τον εαυτό τ
ου και την οικογένειά του.

"Το δημόσιο χρέος"ειναι για τον Μάρξ"Ο ισχυρός μοχλ
ός των πρώτων αποταμιεύσεων"Το δημόσιο χρέος μεταβάλε
ι ώς δια μαγείας τον άγονο χρυσό και του δίνει τη δύνα
μη να αυτοπολλαπλασιάζεται και να μεταβάλεται σε κεφά
λαιο,χωρίς να αναγκάζεται να εκτίθεται στους κινδύνου
ς της εμπορικής,βιομηχανικής ή κάποιας άλλης τοκογλυφ
ικής χρησιμοποίησής του.

Ολοι γνωρίζουμε οτι ανάμεσα στο κέρδος και τον τόκο
υπάρχει μιά ταράτσια διαφορα όσον αφορα τον τρόπο λει
τουργιάς των δύο αυτών οικονομικών δεδομενων:Για να ε
ισπράξει ο κεφαλαιούχος κέρδος πρέπει να επενδύσει έν
α ορισμένο κεφάλαιο και να παράγει ένα οποιοδήποτε πρ
οϊον ανεξάρτητα αν αυτό το προϊόν το εχει ανάγκη η κο
ινωνία των Ανθρώπων ή ειναι ένα ακόμα προϊον μόδας ή
και διαφήμισης ακόμα δίπλα στα τόσα άλλα ομοειδή.Και
ενώ ο κεφαλαιούχος για να εισπραξει κέρδος πρεπει να
επενδύσει και κάθε επένδυση περιέχει και το ρίσκο οχι
μόνο να μην εισπράξει το κέρδος στο οποίο αποβλέπει ο
επενδυτής αλλά να εχει και ζημιά απ την επένδυση αυτή
ή να χάσει και αυτό το κεφάλαιο,αντίθετα οι δανειστές
του κράτους ειναι κατ όνομα δανειστές,γιατί τα χρεόγρ
αφα που παίρνουν έναντι των χρημάτων δανείζουν,ανταλλ
άσσονται εύκολα,χρησιμοποιούνται σχεδόν όπως και το σ
υνηθισμένο χαρτονόμισμα.Ειναι σχεδόν το ίδιο σαν να
του έφεραν τόκο τα ίδια τα χρήματα που τα εχει στο χ
ρηματοκιβώτιό του.

Η εγκαθίδρυση του θεσμού του δημοσίου χρέους εκτός

του οτι πρόσφερε εγγύηση και ασφάλεια στον κεφαλαιούχο, άγνωστη μέχρι τότε στον άτομο δημιουργήσε και τις προϋποθέσεις εκείνες που επέτρεψε στους οικονομικούς κύκλων να ασκούν μεγάλη και υδιόμορφη κάθε φορά για λογαριασμό τους επιρροή στις κυβερνήσεις, αφού ο θεσμός του δημοσίου χρέους έδωσε την δυνατότητα στις κυβερνήσεις να είναι απεριόκεπτα σπάταλες μια και θεσμος του δημοσίου χρέους επιτρέπει στις κυβερνήσεις να κάλύψουν τα όποια ελλείμματα. Και είναι γνωστό ότι όταν το κράτος δημιουργεί χρέη, τα πληρώνουν οι πολίτες του και μάλιστα όχι οι "έχοντες και κατέχοντες" που φοροδιαφεύγουν, αλλά αυτοί που δεν μπορούν να κρύψουν τίποτε. Το κράτος δεν χρεοκοπεί ποτέ, χρεοκοπούν οι πολίτες του. Και ξερουμε όλοι πολύ καλά ποιοι πλήρωσαν και πληρώνουν τις απεριόκεπτες σπατάλες του δώτου κράτους. Τις όποιες σπατάλες του κράτους τις πληρώνουν με πρόσθετη φτώχεια οι ανιδιοκτήτες εργαζμενοι.

Εται φτάσαμε η κοινωνική υπεροχή, που αποκτιέται με το χρήμα και που πάντοτε μεγαλώνει, είναι οικονομική η εποχή, όπου το μεγάλο εμπόριο, η βιομηχανία, οι γεωργικές επιχειρήσεις, οι τράπεζες, οι σιδηρόδρομοι, οι δώρυγες και οι όποιες άλλες μεγάλες παραγωγικές μονάδες και επιχειρήσεις, ξεπέρασαν τα μέσα και τις ικανότητες του ατόμου-κεφαλαιούχου, οφείλεται στη συσσώρευση κεφαλαίου και τη δίανομή κατόπιν σώμφωνα με τις ανάγκες του εμπορίου και της βιομηχανίας.

Στην κοινωνία με βάση τη μηχανική παραγωγή, η σπουδαιότητα σε μέσα παραγωγής (μηχανες) επενδυμένο κεφάλαιο (πάγιο κεφάλαιο Marx), η ποσότητά του σε κυκλοφορία (κινητό κεφάλαιο), η ταχύτητα και η ποσότητα της παραγωγής, απ τις αγορές η απόσταση, ο απαραίτητος χρόνος για την πώληση και την πραγματοποίηση των πλήρωμων, όλα αυτά συνηγορούν ώστε τα οικονομικά θέματα-δεδομένα να αποτελούν άξονα-τον άξονα του κοινωνικό-οικονομικού συστήματος.

Αλλά το εμπόριο, με τις μηχανές παραγωγής κι οι σύγχρονες μέθοδοι γεωργικής καλλιέργειας δεν μπορεί να αναπτυχθούν χωρίς να τροποποιήσουν ουσιωδώς το χαρακτήρα της ιδιοκτησίας, που απο προσωπικό κτήμα μετέτρεψαν σε απρόσωπο, περιμένοτας το χρόνο να αναλάβει ξανά την παλιά αρχικής της μορφή και να γίνει ξανά κοινό κτήμα.

Με το σύστημα της μικρής γεωργικής ιδιοκτησίας και της μικροβιομηχανίας ή χειροτεχνίας, η ιδιοκτησία ήταν εξάρτημα του ιδοκτήτη όπως το εργαλείο εξάρτημα του τεχνίτη. Η επιτυχία της μικρής βιομηχανικής επιχείρησης εξαρτιόταν απο τον προσωπικό χαρακτήρα του ιδιοκτήτη, δηλ απ τη οικονομία του, τη δραστηριότητά του και την ευφυΐα του, ακριβώς όπως η επιτυχία του τεχνίτη εξαρτι

όταν απ τη δεξιοτέχνία του και την τελειότητα της τέχνης του. Ο ιδιοκτήτης ήταν η ψυχή της επιχείρησης, η αδυναμία του γηρατειά ή η αποχώρησή του έβαζαν σε κίνδυνο την επιχείρηση. Εξελίσσονταν μια κοινωνική λειτουργία, που του στοίχιζε φροντίδες και κόπους και του έφερνε κέρδη αλλά και ζημιές. Τότε η ιδιοκτησία ήταν πραγματικά προσωπική, απ εδώ και το λαϊκό ρητό: "η ιδιοκτησία είναι καρπός της εργασίας". Η σύγχρονη παραγωγή όμως αν έστρεψε τους όρους ο κεφαλαιούχος σε καιρό εξάρτησης δεν βρίσκεται λόγω της ιδιοκτησίας του, που η επιτυχία της δεν εξαρτάται πιά απ τη δική του προσωπική ικανότητα. Όλες οι μεγάλες τράπεζες, γεωργικές και βιομηχανικές επιχειρήσεις διευθύνονται απο καλοπληρωμένα διοικητικά συμβούλια. Έτσι η κοινωνική λειτουργία του σύγχρονου κεφαλαιούχου είναι να τσεπώνει τα τοκομερίδια. Στο σημερινό σύστημα οργάνωσης της παραγωγής δεν υπάρχει πολύ σπάνια κοινωνική χρησιμότητα του ιδιοκτήτη ή εργασία που εκτελείται απο μισθωτούς. Είναι όμως γεγονός αναμφισβήτητο ότι ο καφαλαιούχος έπαιξε μεγάλο και χρήσιμο ρόλο στην ανάπτυξη, διεύρυνση και τη μοϊκοποίηση της παραγωγής. Τώρα όμως καθώς παρατηρεί αστός οικονομολόγος Γκόντ Μαλινάρι, έχουν γίνει περιττοί αν όχι και επιβλαβείς. Στο έργο του "η οικονομική εξέλιξη του 19ου αιώνα" γράφει επι λέξει τα εξής: "σε μιά εταιρική επιχείρηση το διοικητικό συμβούλιο μπορεί ναμήν εχει παρά μικρό μέρος κεφαλαίων καταθέσεις, μπορεί ακόμα να μήν εχει και καθόλου καταθέσεις, σ αυτήν την περίπτωση αντίθετα με την κοινή γνώμη, που επικρατεί, η διοίκηση θα ήταν καλύτερη και πρακτικότερη, αρκεί τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου να ειχαν την αναγκαία ικανότητα και ειδικότητα, ιδιότητες, που που βρίσκοντα μόλον χωριστά παρά μαζί με το χρήμα".

Η μηχανική παραγωγή αφαίρεσε απ τον τεχνίτη την τεχνική του δεξιότητα και τον έκανε δούλο της μηχανής, η κεφαλαιοκρατική οργάνωση της βιομηχανίας μετέβαλε τον κεφαλαιούχο σε παράσιτο. Ο παρασιτικός χαρακτήρας που έμεινε στον κεφαλαιούχο στη σημερινή παραγωγή φαίνεται καθαρά απ τη δημιουργία πολυεθνικών εταιρειών, που οι μεταχές τους (κυριως αστικοί τίτλοι ιδιοκτησίας) περνούν απο χέρι σε χέρι, χωρίς αυτό να επιδρά στην παραγωγή. Στο χρηματιστήριο οι τίτλοι αυτοί αλλάζουν κάθε λεπτό ιδιοκτήτη.

Οι αστοί οικονομολόγοι, καλοπληρωμένοι απολογητές της αστικής κοινωνίας, προσπάθησαν να δικαιολογήσουν τον φόρο, που αφαιρούσαν οι κεφαλαιούχοι στη παραγωγή με τη μορφή τόκων, γαιομόρων, κερδών κλπ, υποστηρίζοντας ότι ο κεφαλαιούχος προσφέρει ωφέλιμη κοινωνική υπηρεσία με την οικονομία της διοικητικής του ικανότητας κλπ. Αν ο Αντάμ Σμίθ μπόρεσε εξ αιτίας της περιόδου που περ

νόμισε τότε η κεφαλαιοκρατία να υπερασπιστεί με κάποιο ευλογοφάνεια τέτοιες απόψεις, ο Πιφτέν, ο Βασέ, ο Λερόϋ, Μπωλιέν και τα υπόλοιπα σμήνη των τότων οικονομολόγων θα έπρεπε, αν ήθελαν να πέρνουν τους μισθούς τους απ τη μικροαστική τάξη για τη δικηγορία τους να εφεύρουν κάτι που δεν θα είναι τόσο φαιδρό παράλογο, όσο είναι στη ο κεφαλαιούχος είναι χρήσιμος στο σημερινό σύστημα μηχανικής παραγωγής.

Η σχέση του κεφαλαιούχου με την παραγωγή, μου θυμίζει τη σχέση του φεουδάρχη με τους υπηκόους του. Μέχρις ότου τα χωριά δεν ήταν οχυρωμένα και δεν μπορούσαν να αμυνθούν μόνοι τους οι χωρικοί ο φεουδάρχης οχυρωμένος μέσ το φρούριο ανάμεσα στους υπηκόους του, δίνοντας τους δικαιοσύνη σε καιρό ειρήνης και αρχηγεύοντας για την άμυνα σε καιρό πολέμου η φεουδαλική αριστοκρατία ήταν τάξη πολύ μεγάλης χρησιμότητας, μόλις όμως τα χωριά οχυρώθηκαν και οι υπήκοοι μπορούσαν να αμυνθούν μόνοι τους η τάξη των αριστοκρατών έπαψε να είναι χρήσιμη, εγκατέλειψαν τα φρούριά τους και ανέλαβαν υπηρεσίες σε δούκικες, επισκοπές βασιλικές και αυτοκρατορικές αυλές, ξέκοψαν απο το υπόλοιπο έθνος κανοντας μια τελείως παρασιτική ζωή. Το ίδιο συμβαίνει και με τους κεφαλαιούχους. Μέχρις ότου ο ιδιοκτήτης ήταν η ψυχή της επιχείρησης εξεπλήρωνε-πρόσφερε ένα κοινωνικό λειτούργημα, που του στοίχιζε φροντίδες και κόπους. Τότε η ιδιοκτησία ήταν πραγματικά προσωπική και ο ιδιοκτήτης επιτελούσε κοινωνικό έργο και κοινωνική προσφορά. Όπως οι οχύρωση των χωριών κατάργησε την τάξη των αριστοκρατών έτσι και η σύγχρονη μεγάλη μηχανική παραγωγή δεν χρειάζεται τον κεφαλαιούχο. Η μηχανή που συντρεψε τον χειροτέχνη, η ίδια θα συντρίψει και τον κεφαλαιούχο.

Έτσι όπως η καταδικαστική απόφαση για την τύχη που περιμένει την φεουδαλική αριστοκρατία υπογράφτηκε όταν οι πόλεις και τα χωριά οχυρώθηκαν το ίδιο και η καταδίκη της αστικής τάξης υπογράφτηκε την ημέρα που ο κεφαλαιούχος έπαψε να εκτελεί-προσφέρει κοινωνικό έργο.

Αφού ο πολιτισμός κατέστρεψε τον ακατέργαστο κι απλο κομμουνισμό των πρώτων βημάτων της Ανθρωπότητας όπως τότε έτσι και τώρα απεργάζεται το υλικό ενός πολυσύνθετου κι επιστημονικού κομμουνισμού. Η προσπάθεια-εργασία αυτή γίνεται και σήμερα, όπως ακριβώς και μετά την αρχέγονη εποχή απο καινού, κι ο εργάτης παραγωγός, δεν κατέχει ούτε οργανα παραγωγής ούτε το προϊόν των κόπων του. Τα προϊόντα της καινής παραγωγής δεν μοιράζονται σήμερα απο καινού, όπως γινόταν στις άργιες και βάρβαρες φυλές, αλλά μονοπωλούνται απο τους άσχετους με την παραγωγή κεφαλαιούχους, που ο παραμερισμό-κατάλυση τους είναι ζήτημα χρόνου και προϋποθέσεων. Όταν φύγουν απο τη μέση οι ανθρωποι που δεν εχουν καμιά σχέση με

αυτήν καθ αυτήν την παραγωγή και τις διαδικασίες της παραγωγής,θα ανοίξει ο δρόμος του επιστημονικού πλέον κομμουνισμού.Και οχι μόνο θα ανοίξει,αλλά και θα στερεωθεί γιατί τη φορά αυτή ο επιστημονικός κομμουνισμός δεν θα περιέχει μέσα του το σπερμα-μικρόβιο της τριβής,προστριβής της διάσπασης και του πολέμου που κλείνει μέσα της η ιδιοκτησία.Και θα στερεωθεί γιατί εκτός του ότι μόνο ο κομμουνισμος μπορεί να απαντήσει και να λύσει-όπως τα έλυσε για εκατομμύρια χρόνια-τα σύγχρονα και μελλοντικα να προκύψουν προβλήτα.Και όχι μόνο θα στερεωθεί και δεν θα ξαναδιασπαστεί ο επιστημονικός κομμουνισμός και για έναν πρόσθετο λόγω:

Στον αχρέγονο κομμουνισμό ο τρόπος που διαμορφώθηκαν οι τοπικές κομμουνιστικές κοινωνίες η ιδιοκτησία ήταν κοινή μόνο μεταξύ των μελών της ίδιας φυλής,που συνδέονταν με δεσμούς αίματος.Κάθε ανθρώπινο πλάσμα,που δεν συμπεριλαμβάνονταν στο στενό αυτό κύκλο,θεωρούνταν ξένος ή και εχθρός ακόμα,ενώ στην κοινωνία του μέλλοντος κομμουνισμού η ιδιοκτησία θάναι κοινή για όλα τα μέλη της ΜΙΑΣ ΚΑΙ ΜΟΝΟ ΜΕΓΑΛΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ αδιακριτα απο εθνότητα ή φυλή,γλώσσα και θρησκεία και αυτό γιατί οι εργάτες δημιουργοί και πλάστες του υλικού και πνευματικού πλούτου μαζί στέναξαν κάτω απ τον ίδιο κεφαλαιοκρατικό ζυγό όταν οικοδομούσαναν πέτρα την πέτρα τη δομή της παγκόσμιας κοινωνίας και τον παγκόσμιο πολιτισμό αγνώρισαν οτι μόνο αδερφωμενοι θα μπορέσουν να μετακινήσουν τον άξονα της ζωής απο την ιδιοκτησία στην εργασία ώστε να κερδίζει ο καθένας τη ζωή του με τον"ιδρώτα του προσώπου του"και όχι απο τα τσακωμερίδια ή απο κάθε άλλη κλοπή,απάτη και έγκλημα.Τότε και μονο τότε θα πάψει η λέξη Ανθρωπος να ειναι μιά αφηρημένη έννοια και συνυφασμένη με τα πιό πάνω δεδομένα.Δεν μπορεί να λεγεται,να ειναι και να νοιώθει κανεις ΑΝΘΡΩΠΟΣ,όταν το σύστημα που του έχει επιβάλλει το καθεστώς της ατομικής ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής τον υπόχρεώνει να εκμεταλλεύεται τον συνάνθρωπο,να εξαπατεί και να κλέβει ή και να σκοτώνει ακόμα έναν οι περισσότερους Ανθρώπους για να μπορεί να ζήσει.

Για να μπεί όμως η ταφόπετρα στο σύστημα της κλοπης, της απάτης και του εγκλήματος που συνεπάγεται το καθεστώς της ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής θα πρέπει οι εργάτες του χεριού και του πνεύματος,Οι δημιουργοί του υλικού και πνευματικού πλούτου.Οι αρχιτέκτονες της πολιτιομικής και γλωσσικής πολυμορφίας έκτός απο τη κοινή και υπεράνθρωπη προσπάθεια που χρειάζεται να μεταθεί ο άξονας της ζωής απο την ιδιοκτησίας στην εργασία.Η μετακίνηση αυτή αποτελεί τη βασική προυπόθεση για να ανοίξει ο δρόμος στην μελλοντική κοινωνία τω

ν ΑΝΘΡΩΠΩΝ να μείνουν αδιαφιλονίκητοι και μετά την μετακίνηση του άξονα της ζωής από την ιδιοκτησία στην εργασία. Και πρέπει να μείνουν αδιαφιλονίκητοι κυρίως μετά την μετακίνηση γιατί αυτή η διεθνής δεύτερη κοινωνική επανάσταση (πρώτη ήταν αυτή που μετακίνησε τον άξονα της ζωή από την εργασία στην ιδιοκτησία) είναι μέν αναπόφευκτη θα συναντήσει όμως όχι μόνο μεγάλη αλλά τη λυσσώδη αντίδραση, αντίσταση, δολιοφθορά και πόλεμο ακόμα (τον τελευταίο βέβαια που θα έχει τη μορφή της αντεπανάστασης) από την τάξη των ιδιοκτητών γενικά και κεφαλαιοκρατών σήμερα.

Η μετακίνηση του άξονα είναι η πρώτη και η πιό ευκο-

λη φάση, η διατήρηση όμως και κυρίως η θεμοθέτηση της εργασίας σαν το μόνο μέσο ζωής που αποτελεί τη δευτερότερη και βασικότερη φάση και είναι η δυσκολότερη και η πιό μακρόχρονη. Στη φάση αυτή έχει όχι μόνο να αντιπαλέψει αλλά και εναρμονίσει-προσαρμόσει στο Νέο σύστημα ζωής εκτός από την ατομική ιδιοκτησία στα μέσα παραγωγής που αποτελεί την οικονομική βάση του συστήματος και το πλούσιο σε ευρυματικότητα επικοδόμημα της ατομικής ιδιοκτησίας: Τις Νομικές δομές, τους θεσμούς, τα ήθη και τα έθιμα που η μακραίωνη ύπαρξη της ιδιοκτησίας έχει διαμορφώσει και επιβάλει το σύστημα ιδιοκτησίας καθώς και τους ιδεολογικούς και κοινωνικό-οικονομικούς μηχανισμούς. Η φάση αυτή θα κρατήσει μέχρις ότου αποσυνδεθεί: α) η ακίνητη περιουσία από το εισόδημα που προσπορίζει στον ιδιοκτήτη β) την παραγωγή από το κέρδος γ) το χρήμα από τον τοκο-μέρισμα. δ) τη θρησκεία από την πολιτική, ε) τον γραπτό, μα και τον προφορικό λόγο από την αντροκεντρική και ιδιοκτησιακή τους δομή και στ) το γάμο από την μονογαμική οικογένεια και να κατοχυρώσει την ισοτιμία της γυναίκας.

Οπως αναφέρθηκε και πιό πάνω η διεθνής αυτή και τελευταία κομμουνιστική επανάσταση είναι αναπόφευκτη. Ηδη από ένα και πλέον αίωνα στη πλήρη κεφαλαιοκρατική κυριαρχία, άρχισαν να ξανάζουν οι θεσμοί και οι συνήθειες Η καθολική ψηφοφορία, τρόπος που χρησιμοποιείται απ τους αγρίους και βαρβάρους για την εκλογή του αρχηγού τους, παρ όλο ότι εγκαταλειφθηκε για λίγο, μπήκε πάλι σε εφαρμογή από τις κεφαλαιοκρατικές κυβερνήσεις, που την έχουν σαν βάση της πολιτικής εξουσίας.

Στα χρόνια της καινοκτημοσύνης στα μέσα παραγωγής το σπίτι ήταν κοινό, τα σιδερώτια κοινά, η εκπαίδευση κοινή. Στα σημερινά σχολεία τα παιδιά διδάσκονται ως ένα βαθμό χωρεάν σχεδόν απο κοινού, σε μερικές χώρες η πόλεις άρχισαν να έχουν μές στα σχολεία και την διατροφή κοινή. Στα εστιατόρια οι πολιτισμένοι σήμερα άνθρωποι,

εξοπατωνται και δηλητηριάζονται ομαδικά για να εξασφαλίσει μεγαλύτερα κερδη ο επιχειρηματίας και στις πολυόροφες πολυκατοικίες των μεγαλοπόλεων κοιμουνται σαν το κουνέλια και ένα τραγικό τερατώδες πλήθος ανθρώπων ζούν κάτω απ τις πιο τραγικές και απάνθρωπες συνθήκες.

Αν η καθολική ψηφοφορία έχει μετατραπεί απο τους εκπροσώπους της ολιγαρχίας σε αγυρτεία, αν οι πόλεις ειναι ανθυγιεινές, αν όλα τα κοινωνικά ιδρύματα, τα μέσα μεταφοράς, επικοινωνίας και παραγωγής..... που έχουν κομμουνιστική προέλευση, ειναι η καταδίκη αυτών που υπόσχονται στι εξυπηρετούν, αυτό συμβαίνει γιατί γενιώνται και διαμορφώνονται-εξελίσσονται σε μια εποχή που η αστική κοινωνια κάνει τα ιδρύματα αυτά απο ανάγκη και κυρίως για το κέρδος. Παρ όλα αυτά τα ιδρύματα αυτά ειναι οχι απλώς τα φίτρα, αλλά οι δομές-πρότυπα που λειτουργούν κοινωνικά διαπαιδαγωγώντας τους ανθρώπους για τις μελλοντικές κομμουνιστικές συνήθειες, καταστρέφοντας παλιά τις ατομικές αντιλήψεις, τους υπερφίαλους εγωϊσμους, τις υπεροψίες και τις κοινωνικές διακρίσεις. Αυτά τα κρατικά-κοινωνικά και ιδιωτικά ιδρύματα φέρνουν τους Ανθρώπους κοντά ανταλλάσσουν απόψεις σκέψεις και προβληματισμούς. Αμβλύνουν τις διαφορές

Ο κομμουνισμός υπάρχει και λειτουργεί σε λανθάνουσα βέβαια κατάσταση στην αστική κοινωνία, περιστάσεις όμως, που σήμερα ειναι αδύνατο να προβλεφθούν ή να προσδιορίσουμε (μετά την κατάρευση προς μεγάλη χαρά και ανακούφιση της παγκόσμιας ολιγαρχίας του πλούτου του υπαρκού), θα τον επιβάλουν αναπόφευκτα και θα τον εδραιώσουν σαν τη μόνη μορφή ζωής της μελλοντικής κοινωνίας.

Οι λαοί δεν μπορούν να ζούν με την αίσθηση στι δεν υπάρχει κοινό μέλλον μεταξύ τους. Χωρίς μιά κοινή στάση ζωής σαν αφόρα την ηθική και την πνευματική .....

Μετά την μετακίνηση του άξονα ζωής απο την ιδιοκτησία στην εργασία και η διατήρηση του άξονα της εργασίας σαν το μόνο μέσω ζωής της κοινωνίας των Ανθρώπων θα αρχίσει η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ του ιδίου του ΑΝΘΡΩΠΟΥ και οχι μόνο όπως εγινε με την αναγέννηση που άρχισε με την παρακμή της φεουδαρχίας και του μεσαιωνικού πνεύματος αποτέλεσμα της οποίας ήταν να γνωρίσουν τα γράμματα και οι τέχνες μιά μεγάλη ακμή και γέννηση στο μεταξύ της της αστικής τάξης. Η αναγέννηση που θα προελθει απο την μετακίνηση του άξονα της ζωής απο την ιδιοκτησία στην εργασία θα δώσει τη δυνατότητα στο Ανθρώπινο είδος να ξανά αποκτήσει όλες εκείνες τις αναγεννητικές και αναπλαστικές ιδιότητες και ικανότητες που έχασε με το πέρασμα στο καθεστώς της ιδιοκτησίας. Θα ξανάβρει τον χαμένο-εγκλωβισμένο απ την ιδιοκτησία εαυτό του. Θα απελευθερωθεί απο τα δαμπού, το φετίχ και τις μεταφυσικές θεολογίες που σκοπό και σύνδεσμο ειχαν να τον αλλοιώσο

με το Ανθρώπινο ΕΙΝΑΙ-υπόσταση του. Θα ξαναγίνει ΑΝΘΡΩΠΟΣ με το σύνολο των προϋποθέσεων και περιεχομένου που η λέξη Άνθρωπος μπορεί να περιέχει.

Η αναγέννηση αυτή δεν θα περιορίστει στην αφή των γραμμάτων και της τέχνης όπως η αναγέννηση του Μεσαίωνα. Ούτε στην εμφάνιση μιά τάξης όπως τότε της αστικής τάξης. Η αναγέννηση που θα προκύψη απ την μετακίνηση του άξονα της ζωής θα είναι η ενέργεια εκείνη με την οποία η κοινωνία των Ανθρώπων, αφού θα έχει απαλλαγή απ την κλοπή, την απάτη, το έγκλημα και την εκμετάλλευση ΑΝΘΡΩΠΟΥ απο άνθρωπο, ιδιότητες και δεδομένα συμφυή με την ιδιοκτησία, που οι σημερινοί απολογητές της θεωρούν το δικαίωμα της "απεριόριστο στο χρόνο και απόλυτο στα αποτελέσματά του" θα χαράξει μιά Νέα κατεύθυνση στη ζωή της που θα μεταβάλεται με την πάροδο του χρόνου "εις κοινήν κτίσιν". Μετά την μετακίνηση του άξονα θα επανολειτουργήσει το "μεγάλο πνεύμα που έκανε τα πάντα για όλους". Αυτή η ενόργανη ύλη που ακούει στο όνομα Άνθρωπος με κεφαλαίο άλφα μέσα απο μιά παλιγγενεσία θα ανογεννηθεί. Τα της ιδιοκτησίας θα είναι πλέον παρελθόν.

Βέβαια, για αποδοχή, παραδοχή και καθιέρωση του άξονα της ζωής απ την ιδιοκτησία στην εργασία θα χρειασθεί αγώνη σε μεγάλο βάθος χρόνου, που να αρχίζει απ την κούνια του βρέφους και που επικτείνεται σ όλη του τη ζωή και για πολλές πάρα πολλές γενιές, για να ξανά αποκτήσει ο άνθρωπος του ιδιοκτησιακού πολιτισμού εκτός απ ο ελάχιστες εξαιρέσεις τη σωματική ισχύ, ίσως δε και την ανάλογη πνευματική δύναμη. Τη σωματική και πνευματική εκείνη δύναμη που έκανε την υλική και πνευματική υποδομή πάνω στην οποία στηρίχθηκε ο ιδιοκτησιακός πολιτισμός. Η ιστορία των Ελλήνων και των Αιγυπτίων μας δείχνει σε πιό θαυμαστό ύψος υλικής και πνευματικής ανάπτυξης μπορεί να φτάσει έστω και ένας λαός βάρβαρος, όταν ελεύθερα και χωρίς ιδιοκτησιακούς περιορισμούς αναπτύσσεται.

Ο τρόπος που ήταν οργανωμένος ο αρχέγονος κομμουνισμός αποτέλεσε το πρότυπο πάνω στον οποίο δομήθηκαν τα Λατιφούντια στην Δουλοκτητική κοινωνία, το Φέουδα μετά στό σύστημα της Φεουδαρχίας και τα κράτη στη σύγχρονη αστική κοινωνία.

Αυτή η αλληλοδιαδοχή των τριών συστημάτων απο τους υποστηρικτες της ιδιοκτησίας της χαρακτηρίζει κοινωνικές επαναστάσεις ενώ ξέρουν πολύ καλά οτι μόνο δύο μεγάλες κοινωνικές Επαναστάσεις υπήρξαν στην μακραίωνη πορεία της κοινωνίας των Ανθρώπων απο καταβολής κόσμου η Πρώτη αυτή που μετακίνησε τον άξονα της ζώης της κοινωνίας των Ανθρώπων απο την εργασία στην ιδιοκτησία και η δεύτερη είναι αυτή που άρχισε στις 17 οκτώμβρη

του 1917 απο τους κομμουνιστές στη Ρωσία.Και οι δυό ό πως ήταν φυσικό λόγω του οτι άλλαξαν γενικά και εξ ολ οκλήρου τη δομή της κοινωνική προκάλεσαν φοβερές και συγκλονιστικές αντιδράσεις στην πρώτη απο τους Ανθρώπ ους της κοινοκτημοσύνης στα μέσα παραγωγής και στη δε ύτερη απο τους ανθρωπους που ειναι κάτοχοι ατομικά τω ν μέσων παραγωγής.Και των .....

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ρια ιδανικά που είχαν φτερώσει τους λαούς στη διάρκεια του αντιφασιστικού αγώνα, με αυτοπεποίθηση και το θάρρος που η νικηφόρα αναμέτρησή της με τους κατακτητές της είχε εμφυσήσει, μιά νέα γενιά που μόλις πρόλαβε και άγγιξε το όραμα της λευτεριάς, της αυτοτέλειας, της εθνικής ανεξαρτησίας. Αγαθά πρωτόγνωρα για το λαό μας.

Έτσι όταν με την ξένη επέμβαση όλα αυτά κινδύνευαν, οι νέες αυτές δυνάμεις που είχαν για πρώτη φορά βγει στο προσκήνιο της ιστορίας δεν το "έβαλαν κάτω" Ήταν αποφασισμένες να σφίξουν για άλλη μια φορά τα δόντια και να κάνουν όσες θυσίες χρειαζόταν για να γίνει αυτό το όραμα πραγματικότητα.

Αναπολώντας κανείς το παρελθόν θα δεί ανάγλυφα το ρόλο των ξένων και τα μεγάλα συμφέροντα που παίζονταν στη χώρα μας την εποχή εκείνη, μα και σήμερα για την παγκόσμια κυριαρχία. Τα βρώμικα—όπως πάντα—μέσα που μεταχειρίζονταν οι ξένοι για να δέσουν και να συγουρέψουν απ' τα μέσα την αναδιοργανούμενη κρατική μηχανή, για να μην τους ξεφύγει έστω και το παραμικρό ροδάκι.

Η παλιά, αδιόρατη, ξεκοιλιασμένη αποικιοκρατία έπρεπε με καθε θυσία και κόστος να κρατήσει αυτό τον βράχο, αυτό το σταυροδρόμι των τριών Ηπείρων, για τα μελοντικά τους σχέδια. Εσωτερικά είχαν λαμπρά στρατήγματα και αφοσιωμένους συνεργάτες των τριών κατακτητών. Ήταν η απόθαμα νεκραναστημένη ξενόδουλη και δοσίλογη δεξιά, που έτρεμε την απελευθέρωση του λαού για τα τόσα ανομήματά της. Η δεξιά που για να επιβιώσει και κυρίως για να ξανακυβερνήσει θα πουλούσε και την ψυχή στο στο διάβολο. Αυτή ενώ συνεργάζονταν με τους κατακτητές ήξερε οτι οι ξένοι μόνο σε αυτήν μπορούσαν να ελπίζουν για τα μελλοντικά σχέδιά και συμφερόντά τους. Αλλωστε η συνεργασία της με τους κατακτήτες αυτόν τον σκοπό εξυπηρετούσε. Να εμποδίσει ένα μέρος του λαού να πάρει μέρος στην Αντίσταση που θα αποτελούσε μετά την απελευθέρωση το κεφάλαιο της για το νέο εταιρικό με τους αφέντες και επικυρίαρχους του λαού μας. Τα συμφέροντά τους ήταν αμοιβαία. Ο ένας δεν μπορούσε χώρις τον άλλο για αυτό και ο ένας ετοίμαζε το έδαφος για τον άλλο. Η σχέση δεξιάς και ξένων ήταν άρηκτα δεμένη. Στη συγκεκριμένη ιστορική στιγμή αποτελούσαν μια διαλεκτική ενότητα. Ο ένας δεν μπορούσε να υπάρχει και κυρίως να επικρατήσει χωρίς τον άλλο γι αυτό και η δράση των άγγλων και της δεξιάς στην κατοχή ανεξάρτητα αν ξεκινούσαν απο διαφορετικές αφετηρίες στον ίδιο στόχο είχαν. Η δεξιά παρά την ανοιχτή συνεργασία της με τον κατακτητή να ξαναπάρει την εξουσία και οι άγγλοι ξανά την επικυριαρχία. Είδε ξανά σαν σωτήρες τους άγγλους πρώτα και τους αμερικάνους μετά, όπως στη διάρκεια της κατοχής είχε δεί τους γερμανούς. Το ίδιο περίπου έκανε και η ελληνική ολιγαρχία απ την άλλη μεριά. Ε

πεσε αχόρταγη στην κατασπαραγμένη χώρα, στήριξε και συ
τή τους ξένους και εκείνοι τη στήριξαν. Κοινός στόχος
τους ήταν ο ανήσυχος και ανυπότακτος λαός.
Σαν να μην έφταναν όλα αυτά στην πιο κρίσιμη στιγμή
πανικόβλητη και κατατρομαγμένη, συντάχτηκε μαζί τους
και μια μεγάλη μερίδα της αστικής τάξης. Τρομοκρατημένη και

αυτή το λαό και συντάχθηκε με τους φύσει εχθρούς του,
τους βοήθησε και οδηγήθηκε η χώρα σε νέες καταστροφές.
Οι άγγλοι γνώριζαν καλύτερα από τον καθένα ότι όλα
τα δικτατορικά καθεστώτα και οι φασιστικοποιημένες δυ
ναστείες ήταν συνδεμένες με πολλούς και ποικίλους δε
σμους με το γερμανικό ή τον ιταλικό φασισμό και, όταν
δεν αποτελούσαν οι ίδιοι ανθρωποι την πέμπτη φάλαγγα,
αποτελούσαν θαυμάσιο έδαφος για την καλλιέργια του φα
σισμού. Με βάση αυτά τα δεδομένα και την προδοτική συμ
περιφορά της στη διάρκεια της κατοχής ολόκληρη η καμα
ρίλλα της 4ης Αυγούστου από τον πρώτο ως τον τελευταίο
έπρεπε κανονικά να περάσει από δίκη σαν δοσίλογη εθνι
κής προδοσίας. Αντί η δεξιά που ήταν διαποτισμένη από
φασιστικά και δοσίλογα στοιχεία περισσότερο από κάθε
άλλη χώρα της Ευρώπης να οδηγηθεί στα δικαστήρια σαν
δοσίλογη, με την ανοιχτή στρατιωτική επέμβαση--από ξηρά,
αέρα και θάλασσα--των άγγλων αμέσως μετά την απελευθέρω
ση ξαναβρέθηκε στην εξουσία. Μια εξουσία δοτή, υπόδικη
και υποταγμένη στις θελήσεις και τα συμφέροντά τους.
Οι άγγλοι εκτός από τη διασφάλιση των στρατηγικών
και οικονομικών τους συμφερόντων είχαν και άλλους λό
γους να στηρίξουν τη δεξιά. Στηρίζοντας τη δεξιά στην
εξουσία η Ελλάδα δεν θα μπορούσε παρά την τεράστια προ
σφορά της στον συμμαχικό αγώνα να διεκδικήσει τα εθνι
κά της δίκαια. Θα έδεναν χειροπόδαρα την υπόδικη εξουσί
α της και αιχμάλωτη πλέον δεν θα μπορούσε να βγάλει άχ
να για τα εθνικά θέματα. Απόδειξη ότι δεν έβγαλε άχνα α
ποτελεί το γεγονός ότι όταν στο Πότσνταμ, που έγινε από
17 Ιουλίου μέχρι 2 Αυγούστου 1945 όπου συζητούνταν τα
μεταπολεμικά παγκόσμια προβλήματα και διαμορφώνονταν η
τότε νέα τάξη πραγμάτων, όλες οι κυβερνήσεις είχαν την
εθνική αντιπροσωπευτική τους κυβέρνηση με πυρήνα την
εθνική τους αντίσταση. Και αυτές ακόμα που δεν είχαν
παρά μια υποτυπώδη αντίσταση. Μόνο η μεταδεκεμβριανή Ελ
λάδα, που είχε την πρώτη, την πιο μαζική και ένδοξη αντί
σταση δεν βρίσκονταν την εποχή εκείνη πάνω στην υδρόγει
ο σφαίρα, αλλά σε κάποιον άλλο πλανήτη. Και όταν κλήθη
κε έκει που θα συζητούνταν τα ζητήματα όπως: Το Κυπρια
κό, το Αιγαίο-Δωδεκάνησα-της Θράκης, των στενών και οι
πολεμικές επανορθώσεις η "υγιής εθνικόφρων" αντιπροσώ
πεία μας, αντί να προβάλει σθεναρά τα εθνικά δίκαια, αυ

τη εξαπέλασε μύδρους ενάντια στην ανεγνωρισμένη από ό
λους αντίσταση,τον Δεκέμβρη και τα εγκλήματα της αρι
στεράς,λές και αυτό ήταν το θέματα που συζητιόταν σε αυ
τήν την παγκόσμια διάσκεψη.Με τη δεξιά στην εξουσία η
μετά Δεκέμβριανή Ελλάδα έγινε ο περίγελας και το κλώτ
σοκούφι των εθνών.

Και μιά και ο λόγος για διασκέψεις εκτός απο αυτή
του Μοτσταμ είχε προηγηθεί αυτή της Κριμαίας στις(4-12
του Φλεβάρη 1945).Η επιπτώσεις της διάσκεψης αυτής πά
νω στη σύγχρονη πορεία των γεγονότων ήταν αποφασιστική
Οι αποφάσεις που πάρθηκαν θα έπαιξαν αποφασιστικό ρόλο
στην πολιτική,οικονομική και ηθική διαμόρφωση του κόσ
μου ύστερα απο την τελειωτική συντριβή του χιτλερισμού.

Η διάσκεψη της Κριμαίας και του Μοτσταμ είναι αυτές
που συμπύκνωσαν τις διακηρύξεις όλων των άλλων διασκέ
ψεων:Του χάρτη του Ατλαντικού,Ντάμπαρτον Οουκς,Μπρέτ
τον Γούντς,της Μόσχας,της Τεχεράνης,της Γιάλτα και του
Σάν Φραντσίσκο,καθώς και η πρώτη μεταπολεμική της Ευρώ
πης στο Πότσταμ.Η απόφαση της Κριμαίας περιλαμβάνει τη
"Διακήρυξη για την απελευθέρωση της Ευρώπης"και ήταν
ρητή.1)Θα εξασφαλιστεί η εσωτερική ειρήνη.2)Θα δοθεί ε
πείγουσα βοήθεια στους λαούς που υποφέρουν.3)Θα εγκαστα
θούν"προσωρινές κυβερνήσεις με πλατειά αντιπροσωπευση
όλων των δημοκρατικών στοιχείων του πληθυσμού".4)Αυτές
οι κυβερνήσεις(η πλατεία αντιπροσωπευτικές δημοκρατι
κές)θα κάνουν εκλογές"όσο το δυνατόν ταχύτερα".5)Στις
εκλογές αυτές οι τρείς κυβερνήσεις θα συμβάλουν—όπου
θα παραστεί ανάγκη—στη διεξαγωγή τους".6)Κάθε φορά
που θα παρουσιάζονται ζητήματα που τους ενδιαφέρουν ά
μεσα,οι τρείς κυβερνήσεις θα συσκέπτονται μεταξύ τους
και με τα άλλα Ενωμένα Εθνη.7)Οταν οι συνθήκες σε μιά
χώρο της Ευρώπης"θα καθιστούν απαραίτητες τέτοιες ενερ
γειες,θα συσκέπτονται αμέσως μεταξύ τους για τη λήψη
των αναγκαίων μέτρων σύμφωνα με τις υποχρεώσεις που α
πο κοινού ανέλαβαν στην παρούσα διακήρυξη".

Η διάσκεψη της Κριμαίας για την απελευθερωμένη Ευρώπ
η θα έμενε ανεφάρμοστη στην πράξη αν δεν είταν απόλυτα
κατηγορηματική και στο σημείο της εξαλόθρεσης του φασι
σμού:"Η εγκαθίδρυση της τάξης στην Ευρώπη και την ανα
διοργάνωση της εθνικής οικονομικής ζωής πρέπει να επι
τευθούν με τέτοιον τρόπο,ώστε να μπορέσουν οι απελευ
θερωμένοι λαοί να εκμηδενίσουν τα τελευταία ίχνη του
χιτλερισμού και του φασισμού και να δημιουργήσουν δημο
κρατικούς θεσμούς σύμφωνα με τη θέληση τους και σύμφω
να με τις αρχές τους χάρτου του Ατλαντικού".

Αν αναφέρθηκα στις παγκόσμιες αυτές διασκέψεις και
το περιεχόμενο των διακηρύξεων είναι γιατί η Εθνική Αν
τίσταση θέλοντας να σταματήσει την αδερφοκτόνα αιματοχυσ
ία στηριγμένη στις διακηρύξεις και τις αποφάσεις αυτές

υπέγραψε στις 12 Φεβρουαρίου 1945 την συμφωνία της Βάρκιζας. Ας σημειωθεί ότι είχε προηγηθεί στις 11 Ιανουαρίου η ανακοχή των εχθροπραξιών ανάμεσα στο ΕΑΜ, ΕΛΑΣ και των βρετανικών στρατευμάτων.

Με τη συμφωνία αυτή ανάμεσα στο ΕΑΜ και την ελληνική κυβέρνηση των Αθηνών, η οποία στη συνέχεια επικυρώθηκε με την υπ αριθ 23/17-23/3/1945 Συντακτικής Πράξης και δημοσιεύθηκε στην υπ αρίθ 66/1945 εφημερίδα της κυβέρνησεως, δεν "ετέθει απλώς τέρμα οριστικόν εις τας εχθροπραξίας, Ερρυθμίσθη κατά τρόπον σιονεί καταστατικόν ο τρόπος και αι αρχαί που θα διείπον εφεξής τον όλον πολιτικόν βίον της χώρας"

Η συμφωνία της Βάρκιζας ανηγορεύθη εις "ακατάλυτον η θικόν σύμφωνον, εκφράζον τας επιταγάς της πολιτικής συνειδήσεως του ελληνικού λαού". Διακηρύχθη απο κοινού "η σταθερά θέλησις του ελληνικού λαού δια την ανάπτυξιν ελευθέρου και ομαλού βίου, του οποίου κύριον χαρακτηριστικόν θα ειναι ο σεβασμός της πολιτικής συνειδήσεως των πολιτών, η ειρηνική διαφώτισις και η διάδοσις πολιτικών ιδεών και ο σεβασμός προς τας ελευθερίας, τας οποίας ο χάρτης του Ατλαντικού και αι αποφάσεις της Τεχεράνης διεκήρυξαν και η συνείδησις των δι αυτάς αγωνιζομένων λαών απεδέχθη".

Με το πρώτο άρθρο της συμφωνίας η κυβέρνησις ανελάμβανε την "υποχρέωσιν να διασφαλίση όχι απλώς συμφωνα με το ελληνικόν Σύνταγμα, αλλά και με τας απονταχού καθιερωμένας δημοκρατικάς αρχάς την ελευθέραν εκδήλωσιν των πολιτικών φρονημάτων των πολιτών καταργήσας πάντα τυχόν προηγούμενον ανελεύθερον Νόμον".

Με άλλες διατάξεις ρυθμίζονταν μέσα στα πλαίσια των γενικών αρχών και σκοπών της συμφωνίας, τα της άρσεως του στρατιωτικού νόμου, τα της αμνηστίας, τα της απελευθερώσεως εκατέρωθεν των ομήρων, τα της αποστρατεύσεως του ΕΛΑΣ, του ΕΛΑΝ (πολεμικό ναυτικό του ΕΑΜ) και της εθνικής πολιτοφυλακής (χωροφυλακής του ΕΑΜ) τα της συγκροτήσεως εθνικού στρατού, τα της εκκαθαρίσεως των υπαλλήλων και των σωμάτων ασφαλείας, καθώς και τα της διενεργείας κατά το δυνατόν ταχύτερον "εν πάση ελευθερία και γνησιότητι δημοψηφίσματος δια το πολιτειακόν ζήτημα και εκλογών δια την ανάδειξιν Συντακτικής Συνελεύσεως. Εγένετο επίσης αμφοτέρωθεν αποδεκτόν όπως προς έλεγχον της γνησιότητος της εκφράσεως της λαϊκής θελήσεως παρακληθούν αί Μεγάλαι Δυνάμεις και αποστείλουν παρατηρητάς".

Τις διαπραγματεύσεις που κατέληξαν στην πιό πάνω συμφωνία της Βάρκιζας τις παρακολούθησαν συνεχώς και επισταμένα οι βρετανοί αντιπρόσωποι και στην τελική διαμόρφωση και υπογραφή παραβρέθηκαν αυτοπροσώπως οι κ.κ Μάκ Μίλλαν υπουργός τότε Μεσογείου και ο Σέρ Ρ Λήπερ,

πρεσβευτής της Μ Βρετανίας στην Αθήνα.

Μετά την υπογραφήν της ο στρατηγός σερ Ρ Σκόμπυ γνωστοποίησε επισήμως στο Αρχηγείο του ΕΛΑΣ ότι η ανακωχή της 11ης Ιανουαρίου 1945 υποκαθίστατο εφεξής από τη συμφωνία της Βάρκιζας,βάζοντας έτσι οριστικό τέρμα στις εχθροπραξίες και από την πλευρά των βρετανικών στρατευμάτων ενάντιον του ΕΛΑΣ.

Σε εκτέλεση της συμφωνίας αυτής οι δυνάμεις του ΕΛΑΣ του ΕΛΑΝ και της εθνικής πολιτοφυλακής αποστρατεύθησαν ολοκληρωτικώς και παρέδωσαν τον οπλισμό των,είς ποσότητα μάλιστα σημαντικώς μεγαλυτέραν της δια των προηγηθέντων τη συμφωνία πρωτοκόλλων προβλεφθείσης.Ούτω το ΕΑΜ και ο ΕΛΑΣ εξεπλήρωσαν τας υποχρεώσεις των και επεσπάσθησαν αναγνώρισιν και ομολογίαν.

Από τα πιό πάνω φαίνεται ότι η συμφωνία αυτή δεν είχε μόνο την ισχύ ενός απλού Νόμου του κράτους,αλλά προσαυξημένη αφού καλύφθηκε και με τη Συντακτική Πράξη και σε συνέχεια κυρώθηκε και από τον Αντιβασιλέα και δημοσεύτηκε στην εφημερίδα της κυβέρνησης.Με την πράξη αυτή-η οποία ανάγεται από τη φύση της στη γνωστή στο διεθνές δίκαιο κατηγορία των πράξεων αναγνωρίσεως από τις νόμιμες κυβερνήσεις ωρισμένων πραγματικών καταστάσεων-όχι μόνο η κυβέρνηση,οι κρατικές υπηρεσίες, η δικαιοσύνη και όλοι οι πολίτες δεσμεύονται από αυτήν,αλλά και αυτή η συνήθης νομοθετική λειτουργία.Η συμφωνία της Βάρκιζας ήταν μιά συμφωνία που εκτός από την νομική ισχύ είχε και ένα ακατάλυτο ηθικό περιεχόμενο, που εξέφραζε τις επιταγές της πολιτικής συνείδησης του ελληνικού λαού και τη σταθερή θέληση του για τη δημιουργία και ανάπτυξει ελεύθερου και ομαλού πολιτικού βίου.

Η κήρωση της συμφωνίας με τη Συντακτική Πράξη και τον Αντιβαλιλέα δεν επιτρέπει ούτε στη νομοθετική λειτουργία να εξέλθη των θεσμοθετηθέντων με τη συμφωνία της Βάρκιζας.Από την πιστή τήρηση της συμφωνίας αυτής,που έθεσε τέρμα στην ένοπλη σύγκρουση,εξαρτιόταν η αποκατάσταση της ενότητας του κράτους και των ελευθεριών του ελληνικού λαού και γενικότερα η είσοδος της χώρας στον ομαλό πολιτικό βίο και την ειρηνική ανασυγκρότησή της. Αντιθέτως,απομάκρυνση από το πνεύμα και το γράμμα της συμφωνίας εκείνης θα οδηγούσε μοιραία σε εμφύλιο πόλεμο.

Η δεξιά δεν είχε όπως ισχυρίζεται λαϊκή βάση εκτός από τους επιγόνους της 4ης Αυγούστου.Αν είχε λαϊκή βάση θα έπερνε μέρος στην εθνική αντίσταση.Αυτό θα της επέτρεπε να συμμετάσχει και αυτή με δικές δυνάμεις τόσο στο κατοχικό αλλο τόσο στη δημοκρατική διαμόρφωση του μετακατοχικού πολιτικό-κοινωνικού γίγνεσθαι.Να γίνουν ελεύθερες οι πρώτες εκλογές,έτσι ώστε να καταγραφεί ο πολιτικός και κομματικός χάρτης και ενωμένος ο λαός ό

πως ήταν και αγωνίστηκε επι τέσσερα χρόνια ενάντια στους τρείς κατακτητές θα συνέχιζε το δημιουργικό του έργο.Δεν ειχε όμως και αυτούς που ειχε εξαπατούσε μόλις κλήθηκε στα όπλα ο λαός ένοιωσε ελεύθερος απο τα δεσμά της της γύρισε την πλάτη.

Οπως ειναι γνωστό τα μεγαλοαστικά και τα αστικά τμήματα του λαού έμειναν στην πρώτη φάση της κατοχής απαθής και απρόθυμα να αντιταχθούν στη νέα κατάσταση πραγμάτων.Ο λαός έμεινε χωρίς συμβατική ηγεσία.Αυτή η στάση της μεγαλοαστικής τάξης θα μπορούσε να σκιαγραφισει έναν συγκριτικό σε μικρογραφία βέβαια-αν τηρηθούν οι αναλογίες-ανάμεσα στη σύγχρονή αυτή περίοδο,με την μεγάλη εκείνη μακραίωνη περίοδο μετά το 1453.Και τότε την ίδια περίπου στάση κράτησε και τότε έχασε την πολιτική και πνευματική κατεστημένη ηγεσία του ο ελληνισμος.Βέβαια ύστερα απο μακρόχρονη και επίπονη προσπάθεια την σπέκτησε στην"Εσπερία"με τους λόγιους,που μετανάστευσαν κατά κύριο λόγο στην Ιταλία και συνέβαλαν στην εκείανγέννηση.

Ο πολιτικός κόσμος όσος δεν υπηρετουσε τους κατακτητές και όσοι δεν βρίσκονταν στο εξωτερικό αδρανουσε στην Αθήνα.Αν ο πολιτικός περιείχε πρόσωπα υψήλου κύρους θα είχαν πάρει αυτοί την κατάσταση στα χέρια τους,αντί να τρώγονται μεταξύς,με την Ελλάδα υπόδουλη περί τα μικρά...Αλλά αν υπήρχαν τέτοιοι αποφασισμένοι πολιτική Ανθρωποι,δεν θα μπορούσε ο Μεταξάς το 1936,να κάνει τη δικτατορία και να τους καταργήσει και τα πράγματα θα ήταν πολύ διαφορετική.

Παραπλοιο αν όχι ταυτόσημη ήταν και η στάση ενώς μεγάλου μέρους κυρίως ανώτερων Αξιωματικων.Γράφει συγκεκριμένα ο Καμπανός Πυρομάγλου οτι ζήτησε να συμμετάσχουν οι Αξιωματικοί στην αντίσταση:"Οι Αξιωματικοί των οποίων ζήτησε τη γνώμη ώς προς τας δυνατότητας της απελευθερωτικής κινήσεως και δράσεως του ΕΑΜ μου απάντησαν οτι αι πολεμικαί συνθήκαι δεν επιτρέπου σποτεελεσματικό αγώνα.Μόνον θυσίας θα εχομεν χωρίς αποτέλεσμα.Επειτα νομίζομεν οτι δεν ειναι καιρος ακομα".....Αξ

..Η καλοστημένη παγίδα των τετατρουγουστιανών Αξιωματικών με υπόδειξη του Τσιώρτσιλ στην οποία έπεσε-αουν είδητα βεβαια-το κίνημα της Μ Ανατολής υπήρξε το πρώτο χτύπημα στην υπέροχη αντίσταση που ανοπτυχθεί εκεί.Γιατί εκτός απο τις εκκαθαρίσεις που έγιναν και απομακρύνθηκαν τα δυναμικότερα στελέχη του στρατού.Το ποιός έκανε την προβοκάτσια φαίνεται απο το τηλεγράφημα που έστειλε Τσιώρτσιλ στον Λύπερ πρεσβευτή της Μ Βρετανίας στην κυβέρνηση του Καίρου."Μη φανείται υπέρ το δέον πρόθυμος για διαπραγματεύσεις.Εξακολουθήστε τον αποκλεισμό με πυροβολικό,με ισχυρότερες δυνάμεις και η πεί

να και η βία θα φροντίσει για τα υπόλοιπα. Οι ανθρωποι αυτοί πρέπει να πέσουν στα χέρια μας ασπάσου άνευ όρων και ελπίζω δίχως συμπαθοχυσία". Και ας υπήρξαν αμέτρητα θύματα.

Αμέσως μετά την καταστολή στο στρατό της Μέσης Ανατολής άρχισαν οι εκκαθαρίσεις του στρατού απο τα δημοκρατικά στελέχη. Μετά την σε βάθος εκκαθάριση ιδρύθηκε ο ΙΔΕΑ, η νεοφασιστική αποψιλ που ήμελε να εκβρέψει το παρακράτος. Ο ΙΔΕΑ διαμόρφωσε τη στελέχωση της τρίτης Ορεινής Ταξιαρχίας και τον Ιερό Λόχο. Το μετέτρεψε σε καθαρά δεξιές κομματικές μονάδες, που έμελε το Δεκέμβρη 44 ο Γ Καφαντάρης να τα χαρακτηρίσει "Σώμα πραιτοριανών". Ο ίδιος ο ΙΔΕΑ στελέχωσε την εθνοφυλακή και τον ελληνικό

στρατό και μετά το Δεκέμβρη, δέχτηκε Αξιωματικούς των τεγμάτων ασφαλείας στις τάξεις του. Αυτός δημιούργησε το φασιστικών μεθόδων "Αναμορφωτήριο" της Μακρονήσου, οργάνωσε το πραξικόπημα υπέρ του Παπάγου (ο Γουγούσης) στις 30/8/51 που απέτυχε ο ίδιος ο Παπάγος (δεν χρειαζόταν), εφάρμοσε το "σχέδιο Περικλής" που είχε στρατηγικά καταστρώσει τη βία και τη νοθεία στις εκλογές του 1961 και τελικά προετοίμασε και επέβαλε το πραξικόπημα των συνταγματαρχών στι 12/4/1967. Τόσο ισχυρός ήγινε ο ΙΔΕΑ που τελικά αμφισβήτησε και τον ίδιο τον μονάρχη, ο οποίος θεωρούσε πάντα στι στηρίζόταν στο στρατό του. Συνένεσε στην κατάργησή του απο τους συνταγματάρχες.

Αυτή η ισχυρότατη μερίδα της εθνοπροδοσίας με τα κάθε είδους τάγματα ασφαλείας, κατά την κατοχή έγινε η πηγεσία της Αστυνομίας και της χωροφυλακής στην περίοδο του εμφυλίου πολέμου για να εξελιχθεί και σε "πγέτιδα τάξη" καινωνικά στην εποχή της επταετίας της χούντας.

Επειδή δεν είχε λαϊκή και επειδή η δεξιά ελέω Θεού εννοεί πάντα να κυβερνά-για το καλό μας-για να ξανακυβερνήσει έπρεπε να περιαώσει πρώτα και να πρασεριστεί μετά ένα μέρος απο τους οπαδούς της 4ης Αυγούστου. Να περιαώσει αυτούς που απο το 1936 και πολύ πρίν, ελεγχεντος κράτος, παρακράτος και οικονομία προώθησαν βοηθούμενοι και απο τους ναζί ένα εντελώς πρωτότυπο σύστημα χειραγώγησης του λαού και μετέτρεψαν την Ελλάδα σε μιά μεγάλη έρημο. Αυτούς για να τους περιαώσει τους έβαλε κάτω απο τη σκέπη του Χίτλερ. Αυτοί, εκόλαψαν στο θερμοκήπιο του κατοκτητή τα τάγματα ασφαλείας, τους επώνυμους και ανώνυμους συνεργάτες, τους επώνυμους και ανώνυμους καταδότες, τους μαυραγορίτες καί τους αδιάφορους για την υποδούλωση της χώρας. Αυτούς τους δοσίλογους, τους σκληρούς στην όψη, άνανδρους στην καρδιά και το αισθήματα και απάνθρωποι στην πράξη. Αυτούς που δεν σκέφτηκαν

ποτέ την Ελλάδα, γιατί αν την σκέπτονταν και αγαπούσαν δεν της συμπεριφέρονταν έτσι. Αυτούς λοιπόν, και στι άλλο αναχρονιστικό, συντηρητικό κατάλοιπο και περιθώριο υπήρχε την εποχή εκείνη. Αυτούς που ήταν σάρκα από τη σάρκα της. Αυτούς διέσωσε από το λαικό αντιστασιακό μίασμα. Αυτούς προσεταιρίστηκε. Για να τους κρατήσει όμως έπρεπε να τους δώσει περιεχόμενο. Και το καλύτερο περιεχόμενο για αυτούς δεν ήταν άλλο από τον εμφύλιο πόλεμο. Ο εμφύλιος πόλεμος και η νίκη της δεξιάς εκτός από το ότι θα γλύτωναν τη φυλακή, θα τους αποχρωμάτιζε από το στίγμα του δοσιλογισμού θα τους καταξίωνε --όπως και έγινε-και κοινωνικό-οικονομικά.....Να απο

Αυτό το ακροδεξιό συνοθύλευμα και εραστές της εξουσίας Αυτοί οι εργολάβοι του μίσους και της εκδίκησης στο όνομα του "πατριωτισμού" και της "εθνικοφροσύνης" όχι μόνο δολοφόνησαν τη νεογέννητη μεταπελευθερωτική δημοκρατία στη χώρα μας, αλλά έκαναν και την υποδομή του εμφυλίου πολέμου προκειμένου να στραγγαλίσουν τη θέληση και την απόφαση του λαού να απαλλαχτεί από τα τεταρταυγουστιανά κατάλοιπα για να ζήσει ύστερα από έναν πολύχρονο, σιμωτηρό, αλλά σεβασμιοθαύμαστο αγώνα με δημοκρατία και ειρήνη...

Για να κυβερνήσει έπρεπε να μην δυστροει μπροστά σε τίποτε. Στηριγμένη στους ξένους και συνεργαζόμενη με αυτό το συνοθύλευμα έπρεπε να δημιουργήσει το πλαίσιο του εμφυλίου πολέμου. Του πολέμου που θα της έδινε τη δυματότητα να ξεκαθαρίσει τους λογαριασμούς της με την αντίστοση. Η περίοδος αυτή ήταν η μετα το Σκόμπυ εποχή. Ηταν η εποχή που η δεξιά, βοηθούμενη έμμεσα και σχι άμεσα πλέον απο τους ξένους έδινε τη μάχη για να εδραιώσει τη δοτή εξουσία στηριζόμενη στους νονούς, τους κουκουλοφόρους και τους αδύσταχτους κεφαλοκυνηγούς.

Ιστορικά ειναι επιβεβαιωμένο οτι η μάχη για την επιβουλή και την εδραίωση της εξουσίας ειναι η πιό σκληρή και απάνθρωπη. Οταν μάλιστα συμβαίνει να μην υπάρχει και λαϊκή βάση-να ειναι δοτή-γίνεται ακόμα πιό σκληρή και αδυσώπητη. Και γίνεται πιό σκληρή και απάνθρωπη για τί εκτός απο την ικανοποίηση των φιλοδοξιών για την εξουσία, υπάρχει και η υποχρέωση αντιπόδοσης του αντιτίμου σε αυτούς που την παραχώρησε και την στήριξε υλικά και ηθικά μέχρις ότου επιβληθεί.

Μέχρις ότου υπογραφεί η συμφωνία της βάρκιζας και αφοπλιστεί ο ΕΛΑΣ, το ΕΛΑΝ και η αντιστασιακη Πολυτοφυλακή η δεξια έκρυβε ύπουλα τις πραγματικές της προθέσεις. Την επομένη όμως της υπογραφής, άρχισε η συστηματική, απροκάλυπτη και κυνική παραβίαση της συμφωνίας. Επειδή και μετά τον αφοπλισμό της ένοπλης αντίστασης ο λαός δια τήρησε την ελπίδα, τα οράματα και την πίστη οτι μετά τη συμφωνία θα διαμορφωνόταν μιά ειρηνική δημοκρατική κα

τάσταση στη χώρα. Μια κατάσταση που θα του έδινε τη δυνατότητα να υποχωρήσει τις πληγές του τετράχρονου πολέμου, να ξαναβάλει σε κίνηση τους μηχανισμούς της ζωής, να ανορθώσει την καταστραμένη οικονομία, να μπεί η χώρα στην ατοχιά της ανάπτυξης και της προόδου. Πίστεψε οτι θα υλοποιούσε ειρηνικά πλέον τα οράματα για τα οποία αγωνίστηκε και έχυσε το αίμα του στην Αλβανία και την εθνική αντίσταση.

Αυτά πίστευε και περίμενε ο λαός και για αυτόν ακριβώς το λόγο παρέδωσε τα όπλα που μέ ποτάμια αίμα πήρε απο τους κατακτητές και τους πολέμησε επι τρία χρόνια. Το δυστύχημα για το λαό ήταν οτι στα υψηλά ιστάμενα κλιμάκια των βρετανών και αμερικανων και της ανυπόμονης δεξιάς για εξουσία οι διαπιστώσεις τους δεν συνέπιπταν με τους πόθους του λαού που δεν ήταν άλλοι απο ένα: ήρεμο πολιτικό κλίμα, ένα γόνιμο διάλογο που θα οδηγούσε στην ειρηνική συμβίωση-συμφιλίωση του λαού που τόση ανάγκη τα είχε ο λαός και η χώρα, υστερα απο τόσες περιπέτειες και κατατρεγμούς, δεδομένα που θα επέτρεπαν την γρήγορη και σε σωστές βάσεις την ανασυγκρότηση της κατεστραμένης οικονομίας.

Ενώ αυτό ήταν τα πιστεύω του λαού, άλλες ήταν οι αποφάσεις των βρετανών "συμμάχων" και της ελληνικής ολιγαρχίας. Αλλους στόχους και σκοπούς είχαν αυτοί κατά νού.

Για τον Δεκέμβρη έχουν γραφτεί πολλά και διάφορα και απο τις δυό πλευρές. Η ολιγαρχική δεξιά .....
οτι έκανε το ΕΑΜ-ΕΛΑΣ για να πάρει την εξουσία.
Το Δεκέμβρη του 1944 τον προγραμμάτισαν και τον έκαναν προκειμένου να δείξουν
οτι ο μόνος τρόπος να που υπάρχει να εξουδετερωθεί ένα λαϊκό κίνημα σαν αυτό του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ είναι ο εμφύλιος πόλεμος. Ακριβώς για να σταματήσει ο εμφύλιος που ο Τσώρτσιλ τον θεωρούσε απαραίτητο για τα Μεσογειακά σχεδία του οδηγηθήκαμε στη συμφωνία της Βάρκιζας. Στη Βάρκιζα ο λαός παρέδωσε τα όπλα. Διατήρησε όμως τα πιστεύω τα οράματα και το αγωνιστικό του φρόνημα να τα υλοποιήσει ειρηνικά. Ίσως αυτό να ήταν το μεγάλο λάθος .....
να πετύχει τους τρεις βασικούς στόχους που κατά τους βρετανούς αλλά και αμερικανούς θα

Τη σκληρότητα και την απανθρωπιά αυτής της μάχης που η δεξιά έδινε για την εξουσία

Μέχρις ότου υπογραφεί η συμφωνία της Βάρκιζας η δεξιά έκρυβε ύπουλα τις πραγματικές της προθέσεις. Με μιά πολιτική ανεντιμότητα, απάνια και σε αυτά ακόμα τα χρόνια της φαυλοκρατίας, η δεξία έβαλε την υπογραφή της κατω απο μια συμφωνία που ρητά υποσχόταν στον ελληνικό λαό: "Κατοχύρωση όλων των ελευθεριών του, πολιτική αμνηστία, και τη δημιουργία ενός πραγματικά εθνικού δημοκρατικού στρατού, χωρίς ΙΔΕΑ, χίτες, βενίτες και ταγματασφα

λίτες καθώς και την κάθαρση του δοσιλογισμού απο την ελληνική κοινωνία".

Μετα την υπογραφή της συμφωνίας στηριγμένη στους βρετανούς"συμάχους"και τον πρωτάτη Τσώρτσιλ,που ειχε δώσει εκείνες τις περίφημες-φωνικές εντολές προς τον στρατηγό Σκόμπυ:"ενεργήστε σαν να βρίσκεστε σε κατακτημένη χώρα"Εντολές που στα απλοελληνικά σημαίνουν"απελευθερώστε την Ελλάδα απο τους έλληνες και δώστε την εξουσία στη δεξιά",ανεξάρτητα απο το κόστος που θα εχουν στο λαό και τη χώρα οι εντολές αυτές σε αιμα και υλικες ζημιές.Εντολές που σκοπό ειχαν να εξοντώσουν ένα λαό που επι τέσσερα και πλέον χρόνια πολέμησε στο πλευρό τους,και έναν στρατό τον(ΕΛΑΣ)που συμμετείχε στο συμμαχικό Γενικό Στρατηγείο και λειτουργούσε υπό τις διαταγές του.Αυτόν ακριβώς τον Εθνικο Λαϊκό Απελευθερωτικό Στρατό ήθελε να εξοντώσει ο Τσώρτσιλ

Στόχος αμετακίνητος της τότε ακόμα Μεγάλη Βρετανίας ήταν η με κάθε κόστος,με κάθε τιμή να γίνει η παλινόρθωση του Βασιλιά.Ο Βασιλιάς,που θα ήταν ο πάγιος θεματοφύλακας και εγγυητής των μακροπρόθεσμων συμερόντων της Αγγλίας στην Ελλάδα και γενικότερα στο Αιγαίο.Το πείσμα του Βασιλιά,να διατηρήσει οπωσδήποτε"τα δικαιώματα του Θρόνου"έστω και αν αυτό σήμαινε αιματοχυσία.

.....

Μέσα απο τη ματωμένη πορεία αυτών των τριών χρόνων -1945,1946 και 1947-φαίνεται ανάγλυφα,τοσο καθαρά πιά σήμερα η μεθόδευση του εμφυλίου πολέμου-Φαινεται ολοζώντανα,απο μέρα σε μέρα,πώς σχεδιάστηκε και πώς μπήκε σε εφαρμογή το σχέδιο γιά να εξουδετερωθεί ο ελληνικος δυναμισμός όχι μόνο της αριστεράς,όπως ο λαός-στο σύνολό του- τον ειχε συνειδητοποιήσει και πραγματοποίησε το έπος των αλβανικών βουνών και της αντίστασης.

Ο πόλεμος τελείωσε.Η δεξιά,η ολιγαρχία και οι άγγλοι κέρδισαν,το συμφέροντά τους διασφαλίστηκαν.Τον λαό δεν τον ειχαν πιό ανάγκη,δεν τον χρειαζόταν άλλο.Καιρός να δοθεί τέλος στα μεγάλα λόγια,ο"πρωϊκός ελληνικός λαός,ο μέγας,ο παράμιλος"καλό θα κάνει το ξεχάσει αυτά και να επανέλθει στα παλιά,να ξαναμαζευτεί στη γωνιά του,να δουλεύει και να μη μιλάει.Επρεπε ο λαός να χάσει το κέφι,να χάσει την πίστη στον εαυτό του και στο όραμα σαν κινητήρια δύναμη ζωής.Να σταματήσει η έμπνευση,η αυτενέργεια και ο οραματισμός της κατοχικής περιόδου.Να σκοτώσει ότι Νέο και φρέσκο έφερναν οι Νέες μετακατοχικές γενιές.Και το βασικότερο:Να εξαφανίσει-καταστρέψει κάθε ζωντανό και γραπτό στοιχείο και μνημείο που ειχε σχέση με την Αντίσταση,έτσι ώστε η ιστορία να σταματάει στην εποχή του Μεταξά.Να μην υπάρχει κανένα αποδεικτικό στοιχείο που να επιβεβαιώνει τη συμβολή τη

ς αντίσταση στην απελευθέρωση της χώρας,την.....

Για να γίνουν όμως αυτά ένας και μόνο τρόπος υπήρχε ο εμφύλιος πόλεμος.Μόνο μέσω του εμφυλίου μπορούσαν να τα διασφαλίσει όλα αυτά

Αυτόν ακριβώς τον εμφύλιο πόλεμο ετοίμαζαν τα απο σπάσματα τύπου Βαρδουλάκη κλπ.

.....Άκουσε,παιδί μου οι υπηρεσίες της ασφάλειας δε ν' βυζαίνουν τα δαχτυλά τους.Κάνουν έργο εθνικό.Μερα και νύχτα αγρυπνούν για το καλό την ασφάλεια του λαού και της χώρας.Το ίδιο και τα αποσπάσματα.Αυτά κανουν πράξη τις πληροφορίες της ασφάλειας.Τα τί έχεις κάνει μέχρι τώρα τα ξέρουμε όλα.Το ίδιο ξέρουμε και τί πρόθες να κάνεις στο Σέλι.Δεν εχει παρά σαν καλό παλικάρι που είσαι πέστα μας και ο κ Βαρδουλάκης θα δεί το πρόβλημά σου με την ανάλογη επιείκια.Μα και να σε συγχωρέσει ακόμα η πολιτεία για τα όσα έκανες αν συνεργαστείς.Ομως πρόσεξε η δράση,η ενοχή και η συμμετοχή σου σε αυτά που θέλουμε να μας πείς ειναι δεδομένα.Εμεις τώρα δεν θα εξετάσουμε αυτά,αλλά την ειλικρίνεια με την οποία θα τα δεχθείς.Αυτή θα καθορίσει και τη δική μας συμπεριφορά.Δεν ξέρω αν μπόρεσες μέχρι τώρα να καταλάβει οτι η ειλικρίνειά σου θα καθορίσει αν θα βγείς ζωντανός απο εδώ μέσα.Σκέψου και πράξε.Στο χέρι σου ειναι να χαρείς τα νιάτα σου ή και να πεθάνεις.

Ειναι γεγονός οτι φοβήθηκα.Ενοιωθα τον ιδρώτα να κατεβαίνει προς τις φτέρνες.Βρισκόμουν στα χέρια ενός αποσπάσματος που δρούσε ανεξάρτητα και τα βούλησή.Ενός αποσπάσματος που δεν υπάγονταν στην έστω τυπική μέχρι τότε"νομιμότητα",που δρούσε ενεξέλεγκτα νόμους,... στραγγουλιομένου(γειά σου Βαρδουλάκη,γειά σου με τα τσίφτικο παιδιά σου...) απο τους χίτες,βενήτες κλπ απόσπασμα.Το απόσπασμα του Βαρδουλάκη,που ειχε γίνει ο φόβος και ο τρόμος της περιοχής.Το απόσπασμα που ειχε εξαπολήσει λευκή τρομοκρατία,που δεν αξιολογούσε πράξεις, που δρούσε με βάση την εκδίκηση.Το απόσπασμα που ορκετοί απο τη δυναμή του φορούσαν μαύρα περιβραχιόνια σαν ένδειξη οτι στη διάρκεια της κατοχής έχασαν γονείς, αδέρφια και άλλα αγαπημέ να τους πρόσωπα απο το ΕΑΜ-ΕΛΑΣ.Ηταν και αυτό ένα απο τα αποσπάσματα που προετοίμαζαν το έδαφος για τον εμφύλιο πόλεμο.Τα αποσπάσματα αυτά σαν του κ Βαρδουλάκη,του Σούρλα,του Μαγκανάρη κλπ ήταν οι προπομποί του εμφυλίου πολέμου.

Εχοντας αναλάβει να παίξουν εναν τόσο σοβαρό και δύσκολο ειναι αλήθεια ρόλο ήταν επόμενο να τους έχει παραχωρηθεί και η αντίστοιχη άνεση δράσης όσον αφορά τα μέσα και τις μέθοδες που θα χρησιμοποιήσουν να πετύχουν τον αντικειμενικό σκοπό και στοχο.Η οργανωση ενος τέ

του έργου το πρώτο πραγμα προυποθέτει ειναι πάψει η α
νθρώπινη ζωή να εχει αξία.Να μην θεωρείται έγκλημα η α
φαίρεσή της.Να μήν έχει καμιά ευθύνη νομική και ηθική
ο δολοφόνος.Να μην ειναι υπόλογος για τις πράξεις του
όποιες και αν ειναι αυτες.Να μπορεί να μετατρέπει την
θέληση του σε νόμο.Να μην θεωρείται απωλεια η αφαιρεση
της ζωής,της περιουσίας και της αξιοπρέπειας.Και οχι
μόνο,αλλά να επιβραβεβονται οι πράξεις αυτες με μιά
κλίμακα"αξιών"με πρώτη την αφαίρεση της ζωής,της περιο
υσίας,της αξιοπρέπειας και κάθε έκταση και μορφή αυθαι
ρεσίας.Να ενεργούν έν λευκω.Το μεγαλύτερο μέρος αυτων
που επάνδρωσαν τα αποσπάσματα αυτό που προετοίμασαν το
ν εμφύλιο πόλεμο ήταν ανθρωποι των ταγμάτων ασφαλείας.
Ανθρωποι ορκισμενοι ανθέλληνες.Γιατί μόνο ανθέλληνες
μπορούσαν μετά την κατακτηση της χώρας να συνεργαστούν
με τους κατακτητές και να προκαλέσουν χιλιάδες θύματα
με το δικαιολογικό οτι δεν αποδέχτηκαν όπως αυτοί την
κατοχή της χώρας και οχι μόνο άλλα τολμησαν να οργανω
σουν αντίσταση και να τους πολεμήσουν.Ανθρωποι που με
τέτρεψαν απο άκρου σε άκρου τη χώρα σε έρημο και όταν
ακόμα ειχαν να εκτελέσουν εντολές(έτσι ισχυρίζονταν)έο
τω των κατακτητών πόσω μαλλον τώρα που λειτουργούσαν ε
ν λευκώ και αυτόβουλα,όπως εν λευκω και αυτόβουλα έδρα
σαν και τον Δεκέμβρη του 44 στο πλευρό των άγγλων.

Για πιά ήταν τα τάγματα ασφαλείας και πώς αυτά έδρα
σαν αρκούν ορισμένα αποσπάσματα απο μιά έκθεση που έκο
νε τον Μάϊο του 1944 ο Σουηδός Πρέβεντης που επισκεύφ
θηκε τη Θεσσαλονίκη.Να πώς περιγράφει τις φοβερές συν
θήκες που επικρατουσαν.Για τους γερμανούς γράφει"Αποδε
ίχθηκε πολύ πιο εύκολο και αποτελεσματικό,αντί να πολε
μάνε κατευθείαν τους πατριώτους,να διαμορφώσουν συνθή
κες που θα οδηγούσαν έλληνες να χτυπάνε έλληνες κατέφυ
γαν σε δόλια μέσα και την διαδικασία αυτή τους την εξα
σφάλισαν τα λεγόμενα τάγματα ασφαλείας.Τις μονάδες αυ
τές τις συγκρότησε αρχικά η κυβέρνηση της καταχής με ε
πικεφαλής τόν Ράλλη.Αλλά ο οπλισμός τους χορηγήθηκε α
ποκλειστικά απο τους γερμανούς.Σχεδόν μόλις συγκροτήθη
καν έφτασαν στη Θεσσαλονίκη.Ειναι έξτρεμιστες-εμιστοι
εθνικιστές και αντικομμουνιστες.Στην πραγματικότητα
πρόκειται για πρόσωπα που δεν εχουν καμιά ιδεολογία,αλ
λά σκοτεινό παρελθόν.Ο κομμουνισμος αποτελεί γι αυτούς
πρόσχημα.Εκείνο που ενδιαφέρει τα μέλη των ταγμάτων ασ
φαλείας ειναι η λεηλασία,η αρπαγή και η καταστροφή της
Μακεδονικής Γής,η χωρίς όρια καταστροφή".

"Η συνήθης τακτική τους ειναι να κρύβονται πίσω απο
του κατακτητές.Πρώτα χτυπάνε οι γερμανοί τις εστίες
της αντίστασης των ελλήνων.Οτον ο κατακτητής κορέσει

τη μανία του, όταν θεωρήσει ότι εξόντωσε την εστία της αντίστασης, τότε εμφανίζονται τα τάγματα ασφαλείας. Ερχεται η δική τους η σειρά. Οποιον θεωρούν ύποπτο στη βάθισε τους παρτιζάνους τον εκτελούν αμέσως επιτόπου, χωρίς καμιά διαδικασία. Οχι απάνω κάτω κάνε ολόκληρο το χωριό. Ο γερμανικός στρατός η Βέρμαχτ, τους προστάτευε όταν κάνε τα χωριά, όταν δολοφονούν, όταν εξοντώνουν. Οσα χωριά άφησαν άθικτα οι γερμανοί, οι ιταλοί και βούλγαροι, τα κάνε τα τάγματα ασφαλείας".

"Οταν πρωτοέφτασα στη Θεσσαλονίκη συνεχίζει ο Σουηδός πρέσβης τις πρώτες μέρες του Μάη 1944, η πόλη ήταν γεμάτη απο πρόσφυγες απο βουλγαροκρατούμενη περιοχή. Πολλούς απο αυτούς τους συνέλαβαν οι γερμανοί-οσοι δεν βρήκαν φιλοξενία-και τους μετέφεραν στο στρατόπεδο συγκέντρωσης του "Παύλου Μελά" και τις φυλακές Επταπυργίου. Πολλούς τους κρέμασαν με την κατηγορία ότι ήταν επικίνδυνοι κομμουνιστές. Ο αριθμός αυτών που έπεσαν η θανάτωσαν οι γερμανοί δεν κατόρθωσα να τον βρώ, αλλά κατα πληροφορίες μου θα φτάνουν τις χιλιάδες. Πολλοί περισσότεροι χάθηκαν ή κρύφτηκαν προστατευμένοι απο τον πληθυσμό".

"Ηδή απο το Μάη του 44, στις παρυφές της πόλης διεξάγονται μάχες ανάμεσα στους παρτιζάνους και τα τάγματα ασφαλείας. Την περίοδο εκείνη δρούσαν στην Μακεδονική πρωτεύουσα τέσσερες (4) μονάδες ταγμάτων ασφαλείας.

"Το πρώτο εκπαιδεύτηκε στην Αθήνα. Ειχε την ονομασία ελληνικός εθνικός στρατός (ΕΕΣ). Το δεύτερο ειναι το τάγμα θανάτου των ΕΣ, ΕΣ, που δεν πρέπει να ταυτίζονται με τις γερμανικές μονάδες των ΕΣ, ΕΣ (υπήρχε δηλ ελληνόφωνο φασιστικό υποκατάστατο των γερμανικών ΕΣ, ΕΣ, οργάνωση που το Δικαστήριο της Νυρεμβέργης καταδίκασε σαν εγκληματική) Το τάγμα αυτό το διοικούσε ο Δάγκουλας, πρόην οδηγός αυτοκινήτου. Το τρίτο ήταν το διαβόητο τάγμα του Σούμπερτ, που απαρτιζόταν απο καθαρούς εγκληματίες. Φορούσαν όλοι γερμανική στολή. Ο στρατιωτικός αυτος σχηματισμός των Κούισλίγκ ήταν ο φοβερότερος ο ολόκληρη την Ελλάδα. Ο λοχαγός Σούμπερτ, λεβαντίνος απο τη Μ Ανατολή, ειναι ένας σαδιστής και αδίσταχτος, πραγματικό Τέρας. Το τέταρτο τάγμα λειτουργούσε στη Θεσσαλονίκη με διοικητή τον συνταγματάρχη Πούλο και βρίσκονταν κατευθείαν κάτω απο τις γερμανικές διαταγές.

"Αυτά τα τάγματα διέπραξαν τα εγκλήματα που περιγράφονται στη συνέχεια κατά τις ημέρες που βρισκόμουν στη Θεσσαλονίκη και αργότερα στο χωριό Μαραθούσα στη Χαλκιδική, 40 μίλια έξω απο τη Θεσσαλονίκη: λεπλατήθηκε και πυρπολήθηκε. Οσοι απο τους κατοίκους του σώθηκαν απο τη φωτιά κρεμάστηκαν απο τους άνδρες του τάγματος Σούμπερτ. Στο χωριάτη, δυόμισι μίλια βόρεια απο τη Θεσσαλονίκη, που προπολεμικά είχε 500 σπίτια, το Φθινόπωρο του 44 οι άνδρες σφαγιάστηκαν με τον πιό άγριο τρόπο. Οι γερμα

νοί έδωσαν εντολή στο τάγμα του Σουμπερτ να εξαφανίσει το χωριό και κατέστρεψαν απο τα θεμέλια το ένα τρίτο. Με τον φρικτότερο τρόπο σφαγιάστηκαν 200 Ανθρωποι,ανα μεσά τους και γυναίκες.Πολλές γυναίκες κάηκαν ζωσα στα σπίτια τους.Αλλές οι άνδρες του Σουμπερτ,τις πετούσαν μέσα στους φούρνους των σπιτιών και τις έκαιγαν ζωντα νές.

"Στα Γιαννιτσά,δυτικά της Θεσσαλονίκης,στις 12/9/44, κατέλαβαν για δυό μέρες την πόλη οι πατριώτες.Μετά μπήκαν μαζί τα τάγματα ασφαλείας του Πούλιου και Σούμ περτ και αφού λεπλάτησαν την πόλη έκαψαν το 1/3 των σπιτιών και κακοποίησαν βάρβαρα 100 κατοίκους τους ο ποίους τελικά τουφέκισαν.

"Αυτά τα εγκλήματα κοντά στην πόλη και άλλα φρικώδη σε απομακρισμένες περιοχές της επαρχίας,εχουν προκαλέ σει τρόμο στους κατοίκους της Θεσσαλονίκης.Τα τάγματα ασφαλείας τον τελευταίο χρόνο της κατοχής λήστευαν κα θημερινά τα αποθέματα του ΕΑΣ.Δεν υπήρχε παράγραφος του ποινικού νόμου που να μήν τον παραβίασαν τα όργανα αυτά του κατακτητή,που και αυτός ακόμα-κατά δική του μαρτυρία-απέφευγε τη συναναστροφή μαζί τους.Η στάση των γερμανών απέναντι στα τάγματα ειναι συμπεριφορα κυρί ων προς υπηρέτες.ΔΕν σους συναναστρέφονται,αλλά και δεν δείχνουν σπουδαιότητα.

"Τότε,στην τελευταία φάση της κατοχής στη Θεσσαλονίκη οργίασαν κυριολέκτικα σε βάρος μας τα τάγματα αυτά.Οι επιθέσεις,οι λεπλασίες και αρπαγές των ειδών μας και η κακομεταχείριση των υπαλλήλων μας έφτασε στο ακατακο ρυφωμα τους.Κάθε μέρα ορμούσαν στις αποθήκες του ΕΑΣ και τις άδειαζαν με τη βία.Σταματούσαν χωρίς λόγο τα αυτοκίνητά μας και έπερναν όλα τα τρόφιμα του ΕΑΣ χω ρίς να λογαριάζουν κανένα.Οταν τα τάγματα λήστευαν με τη βία τις αποθήκες του ΕΑΣ και απειλούσαν τους υπαλλή λους του ΕΑΣ.Οταν στις αλεπάλληλες και έντονες διαμαρ τυρίες των επισήμων εκπροσώπων του ΕΑΣ προς τις αρχές κατοχής να επέμβουν ωστε να σταματήσουν τις αρπαγες δεν έβρισκαν καμιά απολύτως ανταπόκριση,αντιλαμβάνεται ο καθένας σε πιά έκταση γινόταν οι λεπλασίες και τα κά θε είδους εγκλήματα σε βάρος του άμαχου πληθυσμού και άν οι τυχών διαμαρτυρίες των πολιτών προς τις αρχές κα τοχης για τα όσα δεινά τους προκαλούσαν τα τάγματα μπο ττρούσαν να τύχουν έστω και της προσοχής των όσων κα τάγγελναν οι πολίτες.

"Τα δεδομένα αυτά που έγιναν καθημερινά οχι μόνο έφε ρναν σε δύσκολη θέση τον ΕΑΣ,αλλά πολλαπλασιάζουν και το πρόβλημα της διατροφής του".

Απο τα πιό πάνω φαντάζεται κανείς πόσα πράγματα θα ειχε να μας περιγράψει ο Σουηδός Αντιπρόσωπος του ΕΑΣ και ο Πρέσβης αν ειχε τη δυνατότητα να επισκεφθεί το

ολόκληρο του Ελλαδικού χώρου.....

Η χώρα είχε μετατραπεί σε ένα πεδίο μάχης του πιό α
συνήθους,καταστροφικού και φονικού μηχανισμού που γνώ
ρισε η ιστορία,έναντι σε ένα άοπλο λαό που μάτωσε όσο
κανένας άλλος λαός της Ευρώπης:Στις διαδηλώσεις,τους
"σημαδεύτους τόπους των εκτελέσεων",πίσω απο τα συμπλέ
γματα των στρατοπέδων και τα σίδερα των φυλακών.

Μέχρι σήμερα ποτέ δεν μάθαμε πόσες χιλιάδες ήταν α-
κριβώς τα τάγματα ασφαλείας.Ακόμα εξακολουθεί να είναι
απόρητο μυστικό.Εκείνο που ξέρουμε είναι ότι ο ΕΛΑΣ συ
νέλαβε μόνο στην Αθήνα 27000 τους οποίους εκλεισε σε
στρατόπεδο απο το οποίο στρατόπεδο τους πήραν οι άγγλο
ι και τους χρησιμοποίησαν στα Δεκεμβριανά.

Επειδή έτσι όπως εξελίχθηκαν τα γεγονότα μετά την α
πελευθέρωση της χώρας πέρα απο όλα τα άλλα τα τρανά κα
ι τα μεγάλα που είπε και έκανε η δεξιά προκειμένου να
δικαιολογήσει την συνένοησή της στη κατοχική και μετα
κατοχική συμφορά του λαού και της χώρας δεν δύσταζε να
μετονομάσει τους ανθρώπους(των ταγμάτων ασφαλείας)που
εκλήρησαν οικογένειες,αφάνισαν χωριά,κατάστρεψαν κομο
πόλεις και πρόδοσαν όλοι και μεγά σε πατριώτες.Να τους
χρησιμοποιήσει τον Δεκέμβρη,και αφού συγκρότησε τα διά
φορα αποσπάσματα για την προετοιμασία του εμφυλίου πο
λέμου όταν η ιστορική αλήθεια της το θύμισε αρνήθηκε
την χρησιμοποίησή τους.Να όμως που η ιστορία δεν συμβι
βάζεται πάντα με το επιθυμητό.Έτσι τα πιό επίσημα χεί
λη ανακαλούν τον ψεύτη στη τάξη και να λάμψη η αλήθεια.

Ο Στρατηγός Σπαής Υπουργό Στρατιωτικών το 44 στην κυ
βέρνηση Παπανδρέου αναφέρει:"...Αποφασίστηκε να χρησι
μοποιηθούν κατά του ΕΑΜ τα τάγματα ασφαλείας.Η εισηγη
ση ήταν των άγγλων και η απόφαση δική μου.Δε θέλω να
δικαιολογήσω την πράξη,αλλά δεν γινόταν αλλιώς,η στρα
τιωτική δύναμη ήταν ανεπαρκής.Συνολικά υπήρχαν 27000
ταγματασφαλίτες.Χρησιμοποιήσαμε τις 12000,τους λιγότε
ρο εκτεθημένους και οπωσδήποτε κανένα απο τα σημαντι
κα στελέχη.Τους ντύσαμε και τους εξοπλίσαμε,αφού τους
πήραμε απο το στρατόπεδο συγκέντρωσης..."

Οι άγγλοι και η δεξιά επώασαν την κλιμάκωση της τρο
μοκρατίας των συμμοριών,της άκρατης δεξιάς και το παρα
κράτος,έμειναν βουβοί στη λευκή τρομοκρατία των ταγμά
των ασφαλείας και γενικά συνέβαλαν συνειδητά ώστε να
δημιουργηθούν όλες οι αναγκαίες προϋποθέσεις που θα ε
πιτρεπαν το φούντωμα του εμφυλίου πολέμου που ήταν και
το δικό τους ξητούμενο.

"Η κουκουβάγια της Αθήνας,που φέρνει Σοφία,έλεγε ο
Χέγκελ,ταξιδεύει στο λυκοφώς".Αποτελεί καλό σιωνό το
γεγονός ότι οι ιστορικοί έλληνες και μη αρχίζουν έστω
και με καθυστέρηση πολλών χρόνων σε ό,τι αφορά τη συγ

γραφή της κατοχής ιατορίας, να σημειώνουν κάποια πρ
δο στην μελέτη και την ανάλυση των δεδομένων που την
συνθέτουν. Ας ελπίσουμε ότι με το άνοιγμα(αν και αυτο
πιστεύω πώς δεν θα γίνει αν δεν πεθάνει και ο τελευτ
ος αντιστασιακός που θα μπορούσε να αποκρύσει τις τ
χον υπερβολές και αναλήθειες)όλων των αρχείων και κυ
ως αυτά της πάλαι ποτέ Μ Βρετανίας. Μέχρι σήμερα 14/1
1985, που γράφονται αυτες οι γραμμές καμιά χώρα δεν έ
σε ακόμα στη δημοσιότητα έγγραφα που να εχουν σχεση
την ελληνική εθνική αντίσταση. Το ίδιο ισχύει και για
τις δικτατορίες: Ιων Μεταξά 4/8/1936 και του Γ Παπαδό
υ 21/4/1967. Τα εφτασφράγιστα Βρετανικα αρχεία και ευ
κά το Φόριν Οφις θα τα θέσει στη διάθεση των ιστορικ
όταν πιά δεν θα υπάρχει κανείς απο αυτούς που τους α
ρουν τα γεγονότα. Μακάρι να βγώ ψεύτης και να μάθει ο
ελληνικός λαός και η παγκόσμια κοινή γνώμη την πραγμ
τική αλήθεια για το πώς ακριβώς έγιναν τα γεγονότα κ
κυρίως να μάθει επιτέλους ποιος ευθύνεται και πόσο τ
κάθε πλευρά και να σταματήσει η δεξία να ρίχνει τις
θύνες στη αριστερα και η αριστερα στη δεξιά. Βέβαια σ
αυτές τις περιπτώσεις υπάρχει και ο καινός Νους που
ει οτι: περισσότερο ευθύνεται αυτός που κρύβει τα στο
χεία που κατέγραφαν τα γεγονότα. Αυτός αν πράγματι δε
ευθύνεται αυτός που εχει καταγραμένα επακριβώς τα γε
γονότα αντί να δέχεται τις επικρίσεις και τις ευθύνε
που του προσάπτουν δεν εχει πάρα να τα δώσει στη δημ
οσιότητα για να λάμψει η αλήθεια και να αποποιηθεί τη
ευθύνη. Για να τα κρατήσει όμως 40 και πλέον χρόνια εφ
τασφράγιστα σημαίνει πώς όλα ήταν οχι απλώς προσαποφ
ασμένα, αλλά και προκαταασκευασμένα για του θα οδηγηθο
οι μεταπελευθερωτικές εξελίξεις. Η αριστερα για την
ταστροφή της ελπίδος για μια αναγέννηση της Ελλάδας
ν οραμάτων της αντίστασης και τον εμφύλιο κατηγορεί
δεξιά και κυρίως τους Βρετανούς και η δεξιά την αρι
ρά. Η αριστερα οχι μόνο δεν ειχε να κρύψει τίποτε, αλ
πλήρωσε και ένα τεράστι ο κόστος για τα προσχήματα
ίσως έδωσε με τα διάφορα λάθη της. Ομως και χωρίς τα
θη και τα προσχήματα της αριστερας την ίδια πορεία
ακολουθούσαν τα γεγονότα αφού ήταν προσχεδιασμένα.

Την πραγματική αλήθεια θα την μάθουμε μόνο όταν α
ξουν το αρχείο αυτό τότε θα φανεί ανάγλυφο το πολυδ
τατο έγκλημα που διέπραξαν ντόποιοι και ξένοι σε βά
της χώρας και το μεγαλείο της Αντίστασης παρά τα όσ
θη της. Και θα φανεί γιατί έκτος απο τα μέχρι σήμερα
στά θα δούν το φώς της δημοσιότητας χρονοδιαγράμματα
θοδες και μέσα που χρησιμοποιήθηκαν προκειμένου να
γήσουν την αντίσταση στον εμφύλιο πόλεμο. Μέθοδες κα
σα που το κλασικό "ο σκοπός αγιάζει τα μέσα" δεν θα μ
σει να τα δικαιολογήσει. Βεβαιο και το ήδη γνωστό ότ

να μάθει ο απλός λαός στο ήδη ανάθεμα που τους έχει προ
σφύει θα προσθέσει και άλλα βαρύτερα.

Θα δικαιολογήσει πχ την καταδίκη της Αντίστασης όταν
μάθει ότι ο Τσιώρτσιλ,από τον Αύγουστο του 1943 προε
τοίμασε την επιχείρηση"Μάνα"που δεν απέβλεπε σε τίποτε
άλλο παρά στην εμφύλια σύγκρουση με στόχο τη συντριβή
της ΕΑΜίκης Εθνικής Αντίστασης.Γράφει λοιπόν"Είναι ε
ξαιρετικά σημαντικό να χτυπήσουμε απροειδοποίητα,χωρίς
να φανερωθεί καμιά φανερή κρίση.Αυτός είναι ο καλύτερο
ς τρόπος να προκαταλάβουμε το ΕΑΜ.Η ελληνική κυβέρνηση
δεν ξέρει τίποτε γι αυτό το σχέδιο και δεν πρέπει σε
καμιά περίπτωση να μάθει τίποτε.Πρέπει να ενθαρρύνουμε
να βρίσκεται σε κατάσταση ελπιδοφόρας αναμονής".Οταν
δεκαπέντε μήνες πρίν απο τη σύγκρουση διατυπώνει αυτές
τις απόψεις τις οποίες απόψεις σε μνημόνιο που έστειλε
στο Ηντεν τον Νοέμβρη του 1943 επαναβεβαιώνει και κωδι
κοποιεί την άποψη γράφοντας:"Θα πρέπει το χτύπημα για
να είναι αποφασιστικό να καταφερθεί κατά του ΕΑΜ στην
κατάλληλη στιγμή".

Ο Τσιώρτσιλ φτάνοντας απο τη Μόσχα στο Λονδίνο και έ
χοντας το λευκό χαρτί στο χέρι έβαλε μπρός το σχέδιο
του προηγούμενου χρόνο για βίαια εξουδετέρωση-εξόντωση
του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ,ήταν τώρα η χαρά του που θα υλοποιούσε
στην εντέλεια τον στόχο του που απευθυνόμενος προς του
ς υφισταμένους του είπε απερίφραστα:"Και τώρα μπρός να
τους κονιατροποιήσουμε"και πρός τον Ηντέν:"κατα τη γνώ
μη μου,αφού πληρώσαμε ένα τέτοιο αντίτιμο στη Ρωσία γι
α να εχουμε ελευθερία δράσεως στην Ελλάδα δεν πρέπει
να διστάσουμε να χρησιμοποιήσουμε Βρετανικό στρατό για
να υποστηρίξουμε τον Παπανδρέου,Αυτό σημαίνει πώς τα
Βρετανικά στρατεύματα πρέπει οπωσδήποτε να παρεμβαίνου

ν για να ελέγχουν παράνομες εκδηλώσεις.Ασφαλώς ο Παπαν
δρέου μπορεί να κλείνει εφημερίδες του ΕΑΜ αν αυτές
προκαλέσουν απεργίες τύπου...Ελπίζω να φτάσει σύντομα η
ελληνική Ταξιαρχία και δεν θα διστάσει να πυροβολήσει
ν παραστεί ανάγκη...Χρειαζόμαστε άλλες 8 ώς 10 χιλιάδε
ς ανδρες πεζικού για να κρατήσουμε την Πρωτεύουσα και
τη Θεσσαλονίκη...Περιμένω οπωσδήποτε μιά συγκρουση με
το ΕΑΜ και δεν πρέπει να την αποφύγουμε υπό τον όρο να
διαλέξουμε εμεις καλά το εδαφός μας".Αυτά και άλλα δεί
χνουν οτι η μοίρα της Ελλάδας ερήμην του λαού της ειχε
ήδη προπολλού προεγγραφεί.

Το φαινόμενο μιάς συμμαχικής χώρας που την ώρα της
νίκης μεταβάλονταν σε πεδίο μάχης οχι απο τους κατακτη
τές πλέον,αλλά απο μιά συμμαχική χωρα,ήταν μια εξέλιξη
που κανείς δεν θα μπορούσε να την προβλέψει,(παρά μονο
αυτοί το ειχαν προγραμματισει)πολύ περισσότερο μάλιστα

όταν η χώρα αυτή είχε καταβάλει ένα από τα μεγαλύτερα -αναλογικά τιμήματα στον αγώνα ενάντια στον φασισμό και όλοι οι σύμμαχοι ηγέτες είχαν αναγνωρίσει απερίφραστα τον πρωτομό των αγώνων της και το μεγέθος των θυσιών.....

Θελησα να διαμαρτυρηθώ και να πώ τους λόγους για τους οποίους βρέθηκα τις μέρες αυτες στο Σέλι.Δεν πρόλαβα όμως να πώ τις πρωτες λεξεις:ήθρα να σκάψω τις πατ... και με άρχισαν τις γρήγορες...και το βουλγαρε....Αφού μου έριξαν αρκετές έτσι ώστε να καταλάβω τι ακριβώς με περίμενε στη συνέχεια ο ίδιος ο Βαρδουλάκης ήρθε κοντά μου και σε έντονο τόνο μου είπε:

Άκουσε τώρα με προσοχή τις ερωτήσεις.α)Ποιός άλλος ήταν μαζί σου στις 7/1/45 εδώ στο Σέλι που κρύψατε τα όπλα.β)Τι είδους όπλα ήταν γ)ποιοί σε βοήθησαν τώρα για να τα ξεθάψετε και δ) δεν θέλουμε να μας πείς τα ονόματα αυτών που τα πήραν γιατί μπορεί να μήν τους ξέρεις πώς λέγεται ο καθένας.Αλλωστε τους περισσότερους τους πιάσαμε προχθές.Απο σένα θέλουμε να μας κατονομάσεις όχι τους καθρεπτές της Βέροιας.Αυτούς τους ξέρουμε έναν έναν και με τα ψευδώνυμα,αλλά τα ονόματα των ανθρώπων που είχες επαφή για τα όπλα και τη δεκάτη του συμμορίτη.Αυτούς που σε βοήθησαν κατάλαβες και αυτούς που έδωσαν τρόφημα και ποιοί ήταν οι αγωγιάτες που μετέφεραν τα όπλα και τρόφημα.Πόσα φορτία όπλα ήταν και προς τα κατεύθυνση φύγανε.Αντε λοιπόν να τελειώνουμε μιά ώρα γρηγορότερα και μήν ξεχνάς οτι εμένα με λένε Βαρδουλάκη.Και ο Βαρδουλάκης ποτέ δεν κάνει μισές δουλειές...

--Μα κύριε Βαρδουλάκη ασφαλώς θα ξέρεται οτι μετά την απελευθέρωση της Βέροιας εγώ αποσπάστηκα στην επιμελητεία της Χης μεραρ...(χίας),δεν πρόλαβα να τελειώσω τη φράση και ένα θηρίο με άρπαξε απο το πίσω μέρος του γιακά και με σήκωσε αέρα Πρίν προλάβω να αντιδράσω και να εξηγήσω οτι απο τις 15/10/44 που κατέβηκα στη Βέροια και χεώθηκα την αποθήκη της Μεραρχίας δεν έφυγα ούτε στιγμή απο την πόλη.Υπάρχουν εκατοντάδες μάρτυρες που μπορούν να το βεβαιώσουν αυτό.Αφου δεν έφυγα απο την πόλη πώς ήταν δυνατόν στις 7/1/1945 να ήμουν και στο Σέλι,ένας άλλος το ίδιο ντερέκι με τον πρώτο μου έδωσε μιά κλοτσιά στα πισινά και άρχισε να φωνάζει πουταράδες όλοι τα ίδια λέτε.Βλέπω ήως το έχεις μάθει καλά το μάθημα.

--Μα σας είπα οτι δεν έλειψα ούτε στιγμή απο την πόλη.

--Ελα μήν κάνεις το χαζό.Εμείς ξέρουμε περισσότερα απο όσα νομίζεις.

--Ποιοί άλλοι ήταν μαζί σου τότε που κρύψατε τα όπλα

και τώρα που τα πήρατε.Ηταν και ο Μπαρούτας μαζί σου ρε πούστη τότε.Και ποιός άλλος ήταν σε βούλγαρε.
--Ποιά όπλα;Τα όπλα ρε κουμούνι.
--Ξέρεις για ποιά όπλα μιλάμε.Οι εξυπνάδες κατά μέρος. Δεν περνάνε σε εμάς.Ξέρεις για ποιά όπλα σε ρωτάμε.
--Δεν καταλαβαίνω τι εννοείτε.Εμείς τα όπλα τα παραδόμε.
--Άσε λοιπόν τις εξυπνάδες και πές μας.Ποιοί ήταν μαζί σου και πόσα φορτώματα ήταν ρε βούλγαρε.Απάντησε σε αυτα που σε ρώτησε ο αρχηγός,αν δεν θέλεις να πεθάνεις όπως πεθαναν τόσοι άλλοι.
--Νομίζω πώς άδικα με πιάσατε.Δεν καταβαίνω για πο ά όπλα με ρωτάτε.Σας είπα κ Βαρδουλάκη εμεις τα όπλα τα παραδώσαμε.Μαλιστα το δικό μου το πήρε στις 3/3/45 που ήρθαν οι Ριμινήτες στη Βέροια ένας υπολοχαγός Ριμινήτης που εγκαταστάθηκε υπευθυνός της αποθήκης του ΕΛΑΣ.Στο σημείο αυτό παρεμβαινει ένας Ανθυπομοίραρχος-Ζγούρος ή Ζγουρός αν θυμάμε καλά που κρατούσε φαίνεται πρακτικά-θα καταλάβεις μου είπε και μου αράδιασε μερικά ονόματα.Αυτούς τους ξέρεις;
--Μου ειναι όλοι άγνωστοι.Δεν ξέρω κανέναν.
--Ούτε τον Αρίζο και τον Μπέλλο δεν ξέρει βρε πούστη;
--Αυτοί λένε πώς σε ξέρουν.Αυτοί ειναι Σελιώτες τους άλλους δεν ξέρω.
--Για μιά ακόμη φορά σου λέμε να μας τα πείς με το καλό,γιατί εμεις εχουμε τον τρόπο να σε κάνουμε να μας τα πείς με το νί και με το σίγμα.Πόσοι και πόσοι,στελέχη με αρχίδια τα ξέρασαν όλα και σύ μιά στάλα πράμα μας κάνεις το δύσκολο.Εσύ θα μετανοιώσεις.Εσύ θα μας παρακαλάς να σε αφήσουμε να μας τα πείς.Θα ειναι όμως αργά γιατί θα σε αναλάβουν τα παιδιά και ο θεός να σε βοηθήσει να βγεί ζωντανός απο τα χέρια τους.

Κάπως έτσι τελείωσε αυτός ο διάλογος.Ο Βαρδουλάκης έγινε έξω φρενών.Εβρισε,βλαστήμησε και είπε στο Ανθυπομοίραρχο να με κατεβάσουν στο υπόγειο του σχολείου.

Με έκλεισαν σε ένα δωμάτιο του υπογείου.Εμεινα μόνος για λίγο.Δεν πέρασαν λιγο λεπτά και νόησα ενας του αποσπάσματος.Με ένα αγοθά ύφος και σε χαμηλή φωνή αρχισε να μου λέει."Και ο δικός μους πατέρας ήταν πρώτα στο βουνό.Είδε όμως μερικά πράγματα που δεν του άρεσαν γι αυτό έφυγε.Πέστο ρε μαλάκα,τα ξέρουν όλα χαρτί και καλαμάρι.Τους τα πρόφτασαν οι άλοι.Θα σε λειώσουν στο ξύλο.Οι άλλοι τα φόρτωσαν σε σένα οχι μόνο τα όπλα,αλλά και τα τρόφιμα(τη δεκάτη του συμμορίτη). Εσύ τους παρέσυρες και τότε και τώρα.Εσύ τους πήρες στο λαιμό σου.Αυτά τα συζητούσαν ο αρχηγός με τον ανθυπομοίραρχο.Αν δεν μιλήσεις ειναι αποφασισμένοι να σε δώσουν σε εκείνους τους δυό μαντραχαλάδες που σε σήκωσε σαν πούπουλο.Αυτοί δεν αστειεύονται.Αυτοί εχουν

δύμοτο απο τους συμμορίτες.Για αυτό ήρθαν στο απόσπασ μα.Να πάρουν πίσω το αίμα.Ειναι τρελλοί.Αμα αρχίσουν δεν σταματάνε αν δεν μάθουν αυτά που θέλουν ή δεν πε θάνει ο ανακρινόμενος.Προπαντός όταν πρόκειται για ό πλα έ!τότε ειναι που...Και κοίτα τσιμουδιά για αυτά που άκουσες.Εγω για το καλό σου.

Πρίν προλάβω να βάλω σε σειρά και τάξη σε αυτό που μου ειπέ έφυγε αθόρυβα όπως αθόρυβα ήρθε.Στο βάθος του υπογείου γίνονταν μεγάλη φασαρία.Ακουγονταν φωνές βρισιές και βήματα στη σκάλα.Συνέχισαν οι συλλήψεις.

Μετά απο καμιά ώρα κάποιος το πήγαινε ελα.Τον μόνο θόρυβο που άκουγα ήταν αυτός των εξωτερικών σκοπών και του σκοπού του υπογείου να πηγαινοερχεται.

Το χωριό Σέλι(Κάτω Βέρμιο) προπολεμικά ήταν ένα ιδι όμορφο χωριό.Την εποχή εκείνη το σύνολο των κατοίκων ήταν Βλάχοι,ασχολούμενοι κατα κύριο λόγο με την κτηνο τροφία και τις μεταφορές(τα καραβάνια).Ενα μεγάλο μέρ ος των κατοίκων το φθινόπορο ακολουθώντας τα κοπάδια στα χειμερινά σοκοτοπια ζούσε δε διάφορα χωρία του κά μπου και οι αλλοι ήταν κάτοικοι της Βέροιας και της Νά ουσας.Εται λοιπόν ενώ το καλοκαίρι έξη ή εφτά μήνες α νάλογα με τις καιρικές συνθήκες ήταν γεμάτο ζωή και δράση το χειμώνα έμενε εντελώς ακατοίκητο.

Επειδή τα παιδιά αυτών που ακολουθούσαν τα κοπάδια δεν μπορούσαν να στείλουν τα παιδιά τους στο σχολείο το χωριό για τις ανάγκες αυτών των παιδιών ειχε ένα εξατάξιο σχο?είο και στις αρχές της δεκαετίας του 1930 απόκτησε και ενα δεύτερο εξατάξιο σε αυτό που σαν παι δί ήμουν μαθητής και τώρα κρατούμενος.Και λέω μαθητής γιατί τα σχολεία αυτά σε αντίθεση με τα άλλα λειτουρ γούσαν μόνο το καλοκαίρι.Βεβαια η οικογένειά μας ενέ βαινε στο χωριό να παραθερίσει μετά τις διακοπές των σχολείων.Επειδή όμως οι γονεις δεν θέλαν να μας βλέπο υν να γυρίζουμε στους δρόμου και να κάνουμε πετροπόλε μο μας έστελναν και εμάς αυτούς τους τρεις τέσσερους μήνες που λειτουργούσαν τα σχολεία.Μαλιστα αξιοποιού σαν σωστά αυτό το τρίμηνο της παραθέρισης γραφοντά μα ς όχι στην τάξη του είχαμε τελειώσει,αλλά στην επόμενη. Σε αυτήν που θα πηγαίναμε το επόμενο έτος.Οντας λοιπόν μηθητής του σχολείου η διαρυθμιση του δεν μου ήταν άγ νωστή Οι οπτικές εμπειρίες απο την είσοδό μου στο σχο λείο και το κλείσιμό μου στο υπόγειο μετά τον πιό πάνω η διάλογο η μιά εικόνα ερχοταν πίσω απο την άλλη.Χωρίς να το θέλω γύρισα πολλά χρόνια πίσω,όταν μαθητής έπαι ζο αμέριμνα στο τεράστιο προαύλιο του σχολείου.Πόσες και πόσες θύμισες δεν περασαν απο το μυαλό μου.Πόσες α ναμνήσεις δεμένες με την παιδική και τη σχολική μου ζω ή δεν πέρασαν σαν κινηματογραφική ταινία απο μπροστά. Και όπως ήταν φυσικό αναρωτήθηκα:αν ήταν τόσο μεγάλο

το έγκλημα η συμμετοχή μου στην Εθνική Αντίσταση ώστε να θεωρούν και την παραμικρή κίνηση μου ύποπτη και το ν ερχομο μου στο Σέλι,για να σκάψω όπως και σε άλλο σημείο γράφω τις πατάτες που άλοι σχεδόν οι Σελιώτες την εποχή εκείνη φυτεψαν απο μερικά στρέμματα πατάτες, να τον συνδέσουν με όπλα και δεκάτη.Τι κακό έκανα ώστε να βρεθώ σε κάποιες φάσεις-χρονικές στιγμές της ζωής μου κρατούμενος στα σχολεία που μάθαινα γράμματα;Και λέω σχολεία γιατί την ίδια σκέψη έκανα και την αυγή της 21ης Απριλίου του 1967,που μετά τη συλλήψη με πήγαν στο Β' Δημοτικό σχολείο Βεροίας.Το ιστορικό"Μελέτειο Παρθεναγωγείο που χτίστηκε το 1814"σχολείο οπου διδάχθηκα τα πρώτα γράμματα.

Δεν πέρασε όμως πολύ ώρα και τους συλλογισμούς μου τους διέκοψε απότομα ο ερχομός των δυό αγριανθρωπων.Ανθρώπων που άλεθαν κορμιά και σακάτευαν ψυχές.

Τα πρώτα λόγια που μου είπαν ήταν αν έχω ακουστά για τον Βαρδουλάκη και τα διαλεκτά παιδιά του.Απάντησα οτι δεν ξέρω τίποτε και μου απάντησαν τώρα θα μάθεις και μου έδωσε ο ένας ενα γερό σκαμπίλι που μου έφυγε το τσερβέλο και ο άλλος μια μπουνια στο στομάχι.Διπλώθηκα στα δύο.Ηταν τόσος ο πόνος που ενοιωσα ώστε δεν αντιλήφθηκα οτι οτη διάρκεια που εγώ κράταγα την κοιλιά μου μπήκαν στο υπόγειο άλλοι δύο χωροφύλακες που έφεραν τα σύνεργα για τον φάλαγγα.Στο μεταξύ άρχισα να συνέρχομαι απο το τρομερό ξάφνιασμα και να διαμαρτύρωμαι γιατί με συνέλαβαν και γιατί με κτυπούν χωρίς να εχω κάνει τίποτα...(τε).Δεν πρόλαβα να τελειώσω την φράση και ο ποιό ψηλός και σωματώδης δυο σκαμπίλια στο ίδιο μάγουλο που με είχε κτυπήσει επάνω και μιά γονατιά αυτή τη φορά στο στομάχι που έχασα τελείως τις αισθήσεις μου.Οταν συνήλθα ήμουν σχεδόν κουβάρι μαζεμένος Τα χέρια μου και το πουκάμισο ήταν γεμάτα αίματα.Απο τη μύτη και το αριστερό μου αυτί έτρεχε ακόμα αίμα.

Δεν ξέρω πόση ώρα έμεινα σε αυτην την κατάσταση.Ο τον συνήλθα οι δυό που είχαν φέρει τα σύνεργα για το φάλαγγα-ένα χοντρό σανίδι με δυό εγκοπές για να μπαίνουν τα πόδια,σχοινιά,δυό ή τριά ξύλα από κρανιά και μερικές αιδηρόβεργες-δεν ήταν στο υπόγειο.Πρίν καλά καλά συνέλθω ο άλλος γίγαντας έσκυψε κοντά μου και μου είπε σχεδόν ψιθυριστα.Ε!τώρα σαν καλό παιδί θα μας τα πείς και εσύ,όπως τα είπαν και οι άλλοι υστερα απο τα αιχαρίκια που πήρες.Ενστικτωδώς έκανα μια κίνηση προφύλαξης.Ε' έλα τώρα αφου θα μας τα πείς δεν εχεις να φοβηθείς τίποτε.Πρίν προλάβω να καταλάβω τι ακριβώς συμβαίνει,ανοίγει η πόρτα με μιά δυνατή κλοτσιά και μπαίνει αυτό που με χτύπησε αγριεμένος βρίζοντας και επειλώντας στο ραιφρέν:Θα πεθάνετε ρουφιάνοι.Δεν θα αφήσουμε ραυθούνι απο σάς κουμούνια.Θα ξανακάνουμε

καθαρή τη φυλή των ελλήνων.Αυτό το μίασμα δεν το ανέχεται η φυλή μας.Θα σας καθαρίσουμε όλους και ορμάει επάνω μου με τη γροθιά σφιγμένη και σηκωμένη.Ετοιμος να την κατεβάσει.Πρίν την κατεβάσει όμως παρεμβαίνει αυτός που περίμενε να συνέλθω και λέει.Ελα ρε Γιάννη άστο το παιδί αποφάσισε να μας τα πεί.

Παρ όλα που δεν ειχα συνέλθει εντελώς

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

Δ1 Δ4 μορφ ανεβάζω (1)

Όλα στη ζωή εξαρτώνται απο το τί επιδιώκεις να εξη
γήσεις και να αποδείξεις.Αν ο οπαδός της ατομικής ιδι
οκτησίας θέλει να αποδείξει οτι ο άνθρωπος ειναι το
πιό επιθετικό και αιμοβόρο πλάσμα στη Γη,θα ταυτίσει
τον ανθρωπό με τον μπαμπουίνο και την κοινωνία των αν
θρώπων με αυτήν του μπαμπουίνου,και αυτό γιατί η επιθε
τικότητα του μπαμπουίνου ανάμεσα στα πρωτεύοντα,ερχε
ται αμέσως μετά του ανθρώπου.Θα εκθειάσει τις πολλέ
ς αρετές του οτι α) ειναι γεννημένος πολυκοράς,εγκλη
ματίας και υποψήφιος για τη θηλιά του δήμιου.β)οτι ει
ναι υποταχτικός σαν καμηλάκι,πειθήνιος σαν μπουλντόζα
ευγενικός σαν μηχανοκίνητος χαρτοκόπτης.γ) οτι εχει α
ρπακτικές διαθέσεις και οτι τιποτα δεν τον ευχαριστεί
περισσότερο παρά να σκοτώνει και να καταβροχθίζει τα
νεογέννητα της λεπτοπίλεπτης γαζέλας και κλέβει τα πό
ντα.δ)οτι ειναι δίπλάσιος στο μέγεθος απο τη θηλυκιά,
σέρνει πίσω του ενα κοπάδι τρομοκρατημένες υποταχτικέ
ς,τις ξηλεύει παράφορα,αν κάποια παραστρατήσει την τι
μωρεί σκληρά και πολεμάει κάθε παρείσακτο αρσενικό,αν
και ειναι αρκετά δυνατός καταβροχθίζει όλη την καλύτε
ρη τροφή και επιβάλει κτηνωδώς τη θέλησή του στους νε
θενέστερους αρσενικούς.ε) οτι απαιτεί ακαριαία και άδι
αμφισβήτητη υπακοή,και όταν τους απειλεί κίνδυνος κα
τευθύνει αυτός τα στρατεύματά του και στέκεται και πο
λεμάει σαν ήρωας πλάι στους πιστούς συντρόφους του.

Θα πεί ακόμα οτι οι μπαμπουίνοι πρέπει να ειναι παλι
καράδες.Οτι και αυτοί δεν γεννιούνται πειθαρχημένοι,η
πειθαρχία πρέπει να αποτυπωθεί με τη διδασκαλία γι αυ
τό το κοπάδι πρέπει να συνταχθεί γύρω απο τους αρσενι
κους.Οι θηλυκές,οι νεαροί και οι υποταχτικοί πρέπει να
μάθουν τη θέση τους και συχνά να τους επενθυμίζεται
ποιά ειναι η θέση τους με φοβέρες,τιμωρίες και δαγκωμα
τιές στο σβέρκο.Οι τιμωρίες αυτές μαθαίνονται πολύ γρή
γορα και αν ένας αρσενικός δείξει τα δόντια του ή αναση
κωσει τα βλέφαρά του,αρκεί αυτό για να πειθαρχήσουν οι
πάντες.Οσο παραμένουν πειθαρχικοί,η βασιλεία αυτου που
έδειξε τα δόντια ειναι αγαθοεργή ασκείται με πρωτόγονη
δικαιοσύνη και με υπομονή του παλιού καιρού.Η μετακί
νηση ενός κοπαδιού μπαμπουίνων διέπεται απο ένα πολυπ
λοκο σύστημα κανόνων οι οποίοι υπαγορεύουν που θα βρίσ
κεται ο καθένας σε σχέση με την κεντρική ιεραρχία,ανά
λογα με την ηλικία,το φύλο και την κοινωνική θέση,την
ικανότητα και τις άλλες μεταβλητές.Οι μητερες που εχου
ν μωρά,όταν το κοπάδι μετακινείται περιστοιχίζοντα απ
ακροβολιστές,και στους καυγάδες των υποταχτικων,ο αρ
χηγός τάσσεται με τον ασθενέστερο.Αν όμως ο καυγάς ει
ναι ανάμεσα σε μιά θηλυκιά και σε έναν υποταχτικό αρσε
νικό ο αρχηγός συνήθως υποστηρίζει τον αρσενικό.

Αυτή η μορφή οργάνωσης, η εκπαίδευση, η πειθαρχία, ιεραρχία, η κοινωνική θέση, η τιμωρία, και η αρσενικοτρική δομή της μπομπουϊνικής κοινωνίας δεν μοιάζει λίθεια πολύ με την δική μας αντροκεντρική-ατομικοκτησιακή κοινωνία. Ας σημειωθεί ότι ο μπαμπουίνος 90-98% είναι χορτοφάγος και το μπόμιν σποραδικό γι του δεν είναι ποτέ "συνεταιρικό". Η προσπάθεια να χετιστεί το συνεταιρικό-συνεργατικό δυναμικό του που με το δοιτολόγιο του είναι απλώς μιά ακομα πλ των Ταρζανολατρών"

Αυτή είναι μιά θαυμαστα θεωρία για όποιον επιθυ να εξισώσει την ανθρώπινη κοινωνία με την κοινωνία μπαμπουινων, γιατί υποδηλώνει ότι αν και είμαστε σ υς χιμπατζήδες (πρωτοεξάδερφα μας) κοινωνικά πλησιάσα όλα και περισσότερο τους μπαμπουίνους και ειδικά μ στο πέρασμα στο καθεστώς ιδιοκτησίας στα μέσα παρα γής. Το καθεστώς της ατομικής ιδιοκτησίας στα μέσα γωγής που στηρίζεται στον ανταγωνισμό και οχι στην λλα οι ιδιότητες-αρχές αυτές αποτελούν προϋποθεση τη εύρυθμη και απρόσκοπτη λειτουργία του. Το σύστημ τό μόνο κάτω απο αυτούς τους όρους μπορει να επιβ να υπάρξει και να λειτουργήσει.

Οι λάτρες αυτής της αντίληψης για την οργάνωση κοινωνίας στο πρότυπο του μπαμπουίνου προσπαθούν πείσουν ότι οι σπόροι της σπαρασσόμενης απο τον αγ νισμό και τους πολέμους κοινωνίας μας στηρίζονται όποψη-εφεύρημα-ότι υπήρχαν δυό είδη Αυστραλοπιθήκ ένα ειρηνικό και το άλλο πολεμοχαρές, το πολεμοχαρ ξόντωσε το ειρηνικό και αυτός είναι ο πρόγονος της μοβάρας ανθρωπότητας και της αλληλοσπαρασσόμενη κο νίας μας. Και επειδή υπάρχουν δυό ξεχωριστά είδη π τάσσονται κάτω απο τους γενικότερους όρους Αυστραλο θικός Ραντούστους και Αυστραλοπίθικος Αφρικανους σαν τον φυτοφάγο Ραντούστους Αβελ, και τον Αφρικάν (που επιδιδόταν στο φόνο ζώων, αλλά και των ομοειδ υ) Καΐν. Και κάπου λοιπόν, κάποτε μας λένε "ο Κάϊν συ σε τον Αβέλ και τον σκότωσε, και έφτιαξε απο εκει πέρα τα όπλα του απο χαλαζίτη και τη λάβα, και έγι Κάϊν ο γενάρχης της Ανθρωπότητας". Συνεπώς κατά τον μπέρ Αρντρεύ καταγόμαστε από τον Αφρικάνους, που τ ίψανά του παρέχουν τάχα "μιά θετική απόδειξη πως τ το στοιχείο που αναγνωρίζεται ως Ανθρώπινο ήταν η νότητα του φόνου". Πως να μην θεωρείται συνεπώς πρ νός μας. Και όποιος δεν θέλει να πιστέψει αυτό είνα νας ονειροπαρμένος φιλελεύθερος.

Ετσι γράφτηκε η "Αφρικανική γέννεση" έκτοτε όλα τ ιχεία που ήρθαν στο φώς απόδειξαν καθαρά ότι ο πό ς ή η μονομαχία ανάμεσα σε αυτούς ειδικά στους δυ ταν αδύνατο να έγινε, γιατί πουθενά δε ολόκληρη τη

ρική δεν βρέθηκαν μαζί λείψανα των δύο ειδών. Φυσικές αιτίες και οχι ο φονος όπως υποχρίζονται εξαφάνισαν τον Ρομπούστους, όπως συνέβει και με αναρίθμητα άλλα ει δη, πρωτευόντων αργότερα.

Εκτός απο αυτόν τον μύθο οτι στην ψυχολογία και τη συμπεριφορά ο ανθρωπος ειναι ένας μπαμπουίνος άρα και η κοινωνία που δημιούργησε απο καταβολής κόσμου ήταν επόμενο να ειναι αντίστοιχη με αυτήν του μπαμπουίνου που ειναι γεννημένος παλικαράς, εγωίστης και εγκληματίας, έτοιμος να τα παίξει όλα για όλα προκειμένου να πετύχει τον στόχο του, που εχει ιεραρχία απο καταγωγή και δύναμη και κυριως οι θηλυκες δεν κανουν τίποτε χωρίς τη συγκατάθεση των αρσενικών και όταν μετακινούνται πάντα ειναι υπό επίβλεψη και την προστασία των αρσενικών.

Για να γίνουν αυτά αποδεκτά έπρεπε να καλυφθούν θεωρητικά. Ετσι διαμορφώθηκαν και διατυπώθηκαν ορισμένοι μύθοι. Ο πρώτος μύθος ειναι οτι αυτήν την εποχή ο άνδρας έγινε κυνηγετικό αρκοφάγο, και οτι η γυναίκα, που δεν ήταν κυνηγός, περέμενε στο σπίτι με τα παιδιά της και περίμενε να επιστρέψει ο συντροφός της φέρνοντάς τους την τροφή χωρίς την οποία κανένας τους δεν θα ειχε επιζήσει. Ο δεύτερος ειναι οτι σαν συνέχεια του πρώτου, η γυναίκα απο εκείνο κιόλας το πρωϊμο στάδιο περιορίστηκε στο ρόλο της νοικοκυράς και δεν προσφερε τίποτε στον Ανθρώπινο πολιτισμό, ενώ ο άνδρας θεμελίωσε μόνος του την τεχνολογία και την τέχνη. Και ο τρίτος ειναι οτι κατά την περίοδο αυτή το ανθρώπινο γένος δέθηκε σε ζευγάρια, επειδή ο κυνηγός άνδρας έπρεπε να εχει πνευματική παρεμία στηριγμένη στο ερωτικό μάναπώλιο, γι αυτό κρατούσε τη γυναίκα του στη σπηλιά του και τάιζε την ίδια και τα παιδιά της σε ανταπόδωση της ερωτικής της εύνοιας. Με αυτόν τον τρόπο-μύθους-γεννήθηκε ο μονογαμικός οικογενειακός τύπος-ένας άνδρας, μιά γυναίκα και τα παιδιά τους. Το συμπέρασμα που προκύτει απο αυτούς τους μύθους ειναι οτι σε αυτό ακριβώς το σημείο της προϊστορία η γυναίκα έγινε προστατευόμενο μέλος και καταναλωτής.

Βεβαιά οι μύθοι αυτοί ειναι μύθοι καθαρά πολιτικοί-οικονομικοί

Στηριζόντας σε ψευτο-ιστορία και ψευτο-ανθρωπολογία που προσπαθουν να δημιουργήσουν την εντύπωση που ειναι "αντίθετο προς τη φυση" να παιζουν οι γυναίκες ρόλο στην οικονομική ζωή, πως απο "απομνημονεύτων χρόνων" οι άνδρες είπον "δεν θα εχει τί άλλο να φάει, και έτσι θα γιωει σκλάβα μας" κλπ κλπ (Στοιχεία απο την Ελεϊν Μόργκαν)

Το κακο με τους θεωρητικούς που προσπαθούν να πείσουν πως ο ανθρωπος καταγέτε, συμπεριφέται και οργάνωσε την κοινωνική του ζωή στα πρότυπα του μπαμπουίνου, γιατί αυ

τη και μόνο αυτή είναι η καταγωγή και η μορφή κοινωνι
ής οργάνωσης που ταιριάζει στο ανθρώπινο είδος ξεχνού
ή σκόπιμα το παραλείπου ότι ο μπαμπουίνος δεν είναι κ
ν ανθρωποειδής, όπως και ο μανάκος. Είναι απλώς πίθηκοι
και δεν έχουμε καμιά συγκένεια. Όμως ο μπαμπουίνος στη
ρίζει τη ζωή του στην κυριαρχία του αρσενικού, την βία
το δίκαιο του ισχυρότερου, τις απειλές και την ιεραρχί
την τιμωρία και τα θηλυκά στο περιθώριο και υπο την
προστασία των αρσενικών. Διαθέτει την "ευαισθησία" της
πλογής και της κλίκας. Έχει απόλυτα την επίγνωση της
διακρισης ανάμεσα στους υμετέρους, τους εντός και εκτό
της κλίκας και διατηρεί τον δεσμό εφόσον αυτό συνεπάγ
ται συγκενειακό, φιλικά και κυρίως τακτικά ωφελη. Το μό
κακό είναι ότι το σύστημα διακυβέρνησης απο μιά κλίκα
ή ενα κατεστημένο είναι ότι αποκλείει το 99% του πληθυ
σμού. Όμως αυτά είναι στοιχεία και ιδιότητες που, επέβαλ
λειτουργούν και διατηρούν στη ζωή το σύστημα ιδιοκτη
σίας. Έχει για τους θεωρητικούς "εργασι
ακές προδιγραφες" αφού, οργανώνει, ιεραρχεί τιμωρεί και
κπαιδεύει. Κάτι που κατά την δική τους άποψη μόνο αυτ
τα έχει αυτά τα πολύτιμα για την κοινωνία χαρίσματα.
νο με αυτά τα χαρίσματα μπορεί να συγκροτηθεί, να λει
υργήσει, να διατηρηθεί μιά κοινωνία και να αποδωσει δ
καιο. [illegible]

Ακόμα ξεχνούν ότι κοινωνικές μορφές που κατά τον σ
ματισμό και τη διατήρηση τους είναι απαλλαγμένες απο
το στοιχείο της βίας-και τέτοιες ήταν όλες οι πρωτόγ
νες κομμουνιστικές κοινωνίες-δεν έννοιωθαν την ανάγκ
του δικαίου γι αυτο και δεν διαμόρφωσαν δίκαιο. Και α
τό γιατί η ουσία του δικαίου είναι η οργανωμένη και
θμισμένη βία. Η βία, που ασκήθηκε αρχικά κατά τη δημιο
γία ενός κοινωνικού σχηματισμού, οργανώθηκε στη συνέχ
α σε δίκαιο (έλλογη, ρυθμισμένη βία) για τη συντήρηση α
τού του σχηματισμού και τη διατήρησή του στην επιθυμ
τή απο τον εξουσιάζοντα μορφή. Η αρχική βία δημιούργη
στο νέο κοινωνικό σχήμα-νέες-σχέσεις-ιδιοκτησίας ανά
α σε εξουσιαστές και υποταγμένους, που για να συντηρ
ούν στην επιθυμητή απο τους πρώτους μορφή χρειάζοντ
βία ειδικά ρυθμισμένη και προσαρμοσμένες στις νέες κ
νωνικές συνθήκες. Το δίκαιο όπως και πολλες άλλες αρχ
και θεσμοί είναι κοινωνικά φαινόμενα διαμορφωμένα με
τη βία και στηριγμένο στη βία. [illegible]

Σε πρωτόγονους κοινωνικούς σχηματισμούς με φυλετικ
ομοιογένεια η βία δεν αποτελεί μέσο για τη συντήρησή
τους. Η διαβίωση μέσα σους κόλπους της κοινότητας είν
ειρηνική, οι σχέσεις μεταξύ τους αναπτύσσονται ομαλά
ι εξελίσσονται το ίδιο φυσικά, χωρίς να εκβιάζεται αυ
η αρμονία και η ανάπτυξη απο οποιαδήποτε Ανθρώπινη μ
μιστική πρωτοβουλία. Απο τη στιγμή όμως που έκανε την

εμφάνισή της η ιδιοκτησία οι ειρηνικές αυτές ομάδες ήρθαν λόγω ιδιοκτησίας σε σύγκρουση μεταξύ τους και η μία υπόταξε την άλλη, ο νέος σχηματισμός που προέκυψε από τη σύγκρουση δεν είχε πιά ειρηνικό, αλλά ανταγωνιστικό χαρακτήρα.

Η νέα κοινωνική ομάδα που γεννήθηκε με τη βία, χρειάζεται βία για να διατηρηθεί και να συντηρηθεί στη μορφή που πήρε μετά από τη σύγκρουση. Οι σχέσεις ανάμεσα στους εξουσιαστές και τους υποταγμένους δεν είναι δυνατόν να εξελίσσονται πιά φυσικά. Η εξουσία για να διατηρηθεί χρειάζεται να ασκήσει βία, αλλιώς θα ανατραπεί από την υποταγμένη δύναμη, που θέλει και αγωνίζεται φυσιολογικά για την αποκατάσταση της χαμένης ελευθερίας της.

Η άσκηση της εξουσίας με τη σειρά της, χρειάζεται στο υχειώδη οργάνωση πάνω σε βάση μονιμότητας. Το γεγονός αυτό προϋποθέτει ρύθμιση της εξουσιαστικής σχέσης. Και αυτό γιατί μιά εξουσία που ασκείται τυφλά και άμετρα έχει σύμφυτο το στοιχείο της προσωρινότητας. Η ρύθμιση που κάνει την άσκηση της εξουσίας οργανωμένη και της εξασφαλίζει δύναμη και διάρκεια, συνοδεύει πιά την ανθρώπινη βία στους κοινωνικούς σχηματισμούς με ανταγωνιστικό χαρακτήρα σε όλη την ιστορική τους εξέλιξη. Η βία έχει-ελέω ιδιοκτησίας-μπεί στην ανθρώπινη κοινωνία και καθορίζει σε μόνιμη πιά βάση κάθε μετασχηματισμό της. Δεν είναι παροδική, τυφλή βία, είναι οργανωμένη, ρυθμισμένη, μόνιμη και διαρκής είναι βία που ασκείται: είναι δίκαιο. Η οργάνωση, η ρύθμιση και η άσκηση αποτελούν μιά ιστορικά πραγματική απεικόνιση της ταυτότητας βίας και δικαίου, δικαίου και βίας.

Το ιδιοκτησιακό δίκαιο δεν είναι μόνο έλλογη, αλλά και ρυθμισμένη βία. Δεν ασκείται τυχαία, αλλά κατά τρόπο από πρίν καθορισμένο και προγραμματισμένο. Η έτσι ρυθμισμένη βία, το δίκαιο επιβάλλει το ρυθμό του στην κοινωνική συμβίωση: ρυθμίζει τις σχέσεις των ανθρώπων διατηρώντας την απαραίτητη ισορροπία για τη συντήρηση του κοινωνικού καθεστώτος. Η ρύθμιση βρίσκεται στους ακρογωνιαίους που αποβλέπει να εξυπηρετήσει η βία, που στην άσκησή της από την κυρίαρχη δύναμη μέσα στην κοινωνία τακτοποιεί τα κοινωνικά πράγματα και τις κοινωνικές καταστάσεις.

Το δίκαιο σαν ιστορικό-κοινωνικό φαινόμενο, δεν υπήρξε βέβαια ούτε αιώνιο ούτε αμετάβλητο. Εμφανίστηκε σε μιά στιγμή-με το πέρασμα της κοινωνίας των Ανθρώπων από το καθεστώς της κοινοκτημοσύνης στα μέσα παραγωγής στο καθεστώς ατομικής ιδιοκτησίας-της πορείας της Ανθρώπινης κοινωνίας μέσα στην ιστορία και ακολούθησε τις κοινωνικές μεταβολές στην ιστορική εξελεκτική διαδικασία. Το δίκαιο άλλαξε μορφές, χωρίς να μεταβάλλεται όμως η ουσία του ώς ρυθμισμένης βίας μέσα στην κοινωνία. Διαφορετικό

ήταν το δίκαιο στην αρχαιότητα, στη δουλοκτησία και το μεσαίωνα και στη σύγχρονη εποχή. Άλλο μορφή και περιεχόμενο πήρε το δίκαιο στη δουλοκτητική κοινωνία, άλλη στη φεουδαρχία και άλλη στο σύγχρονο αστικό κράτος.

Η εξελικτική μεταμόρφωση του δικαίου γίνεται φανερή αν την παρακολουθήσουμε παραδειγματικά στον ιστορικό μετασχηματισμό διαφόρων βασικών δικαιικών θεσμών, όπως

είναι η ισότητα και η ελευθερία. Ελευθερία και ισότητα δεν υπήρχαν ούτε τυπικά για τους ανθρώπους της δουλοκτητικής κοινωνίας, αφού η δουλεία αποτελούσε νομικό θεσμό. Για τους μεγαλοιδιοκτήτες όμως η τυπική ελευθερία και ισότητα σε αυτές τις κοινωνικές μορφές, η αναγνώριση δεν ήταν μόνο τυπική, αλλά και ουσιαστική. Έτσι στο δίκαιο της ιδιοκτησίας μπορεί η ελευθερία και η ισότητα να γνωρίσαν καθολική τυπική εφαρμογή, χωρίς όμως ουσιαστικό αντίκρισμα. Και το σημερινό σύγχρονο αστικό ιδιοκτησιακό δίκαιο και στην τυπική του ακόμα εφαρμογή διατηρεί απόλυτα την ιδιοκτησιακή δομή και το ταξικό του περιεχόμενο. Το ιδιοκτησιακό δίκαιο εχει έντονη και πολύ μορφη βία. Ξεκινά από-με την ιδεολογική και την ψυχολογική βία. Και όταν αυτή δεν είναι αρκετή για τη συμμόρφωση των κοινωνιών προς τις επιταγές του, γίνεται προσφυγή στην υλική βία, που είναι και η τελευταίο λέξη του ιδιοκτησιακού δίδαίου και που σε αυτήν τελικά συγκεντρώνεται η ουσία του δικαίου. γιατί στο δικό της επίπεδο -υλικό, εμπειρικό επίπεδο- δοκιμάζεται η αποτελεσματικότητα και η δύναμη της κοινωνικής-αντικειμενικής εκείνης βούλησης-απόφαση απο την οποία απορρέει-και για χάρη της οποίας υπάρχει το δίκαιο.

Όσο λοιπόν τα μέσα παραγωγής θα είναι ατομική ιδιοκτησία αυτή θα διαμορφώνει την κοινωνικά κυρίαρχη δύναμη, θα υπάρχει και οργανωμένη βία-δίκαιο-και πολιτικό-οικονομική εξουσία που θα την ασκεί για λογαριασμό αυτής ακριβώς και μόνο αυτής της κυρίαρχης δύναμης που αποκούει στο όνομα στομινή ιδιοκτησία στα μέσα παραγωγής.

Η δομένη ιεραρχία επιβάλεται με την πειθαρχία. Η πειθαρχία είναι μιά ειδική μέθοδο για την εκπαίδευση του Ανθρώπου. Είναι η μέθοδος που κατορθώνει μέσα σε ένα μικρό χρονικό διάστημα να στερεί απο τον Ανθρωπο το πιό πολύτιμο αγαθό που εχει, την πιό συμαντική ιδιότητα της φύσης του: Την ελευθερία, την ελεύθερη σκέψη και κυρίως την ελεύθερη βούληση. Η πειθαρχία που στόχο έχει τη διαμόρφωση ιεραρχίας κάνει τον Ανθρώπο κατάλληλο να παίξει το ρόλο του ρομπότ και εργαλείο εξόντωσης και σφαγής του συνανθρώπου στα χέρια του ιεραρχικά ανωτέρου του.

Αντίθετα ο τρόπος κοινωνικής ζωής που προτιμούν οι

νθρωπόμορφοι πίθηκοι(γορίλα-χιμπαντζής)είναι τελείως δι
αφορετικός.Είναι ο ηδονιστικός τρόπος ζωής.Η ζωή είναι
μοναδική.Είναι κάτι που δεν επαναλαμβάνεται.Η ζωή και
η λευτεριά είναι τα πιό πολύτιμα αγαθά.Έρχεσαι στη ζω
ή για να τη χαρείς.Να την απολαύσης.Είναι ένας τρόπος
ζωή για τη ζωή κι οχι ζωή για την ιεραρχία,την τάξη
την εκμετάλλευση,την κλοπή και την απάτη.

Αντί,λοιπόν,της ανταγωνιστικής,ληστοκρατούμενης και
πολλές φορες εγκληματικής κοινωνίας των μπαμπουίνων στον
ηδονιστικό(ευχαρίστηση-απόλαυση)τρόπο ζωής κυρίαρχο
στοιχείο ζωής είναι η αμυλλα,το κίνητρο και οχι ο αντα
γωνισμός.Σε αυτόν τον τρόπο ζωή η κοινωνική κατοίκηση
δεν είναι δεδομένη ιεραρχικά.Την ανώτερη θέση στην ιε
ραρχία την περνει εκείνος που προσπαθεί να κατακτήσει
την γνώση και την ικανότητα με διάφορους τρόπους:προ
τάσεις,ανακαλύψεις,εφευρέσεις για τη λύση των προβλημα
των που απασχολούν την κοινωνία απασπά την προσοχή,την
εκτίμηση και το σεβασμό των συντρόφων του.

Ο καθένας αναζητεί τρόπους προσφοράς για να διακριθο
ύν και να πετύχουν και να κρατήσουν στον όποιον σκοπό
και στόχο προκαλώντας εντύπωση με το μέγεθος και την
ποιότητα της προσφοράς.Σαν ηγέτης και αρχηγός αναγνωρί
ζεται και γίνεται αποδεκτός εκείνος απο τον οποίο όλοι
περιμένουν πολλά και που μέχρι τη στιγμή εκείνη εχει
καταφέρει να κάνει τις πιό καταπληκτικές,αντικειμενικέ
ς και δώσει τις πιο θεαματικές λύσεις σε σύνθετα κοινω
νικο-οικονομικά προβλήματα του συνόλου.

Με αυτόν και μόνο τον αξιοκρατικό τρόπο μπορεί να γί
νει αποδεκτός.Έτσι όσο πιό σωστά κατευθύνει την προσπάθ
εια και μεγαλώνει το μέγεθος της προσφοράς τόσο βελτιώ
νει τις ικανοτητές του να προσελκύει το ενδιαφέρον και
την προσοχή αυτών που τον παρακολουθούν με βλέμματα γε
μάτα θαυμασμό και έκσταση για το κατορθώματα και τους
πρωτομους του.Η αντομειβή του είναι η πεποίθηση οτι τα
προβλήματα της κοινωνίας πάνε απο το καλό στο καλύτε
ρο και η δική του προσπάθεια αναγνωρίστηκε.

Πολλοί λάτρες της ιδιοκτησίας,αλλά και ανθρωποι που
δεν μπορούσαν να συλλάβουν,μα και να φανταστούν ακόμα
πώς ηταν δυνατον να επιβιώσει και κυρίως να μεγαλουρ
γήσει το Ανθρώπινο γένος ανάμεσα στον έμβιο κόσμο αν
απο τη φύση δεν ήταν εξοπλισμένος-κυριαρχές ιδιότητες
-με ένστιχτα επιθετικότητας,με σκληρότητα,με φθόνο και
εκδίκηση κλπ κλπ που του αποδίδουν οι διάφοροι καλοθε
λητές.Αυτοί είναι που για λόγους συμφέροντος προσπαθού
ν χωρίς βέβαια,να το καταφέρουν να παραποιήσουν στο βα
θμό που θα το ήθελαν τη φύση και τη συμπεριφορά του Αν
θρωπου.Αν πράγματι ο Ανθρωπος είναι απο τη φύση του ση
ως μας τον περιγράφουν οι ακριβοπληρωμένοι απο την ιδι
οκτησία καλαμαράδες(φονιάς άρπαγας κλπ)γιατί τώρα κάτω

σπο πολύ πιό ευνοικες για αυτόν συνθήκες δεν χρησιμοποιεί αυτές τις φυσικές ιδιότητες ωστε να μήν υποστεί τις τόσες ταπεινώσεις και εξευτελισμούς:Γιατί να υποταχθεί σε βαθμό που να υποστεί τα πάνδεινα,ενω μπορούσε επικαλούμενος τη φύση και τα φυσικά του δικαιώματα να τα κάνεις μπόχαλο.Τι εχει να χάσει εκτός απο τις αλυσίδες που ειπε και Μάρξ,για να κερδίσει και τη λευτεριά και την αξιοπρέπει και τη χαμένη Ανθρωπιά του.Δεν το κανει γιατί ακριβώς οι φυσικές του προδιαγραφές το ζώο αυτό το καταταόσουν-θέλουν να ειναι:το πιό πράο,ύπιο και φιλειρηνικό ζώο.Στη φυσική του κατάσταση δεν θέλει και ούτε εχει λόγους να βλάψει τους άλλους ομόγενους, ούτε και όταν αδικηθεί,απο τους φυσικους όρους της ζωής του γιατί σύμφωνα με το σοφό αξίωμα:δεν υπάρχει αδικία ή βρισιά όπου δεν υπάρχει ιδιοκτησία.Συνεπώς όλες οι ολέθριες συνέπειες στη ζωή του έχουν την αφετηρία-προέρχονται απο την ιδιοκτησία,η οποία για λειτουργήσει,να δώσει το προσδοκομενο αποτέλεσμα(κέρδος-πλούτο και κοινωνικά αξιώματα-ιεραρχία)έπρεπε να πλάσει τους γνωστούς μύθους για την θεϊκη προέλευσει του Ανθρώπου και της ιδιοκτησίας,οτι απο καταβολής κοσμου υπηρχαν πλούσιοι και φτωχοί και οτι έτσι θα ειναι πάντα.Οτι δεν θα αλλάξει ποτέ και με τίποτε,αφού αυτό ειναι το θέλημα του Θεού.Οτι αυτό ειναι το σύστημα που μόνο ταιριάζει στη ψυχοσύνθεση του Ανθρώπου.

Αυτοί βεβαια,ειναι οι βασικοί μύθοι πάνω στους οποίους στηρίζεται η κεντρική ιδέα της αγωγής και διαπαιδαγώγησης με σκοπό και στόχο να του μεταβάλει-αλλοιώσει τη φύση ώστε να παραδεχθεί και να αποδεχθεί αδιαμαρτήρητα τους σκληρούς και απάνθρωπους όρους της ιδιοκτησίας και να υποταχθεί.

Στο σύστημα ζωής που στηρίζεται στην άμυλλα εκείνοι που φτάνουν στην κορυφή δεν ειναι οι τυφλοί συναγωνιστές και οι πολεμιστές,αλλά εκείνοι που πρόσφερουν,παραχίζουν και υποφέρουν ακόμα για το καλό της κοινωνίας.

Ο ηδονιστικός τρόπος ζωής στηρίζεται περίπου στο αξίωμα που διαπίστωσε-όταν ακόμα η ιδιοκτησία δεν ειχε διαγράψει στους πραγματικού της στόχους-και διατύπωσε ο Σολομών με αυτά τα λόγια:"Πήγαινε τρώε το ψωμί σου κεφάτα,πίνε το κρασί σου χορούμενα.Γλέντα τη ζωή με τη γυναίκα που αγαπάς,σε όλες τις μέρες της μάταιης ζωής,γιατί το μερίδιο σου απο τη ζωή σου αυτό ειναι.Καθέ να πράμα που το χέρι σου μπορεί κάνετο,γιατί μέσα στο τάφο που σε καρτεράει,δεν υπάρχει,μήτε δουλειά,μήτε σκέψη,μήτε γνώση,μήτε σοφία".

Και όταν χρειαστεί να πολεμήσει,δεν θα πολεμήσει για να πάρει εκδίκηση ή να βγάλει το άχτι του,αλλά να εγγράψει στο ενεργητικό της κοινωνίας ενα κεφάλαιο για να αποδείξει τα μεγάλα πλεονεκτήματα της άμυλλας"μάντεψε

τι είδα! Κοίτα τι έφτιαξα! Αυτό ακέφτουμε να κάνων εκε
ίνο!" Πραγματα που δεν εχουν καμιά σχεση με την επιθε
τικότητα του μπαμπουίνου.

Προκειμένου να δικαιολογήσουν τον τραγικό τρόπο που
βιώνει η τεράστια πλειοψηφία των Ανθρώπων απ την οργάνω
ση και τη λειτουργία του συστήματος ιδιοκτησίας όχι
σαν το βιογραφικό του Ανθρώπινου γένους απο την πολιτι
σμένη κοινωνία και μετά, λές και ο Ανθρωπος δεν ειχε εκ
ατομμύρια χρόνια προϊστορίας και άλλα τόσο σε δωδέκ-όγ
ρια καταστασ. Και όχι μόνο δεν πήγαν λιγό πίσω, αλλά με
την θεωρία της τελειολογίας συνεπικουρούμενη και απο
τον φετισμό, αχεδόν αυθαίρετα, με την μέθοδο της επαγωγή
ς διατύπωσαν διάφορες θεωρίες, (πχ το ενστιχτο της αυτο
συντήρησης το βάφτισαν επιθετικότητα) που φόρτωσαν-χρέω
σαν τον Ανθρωπο με ένα σωρό ιδιότητες, ενοχές και ευθύ
νες οι περισσότερες απο τις οποίες οχι μόνο ειναι επίκ
τητες, αλλά έλκουν την καταγωγή τους απο το καθεστώς ιδ
ιοκτησίας. και επιβλήθηκαν με βία από μια ομάδα

Επειδή οι θεωρίες αυτές που αλλοίωναν τη φύση του δε
ν γίνονταν πιστευτές πολύ περισσότερο αποδεκτές γιατί
οι Ανθρωποι πάρ όλο που τα μεσα παραγωγής ειχαν γίνει
ατομικά στα πρώτα ακόμα στάδια περάσματος οι Ανθρώποι
βίωναν την πραγματικότητα-τη φυση τους-και επειδή γιά
το νέο σύστημα οι ιδιότητες αυτές, οι ενοχές και οι ευ
θύνες ειναι η πεμπτουσία του-χωρίς αυτές δεν μπορούσε
να λειτουργήσει-για να τις στηρίξουν οι διάφοροι θεωρη
τικοί επικαλέστηκαν και την παρέμβαση του Θεού.

Του Θεού που τον υποχρέωσαν πέρα απο το να πλάσει
τον άνδρα και τη γυναίκα απο τα πλευρά του άνδρα, για
να τον υπακούει και να τον βοηθάει, επέβαλαν στον ανιδι
οκτήτη Ανθρωπο μέσω του Θεού τι πρέπει να κάνει και τί
δεν πρέπει να αποφύγει με τις δέκα εντολές

Ετσι α) ο ανδρας ειναι απευθείας πλάσμα του Θεού και η
γυναίκα απο τα πλευρά του άνδρα, βοηθός του. Οτι β) ειναι
απο τη φύση του ιδιοκτήτης, επιθετικός, φονιάς, (ο Κάϊν
σκότωσε τον αδερφό του Αβελ). εγωιστής, κλέφτης, ψέφτης
και αποτεώνας. γ) αγαπά, εχει πθική στον έρωτα, ειναι φι
λόδοξος, μονογαμικός, οικογενειάρχης κλπ κλπ, δεδομένα
που οδηγεί στο συμπέρασμα, οτι η φύση δημιούργησε και
την κοινωνία και την τέχνη και το εμπόριο και όσα αλ
λα μπορει να θεωρήσει κανείς ωφέλιμα στον Ανθρωπο.

Η αγάπη για τον εαυτό μας και η φιλαυτία ειναι δύο
πάθη πολύ διαφορετικά και στη φύση τους και στα οποτε
λέσματα. Η αγάπη για τον εαυτό μας ειναι ενα φυσικό αί
σθημα. Ενα αισθημα που συνεγήρει κάθε ζώο στο να διαφύ
λαξει τη ζωή του, και, που στον Ανθρωπο που λειτούργησε
αργότερα η λογική γέννησε τη συνεργασία, την αλληλεγγύ
η και αργοτερα την αρετή, την αξιοπρέπεια και πολύ αργό
τερα όταν το καθεστώς της ιδιοκτησίας απο τη φάση της

αρπαχής της Γης και οτιδήποτε άλλο μπορούσε να γίνει ιδιοκτησία πέρασε στη φάση της εκμετάλλευσης Ανθρώπου απο άνθρωπο του χρειάστηκε και η φιλανθρωπία.

Η φιλοφτία και πολλά άλλα πάθη όπως:Επιθετικότητα-φονιάς,μίσος,οργή,εμπάθεια,εκδίκηση κλπ,που αποδίδονται στον Ανθρωπο σαν φυσικά και πολλά άλλα παρόμοια ειναι επίκτητα.Τα απόκτησε στην πολιτισμένη κοινωνία.Στην κοινωνία που παρακινεί τον καθένα να θεωρεί τον εαυτό του καλύτερο απο κάθε άλλο.Το γεγονός αυτό οτι η κοινωνία μέσω της ιδιοκτησίας βάζει στη ζωή του το συγκριτικό στοιχείο ειναι αυτό που προκάλει μύρια κακά και άσχημα που γίνονται έκτοτε ανάμεσα στους ανθρώπους,ενώ παράλληλα αποτελεί και την αληθινή αιτία να κάνει την εμφάνιση ένα ακόμα συγκριτικό στοιχείο η "Τιμή".

Στη φυσική ζωή,όλες αυτές οι ιδιοτητές,ενοχές και ευθύνες οχι μόνο δεν υπήρχαν αλλά ούτε θα μπορουσε χωρίς την ιδιοκτησία να τις διανοηθεί ο προτόγονος Ανθρωπος. Τότε ο καθένας όριζε τον εαυτό του τον μόνο εξεταστεί και εκτιμητή.Ηταν ο μόνος που φρόντιζε για τα συμφέροντά του στον κόσμο.Αυτός και μόνο αυτός έλεγχε την " αρετή του και την τιμή του",συνεπώς ήταν ο κριτής των πάντων ήταν αδύνατο να εισχωρήσουν και να κυριαρχήσουν στην ψυχή του τέτοια πάθη.Ολα το πάθη που του αποδίδουν οι καλοπληρωμένοι κοντυλοφόροι και οι λάτρες της ιδιοκτησίας εχουν καταγωγή και ρίζα τις συγκρισεις.Και συγκρίσεις οι ανθρωποι κάνουν όταν εχουν αποκτήσει στοιχεία αναφοράς.Χωρίς αυτά τα στοιχεία αναφοράς(αντικείμενα)ήταν ανίκανος να τις συλλάβει ο Νους του πρωτόγονο

Ο καθένας τότε έβλεπε τους άλλους ανθρώπους όπως έβλεπε και τα ζώα,μπορούσε να αρπάξει την τροφή του πιό αδύνατου συνανθρώπου του ή να υποχρεωθεί να αφήσει τη δική του σε έναν πιό δυνατό.Τις αρπαγές αυτές τις θεωρούσε σαν τα πιό φυσικά πράγματα.Από αυτήν την αλληλοαρπαγή δεν άννοιωθε κανάνα εισος προσβολής παρά μονάχα χαρά ή λύπη,ανάλογα με το αν άρπαξε ή του αρπάξανε την τροφή του.Ο θυμός,το μίσος και η εκδίκηση ειναι παράγωγα αρπαγής-αφαίρεση αντικειμένων πέρα απο την τροφή.Στην αρπαγή της τροφής λειτουργούσαν φυσικοί νόμοι. Ο αγώνας γίνονταν κάτω απο ισους και ισότιμους όρους. Δεν επενεργούσαν στη νίκη δυνάμεις κοινωνικο-οικονομικές.Η αναμέτρηση ήταν σώμα με σώμα γι αυτό και δεν προκαλουσε άλλα συναισθήματα εκτός απο τη χαρά ίσως όταν την έπαιρνε και λύπη όταν την έχανε.

Ο προϊδιοκτησιακός Ανθρωπος ουτε μίσος μπορουσε να εχει,ουτε επιθυμίες για εκδίκηση.Ολα τα πιό πάνω παθη γενιούνται απο το συμφέρον πρώτα και την υπόληψη αργότερα όταν η ιδιοκτησία άρχισε να καθορίζει την κοινωνικό-οικονομική θέση του ανθρώπου.Η περιφρόνηση-υπόληψη-και η προμελέτη της βλάβης-συμφέρον-θεωρείται περισσότερ

ρο βλάβη παρά η ίδια η βλάβη.Άνθρωποι συνεπώς που δεν μπορούν να αισθάνονται εκτίμηση,ούτε να κάνουν συγκρίσεις είναι ίσως δυνατόν να χρησιμοποιούν βία μεταξύ τους όταν οφελούνται απο αυτή-να πάρει την τροφή-ποτε όμως και να βάφτονται χωρίς λόγο μεταξύ τους.

Αυτές οι ιδιότητες,τα πάθη και οι ανάγκες προέκυψαν-δημιουργήθηκαν απο τις καινούριες σχέσεις παραγωγής και δεν εχουν καμιά σχεση με τη φυσική βαση καταγωγής του.Την εποχη που όλη η Ανθρώπινη δραστηριότητα αποβλεπε στην εξασφάλιση της περίσιας τροφής δεν ειχε σημασία τε τον χρόνο να διαμορφώσει επιθυμίες,πάθη και ανάγκες. Αλλωστε για πιό λόγο να παράγει επιθυμίες και πάθη αφού τα αντικείμενα που δημιουργούν συναισθηματα:μίσους,οργής και σύγκρουσης.Αυτά ειναι παράγωγα του αντικειμενι

κού κόσμου.Του κόσμου που διαμορφώθηκε μετά την κομμουνιστική κοινωνία.Ο Ανθρωπος της κοινοκτημοσύνης-άγριος -και αργότερα ιδιοκτήτης-πολιτισμένος-ήταν τόσο διαφορετικοί στην καρδιά και τις φιλοδοξίες τους,ώστε όσο ο ένας θεωρούσε δεδομενα ευτυχισμένης ζωής,να αγανακτούν και να εξοργίζουν τον άλλο.Ο Ανθρωπος της κοινοκτημοσύνης απολλαμένος απο επίκτητα πάθη ειχε άνεση ψυχής και ελευθερίας και δεν ήθελε τίποτε άλλο παρά να ζεί ελεύθερα,ξένιαστα και σε αρμονία με τη φύση.Ζούσε με τον εαυτό του και για τον εαυτό του,ενώ ο πολιτισμένος έξω απο τον εαυτό του,πιστεύοντας,οτι ειναι αυτός που τον νομίζουν οι άλλοι,και γι αυτό αναγκασμένος να επιδιώκει την υπόληψή τους,με κάθε τρόπο.

Στο καθεστώς ιδιοκτησίας ο μόνος τρόπος να αποσπάσει κανείς την υπόληψη,την εκτίμηση και την κοινωνική κατοχύρωση ειναι η απόκτηση πλούτου.

Ο ανρθωπος όπως και όλα τα άλλα ζώα δεν εχει απο τη φύση εργασιακές προδιαγραφές:δεν ειχε σαν αποστολή,δεν ήταν πλασμένος να παράγει την τροφή του,αλλά να την συλλέγει έτοιμη απο τη φύση.Μέχρις ότου συνεπώς τρέφοντον με έτοιμη απο τη φύση τροφή ανεξάρτητα απο το πόσες χιλιάδες χρόνια πέρασαν απο την εμφάνιση του ζώου αυτού στον πλανή Γή,ήταν και παρέμεινε και αυτός ζώο όπως όλα τα αλλα ζώα.Φύση μέσα στη φύση.Αρκετα δεμένος μαζί της αφού,αυτή,χωρίς καμιά δική του προσπάθεια τον διατηρούσε στη ζωή.του προμηθευε όλα όσα χρειάζονταν για να ζήσει:Στέγη,τροφή και προστασία στις σπηλιές και τις κουφάλες των δέντρων.Μόνο αν παραβίαζε τη φύση του. Αν αποδεσμευόταν απο τα δεσμά του συλλέκτη θα μπορούσε να ξεφύγει απο το βασίλειο των ζώων.

Για να αποδεσμευθεί όμως απο τη φύση και την αποστολή του έπρεπε να παραβιάσει τη φύση του:Να γίνει απο συλλέκτης της τροφής παραγωγός της.Να την παράγει ο ίδιος

την τροφή του και όχι να την παίρνει έτοιμη απο τη φύ
ση.Επρεπε να αλλάξει τις φυσικές προδιγραφές του συλλέ
κτη.Ναρθεί σε αντιπαράθεση και σε σύγκρουση με τη ίδια
του τη φύση.Μόνο με την παραβίαση της φύσης μπορούσε
να γίνει απο ζώο ανθρωπος.Χωρίς την παραβίαση αυτή θα
εξακολουθούσε να πέρνει έτοιμη την τροφή του απο τη φύ
ση.Θα εξακολουθούσε να εξαρτάται αποκλειστικά απο αυτή
Ομως η παραγωγή της τροφής του απο τον ίδιο συνεπάγον
ταν έργο-εργασία.Κούραση,ιδρώτας.Σύγκρουση με το ζώο
που σαν φύση οπωσδήποτε αντιστέκοντον και αντιδρούσε.
Ο αγώνας ήταν αδυσώπητος.Και σήμερα ακόμα η φύση εξακο
λουθεί να αντιδρά.Το παιδί που κουβαλα στις φυσικές
προδιαγραφές του συλλέκτη ποτέ δεν ξυπνάει μόνο του να
πάει στο σχολείο,μά ούτε και ο έφηβος στη δουλειά.Μό
νό όταν οι μηχανισμοί της κοινωνικής του ένταξης μπούν
σε κίνηση θα γίνει απο το παιδί αποδεκτή η παραβίαση
της φύσης του και θα υποστεί τον κόμπο του σχολείου
και αργότερα σαν έφηβος όταν πιά η ιδιοκτησία θα το έ
χει γεμίσει με ιδιότητες,ενοχές και ευθύνες θα γίνει
και η μεταβολή-αλλοίωση της φύσης και αφού απο Ανθρω
πος θα μετατραπεί σε αντικείμενο-πράγμα όχι μονο θα πά
ει μόνος του στη δουλειάς,αλλά θα νοιώθει και περήφανος
Μαλιστα θα φτάσει στο σημείο αν δεν εχει δουλειά να ορ
γανώνει συλλάλητήρια στους δρόμους να του επιτρέψουν
να δουλέψει.Θεωρητικά βέβαια,κανείς δεν υποχρεώνεται
να δουλέψει,αν δεν θέλει.Κανείς δεν του βάζει το μαχα
ίρι στο λαιμό.Το επιχείρημα αυτό είναι ανιάνδροπος κυ
νισμός και αυτό γιατί το μαχαίρι ο ανιδιοκτήτητης μην
έχοντος λόγω φτώχιας και ανάγκης τη δύναμη να αρνηθεί
το έχει ήδη το μαχαίρι στο λαιμό και έτσι και αρνηθεί
να αποδεχθεί τους όρους του ιδιοκτήτη το μαχαίρι δεν
θα στέκεται μόνο σαν απειλή στο λαιμό,αλλά θα του τον
κόψει με τους καταστολτικούς μηχανισμούς.Οταν υπάρχει
μιά αβυσσαλέα ανισοτητα άγνωστη στην προπολιτισμένη και
φυσική κατάσταση του Ανθρώπου.Σε μιά κοινωνία χωρισμέ
νη σε αρχούμενους και άρχοντες,σε κυρίους και δούλους.
Σε μιά κοινωνία που στηρίζεται στη δουλειά και το αίμα
δεν μπορεί ο ανιδιοκτήτης να αρνηθεί δουλέψει.
Η παραγωγή τροφής όμως προϋποθέτει σχεδιασμό και ορ
γάνωση.Ο σχεδιασμός όμως και η οργάνωση απαιτεί συνερ
γασία έστω δύο ατόμων.Και αργότερα πρόγραμμα και συμμε
τοχή.

Βέβαια κάθε συστημα κοινωνικής οργάνωσης και παραγω
γής έχει τα υπέρ και τα κατά.Η διαφορά ανάμεσα στην
κοινοκτημοσύνη στα μέσα παραγωγής και την ατομική ιδιο
κτησία βρίσκεται στο γεγονός οτι γία να αρχισει και σε
συνέχεια να λειτουργήσει ο πρωτόγονος κομμουνισμός χρε
ιάστηκε να παραβιαστεί η φύση του ζώου:Να υποχρεωθεί..

Διαβάζοντας κανείς με προσοχή τα γραφόμενα,απο εκα

τοντάδες θεωρητικούς,φιλοσόφους,κοινωνιολόγους,Νομικούς, φυσικούς,Θεολόγους,που υποστηρίξουν και προσπαθούν με πολλές θεωρίες και επιχειρήματα οτι απο καταβολής κόσμου έτσι ήταν δομημένη και λειτουργούσε η κοινωνια των ανθρωπων έτσι όλοι μαζί και ο καθένας χωριστά-σκοπιμα ή μη-κάνουν το τραγικό λάθος να ταυτίζουν την αρχή της κοινωνικής ζωής,με την αρχή του συστήματος της ατομικής ιδιοκτησίας.Ανδροκρατούμενη και μονογαμική οικογένεια όπως ισχυρίζεται ο ένθερμος υποστηρκτής της Λώκε,μεμοναδικό επιχείρημα την πθική στον έρωτα.Στην προσπαθεια τους να στηρίξουν τα αστήρικτα και να δικαιολογήσουν τα αδικαιολόγητα διάργαψουν με μιά μονοκονδυλιά έναν τιτάνιο αγώνα,μια πανανθρώπινη εποποιία εκατομμυρίων χρόνων που έγινε για να φτάσει το γένος των Ανθρώπων στο καθεστώς της ατομικής ιδιοκτησιας.Δεν θέλουν να δεχθούν οτι η κοινωνικη ζωή των Ανθρώπων,με άλλες βεβαιομορφές και κοινωνικά σχήματα,δεν συμπτύσει με την αρχή της ατιμικής ιδιοκτησίας.Ότι πρίν απο το στάδιο"πολιτισμού-ιδιοκτησιας που επικαλούνται σαν το μόνο σύστημα ζωής απο την εμφάνιση του ανθρώπου-ζώου στον πλανήτη Γή"και της φυσικης ζωής υπήρχε κι ένα άλλο στάδιο που η διάρκειά του αριθμεί πολλά εκατομμύρια χρονια:το στάδιο του πρωτόγονου κομμουνισμου.Ότι σε αυτό το στάδιο οι Ανθρωποι δεν έχασαν τη φυσικη τους αγνότητα,αγαθότητα και λευτεριά,ούτε την ισοτητα και την ξανιαιά τους. Και δεν το χάσανε γιατι ζούσανε με καθεστώς κοινοκτημοσύνης στα μέσα παραγωγής και αδερφικότητα συγκροτημένοι σε ιδιόμορφες ομάδες στην αρχή και σε Ματριαρχικές οικογένειες μετά.

Απο τα ίδια τα πράγματα συνεπώς ήταν αδύνατο στη φάση αυτή να σχηματιστεί ιδιοκτησία στη φυσικη κατάσταση του Ανθρώπου.Στη φυσικη ζωή κάθε είδος διάκρισης,ανισότητας με τη μορφή που την αντιλαμβάνονται οι προαναφερόμενοι,ειναι και αδύνατη και αγνωστη.Δεν υπήρχε ούτε πρόθεση,ούτε αποτέλεσμα μα και ούτε τρόπος να υπάρχει. Αφού,δεν υπάρχει ιδιοκτησια δεν εχει έννοια ο πλούτος, η τιμή και λόγος να εκμεταλλεύεται ο ένας Ανθρωπος τον άλλο ώστε να προκύψει η ανισότητα.

Βέβαια,δίπλα σε αυτούς που αρνούνται συλλήβδην την προιδιοκτησιακή κοινωνία υπάρχουν και αυτοί που λένε πως και σε αυτήν την κοινωνία δεν μπορεί παρά κάποιο δίκαιο θα ρύθμιζε τις σχέσεις τους.Και αυτό το δίκαιο δεν μπορεί να ειναι άλλο απο το"δίκαιο του ισχυροτέρου".Εκτός του οτι στη φυσικη ζωή δεν υπάρχει δίκαιο,αλλά και αν δεχθούμε την άποψη αυτή που επιβάλει την κυριαρχία της δύναμης και η άποψη αυτή δεν στέκεται γιατί δεν υπάρχει λόγος να γίνει χρήση βίας.Να επιβληθεί η βία για να εχει υπεροχή η δύναμη και το δίκαιο του ισχυροτέρου.Εκει που δεν υπάρχουν ανταγωνιστικά συμφέ

ροντα δεν εχει λογο να υπαρχει βια και δυναμη. Οπου δεν υπάρχει ιδιοκτησια στα μεσα παραγωγης, δεν υπάρχει και λόγος να χωρίσει τους Ανθρώπους σε εκμεταλλευτές και εκμεταλλευόμενους, σε αρχούμενους και άρχοντες.

Το καθεστώς της ατομικης ιδιοκτησίας στα μεσα παραγωγης έβαλε το Ανθρώπινο γένος, στο βασίλειο της αναρχίας και του χάους: Διαίρεση, αντίθεση και μάχη, ανάμεσα στα πάντα. Πόλεμος όλων εναντια στον καθένα και πόλεμος του καθένα εναντια σε όλους και κυρίως υποταγή και μη δενισμό της αξίας του Ανθρώπου και ειδικά η κοινωνική ανισότητα ανάμεσα στα δύο φύλα. Ανισότητα, αθλιότητα, μίσος και ο γενικευμένος πόλεμος ειναι λίγα απο τα χαρακτηριστικα γνωρίσματα του καθεστώτος ιδιοκτησίας και του σύγχρονου πολιτισμού.

Βεβαια, κανένας δεν μπορεί να αρνηθεί τα τεράστια και μεγαλειώδη επιτεύματα που κατόρθωσε ο Ανθρωπος στη φάση του καθεστώτος της ιδιοκτησίας. Μόνο ένας παράλογος και άσχετος με την πορεία που διέγραψε ο Ανθρωπος απο ζώο-συλλέκτης, σε Ανθρωπο παραγωγό. Τον τιτάνιο και νικηφόρο αγώνα με το άγνωστο. Την εποποιία της επιστήμης, τις τέχνες και εν γένει τον κεντροιδιοκτησιακό πολιτισμό. Τον πολιτισμό που συσώρευσε πλούτοι και τεχνικό πολιτισμό, δολοφώνησε όμως τον Ανθρωπο. Τον μηδένισε σε τέτοιο βαθμό που εχει φτάσει στο σημείο να συχνέται ο Ανθρωπος τον εαυτό του. Και τον συχνέται γιατί χεμάτος ενοχές και ευθύνες δουλεύει ακατάπαυστα λουσμένος στο ιδρώτα και όντας κατάκοπος ξητάει να κάνει δουλειές πιό κουραστικες και επίπονες προκειμένου να ανταποκριθεί στις ευθύνες-οι πιό πολλές ειναι άσχετες με τη ζωή-που του έχει επιβάλλει το σύστημα ιδιοκτησίας. Βασανίζεται μέχρι θανάτου, και πολλές φορές φτάνει στο σημείο να πεθάνει για να ζήσει ή δεν λογαριάζει τη ζωή, για να εξασφαλίσει την αθανασία. Και το πιό οξύμορο με τον "πολιτισμένο" ανθρωπο ειναι στι όλη αυτή η υπεράνθρωπη προσπάθεια καταλήγει να υπηρετεί τον πλούτο και αυτούς που τον έχουν, ενώ στην πραγματικότητα τους αποστρέφεται και τους περιφρονεί, ωστόσο κάνει τα πάντα για να τους εξυπηρετήσει για να αποκτήσει την εύνοια και τη συμπάθεία τους.

Εκείνο δε που προκαλεί απορία αν οχι αγανάκτηση ειναι η ευκολία με την οποία αμφισβητούν και απορρίπτουν το πρωτόγονο κομμουνιστικό σύστημα ζωής, λες και πράγματι δεν υπήρχε, λές και ο Ανθρωπος γενιέται ιδιοκτήτης και στι η κοινωνία των Ανθρώπων στο διάβα των αιώνων έζησε και μεγαλούργησε υπο καθεστώς ιδιοκτησίας.

Το αμφισβητούν γιατί χωρίς την αμφισβήτηση η θεωρίες τους για θεολογική προέλευση του Ανθρώπου και οι τελειολογικές θεωρίες δεν θα μπορούσαν να στηθούν. Και δεν μπορούσαν να σταθούν γιατί και στη μιά και στην άλλη

θεωρίο-που ειναι και οι παιό βασικες-συνδέουν τον ανθ
ρωπο άρηκτα με την ιδιοκτησία ξεκινώντας απο το σκεπτι
κό οτι χωρίς ιδιοκτησία ο ανθρωπος δεν θα μπορούσε να
ειναι τέλειος.Ο Θεός λένε τον έκανε τέλειο τον ανθρωπο
-όπως ειναι σήμερα-και οχι μόνο τον εκάνε τέλειο.αλλά
του έδωσε και ιδιοκτησία τον παράδεισο,ωρα απο την γέ
νηση του ειναι ιδιοκτήτης.Τώρα αν μερικοί Ανθρωποι
δεν εκτίμησαν σωστά αυτήν την προσφορά ή δεν στάθηκαν
ικανοί να την διατηρήσουν,όπως έκαναν μερικοί άλλοι
το φτέξιμο δεν ειναι αυτών που την εκτίμησαν και την
κράτησαν αλλά αυτών που δεν ερμήνευσαν σωστά τη σημα
σία και την αξία της.

Τα αμφισβητούν γιατί αν τα παραδεχθούν θα υποχρεωθού
ν να δεχθούν και τον τρόπο που αυτος λειτούργούσε.Και
σε συνέχεια θα έπρεπε να αναγνωρίσουν και την τεράστια
προσφορά του.Ακόμα θα ήταν υποχρεωμένοι να αναγνωρίσου
ν οτι το πρωτόγονο κομμουνιστικό σύστημα κατορθωσε να
παραβιάσει τη φύση του ζώου συλλέκτη και μεταμόρφωσε
μέσω της εργασίας το ζώο-συλλέκτη σε Ανθρωπο-παραγωγό.
Οτι η εργασία παραβίασε μέν τη φύση του ζώου-συλλέκτη
σε Ανθρωπο-παραγωγό,δεν του αλλοίωσε ομως τη φυσική
συμπεριφορά όπως έγινε αργότερα στο καθεστώς ιδιοκτησί
ας που μετέβαλε-αλλοίωσε τη δομή της Ανθρώπινης συμπε
ριφοράς.Οτι το κομμουνιστικό σύστημα μέσω της συνεργα
σίας,της συμμετοχής και της αλληλοβοήθειας πλούτισε το
ζώο-παραγωγό με το στοιχείο της άμυλλας και σε συνέχει
α με το στοιχείο της δημιουργίας.Δυό στοιχεία που ειναι
άρηκτα δεμένα με την προσφορά χωρίς την οποία δεν θα

μπορούσε να δομήσει τον Ανθρώπινο εαυτό του και σε συ
νέχεια να δομήσει καινωνία.

Στο κομμουνιστικό σύστημα δεν ήταν γνωστά τα πάντα
όπως συνέβαινε με το ιδιοκτησιακό σύστημα.Δεν ειχε την
υποδομή και τη γνώση που κληρονόμησε η ιδιοκτησία απο
την καινοκτημοσύνη.Δεν ειχε καμιά απολύτως γνώση για
την πορεία που έπρεπε να ακολουθήσει.Ξεκίνησε με ζώο
-συλλέκτη και έκανε το ζώο Ανθρωπο-παραγωγό.Δημιούργη
σε τις προϋποθέσεις εκείνες που επέτεψαν να εμπλουτί
σει τον εαυτό του με τα στοιχεία της άμυλλας και της
δημιουργίας.Συσώρευσε πλούτο υλικό και πνευματικό.Και
νωνικές δομές και μέσα παραγωγής καθυστερημένα μέν-σε
σχέση με αυτά που θα κληροδοτήσει το σύστημα ιδιοκτησι
ας-αλλά υπερκό και μιά πορεία χαραγμένη σε ένα γνωστό
πλέον μέλλον.Ενα σύστημα που δεν ειχε εχθρούς και εχθ
ρότητες ανάμεσα τους οι Ανθρωποι.

Τέλος το αμφισβητούν και προσπαθούν με όλα τα μέσα
να το παραγράψουν γιατί ξέρουν πώς αν το αποδεχθούν
πρέπει να παραδεχθούν οτι το υπάρχον σήμερα σύστημα ιδ
ιοκτησίας δεν υπήρχε όπως ισχυρίζονται απο καταβολής

κόσμου.Ότι για εκατομμύρια χρόνια η κοινωνία των Ανθρώ
πων έζησε ειρηνικά και χαρούμενα-ανθρώπινα.Χωρίς δια
ρέσεις,διακρίσεις και κοινωνική ανισότητα.Χωρίς εκμετά
λλευση και διαφθορά.Χωρίς ένκτρίγκες και συναμοσίες.Με
δημοκρατία,ελευθερία,αξιοπρέπεια και αυτοσεβασμό.Σε αρ
μονική συνεργασία με τη φύση τιθάσευσε φυσικές δυνάμει
ς:φωτιά,Τάξο,κατασκευή εργαλείων,Γεωργία,Κτηνοτροφία,
Γραφτό λόγο κλπ που ήταν και παραμένουν κατάκτηση όλων
και οχι μερικών.

Οι κατακτήσεις αυτές δεν μπορούσαν να γίνουν απο με
μονομένα άτομα,όπως ισχυρίζονται οι διάφοροι θεωρητι
κοί,ούτε απο την μιά μέρα στην άλλη.Χρειάστηκαν αιώνες
συνεργασίας και απο καινού προσπάθεια για να αποκτηθού
ν οι γνώσεις και να βρεθούν τα αντίστοιχα-κατάλληλα μέ
σα και ύλες.Ποση θέληση,υπομονή και προσπάθεια για να
μας κληροδοτήσουν αυτά που αυτοί απο το τίποτα και το
πουθενα κατορθωσαν.Αυτή η απο καινού μακροίωνη προσπά
θεια δημιούργησε τη γνώση και την υλική υποδομή να αρ
χίσει η πολιτισμένη ζωή,οι ανθρωποι μέσω των γνώσεων
και του υλικού πλούτου πρέπει σε αμοιβαίες σχέσεις με
ταξύ τους,και στη φάση αυτή ποιον ανάγκη να αλλάξει ο

προηγούμενος τρόπος ιδιοκτησίας,παραγωγής και συμπερι
φοράς.

Η ιδιοκτησία για να λειτουργήσει έπρεπε να μεταβάλει
-αλλοιώσει τη φύση του Ανθρώπου πέρα απο την παραβίαση
που έκανε το πρωτόγονο κομμουνιστικό σύστημα-που τον έ
κανε απο συλλέκτη-ζώο-παραγωγό Άθρωπο υποχρεωνοντάς το
ν να δουλέψει για να παράγει την τροφή του,αντί να την
μαζεύει έτοιμη απο τη φύση.Έπρεπε να μπούν πιά ρυθμιο
τική"ηθικοί"κανονες,να επομιστεί ανύπαρκες ιδιοτητες.ε
νοχες και ευθύνες για πράγματα του ενδεχομένως θα προέ
κυπταν στο απώτερο μέλλον.Η φυσική αγαθότητα που υπήρ
χε στην παλιά κατάσταση και ρύθμιζε μόνη της τη συμπε
ριφορά των Ανθρώπων τώρα παραχωρούσε τη θέση της στις
ιδιοκτησιακές κοινωνικές αρχές,κανόνες διάκρισης και
ιεραρχίας.Ρυθμίσεις που του επέβαλε η ιδιοκτησία.Έπρεπ
το ελεύθερο πρίν ζώο-Ανθρωπος να σκλαβωθεί,το ύψιο αλλ
περήφανο ζώο-Ανθρωπος να υποταχθεί και το ειρηνικό και
δημιουργικό ζώο-Ανθρωπος να γίνει επιθετικό,εκβιαστικο
πολεμοχαρής και καταστροφέας και αυτού του ίδιου του ε
αυτού του.Για να επιβιώσει και μακροημερεύσει η ιδιοκ
τησία έπρεπε να γίνουν νόμοι που θα νομιμοποιούσαν τη
βία και θα επέβαλαν αυστηρές τιμωρίες για αυτούς
που δεν θα αποδέχονταν το νέο καθεστώς.

Ο ιδιοκτήτης δεν ξέρει να ζει με το μηδέν και το
άπειρο όπως γινόταν με τον Ανθρωπο της κομμουνιστικής
κοινωνίας και αυτο γιατί δεν εχει επαφη με το πραγματι

κό.Πραγματικοτητα γι αυτόν ειναι το προσωπικό συμφέρον και το κερδος.Βέβαια,φαινόμενα διαφοριαμού υπήρχαν,υπάρχουν και θα εξακολουθούν να υπαρχουν δεν αρκούν όμως και δεν αρκούν γιατί ισότητα-ισοτιμια,δίκαιο και δημοκρατία δεν μπορεί να υπάρξη υπο την εποπτεία του κέρδους που παραγει το συμφέρον.Μετέτρεψε τον ανιδιοκτήτη Ανθρωπο σε βαγόνι που κινείται στη γραμμή-θέλποη κάθε ιδιοκτήτη.Δεν ισχύει αυτό που ίσχυε παλιά:ο καθένας να έχει την αυτονομία του και να δικαιούται,να πιστεύει και να αραματίζεται το δικό του ρόλο στη ζωή γενικά και την δική του ειδικά.Η ιδιοκτησία και ο πολιτισμός της δεν μπορούν να συμφιλιώσουν τον ανθρωπο με τη ζωή.

Το φυσικό δικαίωμα στη ζωή και η φυσική ελευθερία σ χι μόνο έπαψε να υπάρχει-αφαιρέθηκε απο τον ανιδιοκτήτη,αλλά η διεκδίκησή της τις περισότερες φορές σταίχιζε και τη ζωή του.

Η αχόρταγη φιλοδοξία,η ασταμάτητη φροντίδα για την αύξηση της περιουσίας,όχι απο αληθινή ανάγκη,αλλά απο την φιλοδοξία να ειναι ασεχωριστός-να υπερέχει στους άλλους,κέντριζε σε όλους τους ανθρώπους την αποτρόπαιη επιθυμία να κάνει κακό ό ένας στον άλλο,να ξπλεύονται και να φθονούνται.Μεθάει με τη κυριαρχία που αποκτησε.Σκοπός και στόχος του πλέον το πάθος του κλερδους απο τη ζημία των άλλων.Ο ιδιοκτήτης έγινε σκληρός,αλαζώνας,δολερός.Ηδονίζεται με τη συμφορά,τον πονο και τη δυστυχία του συνανθρώπου.Ο ιδιοκτήτης δεν έγινε απλώς θηρίο,έγινε εγκληματίας.Μετά το πέρασμα στο καθεστώς ιδιοκτησίας άρχισε η αλληλοεξόντωσης του Ανθρώπινου γένους.Ενας ασταμάτητος και εξοντωτικός εμφύλιος πολεμος -κάτι που δεν συμβαίνει με τα άλλα είδη ζώων-ανάμεσα στους φυσικούς ιδιοκτήτες του πλανήτη πρώτα και σε συνέχεια ανάμεσα στους ιδιοκτήτες και τους ανιδοκτήτες που πρόβαναν αντίσταση στην κλοπή που τους έγινε για να καταλήξει αργότερα ανάμεσα στους ίδους τους ιδιοκτήτες για στην αύξηση της ιδιοκτησίας του ενός σε βάρος της ιδιοκτησίας του άλλου.Ο Νόμος της ιδιοκτησίας και της ανισότητας επικράτησε και λειτουργεί έκτοτε με όλες τις γνωστές συνέπειες για το Ανθρώπινο γένος.Η προηγούμενη καμουφλαρισμένη αρπαγή και αυθαιρεσία μετατράπηκε σε αναφαίρετο και αδιαμφισβήτητο δικαίωμα του ιδιοκτήτη να μετατρέπει τη θέλποη και τα συμφέροντά του σε Νόμο,ετσι ώστε να επιβάλλει τη οποιαδήποτε θέλποή του.

Αρχισαν οι μεμονωμένοι φόνοι,οι αντιεκδικλποεις και οι οργανωμένες μάχες,που για αυτές ανατριχιάζει η φύση και ταράζεται ο Νούς.Μπήκαν σε κίνηση και δράση οι"εξευγενισμένες"απο ιδιοκτησία ιδιότητες,ενοχές και εύθυνες και οι διάφορες άλλες φοβερές προλήψεις και ταμπού που καλλιέργησε το καθεστώς της ιδιοκτησίας.Προλήψεις και ταμπού που θεωρούσαν έργο ενάρετο και θεαρεστο να

χύνεται αλόγιστα το Ανθρώπινο αίμα. Το επόμενο βήμα ήτα
ν οι οργανωμένοι πόλεμοι ανάμεσα στις διάφορες φατρίες
και αργότερα οι τοπικοί, εθνικοι πόλεμοι και σε συνεχεί
α οι παγκόσμιοι πόλεμοι. Δυό μέσα σε εικοσιπέντε(25) χρό
νια. Ανάμεσα στη πιό εξελιγμένες ιδιότητες-ένστικτα
που οι διάφοροι καλοθελητές καταλογίζουν στον Ανθρωπο
ειναι αυτή της έμφυτης επιθετικότητας του Ανθρώπου, ιδι
ότητα που όταν γίνει αποδεκτή με τα χαρακτηριστικά που
της αποδίδουν ο Ανθρωπος ειναι φύση του και επάγγελμα
εγκληματίας. Γι αυτούς αυτές ειναι οι προδιαγραφές του:
Να σκοτώνει, να κλέβει, να εξαπατά. Να βρίσκεται διαρκώς
σε πόλεμο. Να χύνει αίμα. Αφού εχει προδιαγραφές φονιά
στο αίμα βρίσκει την ικανοποίηση του ενστίχτου.

Οι μελετητές του ανθρωπίνου γένους και οι συγγραφείς
της προϊστορίας, αυτο που οι υπέρμαχοι της ιδιοκτησίας
χαρακτηρίζουν επιθετικότητα-αυτοκαταστροφική προδιαγρα
φή οι αντικειμενικοι μελετητές το ονομάζουν ένστικτο
αυτοσυντήρησης. Ενστικτο επιβίωσης και υπεράσπισης του
δικαιώματος της ζωής.

Τους πολέμους σε οποιάδηποτε μορφή και εκταση τους ορ
γανώνουν και τους κάνουν οι ιδιοκτήτες ανάμεσά τους
με εργαλείο τους ανιδιοκτήτες. Στούς πολέμους αυτούς οι
Ανθρωποι σκοτώνονταν κατά χιλιάδες, χωρίς να ξέρουν το
γιατί. Σε μιά μέρα μάχης γίνονται τόσοι φόνοι, τόσα φρικ
τά εγκλήματα, τόσες αποτρόπαιες πράξεις, για να μεγαλώσε
ι το χωράφι, να καταληφθεί ένα ύψωμα ή μιά πόλη, γίνοντα
ν τόσα εγκλήματα, που στη φυσική ζωή των Ανθρώπων δεν
θα γίνονταν σε ολόκληρη τη Γη επι πολλους αιώνες.

Στη φύση κανένα είδος δεν εχει επιθετικές προδιαγρα
φές. Κανένα είδος του ζωϊκού κόσμου δεν σκοτώνει-κανεί
προμελετημένο φόνο-γενικά και στο εσωτερικού του είδου
ς ειδικά. Ο έμβιος κόσμος της φύσης για να επιβιώσει πρ
έπει να τραφεί. Και αυτή η φύση καθόρισε-αποφάσισε για ν
λειτουργήσει αρμονικά ο έμβιος κόσμος ένα μέρος του-ο
φυτικός έμβιος κόσμος-να πέρνει τα συστατικά της ζωής
-να τρέφεται απο τη Γή. Αυτός ό έμβιος φυτικός κόσμος
που είναι και η πρώτη μορφή ζωής που εμφανίστηκε στον
πλανήτη Γή να αποτελέσει πηγή ζωής για τον ζωϊκό κόσμο
αλλά και ανάμεσα στο ζωϊκό κόσμος ενα μέρος του να τρέ
φεται απο τον θάνατο του άλλου. Αυτή ειναι η βιολογική
αλυσίδα και με βάση αυτήν υπάρχει ο έμβιος κόσμος.

Και το πιό μικρό και απίθανο ζωάκι, που εχει στη βιο
λογική του αλυσίδα τη σάρκα-τον φόνο-δεν κάνει επίθεση
καλύπτει ανάγκες ζωής.

Διαγραφες που αποδίδουν στον Ανθρωπο, για να
το ελέγξεις και οχι να του επιβάλεις τη θελησή σου χρε
ιάζονται τουλάχιστο τρία βασικά πράγματα: ενα σιδερένιο
κλουβί, ένα μαστίγιο και τροφή. Χωρίς αυτό δεν μπορείς

να το ελέγξεις.Πολύ περισσότερο δεν μπορεί να το ελέγξεις με Νόμους όπως ελέγχει με τους νόμους η ιδιοκτησία τον άνθρωπο.

Ο αοίκητος ζυγός της οθωμανικής τυραννίας,που παράγει καταπιέσεις,βασανιστήρια και εξανδροποδισμούς,προσβολέ και αμορφωσιά,χαράτσι και κατζαμπασισμό και ό,τι άλλο κακό μπορεί να σκεφτεί κανείς για την έννοια που λέγεται Ανθρωπος,ήταν τα στοιχεία που σύνθεταν"την άθλια κατάσταση"κάτω απο την οποία ζούσαν όλοι οι υπόδουλοι στον τούρκο σουλτάνο λαοί.

Οι συνθήκες αυτές βέβαια δεν εμφανίστηκαν ξαφνικά.Υπήρχαν απο την αρχή της σκλαβιάς και ήταν αυτές που έθρεψαν το αντάρτικο κίνημα στα Βαλκάνια,με τους κλέφτες,τους χαϊντούρκους,τους πανδούρους κλπ.

Οταν ο Ρήγας καλεί όλους τους υπόδουλους λαούς,ακόμα και τους Τούρκους,σε μιά υπερεθνική συμμαχία των σκλαβωμένων,ενάντια στο σουλτάνο,το κάνει γιατί βλέπει πώς ωριμάζει μέσα στο λαό το αίτημα της σύνδεσης του απελευθερωτικού αγώνα με τον αγώνα για μεταπελευθερωτική δικαιοσύνης.Μόνο με αυτόν τον τρόπο μπορούσε να απελευθερωθεί χώρα απο τις συνέπειες του τουρκικού στρατιωτικού τιμαριωτισμό.Ο φεουδαρχισμός και η δουλοκτησίας δεν επέτρεπαν την ανάπτυξη των μέσων παραγωγής και κυρίως την ανάπτυξη μιάς μεγάλης και ισχυρής αστικής τάξης. Αυτό που δεν μπορούσε να γίνει στο εσωτερικό το έκαναν οι Ελληνες της διασποράς και αυτοί αστοί της διασποράς και οι όποιοι αστοί της εποχής εκείνης επωμίστηκαν την ηγεσία του αγώνα του 1821,μως το κύριο βάρος και η δικαίωση του έπεσε στους ώμους των ακτημόνων αγροτών.

Η Ελληνική Επανάσταση που είχε στόχο τη δημιουργία ενός ανεξάρτητου κράτους,στηρίχθηκε ιδεολογικά στη Γαλλική επανάσταση και ήταν σύλληψη της πρωτοπόρας τότε αστικής τάξης(τη Φιλική Εταιρία αποτελούσαν κύριοι έμποροι,γιατροί,βιομήχανοι και μικροαστοί)Αυτή ακριβώς η αστική ιδεολογία,που υπόσχονταν ένα κράτος ενεξαρτητο,εθνικό,συνταγματικό,φιλελεύθερο με προοπτική τον κοινωνικό μετασχηματισμό,πύρωσε τις καρδιές των αγωνιστων και γαλβάνισε την αποφασιστικότητά τους για τη Νίκη.

Επειδη όμως ο κύριως όγκος των αγωνιστών ήταν αγροτες και μάλιστα ακτήμονες θα μπορούσε να χαρακτηριστεί το Επαναστατικό κίνημα του 21 αγροτικό βασισμένο ιδεολογικό στην κοσμοθεωρία και την ηγετική πρωτοπορία της αστικής τάξης,Αλλωστε καμιά επανάσταση δεν μπορεί να εκδηλωθεί και να πετύχει χωρίς την ηγεσία μιας πρωτοπόρας κοινωνικής τάξης.Την Επανάσταση του 21 θέλησε και την πραγμάτωσε ολόκληρο το έθνος.Υπήρξε αποτέλεσμα ομαδικής συνεργασίας των Ελλήνων και τα συμπτώματα διαίρεσης που παρουσιάστηκαν δεν μπορούν να διαψεύσουν αυτην την αλήθεια.Ολοι οι Ελληνες που κατοικουσαν σε έδαφος

Ελληνικό και οι Ελληνες της διασποράς απο τα βάθη της Μικρής Ασίας μέχρι την Ενετία και απο τη Νότια Ρωσία μέχρι την Αιγυπτο,ειναι αυτουργοι και συμμέτοχη:αγρότες και Παπάδες,αρματωλοί και κλέφτες,νοτες και καπετανάιοι,δάσκαλοι και μαθητάδες επιστήμονες και φοιτητές,να οι αυτουργοί και πρωτεργάτες του 1821.

Και άν απο δυσμενείς συνθήκες και αντιξοες περιστάσεις ορισμένες περιοχές της Ελληνικής Γης(Γεωστρατηγικοί λογοι)δεν πήραν πιό ενεργετικα μέρος στον αγώνα σε όλη του τη διάρκεια,σσο άλλες,ο σπόρος και η συνομοσία του έθνους μέσω της Φιλικής Εταιρίας υπήρξε γενικη,και κάθε τμήμα της χώρας όπου ζούσαν Ελληνες εχει να προσφέρει τόπους πρωΐσμων και θυσίας:Η Πελοπόννησος τα Δερβενάκια,το Μανιάκι,τη Σφακτηρία,η Ρούμελη το Μεσολόγγι την Αλαμάνα και τη Γραβιά,η Θεσσαλία τον Ασπροπόταμο και την Μαγνησία,η Υπειρος το Σούλι και τους Καλαρρύτες,η Μακεδονιά τη Νάουσα,το Ελευθεροχωρι και την Κασσάνδρα ή Θράκη την Ανδριανούπολη και την Κωσταντινούπολη η Μικρά Ασία τι Κυδωνιες,τα Μεσογονήσια και τη Σμύρνη,το Αιγαίο τη Χιό,τα Ψαρά και την Κάσο,η Ανατολική Μεσόγειος την Κρήτη και την Κύπρο κλπ κλπ.

Οσο ειναι αληθινά τα παραπάνω,άλλο τοσο ειναι αληθινό οτι η εμφύλια διαμάχη των ετων 1823-24 και αρκετές μετέπειτα συγκρούσεις έφεραν την επανάσταση στο χείλος του αφανισμού και χρειάστηκε να συντρέξουν μερικές εξαιρετικά ευμενείς περιστάσεις και συγκαιρίες για να μη ματαιωθεί γιά μιά ακόμα φορά,το όνειρο τόσων γενεών και τόσων γεναίων και εκτεταμένων εξεγέρσεων στις οποίες εξεγέρσεις μπήκε ο λαός στον αγώνα με τους επώνυμους και ανώνυμους αγωνιστές και ήρωες με όλη τη σημασία της λέξης παλέμησε με την ψυχή στο στόμα πολλές φορες,απο το Τέναρο ώς τον Πόντο,απο το Σούλι ως τα ψαρά και απο την Κρήτη ως την Μακεδονία.

Ετσι φτάσαμε στην μέρα όπου το ολιγάνθρωπο έθνος των Ελλήνων αποφάσισε να καταθέσει τη ζωή του ενέχυρο της λευτεριάς του.Οι καταφρονημένοι της μοίρας και των ισχυρών,οι εγκαταλειμένοι απο τη σύγχρονη Ευρώπη,που οι ταγοί της συγκροτούν την ανίερη ιερή συμμαχία για τη διαιώνιση της νομιμόφρονης βίας,οι Ανθρωποι,που ειχαν καταφύγει στο βουνό,τα φαράγγια και τις σπηλιές,ριχνονταν στη μέση της ιστορίας το βάρος της παρουσίας τους.Και η λευτεριά πατεί το χώρο της Ελλάδας,πενέμορφη,σφριγηλή,όλο Φώς.Και στη λησμονημένη αυτή εσχατιά της Ευρωπης αναδύονται απο την ψυχή των περιφρονημένων Ελλήνων,γεμάτες ομορφιά και νεότητα οι μεγάλες ιδέες της ζωής οχι πλέον σαν πλάσματα-φαντάσματα αφηρημένα,αλλά πραγματωμένα αλυμπιακά σαλπίσματα τα ονοματά τους:Εθνος,Πατρίδα,Πολιτεία,Ανθρωπος και Ανθρωπισμός,Παλικαρι,Ελευθερία και στίβος τους:Ολος ο Ιερός Βράχος της Ελλάδας.

Η Ελληνική Επανάσταση του 1821 είναι ένας μεγάλος σταθμός όχι μόνο της Νεοελληνικής ιστορίας αλλά και της Ευρωπαϊκής. Ο Εθνικοαπελευθερωτικός αγώνας των προγόνων μας από την μιά μεριά έδειξε τη δυνατότητα της Νεοελληνικής φυλής και από την άλλη το ξεχαρβάλωμα της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας που θεωρούνταν μιά από τις μεγαλύτερες στρατιωτικές δυνάμεις στις αρχές του 19ου αιώνα.

Η μελέτη της ιστορίας όχι απλώς αποδείχνει αλλά και επιβεβαιώνει, ότι οι Άνθρωποι δεν δημιουργούν την ιστορία αυθόρμητα τόσο την παγκόσμια, αλλά τόσο και την τοπική-εθνική, ούτε με με προυποθέσεις ή περιστατικά της ελεύθερης εκλογής τους, αλλά με συνθήκες που υπάρχουν αντικειμενικά και που η κάθε νέα γενιά κληρονομεί από την προηγούμενη. Με βάση αυτά τα δεδομένα ο χαρακτήρας που κάθε φορά πέρνει η δράση του λαού καθορίζεται από ορισμένες οικονομικές και κοινωνικές σχέσεις, καθώς και από τους οικονομικούς νόμους που κάθε φορά επικρατούν και δεν εξαρτάται από τη θέληση των Ανθρώπων.

Αν δεχθούμε πως κάθε φορά που κοιλοπονά η ιστορία ότι ανεβαίνει στο προσκήνιο μιά τάξη που αναλαμβάνει τον ρόλο του ηγέτη προκειμένου να εκπληρώσει το ιστορικό χρέος προς την κοινωνία. Στη χώρα μας σε όλες τις πολιτικές και εθνικοαπελευθερωτικές εκδηλώσεις, ήταν οι Φιλικοί που στην πλειοψηφία τους ήταν αστοί. Οι ιδρυτές της" Φιλικής Εταιρίας του Ρήγα" ήταν οι πιό πολλοί έμποροι, καραβοκυραίοι κλπ. Το κακό με τη δική μας αστική τάξη ήταν ότι ενώ ανέλαβε να παίξει τον ιστορικός ρόλο και προετοίμασε ιδεολογικά και υλικά τον αγώνα της εθνικής ανεξαρτησίας τα κοινωνικό-οικονομικά της συμφέροντα δεν συνέπεπταν-ταυτίζονταν με τα γενικότερα συμφέροντα του Ελλαδικού χώρου και ούτε στήριξαν αυτόν τον ηγετικό ρόλο και αυτο γιατί σε μεγάλη αναλογία είχε τα κεφαλοιά της έξω απο τα σύνορα. Τα ελληνικά κεφάλαια την εποχη που η αστική τάξη άρχισε να συνειδητοποιεί τον ιστορικός ρόλο βρίσκονταν στη Ρωσία, την Αυστρία τη Γερμανία και αλλού. Στον ελλαδικό χώρο μόνο το εφοπλιστικό κεφάλαιο συσωρεύτηκε στα Νησιά και ορισμένες παραλιακές πόλεις και βιοτεχνικά κέντρα: Αμπελάκια, Μουχόπολη κλπ.

Οι Ελληνες πατριώτες που ζούσαν στις διάφορες παροικίες του εξωτερικού εκμεταλλευόμενοι ότι το στρατιωτικό Φεουδαρχικό Τούρκικο σύστημα έπαθε πολλά ρήγματα έκριναν ότι ήρθε το πλήρωμα του χρόνου και άρχισαν να κινούνται και να ρίχνουν-σπέρνουν τον εθνικοαπελευθερωτικό σπόρο. Ο σπόρος αυτός βρήκε γόνιμο έδαφος όχι μόνο στις παροικίες του εξωτερικού αλλά και σε ολόκληρη την Ελλάδα. Συνεργάτες στην προσπάθεια αυτή είχε τους δυνο

ούμενους και μερικούς φανατισμένους και ανώτερους κληρικ
ούς που είχαν προοδευτικές και φιλελεύθερες ιδέες ή εκανά
ν τους πατριώτες.Αλλωστε σε όλες τις εποχές στην τάξη
που καλείται απο την ιστορία να παίξει προοδευτικό-επα
ναστατικό ρόλο προσχολούνται σε αυτήν και άτομα που α
νήκουν στο συντηρητικό-αντιδραστικό στρατόπεδο.Μα και
ανάμεσα στους αστούς υπήρχαν ιδεολογικά και πολιτικά
καθυστερημένοι-συντηρητικοί που συμφωνούσαν περισσότε
ρο με τους προύχοντες και τους κατζαμπάσηδες παρά με
τους αστούς και τους επιδιωκόμενους σκοπούς τους.Δεν
χε αυτό που αποκαλούμε ιδεολογική ομοιογένεια.

Οπως και σε άλλες χώρες,έτσι και στην Ελλάδα η Αστι
κή τάξη,στο σχηματισμό-συγκρότηση επιρεάστηκε απο τις
γαλλικές δημοκρατικές ιδέες τις οποίες με όλα τα μέσα
προσπάθησαν να τις μετουσιώσουν στον Ελληνικό λαό για
το ξεσκλάβωμα απο τον Τουρκικό ζυγό.

Στην προσπάθεια να παίξει τον ιστορικό της ρόλο η α
στική τάξη στην πρώτη περίοδο του σχηματισμού της αγω
νίστηκε για το γκρέμισμα της φεουδαρχίας και όταν με
τον καιρό έπιασε ορισμένα πόστα,έριξε και το σύνθημα
της Εθνικής Ανεξαρτησίας.Η πολιτική της την περίοδο
αυτή απόβλεπε στη δημιουργία ανεξάρτητου κράτους.Με
το να παίξει τα χρόνια εκείνα πρωτοπορειακο ρόλο,πή
ρε μαζί της και τις καταπιεζόμενο λαό.οχι όμως στι"συμ
φωμο το Ελληνικό Εθνος εξεγέρθει κατά του τούρκου κατ
κτητή"ούτε"ο απαντοχού ελληνισμός εις την φωνήν της π
τρίδος,έλαβε τα όπλα"οπως έγραψαν την ιστορία μέχρι τ
ρα οι δικοί μας και ξένοι ιστορικοι,που αρκέστηκαν στ
να εξιστορήσουν μόνο τη δράση,τους πρωισμους και τους
άθλους των οπλαρχηγών,κληρικών και πολιτικών κατά κύρ
ο λόγο των συντηρητικών,των αντιδραστικών-κατζαμπάση
δων,προχούντων κλη-των σπόντων και αυτών ακόμα που πο
λέμησαν με νύχια και με δόντια την επανάσταση τότε και
την πρόοδο αργότερα.Αυτούς που αντέδρασαν στα σχέδια
των Φιλικών και προσπάθησαν στο Μοριά και όπου αλλού
μπόρεσαν να εμποδίσουν τον εθνικό ξεσηκωμο.Αυτοί που
ακύρωσαν ό,τι προοδευτικό,εθνικό και ανθρώπινο ειχε π
τύχει τότε η επανάσταση.Αυτοί που τσαλαπάτησαν οράματα
και ιδανικά,που δεν δύσταση να υποθηκεύσουν τον εθνι
κό πλούτο της χώρας και να δεχθούν επικυριαρχία πάνω
στην Ελλάδα μέρχι το 1825,που δέχτηκαν"τη προτάσει"των
Αγγλων στις 24/4/26 το σχέδιο υποτέλειας στο Σουλτάνο

Μας περιέγραψαν με λεπτομέρειες μάχες και ναυμαχίες
και τις κομματικες αντιθέσεις και ανταγωνισμούς,αλλά
δεν μας είπαν τίποτε για τους λόγους που προκάλεσαν ή
οδήγησαν σε αυτά τα ιστορικό γεγονότα.Για λόγους ευνό
τους δεν προσπάθησαν-θέλησαν να βρούν ποιοί ήταν οι λό
γοι-οι κινητήριες δυνάμεις του Εθνικού ξεσηκωμού και
πο ποιές βαθύτερες αιτίες ξεσπασαν οι εμφύλιοι σπαραγ

μού και γενικότερα ο διχασμός. Δεν μας είπαν τίποτε για την οικονομική διαρθωση της χώρας και ό,τι άλλο σχετίζεται με την πολιτική και κοινωνική ιστορία του 1821. Γράφουν κατά κόρω για τη βοήθεια που πρόσφεραν στους επαναστάτες πατέρες μας του 1821 η Αγγλία και η Γαλλία και δεν αναφέρουν τη Ρωσία και κυρίως παραλείπουν να μας πούν πως η βοήθεια και η επικυριαρχία πάνε μαζί. Μας λένε ότι χωρίς το Ναυαρίνο όλα θα είχαν αβίαστα και ούτε η συνθήκη του Λονδίνου θα είχε γίνει, χωρίς να μας πούν πως αν δεν είχε προηγηθεί το σύμφωνο της Πετρούπολης 4/4/1826, που ήταν και η πρώτη πράξη που απέβλεπε-κατοχύρωνε στην ίδρυση ενιαίου ελληνικού κράτους, που υπογράφτηκε με πρωτοβουλία της Ρωσίας και απο την Αγγλία, ούτε τριμερής συνθήκη θα υπήρχε 6/7/1827 ούτε και Ναυαρίνο γιατί οι δειλοί αστοί σε συνεργασία με αυτούς που δεν έκρυβαν την αντίθεσή τους στην πράξη και τον φιλοτουρκισμό τους είχαν ήδη δεχθεί "τη προτάσει" των Αγγλων το σχέδιο υποτέλειας στο Σουλτάνο. Αλλά και μετά το Ναυαρίνο, δεν ειναι σίγουρο ότι θα υπήρχε ελεύθερο ελληνικό κράτος, χώρις την συνθήκη της Ανδριανουπόλεως (συνθήκη ειρήνης της Κων/πολης 14/9/1829), που ήταν απόρροια της ήττας των Τούρκων απο τους Ρώσους.

Ο μακροχρόνιος και σκληρός αγώνας που χρειάστηκε να γίνει για να οδηγηθεί στη δημιουργία του ανεξάρτητου κράτους με τις διακρίσεις, αντιθέσεις, τις αδικίες και το μίσος αντί να σφυρηλατήσουν την ενότητα του λαού όχι μόνο δεν δικαίωσε τα ιδανικά των πρωτεργατών και τα οράματα των αγωνιστών αλλά η συνεργασία των κατσαμπάσηδων με τον Κλήρο που αποτελούσαν το φρούριο του σκοταδισμού και πού η πλειοψηφία των οποίων όχι μόνο συνεργάστηκε ανεπιτρεπτα με τον κατακτητή και τους ανθρώπους του Μέτερνιχ, αλλά προκειμένου να καρπωθούν τα ωφέλη του αγώνα που δεν έκαναν ή και πρόδοσαν αιματωκυλήσαν τον λαό και τιμώρησαν αυστηρά αυτούς που του συμπαραστάθηκαν.

Αν σκεφτούμε πώς το χώμα που πατούμε τόχουν πατήσει πρίν απο εμάς οι Περσομάχοι Πατέρες μας, οι συμπολεμοστές του Κολοκοτρώνη και νικητές του Δράμαλη, και του Βρυώνη και χθές ακόμα οι ήρωες που αχρήστεψαν τις στρατιές μιάς αυτοκρατορίας και περιφρόνησαν-νίκησαν τη δύναμη μιας άλλης. Για κανένα, μα κάνενα απολύτως λόγο όσο όσο μεγάλος και σοβαρός και αν ήταν αυτός δεν έπρεπε να απεμπολήσουμε την αληθινή πατρογονική ιστορία, πολύ περισσότερο που για λόγους συμφέροντος να την αλλοιώσουμε-διστρεβλώσουμε σε βαθμό που αντί των πρωτεργατών να φιγουράρουν κάθε φορά σαν πρωτεργάτες του κάθε εθνικο-απελευθερωτικού αγώνα ανθρωποι όχι μόνο άσχετοι, αλλά συνεργάτες των εκάστοτε κατακτητών ή και προδότες

ακόμα.Και επειδή κάθε εθνικό-απελευθερωτικό κίνημα έ
χει επιρροές όχι μόνο τον περίγυρο,αλλά ενδιαφέρει
και τις εκάστοτε μεγάλες δυνάμεις(όπως π.χ Αγγλία,Γαλ
λία και Ρωσία την περίοδο του 21),για να μπορεί να γί
νει η παραποίηση της ιστορίας και να μαφιεί στα μέτρα
των άσχετων,των απόντων,των συνεργατών και αυτων που
πολεμούσαν και αυτών που την πρόδοσαν ακόμα,πρέπει να
παραποιηθούν και αυτά καθ εαυτά τα γεγονότα και ο τρό
πος που αυτά έγιναν όσον αφορά την στάση που κράτησαν
οι τρείς μεγάλες τότε δυνάμεις:Ποιά βοήθησε,πότε και
πόσο και κυρίως ποιός ήταν ο απότερως σκοπος και στό
χος.Ποιός την πολέμησε,πόσο την πολέμησε και γιατί την
πολέμησε και αυτό γιατί η Ελληνική επανάσταση τόσο απο
την σύλληψη,την διεξαγωγη και την κατάληξη παρουσιά
ζει μιά ξεχωριστή ιδιομορφία.

Η Ελληνική Επανάσταση ξέσπασε σε μιά εποχή,που η μον
αρχική αντίδραση λυσσομανούσε και η Ιερή συμμαχία δρισκό
ταν στις δόξες της.Συνέπεσε μαλιστα την εποχή που ξέσπα
σε οι Ευρωπαίοι διπλωμάτες να ειναι συγκεντρωμένοι στο
Λάϊμπαχ,συζητούσαν και αναζητούσαν τρόπους και μέσα γι
το πώς θα καταστήλουν τα επαναστατικά κινήματα της Ιτα
λίας κλπ.Ενώ αυτοί πίστευαν πώς ύστερα από τη συντριβή
του Ναπολέοντα οι λαοί θα παύσαν και οι μοναρχίες
θα επιβίωναν,μάθανε πως στην Ελλήδα(Βαλκανική)κηρύχθηκ
ε νέα επανάσταση και οτι ο Αλ Υψηλάντης πέρασε το Πρού
θο και μπήκε στη Μαρδοβλαχία κηρύσσοντας την ελεύθερη
και την ανυπακουή στους μονάρχες και ανατροπή της θεου
δαρχίας.Αντίθετα απο τις ελπίδες του Αλ Υψηλάντη και τω
ν Φιλικών η Ευρωπαϊκή διπλωματία όχι μόνο καταδίκασε τη
ν επανάσταση,αλλά όλοι οι αντιπρόσωποι την καταδίκασαν

Και ενώ αυτές ήταν οι ιδεολογικές καταβολές,οι σκο
ποί και οι επιδιώξεις των πρωτεργατών,των αγωνιστών κα
ι του λαού γενικότερα,καταβολές και επιδιώξεις που όχι
μόνο πύρωναν τις καρδιές,τόνωναν την ορμή,την φλογερή
πίστη και την ακατάβλητη δύναμη του λαού να κάνει πρά
ξη τα οράματα αυτά η ολιγαρχία που την εποχή εκείνη τη
ν αποτελούσαν οι κοτζαμπάσηδες,οι προεστοί,ο ανώτερος
Κλήρος κλπ σε συνεργασία με τον κατακτητή πρώτα,την Ι
ερά συμμαχία του Μέτερνιχ(στείλανε γράμμα και ανθρώπου
ς και ζήτησαν βοήθεια)μετά,τις ξένες επιρροές και παρε
μβάσει και την άμεση των Αγγλων αργότερα όχι μόνο αντέ
δρασε στα οράματα των αστών,αλλά και τα πολέμησε αδύνα
τα.Η ολιγαρχία με βοήθεια των ξένων και ειδικά των
Αγγλων εκμεταλλεύτηκε τις οικονομικό-κοινωνικές σχέσεις
,τις ελλείψεις,παραλείψεις,τις αδυναμίες και κυρίως
τον φόβο των αστών να αναμετρηθούν στα μαρμαρένια αλώ
νια με την ολιγαρχία-όπως έκαναν οι Γάλλοι αστοί-προκει
μένου να επιβάλει το ριζοσπαστικό τους πρόγραμα.Πρόγρα
μμα που θα επέτρεπε στην Ελλάδα να αναπτυχθεί κοινωνι

κό-οικονομικό και θα την τοποθετούσε στη χωρία των Ευ
ρωπαϊκών αναπτυγμένων χωρών.
Είναι γεγονός ότι οι μεσαίοι,μικροϊδιοκτήτες και οι
κολλίγοι,μισούσαν τους Τούρκους σπαχήδες και τους Ρωμι
ούς κοτζαμπάσηδες,τσιφλικάδες και τοκογλύφους και πόθο
ύσαν το ξεκλάβωμά τους και πολέμησαν πρωίκα και με α
φάνταστες θυσίες κράτησαν εφτά χρόνια το βάρος του αγώ
να.Δεν μπορούσαν όμως να συλλάβουν σε όλη την έκταση
την ιδέα της εθνικής ανεξαρτησίας και να οργανώσουν μυ
στική-συνομωτική εταιρία που θα έβαζε σε ενέργεια και
βράση προμελετημένο Εθνικόπολιτικό πρόγραμμα,όπως έκα
ναν οι σύντροφοι του Ρήγα και ιδρυτές της"Φιλικής Ε
ταιρίας".
Μετά την κήρυξη της Επανάστασης στη Μολδοβλαχία και
το Μοριά,η"Φιλική Εταιρία"που ήταν η ψυχή της Επανά
στασης και ο κύριος μοχλός του αγώνα,έχασε τους συνδε
τικούς κρίκους της οργάνωσης με αποτέλεσμα ύστερα απο
λίγο την ηγεσία της επανάστασης την πήραν οι Φαναριώτε
ς,οι κοτζαμπασηδες και οι μεγαλοεφοπλιστές της Υδρας
και των Σπετσών.Αν σε αυτό προστεθούν,οι αβάρίες στο
πολιτικό της πρόγραμμα,οι παλινωδίες,οι εσωτερικές πο
λιτικές αντιθέσεις και εξωτερικές επιρροές και ο ρόλος
των Ευρωπαϊκων Δυνάμεων και ειδικά του μεσέλληνα Μέτερ
νιχ που εκείνα τα χρόνια ήταν ο διπλωματικός και πολι
τικό ηγέτης της μοναρχοφεουδαρχικής αντίδρασης και ο
στυλοβάτης της Ιεράς συμμαχίας,δε δυσκολεύτηκε να χαρο
κτηρίσει την Ελληνική Επανάσταση κίνημα που στρέφονταν
Και μόνο να ενστερνιστούμε

(2)

ΑΥΤΟ

ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΘΚΟΡΠΙΟΣ

Είναι γεγονός αναμφισβήτητο, κοινωνικό αποδεκτό ιστορικό οχι απλώς αποδεκτό, αλλά αποδεδειγμένο, ότ πέρασμα της κοινωνίας των ανθρώπων απο το καθεστώ της κοινωκτημοσύνης στα μέσα παραγωγής, στο καθεστ της ατομικής ιδιοκτησίας, αποτέλεσε την απαρχή μιά ράστιας προόδου και μιάς αλματώδους ανάπτυξης σε ς τους τομείς της παραγωγής και της σκέψης. Άνοιξε δρόμος της ατομικής πρωτοβουλίας του ατομικού προ ματισμού και της ατομικής ευθύνης. Εδωσε μιά τεράσ ώθηση στην ανάπτυξη των μέσων παραγωγής, τις τέχνε και τις τότε επιστήμες και σε όλους τους τομείς ζωής. Ηταν με δυό λόγια η πρώτη κοινωνική ΕΠΑΝΑΣΤΑ στη ζωής της κοινωνίας των ανθρώπων απο κκαταβολή κόσμου. Ηταν η επανάσταση που άλλαξε τον τρόπο σκέ και παραγωγής και γενικότερα τις αντιλήψεις για τ ή. Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ που μετακίνησε τον ΑΞΟΝΑ της ΖΩΗΣ την ΕΡΓΑΣΙΑ στην ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ. Βέβαια, για το πότε χρ κά έγινε αυτή η κοινωνική αλλαγή και για ποιό λόγ γινε, είναι δύσκολο να προσδιοριστεί ιστορικά. Το δύσκολο είναι να καταλάβουμε σήμερα γιατί έγινε. Δ υπάρχει κάποια ιστορική ανάλυση που να την προσδι ξει χρονικά και να την αιτιολογεί ιστορικά. Οτι εχ λεχθεί και γραφτεί μέχρι τώρα μόνο σαν υπόθεση μπ ρει να στηριχθεί.

Μελετώντας κανείς προσεκτικά και σε βάθος την α τους αιώνες, ποιοτορική και ιστορική πορεία της κ νίας των Ανθρώπων θα καταταλλάξη στο συμπέρασμα σε κάποια χρονική στιγμή συνέτρεξαν αυτό που σήμε ονομάζουμε ποσοτική συσώρευση δεδομένων. Δεδομένων επέτρεψαν να μετουσιωθεί η ποσοτική συσώρευση σε τική αλλαγή: Να περάσει η κοινωνίας των Ανθρώπων α το καθεστώς της κοινοκτημοσύνης στα μέσα παραγωγή στο καθεστώς ατομικής ιδιοκτησίας. Τα δεδομένα αυτ ναι 1) η ανακάλυψη της Φωτιάς και κυριως ο τρόπος ραγωγής της 2) η ανακάλυψει του τόξου και του Βέλ που προέκτινε αρκετά μέτρα το χέρι του πρωτόγονου θρώπου, σε σχέση με το απλό ρόπαλο 3) η καλλιέργια Γής, που μετέτρεψε το αυλάκτη σε παραγωγό-δημιουρ 4) η ανάπτυξη των μέσων παραγωγής και ειδικά η ανά ψη του άροτρου και του τροχού, που οδήγησε στην πτ της Μητριαρχίας που στηρίζονταν κατά κύριο λόγο σ καλλιέγρια της Γής με τα χέρια 5) ανακάλυψη της γ ς και συνέχεια του γραφτού λόγου, που ανοίγει το δ στη διανόηση 6) η αντικατάσταση του Μάγου απο το έα εμφάνιση (της Θρησκείας) 7) η αντικατάσταση του γαρτού γάμου απο την Μονογαμία και τον καταναγκ κό θεσμό του Γάμου προκειμένου ο κληρονόμος έστω

ιάτων της τοτε ατομικής ιδιοκτησίας να ειναι γνήσι
ννομφιοβήτητος απόγονος του Πατέρα,που το καθεστώ
κτησίας οχι απλώς κυρίαρχο,αλλά επικυριαρχο στα υ
ιπα μέλη της οικογενείας αι ειδικά στη Γυναίκα κα
πολύ αργότερα το χρήμα,αυτό το γενικό ισοδυναμο
ητό περιουσιακό στοιχείο που αντικατέστησε τις χρο
ρες ανταλλαγές σε είδος.Ο Ησιοδος αναφέρει οτι το
α χρυσά και αργυρά νομίσματα τα εκοψαν οι Λύδοι,
στο 700 πχ.
εφευρέσεις και οι ανακαλύψεις ειναι προϊόντας
έφεσης του Ανθρώπου να αποκτήσει γνώσεις σε συνδι
με τον καθημερινό αγώνα που κάνει για να καλυτερε
τις συνθήκες ζωής.Ειναι η προσπάθεια που καταβά
να τιθασεύσει(χειραγωγήσει) τις δυνάμεις της φύσ
λόκληρη η πορεία της Ανθρωπότητας απο την κατάσ
της αγριότητας προς την πρόοδο και τον πολιτισμό
ειναι τίποτε άλλο απο μιά αλληλοδιάδοχη-αδιάσπαστ
ειρά ανακαλύψεων και εφευρέσεων κυρίως τεχνικής
ής που γίνονται με σκοπό την τελειοποίηση των μέ
παραγωγής,της άμυνας και γενικότερα των συνθηκών
βίωσης.Ειναι έκφραση-υλοποίηση-του στοιχείου της
ουργίας που κλείνει ο άνθρωπος μέσα του.
ανακαλύψεις και οι εφευρέσεις που προηγήθηκαν α
λεσαν την υποδομή και έδωσαν τη σύγχρονη μορφή
πολιτισμό μας.Οι πιό πολλές απο τις ανακαλύψεις
τις εφευρέσεις αυτες οφείλονται στους Αρχαίους Ε
γες και Φοίνικες,Τον Αλέξανδρο,τους Ρωμαίους και
ως στη Γυναίκα.Ναι στη γυναίκα,που πέρα απο την
γτίδα του εαυτού της ειχε και την φροντίδα του πα
ού.Του παιδιού που για να επιβιώσει μετά τον θηλα
έπρεπε η Μάνα,να εφεύρει την κούπα για να μεταφέ
το νερό απο την πηγή,το πιάτο να βάλει την τροφή
το μεχαίρι να την κόψει σε κομμάτια,να αναζητήσει
ιον προστατευτικό χώρο για να το αφήσει και το ό
ρούχο να το προστατεύσει απο το κρύο κλπ κλπ.Η
ίκα ειχε περισσότερους λόγους απο τον άνδρα να
ι σε κίνηση τον μηχανισμό της σκέψης.Οι ανάγκες
ς την υποχρέωναν να αναζητεί τρόπους και μέσα για
λύσει αυτά τα πρόσθετα προβλήματα που της έβαξε το
της,η φυσική της αποστολή και κάθε φορά η ζωή.
υπο τον όρο οτι την εποχή εκείνη το νεογνό-ο νεο
γητος ανθρωπος θα περπατούσε-ανεξάρτητα αν στα δύο
α τέσσερα-αμέσως μ ετά τη γέννηση ώστε να ακολου
να ακολουθήσει την Μάνα του στον τότε τραχή και
ολο δρόμο της ζωης θα μπουρούσε κανείς να αμφισβη
ι το προβάδισμα της γυναίκας στην έρευνα και τις
γες.
θηλυκό γενικό και η γυναίκα ειδικό λόγω της φύσης
αποστολής ειναι το πιό τέλειο δημιούργημα της φύσ

της.Είναι φτιαγμένη απο τα καλύτερα και ανθεκτικότ
υλικά για να μπορεί να αντέξει και να αντιμετωπίσει
ους πολλούς και δύσκολους ρόλους που της έχει ανα
Η φύση δεν εμπιστεύτηκε τη διαιώνιση της στο α
κό.Στο αρσενικό,η φύση έχει αναθέσει να φάει,να π
και να ερωτευθεί.Τρία και μόνο καθήκοντα.Ενώ στο
κό,εκτός απο αυτά τα τριά:Να κουβαρδήσει,να τεκνο
σει,να γαλουχήσει και να διαπαιδαγωγήσει.Αυτό λοι
το πιό τέλειο δημιούργημα της φύσης το καθεστώς υ
τησίας αμέσως μετά την επικράτησεί του οχι μόνο σ
γελε στο περιθώριο,αλλά και του αμφισβήτησε τη συ
χή στο πολιτιστικό γίγνεσθαι.Το σύστημα της κοινο
σύνης στα μέσα παραγωγής στις χιλιάδες των αιώνων
προηγούμενης ζωής δεν διέπραξε παρόμοιο έγκλημα σα
τό που διέπραξε το καθεστώς της ιδιοκτησίας.Βεβαι
σύστημα ιδιοκτησίας γενικά ειναι σύστημα κατεδάφι
του ανθρώπου.Στην περίπτωση όμως της γυναίκας,η σ
ριφορά του συστήματος δεν ήταν απλώς καταστροφική:Η
και παραμένει εγκληματική απέναντι στην απέραντη
ανότητα"των γυναικών:αυθαιρεσία,αποκλεισμός,περιθ
σεισμός...δείγματα και εξοχήν καταστροφής της Αν
πινης υπόστασης.
Ο Μεσαίωνας που ακολούθησε δεν πρόσφερε σχεδόν
τε στην τεχνολογική ανάπτυξη και τον πολιτισμό.Μο
τα πολλές απο τις προηγούμενες ανακαλύψεις και εφ
σεις ή τις απαγόρευσε ή τις καταχώνιασε.Ετσι φτάσ
στον 15ο Αιώνα που αρχίζει η περίοδος της αναγέννη
Αυτές και πολλές άλλες ανακαλύψεις και εφευρέσε
ταν που υποχρέωσε την ειρηνική πρωτόγονη κομμουνι
κή κοινωνία να παραχωρήσει τη θέση της στο καθεστ
της ατομικής ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής.Με τα
ραυμα των μέσων παραγωγής στο καθεστώς ατομικής ιδ
τησίας,η κοινωνία των Ανθρώπων πέρασε σε μιά άλλ
ρφή κοινωνίας.Μια κοινωνία όπου άρχισε να κυριαρχ
ανιοότητα πρώτα,την εκμετάλλευση Ανθρώπου απο Ανθ
μετά,τις φιλονικίες και τη διαφθορά αργότερα.Η απ
κή ιδιοκτησία πρώτα δημιούργησε την τάση για υποτ
των γενικών συμφερόντων κάτω απο το ατομικό και σ
νέχεια καλλιέργησε τη θεωρία που ειχε σαν σκοπό τ
κοινωνική ζωή να υπηρετεί το άτομο.Καθιλωσε το άτ
στον εαυτό του.Του περιόρισε τον ορίζοντα και τον
σήλωσε αποκλειστικά και μόνο στους στενά δικούς σ
κούς σκοπούς και επιδώξεις.Καλλιέργησε την αδιάντ
τάση για εξυπηρέτηση μόνο του ατομικού του συμφέρ
τος και την αχαλίνωτη θέληση να προβάλεται παντού
πάντοτε,υπεράνω όλων των άλλων,το εγώ του.Εγινε ε
κός προς την κοινότητα αφού αρχισε να αναζητά την
τυχία έξω απο την ευτυχία της κοινότητας.Αρχισε
βλέπει την κοινότητα σαν ενα άθροισμα ατόμων και

μιά φυσική κοινότητα, που ζεί δεμένη με το παρελθό
παρόν και το μέλλον, με υποχρεώσεις και ευθύνες
αντί της. Η ιδιοκτησία έφερε το άτομο σε σύγκρουση
την κοινότητα. Παραγνώρισε την βασική αρχή της και
κής ζωής ότι ο Ανθρωπος ειναι Ανθρωπος μέσα στην
ότητα και ευτυχεί μόνο οταν ευτυχεί η κοινότητα.
απο την κοινότητα ο Ανθρωπος γίνεται άτομο. Και ο
ο Ανθρωπος γίνει άτομο και δεν νιώθει δεσμούς με
ς γύρω του ή τους προγόνους του, τότε γίνεται στε
γωϊστης και αντικοινωνικός. Κάθε παράδοση παλιά ει
γι αυτόν ένα μηδενικό, δεν παρουσιάζουν κανέ ενδια
ν αφού δεν του προσφέρουν προσωπικά ωφέλη και κυ
όταν αυτή η μακραίωνη παράδοση περιέχει εν δυνά
μεσα της την επαναφορά του στην κοινοτική ζωή.
κοινοκτημοσύνη στα μέσα παραγωγής. Στην εποχή που
Ανθρωπος, στην εποχή που εργαζόταν: έκανε έργο και
δούλευε: εκτελούσε εντολές άλλων. Δεν ήταν δούλος.
ο τη φύση του ο Ανθρωπός δεν εχει τις προδιαγραφές
να εργάζεται: να παράγει έργο. Οι προδιαγραφές του
την επιβίωση ειναι όπως όλων των ζώντων οργανισμών
ι η συλλογή τροφής απο τη φύση και οχι η παραγωγή
άντων διατροφής μέσω της δικής του προσπάθειας: έργα
. Η διαφορά όμως ανάμεσα στη συλλογή έτοιμης τροφής
τη φύση και στην παραγώγη της τροφή του με δική
πάθεια οχι απλώς τεράστια αλλά ασύλληπτη στο μέγε
Μέχρις ότου ο Ανθρωπος δεν ειχε κατορθώσει να παρα
ο ίδιος την τροφή του και την έπερνε έτοιμη απο τη
ήταν πως και όλοι οι άλλοι ζωντανοί οργανισμοί ε
ημο της φύσης: Ηταν Ζώο. Δεν μπορούσε να ζήσει όπου
ε και όπως ήθελε. Ηταν υποταγμένος στους Νόμους που
ση ένέγραψε στο ΝΙΕ ΝΕΥ κάθε ζωντανού οργανισμού.
μόνο όταν άρχισε συνεργαζόμενος με τη φύση-γιατι
Ανθρωπος ειναι φύση: προϊον και μέρος της φύσης-να
γάγει την τροφή του αρχισε να απελευθερώνεται απο
μένους δυσβάσταχτους γι αυτόν Νόμους της φύσης, χω
να παψει να ειναι φύση να μπορεί πλέον να ζεί κά
πο όποιεδήποτε συνθήκες και σε οποιοδήποτε περιβάλ
κατι που δεν μπορουσε να το κάνει πρίν απο την πα
γής της τροφής του. Με την παραγωγή της τροφής του
ζει και μακρόχρονη πορεία του εξανθρωπισμού του.
α να προρέσει όμως ο Ανθρωπος να παράγει την τρο
ου έπρεπε να παραβιαστεί η φύση ή φύση του: Να γί
απο συλλέκτης παραγωγός. Οταν λοιπόν, σε κάποια επο
ι οπώτεροι πρόγονοι δημιούργησαν τα σύστημα εργασί
ρόγματι παραβιάσανε τη φύση ώς προς τα σημεία εκεί
ου απο ζώο να γίνεται Ανθρωπος. Ο Ανθρωπος εξακολου
ε και μετα την παραγωγή της τροφής του να ειναι φύ
ο συνεργάζεται αρμονικά με τη φύση και να βιώνει
της την πορεια του προς τον ανθρώπινο πολιτισμό.

Βέβαια για την διαμόρφωση αυτού του πολιτισμού υπ
και εξακολουθούν να υπάρχουν διάφορες θεωρίες.Εκεί
όμως που έχει σημασία και περίπου να τονιστεί είνα
γεγονός ότι η οργάνωση της εργασίας από τους απώτε
προγόνους έκτος από την παραδίαση της φύσης:από α
της-την συλλεκτική ικανότητα δεν την αποσυνθέτει
-παραγωγής δεν παραβίασε τα πιό ουσιώδη δώρα της
:τη ζωή και ελευθερία,που αυτα τα εχει από την γέ
την υπαρξή του ο κάθε Ανθρωπος.Μέχρις ότου η κοινω
των Ανθρώπων πορεύονταν μέσω της κοινοκτημοσύνης
μέσα παραγωγής δεν υπήρξε ισοδύναμο ισάξιο για τ
ξαγορά από έναν άνθρωπο:τη ζωή και την ελευθερία
άλλου Ανθρώπου.Δυστυχώς,όμως,αυτά τα φυσικά αγαθά
οχι μόνο σεβάστηκε αλλά και υπερασπίστηκε με οθέν
το καθεστώς της κοινοκτημοσύνης στα μέσα παραγωγή
καθεστώς της ατομικής ιδιοκτησίας οχι μόνο δεν τα
βάστηκε αλλά μεσω του πνευματικού και του υλικού
του που ιδιοποιήθηκε δεν αρκέστηκε στην πρώτη πορ
ση της φύσης που έκανε το κοινοτικό:υποχρέωσε τον
ρωπο από συλλέκτης να γίνει παραγωγός(αντί να συλ
να παράγει)με τη οργάνωσης της εργασίας.Μέσω της
σία και της συνεργασιας που προϋποθέτει η έργασία
κοινοτικό καθεστώς δόμησε και διαμορφώσει κοινωνι
νωνική ζωή και κοινωνικούς θεσμούς.Θεσμούς που κε
κό τους άξονα δεν ειχαν μόνο τον σεβασμό της Ανθρ
νη ιδιότητα-οντότητα γενικό αλλά του κάθε Ανθρώπο
δικά.

Για το καθεστώς ιδιοκτησίας πολλές από τις προη
νεσκοινωνικό-οικονομικες δομές και θεσμοί κυρίως
που εξέφραζαν τον Ανθρωποκεντρικό άξονα του συστή
οχι μόνο δεν συμφωνούσαν με βασικό άξονα των επιδ
του νέου συστήματος,αλλά έργονταν και σε πλήρη αν
και σύγκρουση ακόμα.Ο βασικο άξονας του συστήματος
μικής ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής ήταν και παρ
ο πλουτισμός.Η συγκέντρωση πλούτου οχι πλέον κοιν
αλλά ατομικό.Προκειμένου λειτουργήσει ανεμπόδιστα
νέο σύστημα ιδιοκτησίας α)αποδιοργάνωσε τον κοινω
οικονομικό Ιστό,β)παραβίασε ασύστολα όσες από τις
ς και τους θεσμούς σέβονταν τη ζωή,την ελευθερία
την αξιοπρέπεια του ανθρώπου και στη θέση τους δ
φωσε νέους που επέτρεψαν στον ιδιοκτήτη και το σύ
μα να μεταβάλει-αλλοιώσει τη φύση του.Για να το π
χει αυτό έκανε δομές και θεσμούς που υποβίβασε τη
ία και τη ζωή του Ανθρώπου σε μικρότερη και χειρό
από την αξία και τη ζωή του ζώου.Επέβαλε κοινωνικ
κονομικές δομές και θεσμούς που να θεωρείται δίκα
όταν υποτάσει και εκμετελλεύεται τον συνάνθρωπο
και καλός όταν δεν του αφαιρεί τη ζωή.

κοινή ιδιοκτησία της γης μεταμορφώθηκε σε τερά
λατιφουντισ(τα φύλλα) και τα εκατομμύρια των χω
ν που απογυμνώθηκαν από τη Γη και τα μεσα παραγω
τους μετατράπηκαν σε δούλους πρώτα, σε δουλοπάρι
μετά και προλεταριους αργοτερα-σήμερα.
α τέτοιο ανθρώπινο σύστημα ήταν επόμενο να δεχθεί
μόνο κριτική αλλά και καταδίκη από τους θεσσώτες

υποστηρικτές των κοινωνικοποιημένων μεσων παραγω
Αυτών που υποστηρίζουν οτι ο Ανθρωπος κατόρθωσε
πιβιώσει κάτω από απάνθρωπες συνθήκες εκατομμύρια
ια σαν συλλέκτης, και αμέτρητους αιώνες σε τρωγικές
η φυσική περιουσία: το κουφάρι του και την μυική
πνευματική δύναμη που αυτό παράγει και εκατοντάδες
ες με κοινοκτημοσύνη στον εμπράγματο πλούτο που σώ
ε υλικό, και πνευματικο και έτσι σε αν όχι χαρούμενα
ευτυχισμένα τουλάχιστον ανεκτα και κυρίως Ανθρώπι
ωρίς υποταγές και εξαρτήσεις γιατί το καθεστώς ιδι
σίας κατώ οχι μόνο απο ευνοϊκες πλουσιοπάροχες και
ώπινε πιό συνθήκες δεν ακέστηκε στην αρχική παρα
η της φύσης: παραβίασε τις προδιαγραφές όσον αφορά
υλλογή με την εργασία και προκειμένου να επιβιώσει
σύστημα ζωής χρειάστηκε να του αλλοιώσει ακόμα πε
τερο τη φύση του Ανθρώπου και να τον υποβιβάσει .
επίπεδο του ζώου.
υποστηρικτές των δυό απόψεων προκειμένου να στηρί
τις απόψεις τους διαμόρφωσαν και τις αντίστοιχες
ίες. Οι θεωρητικοί και των δυό απόψεων άντλησαν τα
ειρήματα από την ζωή του ανθρώπου στο φυσικό του
βάλλον: τη φύση. Η πρώτη διαφορά που υπάρχει ανάμε
ους ειναι α) πώς ο Ανθρωπος έγινε Ανθρωπος και έφ
μέχρι τα άστρα μεσω της: άμυλλας ή του ανταγωνισ
β) ποιά απο τις δύο απόψεις ταιριάζει ή ειναι πιό
ά στην πραγματική φύση του Ανθρώπου, η άμυλλα ή ο α
ωνισμός, και γ) με ποιά μορφή ιδιοκτησίας στα μέσα
γωγής θα πορευτεί στο μέλλον η κοινωνία των Ανθρω
με κοινωνικά ή ατομικά.
θεωρητικοί και των δυό απόψεων άντλησαν τα επιχει
τα απο προανθρώπινη περίοδο. Αυτοί που υποστηρίζουν
η ποιοιδιοκτησιακή κοινωνία μεγαλούργησε στηριγμένη
άμυλλα, ενώ η ιδιοκτησιακή στον ανταγωνισμό.
ων κοινωνικοποιημένων μέσων πηραν σαν παράδειγμα
ωή του Γορίλα και του Χιμπατζή, που βιολογικά ισχυ
νται οτι ειναι πρώτα εξάδερφά μας και οι της ιδιοκ
ας τον εξίσου ανθρωπομορφο Μπαμπουίνο.....
θεση αυτή θα μπεί αναλυτικά το κομμάτι Γορίλας-Μπα
ίνος που υα γραφτεί στο κεφάλαιο μοντουβ-7.....

Ο Μόργκαν ήταν ο πρώτος που κατόρθωσε να κάνει
πραγματικά επιστημονική παρουσίαση της ιστορίας τ
προϊστορικών πολιτισμών, γιατί απο τη μιά έκανε τη
κριση τω διαφόρων φάσεων της εξέλιξής τους και απ
την άλλη αποκάλεψε τις βασικές κινητηριες δυνάμει
που οδηγούσαν στο πέρασμα απο τη μιά φάση στην αλ
Μέχρι τότε, ολόκληρη η τεράστια περίοδο της κοιν
κής ζωής, που προηγήθηκε απο κάθε γραφτή ιστορία, ό
και οι κοινωνικές σχέσεις των πρωτόγονων λαών ήτα
θισμένη στο σκοτάδι. Οι έννοιες του "αγριου κράτου
και της "βαρβαρότητας", έννοιες που χρησιμοποιούντα
χνά για να χαρακτηρίσουν αυτές τις εποχές της Αν
τητας, δεν ειχαν παρά αρνητική για τους αστούς ερε
τές σημασία και σύμφωνα με την είς άτοπον απαγωγή
ρακτήριζαν την απουσία οποιουδήποτε ίχνους που θα
ρούσε να θεωρηθεί σαν σημάδι "πολιτισμού" Απο αυτήν
άποψη πίστευαν οτι η πραγματικά πολιτισμένη Ανθρώ
ξωή της κοινωνίας άρχιζε με τη γραφτή ιστορία της
ρωπότητας. Ετσι όλα όσα αναφέρονταν στην "άγρια κατ
στη" και στη "βαρβαρότητα" υποδηλούσαν γι αυτούς μια
κατώτερη για την οποία ο άνθρωπος θα πρέπει να ντρ
ποται, μια εποχή που προηγήθηκε του πολιτισμού, μια
χή άσχετη και αμελητέα όσον αφορά τη σχέση της με
πλιτισμό, μιά ύπαρξη σχεδόν ζωώδικη, στην οποία η σ
ρονή "πολιτισμένη ανθρωπότητα" δεν μπορεί παρά να β
ι με περιφρόνηση, ρίχνοντάς της ένα επιεικώς κατα
κο και μόνο βλέμα, ετσι που να μην θεωρηθούμε και
τοι απο τους οπαδούς της εξέλιξης.
Στο θεμα αυτό όλοι οι συντελεστές της έρευνας κ
πήρξαν πολλοί, όπως ο Γρόσσε, ο Λίμπερτ, Μπύχερ κλπ
προσπαθούν να αποδείξουν σε αντίθεση με τον Μόργκ
πως η "ιστορική εξέλιξη της Ανθρωπότητος δεν άρχισε
καθόλου απο την κοινή ιδιοκτησία—όπως ισχυρίζεται
Μόργκαν και πολλοί άλλοι—αλλά απο την ατομική ιδι
σία". Αυτοί δεν δέχονται την οργάνωση σε γένη, που
λούσαν τη βάση της κομμουνιστικής οικονομίας παρά
σε μιά ορισμένη φάση εξέλιξης: "Δέχονται το γένος
κατώτερη βαθμίδα ανάπτυξης της γεωργίας, για να απ
δεθεί στην ανώτερη βαθμίδα της γεωργίας και να παρ
ρήσει πάλι τη θέση του στην ατομική ιδιοκτησία" Μ
άν τον τρόπο ο Γκρόσσε, ανατρέπει θριαμβευτικά την
τορική προοπτική του Μόργκαν και του Μάρξ, σύμφωνα
την οποία ο πρωτόγονος κομμουνισμός ήταν το λίκνο
Ανθρωπότητας που εξελίσσεται προς τον πολιτισμό κ
μορφή των οικονομικών σχέσεων που συνόδευσε αυτήν
εξέλιξη κατά τη διάρκεια απεριορίστων αιώνων και
δεν αποσυντέθηκε παρά μόνο με τον έρχομού του πολ
μού, δίνοντας τη θέση του στην ατομική ιδιοκτησία.

όμως ο πολιτισμός,μέσα απο μιά διαδικασία γρήγο
ποσύνθεσης,η κοινωνία των Ανθρώπων,θα επιστρέψει
καινοκτημοσύνη στα μέσα παραγωγής κάτω απο την α
η μορφή της σοσιαλιστικής κοινωνίας.
φωνα με τον Γκρόσσε,ήταν η ατομική ιδιοκτησία
κολούθησε τη γέννηση και την πρόοδο του πολιτισ
ίου να παραχωρήσει προσωρινά τη θέση της στον κομ
ομό με μιά ορισμένη βαθμίδα εξέλιξης,τη βαθμίδα
ατωτερης γεωργικής οικονομίας.Έτσι ο Γκρόσσε και
ν αυτώ σε αντίθεση με τον Μόργκαν,τον Μάρξ,τον Ε
και πολλών άλλων που εχουν διατυπώσει την άποψη
ορχή και η αφετηρία της ιστορίας του πολιτισμού
η καινή ιδιοκτησία και η κοινωνική αλληλεγγύη,
το άτομο και η ατομική ιδιοκτησία."Η Ανθρωπό
ξηλώνει"δεν εξελίσσεται καθόλου προς μιά μοναδι
τεύθυνση,αλλά αντίθετα,στην ποικιλία των συνθηκώ
ης των λαών αντιστοιχεί και ποικιλία δρόμων εξέλι
και στοχων τους".Και σαν κλασικός αστός διανοούμε
χι μόνο αρνείται οποιουδήποτε νόμου κοινωνικής ε
ξης και καταπολεμά με όλες του τις δυνάμεις την
λιακή άποψη,πάνω στην οποία στηρίζεται όλο το οι
ημα της σύγχρονης επιστήμης καθώς και την υλιστι
ντίληψη της ιστορίας και ιδίως τη θεωρία του επιστ
γικού Σοσιαλισμού.Του Σοσιαλισμού που με την πάρο
ου χρόνου θα δημιουργήσει τις απαραίτητες υλικό-
ικές και πνευματικές προυποθέσεις εκείνες ακριβώς
προϋποθέσεις που ίσως δεν μπορούσε να δημιουργήσε
κκαθαρτώς της καινοκτημοσύνης,ώστε να αρχίσει η
ερη μεγάλη κοινωνική επανάσταση που θα επαναφέρει
ΑΞΟΝΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ έ
όσοτε να ξαναβρεί η κοινωνία των Ανθρώπων την ι
μία,την Ανθρωπιά και την Ανθρώπινη αξιοπρέπεια που
φά και βάναυσα κακοποιήθηκε απο το καθεστώς της α
ής ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής.Θα την απαλλά
απο την εκμετάλλευση του Ανθρώπου απο τον Ανθρωπο
αβεβαιότητα και το άγχος:ΘΑ ΞΑΝΑ ΓΙΝΕΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ.
τόπος καταγωγής του Ανθρωπίνου γένους μας ειναι α
άγνωστος.Τα παλαιότερα Εργαλεία που βρέθηκαν στι
τές της Βόρειας Αφρικής και Αγγλίας και οι παλαιό
ι σκελετοί που βρέθηκαν στη Νοτιο-Ανατολική Αφρι
αι τη Νότια Κίνα ανήκουν στην μάδα των Αυστραλοπι
κ.Πρόκειται γιά μιά βαθμίδα ανάμεσα στα Ανθρωποει
αι στον Ανθρωπο και ονομάστηκαν Προάνθρωποι και
ρμινίναι,ανήκουν στο τέλη της Τριταγενούς.
καλαιότερες ομάδες(Προανθρώπων)προέρχονται απο
Αφρική και το Ολντοβαΐ(Ταγκανίκα).Ο Χόμο Νόβα
ες βρέθηκε στο Τερνιφίνι(κοντά στο Οράν της Άλγε
).Ο Χόμο Ερέκτους Μαυριτανικούς στην Καζαμπλάνκα
Μαρόκου(Ατλάνθρωπος).Ο Χόμο Ερέκτους-Ερέκτους(Πι

θηκάνθρωπος)εμφανίστηκε στην Ιάβα περί τα 500.00
Τσού-Κού-Τιέν,Νοτιοδυτικά του Πεκίνου(Κίνα),Βρέθη
Χόμο Ερέκτους Πεκινένσις(ο Ανθρωπος του Πεκίνου)
μεσημβρινή Ευρώπη,κοντά στη Χαϊδελβέργη της Γερμ
βρέεθηκε ο Χόμο Ερέκτους Χαϊντελμπεργκένσις-το π
τερο Ευρωπαϊκό εύρημα.Ο Ανθρωπος της Χαϊδελβέργη
σφάλιζε την τροφή του με το κυνήγι αγρίων θηρίων
φει ο Χάρτμαν στο έργο του:"Ολόκληρη η Ιστορία"εκ
εις Ατλας που μετέφρασε και προσάρμοσε ο Νίκος Μ
Το προοίμιο στην όποια γενική ιστορία του Ανθρ
δεν μπορεί παρά να ειναι η"Βίβλος Γεννέσεως"του:Τ
τορικό του πώς δημιουργήθηκε ο Ανθρωπος.Το Ον αυ
υ σήμερα εχει αλλάξει το πρόσωπο της οικουμένης η
εμφανίστηκε μας διαβεβαιώνουν(ο ακριβής τόπος κατ
γής μας ειναι άγνωστος)όσοι εχουν καταγίνει με τα
αυτό στην Αφρική,με εφόδια λίγο καλύτερα απο εκεί
των πιθήκων που ήσαν τοπεινά εξαδέλφια του.Η ευφυ
υ και η σωματική του ικανότητα προσαρμογής του επ
ψαν να ξοπλωθεί σε όλη τη Γή,να αντέξει στις ανυ
ς ξέστες και τις παγωνίες,να προσαρμόστει στη ξωή
δάσους και την πεδιάδα.Για πάρα πολλες χιλιάδες χ
απο τότε που ο Ανθρωπος ειχε γίνει Ανθρωπος με όλ
ς σωματικές και πνευματικές του ικανότητες,ο τρόπ
της ξωής του,το πολιτιστικό του επίπεδο έμεναν όπ
πρίν στη φυσική του κατάσταση.Ητάν και αυτός ακόμ
λος ένας κυνηγός ανάμεσα στο ξώα,που όλα ήσαν τότ
νηγοί.Ητάν και αυτος ενας συλλέκτης της τροφής αν
στα αναρίθμητα άλλα είδη που συνέλεγαν και αυτά τ
τροφή τους απο τα φυσικά προϊόντα της Γής.Μόνο όπ
ρχισε να καλλιεργεί φυτά-να παράγει προϊόντα-και
ξημερωνει ξώα για την εξυπηρέτηση των αναγκών του
τότε η ξωή του καθώς και η προσωπικότητα του έγιν
απόλυτα Ανθρώπινες.
Στην αρχή ο Ανθρωπος,όπως και κάθε άλλο ξώο,ανα
τηκε να προσαρμοστεί στο περιβάλλον του.Αυτός ήτα
ος για την επιβίωση του,και όσα είδη δεν προσαρμό
ν σε αυτόν τον όρο εξαφανίστηκαν.Αλλά,ο μόνος απ
ξώα,ο Ανθρωπος υίοθέτησε έγκαιρα μια διαφορετική
στο πρόβλημα της ύπαρξης.Αντί να αναγκάζεται να ξ
κεί όπου αυθανούσε η τροφή έγινε ο ίδιος παραγωγό
τροφής του:Προσάρμοσε το περιβάλλον στον εαυτό τ
την ανακάλυψη και τον έλεγχο της φωτιάς,με τη χρή
στέγης και της ενδυμασίας,και κυρίως με τη κατασκ
και χρήση εργαλείων μπορούσε ώς ένα βαθμό να αψηφ
αλλαγές του κλίματος.
Ο Ανθρωπος ειναι Ον κοινωνικό λέει ο Αριστοτέλη
σαν τέτοιο εχει μέσα του,απο τη φύση του,την ανάγ
του άλλου.Νοιώθει την ανάγκη να βρίσκεται σε σχέσ
του άλλους.Ακόμα εχει την ικανότητα να δημιουργεί

υνδέσει σχέσεις με τον συνάνθρωπο. Η Ανθρώπινη ύπαρ
λοκληρώνεται μόνο με τη σχέση του Εγώ προς το Εσύ.
έτσι το Εγώ του Ανθρώπου μπορεί να εξανθρωπιστεί.
, πομπός και δέκτης. Αυτή ακριβώς η διεχωριστεί ικα
το ήταν που του επέτρεψε να γίνει άτομο και να πε
ι να ξεφύγει απο την αρχική άρρηκτη σχέση του με τ
να μετατρέψει τη σχέση εξάρτησης σε σχέσεις
ργασίας. Ο Άνθρωπος είναι φύση. Είναι προϊόν της φύ
δεν μπορεί να είναι σε αντιπαράθεση μαζί της.
προϊστορικός-πρωτόγονος Άνθρωπος συνεργάστηκε αρμο
με τη φύση, σεβάστηκε τους νόμους λειτουργίας της,
ο ιστορικός-πολιτισμένος άνθρωπος που συμπίπτει με
έρασμα στο καθεστώς ιδιοκτησίας αμέσως μετά την ε
άτηση του όχι μόνο δεν σεβάστηκε τους νόμους λει
γίας αλλά απο την πρώτη στιγμή ένας απο τους βασι
του στόχους ήταν και παραμένει η κατάκτηση και η
αγή της φύσης με όλα τα γνωστά αποτελέσματα.

Άνθρωπος με σχηματισμένα τα κύρια χαρακτηριστικά
και το φυσικό του περιβάλλον, όπου θα συνέχιζε τη
του, είχε κληρονομιά, που θα αποτελέσει την προϋπόθε
οι το βασικό υπόστρωμα για όλες τις κατοπινές επο
Αυτό είναι όχι μόνο βασικό αλλά και το διαρκέστερο
ό,τι μας κληροδοτήθηκε. Ενώ ο διάφοροι πολιτισμοί
ν και παρήλθαν, εμείς γεννιόμαστε ακόμη με τα ίδια
τικά όργανα και εξαρτήματα που διαμορφώθηκαν πρίν
ό και πλέον χιλιάδες χρόνια ώς και αυτά ακόμα τα
ερά μας νύχια μας και τους κυνόδοντες, που έχουν
τάση να γίνωνται μακρύτερα απο τα άλλα μας δόντια.

, αυτοί κοινωνιολόγοι στα θέματα της Ανθρωπολογικής
οινωνικής και οικονομολογικής έρευνας ταυτίζουντας
πρωτόγονο κομμουνισμό και την πανάρχαια δημοκρατί
την Γκένται(οικογένεια) που είναι η τελευταία φάση
κοινωκτημοσύνης στα μέσα παραγωγής και ο προπομπό
τρόμο στην ατομική ιδιοκτησία, λειτούργησαν όπως α
βώς και οι επίσημοι εκπρόσωποι του πρόσφατου Χριστι
μού, που θεωρούναν οτι όλες οι πρωτόγονες θρησκείες
υπήρχαν πρίν, δεν ήταν παρά μιά μακρια σειρά περιπ
ήσεων για την αναζήτηση της μιάς, της αληθινής θρησ
κείας, έτσι ακριβώς και με τους αυτους οικονομικλόγους
οι πρωτόγονες μορφές της οικονομίας δεν ήταν παρά
λες προσπάθειες που προηγήθηκαν της ανακάλυψης της
δικής, αληθινής οικονομικής μορφής της ατομικής ιδι
οκτησίας στα μέσα παραγωγής και της εκμετάλλευσης Ανθ
ου απο ανθρωπο, με τις οποίες αρχίζει η γραπτή ιστο
και ο πολιτισμός.
οργάνωση της κοινωνίας σε Γκέντες οδήγησε την και
κή εξέλιξη στο κατώφλι της πολιτιστικής περιόδου,

την οποία ο Μόργκαν, χαρακτηρίζει σαν την πιό μακρ
την πιό πρόσφατη περίοδο της ιστορίας του πολιτισ
Σ αυτήν την πιό πρόσφατη περίοδο και πάνω στα ερε
του πρωτόγονου κομμουνισμού και της πανάρχαιης αρ
ρετίας γεννήθηκε η ατομική ιδιοκτησία και μαζί με
τή η εκμετάλλευση Ανθρώπου απο άνθρωπο, ένας δημόσ
καταναγκαστικός μηχανισμός, το κράτος, καθώς και η
κλειστική κυριαρχίας του άνδρα πάνω στη γυναίκα, τ
στο δικαίωμα της ιδιοκτησίας, όσο και στην οικογέν
και το κράτος. Είναι γεγονός οτι στη διάρκεια αυτή
της σχετικά μικρής ιστορικής περιόδου πραγματοποι
καν μεγάλες και πολυάριθμες πρόοδοι στην παραγωγή
την επιστήμη, στην τέχνη, αλλά επίσης και βαθειές δι
σεις της κοινωνίας σε τάξεις με αντίθετα συμφέρον
και μαζί με αυτά και η υποδούλωση του ανιδιοκτήτο
δρα και ειδικά τη γυναίκα-το θηλυκό αυτό το τέλει
μιούργημα της φύσης.

Μετά το πέρασμα στο καθεστώς ιδιοκτησίας η ζωή
υ Ανθρώπου, έγινε τόσο αδύκη, δύσκολη, σκληρή και απ
ρωπη, που μόνο σαν μιά παρένθεση θα μπορούσε να τη
χθεί. Σαν μιά παρένθεση βραχύχρονη που θα δημιουργ
σε υψιλό επίπεδο σε σχέση με τότε τις υλικοτεχνικ
οϋποθέσεις και τις κοινωνικές εκείνες δομές και θ
ς που θα εξασφάλιζαν την απρόσκοπτη επαναφορά-επι
φή του άξονα της ζωής απο την ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΣΤΗΝ ΕΡΓ
Στο σύστημα που να στηρίζεται αποκλειστικά όπως πρ
την μετακίνηση του άξονα στην: ΕΡΓΑΣΙΑ και μόνο κα
οπως τώρα στην ιδιοκτησία. Στο σύστημα ζωής οπου α
ρωποι γεννιούνται: Ελεύθεροι, Ίσοι και Πλούσιοι αφο
σύστημα με κοινωνικά τα μέσα παραγωγής τον μόνο π
θυσαυρό και περιουσία που έχει ατομικά ο κάθε Ανθ
ειναι το κουφάρι-κορμί του και η: Μυϊκή και η πνευ
κή δύναμη που αυτό παράγει. Περιουσία που όχι μόνα
ρεί να καλύψει-ικανοποιήσεις όλες τις Ανθρώπινες
κες, αλλά και να παραμένει Ανθρωπος με κεφαλαίο. Το
τημα που επέτρεψε στον κάθε Ανθρωπο να ενταχθεί ι
μα και ισόνομα στο κοινωνικό-οικονομικό γίγνεσθαί
που αμοίβονταν αξιοκρατικά τόσο στον οικονομικό, α
τόσο και στην Αξιωματική κοινωνική πυραμίδα και τ
πολιτισμό. Και επειδή επι χιλιάδες χρόνια τώρα οι
φοροι ερευνητές δεν κατόρθωσαν να συνφωνήσουν γιά
πότε άρχισε ο πολιτισμός και πιό χαρακτηριστικό σ
ο μπορούμε να πάρουμε σαν απαρχή έναρξης.

Αν δεχθούμε οτι ένα μεμονωμένο άτομο (μόνο το Εγ
δεν μπορεία να παράγει πολιτισμό, πρέπει να δεχθούμ
τι ο πολιτισμός ειναι προϊόν συνεργασίας (θέλει κα
Εσύ), συνεπώς η συνεργασία ειναι η πιό βασική προϋπ

ου πολιτισμού. Αφού λοιπόν η συνεργασία είναι το
κό δομικό στοιχείο του πολιτισμού, πρέπει να δεχθο
ρτι ο πολιτισμός άρχισε όταν δυό άνθρωποι έδωσαν-
αν τα χέρια τους: αντάλλαξαν χειραψία. Η ενέργεια
εκτός του ότι επιτυφάγησε τη συνεργασία αποτέλεσε
πράξη διαβεβαίωσης ότι όχι μονο δεν του χωρίζει
τε αλλά ότι όλα τους ενώνουν. Και επειδή πολιτισμός
ινει και προυποθέτει άθλους: είναι πρόκληση και από
η επρεπε να ενώσουν και τις δυνάμεις. Χωρίς να ενώ
τις δυνάμεις δεν θα μπορούσαν να ανταποκριθούν
τασες εξωτερικές προκλήσεις. Πρόκληση και ανταπόκ
. Αυτός είναι ο Νόμος της Ζωής. Νόμος Αιώνιος. Σταθε
συντελεστής της ζωής και της ιστορίας.
πρώτη μεγάλη πρόκληση μετά την χειραψία, ήταν η συ
σία με τη φύση γενικά και το άμεσο γεωγραφικό πε
λλον ειδικά: Αντί να αναγκάζεται να ζεί εκεί που υ
ε άφθονη φυσική τροφή, να γίνει ο ίδιος παραγωγός
τροφής του. Από συλλέκτης να γίνει παραγωγός. Να προ
σει το περιβάλλον στις ανάγκες του ετσι ώστε να έ
την τροφή του εκεί όπου ζούσε. Η επιτυχία αυτή ήταν
όμενως μεγαλος σταθμός προς τον πολιτισμό.
φύση στους τραχύτερους γεωγραφικούς σχηματισμούς
προκαλεί και ενισχύει τις ανθρώπινες δραστηριοτητε
Ελληνικός πολιτισμός δεν άνθισε στη χλιαρή και υγ
ιωτεία, αλλά στην ξερή και σχεδόν άγονη γή της Αττι
Οι προκλήσεις της κατάκτησης αποσαλώνουν τον αγώνα
ανθρώπου. Οι αδιάκοπες προκλήσεις κάνουν τον ανθρω
α ξεί πρωϊκό το πεπρωμένο του, να απλώνεται στο
της ιδέας να ανταποκρίνεται με τις εμπράγματες κα
ήσεις του στοχασμού. Δεν λυγίζουν τον ανθρωπο οι ό
ς προκλήσεις όσο είναι ενωμένος, είναι και ψυχοσωμα
δυνατος. Η ανταπόκριση στις φυσικές και όποιες άλ
προκλήσεις ήταν ο τρίτος μεγάλος σταθμός. Και ήταν
λος γιατί η ανταπόκριση στην πρόκληση του επέτρε
α δημιουργήσει τις υλικές προϋποθέσεις-τον τεχνι
πολιτισμό-να απαλλαγεί από τις ανάγκες της καθημερ
να ανυψωθεί πνευματικά: να καλλιεργήσεις εκτός από
σωματικές και όλες τις άλλες έμφυτες ικανότητες έτ
οτε να αναπτύξει και τον-πνευματικό πολιτισμό. Τον
τισμό του Νού για να ξεπεράσει το καταλυτικό συν
πλο του φόβου και της ανασφάλειας για να μπορέσει
κεφτεί για το αύριο. Να εξασφαλίσει την Δήμητρα και
Βάκχο που βάζει σε κίνηση τον μηχανισμό της ζωής.
νθρωποι της καινοκτημοσύνης έκαναν πράξη ζωής γε
αυτό που αργότερα οι Ρωμαίοι "πρόϊμοι σεξολόγοι"
ίπαν για το Σέξ με το γνωμικό "Όπου η Δήμητρά και
κχος δεν μπαίνει απο την πόρτα ο έρωτας φεύγει απο
παράθυρο".
πολιτισμός είναι προϊόν-παράγωγο του Νού. Ο Νούς σε

ανθρωπινικού τρόπου

συνεργασία με την κοιλιά παράγει τον πολιτισμό. Η
ά-η αλόγιστη-κοιλιά τον καταστρέφει. Η αλόγιστη κ
οχι μόνο δεν αναπτύσσει πολιτισμό, αλλά για την
ποίησή της εκπαιεί και τον ήδη υπάρχοντα. Το ίδιο
ει για την Ανθρωπιά, τις Ανθρώπινες αξίες, το δίκ
την ισοτιμία, την ισονομία και την συμπεριφορά. Στ
οτώς της κοινοκτημοσύνης παρά τα λίγα και πρωτόγ
σα παραγωγής σε σχέση με αυτά που είχε μετά η αν
τητα στο καθεστώς της ιδιοκτησίας είχε καταρθώσε
νυψώσει τη στάθμη της ζωής του Ανθρώπου απο την
και να την πάει στον εγκέφαλο-το Νού-και να κάνε
υλικο-τεχνική υποδομή. Η Αττική ήταν η πιό φτωχή
χή του Ελλαδικού χώρου, επειδή όμως εξακολουθούσε
ατηρεί ακόμα νωπά υπολείμματα απο το επίπεδο τα
μεγαλούργησαν. Για να κατέβει αργότερα στο σύστημ
οκτησίας στο επίπεδο της κοιλιάς. Ο πολιτισμός τη
λιάς θαλώνει την όραση και αποπροσανατολίζει το Ν
πολιτισμός της κοιλιάς ειναι πολιτισμός της κυρι
πάνω στη φύση και τον Ανθρωπο. Αποκαλύπτει τη λησ
σχέση με τη φύση, τον Ανθρωπο και με οτιδήποτε τα
και το δημόσιο. Σε αυτόν τον πολιτισμό ο λαός βιώ
ς όποιες προκλήσεις και αγωνίζεται να τις κατανι
ο πολιτισμός της κοιλιάς τον μετατρέπει-μεταμορφώ
σε μιά καταναλωτική μηχανή. Ειναι η αναπαραγωγή τη
λιότητας του συστήματος της ιδιοκτησίας.

Ο Ανθρωπος, αγωνίζεται αδιάκοπα και δεν θα πάψει
αγωνίζεται με τους τραχείς και δύσκολους εξωτερικ
και εσωτερικούς όρους, που εμποδίζουν την ελεύθερη
γρηγορότερη κίνηση της ζωής απο τον εσωτερικό και
τερικό περίγυρο, δέχεται κάθε στιγμή μεγάλες και
ρές προκλήσεις. Προκλήσεις πού που δεν τις αντιμετ
ζει παθητικά, αλλά θαρραλέες δημιουργικές κάθε φορ
τιδράσεις και με πρωϊκες και πνευματικες αντιποκρ
ις. Ο πολιτισμος δεν ειναι κάτι το στατικό, κατί πο
νεται-έγινε μιά και έξω. Δεν ειναι μόνο το ήδη μνη
μένο και αποθυσαβρισμένο και δεν σχετίζεται μόνο
τα γράμματα και τις τέχνες όπως υποστηρίζουν οι
ρες της ιδιοκτησίας. Βέβαια στο χώρο του πνευματικ
πολιτισμού, σε αντίθεση με τον τεχνικό πολιτισμό
παρατηρούμε κάποια αλληλοδιαδοχή των διαφόρων φάσ
η σχέση αυτή δεν υπάρχει στον πνευματικό. Εχουμε
όδους ακμής και περιόδους παρακμής. Δεν υπάρχει μ
συνεχής εξέλιξη και άνοδο, όπως στον τεχνικό.

Μελετώντας κανείς την ιστορία διαπιστώνει πως
τους ιστορικούς και λάτρες της ατομικής ιδιοκτησ
δεν υπήρξε πρίν απο το καθεστώς ιδιοκτησίας κοινω
γίγνεσθαι, οργανωμένη κοινωνία παρά μόνο ο άγριος
ρωπος της προϊστορίας και ο πολιτισμός της ιστορ

ιτισμός της δεινοκτησίας.

οί οι ιδιόμορφοι ειδικά κατασκευασμένοι και ακρι
ρωμένοι "ιστορικοί", αυτοί που θέλουν να θεωρούν
αυτό τους "ιστορικές αυθεντίες" ταλμούν προς χάρη
ών ειδικών συμφερόντων οχι μόνο να διαστρεβλώνο
ην αλήθεια για την προϊστορία αλλά και την ιστορί
ι εκπρόσωποι σε γραπτές και λεπτομερείς μαρτυρίες
πειχείο για γεγονότα που εγιναν σε διαφορετικές
ς και τόπους. Και επειδή η δεν υπάρχει ταυτόχρονο
μα απο την προϊστορία στην ιστορικά ερμηνεύουν ά
ρέσει και συμφέρει στην ολιγαρχία της ιδιοκτησί
ην προϊστορία. Είναι αυτοί που όπως οι σκόροι φτε
χουν γύρω απο το φως της λάμπας, έτσι και αυτοί
ιαστάζουν να αφετεριαστούν πρώτα και να διαστρεβλω
προσαρμόσουν μετά προϊστορία και ιστορία μόνο
μόνο για να φανούν αρεστοί στην ολιγαρχία για να
ούν να στριφογυρίζουν στα κράσπεδά της.
α να το πετύχουν αυτό οχι μόνο παραγνωρίζουν, αλλά
αμφισβητούν την τεράστια σημασία που ειχε για την

όρφωση του πολιτισμού η προσφορά των απώτερων προ
ν μας που έζησαν την εποχή που προηγήθηκε του ιδι
στιακού πολιτισμού. Παραγνωρίζουν ή και διαγράφουν
εγονός οτι ο βασικός σωματικός και πνευματικός ε
λομός του Ανθρώπου ειναι απο τα πιό πολύτιμα και
ιάκριτα κληροδοτήματα που παρέλαβε-μετέφερε ο Αν
ος απο την εποχή που ακόμα δεν ήταν ολοκληρωμένος
ωπος-αποτελεσε ενα πανίσχυρο παράγοντα στη δημιουρ
του σύγχρονου ιδιοκτησιακού πολιτισμού. Αυτή η κλη
μιά έδωσε νόημα και διαστάσεις σε κάθε τί που μέ
την Ανθρώπινη Ζωή δεν ειναι καθαρά λογικό και πνε
ικό. Ειναι αυτό που κληρονόμησε η κάθε εποχή απο
αμέσως προγενεστερη. Με την ιστορία όμως η κατάστα
ίναι καπως διαφορετικά. Και αυτό γιατί οι ιδιοκτή
των μέσων παραγωγής και κατ επέκταση και της ιστορί
ξου των λακέδων που περιστρέφονται γύρω τους καταδ
ουν καθε μνημείο που θα μπορούσε να τους θυμίσει ο
άποτε η κοινωνία των Ανθρώπων υπό καθεστώς κοινοκ
τήσης στα μέσα παραγωγής οχι μόνο μεγαλούργησε, αλ
αι οτι έκτοτε οι κοινωνία των ανθρώπων παρεύεται
ς κοινωνικές δομές που αυτοί δημιούργησαν. Αποστ
ντται και τη σκέψη ακόμα οτι ήταν, ποτέ δυνατόν εκεί
ι κοινωνικές δομές οχι μόνο θα άντεχαν στον χρόνο
νοτικά, δημοτικά και αργότερα εθνικά κύτταρα κοινοκ
τήσης-και την κακοποίηση αλλά και οτι θα περιείχαν
έν δυνάμει οχι απλώς τα σπέρματα αλλά και τις βασι
δομές για την επιστροφή στην Ανθρωπιά και τον Ανθ
νο πολιτισμό. Πολύ περισσότερο δεν θέλουν να παρα

δεχθούν ότι υπήρξαν κάποιες φάσεις στην ιστορία των γονων κοινωνιών κατά τις οποίες θα κινηθηκαν αυτ δυναμικά απο οποιοδήποτε πολιτισμένη κοινωνία.

Προκειμένου να παρατείνουν το χρόνο επιστροφής μετοκίνηση του άξονα της ζωής απο την ιδιοκτησία πάλι στη εργασία-έχουν καταστρεψει μνημεία και γ την ιστορία κατά τέτοιον τρόπο,έτσι που καθώς κο ζουμε προς τα πίσω να μην βλέπουμε-να υπάρχη μιά μής ιστορίας που να μας συνδέει και να την συνεχ εμείς,αλλά ένα απέραντο κενο.Ενα καταπληκτικό θέ πίων και μορφών ζωής,χωρίς όμως πουθενά να συναν με έστω και την πιό αμυδρή αναλαμπή επιστήμης κα τισμού.Ομως παρ όλες τις ασχήμιες και αλχυμίες π χει κάνει η ιδιόκτητη ιστορία να εξαφανίσει κάθε θα θύμιζε το επάρατο παρελθόν ή κληρονομία που π προϊστορία απο την προανθρώπινη και η ιστορική σ προϊστορική ήταν και παραμένει τεράστια και ανυπ στη και ειναι αυτή η ανεκτίμητη κληρονομιά που φ την πορεία της Ανθρωπότητας προς την επαναφορά τ να της ζωής στην αρχική του θέση.

Αυτόν τον αρχαίγανο ανθρώπινο πολιτισμό που πα ρίζουν και διαστρεβλώνουν ειναι αυτός που μας κλ τησε τις θεμελιώδεις γνώσεις σε ό,τι αφορά την ε ση και τον έλεγχο των ζώων και των φυτών.Ειναι α προϊστορικός Ανθρωπος της παλαιολιθικής εποχής π λε τις βάσεις των επαγγελμάτων που ακολούθησε ο πος σε ολόκληρη τη Γή σχεδόν μέχρι τη βιομηχανικ νάσταση.Ειναι αυτός που ανακάλυψε και υπέταξε τη και μέσω αυτής αντιμετώπισε το κρυο,νίκησε το σκ έλυωσε τα μέταλλα και έψησε το ψαγητό και στην ν κή εποχή κάνει δυό άλλα μεγάλα βήματα:καλλιεργεί και συστηματοποιεί την κτηνοτροφία.Το πέρασμα απ στάδιο του κυνηγιού στη Γεωργία υπήρξε ένας τόσο τικός σταθμός ανάλογος με την βιομηχανική επανάσ Το ίδιο συμαντικοί σταθμοί ήταν η ανακάλυψη και απλή χρήση του τροχού,του τόξου και του γραπτού

Οταν προς το τέλος-μετέχμιο-της προϊστορίας σε ριομένο σημείο της ανάπτυξής τους οι τότε παραγω δυνάμεις της κοινωνίας άρχισαν να έρχονται σε σύ ση με το περίβλημα των παραγωγικών σχέσεων και π ρουση αυτη διέγραψε την μετακίνηση του άξονα της της κοινωνίας των Ανθρώπων απο την εργασία στην ποία άρχισε να διαμορφώνεται η κοινωνική ανισότητ τοτε όλοκληρος ο χώρος της ιστορίας παρ όλο που γ κε και εξακολουθεί να γράφεται ιδιοκτησιακό-ταξικ ανδροκεντρικά,δεν ειναι τίποτε άλλο παρά το μεγά

ου μεγάλου, των επικού δρόματος, της πάλης των αρ
ων κατά των αρχόντων, που μέσω της ιδιοκτησίας επέ
την κοινωνική ανισότητα. Ανισότητα που στην αρχέ
μακρόχρονη πορεία του Ανθρώπινου γένους, ούτε υπήρ
τε ήταν δυνατόν να υπάρξει. Δεν υπήρξε άλλο κοινω
γεγονός που να έχει τόσο μεγάλες και καθοριστικής
λες επιπτώσεις στην Ανθρώπινη ζωή, στην Ανθρώπινη
ριφορά και στη διαμόρφωση του ψυχικού κόσμου, απο
κοινωνική ανισότητα.
λοί φιλόσοφοι και κοινωνικό-οικονομικοί ερευνητές
ο Μόργκαν, ο Μπάχοφεν, Ενγκελς, ο Ρουσσώ και πολλοί
, σε αντίθεση με αυτούς που θεωρούν ότι η ανισότη
ναι καθιερωμένη απο τις ίδιες τις φυσικές συνθήκε
τα γραφτά τους έχουν αποδείξει ότι η ανισότητα ει
αινόμενο σαφώς κοινωνικό, άγνωστο στο στάδιο της
γονης ζωής του Ανθρώπου και δέχονται ότι αρχική
ρία της ανισότητας, αλλά και κάθε κοινωνικού κακού
τη ρίζα του στην ατομική ιδιοκτησία. Όσον αφορά
ο πότε και πώς πρωτοεμφανίστηκε και με ποιά μορ
ατομική ιδιοκτησία υπάρχουν διάφορες απόψεις. Αλ
ένε πως υπήρχε απο καταβολής κόσμου, ενώ άλλοι ο
εμφανίστηκε προς το τέλος της προϊστορίας. Όταν
ότε παραγωγικές δυνάμεις πρέπει σε σύγκρουση με τι
αγωγικές σχέσεις, άλλοι ότι ήταν εμπράγματη-Ρουσ
ε τον πάσαλο που έφραξε το πρώτο κομμάτι γης-και
ι ότι πρώτα σκέφτηκε και μετά έφραξε.
προγονός μας αντί να αναγκάζεται να ζει εκει που
νούσε η τροφή, έχυνε ο ίδιος παραγωγός της τροφής
Ο μόνος τρόπος να γίνει παραγωγός και ο μόνος χώ

που μπορούσε να το πετύχει αυτό ήταν η γη που και
κίνητη ήταν και από αυτήν έπερνε τα έτοιμα για
ωή του προϊόντα. Έπρεπε να γίνει γεωργός. Για να γί
όμως γεωργός έπρεπε να μελετήσει τη συμπεριφορά
φύσης. Για το σκοπό αυτό η κοινωνία όταν εξασφάλισε
ρώτα πλεονάσματα που μπορούσαν να θρέψουν μερικούς
ώπους απάλλαξε τον αντίστοιχο αριθμό συνανθρώπων α
την όποια χειρονακτική εργασία και τους ανάθεσε να
τήσουν τη συμπεριφορά της φύσης γενικά και των φυ
ειδικά. Με το πέρασμα του χρόνου οι Άνθρωποι αυτοί
πραν περισσότερες γνώσεις σε σχέση με τους χειρό
ες όσον αφορά τη συμπεριφορά της φύσης και ειδικά
η γεωργία, που δε συντελεί στη χρησιμοποίηση καρπώ
ου γίνονται απο μόνοι τους στο έντερα, αλλά στη πα
ωγή και πολλαπλασιασμό των καρπών που θέλει η και
α. Οι Άνθρωποι-τρεφόμενοι απο το σύνολο παρατηρητέ
ρου της παρατήρησης ήταν οι πρώτοι που πλούτισαν σε
ρεις. Έγιναν όχι μόνο πιό σύνθετοι σε σχέση με τους

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ΕΤΟΣ 1998

ΜΗΝΑΣ 9 ΕΒΔ. 37

ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ 06.00

ΔΥΣΗ ΗΛΙΟΥ 18.46

ΣΕΛΗΝΗ 17 ΗΜΕΡΩΝ

7

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ
–	1	2	3	4	5
7	8	9	10	11	12
14	15	16	17	18	19
21	22	23	24	25	26
28	29	30	–	–	–

ΔΕΥΤΕΡΑ

MONDAY 250-115 SEPTEME

Εὐόδου και Ονησιφόρου αποστ.

π.μ.

9

10

11

12

μ.μ.

1

2

3

4

5

6

7

8

9ος

άλλους,αλλά και ικανοί με τις γνώσεις που απόκτησ
δράσουν μόνοι σαν άτομα.Είχα αποκτήσει μιά αξιόλο
πνευματικές γνώσεις.Μια περιουσία.Το πρώτο συνεπ
ριουσιακό στοιχείο που έγινε διοκτησία είναι π
και όχι το αντικείμενο.Αυτή η πρώτη κλοπή και π
κατόχρηση.Ιδιοποιήθηκε τις γνώσεις που αποκτησε
μέσα και τον χρόνο που του πρόσφεραν άλλοι-η ομά

Και οποιος εχει τη γνωση επιβάλει και ελέγχει
εξουσία.Πρίν απο το καθεστώς ιδιοκτησίας η εξουσία
την μορφή της υπόδειξης και της προτροπής ασκείτα
ρίως απο την Μητέρα όπως σε όλο τον ζωϊκο κόσμο κ
γότερα απο την ομάδα:απο τους ενήλικους τους ανή
Αυτή η εξουσία αυτό που λέμε σήμερα με την πλατε
νοια και σημασία:αγωγή-εκπαίδευση που στην πράξη
νει την μετάδοση γνώσεων,εμπειριών,αρχών δεξιοτή
και συνηθειών απο τους μεγάλους στους μικρούς,απ
έμπειρους στους άπειρους.Το πρωτόγονο κοινοτικό σ
μα ειχε κάθε λόγο να την ασκεί αυτην την εξουσία
κειμένου να προεκτείνει και να εμβαθύνει με τον
αυτό τις γνώσεις και τον υλικό πλούτο της κοινότ
Η κοινότητα ασκούσε εξουσία γνώσης και πολιτιομού
ασκούσε εξουσία εξοναγκασμού και υποταγής όπως σ
να ασκείται μέτα το πέρασμα στο καθεστώς ιδιοκτη
Στο καθεστώς ιδιοκτησίας η εξουσία είναι δικαίωμα
κούμενο απο κάποιον-ιδιοκτήτη-σε βάρος ενός άλλου
σώπου ή πράγματος.Είναι η δύναμη που περιορίζει
ελευθερία και την θέληση ενός άλλου ανθρώπου με
δές και εντολές,αλλά και με τη χρήση εξαναγκασμού
όλα τα μέσα βίας που εχει στη διάθεσή της η εξουσ
Δεν υπάρχει χειρότερο και πιό τρομοκρατικό πράγμα
τον άνθρωπο είναι να να υποτάσσεται στη θέληση τ
λου και το ακόμα πιό χειρότερο να του παίρνουν α
κάρτητα με ποιόν τρόπο το όποιο αποτέλεσμα της απ
προσπαθειά του.

Το ουσιαστικό εξουσία είναι παράγωγο του ρήματος
ξουσιάζω.Το ρήμα εξουσιάζω μεταφράζεται:εχω εξουσ
διαθέτω κάτι όπως θέλω,ασκώ εξουσία,κυβερνώ.Η εξ
στο διάβα των αιώνων,όπως και πολλά άλλα πράγματα
χει αλλάξει στον τρόπο που ασκείται και για λογα
μό πιονού ασκείται.Εκείνο που δεν άλλαξε είναι σ
εξουσία απο τότε που ο Ανθρωπος άρχισε να οργανώ
τις πρώτες κοινωνικό-οικονομικές δομες μέχρι σήμε
σκούνταν και ασκείται απο τους ενήλικες στους ανή
ους.Απο τους γέρους και όχι απο τους νέους.Την ασ
αυτός που πρόκειται να πεθάνει και όχι αυτός που
ται στη ζωή.Η μορφή και το περιεχόμενο-οι στοχοι
εξουσίας εξαρτάται απο το ποιός είναι ιδιοκτήτης
μέσα παραγώγης:Αν είναι της κοινότητας ασκείται σ

ρθηκε πιο πάνω και απο τον ενήλικες μια και αυτ
χουν τις εμπειριες και τα κίνητρα ειναι πθικά και
ικονομικα.Αν όμως ειναι ατομικά που τα κίνητρα
εσουσία ειναι κάτ εξοχην οικονομικά και κληρονομι
αποτελέσματα της άσκεισης ο λογος του γέρου ιδι
τη και ας στηρίζεται στα δεκανίκια ειναι Νόμος με
ικονομική δύναμη που διαθέτει-του γέρου της καινό
ειναι πρατροπή προς μιμιση-ενώ ο νέος που μπαί
στη ζωή και προσφέρει δεν εχει λογο απο τον φόβο
ποκλήρωσης που εχει ο γέρος ιδιοκτήτης.

σσια

ύτιο,η μετάβαση απο το καθεστώς της κοινοκτημοσύν
το καθεστως ιδιοκτησίας ούτε εύκολα και χωρίς αν
αση και αντίσταση εγινε,ούτε απο την μια μέρα στην
Υπήρξε αντίσταση και ειδικό απο την πλευρά των γυ
άν που η διαγραφόμενη αλλαγή την έβαζε απο την πρω
εδρία στο περιθώριο.Απόδειξη οτι υπηρξαν αγώνες α
εί το γεγονός οτι για να επιβληθεί χρειάστηκε εκ
πο τη δική της δύναμη:την Θεϊκή και την Ηθική στή
αλλά και την Νομική κατοχύρωση ώστε να γινει απο
η.Το καθεστώς ιδιοκτησίας για να εξαλείψει και τα
ταία ίχνη αμφισβήτησης έβωσε στην ιδιοκτησία:Θεϊ
ϊκή και νομική υπόσταση.Ετσι βλέπουμε η Ανατολή
ίνει Θεϊκή προέλευση στην ιδιοκτησία,η Ελλάδα να
στηρίζει πθικά και η Ρώμη να την κατοχυρώνει νομι
Νόμοι κάτω απο τους οποίους μπορεί να υπάρχει
να λειτουργήσει η ιδιοκτησία:α)Νόμος του κέρδους
της συγκέντρωσης και γ)της συγκεντρωποίησης ειναι
παράδεκτοι και απανθρωποι που ειναι αδιανόητο να
αποδεκτεί κανείς αδιαμαρτύρητα.Γι αυτό και σήμερα
ύστερα απο 7.000 ή 8.000 χιλιάδες χρόνια απο τό
ου επεβλήθηκε το καθεστώς της ατομικής ιδιοκτησίας
μέσα παραγωγή και παρά πολλά και δροκωντια μέτρα
πάρθηκαν η αμφισβήτηση εξακολουθεί να υπάρχει.Την
οτώνουμε στο πρώτο άρθρο όλων Συνταγμάτων του κα
λιστικού κόσμου που αναφέρεται ρητά στο"απαραβίαστ
ης ατομικής ιδιοκτησιας"ή κατά άλλη διατύπωση:"η ι
τησία τελεί υπο την προστασίας του κράτους"
τά το περασμα στο καθεστώς ιδιοκτησίας,έγινε.....

ιδιοκτήτες γνωρίζοντας το μέγεθος του εγκλήματος
θα διαπράξη η ατομική ιδιοκτησία,δεν αρκέστηκαν μό
τη Θεϊκή,πθική και νομική κατοχύρωση αλλά μέσω του
τού λόγου την κατοχύρωσαν και πολιτισμικά.Ολόκληρη
λτούρα ειναι γραμμένη ιδιοκτησιακά και ανδροκεντ
Ειναι τόσο απαράδεκτος και απάνθρωπος ο τρόπος
/////////
τικά με τον όρο Γκέντα(οικογένεια ή και σύνολο

οικογενειών)που ήταν και η τελευταία φάση της κο
κτημοσύνης στα μέσα παραγωγής και ο προπομπός γι
πέρασμο στο καθεστώς ιδιοκτησίας και τον τρόπο π
τή λειτουργούσε μέχρις ότου οι Ευρωπαίοι κατάκτα
την Αμερική το 1498.

"Κάθε φυλή-γράφει ο Μόργκαν για την πρωτόγονο
μουνιστική οργάνωση της κοινωνίας των Ινδιάνων τ
μερική,έτσι όπως αυτή ανθίζε ακόμα,όταν οι Ευρωπ
κατάχτησαν την Αμερική-ειχε τη δική της εδαφική
ση που ανήκε σ όλα τα μέλη της φυλής,και κάθε φυ
ομάδα συγγενών φυλων ήταν μιά κοινοτητα που ζούσ
τά τρόπο κομμουνιστικό,στα πλαίσια της οποίας δε
ρχαν ούτε πλούσιοι,ούτε φτωχοί,ουτέ τεμπέληδες,ο
δουλευταράδες,ούτε αφέντες,ουτε δούλοι,κι όλες σ
θέσεις ρυθμίζονταν απο την ελεύθερη συνέλευση κα
αβίαστη απόφαση όλων των μελών.Όλα τα μέλη εινα
θεροι Ανθρωποι,που εχουν σαν καθήκον να προστατε
την ελευθερία των συνανθρώπων τους.Εχουν όλοι ί
καιώματα-ούτε ο αρχηγός σε περίοδο ειρήνης,ούτε
λεμικός αρχηγός δεν μπορού να διεκδικήσουν κανέν
νόμιο,όποιο και αν ειναι αυτό.Αποτελούν μιά Αδερ
τα,της οποίας όλα τα μέλη δυνδέονται μεταξύ τους
δεσμούς συγγένειας.Η Ελευθερία,η Ισότητα και η Α
φότητα,αν και ποτέ δεν έγιναν νόμοι,αποτελούσαν
βασικές αρχές της Γκέντας,και αυτή με τη σειρά τ
ποτελούσε τη βασική δομη ολοκλήρου του κοινωνικο
τήματος,τη βάση της οργάνωσης της Ινδιάνικης κοι
ς.Αυτό εξηγεί την τόσο μεγάλη σημασία που αποδίδ
Ινδιάνοι στην έννοια της ανεξαρτησίας και της πρ
κής αξιοπρέπειας,πράγμα που φαίνεται απο όλη τη
ριφορά τους και όλος ο κόσμος αναγνωρίζει".

Να,ποιά ήταν η άποψη του Μόργκαν για το σύγχρο
λιτισμό μας,απο την οποία ξεκινώντας βγάζει τα σ
άσματά του στην κλασσική του έρευνα:"Με τον ερχο
υ πολιτισμού,η αύξηση του πλούτου έγινε τόσο τρο
κή,οι μερφές του πλούτου τόσο ποικίλες,η εφαρμογ
πων πλουτισμού γενικεύτηκε τόσο πολύ,η διαχειρισ
προσανατολίστηκε τόσο επιδέξεια στα συμφέροντα τ
τεχόντων,έτσι ώστε αυτό ο πλούτος έγινε απέναντι
μιά αχαλίνωτη καταπιεστική δύναμη.Το Ανθρώπινο π
βρίσκεται ετσι εγκαταλελειμένο,αλλά και γοητευμέ
μπροστά την ίδια του τη δημιουργία.Θα έρθει αστρ
καιρός,όπου η Ανθρώπινη λογική θα υπεριοχύσει γι
δαμάσει τον πλούτο,θα αποκαταστήσει τις σχέσεις
σα στο κράτος και τον πλούτο που προστατεύει,κκ
βάλει στη σωστή τους βάση τα όρια των δικαιωμάτω
ιδιοκτησίας.Τα συμφέροντα της κοίνωνίας βρίσκοντ
ό ψηλά απο τα συμφέροντα των ιδιοτών και ανάμεσ

τις δύο κατηγορίες συμφερόντων πρέπει να αποκατα
ών σχέσεις δίκαιες και αρμονικές. Αν η πρόοδος πρέ
να αποτελέση το Νόμο του μέλλοντος, όπως έγινε και
θορελθόν, τότε το κυνήγι του λαπύτου δεν μπορεί να
ελεί τον μοναδικό σκοπό της Ανθρωπότητας.
αυρός που πέρασε απο τις αρχές του πολιτισμού δεν
παρά ένα μικρό κομμάτι απο τη ζωή της που ορθώνε
πειλητικά μπροστά της.
αποσύνθεση της κοινωνίας βαραίνει σαν απειλή πάνω
αι αποτελεί την κατάληξη μιάς ιστορικής εξέλιξης
οποία ο μοναδικος τελικός σκοπός της ειναι ο πλο
Γ.ο μιά τέτοια εξέλιξη περιέχει μέσα της τα στοι
της ίδιας της αυτοκαταστροφής. Η δημοκρατία στη
ποη, η αδερφότητα στην κοινωνία, η ισότητα στα δικ
χτα, στη γενική μόρφωση, θα διέπουν την επόμενη ανώ
φαση της κοινωνιας, στον ερχομό της οποίας η λογι
επιστήμη και η εμπειρία θα συμβάλλουν κατά τρόπο
ιο. Αυτή η νέα φάση της ιστορικής εξέλιξης θα ξανά
ανέψει-αλλά σε μιά ανώτερη μορφή-την ελευθερία, τη
ότητα και την αδελφότητα που κυριαρχούσαν τις αρ
ς Γκέντες".
ο το γραφτό του βλέπουμε πώς η συμβολή του κ Μάρ
στη γνώση της ιστορίας της οικονομίας ειναι εξ
ικό μεγάλης σημασίας. Η πρωτόγονη κομμουνιστική οι
μία ήταν μέρχι τότε σχεδόν άγνωστη και δεν ειχε ε
θεί παρά μόνο σαν μιά σειρα απο εξερευνήσεις και όχι
την παρουσίασε ο κ Μόργκαν, σαν τον γενικό κανόνα
λογικής εξέλιξης των πολιτισμών, στα πλαίσια μιά
νίας οργανωμένης σε Γκέντες. Αποδείχθηκε έτσι, οτι
ωτόγονος κομμουνισμός με τη δημοκρατία και τη σή
ητα που αντιστοιχούσε σε αυτόν, αποτέλεσε το ΛΙΚΝΟ
κοινωνικής εξέλιξης.
προϊστορία αρχίζει με την εμφάνιση του Ανθρώπου
στη ΓΗ, και προσπαθεί να ερμηνεύσει τα άγραφα ίχ
ης παρουσίας του και τη δραστηριότητα του, και
βαθμό που ειναι δυνατόν να τα ταξινομήσει. Επεκτεί
ας τον ορίζοντα του προϊστορικού παρελθόντος, ο Μό
γ θεώρησε οτι όλος ο συγχρονος πολιτισμός, με την
ική ιδιοκτησία, τις ταξικές διαιρέσεις, το καπιταλι
ό κράτος του και τον καταναγκαστικό γάμο του, δεν
παρά μιά μεταβατική βαθμίδα που προήλθε απο τη
ύνθεση της πρωτόγονης κομμουνιστικής κοινωνίας
το μέλλον πρέπει με τη σειρα της να δώσει τη θέ
ης σε ανώτερες κοινωνικές μορφές.
το έργο του ο Μόργκαν πρόσφερε ως ένα βαθμό, μιά
ερη υποδομή στο έργο του Μάρξ και Εγγέλς, απόδειχνυ
ς οτι η κομμουνιστική δημοκρατική κοινωνία περιλα
ει-αν και κάτω απο πρωτόγωνες μορφές-όλο το μακρο
παρελθόν της Ανθρώπινης κοινωνίας που προηγήθηκε

απο το σημερινό πολιτισμό.Η ευγενική παράδοση του
ρινού παρελθόντος έτεινε έται το χέρι στα επαναστ
ά ιδανικά του μέλλοντος,ο κύκλος της γνώσης θα ξα
λείση αρμονικά και με αυτήν την προοπτική όλος ο
χρονος κόσμοςόπου βασιλεύουν οι ταξικέ διαιρέσεις
η εκμετάλλευση και που οι καλό πληρωμένοι κοντυλο
ι ισχυρίζονται οτι ειναι ο καλύτερος κόσμος που θ
μπορούσε να υπάρξει,ο ανώτατος σκοπός της παγκόσμ
ιστορίας,δεν ειναι παρά μιά μικροσκοπική μεταβατ
βαθμίδα στη μακραίωνη πορεία της Ανθρωπότητας προ
την πρόοδο και τον πολιτισμό.

Η κοινοκτημοσύνη στα μέσα παραγωγής αποτέλεσε τ

ση μιάς αυστηρά οργανωμένης οικονομίας,που γι πολ
κρες χρονικά εποχες πρόσφερε την μεγαλύτερη παραγω
τητα και την καλύτερη κατοχύρωση της ύπαρξης της
νωνικής συνοχής.Η αργή,όμως,αλλά σταθερή άνοδο τη
ραγωγικότητας της εργασίας ερχόταν σε αντίθεση-σύ
ση με την κομμουνιστική οργάνωση της κοινωνίας.Σ
κάλπους αυτής της κοινωνικής οργάνωσης επιτελέσθη
το αποφασιστικό πέρασμα στην ανώτερη βαθμίδα της
γίας και σε συνέχεια στο πέρασμα στο καθεστώς της
μικής ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής.

Ο πολιτισμός πλάθεται-παράγεται μονάχα όταν όλε
κοινωνικές δυνάμεις του κόσμου ισορροπούν και συνε
ξονται αρμονικά μεταξύ τους και αρμονική συνεργα
σημαίνει αν οχι απόλυτη ταύτιση συμφερόντων,τουλά
ων σύμπτωση σκοπών και επιδιώξεων.Τότε η ελίτ παρ
γνώση,ο λαός παράγει ήθος πνεύμα και Ανθρώπινες
ξίες.Το ήθος,το πνεύμα και οι πανανθρώπινες αξίε
ναι οι δυνάμεις που πλάθουν τον πολιτισμό.Τον πο
μό,που αθανατίζουν τον Ανθρωπο μιά έστω εποχή.Μι
χη που κάνουν τον Ανθρωπο ομοτράπεζο της αθανασί
Την Τέχνη,τον ελεύθερο και υπεύθυνο στοχασμό,τις
μεις,γενικά,φωτίζουν και ποδηγετούν οι Μούσες.Ολ
άλλο ο φθονερός χρόνος τα καταλύει,δεν αφήνει πο
έργα τέχνης,που ειναι το βαθύτερο άνθισμα της ψυ
του Λαού,η αθάνατη φωνή του μέσα στους Αιώνες.

Ο Μόργκαν Αμερικανός Ανθρωπολόγος,με την εκτετ
έρευνα που έκανε στις προϊστορικές κομμουνιστικέ
νωνίες με το πιό πάνω κείμενό του και πολλα άλλα

σου σειόλογο κ[illegible],έδωσε ενα αποφασιστικό κτύ
σε αυτούς που παρουσιάζοντας την ιστορία του πρω
νου πολιτισμού σαν μιά περίοδο σειρά απο δεδομέν
γεγονότα που επιβεβαιώνουν την τεράστια συνεισφ
της κοινοκτημοσύνης στην εμφάνιση και ανάπτυξη τ

ομού.
γνώσεις που μέχρι σήμερα έχουμε για τις πιό παλι
αι πιό πρωτόγονες οικονομικές μορφές εκτός του ο
ίναι πολύ πρόσφατες,αλλά και πολύ ελάχιστες.Ο χρό
που πέρασε απο την εμφάνιση του πολιτισμού,(που
αροι συγγραφείς παραβλέποντας την μακραίωνη καινω
-οικονομική υποδομή του καθεστώς της κοινοκτημοσύ
στα μέσα παραγωγής)το ταυτίζουν αποκλειστικα με
καθεστώς ιδιοκτησίας ειναι μόνο ένα μικρό κομματά
της περασμένης ζωής της Ανθρωπότητας.Ο σημερινός
ος δεν αποτελεί παρά μιά μικρή(μια παρένθεση-παρέ
ση.Δεν ειναι παρά μια μικροσκοπική μεταβατική βαθ
στη μακραίωνη πορεία της κοινωνίας των Ανθρώπων
την πρόοδο και τον πολιτισμό.Σε 7.000 ή 8.000 χρό
την υπολογίζουν) αυτήν μεταβατική βαθμίδα.
ξίζ όμως με τα τόσα θετικά άνοιξε ο δρόμος και για
ρνητικά.Το πρώτο απο τα βασικά,κύρια και αποφασιστ
ς σημασίας αρνητικά,ήταν οτι αμέσως μετά την επικ
ση του συστήματος ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής
θρωπος απο:ΑΝΘΡΩΠΟΣ που ήταν,στο προηγούμενο και
κό σύστημα ζωή,έχασε την Ανθρώπινη και αντάξια.
Ανθρωπος που ήταν μετατράπηκε σε περιουσιακό στοι
.Εγινε αντικείμενο,πράγμα και σε συνέχεια εμπορευ
ου μπορούσε ο ιδιοκτήτης του να το πουλήσει ή να
αταστρέψει ανά πάσα στιγμή και για οποιονδήποτε
δίχως να υποστεί την παραμικρή συνέπεια γι αυτην
την εγκληματική πράξη.Στο προηγούμενο σύστημα οι
ωποι,ήταν συνιδιοκτήτες του πλανήτη,τα φυσικά και
αραγώμενα απο αυτούς αγαθά.Τα φυσικά και παραγώμε
γαθά ήταν συμμετοχικά.Κοινά περιουσιακά στοιχεία.
σύστημα αυτό κανένας Ανθρωπος δεν μπορούσε να έ
κάποιον άλλο συνΑνθρωπο περιουσία του που να τον
έτει όπως τσου αρέσει.Στο κοινοτικό σύστημα ζωής
θρωπος ερχόταν στη ζωή για να ΖΗΣΕΙ,να τη χαρεί
να την απολαύσει και οχι να την κατακτήσει.Αυτός
μόνο αυτός ήταν ο προορισμός του ερχομού του Αν
ού στη ζωή.Αντίθετα στο σύστημα ιδιοκτησίας ερχό
αλλά και ερχεται με με προορισμό να ΔΟΥΛΕΨΕΙ για
ύτερα απο λίγο τον μετέτρεψε σε δούλο στην αρχή.
ουλοπάροικο μετά οι προλετάριο αργότερο με αποκορύ
την σημερινη υπαρξιακή και εργασιακή του ανασφά
.Στο σύστημα αυτό ήρθε σε διάσταση με τη φύση και
αποστολή του.Ηρθε σε αντίθεση με τον εαυτό του.Σε
τριβή και σύγκρουση με το συνάνθρωπό του.Οδηγήθη
σε εξοντωτικούς πολέμους στην αρχή,σε παγκόσμιους
και ζεί υπό την απειλή του πύρηνικού σήμερα.Σε
πόλεμο που αν δεν παρθούν εγκαίρως τα κατάλληλα
α διατρέχει τον κίνδυνο να αφανιστεί το ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ

ΕΙΔΟΣ.

Ενα δεύτερο εξίσου βασικό αρνητικό στοιχείο με
πέρασμα της κοινωνίας των Ανθρώπων, στο καθεστώς
τοίας ήταν ότι η γυναίκα: αυτό το τέλειο δημιού
της φύσης, εκτός του ότι έχασε και αυτή την αξία
χι μόνο σα Ανθρωπος, αλλά και σάν εμπόρευμα σε σ
με τον ανιδιοκτήτη ανδρα και μπδενίστηκε η αξία
σαν Αθρωπος για τον ιδιοκτήτη άνδρα.

Η εμφάνιση του Ανθρώπου στον πλανήτη ΓΗ, αριθμ
λα εκατομμύρια χρόνια. Το ίδιο πολλά αριθμεί κα
γκρότηση της κοινωνικής του ζωής. Ο ανθρωπος κα
ζώο και σαν συλλέκτης, μα και σαν παραγωγός ακόμ
μόνη περιουσία, θησαυρό και ιδιοκτησία που ειχε
το κορμί του, η μυϊκή και πνευματική δύναμη
τό παρήγαγε. Με αυτά και μόνο τα περιουσιακό στο
έζησε πολλά εκατομμύρια χρόνια, πριν η κοινωνία
θρώπων περάσει στο καθεστώς της ατομικής ιδιοκτ
στα μέσα παραγωγής, οχι μόνο έζησε αν οχι άνετη
σως την ενοούμε σήμερα, αλλά χαρούμενη και ανέμε
και επιπρόσθετα διαμόρφωσε τις κοινωνικές δομές,
θεσμούς, τα ήθη και τα έθιμα. Καθιέρωσε τις ανθρώ
αξίες και τα ανθρώπινα δικαιώματα, τα οποία τόσο
σα και παράφορα παραβίασε το καθεστώς της ιδιοκτ
Και το βασικότερο-αυτό πρέπει μόνο να το δεχθούμ
λά και να το αναγνωρίσουμε-την χρονολογική εκεί
χή, που η κοινωνία των ανθρώπων, ζούσε στο καθεστ
κοινοκτημοσύνης στα μέσα παραγωγής, έγιναν ΚΥΡΙΩ
τη γυναίκα οι περισσότερες και μεγαλύτερες έρευ
και εφευρέσεις. Τότε ανακαλύφθηκαν όλα τα πρακτι
τικείμενα που και σήμερα ακόμα οχι μόνο εξυπρεπ
τη ζωή, αλλά και εξακολουθούν να αποτελούν τη βά
τη βελτίωση της ώς πρός την χρήση, την εμφάνιση
την άνεση. Τότε μπήκαν οι βάσεις για όλες σχεδόν
επιστήμες, τις τέχνες και τον πολιτισμό.

Απο την εποχή που το ανθρώπινο είδος, άρχισε να
ματίζει κοινωνική μορφή ζωής, η κοινωνία των ανθ
άρχισε να παράγει συνειδητά διάφορα προϊόντα. Παρ
τας σαν σύνολο πιά παρήγαγε αυτό που σήμερα απο
με Ακαθόριστο Εθνικο Προϊόν. Το μέγεθος του Α.Ε.
κάθε φορά ανάλογο με το σύστημα και την μορφή πα
γής. Αυτό που κάθε φορά ανταποκρινονταν στο βαθμ
τυξης των μέσων παραγωγής και τις ανάγκες του βα
ανάπτυξης και εξέλιξης της κοινωνίας καθώς και
μορφή ιδιοκτησίας των μέσων παραγωγής. Αν ήταν κα
κά-κοινοκτημοσύνη-ή ατομικά ιδιόκτητα.

Οπως είναι γνωστό η κοινωνία των ανθρώπων, απο
εμφάνιση-συγκρότηση-μέχρι σήμερα, πέρασε απο απο

α οικονομικής,κοινωνικής και πολιτιστικής ανάπτυ
ο ίδιο έγινε και με τα μέσα παραγωγής και με τις
ωγικές δυνάμεις-άνθρωποι και εγγαλείο-μα και με
παραγωγικές σχέσεις.Ανάλογα με το επίπεδο ανάπτυ
ων παγωγικών δυνάμεων ήταν και η διαμόρφωση των
ωγικών σχέσεων,μα και το μέγεθος του"Ακαθαρίστου
ού Προϊόντος".Το ίδιο ανάλογο με το ποιός ήταν ο
ος των μέσων παραγωγής,ήταν και το μέγεθος του
τιού που έπερνε ο κατοχος απ τη χρονιάτικη συνο
προσπάθεια.Στο πρωτόγονο κοινοτικό σύστημα το σύ
του τότε ΑΕΠ,ανήκε στην κοινότητα:στο σύνολο των
νθρώπων που το παρήγαγαν.Στο δουλοκτητικό το έπε
δουλοκτήτης.Στη Φεουδαρχία ο Φεουδάρχης και στο
αλιστικό σύστημα ο Καπιταλιστής,που είναι κύριος
φαντής των μέσων παραγωγής.
άνθρωποι,σε όλες τις εποχές και τα συστήματα,εκ
πο την αρχική συλλεκτική φάση,πότε δεν κατανάλω
ν συλλεγομένων στην αρχή και των συνειδητά πορα
των αργότερα-το σύνολο των παραγωμένων προϊόντων.
προσπαθούσαν να εχουν ένα κάποιο έστω και μικρό
εμα.Οι λόγοι που τους οδηγούσαν στην ενέργεια
ήταν:η πρόνοια για το αβέβαιο αύριο και η σκοπι
α.Η πρόβλεψη για το μέλλον.Την ανάπτυξη και τη
ριά για το άγνωστο τότε αυριο.Έτσι λοιπόν,πάντα
ε ένα έστω μικρό πλεόνασμα.Το πλεόνασμα αυτο κά
στημα το χρησιμοποιούσε ανάλογα με τους σκοπούς
τόχους που είχε βάλλει σαν σύστημα να λύσει.
πρωτόγονο κοινοτικό σύστημα το πλεόνασμα το χρη
σιούσαν κατά κύριο λόγω στην έρευνα,τις τέχνες
τη δημιουργία των σπερμάτων των εφευρέσεων και
πρωτόγονες"επιστήμες".Για τη γενική πρόοδο και α
ξη μιά και το σύνολο της κοινωνίας των ανθρώπων
ρήγαγε.Στο δουλοκτητικό για την προσθετη ατομική
νάλωση του δουλοκτήτη και ό,τι περίσευε απο την α
στη ατομική σπατάλη για τη δημιουργία πραιτοριανο
ρατού και στους εξοπλισμούς για την απόκτηση περι
ερων δούλων.Ενα άλλο μεγάλο μέρος για τον καλοπι
ων πολεων με αγάλματα,υδραγωγία,δρομους και Νασ
α να εευμενήσουν τα κακά πνεύματα λπ.Ενω στο φε
κικό,όπου ισότιμος συναιτέρος του φεουδάρχη ήταν
η οργανωμένη πιά θρησκεία,και ό,τι περίσευε απο
λόγιστη και πλουσιοπάροχη ατομική σπατάλη αλόκλη
της πυραμίδας των φεουδαρχών και του Κλήρουτο επέ
για τον παραπέρα εξοπλισμό και των ατομικών πλέον
ων.Και ό,τι περίσευε που στη φάση αυτή του συστή
ς ιδιοκτησίας ήταν πλύ μικρότερο σε σχέση με το
οκτητικό,το επένδυε κατά κύριο λόγο αν οχι αποκλε
κά στο βάθεμα και το πλάτυσμα της Θεολογίας και
θρησκευτικής πίστης.Η Θεολογία και η καλά οργανω

μένη πιά με δομές και έκταση θρησκεία ήταν το βα
και κύριο μέσο και όργανο της φεουδαρχίας, για να
θει, να υποτάσει και τιθασεύει τους δουλοπάροικους
καταπολεμήσει τις επιστήμες, τις τέχνες και κάθε
λήψη που ερχόταν σε αντίθεση ή διέγραφε προοπτικ
περάσματος του συστήματος. Η ανέγερση κάστρων και
ν πολεμικών έργων και το κτίσιμο Εκκλησιών. Μοναστ
ν, χρυσά Άμφια, Ωρατόρια κλπ. ήταν οι κύριες και βα
επιδιώξεις της Φεουδαρχίας.

Στο σημερινό Κεφαλαιοκρατικό σύστημα εκτός απο
πλουσιοπάροχη ατομική σπατάλη της ακόμα μεγαλύτε
πυραμίδας της τάξης των κεφαλαιοκρατών, εκτός απ
αδικαιολόγητους σε έκταση εξοπλισμούς, τη διογκωτ
κρατικής μηχανής για την εδραίωση της δικτατορία
κεφαλαίου και την καταπολέμηση κάθε μορφή προόδο
ενδεχομένως θα συμφιλιούσε την απόλυτη επικυριαρ
του επι του συνόλου της κοινωνίας των Ανθρώπων, τ
αφθαρά, την υπερ κατανάλωση και τον εξοπλισμό (στό
μέσω της Μόδας, του τρίτου εκτός απο τη Θρησκεία
τέρου του, τη Γυναίκα, πάντα με το αξημείωτο βέβαι
ν αφορά τα μέσα που χρησιμοποιεί το κάθε σύστημα
να διατηρηθεί, αναπτυχθεί και επεκταθεί ήταν και
ι με το ποιον εξυπηρετούσαν σε τελευταία ανάλυση
τα μέσα. Το κάθε σύστημα ξωής διαθέται ή επενδύει
πόλοιπο του ΑΕΠ ανάλογα με το που και πώς εξυπηρε
ταν τα γενικά ή τα ατομικά συμφέροντα.

ΔΗΜΟΣ ΒΕΡΟΙΑΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΘΕΣΕΩΣ (3) 10

Για την πλήρη κατανόηση της κατοχικής περιόδου είναι ωφέλιμη μιά σύντομη ανασκόπηση. Εδώ, απαιτείται ιδιαίτερη προσοχή στη σχέση των Ελλήνων-λαού και κομμάτων με την εξουσία του κράτους, καθώς και στην επιρροή των ξένων δυνάμεων. Είναι, βέβαια, αυτονόητο ότι η επιλογή με βάση αυτά τα δυό κριτήρια δεν μπορεί να είναι αντιπροσωπευτική για όλες τις πτυχές μιάς ιστορίας 155 και πλέον χρόνων. Αν ωστόσο συγκεντρώνουμε την προσοχή μας στο σημείο αυτό, τούτο οφείλεται για τί επιθυμούμε να φωτιστεί η αφετηρία των δύο αυτών παραγόντων που βάρυναν ιδιαίτερα στην τετραετία της κατοχής και τη σχέση που μπορεί να έχει η τότε με την τωρινή εποχή.

Παρά τις σοβαρές ελλείψεις όσον αφορά την προετοιμασία, οργάνωση και συντονισμό και παρά την αδιάκοπη εσωτερική διχόνοια, η ελληνική Επανάσταση του 1821 δεν είχε την τύχη των παλαιοτέρων αποτυχημένων εξεγέρσεων. Και όμως, οι πρώτες πυρετώδεις φάσεις της σύστασης του νέου κράτους γνώρισαν πολλές περιπέτειες. Οι προυποθέσεις για την παραπέρα εξέλιξη δεν φαινόταν να είναι ευνοϊκές: Η οικονομική κατάσταση παρέμενε απελπιστική και ήταν αμφίβολο αν και πώς η ταλαιπωρημένη Ελλάδα θα θεράπευε τις πληγές του πολέμου. Και το βασικότερο το μεγαλύτερο κομμάτι του Ελληνικού χώρου παρέμενε εκτός των συνόρων του Νεοιδρυμένου κράτους. Η ανεξάρτητη αλλά "μετασκομένη Ελλάδα" περιελαμβάνει μέν-όπως το επιθυμούσαν οι φιλέλληνες της Ευρώπης-όλα σχεδόν τους κλασικούς χώρους τοπία, χωρίς όμως τις πυκνοκατοικημένες και πλούσιες παραγωγικές περιοχές, Θεσσαλία, Μακεδονία, Κρήτη, με αποτέλεσμα, ό πως προδικάζει πηγή της εποχής: "οι βασικές προϋποθέσεις αυτής της κρατικής οντότητας έτσι όπως διαμορφώθηκε αφήνουν ελάχιστα περιθώρια για την ειρηνική συμβίωση με τους γείτονες, την αναδιοργάνωση του κρατικού μηχανισμού με βάση την εργασία". Λιγότερο βέβαια, έκδηλος, αλλά εξίσου σημαντικός, ήταν ένας άλλος κίνδυνος για την οργανωμένη ύπαρξη και συνοχή του Έθνους: η ανεπάρκεια των φυσικών πηγών του, (πολλοί ήταν εκτός Ελλάδας) η οποία συχνά εκδηλώθηκε σε ιδιαίτερα κρίσιμες στιγμές, όταν πολλοί απο αυτούς είτε απουσίαζαν, είτε αναλίσκονταν σε μικροπρεπείς και εγωϊστικές έριδες και κωλυσιεργούσαν την εθνική υπόθεση.

Ενα άλλο μεγάλο μειωνέκτημα που είχε η ελληνική Επανάσταση του 21, είναι το γεγονός ότι ξεκίνησε αστική προοδευτική κατά το Γαλλικό πρότυπο και κατέληξε φεουδαρχική, συντηρητική. Η τέτοια εξέλιξη της επανάστασης του 21, οφείλεται στο γεγονός ότι τα συμφέροντα της ιδεολογικής, πνευματικής και οικονομικής πλε

σίας δεν ήταν άρηκτα-αδιαχώριστα δεμένα με τον Ελλα
δικό χώρο.Και οχι μόνο δεν ήταν άρηκτο δεμένο,αλλά
στο συνολό τους σχεδόν ήταν επενδεδεμένο στα βασικά
κέντρα της Οθωμανικής αυτοκρατορίας με αποτέλεσμα το
ενδιαφέρον για την έκβαση της να μην ειναι καθαριστι
κό και για τα δικά τους συμφέροντα.Αναμφισβήτητα άλ
λη θα ήταν η στάση και το ενδιαφέρον τους αν τα άμε
σα και τα μακροπρόθεσμα συμφεροντά τους σχετίζονταν
άμεσα με την επικράτηση της επανάστασης,αλλά και άλ
λη θα ήταν η τελική της εξέλιξη.Ενα απο τα πολλά δε

δομένα που επιβεβαιώνουν οτι άλλη θα ήταν η εξέλιξη
της επανάστασης ειναι το βασικό κυρίαρχο θέμα της αυ
τοδιοίκησης:Πως θα λειτουργούσε ο θεσμός της Τοπικής
Αυτοδιοίκησης.Αυτό το βασικό κοινωνικό κύτταρο.

Η τοπική αυτοδιοίκηση,ειναι ο καθρέπτης του τρόπου
με τον οποίο οι κάτοικοι ενος συγκεκριμένου χώρου,κα
θορίζουν τα του οίκου τους:Ο τρόπος που συναλλάσσεται
ο λαός με την τοπική εξουσία που οι ίδιοι εχουν εκλέ
ξει.Η τοπική αυτοδιοίκηση,έλκει την καταγωγή της απο
το πρωτόγονο κοινωνικό σύστημα.Εχει βαθιές ρίζες στο
βάθη των αιώνων και συνδέεται άμεσα με την ανάγκη
που νοιώθει κάθε άτομο να συνυπάρχει και να συναλλάσ
σεται με τους συνανθρώπους του.Ειναι η ένωση προσώπω
ν που εχουν κοινή καταγωγή και κοινά συμφέροντα.Προ
σώπων που αλληλοενεργούν μέσα σε ένα τοπικόο θεσμικό
πλέγμα,που τους παρέχει μιά εκτεταμένη σειρά απο βασ
κές υπηρεσίες πυ απαντούν στα προβλήματα ζωής.

Η ιστορία των αρχαίων λαών,τόσο των Ελλήνων όσο
και των Ρωμαίων,δείχνει σε κάθε βήμα της οτι η οικο
γένεια ειχε διαδραματίσει πάντα σε αυτους τους λαούς
τον πιό σπουδαίο ρόλο,σαν κοινωνική ομάδα,σαν οικονο
μική οντότητα,σαν νομική δομή και σαν κλειστός κύκλ
θρησκευτική πρακτικής.Γι αυτό και δεν μπορούμε να κα
τανοήσουμε τις οικογενειακές σχέσεις,την έννοια του
δικαίου,τις θρησκευτικές δοξασίες,την ανάπτυξη της
τέχνης και τον πολιτισμό ενός λαού,χωρίς να έχουμε
κατανοήσει βαθιά αυτήν τη θεμελιακή λειτουργική άπο
ψη και τον απόλυτο ελεύθερο τρόπο λειτουργίας της
πρωτόγονης τοπικής αυτοδιοίκησης.Η τοπική αυτοδιοίκη
ση εχει βαθιές ρίζες και στη χώρα μας:Στην αρχαιότη
τα,το Βυζάντιο την τουρκοκρατία και,μετά το 21 παρ
λες τις παρεμβάσεις,αναστολές και εκτροπές απο την
κεντρική εξουσία εχει να επιδείξει έργο θετικό.Και
επι Τουρκοκρατίας οι Ελληνικές κοινότητες,με δημοκ
ρατικούς θεσμούς και λαϊκή συμμετοχή,κάτω απο το κα
θεστώς δουλείας πρόσφερε τεράστιο έργο.Τα σχολεία,τ
Νοσοκομεία,τα Γεροκομεία και μιά σειρά άλλες υπήρεσ

εο και κοινωνικές λειτουργίες πταν του Δήμου-Λαού.
Εχοντων υπόψη οι ηγέτες τον τεράστιο ρόλο της αυτο
διοίκης αμέσως μετα τη συνθήκη του Λονδίνου τον Απρί
λη του 1832 και τη συγκρότηση των ανωτάτων κυβερνητι
κων οργάνων(Υπουργεία κλπ)ακολούθησε το διαταγμα"πε
ρί του βασιλείου και της διοικήσεως"και στις 8/5/33
ψηφίστηκε το διάταγμα"περί της αρμοδιότητας των Νο
μαρχών,και περί της κατά τας Νομαρχίας υπηρεσίας"Λί
γες μέρες αργότερα εκλέκτηκαν οι πρώτο(10)Νομάρχες
στους 10 Νομούς που ήταν διαιρεμένη τότε η χώρα.Οι εκ
λεγέντες Νομάρχες ήσαν εκ των εξοχωτέρων,εμπειροτέρω
ν ανδρών της Ελλάδος"Οι 10 πρώτοι Νομάρχες ήταν:Μαύ
ρος Φραγκίσκος,Γλαράκης Γεωρ,Χριστίδης Δημ,Ζωγράφος
Κωστ/νος,Μεταξάς Ανδρέας,Μοναρχίδης Αναγν,Αμβρόσιος Ι
ωάν,Σχινάς Μιχ,Αινιάν Γεωρ,και ο Ιάκωβος Ρίζος Νερου
λός.Ολοι:Φιλικοι,Αγωνιστές και Επιστήμονες.
Ενώ η ηγεσία της επανάστασης,αγωνιζόταν να συνεχί
σει η τοπική αυτοδιοίκηση να ειναι αυτόνομη και να ε
πεκταθεί και σε τρίτο βαθμό,έτσι ώστε ελεύθερη πιά να
γίνει ουσία και περιεχόμενο Αυτοδιοίκηση,η τροπή που
πήραν τα πράγματα,μετά την περέμβαση της Αγγλίας να
φύγουν απο την Ελλάδα τα δύο μέλη της αντιβασιλείας
Μάουερ και Αβέλτ που συνέπεπταν οι απόψεις τους με
αυτές των αγωνιστών να λειτουργήσει αυτόνομα η αυτο
διοίκηση,δεν στάθηκε δυνατόν.Και δεν στάθηκε γιατί ο
Κόμης Αρμανσπέγκ,με φορτική παρέμβαση της Αγγλίας έ
γινε ο απόλυτος και ανεύθυνος άρχοντας της χώρας.Σαν
απόλυτος άρχοντας πλέον οχι μόνο αντέστρεψε τα δεδο
μένα,που ειχε αρχισει να διαμορφώνονται για την αυτο
νομίας της αυτοδιοίκησης,αλλά διεύθυνε τις τύχες του
νέου κράτους και της χώρας όπως συνέφερε σ αυτόν και
ο αυτούς που τον έφεραν απόλυτο άρχοντα.Υστερα απο
την τροπή που πήραν τα πράγματα και αυτά τα ελάχιστα
ψήγματα που περιείχαν μερικά απο τα διατάγματο αυτά
και διάφορα σχέδια Νόμων που ειχαν σχέση με την επέκ
ταση και σε τρίτο βαθμό της τοπικής αυτοδιοίκησης
ποτέ δεν έγιναν Νόμοι του κράτους.Αντί να πάρουν το
δρόμο για τη Βουλή,πήγαιναν στα αρχεία του Υπουργεί
ου εσωτερικών.Τα συμφέροντα του επικυρίαρχου(Αγγλία
)και του ανεξέλεκτου άρχοντα Αρμανσπέγκ και η απολυ
ταρχική-συγκεντρωτική εξουσία του βασιλιά Όθωνα,σε
συνδιασμό με τα οργανωμένα συμφέροντα των Κληρικό-
Προεστό-Κοτζαμπάσηδων,αντί για εκλογή του Νομάρχη
και του Νομαρχιακών Συμβουλίων οδήγησαν στο διορισ
μό τους.Με αποτέλεσμα ο θεσμός που με τόση στοργή κι
αγάπη τον στήριξαν οι ηγέτες της επανάστασης στο ξε
κίνημά του,συμμετέχοντας σε αυτόν με τα πρωτοκλασάτα

στελέχη να γίνουν οι Νομάρχες και τα Νομαρχιακά Συμ
βούλια:Συνβοηθοί και σύμβουλοι της κεντρικής εξουσιας
όργανα.Ας σημειωθεί ότι η συγκρότηση,η σύνθεση,ο τρ
πος εκλογής και λειτουργίας ειαν σαν πρώτυπο και βά
το Γαλλικό Νομαρχιακό σύστημα.

Και πολίτευμα που κήρειται ο Ρήγας,ήταν σε όλη αγ
δόν την έκταση βασισμένο στο δημόσιο δίκαιο που επ
βαλε η Γαλλική επανάσταση,προσαρμοσμένο στα τότε Ελ
νικά δεδομένα.Μερικές απο τις βασικές αρχές του νέο
δημοσίου δικαίου που προπαγάνδιζε,φαίνονται καθαρά
σε ένα απο τα άρθρα του πολιτεύματος που ήθελε να β
σει μεταπελευθερωτικά το γένος των Ελλήνων.Στο 2ο α
ρο για τα δίκαια του Ανθρώπου γράφει.Αυτά τα φυσικά
δίκαια ειναι:"πρώτον το να είμεθα όλοι ίσοι και οχι
κατώτερος ο ένας απο τον άλλο,δεύτερον το να είμεθα
λεύροι και οχι ο ένας σκλάβος του αλλουνού,τρίτον ν
είμεθα σίγουροι είς την ζωήν μας και κανένας να μήν
ειμπορή να μας την πάρει αδίκως και κατά την φαντασ
αν,τέταρτον τα κτήματα όπου εχουμε κανένας να μήν ε
μπορή να μας τα αγγίξει,αλλά ειναι δικά μας και των
κληρονόμων μας".Κατά το γαλλικό πρότυπο ειχε διατυπ
σει και τις βασικές αρχές για τον τρόπο που έπρεπε
λειτουργήσει η δικαιοσύνη:"κανένας Ανθρωπος να μήν
κρίνεται και να μήν τιμωρείται αλλεώς,παρα αφου ειπω
όλα τα δικαιολογιτικά του και αφού κατα τους Νόμους κ
χθεί είς την κρίσιν και τιμωρείται τότε μόνον,όταν
ναι ένας Νόμος καμωμένος προτού να κάμει εκείνος το
πταίσμα.Ο νόμος δε όπου ήθελε τιμωρήσει εγκλήματα ό
περ είς τον καιρόν όπου αυτος-ο νόμος-δεν ειχε συν
ταχθεί,λέγεται τυραννία.Και το να τιμωρήση ένας νόμο
ς πολιά εγκλήματα λέγεται ανομία".Η τέτοια διατύπωση
δείχνει πόσο κατηγορηματικά ειναι ενάντια στο θεσμό
της αναδρομικής δύναμης και χρήσης των νόμων.Ακόμα
και για το τα πολιτικά αδικήματα της παράνομης κατά
λήψης της εξουσίας σε αντίθεση με το άρθρο 87 του γα
λλικού Συντάγματος του 1793,ο Ρήγας στο δικό του 27
ορίζει:"Κάθε Ανθρωπος που ήθελεν απράσει την αυτοκρα
τορίαν(= την κρατική εξουσία)και την εξουσίαν του Εθ
νους,ευθύς να φυλακώνεται απο τους ελεύθερους ανθρώ
να κρίνεται και κατά τον νόμον να παιδεύεται".Το γαλ
λικό άρθρο λέει:Να θανατώνεται(εαχάυη προδοσία)ο Ρή
γας στο δικό του σαφώς αποδοκιμάζει τη θανατική ποιν
Αυτό το δημόσιο δίκαιο ο Κοραή,το υπερασπίστηκε με ό
λα τα μέσα που ειχε στην διάθεσή του.Με τον ίδιο τρό
πο αντέκρουσε και την προυσούρα"Πατρική Διδασκαλία"
του Πατριάρχη που δεν τόλμησε να βάλει την υπογραφή
του,απάντησε με το βιβλίο"Αδερφική Διδασκαλία"στο οπ
οίο τον κατηγορεί ότι"υπερασπίζει και δικαιολογεί τη
τυραννά των τούρκων,θρηνεί την κατάργηση της Παπικής

θουσίας(ενοει τον χωρισμό της Εκκλησίας απο το κρά
ος)εχει λέει τόσες αναλήθειες και τόσες βλαστήμιες
ια την ελευθερία και την Ανατ Εκκλησία ώστε ειναι α
ύνατον να εγεννήθει απο εγκέφαλον ενός ορθόδοξου και
υνετού Πατριάρχη".Ιωως και αυτό το γεγονός να ήταν
νας απο τους λόγους που ο τοποτηρητής Αρμανσπέγκ κα
απολέμησε με τοση μανία.Τα ίδια συμφέροντα πολέμη
αν και το τεράστιο θέμα που αντιμετώπιζε η επανάστα
η:Το Αγροτικό που αποτελούσε τον ακρογωνιαίο λίθο
της επανάστασης του 21 και την μεταπελεύθερωτική Ελ
άδας.

Η επαναστατημένη Ελλάδα στο μεγαλύτερο μέρος της
κατοικούνταν απο αγρότες.Η μισή απο την καλλιεργούμε
η γή ήταν ιδιοκτησία τουρκική,ενώ στο σύνολο ειχε
2/3και μόνο το 1/3 ανηκε στους Ελληνες.Η επανάσταση
κατάσχεσε τα τουρκικά τσιφλίκια και γενικά την τουρ
κική ιδιοκτησία και την μετέτρεψε σε κρατική ιδιοκτη
σία.Συμφωνα με τα ψηφίσματα των Εθνικών Συνελεύσεων
η ακίνητη τουρκική ιδιοκτησία χαρακτηρίστηκαν Εθνικέ
ς Γαίες.Ακυρώθηκαν όλοι οι τούρκικοι τίτλοι ιδιοκτησ
ίας και του τουρκικού δημοσίου.Εκείνος που ειχε τη Νο
μική Νομή στις παραμονές του κινήματος πάνω σε ενα
κτήμα θεωρήθηκε κύριος και κατοχός του.Συμφωνα με τη
ν αρχή αυτή οι Ελληνες μεγαλοκτηματίες(τσιφλικάδες
κλπ)γίνανε αμέσως ιδιοκτήτες(με απόλυτο δικαίωμα ιδι
οκτησίας πάνω στη Γή).Ειναι αλοφάνερο λοιπόν πως απο
την πρώτη μέρα της επανάστασης το πιό σπουδαίο εσωτε
ρικό ζήτημα ηταν το ζήτημα των Εθνικών Γαιων που απε
θερώθηκαν απο τους τούρκους.Το Ελληνικό κράτος έγι
νε ιδιοκτήτης των 2/3 της Γής,ενώ γεωργικός πληθυσμό
ς στο σύνολό του σχεδόν εξακολουθούσε να ειναι απλώς
καλλιεργητής(κολίγας)χωρίς δικαιώματα κυριότητας πά
νω στη γή που καλλιεργούσε.Τα αστικά στοιχεία ειχαν
διεστόμενες απόψεις στο θέμα αυτό.Αλλοι ερμηνεύοντας
τις θεμελειώδεις αρχές του αστισμού που στηρίζονται
κατά κύριο λόγο στην ιδιοκτησία,ήθελαν να δημιουργή
σουν μικροιδιοκτήτες και μέσω αυτών να κτυπήσουν τον
κοτζαμπασιδισμό.Ελεγαν:"...Ανευ ιδιοκτησία δεν υπάρ
χει ούτε κοινωνία,ούτε δικαιωμα,η ιδιοκτησία ειναι
πηγή της ελευθερίας και της μεταξύ των πολιτών ισότη
τος,ειναι η βάση του γενικού συμφέροντος και όλων
των δικαιωμάτων"Για να γίνει πράξη αυτό έπρεπε να πα
ρθούν μέτρα ώστε να διανεμηθεί δικαίως και κατ αναλο
γία η γή σε όλους τους Ελληνες.Η διανομή της γής με
βάση αυτό το σκεπτικό θα δημιουργούσε μιά οριζόντια
σε Εθνική κλήμακα παραγωγική ανάπτυξη στον γεωργικό
τομέα.Θα εξασφάλιζε την προμήθεια φτηνών τροφίμων κα
ι πρώτων υλών γιο τη Μανιφακτούρα και αργότερα θα προ
σέκυπτε η ανάγκη να αναπτυχθεί και η βιομηχανιά που

θα έδεινε τις εργαλειομηχανες για παραπέρα ανάπτυξη τόσο της γεωργίας,αλλο τόσο και της βιομηχανίας.Θα γίνονταν η χώρα αυτάρκης.Αλλοι ειχαν την άποψη οτι πρέπει να δωθεί η γή δωρεάν στον αγωνιζόμενο λαό και άλλοι προκειμένου να αποκλήσουν τους ήδη υπάρχοντες φεουδάρχες να πάρουν και άλλη γή,να την πουλήσουν σε πλειοδοτικό πλειστηριασμό και στην τιμή που θα καθόριζε η επιτροπή.Απλοδή αυτός που έχει χρήματα να την μπορει μέσω του πλειστηριασμού να αγοράσει.Εβαζε κατα κάποιον τρόπο κάποιο φραγμό στη δυνατότητα συγκέντρωσης της γης σε λίγα χερια.Δυστυχώς όμως όλες αυτές οι σκέψεις και προτάσεις έμειναν στα λόγια.Με διάφορα τεχνάσματα η γή πέρασε στα χέρια των Κοτζαμπάσιδων.

Οπως συχνά αποδείχτηκε σε αποφασιστικές καμπές της ελληνικής ιστορίας,απο το ξεκίνημα του αγώνα ακομα ειχε μπεί το ερώτημα ποιές πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις και δομές θα διαδέχονταν το χαός που προέκυψε μετά την αποχώρηση των τούρκων.Τα τρία φιλελεύθερα συντάγματα της επανάστασης ειχαν προσανατολιστεί στο γαλλικό αστικό πρώτυπο του 1791.Ομως το όραμα μιάς αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας και των ιδανικών της:εθνικό-λαική κυριαρχία,δομές κατανομής της εξουσίας γενικά και της αυτοδιοίκησης ειδικά,ελευθερία έκφρασης κλπ,οχι μόνο δεν έγιναν αποδεκτές απο τις μεγάλες δυνάμεις και ειδικά απο την Αγγλία,με σκοπό και στόχο σε κάποια φάση δύσκολη να την υποτάξει. Οι έλληνες διπλωμάτες,δεν έτρεφαν αυταπάτες και γνώριζαν οτι,παρά τον διαδεδομένο φιλελληνικό ενθουσιασμό,οι πολιτικοί ηγέτες της χριστιανικής Ευρώπης,της Ιερής Συμμαχίας,δεν θα ανεχόνταν μιά επανάσταση που θα τους θύμιζε τον μισητό ιακωβινισμό.Τα εθνικά κίνητρα του αγώνα και λιγότερο ύποπτα έρχονταν σε αντίθεση με τις αρχές της Ιερής Συμαχίας.Για την Ιερή Συμαχία η προσφερότερη ίσως ερμηνεία για την όποια εσω μερική ανωχή της ήταν εκείνη του Θρησκευτικού πολέμου κατά των απίστων,που βέβαια,δεν ήτα αρκετή να υπερνικήσει την εχθρότητα του Μέτερνιχ,για σκέψεις και πράξεις αστικού προσανατολισμού της επανάστασης.

Το γεγονός αυτό(του Θρησκευτικού πολέμου)διευκόλυνε τον(ορθόδοξο)τσάρο Νικόλαο Α!να μεταβάλει στάση,κυρίως για λόγους πγεμονικής πολιτικής.Μα και αρκετοί Ελληνες,έκριναν οτι,για λόγους ασφαλείας απέναντι στην ακόμη ισχυρή Οθωμανική αυτοκρατορία,ειχαν ανάγκη απο την προστασία μιάς τουλάχιστον,μεγάλης Δύναμης.Ορος συνεπώς,το νέο μέλος της οικογένειας των ευρωπαϊκών κρατών δεν μπορούσε να αποκτήσει την εύνοια

ων Δυνάμεων,παρά μόνο με την εγκαθίδρυση ενός μονάρ
η,εγγυητή της σταθερότητας.
Με το Πρωτόκολλο του Λονδίνου το 1830,οι τρείς"προ
τάτιδες Δυνάμεις"-Αγγλία,Γαλλία και Ρωσία-δεν άφη
σαν καμιά αμφιβολία ότι το μελλοντικό πολίτευμα της
λλάδας θα ήταν κληρονομική μοναρχία.Με την άποψη αυ
ή συντάχθηκαν και όσων τα συμφέροντα ειχαν αρχίσει
α διαμορφώνονται προς αυτήν την κατεύθυνση:Της μονα
χίας και κυρίως της προστασίας απο μιά έστω δύναμη
κατά προτίμηση την Αγγλία-αφού γνώριζαν ότι οι δικές
τους δυνάμεις ήταν ελάχιστες σε σχέση με τις λαϊκές
που θα ειχαν να αντιμετωπίσουν προκειμένου όχι μό
ο να διασφαλίσουν τα ταξικά συμφέροντα που ειχαν ή
η αρχίσει να διαμορφώνονται,αλλά στηριγμένοι στους
ένους να αρπάξουν τον απελευθερωμένο πλούτο της χώ
ρας.

Ο τότε κυβερνήτης,Ιωάννης Καποδίστριας,ικανότατος
διπλωμάτης,ίσως ειχε κάποια σκέψη γύρω απο το θέμα
αυτό.Σκέψη του μεταφράζονταν στην εγκαθίδρυση μιάς
ντόπιας δυναστείας,έστω με τη μορφή της ισόβιας αντι
βασιλείας.Ο φιλορωσικός όμως προσανατολισμός του κυ
βερνήτη ανησύχισε τους Αγγλογάλλους,οι οποίοι σε συ
νεργασία πάντα με τους τότε ντόπιους Γές μάν οχι μό
νο ευνόησαν αλλά προκάλεσαν και καθοδήγησαν διάφορες
αντικυβερνητικές συνωμοσίες.Επιπλέον,ο συγκεντρωτισ
μός του Καποδίστρια έδωσε τη δυνατότητα στους ξένους
και τους ντόπιους συνεργάτες τους να ασκήσουν μιά εκ
τεταμένη προπαγάνδα εις βάρος του.Προπαγάνδα που εκ
τός απο τις πολλές αντιπάθειες που δημιούργησε,ιδιαί
τερα ανάμεσα στους πρόκριτους,αλλά και διαμόρφωσε το
απαραίτητο εκείνο κλίμα που τους επέτρεψε οχι μόνο
να προσανατολίσουν το λαό προς την ξενόφερτη μοναρχί
α,αλλά και να πέσει θύμα δολοφονικής ενέργειας των
Μαυρομιχαλαίων στην προσωρινή πρωτεύουσα του κράτους
το Ναύπλιο το 1831.Μέσα σε αυτήν την έκρυθμη κατάστα
ση που ακολούθησε και δεδομένης της ιδεολογικό-πολι
τικής προετοιμασίας,ενα μεγάλο τμήμα του λαού αρχισε
να βλέπει τη μοναρχία σαν την λύση που θα διασφάλιζε
τη γαλήνη και τη σταθερότητα.Ομως το θέμα της μοναρ
χίας οπως ήταν φυσικό,εφερέ στην επιφάνεια τα αλληλο
συγκρουόμενα συμφέροντα τόσο των προστάτιδων Δυνάμε
ων-η κάθε μια απο τις τρείς ήθελε να τοποθετήσει δι
κό της-και των αντίστοιχων ελληνικών διαμορφωμένων
πιό φατριών.Η του Κολέτη Γαλλική,του Μαυροκορδάτου
Αγγλική και του Καποδίστρια Ρωσσόφιλοί.Εμφορούμενες
απο αυτές τις αντιλήψεις οι φατρίες αυτές δημιούργη
σαν και τα αντίστοιχα κόμματα προκειμένου να προβά
λει το καθένα πιό δυναμικά τα συμφέροντα αυτών που
εκπροσωπούν ντόπιων και ξένων-κυρίως των ξένων-στη

βοήθεια των οποίων πρόσβεπαν για να καταλάβουν ή να παραμένουν στην εξουσία.Ομως ενώ οι διάφορες φατρίες αλληλομάχονταν,ο Ιμπραΐμ-αν όχι με υπόδειξη αλλά με ολιγωρία κάποιου Ναβάρχου-προχωρούσε και η κατάσταση ειχε γίνει πολύ κρίσιμη.Σε αυτήν τη φάση που θα κρίνονταν ποιά απο τις μεγάλες Δυνάμεις τελικά θα έλεγχε μελοντικά την Ελλάδα:οικονομικά,πολιτικά και Γεωστρατηγικά μόνο με τον κίνδυνο της εκ νέου κατάληψης

της ελευθερης Ελλαδας απο τον Ιμπραΐμ μπορούσε να εξαναγκάσει τους αντιτιθέμενους-Κολέτη,Κολοκοτρώνη κλπ-να ζητήσουν τη βοήθεια των Αγγλων."Οταν η έκβαση του αγώνος τόνιζε αργότερα απο το βήμα της Βουλής ο Κ Λομβάρδος,ήρχισε να φαίνεται αμφίβολος,όταν οι αγωνισταί ήρισον να φοβώνται οτι ο Τούρκος θα επανήρχε το κυρίαρχος επί της Γης ταύτης,συνελήφθει η ιδέα να επικαλεσθώσι την βοήθειαν της Αγγλίας.Επικεφαλής της ιδέας αυτής ετέθη ο Ανδρές Ζαΐμης,φανατικά αντίθετος ήτο...ο Κολοκοτρώνης.έως ού ο Κολοκοτρώνης αντέτινε το έγγραφο προς την Αγγλία δεν πέύνατο να σταλεί... αλλά μετά την καταστροφή των Τρικόφων συναντήσας ο Κολοκοτρώνης εις χαράδραν τινά τον Ζαΐμην τω λέγει: βλέπω οτι πάσα ελπίς χάθηκε,άλλο πλέον δεν έμεινε παρά να ζητήσαμεν τη βοήθεια της Αγγλίας.Δός μου το χαρτί να υπογράψω".Δεν έφτανέν όμως μόνον η υπογραφή του Κολοκοτρώνη.Επρεπε να υπέγραψον και οι αλλοί αρχηγοί της Στερεάς και οι αρχηγοί του Στόλου.Τούτο απαίτει χρονοτριβήν...Κάποιος εξ εκείνων οίττινες και τότε εθεώρουν την πολιτικήν ώς πολιτικήν και ουχί ποίησιν είπεν,ός προσθέσομεν και τας υπογραφάς των άλλων...Αντέτεινεν ο Ζαΐμης.Τω αντιπαρέστησε τον έσχατον κίνδυνον είς όν εβρίσκετο η Ελλάς.Τω παρατήρησεν οτι δι αυτής της ελαφράς παρατυπίας,επρόκετο να σωθεί η κινδυνεύουσα Πατρις.Στρατηγέ,απαντησεν ο Ζαΐμης,βλέπω οτι κινδυνεύει η Ελλάς,δεν μας ειναι όμως επιτετραμμένον να την σώσωμεν με άτιμον πράξιν".

Ομως άν και η κατάσταση ήταν"κρίσιμη"δεν συμφωνούσαν άλοι οι ηγέτες να υπογράψουν την αίτηση.Ο Τρικούπης γράφει οτι"προσυπέργαψαν και ονόματα απόντων". Οι πράκτορες της Αγγλίας διέδιδαν οτι ο τσάρος δεν ειχε σκοπό να ενδιαφερθεί για τους Ελληνες.Τα ίδια διέδιδαν και οι Αυστριακοί και οι Γάλλοι,που στο μεταξύ προτίμησε την υποστήριξη του Μεχμέτ Αλή της Αιγύπτου,γεγονός που ανάγκασε τους Αγγλους να χρησιμοποιήσαν τα πιό βρώμικα μέσα προκειμένου να προσαρτήσουν την Ελλάδα στο δικό τους άρμα για να διασφαλίσουν την Αγγλική επιρροή τόσο στη Μεσόγειο,όσο και τις Ινδίες.Απο τους πρώτους που υποστήριξαν οτι πρέ

πει να υπογραφεί η αίτηση προσάρτησης ήταν ο Σπύρ
Τρικούπης. Πράξη που όχι μόνο εκτίμησαν οι Αγγλοι, αλ
λά όταν ήρθε το πλήρωμα του χρόνου τον έχρησαν όπως
το συνηθίζουν Πρωθυπουργό. Σε αντίθεση με τον Τρικού
πη, ο πρώτος απ όλους που διαμορτυρήθηκε ήταν ο Κορα
ής, που ήταν η πιό μεγάλη πνευματική προσωπικότητα
του Ελληνισμού. Να τι έγραφε ο Κοραής, για το ζήτημα
της "Αγγλικής προστασίας"...Ας έλθομεν είς τα αναγκαι
ότερα, τα γνωστά σας θρυλλούμενα προ ημερών ετάραξαν
πολύ την ψυχή μου και προσμένω με ανυπομονησίαν να μά
θω, απο τινάς, πως και δια ποίαν κατεπείγουσα ανάγκην
απεφασίστει η καταφυγή είς την είτε υπεράσπισιν, είτε
είς την προστασίαν, είτε και...των Αγγλων".

Η τέτοια διατύπωση δείχνει οτι παρά τον κίνδυνο,
που ίσως η μάλλον έντεχνα ειχαν προκαλέσει οι κινδυ
νολόγοι εκείνης της εποχής συνεπικαρούμενοι και απο
τους Αγγλους πράκτορες που ειχαν κάθε λόγο να πετύχο
υν την προσάρτηση της Ελλάδας και για ένα πρόσθετο
λόγο: Η νέα Γαλλική πολιτική που διαμορφώθηκε στη Με
σόγειο με τον Μεχμέτ Αλή της Αιγύπτου, έβαζε σε κίνδυ
νο Αγγλικά προνόμια στη Μεσόγειο. Το γεγονός αυτό
δεν μπορούσε να αφήσει αδιάφορους τους Αγγλους. Επρε
πε αντί πάσης θυσίας να εξασφαλίσει τον απόλυτο έλεγ
χο της Ελλάδος για να αντισταθμίσει τα Γαλλικά πλεο
νεκτήματα στη Μεσόγειο. Ο μόνος τρόπος να εξουδετερώ
σει τα Γαλλικά πλεονεκτήματα ήταν να γίνει η Ελλάδα
Αγγλικό προτεκτοράτο.

Τρία ήταν τα εμπόδια που έπρεπε να εξουδετερώσουν
την εποχή εκείνη το (21) οι Αγγλοι, για να μετατρέψουν
την Ελλάδα σε δικό τους προτεκτοράτο. α) Φιλική Εταιρ
ία που ήταν η ιδεολογικό-πολιτική ηγεσία της επανάστ
ασης και που πίστευε ακράδαντα πώς μόνο μιά αστική ε
πανάσταση μπορούσε να δώσει στην νεοσύστατη Ελλάδα
τα κοινωνικό-οικονομικά εκείνα δεδομένα που θα της ε
ξασφάλιζαν την Εθνική ανεξαρτησία και την κοινωνικό-
οικονομίκη ανάπτυξη. Γι αυτό και ήταν όχι απλώς προσα
τολισμένοι, αλλά αποφασισμένοι να δώσουν στην επανά
σταση καθαρά αστικό περιεχόμενο. Το γεγονός αυτό φυσι
ολογικό προϋπόθετε στενή συνεργασία σε όλους τους το
μείς με τη Γαλλία, αφού τις ιδέες και τα οράματα της
γαλλικής επανάστασης θα υλοποιούσαν. β) τους Ελληνες
αστούς που θα υλοποιούσαν κοινωνικό-οικονομικά αυτές
τις ιδεές και τα οράματα, Και γ) τον λαό όταν μάλιστα
ειναι οπλισμένος.

Την ηγεσία της Φιλικής γιατί έδωσε την ιδεολογικό-
πολιτική υποδομή. Τους αστούς γιατί θα υλοποιούσαν τι
ιδέες και τα οράματα. Η υλοποίησει απο τους έλληνες α
τούς αυτών των ιδεών και οραμάτων σήμαινε για την Αγ

γλία που εκείνη την εποχή θεωρούνταν το εργοστάσιο του κόσμου και ήθελε αντί πάσει θυσία να διατηρήσει αυτό το πλεονέκτημα δίπλα τους άλλους ανταγωνιστές έ νας ακόμα ανταγωνιστής και αυτή την Ελλάδα την ήθελε πελάτη και όχι ανταγωνιστή.Για να είναι πέλάτης όμως δεν έπρεπε να γίνει αστική αλλά να μείνει φεουδαρχική Αν η επανάσταση κατόρθωνε να είναι αστική εκτός απο τη συνεργασία θα ζητούσε και την πολιτικό-οικονομική βοήθεια της Γαλλίας.Και τον λαο που στο μεγαλύτερο μέ ρος του"αποδέχτηκε τις νέες ιδέες,ωστε όταν συγκρίνου νε τη δουλική τους κατάσταση με εκείνη της λευτεριάς" λέει ο Π.Σ.Ομηρίδης-και της ισότητας,αναζωπύρωσε τος ψυχάς των αδικημένων Ελλήνων που γίνονται σαν αφηνιά μένοι και απο την έκταση περνούν στη φρενίτιδα.Και ο Κολοκοτρώνης"Η γαλλική επανάσταση και ο Ναπολέοντας έκαμε,κατά τη γνώμη μου,να ανοίξουν τα μάτια του κόσ μου"

Η Ελληνογαλλική συνεργασία θα έβαζε σε άμεσο κίνδυ νο τα Αγγλικά συμφέροντα στη Μεσόγειο,γιατί μέσω της Ελλάδας θα άνοιγε το δρόμο και του Γαλλικού εμπορίου προς την Ανατολή.Βέβαια,και οι γάλλοι δεν θα την έδι ναν τη βοήθεια για να συγχωρεθούν τα πεθαμένα τους. Θα ζητούσαν και αυτοί ανταλλάγματα.Οι ιστορικές πληρο φορίες λένε οτι,όταν η Ρωσική μπουρμουαζία-κυρίως του εξωτερικού-έκανε σαφή στροφή προς τη Γαλλική Δημ οκρατία και ζήτησε τη βοήθεια"των Γάλλων προς απελευ θέρωσιν απο των Τούρκων.Είς αντάλλαγμα δ υποσχέθησαν οι Ελληνες είς τους Γάλλους να παραχωρήσωσίν είς αυ τους ελληνικάς τινάς νήσους και να διεξαγάγωσιν έν τ Ανατολή το εμπόριον μόνον μετά των Γάλλων...."Αν πρά ματι υλοποιούνταν αυτή η συνεργασία-συμμαχία με τη Γα λλία η Αγγλία,θα έχανε το μονοπώλιο στη Μεσόγειο.Βέβ ια ειχε δεδομένη την απεριόριστη στήριξη της Τουρκίας με την οποία οι σχέσεις αλληλοστήριξης με την Οθωμα νική αυτοκρατορία ήταν αμοιβαίες και αρμονικές.Το πρόβ λημα θα έμπαινε μετά την απεξάρτηση της Ελλάδας απο τον Τούρκικο ζυγό και αν η Ελλάδα περνούσε στη Γαλλι κή επιρροή.Δε θα έλεγχε πλέον και τις δυό πλευρές-ακ τές της Μεσογείου.

Η πρώτη αστική επανάσταση,έγινε στην Ολλανδία.Τη στιγμή που η αστική Ολλανδία φτάνει στην ακμή της δύ ναμής της,κάνει την εμφάνιση της η αστική τάξη της Α γγλίας που δεν θα αργήσει να την εκτοπίσει.Ο αγγλο-ο λλανδικός αποικιακός ανταγωνισμός θα βρεί την έκφρα ση του στους αγγλό-ολλανδικούς πολέμους που διεξάγον ται στα χρόνια απο το 1652 μέχρι το 1674:απο αυτούς τους πολέμους η Αγγλία πέρνει την πρώτη θέση στη σει ρά των αποικιακών δυνάμεων.Ετσι απο τό τέλος του 17ο αιώνα και μετά,η αναμέτρηση αρχίζει πλέον ανάμεσα στ

την Αγγλία και στη Γαλλία που και αυτή διαμορφώνει στα
σπλάχνα της την αστική της επανάσταση και αναπτύσσετε
σε οικονομική δυναμη,γεγονός που βάζει σε κίνδυνο την
πρωτοκαθεδρία της Αγγλίας.Απο την πάλη αυτή νικήτρια
θα βγεί η Αγγλία με καταστροφή όχι μονάχα της Γαλλίας
αλλά ακόμα και των Κάτω Χωρών,της Ισπανίας και της Πο
ρτογαλίας.Εκτοτε(17ος)αιώνας,η Αγγλία και η Γαλλία ή
τον χώρες αντιαγωνίστριες.Ο ανταγωνισμός τους οφείλον
ταν στο γεγονός οτι η μέν Γαλλία,σαν νεοαύστατη αστι
κή χώρα,ήταν φορέας της πολιτικό-κοινωνικής επανάστα
σης,η δε Αγγλία,που την αστική της επανάσταση την έκα
νε πολύ πρίν απο τη Γαλλία,ειχε εξοντλήσει την επαναστ
ατική φλόγα και τα συνθήματα ειχαν χάσει την πολιτι
κό-κοινωνική τους επίδραση όπως αυτά της Γαλλίας,με
πρώτο το σύνθημα:της Ελευθερίας,της Δημοκρατίας,της
Ισότητας και της Κοινωνικής Δικαιοσύνης.

Η Γαλλική μπουρζουασία με τις στρατιές του Ναπολέον
τα σκορπούσε παντού τις νέες ιδέες και χτυπούσε τη φε
ουδαρχική αντίδραση σε όλες τις εκδηλώσεις της κοινω
νικής και πνευματικής ζωής.Οι ιδέες της Γαλλικής επα
νάστασης ασκησαν μεγάλη επίδραση και κατά κάποιον τρό
πο αποτέλεσαν τον ιδεολογικό εξοπλισμό σε πολλές χώρε
ς και στη δική μας επανάσταση.Κυρίως όμως των Αμερικά
νων,όταν επαναστατησαν εναντίον της Αγγλίας.

Την εποχή που ο Ναπολέων μεταλαμπάδευε τις νέες ιδέ
ες η αστική επανάσταση της Αγγλίας,οχι μόνο ειχε εξαν
τλήσει την επαναστατική της φλόγα,αλλα ειχε γίνει αν
τιδραστική.Εκανε ιμπεριαλιστικούς,κατακτητικούς και
αποικιακούς πολέμους.Υποδούλωνε λαούς και λήστευε τον
πλούτο του πλανήτη.Ο πλουτος αυτός της έδωσε τη δυνα
τότητα να αναπτυχθεί τεχνικο-οικονομικά γεγονός που
την ανάγκαζε να αναζητεί-εξασφαλίσει όσο το δυνατόν
περισσότερες αγορές για τα παραγώμενα βιομηχανικά
της προϊόντα.Εναν πελάτη-καταναλωτή των βιομηχανικών
της προϊόντων ήθελε την Ελεύθερη Ελλάδα η Αγγλία.Και
για την εχει σίγουρο πελάτη την ήθελε ελεύθερη υπο
κηδεμονία έστω και συγκεκαλυμένη.Βέβαια και η Γαλλία
ήταν αποικιακή δύναμη και μάλιστα απο τις μεγάλες.Οι
ιδέες όμως της δικής της επανάστασης οχι μόνο συγκιν
ούσα τους υπόδουλους λαούς αλλά και τους προετοίμαζαν
ιδεολογικό-κοινωνικά να αγωνιστούν για τη χιλιάκριβη
τη λευτεριά.Γενικά όταν η αστική τάξη της Ευρώπης ή
ταν σε θέση να πλατύνει τον ορίζοντα των λαών και το
δικό της σύμπαν,το έκανε για να βυθίσει τις κοινωνίες
των άλλων Υπείρων στη δουλεία.Οι Ευρωπαίοι εφάρμοζαν
την αρχή:η δύναμη δεν υποχωρεί ούτε...μπροστά στο θε
ό,πόσο μάλλον μπροστά στους άπλους πθαγενείς.

Οι Αγγλοι,γνώρισαν καλά παλιά(21) και τώρα στη μιά

κατά μέτωπο επίθεση όταν ο λαός είναι οπλισμένος, θα ήταν εκ προοιμίου καταδικασμένη σε αποτυχία, ότι θα κόστιζε πολλά θύματα, απο την πλευρά τους, ακόμα και την καταστροφή των σχεδίων τους. Έτσι, μιά και "ο σκοπός αγιάζει τα μέσα", επιστράτευσαν τα άλλα μέσα-το χρήμα που το διέθεταν άρκετά για αυτές τις περιπτώσεις, την υποκρισία, τον δόλο, την υπονόμευση των αντιπάλων και την παγίδευσή τους, τις εξαγορές και γενικά κάθε μέσο και το προσφελέστερο και πολλές φορές χρησιμοποιημένο και αποδοτικό μέσο το διαίρει και βασίλευε. Μέσο που θα αδυνάτιζεν τις δυνάμεις του αντιπάλου, και θα τις έφερνε αντιμέτωπες μεταξύ τους σε έναν πόλεμο αδυσώπητο, σε έναν εμφύλιο πόλεμο αλληλοεξόντωσης. Και κυρίως το μαγικό μέσο του προσετερισμού της τοπικής Ελίτ, που θα αναλάβουν οχι απλώς να πείσουν αλλά να υποτάξουν το λαό στις απαιτήσεις τους.

Όταν λοιπόν, οι τοποτηρητές της Αγγλίας αποφάσισαν να ξεσηκώσουν τη βοήθεια της προκειμένου να "σωθεί" η επανάσταση, η αντίδραση που συνάντησε και οι μέθοδες που χρειάστηκε να χρησιμοποιηθούν, για να υπογραφεί η αίτηση προσάρτησης δείχνει, ότι πολλοί ήταν αυτοί που είχαν μυριστεί την πλεκτάνη που είχαν στήσει οι Αγγλοι σε συνεργασία με τους ντόπιους συνεργάτες. Συνεργάτες δεν είχαν μόνο οι μεγάλες δυνάμεις και κυρίως οι Αγγλοι. Πράκτορες και παλιούς μάλιστα εξακολουθούσε να έχει και η Τουρκία, με πρώτο τη τάξη τον Πατριάρχη και τους εικοσιπέντε Δεσποτάδες, που ομόφωνα αφώρεσαν την Επανάσταση και τους πρωτεργάτες της Επανάστασης. Οι τουρκοί αρχηγό του γένους των Χριστιανών αναγνώρισαν τον Πατριάρχη. Βέβαια εκτός από τον Κλήρο που μόνιμα πρακτόρευε την επανάσταση ήταν οι Κοτζαμπάσηδες και οι Πρόκριτοι. Όταν ο Ιμπραΐμ απειλούσε την επανάσταση στην πιό κρίσιμη για την επανάσταση στιγμή και πολλοί οπλαρχηγοί, Πρόκριτοι και Κοτζαμπάσηδες είχαν πάρει προσκυνοχάρτια, Ο Πατριάρχης και Δεσποτάδες προπαγάνδιζαν παντού και σε όλους τους τόνους την ηττοπάθεια. Αυτοί πληροφόρησαν τον Σουλτάνο, ότι η επανάσταση βρίσκεται στο τέλος της.

Χαρακτηριστική περίπτωση για το πώς, απο ποιούς και για ποιούς γράφτηκε με τον τρόπο που γράφτηκε η ιστορία και τη σκοπιμότητα που αυτή κάθε φορά εξυπηρετεί είναι ο θρύλος σχετικά με τους αγώνες που ο Πατριάρχης Γρηγόριος Ε! έκανε για το ξεσκλάβωμα του γένους και τον θάνατο (έδωσε τη ζωή του γράφει) ο Πατριάρχης Γρηγόριο Ε! για το ξεσκλάβωμα του γένους.

Όταν ο Ρήγας Βελεστινλής, με την επαναστατική Δημοκρατική προπαγάνδα και την παράνομη δράση του, άρχισε να ξυπνανεύει μέσα στις πρωτιές λαϊκές μάζες της Βαλ

ανικής τη συνείδηση της εθνικής και κοινωνικής τους
ειραφέτησης, η ρωμέϊκη φεουδαρχία σηκώθηκε στο πόδαρι
αι του κήρυξε ανοιχτό τον πόλεμο. (γραφει ο Κορδάτος)
Ενας απο τους μεγαλύτερους εχθρούς του Ρήγα ήταν
αι το Πατριαρχείο, ο πνευματικός πυλώνας του ρωμέϊκου
εουδαρχισμού, με επικεφαλής τον Πατριάρχη Γρηγόριο Ε!
για τον οποίο η Ελληνική ιστοριογραφία απο εθνικιστι
ή σκοπιμότητα είπε και έγραψε τα μεγαλύτερα ψέματα.
Οταν ο Θεσσαλός Εθνιγέρτης, άρχισε τα φλογερά του κη
ρύγματα για το ξεσκλάβωμα του ρωμέϊκου γένους, ο Πτρι
άρχης όχι μόνο ραδιουργούσε και αντιπολιτευόταν το
Ρήγα, μα και βάλθηκε να πολεμήσει με έργα τις νέες Εθ
νικιστικές ιδέες που προσπαθούσε να μεταλαμπαδεύσει
ο Ρήγας στο λαό. Μάλιστα έγραψε και μιά μπροσούρα με
τον τίτλο: "Πατρική Διδασκαλία" (Λίβελο) την χαρακτήρισε
ο Κοραής. Ο Γρηγόριος, ήταν μέχρι τις τελευταίες στιγ
μές της ζωής του όχι μόνο ο πιό πιστός προστάτης και

φανατικό φύλακας του φεουδαρχισμού, αλλά και ο πιό
πολέμιος των νέων ιδεών. Καταξίωσε, όσο κανένας άλλος
την προσπάθια των Ρωμιών αστών για την επέκταση της
παιδείας μέσα στο λαό. Στάθηκε βράχος ακλόνητος στην
καταπολέμηση των νέων Δημοκρατικών ιδεών. Πολέμησε το
Ρήγα, αντέδρασε οργησμένα στη συγκρότηση της Φιλικής
Εταιρίας και αφόρεσε όχι μόνο το Ρήγα, αλλά και ολόκ
ληρη τη φιλοσοφία του εικοσιένα. Πολλές ειναι οι πηγέ
ς που συγκλήνουν στι για το τραγικό τέλος του Ρήγα
και των συντρόφων του, την κύρια ευθύνη την φέρνει ο
τότε Οικομενικός Πατριάρχης Γρηγόριος Ε! και οι φαναρ
ιώτες της Πόλης. Τα φεουδαρχικά στοιχεία και ο αντιδ
ραστικός Κλήρος, που πρώτοι διέβλεψαν τον κινδυνο που
διατρέχανε απο την επικράτησει των ιδεών και αρχών
της Γαλλικής επανάστασης, δεν αρκέστηκαν να τον χαρακ
τηρίσουν άσπονδο εχθρό των συμφερόντων τους, αλλά έκρι
ναν στι για το "καλό" του τόπου να έπρεπε βγεί απο την
μέση πρίν βάλει σε πράξη τα μεγάλα σχέδια του. Για να
φτάσει στον πατριαρχικό θρόνο ο Γρηγόριος καθερέθηκε
ο Πατριάρχης Καλλίνικος που ειχε αστικές απόψεις και
στήριξε ανεπιφύλακτα την Φιλική Εταιρία στο έργο της.
Ο Κλήρος την εποχή εκείνη και το Πατριαρχείο με τα
προνόμια και το φιλοτουρκισμό του ήταν όχι μόνο πανίσ
χυρος, αλλά παντοδύναμος, σε βαθμό που οι Φαναριώτες λέ
γανε: "Εφ όσον ο Κλήρος ειναι με μάς, μπορούμε να κυβερ
νάμε τους Ρωμιούς καλύτερα. Ο Κλήρος τους κρατάει υπο
ταχτικούς με τις προλήψεις κα τους βάζει να κάνουν
ο, τι θέλει. Μόνο μέσω του Κλήρου μπορούμε να είμαστε
αρχηγοί του Ελληνικού γένους". Οι Φαναριώτες και οι Δε
σποτάδες δεν ήταν μονάχα εκμεταλλευτές και γδάρτες, αλ

λά και φωτοσβέστες.Απο την κοινωνική τους θέση μέσ
στο κράτος των Σουλτάνων,ούτε Εθνική συνείδηση ειχ
ούτε το γκέμισμα του τούρκικου δεσποτισμού ήθελαν.
ίδιο και οι προύχοντες ή κατζαμπάσηδες που αποτελο
σαν την αρχοντική αριστοκρατία ήταν πράκτορες των
ρκων αρχόντων και που το μόνο έργο ήταν να καθορίζ
το μέγεθος του φόρους που θα πλήρωνε ο καθένας στο
τούρκους.Και που για να ειναι αρεστοί στους τούρκο
οι φόροι ήταν πάντα πρόσβαροι.

Αυτή ειναι η μόνη αλήθεια,που ευτυχώς τώρα τε
λευταία άρχησε σιγά σιγα να ομολογείται και απο νέ
αστούς ιστοριογράφους.Οσο για τον θάνατό του ο Πυ
λης στο έργο του(πολιτική ιστορία της Ελληνικής επ
άσταση Παρίσι 1928 σελ 49)παραδέχεται πως ο "θανατ
(του Γρηγορίου)ειναι πράξις τερρορισμού(τερτίπι)τη
Τουρκικής εξουσίας προς συγκράτηση μιάς ανομαχευομ
νης ανταρσίας".Συνεπώς ο θάνατος του Πατριάρχη δεν
έχει παρά την ιστορική αξία μιάς ασκόπου και αδικα
λογήτου βιαιότητος".

Αυτά και πολλά άλλα αντίστοιχα ή παρεμφερή γεγονό
τα στις 6-Ιουλίου-1827 υπογράφεται η συνθήκη του Λο
δίνου.Η συνθήκη αυτή ήταν απόρροια της Αγγλορωσικής
συμμαχίας.Το πρώτο θετικό αποτέλεσμα της συνθήκης
του Λονδίνου ήταν η Ναυμαχία του Ναβαρίνου.Η Ναυμα
α βέβαια ήταν νικηφόρα.Η Ελλάδα όμως έπαψε να ειναι
ελεύθερο κράτος.Εγινε προτεκτοράτο της Αγγλίας.Κρά
τος υπό καθεστώς εξάρτησης που κράτησε χωρίς την πι
ραμικρή αμφισβήτηση και αντιγωνιστή μέρχι το 1947
που με το άξημείωτο μεταβίβασε τα επικυριαρχικό της
δικαιώματα στους Αμερικανούς.Και προκειμένου να εκπ
ιήσει σε καλή τιμή αυτα τα δικαιώματα έκανε το Δεκε
βρη του 1944 και έίπλα στους τόσους άλλους εμφυλίου
πολέμους μας επέβαλε και τον εμφύλιο πόλεμο του 194
-1949 και συνεχίζει να ασκέι επικυριαρχία στην Κύπ
ρο και σήμερα ακόμα.

Ενώ στην Ευρώπη η Ελληνική επανάσταση συμβόλιζε τ
αγώνα κατά του μοναρχισμού,του θεοκρατισμού και τη
τυραννίας οι τρείς προστατιδες δυνάμεις το πολιτειο
κό θέμα για αυτούς ήταν κυρίαρχο:Απαιτούσαν οπωσδήπ
τε την εγκαθίδρηση Μοναρχίας και η Κοτζαμπάσικη Ελλ
νική ολιγαρχία ξητούσε με απεσταλμένο της τη συμπαρ
σταση του Μέτερνιχ προκειμένου να σωθεί η Ελλάδα απ
του Ελληνες που θέλαν να τη βγάλουν,απο τον μακραίω
νο λίθαργο.Να την κάνουν οχι μόνο ελεύθερη,αλλά και
ανεξάρτητη.Να ανήκει στους ίδιους ύστερα απο τετρακ
οσια χρόνια σκλαβιάς.Να την απαλλάξει απ τη μούχλα,τ
σαπίλα και τη σκουριά που της ειχαν επικαλύψη οι το
ρκοι στους τέσσερους(4)αιώνες 1453/1821 σκλαβιάς κα

υραννίας.

Η αστική τάξη ήταν μια τάξη επαναστατική,μιά τάξη
εσοδετική,δυναμική,μιά τάξη με ιδέες,οράματα και προ
οράματα γιά έναν καινούριο κόσμο,χωρίς τη σκουριά
ων προλήψεων και προκαταλήψεων,τα ταμπού της συντήρη
ης και τις κοινωνικο-πολιτικές αγχιλώσεις της Θεουδα
χίας.Η Θεουδαρχία απο ιδεολογική και προγραματική ά
οψη,δεν ειχε ούτε οράματα ούτε πρόγραμμα το οποίο θα
πορρούσε να φέρει ένα πρόταγμα που να απαντά στα άμε
α και τα μελλοντικα προβλήματα της ελεύθερη πλέον ελ
αδα.Το πολυ-πολύ που μπορούσε να κάνει ήταν να συνε
ίσει τον Ραγιαδισμό αντιγράφοντας τους Οθωμανούς Πα
άδες και το Δημόσιο δίκαιο της αυτοκρατορίας.Ενα δί
αιο που αν απαντούσε στα σύγχρονα προβλήματα που έβα
ε την εποχή εκείνη η ζωή δεν θα έτριζαν τα θεμέλιά
της.Αυτό λοιπόν,που μπορούσε να προσφέρει η Θεουδαρχι
ή ολιγαρχία στο λαό ήταν το μεταφυσικό-Θεολογικό και
γρεωκοπημένο ήδη πρότυπο του Θεουδαρχισμού.

Ομως ειχε προηγηθεί ενας μακρόχρονος και αιματηρός
προεπαναστατικός αγώνας,που τελικά οδήγησε στην εξίσο
η αιματηρή επανάσταση του 21.Στον προεπαναστατικό αγώ
να οι κοτζαμπάσηδες,οι προύχοντες,οι πρόκριτοι και κυ
ρίως η Ιεραρχία του Κλήρου,δεν ειχαν λόγο να πάρουν ε
νεργό μέρος.Στην Επανάσταση όμως του 21 είτε γιατί
δεν μπορούσα να κάνουν αλλοιώς,είτε γιατί υποχρεωθηκα
ν,είτε γιατί εκτίμησαν πώς τη φορά αυτή θα ειχε νικη
φόρα κατάληξη πήραν και αυτοί μέρος.Βεβαια,δεν έλλει
ψαν αυτοί που την πολέμησαν,μα και αυτοί που συμμετεί
χαν εθελοντικά.Οπως ο απλός λαός,έτσι και αυτοί συμμε
τέχοντας στον Εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα διεκδικούσαν
πέρα απο τη λευτεριά και κοινωνικο-οικονομικά οφέλη.Την
απελευθερωμένο πλούτο της χώρος που κατείχαν οι τούρ
κοι κατακτητές.Συνεπώς πέρα απο τη λευτεριά που ήταν
το ένα σκέλος του αγώνα,ήταν και ο πλούτος,που ήταν
το άλλο,το κοινωνικό σκέλος,του αγώνα.Αν ο αγώνας ήτ
αν μόνο γιο τη λευτεριά για ποιό λόγο να πάρουν μέρο
ς αυτοί και μάλιστα σε"ηγετικές θέσεις",αφού αυτοί
και με τους τούρκους ελεύθεροι ήταν και θέσεις περιο
πής κατείχαν στην κοινωνικό-οικονομική ιεραρχία.Μόνο
ένας λόγος πρέπει να τους ώθησε να πάρουν και αυτοί
ενεργό μέρος στην τελευταία φάση της Επανάστασης,ανε
ξάρτητα απο τις συνθήκες.Ο λόγος αυτός δεν ήταν άλλος
απο τον πλούτο που θα απελευθέρωνε η Επανάσταση.Ο πλο
ύτος αυτό όμως ανήκε σε όλους,αφού-με εξαίρεση αυτους
που την πολέμησαν ή συνεργάστηκαν με τον δεινόσταη-όλ
οι πήραν μέρος για να ειναι νικηφόρα η Επανάσταση.

Στόχος λοιπόν,όλων αυτών που εκπροσωπούσαν τη θεου
δαρχική ολιγαρχία ήταν ο πλούτος κινητός και ακίνητος

και ειδικά η Γη,που την εποχή εκείνη αποτελούσε και το βασικότερο άν οχι το μονοδικό κεφάλαιο.Απο την πρ τη μέρα της επανάστασης το πιό σοβαρό πρόβλημα.Σαν τ τιο αποσχόλησε όλες τις Εθνικές Συναλεύσεις προκειμε νου να λυθεί οκριβοδίκια.Η αντίδραση των ολιγαρχικών ήταν οχι μόνο μεγάλη αλλά και ξεκάθαρη:Αν οι της Φιλ κής ακολουθούσαν πολιτική ισόμερης διανομής του Εθνι κου πλούτου θα αντιδρούσαν και θα συντάσσονταν με το υς τούρκους.Συμμετείχε στην επανάσταση για πάρει τη μερίδα του λέοντος.Να αρπάξει όσο το δυνατόν περισσο τερη γη.Μαλιστα την ακόρεστη δίψα να συγκεντρώση όλη την εθνική γη στα χέρια της η ολιγαρχία τη στήριξε στη δύναμη που ήδη ειχε.Δύναμη που της επέτρεψε να καταφύγει σε διάφορες σοφιστίες α):δεν θεωρούσε ικαν ύς τους Ραγιάδες και τους Κολήγους να φέρουν την μεγ λη ευθύνη που συνεπάγεται η ιδιοκτησία,και β)θεωρούσε πώς ο Ραγιάς και ο Κολήγος ορίστηκε στι,,πέρα απο τη λευτεριά,δεν εχει άλλα προβλήματα,άρα και δικαιώματα

Οι φεουδάρχες στηριγμέμοι στον Κλήρο και τους Αγγλ ους και με συμμάχους ο,τι σκοτεινό και μαύρο ειχε πε σει ο Μέτερνίχ στην Ευρωπαική αντίδραση ολοκλήρωσαν το καταχθόνιο έργο να κρατήσουν το νεοσύστατο Ελλήνι κό κράτος στον φεουδαρχικό τρόπο παραγωγής και διακυ βέρνησης,αποδεχόμενοι γιά άλλη μιά φορά εθελοντικά πλέον τώρα εκείνο το ειδεχθές έγκλημα που διέπραξε το 1453,το Ιεράτιο:"Η θεία πρόνοια,μας έταξε κάτω απ τον Οθωμανικό ζυγό και σκήπτρο για να μας φυλάξει απ την αθεΐα"ή το άλλο το περίφημο που έλεγαν όταν οι Φ λικοί και οι Ραγιάδες έχυναν το αίμα τους για τη λευ τεριά,αυτοί εμφορούμενοι απο την αντίληψη και υπερασ πιζόμενοι τα ταυτόσημα με τους τούρκους συμφέροντά τ υς ευαγγελίζοντσν προς τον αγωνιζόμενο Φιλικό και Ρα γιά οτι:"η ησυχία και η γαλήνη σε καθεστώς δουλείας ειναι προτιμότερη απο το δικαίωμα στην ελευθεριά"Και οτι:"το δίκαιο ειναι συνώνυμο της δύναμης και τη δύ ναμη την έχουμε εμείς,ενώ η Ελευθερία για την οποία αγωνίζεστε εσείς ειναι μιά αφηρημένη έννοια".
Και τότε 1453,ίσως να μήν μπορούσε να γίνει διαφορετ κά.Τώρα όμως γιάτι αντέδρασαν στην προσπάθεια των απ τών αγωνιστών να βάλουν την Ελλάδα στην τροχιά της α νάπτυξης και της προόδου και τους πολέμησαν με όλα τ θεμιτα και αθέμιτα μέσα να κρατήσουν το νεοσύστατο Ε λληνικό κράτος κάτω απο το ζυγό και σκήπτρο της φεουδ ρχίας γιά να σωθεί η Ελλάδα απο τους Ελληνες;

Φυσικά για την τέτοια κατάληψη του νεοσυστατου Ελ ληνικού κράτους δεν ευθύνονται μόνο οι κοτζαμπάσιδες οι προεστοί,οι καραβοκυραίοι και ο Κλήρος.Την μεγαλύ τερη ευθύνη την φέρνει η ίδια η αστική τάξη που έδωσ

σε να εφαρμόσει το πρώτο Συνταγματικό διάταγμα:να κά
νει ιδιοκτήτη της τούρκικης έστω γής τον Ραγιά-Καλήγο.
Ενώ με το διάταγμα αυτό έκανε ιδιοκτήτες,κύριους και
νομείς τους επι τουρκιάς κατέχοντες Γή,δεν θέλησαν να
αναγνωρίσουν δικαίωμα ιδιοκτησία στο λαό.Αν έκαναν ιδ
ιοκτήτη το λαό στην τούρκικη Γή και σε συνέχεια μιά
Σειράχθεια να απολλάξουν το λαό απο τους τοκογλύφους
όσο μεγάλη και δυνατή και αν ήταν η συμμαχία δεν θα
μπορούσαν να υποτάξουν το λαό.Η ΓΗ,την εποχή εκείνη
ήταν η μόνη παραγωγική μονάδα-δύναμη.Το μόνο κεφάλαι
ο που ειχε στην κατοχή του τότε το νεοσύστατο κράτος.
Αν ο λαός έπερνε την ιδιοκτησία των 3/4 της απελευθε
ρωμένης απο τους τούρκους Γή καμιά δύναμη δεν θα ήταν
ικανή να τους εξαπατήσει.Και αυτοί οι ξένοι θα τα εύ
ρισκαν σκούρα μαζί τους.Όσο για τον Κλήρος ο ποιό πο
λέμιος της αλλαγής και της προόδου,δεν θα μπορούσε να
παίξει και αυτός τον ρόλο που έπαιξε,γιατί την πίστη
την Αγία την ειχε ο λαό και οχι ο Κλήρος και στο όνο
μά της πολεμούσε για λευτεριά και δίκαιο.Αλλωστε αυτά
τα δυό ήταν τα βασικά συνθήματα και αιτήματα του αγώ
να.Τώρα που το ένα συνθημα-αιτημα Λευτεριά πήρε σάρ
κα και οστά,οι αστοί πηγέτες υλοποιούσαν και το άλλο
το δίκαιο,με το μοίρασμα της Γής θα ήταν αήττητος ο
λαός.Τότε υπο την ηγεσία των αστών πολεμούσε για να
τα αποκτήσει.Τώρα θα πολεμούσε για να τα κρατήσει.Αυ
το δεν μπόρεσαν ή δεν θέλησανε να εκτιμήσουν και να ε
κμεταλλευτούν οι αστοί:οτι ο Ραγιάς-Καλήγος οχι μόνο
τους πίστεψε αλλά και πολέμησε υπο την ηγεσία τους.
Τους πίστεψε και τους ακολούθησε τότε που του ζήτού
σαν να χύσει το αίμα του μόνο με την βεβαίωση οτι
πολεμόντας στο πλευρό τους μετά τη λήξη του αγώνα οι
μακραίωνοι πόθοι του για Λευτεριά και δίκαιο θα εκλή
ρωθούν.Αν η αστική τάξη τολμούσε να υλοποιήσει το πρώ
το Συνταγματικό διάταγμα για τη Γή,ίσως να μην τολμού
σε ο Ιμπεριαλ-καλοθελητές-να κάνει το νεο εγχείρημα
που έβαλε καθως ξέρουμε σε κίνδυνο την επανάσταση,αλ
λά και αν τολμούσε η ήττα του θα ήταν βεβαία,γιατί τώ
ρα πιά δεν θα ειχε να αντιμετωπίσει Ραγιάδες και Καλή
γους που και τότε σαν Ραγιάδες νίκησαν αλλά νοικοκυρα
ίους πλέον που τώρα εκτός απο τη λευτεριά τους ειχαν
να υπερασπιστούν και την περιουσία τους.Υστερα απο αυ
τό ίσως να μην ήταν απαραίτητη και η Ναυμαχία του Να
υαρίνου,αφού ο λόγος για τον οποίο έγινε δεν θα ίσχυε
πλέον.Η φεουδαρχική ολιγαρχία περνόντας η Γή στους Κο
λήγο-Ραγιάδες οχι μόνο θα έχανε τη κοινωνικό-οικονομι
κή δύναμη,αλλά και το κεφάλαιο-Γή που υποθήκευσε προ
σεκτικά για να ζητήσει τη βοήθεια των ξένων και ειδικά
της Αγγλίας.

Η αστική τάξη που οργάνωσε την επανάσταση στο εξωτερικό και πήρε μέρος με πολλά στελέχη σε αυτήν, δεν μπόρεσε να αναδείξει κανένα μεγάλο πνευτικό στέλ χος να υλοποιήσει ολοκληρο το πρόγραμμα, γεγονός που θα της έδεινε την δυνατότητα να κρατήσει γερά στα χέρια της την εξουσία. Ο προοδευτικός ρόλος της περι ρίστηκε κυρίως να οργανώσουν το πρώτο σκέλος του αγ να: Το απελευθερωτικό. Υστερα απο έναν εφτάχρονο πολε και τους εσωτερικούς σπαραγμούς οι Ελληνες είδαν να κληρώνεται το όνειρό τους. Ενα μεγάλο μέρος της Ελλη κής Γής ήταν ελεύθερο. Παρά τις αντιδράσεις των κοτζ πάσπδων, των Φαναριωτών, του Πατριαρχεύ και των κάθε λογής αντιδραστικών και τουρτόλατρων, ο αγώνας τυ 21 που οργάνωσαν οι Φιλικοί ώς προς το πρώτο σκέλος το το Απελευθερωτικό πέτυχε. Ομως ενω σχηματιστηκέ Ελευ ρο Ελληνκό κράτος η νική για το λαό δεν ήταν ολοκλη τική. Το δευτερο σκέλος της Επανάστασης το: Κοινωνικο ούτε καν τέθηκε σε κίνηση, αποτέλεσμα. Το εμπόριο στο τηρε. Η βιοτεχνία το ίδιο. Η Ναυσιπλοία μετά τον όρο που έβαλε η Αγγλία για τον περιορισμό του τονάζ δεν ναπτύχθηκε. Η γεωργική παραγωγή βρισκοντων σε χάλια. Ολόκληρε εκτάσεις με το να ειναι άλυτο το ζήτημα τω ΕΕθνικων Γαιών εμειναν ακαλλιέργητες. Ο λαός ξανά έγ νε Ραγιά στους ντόπιους αφέντες και η χώρα ξανά υπο δουλώθηκε σε νέο έμμεσο μέν αλλά εξίσου σκληρό κατο τακτητή, αφού αυτός αποφάσιζε για τα πάντα. Η Γή πέρα σε σχεδόν στο σύνολό της στα χέρια της φεουδαρχικής

ολιγαρχίας. Ηταν τόσο μεγάλη η αρπακτική δίψα που το 1824 το Γενάρη μήνα η Βουλή κατηγόρησε με 13 κατηγο ίες τσους Μαυρομιχή και Χαραλάμπη για τις καταχρήσε που :εκναν πουλώντας αυθέραιτα τα Εθνικά κτήματο. Κα στο γλώσσικό θέμα που ήτο ενα απο τα πιό μεγάλα και σοβαρά θέματα: Θα έβαζε το λαό στα προβλήματα της εγ νάστασης. Θα συμμετείχε ενεργά στη ζωή και την πρόοδ

πτήθηκαν οι αστοί:

Αντί για τη δημοτική που ειναι η γλώσσα της Σαρμανί τσας, του παραμυθιού, της τέχνης, της ποίησης και του τραγουδιού, έμεινε η καθαρεύουσα που κατασκευάστηκε να να βάλει το λαό στη γωνιά. Που γράφονταν και μιλι ταν. Η γλώσσα που ειναι τα όρια του κόσμου. Που δεν ε φράξει μόνο τη ζωή, αλλά ειναι η ίδια η ζωή. Η γλώσσα του Εθνικού Υμνου εγκαταλείφθηκε, και η παιδεία πρός δόξα του Κλήρου συνέχισε να διδάσκει τη φυλλάδα, το χτωήχι, το ψαλτήρι και τον απόστολο. Και ιστορικά ο Ρ γας δεν εχει βλάλει ακόμα τον Δημοτικό. Το γεγονός ο ο Ρήγας διδάσκεται μόνο στο Δημοτικό ζίναι μιά ακόμ απόδειξη για το γράφτηκε η Νεοελληνική ιστορία.

Μην εκπληρώνοντας και το δεύτερο σκέλος της Επανάσ
ασης το κοινωνικό η αστική τάξη δεν προδοσε μόνο το
λαό. Προδοσε και τον ίδιο τν εαυτό της. Την τάξη της.
συμβιβάστηκε με τους με φεουδαρχική ολιγαρχία και υπο
χθηκε στους Αγγλους που ήαν το βασικό στήριγμα της
θωμανικής αυτοκρατορίας. Η Αγγλία ήταν η μόνη χώρα
που δεν αμφισβητούσε τη Γεωγραφική επικράτια της οθω
μανικής αυτοκρατοράς. Αν κάποιος την αμφισβητούσε την
εποχη εκείνη αυτή ήπταν η Ρωσία που βρίσκονταν σε διαρ
κή πόλεμο μαζί της.

Κάθε Εθνικοαπελευθερωτική επανάσταση έχει δυό βασι
κούς στόχους α)να απελευθερώση τη χώρα απο τον όποιο
δήποτε κατακτητή και β)να λύσει το κοινωνικό-οικονομικά προ
βλήματα που εχουν σωρευτεί στη διάρκεια της κατοχής.

Και φέρνουν την μεγαλύτερη ευθύνη γιατί ο Εθνεγέρ
της Ρήγας και συνέχεια οι της Φιλικής Εταιρίας οχι μό
νο τους εξόπλισαν θεωρητικά, και προσάρμοσαν στα Ελλη
νικά δεδομένα ενα δημόσιο Γαλλικό δίκαιο. Το δίκαιο
που την εποχή εκείνη και ειδικά για την τότε Ελλάδα
έδινε απάντηση οχι μόνο στα προβλήματα που αντιμετώ
πιζε, αλλά και στα μελλοντικά που θα προέκυπταν. Τους
είχαν ετοιμάσει και την οργανωτική πλατφόρμα πάνω
στην οποία έπρεπε να κινηθούν. Μάλιστά ο Ρήγας: με πολ
λά του έργα προσπάθησε να διαλύσει τις αυταπάτες πολ
λών Ρωμιών που πίστευαν-και αυτο ήταν βασικό-πώς το
ξεσκλάβωμα των ελλήνων θα έρθει απο έξω. Σε όλα του
τα έργα έλεγε με σαφήνεια, οτι οι Ελληνες πρέπει να
στηριχθούν στις δικές τους δυνάμεις, πως πρέπει μόνοι
να κάνουν τον αγώνα, γιατί οι ξένοι κάνουν το φίλο για
να εξυπηρετήσουν τα δικά τους συμφέροντα. Στο θέμα αυ
τό είχε ξεκάθαρες απόψεις. Και ήταν ξεκάθαρες γιατί ρε
αλιστής καθώς ήταν είχε επίγνωση της ιστορικής πραγμα
τικότητας που διαμορφώνονταν την εποχη εκείνη στο Γεω
στρατηγικό αυτό σημείο της Μεσογείου. Γνώριζε οτι όλες
οι Μεγάλες Δυνάμεις και ειδικά η Αγγλία, η Γαλλία και
η Ρωσία ανταγωνίζονταν θανάσιμα για ποιός θα ελέγχει
αυτό το γεφύρι που συνδέει την Δύση με την Ανατολή.

Η ιστορία των Ανθρώπων, δεν ειγαι τίποτε άλλο απο
τον την καταγραφή των αγώνων που αυτοί κάνουν για
την Ελευθερία τους και τα δικαιωματά τους. Ο Ανθρωπος
γενιέται Ελεύθερος, όπως και όλα τα άλλα πλάσματα. Το ί
διο και η Ελευθερία ειναι φυσικό γνώρισμα. Η γνώση που
κατακτιέται μέσω της μόρφωσης απο την πρωτόγονη εποχή
μέχρι σήμερα (δεν πρέπει να τη συγχέομε με την προπαγ

δα ή την κατήχηση) είχε παντοτε σαν κύριο σκοπό στόχ
την καθοδήγηση και την εκπαίδευσή του να μπορεί να
νει υπεύθυνη και αποτελεσματική άσκηση και υπεράσπι
αυτών των δικαιωμάτων του. Ενώ πουθενά δεν υπάρχει κ
μία αρχή φυσική, θρησκευτική, επιστημονική ή λογική π
να καθορίζει πρίν γεννηθεί ο Ανθρωπος, αν θα είναι α
ντης ή δούλος, ποιός θα είναι πλούσιος και ποιός φτω
χός, ποιός Πρίγκηπας, Βαρώνος Λόρδος και ποιός σκαφτι
και ανθρακορύχος, ωστόσο στην Ανθρώπινη ιστορία τα δύ
ιώματα αυτά πότε με την μιά και πότε με την άλλη πρ
φαση: με θρησκευτική, είτε με στρατιωτική, οικονομική
και πολιτική βία, όχι μόνο έχουν κατάφορα παραβιαστε
και καταπατηθεί ασύστολα και εγκληματικά απο κάθε ε
δους απολυταρχισμού, φυλετικού, φεουδαρχισμού, μοναρχι
μού, βιομηχανικού ή άλλου δικτατορικού καθεστώτος κα
κυρίως πολλά τα περισσότερα προνόμια είναι Νομικά
και Συνταγματικά κατοχυρωμένα, όπως το ίδιο είναι κα
χυρωμένα ποιός θα είναι φτωχός και ποιός θα είναι π
ούσιος, ελεύθερο ή δούλος. Ποιός θα παίρνει τις αποφάσ
ς και θα διατάσει και ποιός θα εκτελεί τις εντολές.

Η τούρκικη κατάκτηση ήταν συμφορά για τους κατακτ
μένους λαούς της περιοχής των Βαλκανίων και ειδικά
για την Ελλάδα. Εμπόδισαν την παραπέρα οικονομική κα
κοινωνική ανάπτυξη.

Κατά την μεγάλη μετανάστευση των εθνών που καθοδή
ήσε ο Τζένγκις Χάν τα 1222, η ασιανλική φυλή εγκατασ
θηκε στη Μ Ασία. Τα στρατεύματά τους οργανωμένα κατά
το Μογγολικό πρότυπο, αποτέλεσε τον πυρήνα, απο τον ο
ίο προήλθε αργότερα ο ισχυρός τουρκικός στρατός ο ο
ίος πολλές φορές τον 17ο αιώνα απείλησε ολόκληρη τη
Χριστιανοσύνη.

Ο ερχομός των τούρκων στην Ευρώπη και η οριστική
τάκτηση απο αυτούς της Βαλκανικής με το πάρσιμο της
πόλης (1453), είχε μεγάλο αντίκτυπο στην Ευρώπη. Οι τ
και δεν ήταν και ούτε έγιναν έμποροι όπως οι Αραβες
μειναν και ύστερα απο τις κατακτήσεις τους βάρβαροι
καθυστερημένοι, πολεμικός λαός. Ετσι, οι εμπορικές σχέ
σεις και ανταλλαγές ανάμεσα στην Ασί και την Ευρώπη
βρέθηκαν κάτω απο την απειλή ολοσχερούς καταστροφής
και σταματήματος, γιατί στη Μεσόγειο έπαψαν να ταξι
ου καράβια με προϊόντα και τα καραβάνια απο το εσω
ρικό της Ασίας δεν έφερναν στη Μικρασία τα κάθε λογ
προϊόντα τους και απο εκεί αυτά δεν περνούσαν απο τ
Βαλκανική και την Ιταλία στην Ευρώπη.

Το γένος των Ελλήνων απο χειρισμούς (μονόπλευρους
ι άστοχους) έπεσε για τετρακόσια και πλέον χρόνια σ
σκλαβιά απο το νομαδικό και βάρβαρο τουρκικό γένος
α γένος ορδών, πού δεν είχε αναπτυγμένο πολιτισμό σε

χέση με αυτόν του λαού που κατάκτησε. Δεν παρήγαγε, δεν δημιουργούσε. Ζούσε από τη λαφυρεία και το θά ματο που σκορπούσε στο πέρασμα και γύρω του. Μην έχον τας τίποτε από όλα αυτά κατέκτησε ένα λαό που είχε έ να μακραίωνο πολιτισμό, επιστήμες και τέχνες. Δομές δη μόσιας διοίκησης και διακυβέρνησης. Ένα από κέθε άποψη συγκροτημένο και λειτουργικό κράτος. Προκείμενου ο κα κτητής να καλύψει τις ελλείψεις που είχε στους κυβε ρνητικούς χώρους, τη διοίκηση, τη διπλωματία και την οι κονομία υποχρεώθηκε να χρησιμοποιήσει τους μηχανισμού ς που βρήκε και να τους επανδρώσει με Ελληνικά στελέ χη. Το γεγονός αυτό επέτρεψε στις αρχές του 18ου αιώνα να πραγματοποιηθεί μια αληθινή αναγέννηση στα πλαίσια της οθωμανικής αυτοκρατορίας τόσο στην πόλη με κέντρο το Φανάρι, όπου τα Πατριαρχεία, αλλο τόσο και στο υπόλο πο ελλαδικό χώρο: Αμπελάκια, Γιάννενα, Μοσχόπολη κλπ. Τα βεβαμένα αυτά επετρεψαν στους υπο κατοχή Έλληνες αναπ τυχθούν οικονομικά και σε συνέχεια να διαμορφώσουν μι α τάξη εμπόρων. Την Ελληνική Μπουρζουαζία. Την Ελληνική αστική τάξη. Μέσα απο την τάξη αυτή βγήκαν οι Άνθρωποι που όχι μόνο συνέλαβαν την ιδέα να απελευθερώσουν την Ελλάδα απο την τούρκικη σκλαβιά. Δεν αρκέστηκαν μόνο στη σύλληψη της ιδέας, αλλά διαμόρφωσαν και το θεωρητι κό πλαίσιο μέσα στο οποίο θα κινηθούν, καθώς και τα πρακτικά-στρατηγική που θα ακολουθήσουν. Πρίν, κατά και μετά την επανάσταση. Ο βασικός άξονας πάνω στον οποίο

θα δράσουν και οι τελικοί στόχοι του αγώνα ειναι δια τυπομένοι στις διάφορες κοινωνικό-πολιτικες διακρύ ξεις όπως αυτό "Η Ελληνική επανάσταση του 21 έθεσε τάς βάσεις της εξελίξεως και της ανόδου είς την αρ χήν του λαού και των αστών, έν αντιθέσει προς την ολι γαρχίαν των τζακιών και του ανωτέρου Κλήρου είς την προγενεστέραν εποχήν".

Η προσπάθεια αυτή αντί να ειναι ομόθυμη στο γένος των Ελληνων,

Επειτα απο αυτό οι προστάτιδες Δυνάμεις, δεν ειχαν. παρά να βρούν έναν ουδέτερο, αποδεκτό απο όλους, μνησ τήρα του θρόνου. Καταλήγουν σαν δευτερη εκλογή στον δεκαεπτάχρονο Όθωνα, που φτάνει στην Ελλάδα, στις αρ χές του 1833, με Αγγλική φρεγάτα. Τριάντα περίπου χρό νια αργότερα, αγγλικό επίσης πλοίο θα τον μεταφέρει στην εξορία. Προκειται για μιά ακομη απο τις τόσες πε ριέργες συμπτώσεις απο τις οποίες ειναι πλούσια η ιο τορία της Ελλάδας. Ο κυριότερος προπαγανδιστής του μο ναρχισμού ήταν ο Ιγνάτιος και γενικότερα ο Κλήρος, που ήταν και ο ποιό αντιδραστικός και αντίθετος στην επανάσταση. Κατά τις τρείς 10ετίες της βασιλείας, ο Ο

θων και ο λαος"του"παρέμειναν ξένοι μεταξύ τους.Η
ποξένωση αυτή έν μέρει οφειλόταν σε εμφανή αιτία.
ς η άρνηση του βασιλιά να ασπασθεί το ορθόδοξο δόγ
χωρίς όμως αυτό να εμποδίζει να παρεμβαίνει στα θρ
κευτικά ζητήματα και να ασκεί σχετική εξουσία.Μιά
λη αιτία ειχε θεωρηθεί η στεκνία του,την ποια πολλ
την ερμήνευσαν σαν θεϊκή τιμωρία.Τελος,υπήρχαν και
θύτερα αίτια που ειχαν τη ρίζα τους στην πρώτη ακο
μέρα της άφιξης του Οθωνα στο Ναύπλιο.Ο ανήλικος μ
ρχης συνοδευόταν απο πολυάριθμους βαβαρους συμβουλ
(Συμβούλιο Αντιβασιλείας)οι οποίοι αντιμετώπιζαν τ
νέο τους περιβάλλον σαν ξένοι και,το χειρότερο.συχ
χωρίς κατανόηση.Η ξενόφερτη,δύσκαμπτη γραφειοκρατί
δεν κατάφερε να αξιοποιήσει τις ελληνικές,παραδοσι
ισχυρές,φυγόκεντρες δυνάμεις και ήλθε νωρίς σε σύγ
ρουση μαζί τους.Ετσι οι ελπιδοφόρες καταβολές(και
ες)της αυτοδιοίκησης δεν ανακόπτονται απλώς αλλά α
δυναμώνονται περισσότερο ακόμη και απο την περίοδο
της Τουρκοκρατίας.Αν σε αυτό προστεθεί και η συγκε
λυμμένη ή και απροκάλυπτη διαμάχη των Βαβαρών με τ
φατρίες των προκρίτων και τους στρατιωτικούς ηγέτε
του αγώνα συσσώρευσαν νέα και ασήκωτα δεινά.Συνέχε

Κατά την Τουρκοκρατία,πολλοί απο τους μετέπειτα
χηγούς της επανάστασης ζούσαν ανάμεσα στη νομιμότη
των Αρματολών και στην έκβαση παρανομία των κλεφτώ
Μετά την ανεξαρτησία,οι νέοι κύριοι δεν ενδιαφέρθη
να εντάξουν στο μικρό στράτευμα,αποτελούμενο κυρίω
πο βαβαρούς εθελοντές.τους χθεσινούς ήρωες,που άλλ
τε δεν ει.....

Το 1945 μόλις ειχαμε βγεί απ μιά πολεμική θύελλα
που ξεθεμελίωσε τη χώρα μας και αφησε πίσω της έρε
πια και τάφους.Μέσα όμως απο αυτον τον υπεράνθρωπο
τον τιτάνιο αγώνα βγήκε ένας λαός ψημένος και ατσα
μενος στη φωτιά και στο σίδερο του εθνικού και αντ
φασιστικού αγώνας.Ενας λαός που για πρώτη φορά απο
τησε πλήρη συνείδηση της δυναμής του και για αυτό
ρήφανος και αποφασισμένος να ξεκαθαρίσει μιά για π
τα τους λογαριασμούς του που εδώ και ενάμιση αιώνα
ρα ειχε ανοίξει με τους ξένους και ντόπιους αφέντε
Αποφασισμένος να μην ξαναπέσει πάλι στα νύχια τους
μην αφήσει τον τόπο του α ξαναγίνει"η καιμενη ψωρο
σταινα",να μήν ξαναγυρίσει στην κακομοιριά και τη
ξέρια της υποτέλειας,αναξιοπρέπειεα και τις μικρό
τες,που η υπαρξη ξένω και ντόπιων αφεντικών υποχρε
νει ενα λαό να καταφεύγει στην μετανάστευση για να
πιζήσει.Σφυρηλατήθηκε σ αυτόν τον αγώνα μιά νέα πε

φονη γενιά,εμπευσμένη απο τα καινούρια ιδανικά που
ειχαν φτερώσει τη θέληση για δημιουργία στη διάρκεια
του αντιφασιστικού αγώνα,με την αυτοπεποίθηση και το
θάρρος που η νικηφόρα αναμέτρηση της με τους κατακ
τητές ειχε εμφυσήσει,μιά νέα γενιά που μόλις πρόλαβε
να αγγίξει το όραμα της λευτεριάς,της αυτοτέλειας,
της Εθνικής Ανεξαρτησίας.

Θα άνοιγε το δρόμο στις καινούργιες λαϊκες δημοκρα
τικες δυνάμεις και κόμματα,μαζί με ό,τι καλύτερο και
ηθικότερο θα ειχε ξεφυτρώσει απο τα παλιά πολιτικά κομ
ματα.Θα άνοιγε διάπλατα ο δρόμος της λαϊκης δημοκρα
τίας,που ειναι το όνειρο και η προσδοκία του Ελληνι
κού λαού.Θα βάδιζε ενωμένη Εθνικά και σύμφωνη η Ελλά
δα προς την ικανοποίηση των Εθνικών της δικαίων,προς
την αποκατάσταση,μέσα στα νέα της σύνορα,όλων των Ελ
ληνικών περιοχών.Θα συγχρονιζόταν αυτή η ανασχεμένη
η ελλάδα,μέσα στα πλαίσια της νέας αντιφασιστικής
Ευρώπης περήφανη και αληθινά ανεξάρτητη,στο πλευρό
των μεγάλων συμμάχων του αντιφασιστικού αγώνα,αλλά
και στο πλευρό των Ενωμένων Εθνών.

Των συμμάχων-και ειδικά των Αγγλων-που ήμασταν οι
μόνοι που πολεμούσαμε τον φασισμό το 1940-41 και σε
συνέχεια η πρώτη χώρα στην Ευρώπη που οργάνωσε Αντί
σταση.Αντίσταση πρωτάγνωρη που για τις πολεμικές της
επιδόσεις και η στρατιωτική και η πολιτική ηγεσία
της Αγγλίας,όταν οι Γερμανοί κατακτητές προσπάθησαν
να δικαιολογήσουν και για λογαριασμό των δυό άλλων
κατακτητών Ιταλών και Βουλγάρων τις απάνθρωπες θηριω
δέις τους στο πληγωμένο σώμα της Ελλάδας και τις απε
ρίγραπτες δολογονικές ωμότητες κατά της Αντίστασης
με το σκεπτικό οτι τα αντίποινα ειναι υπερβολικά και
σκληρά γιατί αποβλέπει στην όσο το δυνατόν μεγαλύτε
ρη αριθμητικά εξόντωση των Ελλήνων κομμουνιστών έτσι
ώστε μετα τη λήξη του παγκοσμίου πολέμου και τη δια
μόρφωση της"νέας τάξης πραγμάτων"που θα επιβάλει το
Γ! Ράιχ να απαλλάξει την ηγέτιδα τάξη απο τους κομ
μουνιστές ήταν αυτή η στρατιωτικό-πολιτική Βρετανική
ηγεσία που μέσω του Ραδιοφωνικού Σταθμού του Λονδί
νου αρκετές φορές αντέκρουσαν τον ισχυρισμό και τα
επιχειρηματα των γερμανών.

Οπως ειναι γνωστό οι κατακτητές και ειδικά οι Γερ
μανοί,όλες τις ομαδικές εκτελέσεις,τις κρεμάλες

και τα ξεκληρίσματα των χωριών.Οταν περνούσαν τις λόγχε
στα κορμάκια των παιδιών και των βυζανιάρικων βρεφών.
Οταν μετά την εκτέλεση όλων των ανδρών του χωριού έκ
λειναν μέσα στις Εκκλησιές και τα σπίτια τα γυναικό
πεδα και σε συνέχεια έβαζαν φωτιά και τους έκαιγαν

ξωντανούς:Καλάβρυτα,Χωρτιάτη,Δίστομο,Πύργους κλπ.Ο
ταν γιά έναν σκοτωμένο ή τραυματιά γερμανό εκτελού
σαν αδιάκριτα εκατό(100)Ελληνες και έκαιγαν το χωρ
που τραυματίστηκε ή σκοτώθηκε ο γερμανός.Οταν η μι
γενοκτονία διαδέχονταν την άλλη και μετέτρεπαν σε
ρημο την ύπαιθρο.Οταν υπήρχαν μέρες που σκοτείνιαζ
ο Ηλιος απο τους καπνούς των χωριών που αδιάκριτα
έκαιγαν και η καμένη σάρκα γινόταν αισθητή απο μεγ
λες αποστάσεις.Οταν δεν άφησαν μορφή και μέγεθος ε
γκλήματος που δεν το διέπραξαν δυό και μόνο ήταν τ
επιχειρήματα:α)Οτι Αντίσταση στην Ελλάδα κανουν μό
οι κομμουνιστές και β)όλα αυτά τα έκαναν στο όνομα
της εξόντωσης του κομμουνισμού.Αργότερα πρόστεσαν
και ένα τρίτο ότι σαν χώρα και λαός δεν έπρεπε να
διαμαρτυρόμαστε,πολύ περισσότερο να τους χαρακτηρί
ζουμε εγκληματίες γιατί όλες αυτές οι αχαρακτήριστ
βιαιότητες εχουν σαν σκοπό και στόχο να απολλάξουν
την μεταπολεμική Ελλάδα απο το μιάσμα του κομμουνι
μού.

Βεβαιά,υπήρχαν και αρκετοί έλληνες που οχι μόνο
δεν τους καταδίκαζαν αλλά αν δεν χαίρονταν με κάπω
βαρειά καρδιά δέχονταν αυτές τις αποτρόπαιες πράξε
σε βάρος της χώρας και του λαού.Αλλοι που τις υιοθ
τούσαν αδιαμαρτύρητα και άλλοι ευτυχώς σε μικρό πο
στό που οχι μόνο συμμετείχαν,αλλά πρωτοστατούσαν σ
να γίνει το κακό χειρότερο με τις κάθε λογείς ακρό
τες,βαρβαρότητες και αυτοσχεδιασμούς προκειμένου ν
αποσπάσουν την εύνοια των γερμανών.....

Οταν οι γερμανοί το παραέκαναν στη χρήση αυτών τ
επιχειρημάτων και ειδικά το επιχείρημα οτι οι κομμ
νιστές μόνο κάνουν Αντίσταση στην Ελλάδα η στρατιω
κό-πολιτική ηγεσία της Μ Βρετανίας ανακάλούσαν του
γερμανούς στην τάξη λέγοντάς τα πράγματα με το ονο
τους.Συγκεριμένα στις 13/3/1943 ο Ραδιοφωνικος Στα
μός του Λονδίνου,σε ειδική εκπομπή για την Ελληνικ
Αντίσταση έλεγε επί λέξη:"Οι γερμανοί και τα όργαν
τους επισείουν το φάσμα του κομμουνισμού για να δι
καιολογήσουν τα χτύπημα του Εθνικού Αγώνος...Προσπ
θούν να κλονίσουν τους πατριώτας δια της διαβολής,
της συγχύσεως.Εις την πραγματικότητα,όμως,ο αγών δ
ειναι κομμουνιστικός.Το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελ
λάδας μετέχει εις αυτν,και οι κομμουνισταί,προς αι
νιαν τιμή των,ειναι οι πρώτοι που εριφθησαν εις τ
πατριωτικόν αγώνα".

Το γεγονός αυτό οχι μόνο θεωρούσε απαράδεκτα τα
πιχειρήματα των γερμανών και σαν τέτοια τα απέριπτ
αλλά και.....

Βέβαια ειχε προηγηθεί ο Πρόεδρος Ρούσβελτ,που στ
28/10/1942 έλεγε:"περισσότερο ίσως άξιο θαυμασμού

την υπερήφανον απάντησιν του ελληνικού λαού,που έδω
ε είς τους επιδρομείς,είναι η σημερινή στάσις του
λληνικού λαού,που συνεχίζει τον αγώνα,όπου και όπως
ρεί,χωρίς συγκατάβαση,χωρίς δυσταγμούς,με απόλυτον
διαλλαξίαν,αψηφών όλας τας θυσίας.Η στάσις αυτή απο
ελεί παράδειγμα για όλα τα Εθνη".

Ακολουθεί στις 3/1/44,η άποψη του Αρχιστρατήγου
ων συμμάχων δυνάμεων του δυτικού μετώπου Στρατηγού
ζενχάουερ,για την Αντίσταση του λαού μας.Λέει επί
έση:Κάθε Ελλην που συνεχίζει τον αγώνα κατά των κα
ακτητών,είναι αντάξιος των παραδόσεων που μας εκλη
οδότησε ο πολιτισμός των προγόνων του".

Με το ίδιο περίπου πνεύμα,αλλά με πιό σαφή τρόπο
την αξιολόγηση της προσφοράς του λαού μας γενικά
αι της Αντίστασης ειδικά μίλησε και ο Στρατηγός Ντε
κώλ:"Ο αγών της Ελλάδος και τα κατορθώματά της,δημι
ουργούν δι αυτήν δικαιώματα αναμφισβήτητα.Η Ευρώπη
φείλει πολλά είς την Ελλάδα.Τιαύτα χρέη δεν λησμο
ούνται".

Και πρίν αναφερθώ στο να δούμε τι είπαν οι δικοί μας
ολιτικοί αρχηγοί και πηγέτες εκείνης της εποχής,τις
ις απόψεις και εμπιστευτικές εκθέσεις των εδω Αγγ
ων συνδέσμων για το ΕΑΜ,τον ΕΛΑΣ,τον ΕΔΕΣ και τα τά
ματα ασφαλείας,άλλα και οι γερμανικές πηγές για τον
ΔΕΣ,το ΕΑΜ,τον ΕΛΑΣ και τα τάγματα ασφαλείας,θα δώ
ω τον λόγο στον Τσώρτσιλ.Λέει λοιπόν ο Τσώρτσιλ,
τις 24/1/1944:"Η δόξα της Ελλάδας κατά τας τραγι
ές αυτάς ώρας,λάμπει με ένα φέγγος ακόμα ζωηρότερο
πο εκείνο της αρχαιότητος,χάρις είς την ακλόνητη
σταθερότητα του ελληνικού λαού,τον οποίον ο κατακτη
ής(ξέχασε οτι ήταν τρείς)υποβάλει είς απάνθρωπον
ουλείαν.Το θαύμα του ελληνικού λαού θα μένει είς
ους αιώνας".

Ο αρχηγός της μυστικής Αμερικάνικης Αποστολή στην
νατολική Μακεδονία και τη Θράκη Γεωργιάδης,αγανακ
ώντας για τη διαστρέβλωση της πραγματικότητας όσον
ορά την μορφή του προσάπτουν στο ΕΑΜ οτι συνεργάσ
ηκε με τους βουλγάρους προκειμένου να αποκατασταθεί
ην ιστορική αλήθεια στις 7/6/1964 δημοσίευσε στην
ημερίδα Ατλαντίδα της Νέας Υόρκης το σημείωμα που
κολουθεί"Ημουνα στα μέρη αυτά και δύναμαι εξ ιδίας
ντιλήψεως να βεβαιώσω,οχι δεν συνεργάστηκε με τους
ουλγάρους κατακτητάς,αλλά ήτο η μόνη οργάνωσις που
πολέμησε συστηματικά τους βουλγάρους και γερμανούς
ς σειρά μαχών,αι οποίαι θα αναγραφούν είς την ι
ορίαν".Και Βετεράνος πολιτικός Ουίλιαμ Σίρρερ στις
2/3/1947,έγραφε στη Νιού-Χεραλντ Τρίμπιουν"Νομίζω,
ι δεν υπάρχει η ελάχιστη αμφιβολία,οτι το τιμιωτε
ο κίνημα αντιστάσεως της Ελλάδας ήτο ο ΕΛΑΣ.Τα μυσ

τικά έγραφα της Ανωτάτης Γερμανικής Διοικήσεως τα
ποία είδα είς την Νυρεμβέργην δεν αφήνουν καμιά αμ
βολία οτι ο γερμανικός στρατός θεωρούσε τον ΕΛΑΣ ώ
το μόνο σοβαρό στρατό αντιστάσεως που ειχε να αντι
τωπίσει".

Μα και οι ίδιοι οι γερμανοί οχι μόνο το ομολογού
αλλά και αναγνωρίζουν τα σκληρα και απάνθρωπα μέτρ
καταστολής που ανάφερα πιό πάνω.

Συγκεκριμένα η Γερμανική Υπηρεσία Πληροφοριών κα
Αντικατασκοπείας Αϊνς-Τσέ,πληροφορεί το ανώτατο Γε
μανικό Στρατηγείο:"Τα παρ ημών διαταχθέντα σκληρά
τρα και αντίποινα παρ όλην την τραχύτητά των,δεν ε
υν καμίαν αξιοπαρατήρητον επίδρασιν.Αι πληττόμεναι
προς τιμωρίαν περιοχαί,ταχαίως επανέρχονται υπο τον
έλεγχο των αντατρών.Αι ημέτεραι δυνάμεις δεν επαρκ
ύν δια μίαν αποτελεσματικήν αντιμετώπισιν ή εκμηδ
μισιν των αντατρικών ομάδων.Πράξεις σαμποτάζ είς μ
γαν αριθμόν,αι μεταφοραί μας ευρίσκονται υπο συνεχ
απηλήν των ανταρτικών επιθέσεων".

Εδώ πρέπει να σημειωθεί οτι στον Ελλαδικό χώρο,εκ
τός απο τα νησιά υπήρχαν οι παρακάτω δυνάμεις κατα
τολής(κατα τον γερμανό επιτελάρχη υποστράτηγο Σμίτ
Ρίχμπεργκ).1)

Ο λαός βέβαια,δεν θα ξεχάσει ποτέ τις αντιφατικές
κάθε φορά δηλώσεις,τις παλινωδίες και τη διάσταση
νάμεσα στα λόγια και την πράξη και κυρίως πράξεις
διόμορφού σαμποτάζ της Αντίστασης σε στιγμές μάλιστ
που διακυβεύονταν ύψιστα Εθνικά συμφέροντα και Ανθρ
πινες ζωές.αυτών του θεωρούσαν τότε τον εαυ
τό τους ηγέτες και αρχηγοί κομμάτων.

Η κυβέρνηση του Καΐρου.....στοιχεια
και τοτε Πρωθυπουργός Τσουδερός έλεγε:.....

Δίλημμα έκθεση (4) (1)

Ειναι γεγονός οτι κάθε ιδιεολογική σύγκρουση εχει οποιες κοινωνικό-οικονομικές συνέπειες. Η ιδεολογική ύγκρουση όμως ανάμεσα στη Δημοκρατία και τον φασισ ό ήταν τεράστιο και χωρίς προηγούμενο. Το ίδιο και οι καταστροφές που αυτή προκάλεσε. Η φασιστική πίεση ήταν τρομερή. Και ήταν τρομερή, γιατί δεν κινήθηκε μό νο η πιό φοβερή πολεμική μηχανή που γνώρισε ποτέ ο άσμος. Ειχε προηγηθεί η σατανική πέμπτη φάλαγγα, που σε πολλές χώρες μέσω των αντιδραστικών δυνάμεων ει χαν αποσυνθέσει το Δημοκρατικό κοινωνικό-οικονομικό ιστό. Αυτοί ήταν οι Εφιάλτες. Η γάγγραινα που κατασπά αξε τη συνοχή του λαού και τον κοινωνικό ΙΣΤΟ της χώρας. Οι υπόδουλοι λαοί, προκειμένου να αντισταθούν στον α φανισμό, χρειάστηκε μιά και δεν ειχαν υλικά μέσα και κυρίως τα τόσο απαραίτητα για τον αγώνα όπλα να κινη τοποιήσουν και το τελευταίο απόθεμα ηθικού σθένους, τόλμης και αυτοθυσίας. Επρεπε να αρχίσουν μόνοι απο την αρχή και χωρίς μέσα την ενοπλη Αντίσταση, κατά των κατακτητών και των ντόπιων συνεργατών τους. Αυτο ύς που τα συμφέροντά τους ειχαν προπολλού ταυτιστεί με αυτά του άξονα. Αυτούς που με όλα τα μέσο που τους διέθεταν οι κατακτητές προσπαθούσαν να πείσουν το λα ό οτι: "Οι ελληνες έκαναν το καθήκον τους, κατά τρόπο που δεν θα υπολειφθούμε κανενός όσο και αν αδρανήσου με απο εδώ και έπειτα. Για τους ελληνες τελείωσε ο πό λεμος. Αρκετές θυσίες έκαναν στον Αλβανικό πόλεμο. Τώ ρα ας πολεμήσουν άλλοι κλπ. "Να πειστεί ο λαός οτι ό ποια κατάληξη και αν εχει ο πόλεμος η ελλάδα, θα ειν αι μεταξύ των νικητων" Συνεπώς δεν χρειάζεται η συνέ χιση του "πολέμου εκτός ελλάδας". Πολύ περισσότερο δεν χρειάζεται αντίσταση στο εσωτερικό. Και δεν χρειάζε ται γιατί στην περίπτωση που θα κερδίσουν τον πόλεμο οι σύμμαχοι η "έλλαδα έχει ήδη κάνει το καθήκον της" Αν τον κερδίσει ο άξονας, αφού δεν "συνεχίσαμε τον πό λεμο εκτός ελλάδας" και δεν κάνουμε αντίσταση στο εσω τερικό θα έχουμε την εύνοια του Χίτλερ!!! Με αυτά τα επιχειρήματα προσπάθησε ο κ Τσουδερός, απο το Κάιρο, να πείσει τον λαό να κάτσει φρόνημα. Να μην ενοχλήσουμε τους κατακτητές και ο Χίτλερ, δεν θα φανεί αχάριστος!!! Θα μας δόσει μιά "αξιοπρεπη" θέση στη "Νέα τάξη πραγμάτων στην Ευρώπη". Σε όλες τις κατεχόμενες χώρες η μεγαλύτερη δυσκολί α δεν ήταν ο Χίτλερ, ο Μουσολίνι και τα στρατεύματά τους, αλλά οι εγχώριοι Κουϊσλινγκς και τα "Τάγματα Ασφαλείας και κυρίως η καλά καμουφλαρισμένοι πολέμιοι της

Αντίστασης.Θα έλεγε κανείς ότι η τέτοια αρμονική συνεργασία τους με τους κατακτητές απόβλεπε σε ένα και μόνο σκοπό:να άλλαξουν τον γεννετικό αγωνιστικό κώδικα της φυλής,Να ξεχάσουμε τους αγώνες των προγόνων.Να μην συνδεθεί η γενιά της Αντίστασης με τους Πατεράδες,τους Παππούδες και τους μακρυνους προγόνους.Με τους Ελληνες της επανάστασης,με τους Αρματωλούς και τους Κλέφτες της Τουρκοκρατίας,με τους Ακρίτες του Βυζαντίου.Με τους Ελληνες του Μ Αλεξάνδρου.Με τους Αρχαίους του Μαραθώνα,της Σαλαμίνας και των Θερμοπυλών.Με τους δημιουργούς του Παρθενώνα,της

Ποίησης της Τραγωδίας,της Φιλοσοφίας και την Αείχρονη Ιστορί α.Αυτά τα Νάματα διαμόρφωσαν τη γενιά της Αντίστασης Την συνέδεσαν με την προαιώνια πορεία της φυλής,τον πολιτισμό και την ελευθερία.Στριγμένη σε αυτά τα αθά νατα Νάματα,δεν επέτρεψε στους γνωστούς και μη εξαιρε ταίους να βγάλουν τη Δόξα της φυλή μας στο παζάρι της Νέας Τάξης πραγμάτων"που ήθελαν να επιβάλουν αυτοί που υποτίμησαν τις ιστορικές καταβολές και την ευφυία του λαού μας.Από αυτήν τη ζωοποιό δύναμη ήθελαν να την ξεκόψουν,ώστε ανερμάτιστή ιστορικά να τους ακολουθήσει στη συνεργασία,την προδοσιά και το έγκλημα. Ομως σαν αληθινοί Ηρόστρατοι,αυτό που δεν μπόρεσαν να πετύχουν στην κατοχή,το έκαναν μετά την Απελευθέρω ση:Αρνήθηκαν την Εθνική Αντίσταση.Ολοι απο καινού συμ φέροντος κινούμενοι διέπραξαν το Μεγαλύτερο Εγκλημα. Αρνήθηκαν το έργο της,την εποποιία της,το κίνημά της, τα κόμματα και τους Ανθρωπους της.Και όμως η Εθνική Αντίσταση του 1941-44 αποτελεί την παγκόσμια αναγνω ρισμένη και σεβαστή Εθνική Περγαμηνή πάνω απο κόμμα τα,ιδεολογίες και διαφορές.Οποιος την αρνείται,Αρνείται το ίδιο το ΕΘΝΟΣ. Και ενώ η παγκόσμια καινή γνώμη παραδέχεται τις Ελ ληνικές πολεμικές περγαμηνές και υποκλίνεται μπρός στη μεγαλειώδη Εθνική Αντίσταση του λαού μας,τις αρ νήθηκε,τις ξόρκισε και τις ταλαπάτησε η αξιοσέβαστη "η ελληνική εθνικόφρον παράταξη".Μέσα στη σύγχιση τη μεταπολεμικής κοσμογονίας,γκρέμισαν με αντεθνικό πάθος,με ταξικό μίσος και με μιά απέραντη ασυνειδησία αυτό που με θυσίες και αίμα λιθάρι,το λιθάρι έκτισε ο λαός τα τέσσερα δύσκολα και σκληρά κατοχικά χρόνια. Μέσα στην ένδοξη χορεία των λαών της Ευρώπης,που ύψωσαν το ανάστημά τους στο Μουσουλίνι πρώτα και τον Χίτλερ μετά,μα και τους εγχωριας

πέμπτης φάλαγγας και έγραψε με το αίμα του ένα τούγκριτο ΕΠΟΣ πρώτος,ανά μεσα στους πρώτους ειναι ό Ελληνικός λαός.Αρχισε με το ΕΠΟΣ στα Αλβανικά βουνα.Συνέχισε τον ανειρήνευτο τετράχρονο αγώνα στα βουνά και τις πόλεις της χώρας. Συνέβαλε τα μέγιστα στη Νίκη του συμμαχικού αγώνα και την απελευθέρωση της χώρας.Ματωμένος,γυμνός,πεινασμένος,αλλά περήφανος και πανόριος,ο λαός μας με τη δική του ανεπανάληπτη Αντίσταση πήρε την πρέπουσα θέση στην πρώτη γραμμή των ενδόξων λαών της Ευρώπης. Στο πλευρό των μεγάλων συμμάχων και την παγκόσμια ιστορία. Ειναι γεγονός οτι κάθε κατεχόμενη χώρα και λαός δέ χθηκε ενα μεγάλο μέρος απο αυτόν τον κατακλυσμό σιδήρου,φωτιας και θανάτου,που έπεσε επάνω στους κατεχόμενους λαούς στη διάρκεια του Β!παγκοσμίου πολέμου. Ο λαός και η χώρα μας όμως αναλογικά έχει υποστεί τις μεγαλύτερες υλικές καταστροφές και Ανθρώπινα θύματα. Στη διάρκεια της κατοχής σε ολόκληρη την Ελλάδα ό που και αν έριχνε τη ματιά του ο Ελληνας και στα πιό απόμακρα μέρη θα αντίκριζε τα σκελετωμένα κορμια του λαού μας τον πρώτο καιρό της κατοχής απο την πείνα, και αργότερα τους καπνούς που υψώνονταν στον ουρανό απο τα χωριά και τις πόλεις που καίγονταν,τις κρεμάλες πάνω στις οποιες να αιωρούνται Ανθρώπινα κορμιά κατά κύριο λόγω Νέοι.Αυτούς και τους πρωτεργάτες του αγώνα ειχαν στο στόχαστρο οι φασίστες κατακτητές.Οπου και αν γύριζε τη ματιά του θα αντίκριζε τόπους μαρτυρίου,χαροκαμένες Μάνες και περίλυπους Γέρους για το κακό που βρήκε την οικογένεια τους να χάσουν το μονάκριβο παλληκάρι ή την πανόρια κόρη τους.Περίλυπους γιατί πολλά απο τα παλληκάρια και τις πανόρες κόρες,συνελήφθηκαν, βασανίστηκαν και σκοτώθηκαν απο βόλι που το όπλο το κρατούσαν χέρια"ελληνικά".Χέρια που τα όπλισαν οι κατακτητές. Ο μεγάλος και αβάσταχτος πόνος.Ο πόνος που καίει τα σωθικά ειναι γιατί το βλαστάρι τους δεν σκοτώθηκε στην Αλβανία από εχθρικό βόλι,οπως θα του άξιζε αφού τους πολεμούσε.Αυτό το τραγικό γεγονός έκανε περίλυπο το Γέρο και τη χαροκαμένη Μάνα να μην μπορούν να νοιώσουν όσο θα έπρεπε περήφανοι για το χαμό του βλασταριού τους στην προσπάθεια ένα ξεσκλαβωθεί η Πατρίδα.Εκτός όμως απο τον ασήκωτο πονο για το χαμό του παλληκαριού τους.Ενας άλλος εξ ίσου μεγάλος πόνος έτρωγε τα σωθικά τους:Ο θάνατος του παιδιού τους απο έλληνα καταδότη και φονιά σηματοδοτούσε οχι μόνο μίσος ανάμεσα στους Ελληνες,αλλα διχασμό και εμφύλιο πό

λεμο.Εναν εμφύλιο πόλεμο που οι συνεργάτες των κα
κτητών και οι απόντες του αγώνα τον άρχισαν βάση σ
δίου πολύ πριν αρχίσουν οι αλλοδαποκοτωμοί των Ελλή
νων προς τέρψη των κατακτητών και των μελοντικών α
κυριάρχων που σε λίγο θα ερχόταν να απελευθερώσουν
την Ελλάδα απο τους Ελληνες. Ο καθένας
καταλαβαίνει,οτι άλλα συναισθήματα θα ένοιωθε η
οικογένεια για το χάμο του παιδιού τους αν ο χαμός
του ειχε συμβεί στον Αλβανικό πόλεμο ή στην κατά
μέτωπο αναμέτρηση στα μαρμαρένια αλώνια με ένα απο
τους τρείς κατακτητές.Αλλη θα ήταν η ψυχολογία και
περηφάνεια για την προσφορά του και κυρίως δεν θα
ήταν ο χαμός του συνδεδεμένος με το πρόπλασμα του
εμφυλίου πολέμου. Κάτω απο τις πιό τραγικές και
απάνθρωπες συνθήκες στη διάρκεια της τριπλής
κατοχής,ο ανυπότακτος λαός μας,έγραψε τις πιό
λαμπρές σελίδες της Νεοελληνικής ιστορίας και
τραγούδησε τον Πατριωτισμό,τη λεβεντιά και των
πρωτομό των παιδιών του. Το τραγούδι ειναι η φω
και η συμπυκνωμένη έκρφα ση της θέλησης κάθε
λαού.Έτσι το πρώτο τραγούδι που η πρωτοπορία του
αγώνα σύνθεσε προσδιόρισε σωστά τις άμεσες και
επιτακτικές ανάγκες του αγώνα στο ξεκινη μά του,ητ
το τραγούδι:"Παιδιά συκωθήτε να βγούμε στους
δρόμους,γυναίκες και άντρες με όπλα στους ώμο
υς...".Ακολουθεί ο Υμνος του ΕΑΜ:"ΕΑΜ,ΕΑΜ,αντιλαλε
όλη η Ε λλάδα μιά φωνή..."Το τραγούδι του ΕΑΛΣ:"Ε
ς ΕΛΑΣ, ΕΛΑΣ,ΕΛΑΣ για την Ελλαδα,το δίκαιο και τη
υτεριά.."Το τραγούδι της ΕΠΟΝ:"Με τη χρυσή της Νι
ς πανοπλία,το θάρρος,την ορμή,τη λεβεντιά πετάμε σ
ν αγώνα,τη θυσίαγια την Ελλάδα και τη λευτεριά...
Και ακολουθούν τα τραγούδια:"Στ έρματα,Στ άρματα,ε
πρός στον αγώνα για τη χιλιάκριβη τη λευτεριά..."
βροντάι ο Ολυμπος Αστράφτει η Γιωνα...Και εκατοντά
ς άλλα που τότωναν το πθικό,ατσάλωναν την πίστη,τη
αυταπάρνηση και την αυτοθυσία.Διατράνωναν την περ
νεια εκεινης της γενιάς και του λαού γενικότερα.
Απο στόμα σε στόμα στην αρχή τα τραγούδια αυτά γε
μάτα Πατριωτικό παλμό και αγάπη για την Πατρίδ,ητ
το εγερτήριο σάλπισμα και προσδιόρισαν επακριβως τ
ανάγκες του αγώνα και θύμιζαν στον καθένα το καθήκ
που εχει απέναντιοτη σκλαβωμεένη Πατρίδα. Το
ιδεολογικό-κοινωνικό περιεχόμενο τδυ Εαμικού Α
πελευθερωτικού κινήτος ειχε Ανθρώπινο περιεχόμενο:
χε στο κέντρο της προσοχής του τον Ανθρωπο. Αν β
βάλουμε στο επίκεντρο τον Ανθρωπο και τη ζωή του.Α
δεν συνειδητοποιήσουμε την έκταση της Ανθ ρώπινης
δυστυχίας που υπάρχει γύρο μας.Οσα λόγια και "μέτ

αι αν πάρουμε η ζωή θα εξακολουθεί να ειναι αν οχι
θλια οπωσδήποτε όμως ανυπόφορη.Και η ζωή αξί ζει
όνο όταν ειναι Ανθρώπινη. Και σήμερα Αγαπητή μου
λαστογραφούν την ιστορία γενικά και την πολιτική
ιδικά.Κοινωνική δικαιοσύνη
ένε,παλικό"πάγωμα"μισθών και ημερομισθίων
πιβάλουν. Εθνική Ανεξαρτησία απαγγέλονται και το
να Νταβός δι αδέχεται το άλλο.Ποτέ δεν μας είπαν
λη την αλήθεια έται ώστε με περίσκεψη και αίσθημα
υθύνης να βγούμε απο τον φαύλο κύκλο της
παξίας,της αναβλητικότητας και την αδράνεια.Τα
άτε όνειρο και τα τα οραματα δο λοφωνήθκαν,τα
ετα πολεμικά κλείστηκαν,ξαφνικά στο χρονοντούλπο.Το
διο ξαφνικά μας λένε και σήμερα στι βριοκόμαστε σε
ικονομική,Εθνική,πολιτική,κοινωνική, πθική και
θεομική κρίση.Και αναρωτιέται ο απλός πολί της,ο
οποίος στάθηκε δίπλα,πίστεψε,στήριξε,αγωνίστη κε και
ήφισε για τα όσα(ψεύτικα)του υποσχέθηκαν.
Μετοπολεμικά οι πολιτικοί διάλεξαν τον εύκολο δρό μο
της αντιπαράθεσης με το λαό της Αντίστασης,της τυ
χοδιοκτικής ρητορικής η οποία τελικά εξαπατά και κα
ταστρέφει Ανθρώπους,συνειδήσεις,πεποιθήσεις και θεσ
μούς.Και κυρίως τα Ενθικά θέματα:Κυπριακό,Αιγαίο,Θρά
κη,Σκόπια και Ελληνική μειονότητα στη Βόρεια Ηπειρο,
την Κωνσταντινούπολη κλπ. Αν σήμερα η
Ελλάδα,βρίσκεται σ αυτήν την τραγική α πο κάθε άποψη
κατάσταση ειναι γιατί αυτοί που μονοπώ λησαν μισό
αιώνα την εξουσία δεν τόλμησε να ανοίξουν το στόμα
της για τα θέματα αυτά παρ όλο που ήταν υπα ρκά.Δεν
τα έκανε γιατί η εξουσία της ήτα δοτή.Την ε ξουσία
την έδωσαν στη Δεξιά οι ξένοι.Αυτοί-Αγγλοι-πο
λέμησαν την Αντίσταση και σ αυτών το όπλα στηρίχθηκε
για δεκαετίες.Μια λοιπόν,που τα συμφέροντα αυτών που
έδωσαν την εξουσία στη δεξιά,εξυπηρετούνταν με αυτήν
τη διαμορφωμένη κατάσταση που οι ίδιοι διαμόρ φωσαν,
η δοτή εξουσία και των άλλων εκτός Δεξιάς μετα πολεμ
ικών κυβερνήσεων,έκαναν την πάπια μισό σχεδόν αιώνα,
Τώρα ύστερα απο μισό αιώνα χειμερίας νάρκης ολοι δί
νουν μαθήματα πατριωτισμού. Ειναι γιατί αμέσως
μετά την κατοχή,προκειμένου να εχει η άρχουσα
τάξη,φτηνή και ανεξέλεγκτη εργατική δυναμη-κάτι
παρόμοιο με το 1922-και για να τη συγκεν τρώ σει
στους χώρους που αυτή ήθελε-Αττική-το τότε κόμμα
εξουσίας εξαπέλησε ένα εκτεταμένο όργιο Βίας σε
ολόκληρη την ύπαιθρο με αποτέλεσμα να γίνει και να
μείνει η Αθήνα μόνο Ελλάδα,να ερημωθεί η ύπαιθρος απ
ό,τι ζωντανό και δημιουργικό ειχε και να γίνει η
Αθήνα αυτό το απαίσιο χωνευτήρι,που καταστρέφει ό,τι

δημιουργικό αξιόλογο και πολύτιμο παράγει για τη
ρα και το Εθνος η επαρχία.Και επιπρόσθετα αποστέρ
την ύπαιθρο απ τους Ακρίτες,που πρώτοι δέχονται τ
εχθρική πίεση και επίθεση.Ειναι σε όλους γνωστό πα
πολύτιμες στρατιωτικά ειναι οι πρώτες ώρες και μέ
και για τους δυό συντελεστές του πολέμου:Αμυνα κα
Επίθεση. Ειναι γιατί με το αδυσώπητο
παρακράτος,αλλά και το επίσημο κράτος δολοφώνησαν
τον Αντάρτη.Ο Αντάρτης ήτ αν ο σύγχρονος Οδυσσέας
ό,τι αφορά την μαεστρία και την πολεμική τέχνη.Τα
αντικρούσει το Στούκας, το μυδράλιο και το Τάκν με
τον Γκρά και το καριοφίλι, συγκριτικά ειναι σαν ν
αντικρίξει ενα σημερινο Πέρ σίγκ η Κρούς. Ειναι
γιατί τα κόμματα εξουσίας προκειμένου να ξεφ ορτωθ
ότι Νέο,φρέσκο και ζωντανό έφερναν οι Νέες με
τακαταχικές γενιές,αντί να τις αξιοποιήσει Εθνικά
και παραγωγικά τις ξεπούλησε στους ισχυρούς του κό
μου μέσω της μετανάστευσης. Ειναι γιατί το όργιο
Βίας εκτός απο τον βίαια εξα φάνιση του
Αντιστασιακού,την εξασφάλιση της φτηνής εργατικής
δύναμης ειχε να επιτελέσει και εναν άλλο
συγκεκριμένο σκοπό και στόχο:να εξαφανίσει-καταστρ
ψει κά θε ζωντανό και γραπτό στοιχείο και μνημείο
χει σχέ ση με την Αντίσταση και κυρίως το κοινωνικ
της περι εχόμενο.Αποτέλεσμα η ιστορία να εχει σταμ
τήσει στην εποχή του Μεταξα,αλλά και για να γραφεί
τετράχρονη ιστορία στα μέτρα του νικητή. Ειναι
γιατί αντί να χρησιμοποιήσουμε τον πατριωτισμό κα
την εθνικοφροσύνη του λαού προς την πατρίδα σαν
εργαλείο για την διεκδίκηση των δικαίων Εθνικών
αιτημάτων και τη λύση των κοινωνικό-οικονομικών πρ
λημάτων που σώρευσε η Μεταξική δικτατορία τα μετατ
ψαμε σε εμπόρευμα.Σε μιά κερδοφόρα επιχείρηση. ++Σ
προηγούμενο γράμμα Σας κούρασα ίσως υπερβολικά
προκειμένου να Σας δώσω ένα μικρό-ελάχιστο περίγρα
μα για το πώς γεννήθηκαν τα φίτρα,της Αντίστασης γ
νικά και της Εαμικής ειδικά.πώς ανδρώθηκε,με ποιούς
αναμετρήθηκε στα μαρμαρένια αλώνια και τον τιτάνιο
θλο που επιτέλεσε κάτω απο τις πιό σκληρές και απά
ρωπες συνθήκες. Επειδή η προσφορά της Αντίστασης
γενικά(με ελάχιστες εξαιρέσεις)και ειδικά της
Εαμικής οχι μόνο αμφισβητήθηκε,αλλά και της
καταλόγησαν ευθύνες για συνειδητές καταστροφές κα
εγκλήματα με σκοπό να βλάψει το λαό και τη
χώρα.Αυτοί που συμμετείχαν(όπως εγώ)δυ ό
απαντήσεις-επιχειρήματα μπορούν να δώσουν-επικαλεσ
τούν προκειμένου να δικαιολογήσουν τη συμμετοχή τ
και την προσφορά του προς την Πατρίδα.Την Πατρίδα

την οποία υποτίθεται οτι ήθελε να υπήρετήσει. Η
ρώτη απάντηση ειναι άμεσα κατανοητή γιατί εχει
υντελεστεί.Οσο κακός,κακούργος και εγκληματίας και
γ ειναι ένας Ανθρωπος,όση άγνοια και αν εχει για το
όσο πολύτιμη ειναι η ζωή.Οσό και αν δεν ήξερει οτι
ζωή ειναι ανεπανάληπτη.Οσο και αν δεν γνωρίζει οτι
υχών ακροτηριασμός του,θα τον καθιστούσε για ό λη
ου τη ζωή ανάπηρος(σε πολλές εκατοντάδες ανέρχονται
,άρα και ανίκανος να κερδίσει μόνος τα του ζείν.Οσε
μαντικές ικανότητες και αν δι έθεται ποτέ δεν θα
πορούσε να φανταστεί οτι οχι μόνο δεν θα του αναγνώ
ιζαν την προσφορά,αλλά οτι για τη συμμετοχή του και
όνο θα υποστεί,εκτός απο τις παντοειδή συνέπειες(δι
γμούς,φρικτά βασανιστήρια,βιασμούς και εν ψυχρώ δο
οφονίες)και τον εξεφτελισμό του προδότη.Μα και αν α
όμα του ειναι άγνωστες οι μετέπειτα συνέπειες,όπως
υστυχώς συνέβει με μένα και χιλιάδες άλλους.Οσο και
ν δεν τα ειχε συνειδητοποιήσει όλα αυτά ενα δεκαωκ
άχρονο παιδί ανεξάρτητα απο φύλο ή ο Αλβανομάχος,δε
γ θα εγκατέλειπαν την θαλπωρή του σπιτιού και τα υπό
λοιπα αγαπημενα πρόσωπα(την ερωμένη η τον ερωμένο),
την οικογένεια και την περιουσί α ο Αλβανομάχος για
να μπεί στα καλά καθούμενα σε τόσους κινδύνους που
προϋπόθεται η συμμετοχή στην Αντίσταση. Και επειδή
πέρα απο όλο τα άλλα επιχειρήματα στά ο ποία
κατέφυγαν προκειμένου να συκοφαντήσουν την Εαμι κή
Αντίσταση,δεν δύστασαν να χρησιμοποιήσουν και το
επιχείρημα οτι η συμμετοχή απέβλεπε αποκλειστικά και
μόνο στο να εξασφαλίσουν μεταπολεμικά οι συμμετέχον
τες κοινωνικό-οικονομικά προνόμια και παροχές κλπ.
Πολλά επιχειρήματα θα μπορούσε να απαριθμίσει καν
είς προκειμένου να αποδείξει οτι η ανάγκη προσφυγής
σε αυτό το είδος των επιχειμάτων προϋποθέτει πραγμα
τικών επιχειρημάτων που να δικαιολογούν την αχαλίνω
δημαγωγία και κατασυκοφάντιση την ανιδιοτέλεη προσφο
ρά προς την Πατρίδα αυτών που συμμετείχαν στην Εαμι
κή Αντίσταση.Και το τραγικότερο.Δεν αρκέστηκαν στη
συκοφαντία και την λάσπη,αλλά ένα μεγάλο μέρος το ε
ξόντωσαν και βιολογικά.Και αν δεν επενέβαινε ο Οργα
νισμός Ηνωμένων Εθνών το Σεπτέμβριο του 1949,ύστερα
απο μιά απεργία πείνας 22 ημερών των χιλιάδων πολιτι
κών κρατουμένων στις φυλακές πολλοί ακόμα θα ειχαν
πληρώσει με τη ζωή τους τη συμμετοχή του στην Εθνική
Αντίσταση.Σε πόρα πολλές εκατοντάδες ανέρχονταν οι
καταδικασθέντες σε πέντε δέκα και περισσότερες φορές
σε θάνατο και ακόμα περισσότεροι ήταν αυτοί που η θα
νατική τους ποινή ειχε έναν ή δυό ψήφους επιφύλαξης.
Αυτή η μιά ψήφος επιφύλαξης ή και δυό όσον αφορά την

άμεση εκτέλεση μετά την παρέλευση του τριημέρου π
πρέβλεπε η τότε ισχύουσα"Νομοθεσία των Εκτάκτων Μ
ρων"είναι αυτό που μεταφράζονταν σε 4 κατά 1 και
κατά 2. Η Νομοθεσία των Εκτάκτων Μέτρων,με το
Αρθρο 509,πα ράγραφός Ενά(1),(2)και(3),εκτός του
έβγαλε εκτός Νόμου το Κουμμουνιστικό Κόμμα Ελλαδα
και το ΕΑΜ στη ν παρανομία ώστε να μπορεί να τα
διαλύσει οργανωνικά, προσδιόρισε και τη
συκγρότηση,τη σύνθεση και τον τρό πο λειτουργίας
Εκτάτων Στρατοδικείων,έτσι ώστε να μπορεί με άνεσ

και ανενόχλητα να εξοντώσει τούς υπό λοιπους τους
Αντιστασιακούς(και όποιον άλλο ειχε στο μάτι ο
εθνικόφρων γείτονας ή χωριανός)που επέξησαν α πο
λαίλαπα του παρακράτους. Η σύνθεση τους,θα ήτα
πενταμελείς(5)και θα αποτελο υνταν κατά κύριο λόγω
απο τους ενεργεία Αξιωματικούς του στρατού,χωρίς ν
αποκλείει και τη χρήση απο το σώμα των δικαστών.Τ
άρθρο Ενα(1)του Νόμου 509,πρόβ λεπε-διασφάλιξε τη
ποινή του θανάτου.Οποιος παραπέ μπονταν με το
αρθρο(1)η μικρότερη ποινή ήταν η κατα δίκη σε θάτ
ή την"εσχάτη των ποινών επι τω ανθρω πινότερο".Η
καταδίκη σε θάνατο και άμεση(την τρίτη μέρα μετά
καταδίκη)εκτέλεση του καταδίκου έπρεπε η θανατική
ποινή να ειναι παμψηφεί.Να εχουν"ψηφίσει" δηλαδή
τα πέντε μέλη της έδρας την ίδια ποινή. Για την
άμεση και χωρίς αναστολή εκτέλεση ήταν απα ραίτητ
ομοφωνία.Συνέβαινε όμως για λόγους αντικει μενικά
ένας ή και δυό απο τους Στρατοδίκες να μην
συμφωνούσε στην άμεση,αλλά στην εν αναμονή εκτέλε
(αυτό που ο λαός λέει βλέποντας και κάνοντας)Τότε
χαμε το δεδομένο (4)κατά(1)ή και το(3) κατά(2).Στ
πρώτη περίπτωση οι τέσσερει την άμεση εκτέλεση κα
ένας ή οι δυό με την αρνητική ψήφο στην άμεση εκτ
ση έλεγαν:"Πάντα ειναι καιρός".Η διαφορά ανάμεσα
4 κατα 1 και στο 3 κατά 2 ήταν αν οχι μεγάλη πάντ
αξιόλογη.Αυτοί ειχαν πό άνετο χρόνο να υποβάλουν
τηση χάριτος πρός το Συμβούλιο χαρήτων.Βέβαια,οι
ψηφή ειχαν το δικαίωμα αυτό.Οι αιτήσεις αυτών όμω
διεπεραιώνονταν με ταχύτητα αστραπής ώστε η εκτέλ
να γίνει όπως προβλέπει το άρθρο 1 του Νόμος 509.
τρίτη μέρα μετά την εκφώνηση της ποινής.Των καταδ
ν 4 κατά 1 και 3 κατά δυό ήταν πιό χρονοβόρες.Εκτ
πιό και ειχαν εξαντληθεί οι παμψηφοί και υπήρχε γ
λόγους ευνοήτους ανάγκη να γίνουν εκτελέσεις επισ
ονταν η διεκεραίωση και εκτελούντα\ που δεν ήταν
ψηφεί και κατά κύριο λόγω πρώτα οι 4 κατά 1 και σ

λουθούσαν στη συνέχεια οι 3 κατά δύο.Αρκετές φορές για τους εν αναμονή θανατοποινήτες έγεναν σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα απο ο,τι προέβλεπαν οι"Νόμιμες" διαδικασίες ύστερα απο παρέμβαση κάποιου Υψηλα ιστα μενου παράγοντα.Αυτό ήταν το αρθρο 1 του Νόμου 509. Το άρθρο 2,πρόβλεπε την ποινή των ισοβίων δεσμων,αλλά και την ποινή των είκοσι ετών.αΤο δε άρθρο τρία βασική ποινη ειχε τα είκοσι χρόνια,αλλά και τα πέντε που ήταν η μικρότερη.Το άρθρο αυτό ειχε σαν στόχο να διασφαλίσει μια σίγουρη πενταετή κράτηση. Οσον αφορά τον τρόπο που λειτουργούσαν τα Στρατοδι κεία ήταν μιά:Βιομηχανία παραγωγής πόνου,δυστυχίας και θανάτου.Μιά ανεύθυνη βιομηχανία που έστελνε στον άλλο κόσμο χωρίς λόγο και αιτία τους ιδεολογικούς αν τιπάλους και όποιον άλλο δεν συμφωνούσε μαζί τους ή ήθελε για τον άλφα ή βήτα λόγο να βγάλει απο τη μέση. Με χωρίς μάρτυρες(ή μετακασκευασμένους)καταδίκαζε σε θάνατο όποιον νόμιζε η ολιγαρχία οτι θα μπορούσε να τη βλάψει έστω και ύστερα απο πενήντα χρόνια.Τόσο σί γουρη και σε βάθος έκαναν τη δουλειά τα Στρατοδικει. Τους αρκούσε οτι πήρε μέρος στην Αντίσταση η οτι δεν ψήφισε στις εκλογές του 1946.Και το πιό τραγικό ειναι οτι δεν δίκαζαν:Μόνο ασυζητητει καταδίκαζαν, Και επειδή τις περισσότερες δεν υπήρχαν μάρτυρες που θα του έδιναν έστω και το παραμικρό στοιχείο που να μπορεί να δικαιολογήσει μια σε θάνατο καταδίκη τους αρκούσε να λέει ένας απο τους ματρύρους οτι ειναι κομμουνιστής,Εαμίτης η οτι:ηταν στην Εθνική Αντίσταση.

Στοιχειώδη λογική για να λειτουργήσει σωστά έστω αυτή η κατά τύπον δικαιοσύνη θα επέβαλε να ερωτηθεί και ο κατηγορούμενος αν πράγματι ειναι κομμουνιστής και ό,τι άλλο του καταλογίζουν οι προκατασκευασμένοι μάρτυρες.Οταν τα στοιχεία που κατέθεταν οι πιό πάνω μάρτυρες δεν στοιχειωθετούσαν καταδίκη την προσκόμιση στοιχείων αναλάμβανε να τα δώσει ο Πρόεδρος του Στρατοδικείου ή ένας απο τους στρατοδίκες:Χωρίς λοιπον,να ρωτήσει τον κατηγορούμενο αν πράγματι ειναι κομμουνιστής,Εαμίτης Αντιστασιακός,ο Πρόεδρος ή ο ένδεδειγμένος κατά κύριο λόγω στρατοδίκης,χαρακτήρισε τον κατηγορούμενο Κομμουνιστή.Αυτή και μόνο η λέξη:κομμουνιστής ήταν αρκετή να δώσει το πράσινο φώς για την καταδίκη του.Το κατηγορητήριο για την πιό εγκληματική πράξη υπήρχε.Ηταν κομμουνιστής Αντιστασιακός.Τη άλλη χρείο έχουμε στοιχείων.Δεν αρκεί που ειναι κομμουνιστής,Αντιστασιακός για να πληρώσει για τα"εγκλήματα"που κάποτε έκανε ή θα κάνει αν δεν τον εμποδίσουμε καταδικάζοντάς τον και για σιγουριά οτι

θα του στερήσουμε για πάντα τη δυνατότητα αυτη η
νή του θανάτου ειναι η πιό αποτελεσματική ποινή.
Αυτό το περιεχόμενο ειχαν τα αρθρα 1,2,και 3 Νομο
θεσία των εκτάκτων μέτρων:Εδινε τη δυνατότητα στα
τακτα Στρατοδικεία να καταδικάζουν κατα βούληση κα
οχι με βάση πραγματικά στοιχεία.Ειδικά το άρθρο έν
παράγραφος ένα.Οταν υπήρχε αυτό στο Γ!ψήφισμα,δε χ
ρούσε αμφιβολία.Η μοναδική ποινή που προβλεπόταν
ταν Θάνατος.Για να έχεις μικρότερη ποινή,στα ισόβι
δηλαδή,έπρεπε να σε παραπέμψουν με την παράγραφο
που έλεγε οτι αυτό το μεγάλο αδίκημα δεν το έκανες
γιατί δεν πρόλαβες,σε πιάσανε πιό γρήγορα,πρίν προ
βης να το κάνεις.Το ειχες όμως στο Νού σου να το κ
νεις-έτσι ακριβώς-,"προπαρασκευαζόσουνα για την τέ
ση του αδικήματος". Με τον τρόπο αυτό αμούστακα
Παιδιά,Αγουρες Κοπέλες Μάνες και Γριές στέλνονταν
στο εκτελεστικό απόσπασμα, λές και κάνανε την πιό
μεγάλη φιλάνθρωπινη πράξη. Λειτουργούσαν με μιά
άνεση σαν να ήταν απόλυτα βέβαι οι οτι το έγκλημα
για το οποίο έοτελναν τον κατηγορο ύμενο στο
απόσπασμα ειχε πράγματι συντελεστει και ο τί και
αυτή η καταδίκη σε θάνατο ήταν η ελαχίστη των ποιν
που μπορούσαν να του επιβάλουν.Για να υπογραμμισουν
μεγαλείο της επιοικειας(παμψηφή σε θάνατο) αλλά
και για να αναδείξουν το μέγεθος και το ειδεχ θες
του εγκλήματος πολλές φορές οι ποινές ήταν δίς
τρίς,πεντάκις,αλλά και δεκάκις είς την εσχάτη των
ποινων,έτσι ώστε να φανεί η κλίμακα της επιοίκειας
λά και το ειδεχθές του εγκλήματος Θα έλεγε κανεί
οτι ποτέ δεν αναρωτήθηκαν αν το να ειναι κανείς
κομμουνιστής ή η συμμετοχή στην Αντίσταση
αποτελούσε εγκληματική πράξη,ώστε να τεθεί υπό ένα
πολύπλευρο δίωγμό ο κομμουνιστής απο την ίδρυση το
κομμουνιστικού κόμματος και ο Εαμοαντιστασιακό απ
την πρώτη μέρα της συμμετοχής του στην Αντίσταση
τα Τάγματα Ασφαλείας και αμέσως μετά την Απελευ
θέρωση της χώρας απο επίσημο κράτος. Βέβαια τον
διωγμό απο τους κατακτητές και οι κομμουνιστές κα
οι Αντιστασιακοί,καθώς και οι συνέπειες που κάθε
φορά προέκυπταν,όποιες και ήταν αυτές και κατανοητ
ήταν και αποδεκτές και μερικές φορές και
δικαιολογημένες οχι όμως και δίκαιες αφού πρθαν να
κατακτήσουν μιά ξένη γι αυτούς χώρα,έπρεπε να το
περιμένουν οτι α)ο λαός δεν θα δέχονταν αμαχητή τη
σκλαβιά β)οτι θα οργάνωνε οπωσδήποτε Αντίσταση κα
γ)οτι θα πολεμούσε με νύχια και με δόντια και αν ο
κόμα δεν ειχε όπλα μέχρι την ημέρα,του θα απελευθέ
νε την Πατρίδα του απο τους φασίστες κατακτητές.

Οι Αντιστασιακοί,σαν σκεπτώμενοι Ανθρωποι πολλούς απο τους διωγμούς και τις συνέπειες τις θεωρούσαν δικαιολογημένες στον απολογισμό του έκαναν μετά απο κάθε μάχη.Τους διωγμούς τους απέδιδαν α)στους δεδηλωμένους,και καμουφλαρισμένους συνεργάτες των κατακτητών.β)Στις αρκετές αδυναμίες που παρουσίαζε πολλές φορές η οργανωτική δουλιά γ)στην έλλειψη μετρων επαγρύπνησης δ)Μέτρα ασφαλείας κλπ.Οι λόγοι που δικαιολογουν τους διωγμούς για τις πολιτικές οργανώσεις,με ορισμένες προσθαφαιρέσεις ισχύουν και δια τις συνέπειες ανεξάρτητά αν αυτές προκύπτουν κατά τη διάρκεια μιάς μάχης ή απ τις διεκδικήσεις,διαδηλώσεις και συλλαλητηρια των πολιτικών Αντιστασιακών οργανώσεων. Ενω λοιπόν,οι διωγμοί και οι συνέπειες,όποιες και αν ήτον αυτές ήταν ώς ένα βαθμο δικαιολογημένες για τι σαν Ανθρωποι έπρεπε να αμυνθούν προκειμένου να περιφρουρήσουν τη ζωή τους,όταν μάλιστα βρισκονταν σε μια ξένη χώρα.Σε καμιά περίπτωση όμως δεν ήταν οπως ισχυρίζονται δίκαιες.Γιατι πως μπορεί να ειναι δικαια τα αντίποινα..... .

Ακόμα έ Το μόνο ερώτημα που κάνανε ή ταν:προσκυνάς(κάνεις δήλωση μετανοίας)η πεθένεις.Κα μιά φορά-όπως γράφω και πιο πάνω-ξεγλιστρούσε και κανένας απροσκύνητος με ισάβια,άν ήτανε πολλοί στην υπόθεση και δεν σήκωνε να πάνε όλοι στο απόσπασμα ή άμα έκανε σοβαρά και πολλά νερά το κατηγορητήριο,δεν το ειχανε προσέξει,όταν το φτιάχνανε και τους έβγαινε Νοούλα. Φυσικό ήτανε.Σε τέτοιες υποψίες δίκης να δικάσουν για υποψία...μελλοντικής ενοχής.Δεν εχει σημασία που δεν το διέπραξες το αδίκημα.Κομμουνιστής ή Αντιστασιακός είσαι,δεν αποκρύσεις,όρα το αδίκημα το διαπράτεις τώρα εδώ,μεσα,αυτήν τη στιγμή.Αυτό αρκεί.Τους Νόμους θα κοιτάξουμε τώρα η τη σωτηρία της πατρίδας. Η σύνθεση κάθε εκτάκτου Στρατοδικείου,εκτός απο τον Πρόεδρο και τους τέσσερες στρατοδίκες,χρέη Εισαγγελέα εκτελούσε η Βασιλικός Επίτροπος.Ο ρόλος του ήταν μετά απο τον χαρακτηρισμό του κατουμένου σαν κομμουνιστή ή Αντιστασιακό,αναλάμβανε να αιτιολογήσει την όποια ποινή.Με δριμήτατους χαρακτηρισμούς για την εγκληματική δράση του ξενοκίνητου και άθεου κομμουνισμού.Που θέλει να καταργήσει την Οικογένεια,τη Θρησκεία και δεν θα δυστάση να ανοίξει τα σύννορα στους εχθρους της Πατρίδας.Οι Βούλγαροι,οι πουλημένοι στο Διεθνη Κομμουνισμό.Αυτοί που ήθελαν να παραδώσουν την Μακεδονία στους Βουλγάρους και πολλά άλλα κοσμητικά επίθετα για την"αποδεδειγμένη"εγκληματική δρά

ση του κατηγορουμένου προσδιορίζει την

ποινή:Θάνατος, δίς,τρις και δεκάκεις σε θάνατο.Κα
στην καλύτερη περίπτωση Ισόβια και εικοσι
χρόνια.Αυτές ήταν περίπου οι ποινές που επέβαναν
τρίο χρόνια το Εκτακτο Στρατοδικείο.Σπάνια ξέφευγ
κάποιος απο αυτήν,την κακομεταχείριση
παραγωγής πόνου,δυστυχίας και θανάτου.Η βιομηχανί
που σκόπιμα και έντεχνα καλλιεργούσε με τις ποιν
το μίσος και το διχασμό. Η βιομηχανία των
Στρατοδικείων εκτός απο καταδίκες για να μήν ξεφύ
κατα λάθος κάποιος ειχε το δικαίωμα παρά την
αποδεδειγμένη αθώωση,αντί για το σπίτι να τον στεί
για πολλά χρόνια στην εξορία.Λές και δεν ακρούσαν
Νομαρχιακές Επιτροπες Ασφαλείας,που σε καθημερινή
βάση έστελναν σωρηδών για ψίλου πήδημα στα Ξερονή
και οι Στρατιωτικοί Γιατροί έστελναν τους
στρατεύσιμους Νέους στο Αναμορφωτήριο της Μακρο
νήσου. Απο την ώρα που συλλαμβάνοντας κάποιος α
δεν ειχε να πληρώσει,να λαδώσει ή να ανταλλάξει τ
ζωή του με κάτι απο αυτά(άλλωστε πολλές απο τις
συλλήψεις και καταδίκες ακόμα αυτόν το στόχο ειχα
ζωή του τελεί ωνε στην αίθουσα του Στρατοδικείου.
πλήρωμα και το λάδωμα θα έκανε η οικογένεια.Το
αντάλλαγμα αν ήθελε να μην εκτελεστεί την τρίτη
μέρα"κατά τας γραφάς",να ζήσει μα και γυρίσει αθώ
στο σπίτι του πρίν απο τη δίκη έπρεπε να"βοηθήσει
τιμωρηθούν οι υπόλοιποι συγκρατούμενοί του και να
προσκυνήσεις κάνοντας δήλω ση μετανοίας και
αποκήρυξης.Το ίδιο αγαθό αθώος απο κάθε κατηγορία
και έγκλημα δέχονταν κάποιος θανατο ποινήτης Αν
κατά τη διάρκεια της που βρίσκονταν
..... Οι αθωότητα των
περισσοτέρων αποδείχθηκε στην ανα θεώρηση των
καταδικαστικών αποφάσεων με το Νόμο 2050 που το 1
απο την τότε κυβέρνηση.Στο σύνολο σχεδόν οι
αποφάσεις κρίθηκαν αδικαιολόγητες και υπερβολικά
βαρύτατες.Ακόμα οι περισσότερες απο τις θανατικές
ταδίκες στην αναθεώρηση μειώθηκαν στο ελάχιστο,κα
καν απαλλακτικές και σε αρκετές περιπτώσεις αθωώ
ς.Και το κραγικο σε πάρα πολλές περιπτώσεις οι αθ
θέντες ειχαν εκτελεστεί.

Οι φιλόσοφοι όλων των αποχρώσεων διαβεβαιώνουν
η"Ελευθερία ειναι φυσικό γνώρισμα".Αυτό σημαίνει
δεν γενιόμαστε μόνο έχοντας μέσα μας την Ελευθερί
λλά εκ γενετής έχουμε μέσα μας την ανάγκη και να
διατηρήσουμε.Αυτό το φυσικό γνώρισμα της Ελευθερί
δεν το έχουν μόνο οι Ανθρωποι,αλλά και όλος ο ζωϊ
κόσμος,την ποία ελευθερία υπερασπίζονται με όλα τ

έ οα που εχουν στη διάθεση τους.Αν δε δεχθούμε οτι
ι το τορίο δεν ειναι τίποτε άλλο απο την
ντικειμενική καταγραφή των αγώνων του Ανθρώπου για
την Ελευθερία και τα δικαιώματά του,τότε θα έχουμε
την απάντηση στα δυό μεγάλα ερωτήματα:Το ένα που
έφερε σύξυλη την οικουμένη στον Μαραθώνα και στη
Σαλαμίνα παλιά,το 1821 και πρόσφατα στην Αλβανία και
σε συνέχεια στην Αντίσταση.

Ισως ειναι πόλυ δύσκολο να μην συγκινηθεί κανείς ό
ταν ακούει την λέξη αγάπη.Η αγάπη όμως,όπως και ο φώ
τος εκδηλώνεται με πολλές μορφές.Το ίδιο συμβαίνει και
με την αγάπη(με την έννοια του ζωτικού χώρου)προς
την Πατρίδα.Η θέληση για προσφορά(στη προσφορά βρίσ
κει την υπαρξική του δικαίωση ο Ανθρωπος) και υπεράσ
πιση της προσωπικής Ελευθερίας ειναι έμφυτη σε όλο
τον έμβιο κόσμο.Στα δημοτικά τραγούδια καθρεπτίζεται
η βαθύτερη ουσία της αγάπης στην Ελευθερία και την
Πατρίδα. ....

"Το σκυλί πρέπει νά ναι απο μαντρί".Ετσι εκφράζεται
ο λαός μας όταν θέλει να προσδιορίσει τον Ανθρωπο
στον πρόκειται να αναθέσει μιά εργασία εμπιστοσύνης.
Να ειναι εκπαιδευμένος γι αυτές τις δουλειές.Να εχει

κάποια καταγωγή και ίσως κάποια αγωγή και όχι οποιο
σδήποτε.Οχι ο τυχαίος.Οχι ο ίσος αλλά ο ειδικός.Η γε
νιά της Αντίστασης στο σύνθημα για ισότητα ειδε τα
πράματα βαθύτερα.Παραδέχτηκε την ισότητα εφόσον δεν
προσβάλει τη δικαιοσύνη.

Η κοινωνία που βίωνουμε οι Νεοέλληνες απο το 1821
και μετά και κυρίως στη διάρκεια του μεσοπολέμου ήταν
σε μεγάλο βαθμό αντιφατική.Οι θεσμοί που καθιερώθηκαν
απο το 21 και μετά δεν ήταν το αποτέλεσμα μιάς δημιου
ργικής αναπαραγωγής των οικονομικών και κοινωνικών
σχηματισμών που ο ίδιος ο λαός μας σμίλεψε και που
στο κάτω-κατω τον βοήθησαν να επιβιώσει χωρίς να χά
σει την Ελληνικότητα του.Η δομή της Νεοελληνικής κοι
νωνίας δεν δέθηκε-με ιστορικούς και οργανωτικούς θεσ
μούς-με τις ιστορικές μας καταβολές.Απο το 1821 και
μετά η κοινωνία μας περνάει δύσκολες ώρες στην προσ
πάθεια της να αντιμετωπίσει τα κρίσιμα προβλήματα
που της θέτει κάθε φορά η μιά ή άλλη πραγματικότητα.
Και αυτό γιατί ποτέ δεν υπήρξε αντιστοιχία ανάμεσα
στα λόγια και την πράξη.Ο πολιτικός βίος της χώρας,
δεν στηρίχτηκε στα πραγματικά δεδομένα.Η ηγέτιδα τάξη,ποτέ δεν θέλησε να μάθει πώς σκέφτεται ο λαός για
τα Εθνικά,πολιτικά και κοινωνικά προβλήματα.Μα και η
ίδια ποτέ δεν του είπε πώς σκέπτεται και τί ακριβώς

θέλει.Ποτε δεν του μίλησε την γλώσσα της αλήθειας.
αυτό και δεν ειχε ποτέ τη συνέναιση της λαϊκής βάσ
++Διαβάζοντας κανείς με προσοχή αυτά τα απολυθώματ
που μας πλάσαραν για έργο ζωής και ιστορία ύπαρξης
θνική και ατομική)ευκολά αντιλαμβάνεται τις προστα
ιρέσεις,τις αλλοιώσεις και στρεβλώσεις και στι μέσ
της ιστορίας,ειχα-έχουν βάλει λουκέτο στην ανοιχτή
και ελεύθερη σκέψη και άνοιξαν διάπλατα τις πόρτες
στο τυχαίο,το ανεύθυνο και το σκοταδισμό.Η ιστορία
μας εχει πόλλα και διάφορα προσωπεία.Οπως μερικάνα
σχέδια φωτογραφίζουν τα άτομα ή την ομάδα ατόμων π
θα εξυπηρετήσουν,έτσι και η ιστορία μας αντανακλά
τούς που την έγραψαν ή για αυτούς που γράφτηκε.
Ενα χτυπητό παράδειγμα πλαστογράφησης της ιστορίας
το συναντούμε στη συγγραφή του Μακεδονικού αγώνα.
Στους μακραίωνους αγώνες της φυλής μας,για τη γέν
νηση-αναγέννηση και διατήρηση του Νεοελληνικού
Εθνους τόσο στην αυγή συγρότησης του σαν Γεωγραφικό
χώρος, άλλο τόσο και στη συνάχεια,ο Μακεδονικος ήτ
ο αγριότερος,ο σκληρότερος και ο πιό μακρόχρονος
στη Νεοελληνική ιστορία,αλλά και στην αρχαιότητα,α
το"Μακεδνόν Εθνος"ειναι αυτό που έδωσε το όνομα στη
χώρα.Και ήταν μακρόχρονος(μακραίωνος συνάμα η Μακεδ
νική δυναστεία αρχίζει το 818 με ιδρυτή το Βασιλιά
ρανο)γιατί αμέσως μετά την κατάληψη της Κωσταντινου
λης το 1453,ο Ολυμπος για τους Μακεδόνες έγινε το κ
τρο της κλεφτουριάς.Και ήταν αγριότερος και σκληρό
ρος στα Νεοελληνικά χρόνια γιατί διεξάγονταν σε ένα
Γεωστρατικό χώρο,όπου χτυπούσε η καρδιά της Οθωμανι
κής Αυτοκρατορίας και το βασικότερο ειχε να αναμετρ
θεί οχι μόνο με έναν εχθρό(οπως έγινε σε άλλους ΕΘ
δικούς χώρους)αλ λά με(3)τρείς διεκδικητές,που ο κά
νας διεκδικούσε τον Μακεδονικό χώρο για λογαριασμό
Και οχι μόνο τον διεδικούσαν,αλλά και πολέμησε σκλ
ο καθένας:Οι Τούρκοι να την κρατήσουν,οι Βούλγαροι
οι Σέρβοι να την κατακτήσουν.Αν σε αυτούς προστε θ
και οι Τουρκολάτρες(ευτυχώς ελάχιστοι)ο καθένας
αντιλαμβάνεται κάτω απο ποιούς όρους έγινε,μα και π
σο δύσκολος,σκληρός και αιματηρός ήταν.Επειτα δεν
πρέ πει να ξεχνάμε οτι η Επανάσταση του 21 άρχισε
αρκετές μέρες πρίν απο την Αγια Λάβρα,με βασικά
κέντρα:τη Χαλ κιδική.Ακολούθησε αυτή της Κεντρικής
Μακεδονίας με κεντρο τη Βέροια-Νάουσα(Αραπίτσα),κα
το Ελευθερωχώρι Πιερίας.Μεχρις ότου συμφωνήσουν
μερικοί Πρόκριτοι,Κον τσαμπάσηδες και κυρίως ο
Κλήρος να σηκώσουν τη σημαία της Επανάστασης στην
Μακεδονία,ειχαν ήδη σφαγεί 30.00 Ο.Ελληνες
αγωνιστές,ανεξάρτητα απο το γλωσσικό ιδίωμα γιατί

οτι ειναι Ελληνες και αγωνίζονταν για την Ελλάδα. Ακόμα πρεπει να τονιστεί οτι οι Μακεδόνες αγωνιστές όντας αρκετοί φιλικοί(Κουτούνιος κλπ)γνώριζαν οτι η Οθωμανική Αυτοκρατορία όσον αφορά την Μακεδονία λόγο της θέσης δεν ειχαν εξαντληθεί οι δυνατότητες,συνεπώς γνώριζαν οτι ο αγώνας δεν θα δικαιωθεί και όμως συνέχισαν τον πόλεμο με το σκεπτικό να κρατήσουν όσο το δυνατόν περισσότερες εχθρικές δυνάμεις στον Μακεδονικό,ώστε να ανακουφίσουν την Επανάσταση στο Μωριά πρώτα και τη Ρούμελη μετά. Παρά τους μακρόχρονους,σκληρούς και αιματηρούς αγώνες η Μακεδονία έμεινε στους Τούρκους για (91)ακόμα χρόνια.Οι Μακεδόνες οπλαρχηγοί δεν εγκατάλειψαν τον Εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα.Συνέχισαν τον αγώνα τόσο στην Μακεδονία,άλλο τόσο και στην υπόλοιπη Ελλάδα. Οι ιστορικοί,στη συγγραφή της Μακεδονικής ιστορίας δεν μπόρεσαν να δούν ή σκόπιμα δεν θέλησαν να πάρουν υπόψη τους τέσερα βασικά δεδομένα.α)Την Γεωστρατηγική θέση της Μακεδονίας για την ύπαρξη και επιβίωση της Αυτοκρατορίας β)Μπορεί η Μακεδονία να μην ήταν η καρδιά της Αυτοκρατορίας,αποτελούσε όμως τις αρτηρίες μέσα απο τις οποίες έλεγχε το σύνολο των Βαλκανίων μέχρι τα σύνορα της Αυστρουγγαρίας.γ) η Μακεδονία με τα τότε δεδομένα αποτελούσε τον Σιτοβολώνα της Αυτοκρατορίας.Και δ)στις Επαναστάσεις-είτε αυτές ειναι απελευθερωτικές,είτε κοινωνικές-πρωταρχικό ρόλο δεν παίζουν μνο τα όπλα,αλλά και οι ιδέες.Αυτές μάλιστα εχουν το προβάδισμα.Αυτές ανοίγουν το δρόμο,ξεχερσώνουν το έδαφος,ρίχνουν το Σπόρο.Διαφωτίζουν τους καταδεικνυομένους,κεντρίζουν την λαχτάρα για λευτεριά και δίκαιο μέχρι την ώρα που ο λήθαργος θα γίνει πόθος και αγανάκτηση,η υπομονή εξέγερση και η υποταγή αγάνας.Και οι ιδέες καρποφορούν στο χώρο που σπέρνονται και μόνο εκει υλοποιούνται.Ας μας υποδείξουν οι συγγραφείς της Μακεδονικής ιστορίας αν γνωρίζουν κάποιον άγωνα η Επανάσταση που να εχει μέλλον αν δεν στηρίζεται στους ντόπιους. Βέβαια σε μιά Αυτοκρατορία και ο τελευταίος βράχος της ειναι πολύτιμος,πόσο μάλλον ο Μωριάς,η Στερεά και η Ρούμελη.Αν ήθελαν οι συγγραφεις,να ειναι ιστορικά αντικειμενικοί Συγγραφείς,έπρεπε πρίν αρχίσουν να γράφουν για τον Μακεδονικό αγώνα,νά ρίξουν μιά στο χάρτι της τότε Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και το χάρτι της σημερινής Ελλάδας και συνέχεια να κάνουν μια σύγκριση της Γεωστρατηγικής θέσης του Μωριά με αυτήν της Μακεδονίας.Και θα ήταν ακόμα πιό αντικειμενικοί ιστορικά αν τη τότε Οθωμανική Αυτοκρατορία τη

παραλλήριζαν τον τον Ανθρώπινο οργανισμό.Για να
διατηρηθεί στη ζωή και να λειτουργήσει αρμονικά ο
όποιος οργανισμός του ειναι απαραίτητα όλα τα όργ
και αυτή η σκωληκοειδής από φυση.Η διαφορά ανάμεσ
στο σύνολο των οργάνων του οργανισμού ειναι ο ρό
που το καθένα παίζει για την εύρυμη λειτουργία κα
τη διατήρηση του οργανισμού. Σήμερα όλοι
γνωρίζουμε οτι μερικά απο αυτά τα οργα να(όπως πχ
σκωληκοειδής απόφυση)μπορεί να αφαιρεθεί και ο
οργανισμός συνεχίζει να ζεί και να λειτουργεί όπω
ζούσε και λειτουργούσε πρίν την αφαίρεσή της.Αν
τίθετο του αφαιρέσεις έστω μέρος του αρτηριακού ή
του φλεβικού συστήματος οχι μόνο δεν θα συνεχίσει
λειτουργεί αρμονικά,όπως συμβαίνει μετά την αφαίρ
της σκωληκοειδούς απόφυσης και αν ακόμα δεν πεθάν
σε καμιά περίπτωση δεν θα ειναι ο οργανισμό που ή
πρίν την αφαίρεση.Στο εξής θα ειναι ένας βαριά αν
ρος οργανισμός.Ενας οργανισμός ανίκανος να
τροφοδωτεί και να ελέγχει επιτυχημένα και
αποτελεσματικά όλα του τα μέλη και κυρίως τα πιό
απομακρυσμένα απο την πηγή της ζωής:την καρδιά.
η Κωσταντινούπολη ήταν η καρδιά της Αυτοκρατορί α
Μακεδονία ήταν οι κεντρικές αρτηρίες μέσω των ο
ποίων τροφοδοτούσε και έλεγχε ολόκληρο τον Βαλκαν
χώρο. Ο Μακεδονικός αγώνας,σε αντίθεση με αυτόν
του Μωριά (για την Αυτοκρατορία ήταν η σκωληκοειδ
απόφυση) δι εξόγονταν σε ένα Γεωστρατηγικό χώρο ό
χτυπούσε η καρδιά της Αυτοκρατορίας αυτά τα
(91)υπόλοιπα χρόνια σκλαβιάς.Οι Μακεδόνες αγωνιστ
γνώριζαν οτι αυτόν τον αγώνα δεν τον κάνουν για τ
δική τους λευτεριά,αλ λά για να αναγεννηθεί έστω
μικρό στην αρχή το Νεοελ ληνικό κράτος. Το κόστ
ποου πλήρωσε ο λαός της Μακεδονίας για τη χιλιάκρ
τη λευτεριά ήταν τεράστιο τόσο)πρίν απ την
Επανάσταση του 21,κατά τη διάρκεια,άλλο τόσο και
υ πόλοιπα(91)χρόνια μέχρι την απελευθέρωση το 191
Κινήματα και εξεγέρσεις(αμέσως μετά την κατάληψη
Κωσταντινούπολης ο Ολυμπος για τους Μακεδόνες έγ
το κέντρο της κλεφτουριάς)διαδέχονταν η μιά την ά
σε κάθε γωνιά της Μακεδονικής Γής.Ενας τέτοιος αγ
νας ήταν επώμενο να εγγράψει αξιόλογες υποθήκες π
πάρθηκαν σοβαρά υπόψη όταν κρίνονταν η τύχη της Μ
δονίας. Ειναι γεγονός οτι και στιον Μωριά,χύθηκ
αίμα και μάλιστα πολύ.Το περισσότερο όμως το έχυ
οι Τουρκο λάτρες που της έδωσαν ταξικό χαρακτήρα
προκειμένου να της αφαιρέσουν το κοινωνικό
περιεχόμενο την οδήγησαν μετά την απελευθέρωση σε
εμφυλίους πολέμους. .....Αν η ιστορία του

Μακεδονικού αγώνα γράφονταν με βάση την

εωστρατηγική θέση δεν θα γεμάτοι οι κεντρικοί
ρόμοι των Μακεδονικών πόλεων με ονόματα,πρατο μές
αι αγάλματα Νοτιοελλαδιτών.Το ίδιο γίνεται και με
ους επετειακούς λόγους που εκφωνούνται.Ουσία και
εριεχόμενο των λόγων ειναι(τα κείμενα λογοκρίνονται
π τους σταλμένους απο εκεί Νομάρχες και Δεσποτάδες)
τι η"Ελλάδα είδε το δίκαιο του αγώνα,άκουσε τους
να στεναγμούς των αλυτρώτων και θέλησε να τους
ώσει την ελευθερία"λές και Μακεδόνες,αιώνες τώρα
εν πολέμησαν φια την απελευθέρωση της
Μακεδονίας.Και αναρωτιέται κανείς:θα μπορούσαν αυτές
οι μικρές ομάδες να αντιποκριθούν στον
πελευθερωτικό αγώνα αν δεν υπήρχε το ντό πιο
πελευθερωτικό Λαϊκό κίνημα; ..... Ο Ελληνικός
αός,δεν βρέθηκε τυχαία σε αυτόν το βρά χο.Σε αυτό
ο σταυβροδρόμι του κόσμου.Εχει μιά προϊο τορία
ιώνων και μιά τριοχιλιόχρονη ιστορία γεμάτη απ
γώνες και θυσίες.

Αν η άρχουσα οικονομική ολιγαρχία που κατά κύριο λό
γω εκπροσωπείται απο τη δεξιά,αν ειχε τη λαϊκή βάση ό
πως ισχυρίζονταν τότε,αυτή η λαϊκή βάση,θα έπαιρνε μέ
ρος στην Εθνική Αντίσταση.Και αφού θα ειχε τη συνειδ
η αυτής της βάσης,αυτο θα της επέτρεπε να συμμετάσ
χει και αυτή στη δημοκρατική διαμόρφωση του μετά κατο
κικού πολιτικό-κοινωνικό γίγνεσθαι.Να γίνουν ελευθερε
ς οι πρώτες εκλογές,έτσι ώστε να καταγραφεί ο πολιτι
κός-κομματικός χάρτης και ενωνένος ο λάος,όπως ήταν
αι αγωνίστηκε επι τέσσερα(4)ενάντια στους τρείς κατα
τητές θα συνέχιζε το δημιουργικό του έργο.Δεν ειχε
όμως βάση στο λαό.Αυτούς που με διάφορα τεχνάσματα
αι απειλές ειχε εγκλωβίσει μόλις ο λαός κλήθηκε
στα όπλα τον Οκ/βριο του 1940 ένοιωσε ελεύθερος απο
α δεσμά και τα δεινά των 4ο Αυγ/νων της γύρισαν την
πλάτη.Αν ειχε βάσεις στο λαό και τη συνέναιση του
αού,δεν θα κατέφευγε στη βοήθεια των ξένων και κυρί
ως δεν θα στέγαζε τους ταγματασφαλίτες και τους
διάφορους δοσιλόγους.Δεν θα ήταν υποχρεωμένη να
καταφύγει στα διάφορα τεχνάσματα
του"πατριωτισμού"της"εθνικοφροσύνης"Δεν θα ήταν
υποχρεωμένη να καταφύγει στην ιδεολική τρομοκρατία
που αναζητά"εχρούς Ελληνες που καραδοκούν να
καταστρέψουν την Ελλάδα".Σκοπό και στόχο η ιδεολογία
αυτή ειχε την άνεφ όρων παράδοση του λαού στους
επιγόνους της 4ης Αυγ/στου.Σε αυτούς που απο το 1936
και πολύ πρίν,ελέγχοντας κράτος,παρακράτος,τους
πολύπλοκους ιδεολογικούς και καταστολτικούς
μηχανισμούς και οικονομία,προωθούσαν βοηθούμενοι

και απο τους ναζοί ενα εντελώς πρωτότυπο σύστημα
χειραγώγησης του λαού και μετέτρεψαν την Ελλάδα σ
μιά μεγάλη έρημο.

Αυτούς που για να ξανά κυβερνήσει η δεξιά μετά
κατοχή,έβαλε κάτω απο τη σκέπη και την προστασία
Χίτλερ ένα μεγάλο μέρος 4ο Αυγ/νων.Αυτοί εκόλαψαν
θερμοκήπιο των κατακτητών τους επώνυμους και ανώ
υς ταγματασφαλίτες,τους καταδότες,τους μεγάλο-μαι
ρήτες κι τους αδιάφορους για την υποδούλωση της χ

Απο την ιστορία,ξέρουμε οτι όταν στην Πελοπόννη
Επανάσταση του 21 ψυχοραγούσε,ένας οπλαρχηγός απ
την Ηλεία ονόματι Νενέκος,μαζί με 2.500 οπαδούς τ
πέρασε με το μέρος του Ιμπραήμ.Ο Ιμπραήμ όπως ήτα
οικό για την πράξη του αυτή τον τίμησε με πολλά σ
σια και σε συνέχεια τον έκανε Βοεβόδα(ηγεμόνα τη
λοποννήσου).Σε αντάλλαγμα για τις τιμές αυτές ο
Νενέκος με τους οπλοφόρους του πίεζε τους χωρικ
να προσκυνήσουν και όσοι δεν ήθελαν να τον μιμηθ
έκαιγε τα χωριά τους και σκότωνε τους κατοίκους.
Αυτόν τον πρόιμο ταγματασφαλίτη ο Κολοκοτρώνης ε
ταξε και τον σκότωσαν και να κάψουν όσο χωριά πρ
νησαν.Υστερα απο το περιστατικό αυτό:Φωτιά και
τσεκού ρι ήταν το βασικό σύνθημα του Κολοκοτρώνη
Επανάσταση η διέτρεξε τότε θανάσιμο κλινδυνο απο
προδοσιά του Νενέκου.

Την ίδια δουλιά που έκανε ο Νενέκος,για την Επ
τατημένη Πελλοπόννησο τότε,κάνανε σε Πανελλαδική
μακα τα τάγματα Ασφαλείας στη διάρκεια της τριπλ
τοχής.Καίγανε αδιάκριτατα χωριά και σκότωναν του
μίτες Αντιστασιακούς.Αυτούς τους ταγματασφαλίτες
με τόση στοργή και αγάπη σφυχταγκάλιασε για να
νήσει με μικρές ελάχιστες διακοπές μισό σχεδόν α
η δεξιά,ο Αρχηγός των συμμαχικών δυνάμεων Στρατη

Α ίδενχάουερ τους αποκήρυξε.Τους έδοσε προθεσμί
ενός μηνός να διαλυθούν.Μετά την πάροδο της προθ
ας αυ τής έδοσε εντολή στους Αντάρτες να τους σκ
ουν σαν εχθρούς της Πατρίδας.Αυτοί όμως δεν δια
αν,γιατί κρυφά οι πολιτικοί της τότε δεξιάς και
ιος ο Στρα τηγός Γονατάς τους διαβεβαίωναν οτι α
πάσει θυσία θα τους προστατεύσουν.Οι Αγγλοι που
αυτοί φανερά τους δια στόματος Τσωτοιλ του κατα
ξαν,κρυφά οχι μόνο τους προστάτευαν αλλά και του
εόπλιζαν.

Οι Αγγλοι ένα στόχο ειχαν:Να εγκαταστήσουν μιά
ρνηση αντρικέλων στην μεταπολεμική Ελλάδα.Μια κυ
ση θεματοφύλακα των δικών τους συμφερόντων.Οι Ε
πολιτικοί που άφησαν ακέφαλο τον λαό και έφυγαν

Η Ανατολή, ανταγωνίζονταν (με εξαίρεση ο Π Κανελόπουλος) με πάθος να κατακτήσουν τη εύννοια και τη συμπάθεια του Τσιώρτσιλ, χωρίς να υπολογήσουν το κόστος που θα είχε αυτή η εύννοια η υποθηκευμένη εύννοια. Για το σκοπό αυτό υιοθέτησαν άκριτα τα συνθήματα του Τσιώρτσιλ. Το βασικό σύνθημα του Τσιώρτσιλ ήταν: Εξοντώστε το ΕΑΜ με όλα τα μέσα θεμιτά και αθέμιτα.

Επειδή μετά τη συμφωνία της Βάρκιζας το 1945, στην οποία η δεξιά και οι συναφτώ σαν εκπρόσωποι της άρχουσας οικονομικής ολιγαρχίας έβαλαν την υπογραφή τους κατω απο μια συμφωνία που ρητά υπόσχονταν στον Ελληνικό λαό "κατοχύρωση των ελευθεριών του, πολιτική αμνηστία και τη δημιουργία ενός πραγματικού Εθνικού Στρατού, χωρις ΜΕΑ ΣΕΑ και ΙΔΕΑ καθώς και την πλήρει κάθαρση του δοσιλογισμού απο την Ελληνική κοινωνία". Και ενώ αυτά πρόβλεπε η συμφωνία απο την επομένη υπογραφής άρχισε η συστηματική απροκάλυπτη και κυνική παραβίαση της συμφωνίας: Χιλιάδες αθώοι πολίτες άντρες, γυναίκες και παιδιά βρέθηκαν στα κρατητήρια, τα στρατόπεδα και όμηροι στην Αλτάμπα της Αφρικής. Δεκάδες χιλιάδες εργάτες και υπάλληλοι απολύθηκαν και πολλές χιλιάδες δεν τολμούσαν να πάνε στη δουλειά απο το φόβο των οργανωμένων παρακρατικών ομάδων που βοηθούμενα και απο τα όργανα του κράτους οργιάζαν ανεξέλεγκτοι. Αντί για κάθαρση του πολύμορφου δοσιλογισμού, άρχισε η εντατική και εξονυχιστική εκκαθάριση στο στρατό και τα σώματα ασφαλείας απο τυχόν ιδεολογικούς αντιπάλους. Στις πόλεις και την υπαιθρο επικρατούσε μιά ατμόσφαιρα τρόμου. Ο πρώτος τυχόν καταδότης, μπορούσε να μπήξει μιά φωνή ενός ατομικού εχθρού του οτι ειναι "αντιστασιακός ή κουκουές" και αμέσως έτρεχαν οι διάφοροι χίτες, βενίτες, εδεσίτες και κάθε είδους φασιστικοειδή, συχνά και όργανα της τάξης να βοηθήσουν στη σύλληψη, τον ξυλοδαρμό, τον βιασμό, το κούρεμα των κοριστιών κλπ. Οι συλλαμβανόμενοι κακοποιημένοι, προπλακισμένοι και διαπομπευμένοι Αντιστασιακοί και κουκουέδες κατά κανόνα απολύονταν απο την εισαγγελική αρχή-όταν βέβαια έφταναν στην εισαγγελική αρχή...-γιατί απλούστατα ήταν αθώοι και άσχετοι με τα όσα τους καταλόγισαν.

Η περίοδος αυτή ήταν η μετά τον Σκόμπυ και τη συμφωνία της Βάρκιζας εποχή. Ηταν η, εποχή που η ολιγαρχία, βοηθούμενη έμμεσα και οχι άμεσα όπως πρίν απο τη Βάρκιζα απο τους ξένους. Στηριγμένη στους ξένους και συνεργαζόμενη με τους κάθε λογείς δοσιλόγους, τους απόντες του αγώνα, τους μαυραγορίτες και ό, τι άλλο περιθώριο υπήρχε την εποχη εκείνη ήθελε έλεω Θεού να κυβερνήσει προκειμένου να δημιουργήσει το πλαίσιο

του εμφυλίου πολέμου.Του πολέμου που θα της εδινέ
δυνατητα να ξεκαθαρίσει τους λογαριασμούς της με τ
Αντίσταση.

Αυτό το συνοθύλευμα ακροδεξιών και εραστές της ε
υσίας.....
...

Τώρα έδινε τη μάχη της εξουσίας στηριγμένη πλέο
κάθε λογείς δοσίλογους για να εδραιώσ τη δοτή
εξουσία.Και όπως ειναι ιστορικά επιβεβαιωμένο,η
μάχη για την αποδοχή ανάμεσα στους διάφορους
Μνηστήρες,η επιβουλή και η εδραίωσή της ειναι η π
σκληρή και απάνθρωπη.Όταν μάλιστα σημβαίνει να μην
υπάρχει λαϊκή βάση και κυρίως ήταν υπάρχει και
ανάληψη υποχρεώσεων απεναντι σε αυτούς που ένοπλο
υποταξαν τον ιδεολογικό αντί παλο(στους Αγγλους
πρώτα και τους Αμερικάνους μετά)η μάχη για την
εξουσία γίνεται ακόμα πιό σκληρη και αδυσώπητη.
Τη σκληράτατη και την απανθρωπιά αυτής της μάχης η
η ολιγαρχία με τους πολιτικούς τους εκπροσώπους γι
την εξουσία την περιέργαψανοι Αγγλοι και Αμερικανο
δημοσιογράφοι.Αυτοί που με εντολή των κυβερνήσεών
τους ιεχαν σαν αποστολή:αν οχι να δισστρευλώσουν-
κάνουν το μούρο άσπρο ταυλάχιστον να αμβύνουν-απαλ
ουν τη σκληράτητα και την απανθρωπιά.Και στο βαθμό
που ειναι δυνατόν να δικαιολογήσουν ορισμένες υπερβ
λές και εγκλήματα σαν τυχαία και συμπτωματικά.

Οι δημοσιογράφοι όμως,που οχι μόνο έβλεπαν αλλά
και ζούσαν αυτό το όργιο βίας,αυτές τις σκηνές φρί
κης,αυ τον το ζόφο της απανθρωπιάς έργαφαν:"Η Ελλά
δα,για αρκετόν καιρό τώρα βρίσκεται κάτω απο τη δι
υτική μα νία της δεξιάς"Και ο Αμερικάνος ανταποκρι
της"Φωνής της Αμερικής"κ Λίλαντ Στόου:"Η Αθήνα σή
μερα ειναι η πιό θλιβερή πρωτεύουσα της Ευρώπης"Και
ταν η Αθήνα ήταν η πιό θλιβερή πόλη της Ευρώπης,ο
θένας αντιλαμβάνεται τι γινόταν στις μικρές πόλεις
και κυρίως στην ύπαιθρο.

Οι εκπρόσωποι της ολιγαρχίας,με προεξάρχουσα τη
ξία αμέσως μετά την Απελευθέρωση με μιά γιγαντιαία
δυσφημιστική.Με αυτά τα δεδομένα ήταν επόμενο να
μήν μπορεί ο απ λός Ανθρωπος να ξεκαθαρίσει τι
ακριβώς γίνεται και ποι ός Δοσίλογοι ειναι αυτοί:ο
που ειχαν σχέσεις και δεσ μούς σε πολιτικό-κοινωνι
επίπεδο με τον επίδοξο κα τακτητή(πέμπτη φάλαγγα κ
ο,τι άλλο συνεπάγεται αυτό. β)Αυτοί που μετά την
κατάκτηση της χώρας,άμεσα ή έμμεσα συνεργάστηκαν σ
οποιοδήποτε επίπεδο που έβλαψε τη χώρα και το λαό
τον κατακτητή,και γ) εγκληματίες ειναι αυτοί,που
λέμησαν με οποιονδήποτε τρόπο στο πλευρό του κατακ
την όποια προσπάθεια του λαού για την Απελευθέρωσή

ου.Υπόλογοι ειναι α) αυτοί που αδιαφόρησαν για την
ύ χη της Πατρίδας και β)αυτοί που εκμεταλεύτηκαν κο
ινωνικό-οικονομικά την τραγική θέση στην οποιά ειχε
περιέλθει ό λαός και η χώρα λόγω της κατοχής.Για αυτ
ούς τους τελευταίους υπήρξε μετά την απελευθέρωση έ
νας νόμος που ώς ένα βαθμό τακτοποίησε μερικά έστω
από τα θέμα τα αυτά προκειμένου να αρθούν οι πολύ με
γάλες αδικιες που έγιναν.

Πρώτοι στην εγκληματική σειρά που εγκλημάτησαν σε
βάρος της Πατρίδας ειναι οι πεμπτοφαλαγγίτες του πρίν
από τον πόλεμο και την κατοχή συνεργάζονταν με τους ε
χθρούς της Πατρίδας,πρόδιναν τα μυστικά της και προε
τοίμαζαν το έδαφος για την άνεφ όρων παράδοση της.

Την ίδια ευθύνη εχουν οι εμπνευστές και πρωτοστάτες
"Ιωάννης Ράλλης,ο Γονατάς και Ντερτιλής"(Ιστορικό Αρ
χείο Εθικής Αντίστασης)για την δημιουργία των ταγμά
των ασφαλείας.Ταγμάτων που ενεργούσαν πιό βάρβαρα,πιό
απάνθρωπα και πιό εγκληματικά και απο αυτούς τους κα
τακτητές.Και ενεργούσαν πιό εγκληματικά γιατί τα ταγ
ματα ασφαλείας εκτός απο μυστηρνά όργανα των κατακτη
τών ήταν αυτά που άρχισαν συνειδητά εμφύλιο πόλεμο
απο τον Απρίλιο του 1943.Βέβαια οι εμπνευστές για τη
δημιουργία τους τον εμφύλιο πόλεμο τον ειχαν αρχίσει
πολύ πρίν αρχίσει η ενεργός εμφυλιοπολεμική δράση.
Απο το ίδιο Ιστορικό Αρχείο"Μετά τις μαζικές κινητο
ποιήσεις του λαού της Αθήνας για την ματαίωση της πο
λιτικής επιστράτευσης έγινε έκδηλη η δύναμη του ΕΑΜ
το οποίο αποδείχθηκε οτι ήταν ο πλέον επικίνδυνος αν
τίπαλος των παλαιών καμμάτων".

Η ματαίωσις της επιστρατεύσεως ειχεν ώς συνέπειαν
την αποπομπή τον Απρίλιο(1943)του Γερμανόφιλου Πρωθυ
πουργού Καθηγητή Λογοθετόπουλου και την ανάθεσι εις
τον Ι.Ράλλη του σχηματιαμού του νέου Υπουργείου.Ο Ι.
Ράλλης όμως έθεσε όρους στους Γερμανούς.Κυριότερος ή
ταν η ίδρυσις ενόπλων τμημάτων,τα ποία θα ειχαν ώς α
ποστολή,κατά μεν την προβληθείσα υπο του Ράλλη εις
τους Γερμανούς άποψιν οτι θα επάτασσαν κάθε αντιεξο
νική κινηση του Ελληνικού λαού στις πόλεις και την
ύπαιθρον.κατά δέ την προβληθείσαν εις τους πολιτικο
ύς αρχηγούς οτι θα ειχαν ώς σκοπόν την αντικομμουνισ
τική και αντιεαμική δράση και θα απετέλουν ένα πυρή
να του τακτικού στρατού κατά τον χρόνον της απελευθε
ρώσεως,ο οποίος όμως θα εμπόδιζε την έλευσιν του Βα
σιλέως Γεωργίου.Γερμανοι και παλιά κόμματα ευρέθησαν
σύμφωνοι προς τας απόψεις του Ράλλη.Επιφυλακτικός μό
νον στην αρχήν ήταν ο Σοφόλης,ο οποίος αργότερα πήρε
μέρος,αλλά ήταν αργά διότι διείδε προφανώς τον πραγμα
τικό ρόλο των ενόπλων αυτών τμημάτων"Για την ιστορία,

υποβολέας των όρων του Ράλλη προς τους Γερμανούς
ο Γονατάς μαζί με το Θ Πάγκαλο, οι οποίοι και του
σχέθηκαν την υποστήριξη τους στην πραγματοποίησει
όλου σχεδίου του.

Ο Ι.Ράλλης,υπαρχηγός του Δεξιού Λαϊκου Κόμματος
γότερα πρόδρομος του "Συναγερμού"του Παπάγου,και
ΕΡΕ του κΚαραμανλή.Ο Στ Γονατάς αρχηγός των Φιλελ
θέρων.Αυτοί και αρκετοί άλλοι ειναι που ανέσχυντα
πρόδιναν το λαό και την χωρα τους κατακτητές.Επει
όμως τα τάγματα αυτά μαζί με τους Γερμανούς έσπερ
τον όλευρο και την καταστροφή,οι δημιουργοί τους
ναι και οι πρώτοι υθικοί και φυσικοί αυτουργοί κα
υπεύθυνοι για τις δολοφονίες των Ελλήνων Πατριωτ
την καταστροφή και τη λεπλεσία του Εθνικού μας πλ
του,τους εμπρησμούς των χωριών και την ερήμωση τη
χώρας.Η πολιτική παράταξη της Δεξιάς φέρνει την πο
τική ευθύνη για τον εμφύλιο πόλεμο που η ίδια κή
με τη συγκρότηση των ταγμάτων ασφαλείας. Φυσικά
για την εξελιξή τους και για την ενίσχυσή τους
συνέβαν και άλλοι,μα πρίν και πρώτα απο όλους οι
Αγγλοι και η κυβέρνηση του Καίρου κι ας καταφέρν
ταν εναντίον τους απο τους Ραδιοφωνικούς σταθμούς
Ι.Ράλλης μαστρωπός των ευγενέστερων παραδόσεων...
πληρώσει με το αίμα του".Τα μιαιοφόρα αυτά όργανα
της Γκεστάπο ειναι ανάξια να φέρουν το όνομα των
λήνων..."."Οσοι υπηρετουν στα Τάγματα Ασφαλείας θ
θεωρηθούν σαν εχρθικά ενεργούντες κατά των Ηνωμέν
Εθνών".Εθνικά ανάξιοι και προδότες ήταν οι τάγματ
φαλίες.Μετά με την ένοπλη επέμβαση των Αγγλων το
κέμβρη του 1944 οι αντιλήψεις ανατράπηκαν.Εκτοτε
αξιολόγησει των αγωνιστών γίνεται απο τους διώκτε
τους και απο εκείνους που ειχαν βοηθήσει τους κατ
τητές και τους συνεργάτες τους.Το ίδιο τα αξιώματ
καινωνικά,οικονομικά και πολιτικά και οι κάθε είδ
άλλες τιμές χορηγήθηκαν στους προδότες και
συνεργάτες του κατακτητή. Το τραγικό με την
Ελληνική Εθνική Αντίσταση ειναι ότι ένω ξάφνιασε
οικουμένη η πρωτάκουστη έκβαση του πολέμου με τον
Μουσουλίνι πρώτα στον Αλβανικό πό λεμο και το
τεράστιο κόστος που πλήρωσε ο Χίτλερ όταν αποφάσι
να καταλάβει την Ελλάδα και σε συνέχια με την
απρόσμενη Αντίσταση του λαού η πρώτη στην Ευρώπη
μαύρα χρόνια της σκλαβιάς.Ενώ οι φύμμαχοι ξέρουν
πολύ καλά και αναγνωρίζουν (οι ήρωες πολεμούν σαν
λήνες κλπ) πόσο τους βοήθησαν στην τιτάνια σύγκρο
με το φασισμό οι συνεχεις και ασταμάτητοι αγώνες
λαού μας που απο την πρώτη μέρα της σκλαβιάς φλόγ
την ψυχή και την καρδιά του η επανάκτηση της λευτ
ας.Να κάνει πράξη αυτό που ομεγάλος Κικέρων είπε

η γνωστά λόγια"η επανάκτηση της λευτεριάς είναι ενα
σσο λαμπό-και πολύτιμο πράγμα-ώστε ούτε αυτόν τον
ανατο δεν πρέπει να αποφεύγουμε,όταν ξητάμε να την
νακτήσουμε".Ενώ εχρθοί και φίλοι αναγνωρίζουν οτι η
ελλάδα απο όλες τις σκλαβωμένες,τότε,χώρες έρχεται
ρώτη στους αγώνες και τις θυσίες για τη λευτεριά σε
αναλογία με τον πληθυσμό της.Οτι δεν υπολόγισε αριθ
μούς και εξοπλισμούς.Οτι δεν φοβήθηκε τα μεγέθη των
χρθών του.Δεν υπολόγησε εμπόδια και θυσίες όταν απο
άσισε να φράξει τον δρόμο στο απάνθρωπο τέρας του
ασισμού.Οταν εξεφτέλιζε τους μανιακούς Μουσολίννι
αι Χίτλερ και τους ανάγκασε τον μέν πρώτο να
ητήσει τη βοήθει του δευτέρου προκειμένου να κάμψει
ην υπε ράνθρωπη αντίσταση των πολεμιστών μας στο
λβανικό μέτωπο και τον Χίτλερ,απο τις 6 Απριλίου
ου μας κήρυξε τον πόλεμο μέχρι την υπογραφή εν
γνοία του λαού απο τον Τσολάκογλου την
υνθηκολόγηση 9.4.41 να πληρώσει ένα ανυπολόγιστο
άτος στα Μακεδονικά οχυρά και να του αποδεκατίσει
Κρήτη τις πιό επίλεκτές και εμπει ροπόλεμες
εροπορικές Μεραρχίες.Και σε συνέχεια ο λα ός μας με
η μεγαλειώδη Αντίσταση τον ανάγκασε να παραδεθχεί
τι υποχρεώθηκε"έκ των πραγμάτων"να καθηλώ σει εννέα
πίλεκτες μεραρχίες,άλλες τόσες ό Μουσουλί νι και
υό οι Βουλγαροι προκειμένου να ανταπεξέλθουν στην
ολεμική δραστηριότητα του ΕΑΜ και κυρίως του έ
πλου τμήματος του ΕΑΜ τον ΕΛΑΣ. Και οι σύμμαχοι
αι η παγκόσμια καινή γνώμη ξέρει και μάλιστα
αλύτερα απο τον καθένα,οτι η Πατρίδα μας με την
εγαλειώδη Αντίσταση της ενάντια σε τρείς ταυτόχρονα
κατακτητές,αποδείχθηκε άξια της αείχρονη ς ιστορίας
ης χάρη στους αγώνες και τις θυσίες του λαού
ης.Ξέρουν επίσης οτι ο λαός μας κατασξευτέλισε τον
ότε κυρίαρχο μανιακό Χίτλερ με αγωνιστικές κινη
οποιήσεις,διαμαρτυρίες και συλλαλητήρια νά ανακαλέ
ει τη διαταγή της πολιτικής επιστράτευσης.Με τους
γώνες του,ματοίωσε την κάθοδο των Βουλγάρων στη Θεσ
αλονίκη. Χωρίς να λογαριάζει θυσίες και αίμα χτύπησε
λύπη τα,ασταμάτητα και σκληρά τους κατακτητές και
πόρεσε να σπάσει τις αλυσίδες της σκλαβιάς.Για τους

γώνες αυτούς του λαού μας στα χρόνια της κατοχής
ίλησαν πολλοί Ελληνες και ξένοι πολιτικοί και
τρατιωτικοί ηγέτες.Ακόμα και. αυτός ο μισητός εχθρός
πολλές φο ρες,παραδέχθηκε οτι το κόστος που πλήρωσε
τον Ελλα δικό χώρο απο το σκληρό και ανελέητο αγώνα
ου λαού μας εναντίον του ήταν πολλαπλάσιος απο ότι

του στοί χισε η κατοχή και η διατήρηση της κατοχ
σε άλλες πολύ μεγαλύτερες χώρες. Και επειδή τόσ
οι πολέμιοι της Αντίστασης,άλλο τό σο και οι
άσπονδοι φίλοι έχουν μιλήσει και γράψει(πο λλοί μ
το αξημείωτο)οτι ο ΕΛΑΣ,ενώ δεν έδωσε όπως ι
οχυρίζεται μάχες με τους κατακτητές,προκάλεσε με
συμπεριφορά του πολλά θύματα και τεράστιες καταστ
φές στο λαό και τη χώρα.Στην καλύτερη περίπτωση
τους καλοπροαίρετους και σε όσους αγνοούν τον τρ
διεξαγωγης του ανταρτοπολέμου,θα αρκούσε να πεί
τον πόλεμο κατά μέτωπο τον κάνουν οι οργανωμένοι
στρατοί.Ο αντάρτης ποτέ δεν δίνει μάχη κατά μέτω
με έναν τέτοιο εχθρό για να αποδεκατίσει τις δυνά
μεις του.Ο αντάρτης με τα καθημερινά απρόβλεπτα χ
πήματα κυρίως σε ενέδρες αποβλέπει α)στο να προκ
στον εχθρό μιά καθημερινή αιμοραγία και αναστάτωσ
στις γραμμές του β)να αναπτερώσει το ηθικό του λα
γ) με τις ενέδρες και τα Σαμποτάζ να αποσχολεί σε
θημερινή βάση τις δυνάμεις του εχθρού και δ)να τ
ναγκάσει προκειμένου να διατηρήσει τις βασικές επ
συγκοινωνίες(Οδικούς,Σιδηροδρομικούς,Ναυτιλιακούς
και Αεροπορικούς)άξονες ανοιχτούς να αποσύρει δυ
μεις απο τα μέτωπα. Αν αυτός ειναι απαράβατος
για τον όποιο ανταρτοπόλεμο στη συγκεκριμένη
περίπτωση του συμμαχικού α γώνα στον οποίο οργανω
μέλος ήταν και ο ΕΛΑΣ,η κα τά μέτωπο σύγκρουση θα
ήταν τραγικό και θανάσιμο λά θος. Μέχρις ότου
υπογραφεί η συμφωνία έκρυβε τις πραγμα τικές της
προθέσεις.Απ την επομένη όμως της υπογραφής άρχισ
τη συστηματική Αν η τότε δεξιά ειχε λαϊκή βάση,
θα ειχε υποστεί ο λαός μας εκείνες τις
φονικές"συμμαχικες"εντολές απο τον
Τσιώρτσιλ"ενεργήστε σαν να βρίσκεστε σε κατακτημ
χώρα".Εντολές που στην απλοελληνική σημαίνουν"απε
λευθερώστε την Ελλάδα απο τους Ελληνες"ανεξάρτητα
απο το κόστος που θα εχουν στο λαό και τη χώρα συ
εντολές αυτές σε αίμα και υλικές ζημιές. Οι Αγ
που ο μόνος σύμμαχος και συμπολεμιστής που τους
μείνει ηταν ο Ελληνικός.....στοιχεί....
.....Ελειψε ο κοινωνικό-οικονομικός προβληματισ
και ο σεβασμός προς τον Ελληνα Ανθρωπο κλπ.Συνέ
του γεγονός αυτού τα προβλήματα που απο χρόνια
συσωρεύκαν στη διάρκεια της κατοχής έφτασαν σε
σημείο αιχμή τέτοιο,που απαιτούσαν όλα μαζί άμεση
θεώρηση και ρωμαλαία λύση. Η γενιά της
Αντίστασης,πρίν μπεί στη φωτιά του Αλ βανικού
πολέμου και τις Αντιστασης,ειχε λόγω θέσης και γ
σε σχέση με τις προηγούμενες γενιές διαμορφώσει
ιδεολογικό-πολιτικές προϋποθέσεις,ώστε με τά την

πελευθέρωση της χώρας να αποτελέσει τη συνή θειση
χι μόνο της Ελλάδας,αλλά ολόκληρου του Εθνους.

.....

... .Ενας βασικός κανόνας για τους
ιστορικούς,ειναι να στηρίζονται τις απόψεις τους σε
ηγές της ιστορι κής περιόδου που εντρυφούν.Γι αυτό
αμιά πληροφορία δεν τους ειναι αδιάφορη και καμιά
ποψη δεν θεωρείται έκ των προτέρων απορριπτέα.Οι
υσκολίες έρχονται μετά στην αξιολόγηση του
λικού.Ποιά πληροφορία ανταποκρί νεται στην
ραγματικότητα και ποιά οχι.Η ίδια η ιστο ρία ειναι
ουβή.Μιλάει μέσα απο αυτούς που την γράφο υν.Λέμε η
στορίο του τάδε,η ιστορία του δήνο.Μαθαί νουμε απο
την ιστορία αυτό που κατάλαβε ή θέλησε να τα
ταγράψει ο κάθε συγγραφέας. Ομως τα γεγονότα
ίναι πεισματάρικα,είτε μας αρέσει είτε όχι.Για να
ίναι ζωντανη-πραγματική η ι στορία, τα γεγονότα
πρέπει να καταγράφονται την ώρα που διαξ
ρωματίζονται.Για να εχουν ιστορική αξία πρέπει να κα
ταγράφονται έτσι όπως έγιναν και οχι όπως θα θέλαμε
να ειχαν γίνει.Τα γεγονότα όταν καταγράφονται την
ώρα που διαδραματίζονται(ώρα έναρξης της
μάχης,αποτέλεσμα συνέπειες)εχουν τη φλόγα και την
μεσότητα του γίγνεσ θαι.Καθε μεταγενέστερη
προσπάθεια για εξωραϊσμο,απόκ ρυψη ή δικαίωση για να
εξυπηρετηθούν κατοπινές σκοπι μότητες θα ειναι
πλαστογραφία της ίδιας της ιστορίας και των
γεγονότων. Η έρευνα φέρνει νέα στοιχεία και
εμπαιδωμένες βεβαι ότητες ανατρέπονται.Μόνο για
μερικούς"Ελέω Θεού υπερ πατριώτες"κάποιες αλήθειες
που έχουν σχέση με τις ίδι ότητες της
ρυλής,παραμένουν ανολείωτες μέσα στο χρόνο. Την
μεταπολεμική ιστορία σχετικά με την κατοχή,τον
εμφύλιο και τη χούντα την έγραψαν οι δοσίλογοι και
οι κουμπουροφόροι της δεξιάς.Αν κάποιος ιστορικός
του μέ λλοντος στηρίξει τις απόψεις του σε αυτές τις
πληροφο ρίες απο τον κατοχικό,εμφύλιο και χουντικό
τύπο και βιβλιογραφία,τότε αβίαστα θα βγάλει το
συμπέρασμα πώς τόσο η ναζιστική κατοχή όσο και η
φασιστική δικτατο ρία των Συνταγματαρχών ήταν ένα
θεάρεστο έργο και κά ποιοι επικίνδυνοι
εγκληματίες,κάποιες σατανικές και -ξενόφερτες για το
εμφύλιο-δυνάμεις,ενταγμένες στην υ πηρεσία του κακού
και των ξένων δυνάμεων κάνουν το κά θετι για να
καταστρέψουν την Ελλάδα.Συνεπώς,η καταστ ροφή των
καταστροφέων ήταν μιά πράξη εθνικά επιβεβλη μένη.Το
ίδιο τα ολοκαυτώματα,οι μαζικές εκτελέσεις, τα

βασανιστήρια,οι εξορίες και οι φυλακίσεις ήταν η
νόμιμη και επιβεβλημένη άμυνα των δυνάμεων του
καλού. .....Αν θέλουμε να ήμαστε ιστορικά
αντικειμενικοί και κυρίως ειλικρινείς θα πρέπει να
δεχθούμε οτι τους Αθλούς,τους Ηρωϊσμους και τις
θυσίες τις κάνουν οι α πλοί Ανθρωποι.Αυτοί που δεν
ειναι σε θέση να κοστολο γήσουν:Ζωή-αποτέλεσμα.Θα
έλεγα οι"τρελοί".Αυτοί που δεν θέλουν να
λειτουργήσουν με τη διαλεκτική της λογι κής.Και λε
οι"τρελοί"γιατί όπου αρχίζει η λογική(ο Κ λεμανοώ
ειχε πεί:όπου σταματά η λογική αρχίζει ο στρα
τός)κάνει την εμφάνισει του το συμφόρον και όπου
λογι κή και συμφέρον δεν υπάρχουν Αθλοι,Ηρωϊσμοι κ
θυσί ες.Η λογική και το συμφέρον δεν συμμετέχουν
στην ανα μέτρηση,ούτε στους άθλους,τους ηρωϊσμούς
και τις θυσί ες.Αυτά τα αναθέτουν
στους"τρελούς"Αυτοί οι"τρελοί"ει ναι"ικανοί"να
νοιώσουν τη χαρά του ήρωα και της θυσί ας.Αυτοί
οι"λογικοί"όσοι δεν συνεργάζονται με...καρα
δοκούν.Περιμένουν το αποτέλεσμα της αναμέτρησης.Πε
μένουν την κατάλληλη στιγμή.Ετοιμοι πάντα να καρπο
ύν το αποτέλεσμα.Το όποιο αποτέλεσμα.Και αν ακόμα
αποτέλεσμα ειναι ασύμφορο και καταστροφικό για τον
λαό και τη χώρα δεν πειράζει.Αρκεί που συμφέρει
αυτούς. Βέβαια όταν η νίκη ειναι υπέρ του λαού και
της χώρας τα πράγματα δυσκολεύουν λίγο και για
λίγο.Και ειναι για λίγο δύσκολα,γιατί αυτοί στη
διάρκεια που οι τρε λοί έκαναν τους Αθλους,τους
Ηρωϊσμους και τις θυσίες οι λογικοί προετοίμαζαν τ
τρόπο και τα μέσα με τα οποία θα καρποθούν το
αποτέλεσμα της λαϊκης νίκης. Τρόποι για να το
πετύχουν αυτό υπάρχουν πολλοί γι αυτούς που
λειτουργούν με τη λογική και το συμφέρον. Ενας
τρόπος ειναι να πάρει η ηγέτιδα τάξη όλα τα μέτ τα
ώστε να μην υπάρχει η δυνατότητα νίκης του λαϊκού
κινήματος και όταν πρόκειται για κατοχή να υπάρξη
γανωμένη Αντίσταση.Ενας άλλος ειναι η συνεργασία(Τ
ρκολάτρες,πεμπτοφαλαγγίτες,δοσίλογοι,παρακράτος,χο
τικοι)με τους κατακτητές:Τουρκούς,Γερμανούς,Ιταλού
Βουλγάρους και τους κάθε λογείς δικτάτορες,έτσι ώσ
απο κοινού αντιμετώπιση της όποιας Αντίστασης που
μπορούσε να αλλάξει τωρού της"ιστορίας μας".Ενας τ
τος τρόπος ειναι η συμμετοχή οχι απλώς τύπεις,αλλά
πρό θεση σε πράξεις σαμποτάζ(κλίστρα κανονιών
φαρδίκαμπου, πληροφορίες στους κατακτητές,τα τάγμα
Ασφαλείας και τις αντίπαλες ομάδες κλπ)και τη
δυσφήμιση του έργο της Αντίστασης.Το διαίρει και
βασίλευε ένας απο τους βασι κούς τρόπους που
χρησιμοποιεί η ηγέτιδα τάξη.Το ίδιο και η προσφυγ

τους ξένους για παντός είδους βοήθει α χωρίς να πολογίζει τις συνέπειες που αυτή συνεπάγε ται.Αφού αρθούν έγκαιρα όλα αυτά τα μέτρα και ο συσ χετισμός ων δυνάμεων δεν εξασφαλίζει την αναίμακτη και διομφιοβήτη νίκη,πάντα στηριγμένοι στη βοήθεια των ένων κατοφεύγουν στο πιό σίγουρο και αποδοτικό και αλλές φορές δοκιμασμένο μέσο τουλάχιστο για τη χώρα ας:α)ΤΗΝ ΜΟΝΙΜΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ,β) ΤΗΝ ΝΟΙΧΤΗ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΜΦΥΛΙΟ ΠΟΛΕΜΟ.

έβαια,κοινοβουλευτική δικτατορία εχει πάντα.Η και οβουλευτική δικτατορία ειναι η μόνη μορφή πολιτεύμα ος που μπορεί να ανεχθεί και να προσφέρει η άρχουσα ικονομική ολιγαρχία στο λαό.Με τη διαφορά οτι την ο κεί στο όνομα της"δημοκρατίας"για το"συμφέρον του α ού"και το"καλό"του τόπου.Και ειναι οινοβουλευτική δικτατορία δημοκρατία της ολιγαρχίας λατί η πράγμα τική δημοκρατία ουσία και εριεχόμενο,ήταν,ειναι και παραμένει τριοδιάστατη.Η ρώτη ειναι η οικονομική δι άσταση,η δευτερη η οινωνική και η τρίτη η ειναι η πολιτική.Εκτός απο υτές τις τρείς διαστάσεις υπάρχει και μιά ακόμα,έξ ου βασική:Η αλληλεξάρτηση της δημο κρατίας με την περάσιση της Πατρίδας.Η ιστορία διδά σκει οτι η περάσιση της Πατρίδας ειναι άρρηκτα δεμέ νει με ωστή λειτουργία της δημοκρατίας.Οσο βαθαίνει και λαταίνει το βάθρο της δημοκρατίας,τόσο διευρύνε ται αι εδραιώνεται η αγάπη του λαού προς την Πατρίδα. κόμα διδασκει οτι η δημοκρατία τρέφεται απο την ποι ιλία και την αντιπαράθεση ιδεών.Εκφυλίζεται και ελι κά χάνεται με την ομοιομορφία.Και ειναι γνωστό οιοί κι πώς ειναι κατορθωτή η όμοιομορφία,αλλά και που τε λικά οδηγεί τον λαό και τη χώρα.

ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

1 (5)

Αμέσως μετά τη λήξη του ψυχρού πολέμου στ
και τη επικράτηση των καπιταλιστών, οι παλιοί
δοτοι αντιδραστικοί κύκλοι της Ευρώπης, τα μετ
νομικά συγκροτήματα (πετρελαϊκά, πολυεθνικές κλ
ουδαρχικά απομεινάρια, οι ενοποιούντες μοναρχ
υνεργασία με το Σύστ του Λονδίνου, τη Γαλλο-Στρί
ν Κλήρο συσκεφθέντες (όπως γίνεται τώρα με τη
ν (7) εφτά μεγάλων) και εκτίμησαν τις συνέπειες
εί να έχει για το διεθνές κεφάλαιο και το παγκ
εφαλαιοκρατικό σύστημα στο άμεσο και απώτερο
επικράτηση των κομμουνιστών στη Ρωσία.

Πράγματι ο κίνδυνος που άρχισε να διαγράφετ
όχι μόνο μεγάλος αλλά και άμεσος αν παρθεί υπ
αθέμητος σε μέγεθος πλούτος που είχε σωρευτεί
μικρό ποσοστό ανθρώπων β) η έκταση της φτώχιας
ν ας και τη δυστυχία. Τους φρικτούς όρους ζωής
νε η τεράστια πλειοψηφία των ανθρώπων του πλα
την έκταση και την απανθρωπη εκμετάλλευσης, γ)
τυξη της Επιστήμης και της τεχνολογίας, δ) το μ
όγκο, ποιότητα και ποικιλία ειδών της παγκόσμι
ωγής, προϊόντα απροσπέλαστα σε σχέση με το επίπ
ς ε) την ανάπτυξη του συνδικαλιστικού κινήματο
νικότερα την οργάνωση των εργαζομένων και στ)
αυτή την παγκόσμια την δημιούργησε και την έλε
προλεταριάτο ένα μεγάλο μέρος απο αυτούς ήταν
ιστές σωστά θορυβήθηκαν και σωστότερα κατέληξ
ιαπίστωση στι: Με την επικράτηση της Σοσιαλιστι
νάστασης στη Ρωσία για πρωτή φορά ο ταξικός έ
υ κεφαλαίου εκτός απ το συνδικαλιστικό χώρο θ
και διακρατικός εχθρός.

Σαν Ανθρωποι με αρκετά πολιτικό-οικονομικά
ωνικα εφόδια και γνωρίζοντας τους νόμους της
ς και της εξέλιξης και κυρίως γνωρίζοντας την
εια της κίνησης και αλλαγής (τα πάντα ρεί του Η
και βέροντας σαν ανθρωποι μορφωμενοί τα κοινω
ονομικά στάδια που πέρασε στο διάβα των αιώνω
ωνία των Ανθρώπων γνωρίζουν πολύ καλό καλύτερ
ν καθένα οτι η κοινωνια στο διάβα των αιώνων
νει δυό και μόνο κοινωνικές Επαναστάσεις.

Η πρώτη Επανάσταση που έγινε πρίν απο 8-10
(και αποτέλεσε μιά παρένθεση) ήταν αυτή που η
των Ανθρώπων απο το καθεστώς της κοινοκτημοσύ
μέσα παραγωγής στο καθεστώς της ατομικής ιδιο
Η Επανάσταση αυτή μετακίνησε τον άξονα της ζω
την εργασία στην οποία στηρίζονταν το καθεστώς
νοκτημοσύνης στην ιδιοκτησία. Απάλλαξε τον Ανθ

πινα συνειδησιακά και ηθικά ταμπού που ειχαν συσ
ει οι αιώνες.Απελευθέρωσε τη σκέψη,την ατομική π
ουλία και την προσωπική δράση.Ανοιξε νέους ορίζο
για νέες τεχνικές και επιστημονικές κατακτήσεις.
η δεύτερη κοινωνική Επανάσταση ήταν αυτή του 19
υ έγινε στη Ρωσία και που αργότερα και με τις υπ
ες χώρες συγκρότησε την Ενωση Σοσιαλιστικών Σοβι
ν Δημοκρατιών την (ΕΣΣΔ).Η Επανάσταση αυτή σε αντι
με την πρώτη που μετακίνησε τον άξονα της ζωής
την εργασία στην ιδιοκτησία.αυτή μετακίνησε τον άξονα
της ζωής απο την ιδιοκτησία στην εργασία.Με δυό
Επανέφερε τον άξονα της ζωής στην εργασία.Ετσι
στο μέλλον η ζωή της κοινωνίας των Ανθρώπων,όλω
Ανθρωπων να στηρίζεται στην εργασία και οχι στη
στάλλευση Ανθρώπου απο ανθρωπο,το κέρδος ή το ει
ο που σήμερα του εξασφαλίζει τα άψυχα αντικείμενα,
ο όταν ο Ανθρωπος εξασφαλίσει τα μέσα για τη ζωή
ον στηρίζεις στη μόνη περιουσία,θύσαυρό και πλούτ
παράγει το κουφάρι του την:ΜΥΙΚΗ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ
η θα Εαναβρεί ο σημερινός υπάνθρωπος ΑΝΘΡΩΠΟΣ.Κα
οντας υπάνθρωπος εννοώ τον Ανθρωπο γενικά και αφ
αι τις δυό τάξεις του καθεστώτος της ατομικής ιδ
σίας:Τον εργοζμενο του χεριού και του πνευματος
και αυτον που ζει αποκλειστικά και μόνο απο την
άλλευση των συνανθρώπων του ή τα εισοδήματα που
αλίζουν τα άψυχα αντικείμενα που εχει υπο τον έλ
του.Και λέω τον έλεγχο που ασκεί πάνω στα αντικέ
και οχι ιδιοκτησία γιατί άλλο πράγμα ειναι ο έλ
των αψυχων αντικειμένων που με την δύναμη μετου
ι σε ιδιοκτησία και άλλο πράγμα αυτο που ενωούμε
ν όρο ιδιοκτησία.

ολογικά,ουσία και περιεχόμενο η λέξη ιδιοκτησία
χει και εκφράζει τα προϊόντα-αντικείμενα που μπο
αι παράγει ο ίδιος ο Ανθρωπος με δαπάνες του ιδί
τού κόπου και ιδρώτα.Αυτά τα προϊόντα-αντικείμεν
ας μορφής,ιδιοσύστασης και υφής και αν ειναι,πο
πορήγαγε με το εδέεμα και μόνο της δικής του μυϊ
αι πνευματικής δύναμης:ίδιος έκτησε.Ειναι δικά τ
αι του ανήκουν και μπορεί να τα χρησιμοποιεί όπω
ρέει για προσωπική του χρήση αφού ο ίδιος τα πα
-τα δημιούργησε.Τα έδωσε:μορφη,σχήμα και περιεχ
Απο το σημείο όμως αυτό και πέρα δεν υπάρχει αι
παραγόμενη ιδιοκτησία.Τα προϊόντα-αντικείμενα χ
και εργαλεία παραγωγής σε όποιο στάδιο στάδιο α
ξης και αν βρίσκονται κάθε φορά ειναι αγαθά που
ράγει το σύνολο της κοινωνιάς των Ανθρώπων και τα
ούν άριστρένοι συγκεκριμένη ανθρωποι.Ειναι οι αν
επικεφαλείς του ιδρώτα και του μόχθου άλλων Αν
και οχι οι ιδιοκτήτες αυτών των αγαθων των οπο

ει και αδίκημα.Αυτό ειναι αξίωμα τοπς αθίας με
ωμα του Ευκλείδη.Και γιατί,όπως αναγνωρίζεται α
θένα,σαν δικαίωμα,η ατομική ιδιοκτησία,θεωρείτα
λογική συνέπεια σαν προσωπικο αδίκημα η προσβολ
η παραβιαοή της απο οποιονδήποτε.Με βάοη αυτά τ
τικό ο Λιγκέ παρατηρεί στο Μοντεσκέ όταν αναφε
στο περίφημο σύγγραμά του"Το πνεύμα των Νόμων",
ναι"Το πνεύμα της ιδιοκτησίας".

Οι Νόμοι έχιναν για ένα συγκεκριμένο σκοπό:Να
ατεύσουν την ατομική ιδιοκτησία και κυρίως να π
σιεί τις βαριές και απάνθρωπες καταδίκες(θανατο
τούς που την αμφισβητούσαν ή προσπαθούσαν να α
υν έστω και ένα μικρό,ελαχιστο κομματάκι της ξε
ας απ την σκέψη και αρχή στι όποιος κλέβει το α
δεν τιμωτηθεί θα κλέψει και τον αγρό.

Γά να πειοθούν οι Ανθρωποι της κοινοκτημοσύνη
εχθούν και να αποδεχθούν την μετατροπή της κοιν
οκτησίας σε ατομική χρειάστηκε να περάσουν αιώ
να χυθεί πολύ αίμα(φόνοι)και καταδίκες σε θάνατ
ιες ή και άδικες για να επιβληθεί.

Η μετατροπή της κομμουνιστικής του γένους ιδ
ας σε αιματοσυγγενική=ιδοκτησία που ανήκε στην
νεια,ήταν νεοτερισμός ριζοσπαστικώτερος απ όσο
ν σήμερα η εθνικοποίηση ή κοινωνικοποίηση της Γ
η κατάργηση της εγγείου ιδιοκτησίας.

Ακόμα και αυτή η αιματοσυγγενική ιδιοκτησία,α
επεβλήθηκε με άπειρες δυσκολίες,διατηρήθηκε μόν
μπήκε κάτω απο την προστασία της θείας δύναμης
ν αιγίδα του Νόμου.Στο σημείο αυτό πρέπει να ει
πώς οι Νόμοι εφευρέθηκαν μόνο και μόνο για την
σία της ιδιοκτησίας.Πρίν όμως η ιδιοκτησία εφε
υς Νόμου εφεύρε-γέννησε τους Θεούς που την προσ
ν μέχρι την εφεύρεση των Νόμων.

Οι Ελληνες,οι Ρωμαίοι,οι Εβραίοι και οι Κάσσο
δή μετά το πέρασμα της κοινοκτημοσύνης,που ήτα
πρώτη φάση αλλαγής της ιδιοκτησιακής δομής σε
υγγενική οι λαοί αυτοι που πρώτοι άλλαξαν τη δο
κοινοκτημοσύνης ιδιοκτησίας δεν ειχαν απαλλαγεί
ις κομμουνιστικές συνήθειες για να εμπεύσουν επ
οντας τη γεμάτη απο προλήψεις και δεισιδαιμονίε
λογία τους το σεβασμό στην οικογενειακή πλέον κ
ξεχωρίζει η μιά απο την άλλη τοποθέτησαν κατά
ων συνόρων πέτρες.Στην Ελλάδα και την Ιταλία π
νου κατοχυρωθεί η οικογενειακή ιδιοκτησία ορισμ
έρες του μήνα πρώτα και του χρόνου μετά ο αρχηγ
κάθε οικογένειας περιέτρεχε τα οικογενιακό χωρά
α μήκος των συνόρων τραγουδώντας(ώστε να άκουσ
γείτονες την εκεί παρουσία του)και προσφέροντας

ς πετρες-ορόσημα των χωραφιών.Οι πέτρες αυτές με
ρρόδο του χρόνου μετατράπηκαν σε θεότητες.Οι πέτ
ιτές ήταν τα Τερμίνι των Ρωμαίων και το"Θεών έδο
να Θεών) των Ελλήνων.Στη, Εβραϊκή Βιβλο αφθονούν
ατροπες για το σεβασμό της ιδιοκτησίας του γείτο
μετακινήσεις ορόσημο του γείτονα σου"ή"καταραμέ
ιτός που μετακινεί ορόσημο του γειτονά του"κλπ.
κόσοι(αρχαίος Ασιατικός λαός)για να εμφυτεύσουν
υχή των παιδίων του το σεβασμό για την ιδιοκτησί
άλλων,τα δηγούσαν σε πρίσματα κατά μήκος των συν
χτυπώτας το στο δρόμο με ξύλα.Οι Ετρούσκοι κατα
ν τον ενοχο:Οποιος αγγίξει ή μετακίνησε ορόσημο ν
ωρηθεί απ τους Θεούς"Το σπίτι του να εξαφανιστεί,
ή του να μήν υπάρχει,το χωράφι του να μήν δώσο
πό,τα χαλάζι,η ασθένεια και καυστικός λίβας να
ρέψει τα γεννήματα του,τα μέλη του ενόχου να ψω
ιν και να σαπίσουν".
Λατωνας που και αυτός στο θέμα της ιδιοκτησίας υπ
θηκε να κανει αρκετή αβαρία(φαινεται πώς η ιδιοκ
κή σχέση των ανθρώπων ειχε ξεπερασο την ιδεολογία
του ιδεαλισμού του όταν αναφέρεται στην ιδιοκτησ
χρεώνεται να πεί:"Ο πρώτος μας Νόμος ναν ο εξής
ς να μήν βάλει χέρι στο ορόσημο,που χωρίζει τον
του απο του γειτονα,γιατί αυτό πρέπει να παραμεί
θικτο.Κανείς να μήν μετακινήσει λιθάρι που με όρ
ι τόβαλε οσ σύνορο".
τα λίγα αυτά παραδείγματα βγαίνει αβίαστα το συ
μα στι μέχρις όσου η κοινωνία των Ανθρώπων ζούσε
καθεστώς της κοινοκτημοσύνης στα μέσα παραγωγής
την εποχή εκείνη ήταν η Γη και τα εργαλεία που α
ινού την καλλιεργούσαν)οι Ανθρωποί δεν έννοιωθαν
νάγκη του Θεού και του Νόμου.
Θεοί και οι Νόμοι στο καθεστώς της κοινοκτημοσύν
ν ειχαν λόγω ύπαρξης.Οι Θεοι και οι Νόμοι παίζου
ς έχει ανατεθεί ο ρόλος του προστάτη.Του φύλακα
ου κάποιου συγκεκριμένου πράγματος-αντικειμένου.Σ
θεστώς της κοινοκτημοσύνης ο Θεός και ο Νόμος να
τιεύσει Τί και σπο οποιόν αφού όλα ήταν κοινά.
ς Θεούς πρώτα και του Νόμους μετά του εφεύρε η ι
ησία και γεννήθηκαν-εφευρέθηκαν στα σύνορα της ι
ησίας για να την προστατεύσουν και ήταν οι πέτρε
ρυνόρων οι πρώτοι Θεοι και όταν οι Θεοι δεν μπο
ν πιό να προστατεύσουν με τις προσευχες και τις
ς(αυτή ειναι η δύναμη των Θεών)προέκυψε η ανάγκ
Νόμων που δεν αρκούνταν στις προσευχες και τις
ς έπερνε και πρακτικά μέτρα:Βασάνιζε,τιμωρούσε
όταν αυτόν που τολμούσε να"μετακινή"ή να"αγγίξ
νορο".Και αλλήμονο σε αυτόν που θα διανοηθεί να

αρπάξει ένα μικρό,ελάχιστο κομματάκι της.

Το καθεστώς ατομικής ιδιοκτησίας που βιώνει η Ανθρ
πότητα εδώ και μερικές χιλιάδες μόνο χρόνια,αν ήθελε
να συνοψίσει κανείς τις αρχες πάνω στις οποίες στηρίζ
εται και τον τρόπο που αυτό το σύστημα ζωής λειτουργε
ι τον μόνο χαρακτηρισμό που θα μπορούσε να του δώσει
ειναι:Ενα σύστημα που στηρίζεται στην κλοπή την απάτη
και το έγκλημα.Ενα οργανωμένο σύστημα ληστοσυμμοριτισ
μού.Δημιούργησε ανθρώπινες σχέσεις που ο θάνατος των
πολλών ή του ενος διασφαλίζει για λίγο τη ζωή του άλλ
ου.Η ανθρώπινη ζωή μοιάζει με κρανίου τόπο όπου καθε
στιγμή κατακρεουργούνται εκατομμύρια Ανθρωποι,πθικά,ψυ
χικά και σωματικά.Κάτω και μέσα απο το σύστημα αυτό π
οτέ ο άνθρωπος,οχι μόνο δεν έζησε,αλλά και ούτε έναι
ωσε Ανθρωπος.

Πρόκειται για την κατασκευεί ενός επίπλαστου κόσμου
Εναν κόσμο που βρίσκεται σε πλήρη αντίθεση με τον πρα
γματικό κόσμο.Εναν κόσμο όπου ο πλούσιος ζεί κάτω απο
το φόβο και την απειλή ενός κινδύνου που αποτελεί ανα
πόσπαστο μέρος της ζωής του όπως η σκιά του.Διαπιστών
ει να εορείται γύρο του μια αόριστη απειλη,πολύ συγκε
κριμένη όμως για τον ίδιο και τα περιουσιακά στοιχεία
οχι αρκετα να του διασφαλίσουν τη ζωή και τη βεβαιότη
τα οτι δεν απειλούνται απο τον τρόπο που λειτουργεί τ
ο σύστημα.Οσό πλούσιος και αν ειναι δεν νοιώθει,δεν β
ιώνει το αίσθημα της πρεμίας και τη χαρά των αγαθών π
ου εχει διασφαλίσει.Ε.ναι γεμάτος αντιφατικά συναισθή
ματα.Τον στακατέχει το αβέβαιο για την επόμενη μέρα.Τ
α γεγονότα που διαδραματίζονται γύρω τον πείθουν οτι
δεν μπορεί να ειναι σίγουρος οτι αύριο θα ειναι όπως
ήταν σήμερα.

Κατι παρόμοιο συμβαίνει και με ένα μεγάλο ποσοστό τ
ων οικονομικά αδυνάτων και κυρίως με τον ανιδιοκτήτη
που ενω ειναι αυτός που υλοποιεί--δινει μορφή και σχ
ήμα στον υλικό-αντικειμενικό κόσμο και διαμορφώνει τη
ν υποδομή του πολιτισμού μένει στο περιθώριο της ζωής
Και το χειρότερο δεν βρίσκει ούτε στον εαυτό του ούτε
στην οργάνωση του κόσμου,έτσι όπως έμαθε ειναι να την
αντιμετωπίζει,λόγους για τους οποίους μένει φτωχός κα
ι απο διωγμένος απο τη χαρά της ζωής.Αυτό που ειναι σ
κτίστης και ο αιμοδότης της ζωή μενεί στο περιθώριο γ
εμάτος ανησυχία και ερωτηματα και αφουγκραζόμενος τι
εσώψυχες φωνές,τον πείθουν οτι δεν έχει λιγώτερα δικα
ώματα απο τον πλούσιο πάνω σε όλα της Γής τα αγαθά

Και μένει στο περιθώριο γιατί στο κοινωνικό-οικονομ
ικό σύστημα της ατομικής ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγ
ή κανένας Ανθρωπος δεν νοιώθει ασφαλής.Ο πλούσιος φοβ
άται να μήν χάσει τα περιουσιακά του στοιχεία που του

διασφαλίζουν τη ζωή. Ο φτωχός ελπίζει και αναζητεί μιά αλλαγή στις κοινωνικο-οικονομικές συνθήκες, που κανένα κανένας δεν πιστεύει στο αμετακίνητο του συστήματος όπως λοχυρίζονται οι θεωρητικοί του κεφαλαιοκρατικού συστήματος. Οι κοινωνικές αντιθέσεις κάθε μέρα που περν γίνονται εντονότερες και αφοδρότερες, οι πολιτικές δι μάχες πιό αβυσσαλέες όσο ποτέ άλλοτε.

Είναι γεγονός αναμφισβήτητο ότι ο Άνθρωπος σαν μονά δα και σύνολο δεν θα ανεχθεί επόπειρο αυτόν τον εξευτ τελισμό και αυτήν την ταπείνωση του. Δε θα δεχθεί να θεωρείται καλύτερος ο θάνατος απο τη ζωή και ούτε να βουλεύει ζώντας για το θάνατο.

Για να επανέλθει η ζωή της κοινωνίας των ανθρώπων στην αρχική της θέση και για να ξανά έχει σαν βακικό άξονα ζωής την εργασία, δεν μένει παρά να λειτουργήσει ακριβώς αντίστροφα απο τον τρόπο που λειτούργησε το πέρασμα απο τον άξονα της ζωής που στηρίζοντα στην εργασία στον άξονα της ζωής στην ιδιοκτησία.

Βέβαια, όπως το πέρασμα της κοινωνίας των Ανθρώπων α πο το καθεστώς της κοινοκτημοσύνης στα μέσα παραγωγής (εργασία) δεν ήταν εύκολη, πολύ περισσότερο δεν ήταν ομαλή και χρονικά σύντομη, έτσι και το πέρασμα απο το καθεστώς (ιδιοκτησίας) στο καθεστώς της (εργασίας) δεν θα είναι ούτε ευκολη, πολύ περισσότερο ομαλή και σύντομη. Ό πως χρειάστηκαν να περάσουν εκατοντάδες ίσως και χιλιάδες χρόνια για να γίνει κατανοητή η ανάγκη του χωρισμού της κοινωνοκτημοσύνης σε βοσκήσιμες και κυνηγετικές περιοχές, κοινές για όλη την φυλή. Το ίδιο και για τη διανομή κατα γένη, την αιματοσυγγενική, την οικογενιακή και σε σύνεχεια σε ατομική.

Ο Άνθρωπος της κοινοκτημοσύνης, παρ όλο που είναι τελειότερο Όν (απ την άποψη ότι επαρκεί για τον εαυτό του) απ τον πολιτισμένο είναι τόσο ενσωματωμένος με τη φυλή ή τη φυλή του, που δεν νοιώθει τον εαυτό του μια ξεχωριστή προσωπικότητα ούτε στην ιδιοκτησία ούτε στην οικογένεια. Το γένος ήταν το πάν για αυτόν, αυτό ήταν η οικογένεια, αυτό παντρεύονταν, αύτο ήταν ο κάτοχος της ιδιοκτησίας. Στο γένος όλα είναι κοινά. Ο δασκάβιος της Αφρικής, όταν παίρνει κάτι σαν δώρο, το μοιράζεται ίσι με τα άλλα μέλη του γένους. Το ίδιο όταν συλλαμβάνει κάποιο ζώο, ή βρίσκει κάποιο αντικείμενο.

Ο Άνθρωπος της κοινοκτημοσύνης, ήταν ανίκανος να συλλάβει την ιδέα της ιδιοκτησία, πολύ περισσότερο να συλλάβει την έννοια της εμπράγματης ιδιοκτησίας, σε αντικείμενα που δεν ταυτίζονται με το πρόσωπό του, προέρχεται απ το γεγονός, ότι δεν εχει συνείδηση της ατομικότητας του σαν ξεχωριστης-οντότητα, που θεωρεί τον εαυτό της ένα μόριο του αιματοσυγγενικού ομίλου ή της φυλής που μέσα τους ζεί.

υπουλα τις πραγματικές της προθέσεις.Με μιά πολιτική ανεντιμότητα,σπάνια και σε αυτά ακόμα τα χρόνια της φαβλοκρατίας,η δεξιά έβαλε την υπογραφή της κάτω απο μιά συμφωνία που ρητά υποσχόταν στον Ελληνικό λαό:"Κατοχύρωση όλων των ελευθεριών του,πολιτική αμνηστία και τη δημιουργία ενός πραγματικού Εθνικού δημοκρατικού στρατού,χωρίς ΙΔΕΑ,ΜΕΑ και ΣΕΑ καθώς και την κάθαρση του δοσιλογισμού απ την Ελληνική κοινωνία.

Απ την επομένη όμως της υπογραφής άρχισε η συστηματική,απροκάλυπτη και κυνική παραβίαση της συμφωνίας:Χιλιάδες αθώοι πολίτες άντρες,γυναίκες και παιδιά βρέθηκαν στα κρατητήρια,τα στρατόπεδα-αυτό το σύγχρονο στίγμα όπου εκατοντάδες αθώοι άνθρωποι βρήκαν οικτρό θάνατο-και όμηροι στην Αλτάμπα της Αφρικής.Δεκάδες χιλιάδες εργάτες και υπάλληλοι απολύθηκαν και πολλές χιλιάδες δεν τολμούσαν να πάνε στη δουλειά απ το φόβο των οργανωμένων φασιστικών ομάδων που βοηθούμενες απ τα όργανα του κράτους οργίαζαν ανεξέλεγκτοι.

Αντί για κάθαρση του δοσιλογισμού άρχισε η εντατική και εξονυχιστική εκκαθάριση στο στρατό-έκτος απο τις τόσες δολοφονικές που είχαν γίνει στην Μ Ανατολή απ τον Ταιώρτοιλ και την 4η Αυγούστου-και τα σώματα ασφαλείας.Στις πόλεις και την ύπαιθρο επικρατούσε μιά ατμόσφαιρα τρόμου.Ο πρώτος τυχόν καταδότης μπορούσε να μπήξει μιά φωνή εναντίον ενός ατομικού εχθρού του και είναι"κουκουές"και αμέσως έτρεχαν οι διάφοροι χίτες,βενίτες,εξεούτες και κάθε είδος φασιστικοειδή,συχνά και"όργανα της τάξης"να βοηθήσουν στη συλλήψη,τον ξυλοδαρμό,τον βιασμό και το κούρεμα των κοριτσιών κλπ.

Οι συλλαμβανόμενοι,κακοποιημένοι,προσπλακισμένοι και διαπομπευμένοι"κουκουέδες"κατά κανόνα απολύονταν απ την Εισαγγελική αρχή-όταν βέβαια έφταναν στην Εισαγγελική αρχή...-γιατί απλούστατα ήταν αθώοι και άσχετοι με τα όσα τους καταλόγιζαν.

Η περίοδος αυτή ήταν η μετά τον Σκόμπυ εποχή.Ηταν η εποχή που η δεξιά,βοηθούμενη έμμεσα και όχι άμεσα πλέον όπως πρώτα απ τους ξένους έδινε τη μάχη για να εδραιώσει τη δική εξουσία στηριζόμενη στους δοσιλόγους

Ιστορικά είναι επιβεβαιωμένο οτι η μάχη για την επιβολή και την εδραίωση της εξουσίας είναι η πιό σκληρή και Απάνθρωπη.Οταν μάλιστα συμβαίνει να μήν υπάρχει και λαϊκή βάση-να είναι δοτή-γίνεται ακόμα πιό σκληρή και αδυσώπητη.Και γίνεται πιό σκληρη και Απάνθρωπη,γιατί εκτός απ την ικανοποίηση των φιλοδοξιών για την εξουσία υπάρχει και η υποχρέωση αντιποίνων του αντιτίμου σ αυτούς που την έδωσαν.

τον ακλπρότητα και την Απανθρωπιά αυτής της μαχης
ω η δεξιά έδινε για την εξουσια,την περιγράψαν
Αγγλοι και Αμερικανοι Δημοσιογράφοι.Αυτοί που με
ολή των κυβερνησεων τους ειχαν σαν αποστολή:Αν
να δυναστρευλώσουν-να κάνουν το σοπρς μαύρα-
ωλάχιστο να αμβλύνουν,απαλύνουν την ακλπρότητα
την απανθρωπιά.Και στο βαθμό που ήταν δυνατόν
δικαιολογήσουν αρισμένες υπερβολές και εγκλήματα
τυχαία και συμπτωματικά.
οι Δημοσιογράφοι όμως,που οχι μόνο έβλεπαν,αλλά
ξούσαν αυτό το όργιο βίας,αυτές τις ακρνές φρίκης
τόν τουν "όφο της απανθρωπιά έγραφαν:"Η Ελλάδα,για
ετό καιρό τώρα βρίσκεται κάτω απ τη διαλυτική
ιο της δεξιάς"Και ο Αμερικανός ανταποκριτής της
νής της Αμερικής"κ Λιλιαν Στόου:"Η Αθήνα ειναι η
θλιβερή πρωτεύουσα της Ευρωπης.Και όταν η Αθήνα
ν η πιό θλιβερη πόλη της Ευρώπης,ο καθένας
λαμβάνεται τί ακριβώς γινόταν στις μικρές πόλεις
κυρίως στην ύπαιθρο.
δεξιά όμως,που ελέω Θεού εννοεί να κυβερνά-για το
ό μας-όταν έλεγε στι ειναι κόμμα εξουσίας το λέει
τώρα ο κ Εβερτ-αυτό εννοούσε.Για να κυβερνήσει
επε να μήν διστάσει μπροστα σε τίποτε.Ετσι
ριγμένη στους ξένους και συνεργαζόμενη με τους
λογους,τσους απόντες του αγώνα,τους μαυρογιορτες
ό,τι αλλο περιθώριο υπήρχε την εποχη εκείνη,
επε να δημιουργήσει το πλαίσιο του εμφυλίου
μου.Του πολέμου που θα της έδινε τη δυνατότητα
εκαθαρίσει τους λογαριασμούς με την Αντίσταση.
τό το συνοθύλευμα ακροδεξιών και εραστες της
ρίας.Αυτοί οι εργολάβοι του μίσους και της
κπας στο όνομα του"πατριωτισμού"και της
κοφροσύνης"όχι μόνο δολοφόνησαν τη νεογέννητη
πελευθερωτική Δημοκρατία στη χώρα μας,αλλα
αν και την υποδομή του εμφυλίου πολέμου
ειμένου να στραγκαλίσουν την θέληση του λαού
παλλαγεί απ τα 4το Αυγουστιανά κατάλοιπα και ν
υστερα απο έναν πολύχρονο και αειθαύμαστο
α με δημοκρατία και ειρήνη.
ίνεται πώς ο κ Εβερτ,καταφεύγοντας στον"
ωσιομό"και την "εθνικοφροσύνη"εκτός απ όλα τα
,ξεχνά στι η υπεράσπιση της πατρίδας και
κότερα τα προβλήματα του Εθνους,δεν ειναι
εση ενός κόμματος.Πολύ περισσότερο δεν ειναι
της τάξης που το κόμμα αυτό εκπροσωπεί.
οτορία διδάσκει στι η υπεράσπιση της πατρίδας
άρηκτα δεμένη με την υπεράσπιση της
ρατίας.Οσο βαθαίνει και πλαταίνει το βάθρο
ημοκρατίας,τόσο διευρύνεται και εδραιώνεται

στην γνώμην των τυράννων να μην έλθω ποτέ!
Μήτε να τους δουλεύσω,μήτε να πλανηθώ
εις τα τσέλιματά τους,για να παραδοθώ.
Εν όσω ζω στον κόσμο,ο μόνος μου σκοπός,
για να τους αφανίσω,θε να ναι σταθερός.
Πιστός είς την πατρίδα,συντρίβω τον ζυγόν,
αχώριστος για ναμαι υπο τον στρατηγόν,
Κι αν παραβώ τον όρκον,ν αστράψ ο Ουρανός
και να με κατακάψη,να γίνω σαν καπνός!"
Σε Ανατολή και Δύση,σε Νότο και Βορά,
για την πατρίδα όλοι να χουμε μια καρδιά.
Στην πίστη του ο καθένας ελεύθερος να ζή
στη δόξα του πολέμου να τρέξουμε μαζί
Βουλγάροι κι Αρβανίτες,Αρμένοι και Ρωμιοί
Αράπιδες και άσπροι σε μια κοινή ορμή
για την ελευθερία να ζώσουμε σπαθί
πως είμεθ ανδρωμένοι παντού να ακουσθή
Απευθύνεται στους ξενιτεμένους λέγοντας
"Οσοι απ την τυραννίαν πήγαν στην ξενιτιά,
στον τόπου ο καθένας ός ελθει τωρα πιά".

Επειδή οχι απλώς σε πολλά σημεία και θέματα,αλλά σχεδόν στο σύνολο οι στόχοι του ΕΑΜ ήταν οχι μόνο εφάμιλλος και παράλληλος σε περιεχόμενό με αυτούς του 21 ήταν επόμενο και οι όρκοι να έχουν το αυτό αγωνιστικό περιεχόμενο σε υποχρεώσεις,ευθύνες και καθήκοντα σαν αφορά τον αγώνα προσαρμοσμένα βέβαια στα δεδομένα του κάθε αγώνα και εποχή.Το ίδιο γινόταν και με τα ονόματα(ψευδόνυμα)κυρίως αρχαία που έπαιρναν οι αγωνιστές τό 21 και τα 41-45.

Οπώς το 21,έτσι και στην Αντίσταση η ορκωμοσία των αγωνιστών έπαιρνε επίσημο χαρακτήρα για να αποτελεί και η επιορκία βαρύ παράπτωμα.Ο ΕΛΑΣίτες αντάρτες όπως και και οι αγωνιστές του 21,ήταν στρατός εθελοντικός. Αυτό σημαίνει οτι δεν συγκροτήθηκε απο υποχρεωτική επιστράτευση,πώς δεν έπαιρνε κανένα με το ζόρι.Σαν εθελοντικός στρατός το περιεχόμενο του όρκου περιείχε σε χοντρές γραμμές στους σκοπούς για τους οποίους θα προσφέρε τις υπηρεσίες του.

"Εγώ παιδί του ελληνικού λαού,ορκίζομαι ν αγωνιστώ πιστά απο τις τάξεις του ΕΛΑΣ,χύνοντας και την τελευταία ρανίδα του αιματός μου,σαν γνήσιος πατριώτης για το διώξιμο του εχθρού απο τον τόπο μας,για τις ελευθερίες του Λαού μας,κι ακόμα,να είμαι πιστός και άγρυπνος φρουρός προστασίας στην περιουσία και το βιό του αγρότη.Δέχομαι προκαταβολικό την ποινή του θανάτου αν ατιμάσω την ιδιότητά μου σαν πολεμιστής του Εθνους και Λαού,και υπόσχομαι να δοξάσω και να τιμήσω το όπλο που κρατώ και δεν θα παραδώσω αν δεν ξεσκλάβωθεί η

πατρίδο μου και δεν γίνει ο λαός νοικοκύρης στον τόπο του".Βεβαιά υπάρχουν διαφορές και παραλλαγές ώς προς τη διατύπωση των υποχρεώσεων και των καθηκόντων του α γωνιστή και ήταν επόμενο να υπάρχουν,αφού άλλες ήταν οι συνθήκες τότε(400 χρόνια κατοχή,δεν υπήρχε οργανωμ ένο κράτος και κρατικός μηχανισμός,σωμα Αξιωματικών,κ λπ)και εντελώς άλλες στη διάρκεια της κατοχής.

Ομως παρα την τεράστια χρονική απόσταση,τα διαφορετ ικά προβλήματα και συνθήκες το περιεχόμενο του όρκου είναι σχεδον ταυτόσημο αυον αφορά τους σκοπούς και τα καθήκοντα του αγωνιστή.Στόχος α)Απελευθέρωση της χώρα ς απο τον-τους κατακτητές β)κατοδίκη της συνεργασίας και θάνατο του προδότη γ) Θεωρούσε προδότη και καταδί καζε σε θάνατο αυτόν που λιποτακτούσε ή εγκατέλειπε τ ον αγώνα.Η μόνη δια που υπήρχε ανάμεσα στον όρκο του και αυτόν 41-45 ήταν οτι στον όρκο του 21 την εις θάν ατο καταδίκη θα την επέβαλε ο Ουρανός"Κι άν παραβώ το ν όρκο,ν αστράψη ο Ουρανός και να μεκάψη νο γένω σαν κ ρεμνός"στον κατοχικό όρκο το έργο αυτό της καταδίκης σ ε θάνατο του λιποτάκτη ή του εσωτερικού προδότη ο όρκ ος προβλέπει οτι θα το κάνουν οι ίδιοι οι συναγωνιστέ ς του.

Τότε η κατοχή ήταν μακροχρόνια παγιωμένη,δεν ήταν σ υνδεμένη με έναν κεραυνοβόλο παγκόσμιο πόλεμο.Εναν πό λεμο στον οποιο παίζονταν οι τυχες της ανθρωπότητας α πο μιά τρομερή σε όγκο και δύναμη πυρός πολεμική μηχα νή.Ο Β! παγκόσμιος πόλεμος ήταν ο μεγαλύτερος κατακλυ σμός αιδήρου,φωτιάς και θανάτου που έπεσε πάνω στην Α νθρωπότητα,μόλις εκοσιπέντε(25)χρόνια μετά τον πρώτο. Η φασιστική παραφροσύνη και οι συνεργοί της μέσα στις δημοκρατικές χώρες,οδήγησαν δεκάδες εκατομμύρια Ανθρώ πων στα πεδιά των μαχών και το σύνολο της Ευρώπης σε έμμεση και έμμεση χιτλερική σκλαβιά.

Σκόρπισαν το θάνατο,ταπείνωσαν την αξιοπρέπεια του ανθρώπου με την πείνα,την αρρώστεια,τη δυστυχία κ αι την απέραντη θλίψη με τις απερίγραπτες καταστροφές. Από τις Ρωσικές Στέπες,τα παράλια της Βαλτικής και τη Μαύρης θάλασσας,την Κεντρική Ευρώπη,τα Βαλκάνια,τη όρια και Δυτική Ευρώπη,την Ιταλίκη Χερσόννησο και τη όρια Αφρική.Στα Βρεττονικά Νησιά της Μάγχης,στο Νορβ γικό πολικό Κιρκινές,στη Γαύδο και το Καστελόριζο,έφ ραν τη δολοφονική σημαία τους σε όλες τις άκρες,και ις πιό απίθανες της βασανισμένης Ευρώπης σκορπώντας ον πανικό και την αποσύνθεση.Εκατομμύρια Ανθρωποι συ λαμβάνονταν όμηροι σέρνοντας στα στρατόπεδα συγκέντ ρωσης και τσους φύρνους και εκατομμύρια πρόσφυγες σέρ νονταν στους δρόμους με ένα μπόγο κουρέλια.Οι δήμιοι του Χίτλερ ντουφέκισαν επί τόπου όποιον τολμούσε να τους κοιτάξει.Η Ανθρώπινη ζωή είχε απαξιωθεί σε βαθμό

ίων καρπόνονται-εισπράττουν την επικαρπία.

Αυτά τα κοινωνικά παραγώμενα αγαθά σε καμιά,μα καμιά περίπτωση δεν μπορούν να θεωρηθούν αγαθά ατομικής ιδιοκτησίας.Είναι αγαθά που έχουν συγκεντρωθεί-αποκαρωθεί,με τη κλοπή,την απάτη,την βία και το έγκλημα.Και είναι με τη σημερινή της μορφή η ιδιοκτησία προϊόν κλοπής,βίας,απάτης και εγκλήματος γιατί ο πλανήτης πριν ήρχε του Ανθρώπου.Και ο Ανθρωπος έδωσε εκατοντάδες χιλιάδες κατομύρια χρόνια χωρίς εμπράγματη προσωπική ιδιοκτησία.Στήριξε την επιβίωση και την πολιτιστική του ανάπτυξη ο καθένας και σαν σύνολο στη μυική και πνευματική δύναμη.Είχε τόσο στην υποδομή(υλικά),αλλο τοσο και στα επικοδόμημα(πνευματικά)αγαθα,με συνιδιοκτησία και κοινή αυτοδιαχείριση σταούνθετα μέσα παραγωγής.

Η μορφή της ιδιοκτησίας,όπως αυτή εννοείται σημερα με τη λέξη κεφάλαιο,αναπτύχθηκε και πριβλήθηκε με κοινωνική σπουδαιότητα,μόνο μετά την εγκαθίδρυση της"εμπορευματικής παραγωγής"(της οποίας παραγωγής σκοπός είναι οχι η κατανάλωση απο τον παραγωγό,αλλά η πώληση των παραγμένων προϊοντων).Η μορφή της εμπορευματικής παραγωγής"τελικά επιβλήθηκε,μετά την οικονομική και πολιτική κίνηση που συντάραξε την Ευρώπη τον 12ο αιώνα ενισχύθηκε με την ανακάλυψη της Αμερικής και του δρόμου των Ινδιων δια του ακρωτηρίου της Καλής Ελπίδας,με την εισαγωγή πολυτίμων λίθων και μετάλλων απ την Αμερικη,την κατοχή της Κωνσταντινούπολης,την ανακάλυψη της τυπογραφίας,των συμμαχιών μεταξύ των διαφόρων βασιλικών οίκων της Ευρώπης και της οργάνωσης των μεγάλων φεουδαρχικών κρατών μετά σχετική την γενική ειρήνευση που επήλθε απο αυτά.

Οι οικονομιλόγοι θεώρησαν σαν αξίωμα οτι το κεφάλαιο,σαν μορφή της σύγχρονης ιδιοκτησίας που επικράτησε,ειναι αιώνιο.Βασάνισαν πολύ και για πολύ τον εγκέφαλό τους για να για να αποδείξουν οτι το κεφάλαιο γεννήθηκε μαζί με τον Ανθρωπο-κόσμο.γι αυτό και δεν μπορεί να εχει τέλος αφού δεν εχει αρχή.Και όμως ο όρος και η λέξη κεφάλαιο με τη σύγχρονη έννοια έκανε την εμφάνισή της μόλις τον 18ο αιώνα.Μόλιστα ο Σεμπαστιάν Μερσιέ στο λεξικο των νέων λέξεων,τη λέξη"κεφαλαιούχος"την καταχωρεί το 1802.Μέχρι τότε η κεφαλαιούχος ειναι σχεδόν άγνωστη έξω απο το Παρίσι.Η λέξη κεφαλαιούχος για τον Σεμπαστιάν Μερσιέ σημαίνει:ανθρωπος με κολοσσιαία πλούτη,με καρδιά ατσαλένια,με κομιό άλλη συγκίνηση δεν νοιώθει εκτός απ αυτην που προέρχεται απ τον ήχο των νομισμάτων.Αν τον κεφαλαιούχο του 1802 τον ρωτούσες για τον"έγγειο φόρο"θα σε κοίταζε περίεργα και θα γελούσε εις βάρος σου,και αυτό γιατί δεν έχει σήμερα μιά σπιθαμή Γής,πώς μπορει λοιπόν να φορολογηθεί για

...που δεν έχει.

Η σχετικά πρόσφατη εμφάνιση του κεφαλαίου είναι η κ
λύτερη απόδειξη ότι η ιδιοκτησία δεν μένει αμετάβλητ
μαλλιά σαν κάθε υλικό και πνευματικό φαινόμενο, εξελίσ
ται περνώντας απο διάφορες μορφές που διαφέρουν μετα
ξύ τους, αν και η κάθε μια πηγάσει απο την προηγούμενη
το πολύμορφο τούτο της ιδιοκτησίας παρατηρείται και σ
τη σημερινή κοινωνία, όπου διάφερες μερφές ιδιοκτησία
ε υπάρχουν, που μπορεί να καταταχθούν στις εξής δυό κυ
ριότερες:

1ον Μορφή κοινής ιδιοκτησίας

α) κοινή ιδιοκτησία, προέλευση αρχαία: Τύπος της, κοιν
ές εκτάσεις Γής που απο αιώνες εκτιθενται στην αρπακ
τική διάθεση των ευγενών παλιά και των αστών σήμερα.

β) Κοινή ιδιοκτησία, σύγχρονης προέλευσης: Κάτω απο τη
διοίκηση του κράτους με το όνομα Δημόσιες Υπηρεσίες. Ν
ομισματοκοπεία, Ταχυδρομεία, ΟΤΕ, ΔΕΗ ΟΣΕ και άλλες διάφ
ορες ΔΕΠ, Εθνικά και Δημοτικοί δρόμοι, σιδηροδρομικές
γραμμές, σταθμοί, Αεροδρόμια, Λιμάνια και όσα κομμάτια γ
λύτωσαν μεχρι απο την αρπακτική διάθεση των μεγαλοαστ
ών. Το Εθνικό κτηματολόγιο που θα μπορούσε να κατοχυρώ
σει ώς ένα βαθμό αυτά τα εναπομένοντα κομμάτια Εθνική
ς Γής στα 176 εθνικού βίου δεν στάθηκε κατορθωτό να γ
ίνει και αυτό γιατί αν γινόταν θα ήταν κάπως πιό δύσκ
ολο να αρπάξει και να καταπατεί ο καθένας όποιο κομμά
τι Γής του αρέσει απο την Εθνική-κοινή περιουσία. Το ί
διο ισχύει και για την μηχανοργάνωση της Δημόσιας Διοίκ
ησης και ειδικά της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας (ΔΟ
Υ). Και δεν γίνεται η μηχανοργάνωση γιατί όταν γίνει θ
α γίνει κάπως πιό δύσκολη η φοροδιαφυγή, η φοροκλοπή κ
αι η εξαπάτηση της εφορίας.

2ον Μορφές ατομικής ιδιοκτησίας.

α) Ιδιοκτησία-προσωπικής χρήσης.

β) Ιδιοκτησία-εργαλείων παραγωγής.

γ) Ιδιοκτησία-κεφαλαίου.

1) Η ιδιοκτησία προσωπικής χρήσης:

Αρχίζει απο την τροφή και εκτείνεται στα είδη ρουχι
σμού και των αντικειμένων πολυτελείας (Χρυσαφικά, δαχτυ
λίδια κλπ) που με αυτά ντυνόμαστε και στολιζόμαστε.

Κάποτε και η κατοικία συμπεριελαμβάνονταν στα είδη
της ιδιοκτησίας προσωπικής χρήσης, είτε μαρμάρινο παλά
τι είτε καλύβι απο άχυρα, κατέχε καθένας το σπίτι του
όπως η χελώνα το άστρακό της.

2) Προσωπική ιδιοκτησίας των εργαλείων της παραγωγής.
Ο άνθρωπος ατά τον περίφημο ορισμό του Φραγκλίνου, ει
ναι "ζώο που κατασκευάζει εργαλεία". Η κατασκευή εργαλε
ίων ειναι αυτό που ξεχωρίζει τον άνθρωπο απ τα ζώα, το
υς προγόνους του. Και οι πίθηκοι χρησιμοποιούν ραύδους

τους Κούμας,δεν ειναι μονάχα εκμετευλλευτές και γδύτες,μα και φωτοσβέστες.Κι ακόμα,και απο την κοινωνική τους θέση μεσα στο κράτος των Σουλτάνων,ούτε εθνική συνείδηση ειχαν,ούτε και ήθελαν το γκρέμισμα του τουρκικού δεσποτισμού.(ήθελε ή δική μας τετατροαυγουστιανή φάρα την ήττα του Χιτλέρ και την απολλαγή της χώρας απ τη φασιστική μέγγενη)Η ιστορία τους στα χρόνια της Τουρκοκρατίας ειναι γεμάτη απο όργια και βαβαρότητες. Η ιστορία πάλι των Ηγεμόνων(Φαναριωτών)στη Μαρδοβλαχία,στα προ του 21 χρόνια,θυμίζει την πιό βαβαρη εποχή του τιμαριωτισμού της Δύσης.Ελήστευαν και έγδυναν μαζί με τους ντόπιους μπογιάρους τους Βλάχους αγρότες με την πιό μεγάλη σκληράδα.Τα όργιά τους ειναι η μονη ιστορία τους.Και απο την κοινωνική τους θέση ειταν "φιλότουρκοι ίσα με το κόκκαλο"(Το ίδιο και οι συγχρονοί τους που έστειλαν συγχαρητήριο τηλεγράφημα για τη διάσωση του Χίτλερ απο την προσπάθεια που κάναν οι δημοκράτες Γερμανοί να τον δολοφονήσουν)

//Ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος ήταν ο μεγάλος και ο πιό καταστρεπτικός απο τον 160 πολέμους που γνώρισε η Ευρώπη στους τελευταίους τρείς αιώνες.Κράτησε έξι ολόκληρα χρόνια.Πήραν μέρος σε αυτόν 61 χώρες με 1,7 δισ πληθυσμό δηλ 3/5 του πληθυσμού της Γης.

"Γενικά την εποχή εκείνη σε όλη τη Βαλκανική,οι πρόεχοντες(Φεουδάρχες) εσυμπλήρωναν των Φαναριωτών το λοιπορικό έργο,γδύνοντας και αυτοί με τη σειρά τους τον αγρότη και τους μικροτεχνίτες".Και ο Γάλλος Μπωζούρ,στο αξιόλογο βιβλίο του για την οικονομική και κοινωνική κατάσταση της Μακεδονίας και κυρίως της Ελλάδας στα χρόνια 1787-1797.γράφει γιαα τους Τσιφλικάδες(Φεουδάρχες)Μακεδόνες:

"Χιλιάδες εργάζονται για να τρέφουν τους ολίγους τσιφλικάδες(τιμαριούχους).Μικροί τύραννοι βυζαίνουν τον όγκο της δυλειάς ολόκληρων επαρχιών.Στους δυστυχισμένους αγρότες αφήνουν ένα μόνο μικρό μέρος,όσο για να ζούν,τ άλλο(τα οφεντικά)το παίρνουν και το τρώνε και όσο δεν μπορούν να φάνε το πουλούν,για να ικανουποιήσουν το γούστο τους.Στη Μακεδονία,όπως και στην Πολωνία αγρότες πεθαίνουν απο την πείνα και τ αφεντικά ειναι φορτωμένα με χρυσάφι".

Αυτοι ήταν οι οι Τουρκολάτρες και τα έργα τους και αυτή η συμπεριφορά τους προς τον απλό και φτωχό λαό.

//////////////////

Αυτός ήταν ο όρκος που έδιναν οι αγωνιστές του 21.Το περιχόμενο του όρκου προσδιορίζε τις βασικότερες υποχρεώσεις και τα καθήκοντα πού ανάλάβαινε με τον όρκο ο αγωνιστής,με

Εννοήσαν τουλάχιστο μερικοι

...Το αίμα και για τα δυό σκέλοι του αγώνα το βάζει

ο λαός. Ο απλός λαός. Αυτός που δέχεται την εκμετάλ
ση και την καταπίεση του καταχτητή και του ντόπιου
ηνάστη. Ο λαός που για λόγους αντικειμενικούς που στου
εβηγησε στη χαμωξωή. Αυτοί που εχουν φτάσει στο σημε
το να πεί "μακάρι να πέθαινα για να γλυτώσω απ αυτήν τ
βάλαση" και αυτοί που έχοντας επίγνωση του αγαθού τ

ς ελευθερίας υιοθετούν το περίφημο σύνθημα του Ρήγα "κ
λύτερα μιάς ελεύθερη ζωή παρά σαράντα χρόνια σκλαβιά
ης φυλακή". Ο λαός που αγωνιζόμενος πιστεύει οτι μετά
την πραγματοποίηση της απελευθέρωσης (πρώτο σκέλος) να
αλτιώσει τους όρους της ζωής του με το (δευτερο) το κο
ωνικο που υποτίθεται ήταν και τα οράματα του αγώνα.
Μερικοί μεσούντως της δικτατορίας βρήκαν την ευκαιρ
ς να αξιολογήσουν πλέον "ιστορικά" ποιός οργάνωσε και
οιός έκανε την επανάσταση του 21. Τον Απρίλη του 1971
ρους τιμήν της πεντάχρονης επετείου στην επιθ τέχνης
ποφάνθηκαν προκειμένου να θέσουν το λαό εκτός της επ
νάστασης του 21 και του 41-45 αποφάσισαν για άλλη μι
φορα να αμφισβήτησαν το καινωνικό της περιεχόμενο. Α
νούμενοι το κοινωνικό της περιεχόμενο αρνούνται τη σ
μμετοχή και τη διεξαγωγή του αγώνα απο το λαό. Το σκ
πτικό εχει βάση και η διατύπωση σωστή για τον οπόπο
ίου γράφεται (μόνο που τη δική τους δικτατορία μας έλε
γαν οτι έγινε με την θέληση και τη συμμετοχή του λαού)
ιφού λοιπόν η επανάσταση δεν ειχε κοινωνικό περιεχόμε
νο και ήταν μόνο εθνική-απελευθερωτική δεν ειχε και λ
όγο να συμμετάσχει ο λαός.
Η απελευθέρωση το 21 κατ αυτούς έγινε απο τους Π Πα
τρών Γερμανό, τους αρχαντο-κατσαμπάσηδες, την Εκκλησία
αι τους προεστούς που ειχαν ανθρώπους μορφωμένους κα
ι διπλωμάτες. Το ίδιο ισχυρίζονται οτι και στην κατοχή
την απελευθέρωση της χώρας την έκανε η κυβέρνηση του
αΐρου που τη στήριξε η 4η Αυγ/νή καμαριλα, σε συνεργα
ία με τους ταγματασφαλίτες και τους Αγγλους και οτι
αι το 21 και το 41-45 ο λαός το μόνο που έκανε ήταν
να ψευτοενοχλεί τους Τούρκους και τους Γερμανούς γεγο
νός που τους εξαγρίωνε και έκαναν τις γνωστές καταστρ
αφές και τα αντίποινα με τις ειλικρίνειες τα θύματα.
Το ερώτημα όμως που μπαίνει ειναι: Για πιό λόγο αυτο
ι να κάνουν την επανάσταση, να βάλουν τη ζωή τους σε κ
ίνδυνο, να διακινδυνεύσουν τα έχη τους και τα τόσα προ
νόμια. Ολα αυτά αυτοί τα ειχαν. Μάλιστα οι Τούρκοι το
21 και οι κατακτητές το 41-45 τους τα αναγνώρισαν και
τα προστάτευαν αυτά που ειχαν και καθημερινά τους παρ
αχωρούσαν και άλλα για τη συνεργασία τους. Επειτα αυτο
ι σαν μορφωμένοι γνωρίζαν την αξία της ζωής, το ανεπαν
άληπτό, την μοναδικότητα και το αναντικατάστατό της. Αρ

Αν πετύχαιναν το σκοπό τους,όλα τα άλλα ήταν εύκολο να δικαιολογηθούν και να αποκατασταθούν οι όποιες υλικές ζημιές.Ακόμα και την απάνθρωπη και εγκληματική συμπεριφορά όχι μόνο θα τη δικαιολογούσαν,αλλά και θα την επιβράβευαν-παρουσίαζαν σαν τον μεγαλύτερο άθλο και πρωϊκή που έγινε ποτέ στην παγκόσμια ιστορία.Τους συντελεστες αυτής της νίκης θα τους τιμούσαν με την κοινωνικό-οικονομική αποκατάσταση για τις"πρωϊκές"πράξεις.

Οι οπαδοί της Μαλθουσιανής θεωριας σχεδιάζουν και εξεξάγουν πολέμους:πείνας,στέρησης και δυστυχίας,που οργανώνουν τις κοινωνικές παρίες,τα γκέτο,τις παραγκουπόλεις,τα στρατόπεδα συγκέντρωσης και φούρνους για το κάψιμο ξωντανών Ανθρώπινους.Οι ανθρωποι αυτοί που εξοντώνουν όσους Ανθρώπους δεν τους ειναι χρησιμοι και απαραίτητοι για τη συσώρευση κέρδους απλώς και μόνο για να"ισοσκελίσουν"το πληθυσμιακό ισοζύγιο του πλανήτη Οι ανθρωποί που τρέφοναι με τη βασική αρχή:ο θανατός σου η ζωή μου και ο σκοπος αγιαζει τα μέσα.Ανθρωποι διαποτισμένοι απο τον Μακιαβέλη και τα πρωτόκολα της Σιών.Αυτοί που λατρεύουν για Θεό τους το χρήμα και δολοφωνούν αυτόν που θα τολμήσει να τους αφαιρέσει ένα ψίχουλο απο τα περιουσιακά τους στοιχεία θα δύσταξαν μπροστά στον άμεσα κίνδυνο που διαγράφονταν στον ορίζοντα απο το 1917 ήταν επόμενο οτι θα αναζητούσαν έναν Χίτλερ.Θα τον προετοίμαζαν ιδεολογικά και θα τον εξόπλιζαν μέσα σε ένα μικρό,ελάχιστο χρονικό διάστημα με μιά τρομερή σε όγκο και δυναμη πυρός πολεμική μηχανη και με ένα καλομελετημένο σε όλες του τις λεπτομέρειες σχέδιο:το σχέδιο Βαβαρόσσα.

και με διάφορα συνθήματα
θα προσπαθούσαν να αποθαρύνουν τους λαού του κόσμου να προβάλουν Αντίσταση,ενώ παράλληλα ----------

Την ιστορία του όποιου αγώνα Εθνικοαπελευθερωτικό ή κοινωνικό.τη γράφει πάντα ο νικητής.Το ίδιο ισχύει και για τις εφευρέσεις και ανακαλήψεις και για κάθε άλλο ιστορικό γεγονός.Αφου λοιπόν,στην Κοινωνικό-Εθνική Επανάσταση του 1821 νίκησαν οι Κληρο-Κοτζαμπάσηδες ήταν επόμενο να γράψουν αυτοί σαν νικητές και την ιστορία του 21 στα δικά τους μέτρα και σταθμά.

Κάθε αγώνας όμως εχει τους πρωταγωνιστές,τους αγωνιστές και τους ήρωες.Εχει τους νεκρούς,τους ανάπηρους,τους του τραυματίες,τους αιχμαλώτους,τους αγνοούμενους,τους ομήρους.Αυτους που πήραν άμεσα μέρος στον//// αγώνα και αυτούς που έκαναν την ιδεολογικό-κοινωνική υποδομή.Που χάραξαν την πορεία και τους τελικούς σκοπους και στόχους.Που διαμόρφωσαν την πολιτική που θα

ακολουθήσει πρίν,κατά και μετά τη νίκη.Που οργάνωσαν τον αγώνα και τον εφοδίασαν με τα απαραίτητα υλικά μέσα για να ειναι νικηφόρος.Ακόμα ο κάθε αγώνας όσο ιερός και αν ειναι δεν έχει μόνο αγωνιστές,εχει και αντιπάλους.Και οχι μόνο αντιπάλους αλλά και πολέμιους.

Κάθε εθνικό-απελευθερωτικος αγώνας δεν μπορεί να ειναι μόνο εθνικό-απελευθερωτικός χωρίς να ειναι ταυτόχρονα και κοινωνικός.Στο απελευθερωτικό σκέλος οι αντίπαλοι και οι πολέμιοι ειναι λιγότεροι σε σχέση με το κοινωνικό σκέλος του αγώνα.Στο απελευθερωτικό σκέλος αντίπαλοι και πολέμιοι θα ειναι οι συνεργάτες του κατακτητή.Αυτοί που εχουν ταυτίσει τα συμφέροντά τους με αυτά του κατακτητή και αυτούς που δεν πιστευουν στη δυνατότητα νίκης.Αντίθετα στο κοινωνικό-οικονομικό σκέλος αφού υπο το καθεστώς της ιδιοκτησίας βιώνει εχει μια ταξική διαστρωμάτωση.Οποιες απο τις τάξεις αυτές πιστεύουν οτι οχι μόνο δεν έχουν να κερδίσουν τίποτε απο τη νίκη της κοινωνικο-εθνικής επανάστασης,αλλά και θα χάσουν μερικά απο τα προνόμια που εχουν εξασφαλίσει απο τη συνεργασία τους με τους κατακτητές και τον τρόπο που εχει διαμορφωθεί το κοινωνικο-οικονομικό σύστημα στο κοινωνικό σκέλος οχι μόνο θα ειναι αντίπαλοι αλλά θα γίνουν και οι πιό σκληροί πολέμιοι.Θα ταχθούν στο πλευρό του κατακτητή και θα πολεμήσουν με μεγαλύτερο μίσος και λύσα την επανάσταση.

Και ειναι αυτά ακριβώς τα μίση τα πάθη που εκμεταλλεύονται οι συνεργάτες του κατακτητή,οι πολέμιοι,οι αντίπαλοι και οι οικονομικά ισχυροί που τα συμφέροντά τους δεν συμπίπτούν με αυτά του κοινωνικού σκέλους και και αφού καρποθούν το εθνικό σκέλος βοηθούμενοι και απο τους ίδιους τους κατακτητές που δεν μπορούν να συγχωρήσου στο λαό τον ξεσηκωμό εναντίον,αλλά και απο τα ξενο-κοινωνικό-οικονομική αλληλεγγύη και απο τους νέους επίδοξους κατακτητές να πάρουν τη θέση του προηγούμενου κατακτητή(οι Αγγλία και το 21 και το 1941-45)οδηγούν το λαό που θα αγωνιστεί για το κοινωνικό της σκέλος στον εμφύλιο πόλεμο.Ο εμφύλιος πόλεμος ειναι μια τεράστια δεξαμενή όπου το καλό με το κακό,το μίσος με την αγάπη,η εκδίκηση,ο πόνος,το θυμό και ο θύτης υπάρχουν σε εκκρικτική κατάσταση.Και αυτό ακριβώς που θέλαν οι Τουρκολάτρες-αρχοντο-κοτζαμπάσηδες και οι Αγγλία το 1821,οι πολιτικοί και οικονομικοί δοσίλογοι μαζί με τη"σύμμαχο τότε και τώρα Αγγλία"το 1941-45.

Και μιά που έγινε αναφορά στους πολιτικό-οικονομικούς δοσίλογους συνεργάτες του κατακτητή τότε και τωρα ο πρώτος στίχος του όρκου που έδιναν οι αγωνιστές το 21 με σηκωμένα τα χέρια στον ουρανό ήταν:

" Ω Βασιλεύ του κόσμου,ορκιζόμε σε Σε,

ς.Το ίδιο και οι τηλεπικοινωνίες με το κόψιμο των κα
δίων ή και των στηλών όταν έπρεπε.Οι ανατινάξεις τρα
ων,σιδηροδρομικών γραμμών,αποθηκών,γεφυριών και δρόμ
αλλά και οι νάρκες,έκαναν σχεδόν προβληματική κάθε μ
ακίνηση τους,παρά τη διαβεβαίωση του Τσώρτσιλ ότι θ
φύγουν ανενόχλητοι απ την Ελλάδα,με αντάλλαγμα την
ράδοση της Θεσσαλονίκης στους Αγγλους",ηταν τόσος μεγ
ος ο πανικός που τους κατάλαβε και τόσο τυφλό το μισ
για την τραγική θέση που βρέθηκαν που για να διασφαλ
ουν τις εντελώς απαραίτητες μετακινήσεις κατέφυγαν σ
ν πιό αποτρόπαια και ταπεινή μέθοδο υπεράσπισης του
υτούλη τους:Την μέθοδο της ΦΩΝΙΚΗΣ ΚΛΟΥΒΑΣ.

Εκτός απο τις συχνές την εποχή εκείνη ραδιοφωνικές
κομπιες του Καίρου,του Λονδίνου και της Μόσχας γιά τη
δύσκολη θέση στην οποία ειχαν περιέλθει οι γερμανοί
την Ελλάδα τους τελευταίους μήνες το ομολογούν και οι
διοι:Η Γερμανική υπηρεσία πληροφοριών και αντικατασκ
είας Αϊν-Τσέ πληροφορεί το γερμανικό Στρατηγείο ότι".
.Αι ημέτεραι δυνάμεις δεν επαρκούν δια μίαν αποτελεσμ
τικήν αντιμετωπισιν ή εκμηδένισιν των ανταρτικών μον
ων.Αι μεταφοραί μας ευρίσκονται υπο συνεχή απειλήν των
ανταρτικών επιθέσεων.Αδιάκοπες επιθέσεις(των ανταρτών
εναντίον κυρίων οδικών και σιδηροδρομικών γραμμών...
τυπωσιακά σαμποτάζ ανατινάξεις δρόμων,σιδηροτροχιων..
και επιθέσεις εμπροστοφυλάκων και φαλαγγών σε πορείς.
.που δημιουργούν κινδύνους για τον ανεφοδιασμό των δυ
άμεών μας στη Νότια Ελλάδα και για τις μεταφορές και
ετακινήσεις των στρατευμάτων και των στρατηγικών μας
έσεων".Μαθιόπουλος σελ 383 και 519.Η έκθεση αυτή αφορ
υσε τη χρονική περίοδο Απρίλης του 1943-Αύγουστος 194

Οσο για τον Ζέρβα-ΕΔΕΣ στο ίδιο βιβλίο στη σελ 457,
φορά την περίοδο 31.3.44 η έκθεση αναφέρει:"Συνεργασί
του ΕΔΕΣ Αθηνών με τις γερμανικές υπηρεσίες"."Ο Ζέρβα
προτιμά να μή ταθεί εμπόδιο στα γερμανικά στρατεύματ
ούτε να επιτεθεί εναντίον τους"και σε συνέχεια στη σε
481 στις 26.5.44:"Οι δυνάμεις του ΕΔΕΣ...εξακολουθούν
να τηρούν συζέτερη στάση εναντι των γερμανικών δυνάμ
ων".

Αυτή ακριβώς η πολύ δύσκολη θέση στην οποία βρέθηκε ο γε
μανικός στρατός στην Ελλάδα απ την άνοιξη του 1944,κα
την ακόμα δυσκολότερη που θα αντιμετώπιζε κατά την απ
χώρηση τον Φθινόπωρο απο τον ΕΛΑΣ,υποχρέωσαν Χίτλερ κ
ι Τσώρτσιλ,ο καθένας για δικό του όφελος,να υπογράψο
ν απευθείας,την πιό βρώμικη και επέκτεντη συμφωνία πο
έγινε ποτέ.

Ο Τσώρτσιλ,όμως δεν αρκέστηκε μόνο σε αυτήν τη συμ
ωνία προκειμένου να εξοντώση την ΕΑΜικη Εθνική Αντίστ
ση.Στο Σουηδικό Υπουργείο Εξωτερικών υπάρχει ο φάκελο
"Ελλάδα"που αφορά την περίοδο 1.10.44-13.3.1945.

Στον ειδικό αυτό φάκελο υπάρχει καταχωρημένο ενα συγκλονιστικό εγγραφο.Μια ιστορική μαρτυρία.Θέμα:"Ο Τσιώρτσιλ προσωπικά κάλεσε την Τουρκία να στείλει στρατεύματα κατοχής στην Ελλάδα,για να χρησιμοποιηθούν σαν Αστυνομικές δυνάμεις",που θα έδιναν τη δυνατότητα στον Τσιώρτσιλ να μην χρησιμοποιεί Αγγλικές δυνάμεις για την"Τάξη και την ασφάλεια στην Αθήνα".Στοιχεά απο τον Μαθιόπουλο.

Φαίνεται πως το ξόρκι που ειχε ο Τσιώρτσιλ στην Ελλάδα έδωσε τη δυνατότητα στον Χίτλερ να τον δέσει χειροπόδαρα με τη συμφωνία της Λιοσβόνας"για την ανενόχλητη αποχώρηση των Γερμανών απο την Ελλάδα",συνεπώς πως και οι όροι έκτός που θα ήταν σκληροί,λόγω της ξεχωριστής σημασίας που ειχε αυτή η συμφωνία,ένδέχεται να υπήρχε και καποια συγκεκριμένη λύτρα για τον Τσιώρτσιλ,για αυτό και ήταν υποχρεωμένος να την τήρησει κατά γράμμα αν δεν ήθελε να εκτεθεί στην παγκόσμια κοινή γνωμη,που θα μάθαινε την ύπαρξη μιάς τέτοιας συμφωνίας πισόπλατης

Εισι εκτός απο όλα τα άλλα μέτρα που πήρε ο Τσιώρτσιλ για την απαρέγκλιτη τήρηση της συμφωνίας ήταν και το περιβόητο:Σχέδιο Κυβωτός.Ενα σατανικό σχέδιο,που αντικειμενικό στόχο ειχε να αδρανοποιήσει τις δυνάμεις της Εθνικής Αντίστασης και ειδικά το ένοπλο τμήμα της τον ΕΛΑΣ να πολεμήσει τα στρατεύματα κατοχής κατα την αποχώρησή τους απο την Ελλάδα,έτσι ώστε να υλοποιηθεί σε όλα της τα σημεία η συμφωνίας της ανενόχλητης αποχώρησης.Και επειδή ο μόνος δρόμος υποχώρησης των στρατευμάτων κατοχής μπορούσε να γίνει δια ξηρας και μέσο του σιδηροδρομικού και οδικού δικτύου και επειδή τα δίκτυα αυτά έλεγχε ο ΕΛΑΣ και όπως ήταν φυσικό θα προκαλούσε μεγάλες ζημιές με ενέδρες και όποια άλλα σαμποτάζ κατά την άτακτη πλέον υποχώρηση απο το φόβο να μήν τους μπλοκάρει αυτούς τους δυό μοναδικούς άξονες φυγής ο κόκκινος στρατός,συνεπώς δεν θα τηρούνταν επακριβώς οι όροι της συμφωνίας,θα υπήρχε κίνδυνος να καταγγείλει ο Χίτλερ την διαπροσωπική συμφωνία.Ο Τσιώρτσιλ,για να μήν προκύψει ενα τέτοιο ενδεχόμενο,συνέλαβε το σατανικό σχέδιο Κυβωτός.

Το σχέδιο Κυβωτός θεωρητικά πρόλβεπε α):Την προετοιμασία των δυνάμεων της Αντίστασης γενικά και των ενοπλων τμημάτων της,ώστε κατά την υποχώρηση οι Γερμανοί,να υποστούν όσο το δυνατόν μεγαλύτερες απώλειες σε έμψυχο και άψυχο υλικό για να μήν μεταφερθεί στο Δυτικό μέτωπο όλο το βάρος αυτών των δυνάμεων που ήταν αγκιστρωμένες στον ελλαδικό χώρο.β)Να γίνει μια ειδικότερη εκπαίδευση του ΕΛΑΣ για τα σαμποτάζ και γ)Να του δωθουν τα α

ντίστοιχα εφόδια για την καλύτερη επιτυχία του σχεδίου.

Αυτό ήταν θεωρητικά το σχέδιο Κυβωτός. Σχέδιο που το εκπόνησε το Γενικό Στρατηγείο της Μέσης Ανατολής και α νατέθηκε στον ΕΛΑΣ να το εφαρμόσει στους χώρους ευθύνη ς κάθε μονάδας. Και επειδή και οι δυό βασικοί άξονες δι αφυγής των Γερμανών και ειδικά ο σιδηροδρομικός αποκλε ιστηκά απο τους Νομούς Πιεριών, Ημαθίας και Πέλης, οι δυ νάμεις των οποίων τα Συντάγματα: 50ο, Κατερίνης, 16ο Βερο ίας και το 30ο Εδέσης συγκοτούσαν τη Χη Μεραρχία του Ε ΛΑΣ με έδρα τη Βέροια ένα μεγάλο μέρος της ευθύνης να μην ειναι ανενόχλητη, αλλά όσο το δυνατόν δύσκολη και α ιματερή η αποχώρηση απο την Ελλάδα έπεφτε οχι μόνο θεωρ ητικά αλλά και πρακτικά στους ώμους της Χης Μεραρχίας του ΕΛΑΣ. Αυτό απαιτούσαν οι όροι του πολέμου θεωρητικά και πρακτικά: Να αποδυναμωθουν-φθαρούν όσο το δυνατόν ο ι δυνάμεις του εχθρού, όταν μάλιστα γνωρίζουμε οτι οι δ υνάμεις που θα κατορθώσουν να διαφύγουν θα πάρουν ενερ γό μέρος στο δυτικό συμμαχικό μέτωπο.

Ετσι όπως ειχαν διαμορφωθεί τα πράγματα. Να υπάρχουν αντικειμενικά οι δυνάμεις του ΕΛΑΣ, να προκαλέσουν οχι μόνο της υποθετικές αλλά τις πραγματικές απώλειες που θα μπορούσε να δώσει ένα σωστά στα δεδομένα καλοστρωμ ένο σχέδιο δράσης αυτών των μονάδων της Χης Μεραρχίας.

Αυτός ήταν ένας σκόπελος που ήταν δύσκολο να παρακαμ φθεί απο τον Τσώρτσιλ και το Γενικό συμμαχικό Στρατηγ είο στο οποίο ανήκε και ο ΕΛΑΣ στη δυνομή του, χωρίς να δημιουργήσει ερωτηματικά και υπόνοιες, μα και να δηπηθο ύν ευθύνες. Ετσι φτάσαμε στα τέλη του Αυγούστου και τις αρχές του Σεπτέμβρη 1944, οπότε το Γ. Στρατηγείο Μ. Ανατο λής στο Γ. Στρατηγείο του ΕΛΑΣ, για να τηρηθεί η επέσχυν τη συμφωνία και να καμφεί ο σκόπελος της ανενόχλητης α ποχώρησης των γερμανών απο την Ελλάδα, κανεί γνωστό το :Σχέδιο κυβωτός. Ούτε Γάτα, ούτε δημιά. Οι γερμανοί θα έφ ευγαν ανενόχλητοί απο την Ελλάδα και ο λαός θα έπρεπε να μείνε με την εντύπωση οτι οι δυνάμεις της Αντίστασης γενικά και ειδικά το ένοπλο τμήμα της "ετοιμάζονταν ν α μην αφήσουν ατιμώρητους τους γερμανούς φεύγοντας για τα απάνθρωπα εγκλήματα που διέπραξαν και τις τεράστιες καταστροφές που του προκάλεσαν". Αυτός ακριβώς ήταν ο α ντικειμενικός στόχος του σχεδίου Κυβωτός. Να δώσει τη δ υνατότητα στου γερμανούς να φύγουν ανενόχλητοι, αλλά κα ι να τηρηθούν τα προσχήματα.

Για να δώσει τα προσδοκόμενα το σχέδια Κυβωτός, έπρεπ ε οι δυνάμεις του ΕΛΑΣ να αδρανοποιηθουν ////////////

Αυτή η πρωτοφάνης συμφωνία που υπογράφτηκε στην Λισσ βόνα της Πορτογαλίας και την οποία επιβεβαιωνει ο υπου ργός βιομηχανίας του Χίτλερ, Αλμπερτ Σπέερ, πρόβλεπε την

"ανενόχλητη υποχώρηση των Γερμανικών στρατευμάτων απ τ
ην Ελλάδα με αντάλλαγμα την παράδοση της Θεσσαλονίκης
τους Αγλους".Το Φθινόπωρο του 1944 οι γερμανοί στην Ελ
λάδα διέθεταν 9 ετοιμοπόλεμες μεραρχίες.Αμέσως μετά τη
συμφωνία τα γερμανικά πολέμικά και μεταγωγικά σκάφη φο
ρτωμένα στρατό πέρασαν ανενόχλητα τη Μεσόγειο και το Α
ιγαίο και μπροστά από τα μάτια των αγγλων και ανάμεσα
απο τα αγγλικά υποβρύχια.Αυτές οι 9 ετοιμοπόλεμες μερα
ρχίες εκτός απο τις απώλειες που ειχαν απ τον ΕΛΑΣ και
τους παρτιζάνους του Τίτο,έφτασαν σόες στην Κεντρική Ε
υρώπη,να πολεμήσουν τους τελευταίους μήνες του πολέμου.
Αν δεν υπήρχε αυτή η ανεπανάληπτη σωμφωνία οι τραυματί
ες Γερμανοι που έφυγαν απ την Ελλάδα τις τελευταίες μέ
ρες της αποχώρησης δεν θα ήταν μόνο 800,αλλά πολύ περι
σσότεροι.

Οι οδηγίες του Χίτλερ στις 16.9.44 προς τον ανώτατο
στρατιωτικό διοικητή Ελλάδας Λέερ στη Θεσσαλονίκη που
ήταν η έδρα του έλεγε:"Η θετική στάση των Αγγλων,απένα
ντι στην αποχώρησή σας απ την Ελλάδα και τα Νησιά,προέ
ρχεται απο τη διεκδίκηση της Ρωσίας,για ολόκληρο τον Β
αλκανικό χώρο.Δεν εξυπηρετεί τα Γερμανικά συμφέροντα ν
α εμποδίσουν συγκρούσεις ανάμεσα σε κομμουνιστές και ε
θνικιστικές δυνάμεις...και αφού εξασφαλίσαμε την αδιατ
αρακτη αποχώρησή μας να κάνουμε ό,τι μπορούμε για να σ
υμβάλουμε στη σύγκρουση των δύο εχθρικών παρατάξεων αμέ
σως μετά την αποχώρησή μας απ την Ελλάδα"

Η εντολή ήταν ρητή:"Να γίνουν οι καταλληλότεροι κατά
το δυνατόν χειρισμοί για να ενταθεί η διαμάχη και στις
τάξεις της Ελληνικής Αντίστασης".Ετσι λοιπόν,μετά τη σ
υμφωνία τελικός στόχος οχι μόνον του Λονδίνου,αλλά και
του Βερολίνου,ήταν μετά την αποχώρηση τους να ξεσπάσει
εμφύλιος πόλεμος στην Ελλάδα,ετσι ώστε να δημιουργηθού
ν οι προϋποθέσεις να επέμβουν οι Αγγλοι,σαν σωτήρες κα
ι οχι σαν πρωτοστάτες του εμφυλίου,οπώς και έγινε.Η συ
μφωνία συνεπώς ειχε τέσσερους βασικούς στόχους:α) Να φ
ύγουν ανενόχλητοι,άρα σύντομα απ την Ελλάδα οι Γερμανο
ί,ώστε να μήν έχουν λόγοι ο κόκκινος στρατός να συνεχί
σει την προέλασή του και στην Ελλάδα.β)Να παραδοθεί η
Θεσσαλονίκη στους Αγγλους.γ)Να συμβάλουν και οι Γερμαν
οι με όλα τα μέσα για να ξεσπάσει ο εμφύλιος και δ)Να
διατηρήσει άθικτα τα Αγγλικά όπλα,που ο στρατηγός Σκόμ
πυ,χωρίς την συμφωνία αυτή θα ήταν υποχρεωμένος να τα
χρησιμοποιούσε ενάντίον των Γερμανών για να δυό μήνες
αργότερα να τα χρησιμοποιήσει ΕΛΑΣ.

Με βάση τη συμφωνία αυτή διασφάλισε τα όπλα που κανα
γκά ανήκαν στον συμμαχικό αγώνα και τα χρησιμοποίησε
εναντίον συμμαχικού στρατού τον ΕΛΑΣ που ανήκε στο συμ
μαχικο Στρατηγείο.Με τα όπλα αυτά που τα επεξέρεσε απο

και ξύλα,αλλά ο ανθρωπος ειναι το μονο ζώο που κατερ
άστηκε τον πυριτόλιθο για την κατασκευή όπλων και ερ
γαλείων.

3) Ιδιοκτησία κεφάλαιο:

Αυτή ειναι πραγματικά η αληθινή κλασική μορφή ιδιοκ
τησίας στη σύγχρονη κοινωνία.Σε καμιά απο τις παλαιότ
ερες κοινωνίες δεν υπήρξε σαν τόσο παγκόσμιο και κυρι
αρχο γεγονος

Συνοψίζοντας όρος ύπαρξης της μορφής αυτής της ιδιοκτησ
ας ειναι η εκμετάλλευση του ελεύθερου παραγωγού,απ το
ν οποίο αφαιρείται καθημερινά ένα μέρος της παραγώμεν
ης απ αυτόν αξία.Αυτήν την καθημερινή αφαίρεση του μέ
ρους της παραγώμενης αξίας και τον τρόπο που αυτή αφα
ιρείται το απέδειξε ο Μάρξ αναμφισβήτητα.

4) Κοινοκτημοσύνη στα μέσα παραγωγής:

Ο Μάργκαν,ενας απο τους λίγους ανθρωπολόγους που δε
ν συμερίζενται την ανόητη περιφρόνηση που αισθάνεται
ο πολιτιομένος Φιλισταίος για τον βάρβαρο και άγριο,υ
πήρξε ο πρώτος που τακτοποίησε σε λογική σειρά το συλ
λεγμένο πλούσιο και σε πολλά σημεία αντιφατικό υλικό
των ερευνών των σχετικών με τις άγριες φυλές και χάραξ
ε τη γραμμή της εξέλιξης του προϊστορικού ανθρώπου.

Μιά απο τις πι βασικές παρατηρήσεις του ειναι οτι:"
Μπορεί να θεωρηθεί πιθανό οτι η πρόοδος του ανθρώπι
νου γένους κατα την περίοδο της αγριότητας(της κοινο
κτημοσύνης στα μέσα παραγωγής),σχετικά με την όλη Ανθ
ρώπινη πρόοδο,ήτα μεγαλύτερου βαθμού,παρά κατα τις τρ
είς υποδιαιρέσεις της μεταγενέστερης βαρβαρικής περιό
δου κατά την ίδια αναλογία η πρόοδους που έγινε σ όλό
κληρη τη βαρβαρική περίοδο ήταν μεγαλύτερη απο εκεινη
(της ατομικής ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής)της περι
όδου του πολιτιομού".

Στο καθεστώς της κοινοκτημοσύνης τα κοινά μέσα παρα
γωγής(Γή και εργαλεία)αφού ειναι κοινά δεν δημιουργει
την ανάγκη του ανταγωνισμού.Ο Ανθρωπός της κοινοκτημο
σύνης έχει άνεση ψυχής και λευτεριά,δε θέλει τίποτε ά
λλο απο το να ζεί λεύτερα,τεμπέλικα και ξενιαστα τόσο
,που κι αυτή η περίφημη αταραξία των Στωϊκών,να μήν σ
υγκρίνεται με την καταπληκτική αδιαφορία να συγκεντρώ
ση την προσοχή του κόπου που να τον δεσμεύει αν δεν τ
ο ήθελε.Δεν έχει λόγους να μάχεται,να αντιδικεί,ούτε
φιλονεικεί με τον συνάνθρωπό του και ούτε κλέβει ο έν
ας τον άλλο,μα και ούτε κακολογούνται,πολύ περισσοτερ
ο δεν επιβουλεύεται ο ένας τη ζωή του άλλου.

Αντίθετα ο ιδιοκτήτης ανθρωπος,εργάζεται αδιάκοπα λ
ουσμένος στον ιδρώτα και κατάκοπος ζητάει έργα πιό σύ
νθετα και πιό δύσκολα.Κοπιάζει μέχρι θανάτου για να κ
ερδίσει-αποκτήσει περισσότερα και να διαφοροποιηθεί α
πο του άλλους συνανθρώπους του.Να καταξιωθεί κοινωνικ

Να είναι ο διεχωριστός και ο μόνος που έφτασε στην υ
μότερη κοινωνικό-οικονομική πυραμίδα. Είναι γεμάτος
επίκτητες ανάγκες, πάθη και νευρώσεις. Ανάγκες περιτές κ
πάθη επιβλαβή. Ενώ ο ανιδιοκτήτης Άνθρωπος ζει για
τον εαυτό του και το θέλω, ο ιδιοκτήτης ζει έξω απο το
εαυτό του και μόνο με το πρέπει και για το πρέπει, π
ιστεύοντας, ότι είναι όπως τον νομίζουν οι άλλοι, και, γ
αυτό, αναγκασμένος να επιδιώκει την υπόληψής τους με

κάθε τρόπο. Γεγονός που τον υποχρεώνει να υπήρεται του
ς ισχυρούς και τους πλούσιους, και ενώ τους περιφρονεί,
παράλληλα κάνει τα πάντα για να τους εξυπρετήσει και
να αποκτήση την εκτίμηση και τη συμπάθειά τους μια κα
ι απο αυτους εξαρτάται η παρά πέρα καταξίωσή του και
η ίδια η ζωή του.

Η αργή μεν, αλλά σε ευθεία γραμμή αναπτυξιακή μακρόρ
χονη πορεία του κομμουνιστικού καθεστώτος σώρευσε τις
προϋποθέσεις εκείνες-σε γνώση και μέσα-που οχι μόνο ε
πέτρεψε, αλλά επέβαλε νο γίνει η διανομή της Γής σε βα
σικότοπους και κυνηγετικές περιοχές, κοινές για ολόκληρ
η τη φυλή, εφ όσον η ιδέα της ατομικής ιδιοκτησίας γεν
νηθηκε αργότερα όταν και πάλι οι σώρευση των προϋποθέ
σεων το επέβαλε. Αυτή ήταν η πρώτη διανομή της Γής.

Η δεύτερη διανομή της Γής ηταν κατά γένη. Διανομή σε
μεγάλα σύνολα ανθρώπων και σε συνέχεια η τρίτη η αιμα
τοσυγγενική διανομή τη Γής. Αυτή η διανομή έγινε πλέον
σε ομάδα Ανθρώπων και οχι σε σύνολα. Αυτές οι διαδοχικ
ές διανομές α) σε βασικότοπους και κηνυγητικές περιοχέ
ς, β) σε γένη και γ) σε αιματοσυγγενική ήταν ο λόγος και
ειδικό η τελευταία δημιούργησαν τους όρους και τις προ
ϋθέσεις νά κάνει την εμφάνισή της η έννοια της εμπρά
γματης ιδιοκτησίας, να μετατροπεί η αιματοσυγγενική σε
οικογενειακή και σε συνέχεια η οικογενειακή σε ατομι
κή.

Η ιδιοκτησία συνεπώς προηγείται της ύπαρξης του Θεο
ύ και των Νόμων που όταν με την πάροδο του χρόνου και
τη δημιουργία των προϋποθέσεων έγινε οικογενιακή-ατομ
ική έπρεπε να τη φυλάξουν. Όσό χρονικό διάστημα διαρκο
ύσε κομμουνιστικό σύστημα το Ανθρώπινο είδος ήταν συν
ιδιοκτητες απ άκρου ο άκρου του πλανήτη Γή. Πρίν απο τ
ην μετατροπή της κοινοκτημοσύνης σε οικογενιακή ατομι
κή ο Θεός και οι Νόμοι δεν ειχε λόγω να υπάρχουν. Και
δεν ειχαν λόγο να υπάρχουν γιατί η δικαιοσύνη, εκτός α
π την αρχαίγονη μορφή της, την εκδίκηση-του "οδόντα αντ
ί οδόντά" και οφθαλμον αντί οφθαλού"-του Ρέξ ταλιόνις
για τους Ρωμαίους, εμφανίστηκε στην ανθρώπινη κοινωνία
μοζί με την επικράτηση της ιδιοκτησίας. Γιατί όπως λέε
ι ο Λόκ, όπου δεν υπάρχει ιδιοκτησία (ατομική) δεν υπάρχ

η Βέροια. Την επιτροπή αυτή ενα μεγάλο μέρος του λαού τ
ης πόλης τη δέχθηκε στον παλιό φόρο. Στο σημείο που ειν
αι τα φανάρια Βεροια-Θεσσαλονίκη και Βέροια-Νάουσα.

Φαίνεται πώς μερικοί "υπερπάτριώτες" απο τους εκεί παρ
αβριοκόμενους κατά την υποδοχή, έχοντας συλάβει καλά τη
ν έννοια της πτωματολογίας και τα τεράστια ωφέλη που ε
ιχε προσφέρει στο κόμμα τους, συνέλαβαν την ιδέα πως θα
ήταν μιά πρώτης τάξεως προσφορά προς το κόμμα τους άρ
α και στην "πατρίδα" (αφού τότε αυτά τα είχαν ταυτίσει)
αν κατόρθωναν να πείσουν την Επιτροπή. Δεν ειχε μόνο η
Αθήνα χιλιάδες θύματα απο το ΕΑΜ-ΕΛΑΣ. αλλά "κάθε" πόλη κ
αι χωριό" έχει τα δικά του και μάλιστα πολλά και οι Βέρ
οια τα περισσότερα. Δεν μένει παρά να κάνου τον κόπο να
ανεβούμε σε εκείνο το λοφίσκο και έδειξαν το λόφο που
ειναι στο αριστερό μέρος στην είσοδο του Νεκροταφείου.

Ενώ λοιπόν οι διάφορες Επιτροπές και αντιπροσωπείες
έλεγε η κάθε μιά απαρίθμιζε τα προβλήματα που την απα
σχολούσε ορισμένοι με τα αγγλικούλια σχεδόν έσειραν τ
ην Επιτροπή στο λόφο του Νεκροταφείου, από όπου εχει κα
νεις τη θέα ολόκληρου του Νεκροταφείου. Ειναι γεγονός ό
τι στο Νεκροταφείο Βεροιας, υπάρχει ενα Καινοτάφειο με
ορισμένα θύματα του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ. Αυτοί όμως που ανέβασαν τ
ην Επιτροπή στο λόφο, δεν αρκέστηκαν να δείξουν στην Επ
ιτροπή το Καινοτάφειο, αλλά με έναν γενικόλογο τρόπο ει
παν ανενδίαστα στην Επιτροπή οτι "στο Νεκροταφείο αυτό
και οχι το Καινοτάφειο που βλέπετε μπροστά σας εχουν
συγκεντρωθεί τα θύματα του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ", της περιοχής. Προς
στιγμή η Επιτροπή έμεινε αμήχανη και άφωνη. Φαίνεται πώ
ς τα μέλη της αναρωτήθηκαν, αν ήταν δυνατόν να εχει δια
πραχθεί ενα τέτοιας έκτασης έγκλημα και να μην τους εχ
ουν ενημερώσει.

Απο την αμηχανία τους έβγαλε κάποιος που κατάλαβε τί
ακριβώς επιδίωκαν οι ανθρωποι που ανέβασαν την Επιτροπ
ή στο λόφο του Νεκροταφείου και απευθυνόμενος προς τα
μέλη της λέγοντας σε άπταστα αγγλικά: "Παρακαλώ ρωτήστε
τους κυρίους να σας πούν, αφού σε αυτό το Νεκροταφείο ε
χουν όπως λένε συγκεντρωθεί τα θυματα του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ, της
περιοχής που ειναι το Νεκροταφείο της πόλης". Πράγματι
ένας της Επιτροπής αντιλαμβανόμενος ίσως την μπλόφα απ
ευθυνόμενος σε έναν απο αυτούς που τους ανέβασαν στο λ
όφο ρώτησε: "Που ειναι το Νεκροταφείο της πόλης";

Για αρκετά λεπτά επικράτησε απόλυτη σίγη. Στο διάστημ
α αυτό μερικοί αρχισαν να απομακρύνονται, άλλοι έκαναν
πώς δεν κατάλαβαν, και άλλοι πώς δεν άκουσαν την ερώτηση.
Η ώρα όμως περνούσε και η ερώτηση περίμενε την απαντ
ηση. Υστερά απο λίγα λεπτά περισυλλογής κάποιος απο τους
εναπομείναντες κατώ απο την αδήριτη ανάγκη τόλμησε
να ψιθυρίσει οτι "αυτό ειναι το Νεκροταφείο της πόλης" κ
αι θέλοντας να διασκεδάσει κάπως την άσχημη εντύπωση ε

ιπε οτι"λέγοντας αυτά ειναι τα θύματα του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ ενω
ούσε αυτο εδω το Καινοτάφειο και οχι ολόκληρο το Νεκρο
ταφείο.Προκειται για παρανόηση...".Ετσι όπως ειχαν εξε
λιχθεί τα γεγονότα αν δεν υπήρχε η παρέμβαση αυτού του
Άνθρωπου η Επιτροπή,θα έφευγε απο τη Βέροια με εδραιωμ
ένη την πεποίθηση οτι τα θύματα του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ στη Ημαθί
α καταλάμβαναν ενα απέραντο Νεκροταφείο Και ας ήταν το
Νεκροταφείο που μιά πόλη 25.000 κατοίκων έθαβε του Νεκ
ρούς της.
Ποιός Βεροιώτης απο αυτούς που έζησαν το γεγονός θα
εεχάσει την προσπάθεια που έκαναν οι Βεροιώτες"υπερπατ
ριώτες"να μετατρέψουν τους Νεκρούς του Νεκροταφείου τη
ς Πόλης σε Νεκρούς-θύματα του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ.
Ελληνας μπορει να ξεχάσ
ει αυτό τα σενάρια του τρόμου πώς φτάσαμε
Ακολούθησε η Μικρα-Ασιατική καταστροφή τ
ο 1922. που χώρησαν του
Αν τον εμφύλιο πόλεμο τον άρχισαν ένοπ
λο αμέσως μετά τη το 1946 που έγινε ////////////////

Την ημέρα εκείνη παράλληλα με τον Αλβανικό πόλεμο η
χώρα μας έμπαινε και στη δεύτερη φάση του εμφυλιου πόλ
έμου ο οποίος θεωρητικά,άρχισε με τη ίδρυση του Κομμου
νιστικού Κόμματος της Ελλάδας το 1918.Αμέσως μετά την
ίδρυση του ΚΚΕ,η άρχουσα με τον κυριότερο πολιτικό της
εκφραστή τη Δεξιά ειχε καταστρώσει-οργανώσει τους μηχα
νισμούς εξόντωσης του λαικού κινήματος μέσω του εμφυλί
ου πολέμου. τα στρατιωτικά πραξικ
οπήματα του Πάγκαλου και του Κονδύλη και ολοκληρώθηκε
με τη φασιστική Βασιλό-Μεταξική δικτατορία τον Αύγουστο του
Ο λαός μισούσε θανάσιμα το φασισμό γενικά,και τον εσ
ωτερικό ειδικά,γι αυτό και ξεσηκώθηκε σαν ένας άνθρωπο
να τον αποκρούσει.Η αυθόρμητη συμμετοχή του στον πόλ
εμο έκτός απο την απόκρουση του εισβολέα συνδέονταν κα
με τον μακρόχρονο κρυφό πόθο και το αίσθημα ανακούφι
σης οτι επιτέλους σήμαινε η ώραν να απαλλαγεί και απο
την εσωτερική Αγγλο-Βασιλο-Μεταξική τυραννία.

Η χώρα μας κατακτήθηκε ύστερα απο έναν μακρόχρονο πο
λεμο με την Ιταλία,τον ένα εταίρο του άξονα και έναν α
γριατρό πολυήμερο πόλεμο με το νέο κατακτητη τη Γερμαν
ία.Ηταν επόμενο τα συναισθήματα που ένοιωσε κάθε Ελληνα
και η στάση που θα κρατούσε απέναντι στους τρείς πλέ
ον κατακτητές θα ήταν ανάλογη με τα πιστεύω του.
Ο Νομός Ημαθίας,λόγω της γεωγραφικής θέσης,της κοινω
νικής του σύνθεσης,και εξοχήν δημοκρατική,προσφέρονταν
για ανταρτοπόλεμο.Οι πόλεις Βέροια και Νάουσα,δεσπόζουν
τους πρόποδες του Βερμίου.Η Βέροια και στα Πιέρια και

θα της δώσει τα Νησιά του Αιγαίου Πελάγους.Ευτυχώς η
ουρκία για δικούς της λόγους δεν δεχθηκε να βγεί στον
πόλεμο στο πλευρό της Γερμανίας.Λέγεται οτι με πρωτοβ
υλία και πάλι του Τσιώρτσιλ οτι και απο την πλευρά των
συμμάχων έγινε πρόταση στην Τουρκία να βεί στον πόλεμο
στο πλευρό τους και σαν αντίτιμο της συμμετοχής της θ
της δωθούν μεταπολεμικά τα Δωδεκάννησα.Βέβαια κατα τη
διάρκεια του πολέμου έγινε μια τέτοια μανούβρα στο Αιγ
αίο.Συγκεκριμένα λέγεται οτι η αποχώρηση των Γερμανών
απο τα δωδεκάννησα ήταν οριστική.Μετά τη πρόταση αυτή
των συμμάχων να η Τουρκία στον πόλεμε και θα της δωθο
ν τα Δωδεκάννησα,η Γερμανία ανακατέλαβε τα Δωδεκάννησ

Η κλούβα αυτή δεν ήταν η γνωστή σε μάς κλούβα,που η
Χωροφυλακή μεταφέρει τους συλληφθέντες στον Ανακριτή
απο τις φυλακές στα Δικαστήρια.Η κατοχική κλούβα ήταν
μιά Ανθρώπινη ασπίδα.Ενα Ανθρώπινο τοίχος που οι κατο
χητές προκειμένου να προστατεύσουν την"πολύτιμη"ζωούλη
τους το έβαζαν προπέτασμα ανάμεσα σε αυτούς και τους
ντάρτες για να μήν τους επιτεθούν.

Η κλούβα για τις σιδηροδρομικές μετακινήσεις των κα
χητών ήταν ένα βαγόνι του τραίνου γεμάτο δεμένους κρατ
ούμενους,που το έβαζαν σε αρκετή απόσταση απο την μηχ
νή του τραίνου με ένα κιβώτιο γεμάτο δυναμίτη στη μέσ
Σε περίπτωση που το γερμανικό τραίνο χτυπηθεί απο τους
αντάρτες ή ανατιναχθεί απο κάποια νάρκη,να σκοτωθούν
ι κρατούμενοι.Την ίδια μέθοδο εφάρμοζαν και για τις σ
ικές μετακινήσεις.Επειδή απο την άνοιξη του 44 μόνο μ
όργανωμένη φάλαγγα και με ισχυρή συνοδευτική δύναμη μ
ορούσαν-έκαναν τις συστηρά απαραίτητες μετακίνησεις,γ
α να περιορίσουν κατά το δυνατόν τα χτυπήματα εφάρμοσ
ν τη μέθοδο της ΚΛΟΥΒΑΣ,με το σκεπτικό οτι αφού θα σκ
τωνόταν οπωσδήποτε οι κρατούμενοι,ο ΕΛΑΣ θα περιόριζε
τις επιθέσεις.Μπροστά απο τη φάλαγγα των αυτ/
των και έβαζαν ένα αυτ/το γεμάτο με δεμένους κρατούμε
ους που υποχρεωτικά το οδηγούσε κρατούμενος οδηγός να
προηγείται αρκετά μέτρα απο την φάλαγγα.Στο πρώτο αυτ
το της φαλαγγας ήταν στημένα πολυβόλα,έτσι ώστε σε πε
ίπτωση που θα απομακρυνθεί περισότερο απο το κανονικό
ή γίνει συμπλοκή οι πρώτοι που θα σκοτωθούν θα ήταν
κρατούμενοι απο τα στημμένα πολυβόλα του αυτοκινήτου
ου ακολουθούσε.

Δυστυχώς αυτήν τη σατανική εφεύρεση που εκτός απο
σώμα σκότωνε πρώτα την ψυχή του κρατούμενου Ανθρώπου,
ου σε πολλές περιπτώσεις μιά συγκαιρία ή κάποιος χαφ
ς ή συνεργάτης του κατακτητή απο ελεύθερος τον μετέβ

ε σε κρατούμενο. Χωρίς δίκη και πρίν απο τη δίκη γιατί το ήθελε κάποιος προδότης ή ιδεολογικά αντίθετος καταδ ικάστηκε στον πιό φρικτό θάνατο. Τον θάνατο της ανά πάσ α στιγμή αναμονής του θανάτου. Σε πάρα πολλές περιπτώσε ις οι συλλήψεις γίνονταν γι αυτόν ακριβώς και μόνο το σκοπό.

Αυτήν λοιπόν, τη σατανική εφεύρεση τη χρησιμοποίησαν και μάλιστα σε μεγάλη έκταση και οι ελληνικές κυβερνήσ εις στον εμφύλιο πόλεμο. Και οι μέν Γερμανοί κατακτητές θεωρώντας μας μπάσμινά όντα, δεν υπολόγισαν τη ζωή των Ελλήνων Αντιστασιακών. Βέβαια δεν υπάρχει δικαιολογία γ ια αυτήν την αποτρόπαια πράξη. Ηταν όμως κατακτητές. Οι έλληνες κυβερνώντες όμως, με πιο αιτιολογικό χρησιμοποι ούσαν, τους ιδεολογικούς και πολιτικούς τους αντιπάλους για τον ίδιο σκοπο και τρόπο Ελληνες κρατούμενους που κάποιος χαφιές για λόγους που αυτός και μόνο γνώριζε χ αρακτήριζε κάποιον κομμουνιστή και το επίσημο κράτος χ ωρίς να ελέγξει δικαστικά την καταγγελία του χαφιέ με μόνο την αυθαίρετη κρίση-άποψη του καταδότη έστελνε αθ ώους πολίτες, όπως και οι κατακτητές στην φρικτότερη μο ρφή αναμονής ενός βέβαιου θανάτου.

Το κείμενο αυτό δεν αποβλέπει στο να ξύσει πληγές το υ παρελθόντος, πολύ περισσότερο να αναμοχλέυση πάθη. Εξι στορεί πραγματικά γεγονότα. Και τα γεγονότα που εχουν λ άβει χώρα σε συγκεκριμένο τόπο και χρόνο όσο σκληρά, κα ταδικαστέα και αποτρόπαια και αν είναι, είναι αυτά που φωτίζουν το παρελθόν και βοηθούν τον ιστορικό να τα κα τα γράψει τις παρανομίες, τα φρικτά βασανιστήρια και άδ ικες δίκες και καταδίκες, που εχουν υποστεί αθώοι πολίτ ες. Το ίδιο πρέπει να καταγραφούν η ασυδοσία του παρακρ άτους, η υπερβολική ανοχή του κράτους στην χωρίς όρια δ ράση του παρακράτους. Του καρακράτους που λειτουργούσε βάση προδιαγεγραμμένου σχεδίου και το δικαίωμα του παρ ακράτους να υπερβαίνει ανεξέλεγκτα σε πράξεις που δεν μπορρουν να δικαιολογηθούν ακόμα και σε έναν εμφύλιο π ολεμο. Βεβαια, στον εμφύλιο πόλεμο δεν μπορούν να λειτου ργούν όλα σωστά και δίκαια. Θα γίνουν και ορισμένα παρα τράγουδα, που θα μπορούσαν να δικαιολογηθούν οχι όμως κ αι οι προσχεδιασμένες και οργανωμένες συλλήψεις (όμηροι μελοθάνατοι για την κλούβα και αναφανδών αθώους και άσ χετους), στηριγμένες στο παρακράτος και τους ανέυθυνους και καλοπληρωμένου χαφιέδες που τον πρώτο τυχόντα προσ ωπικό του εχθρό μπορούσε, χωρίς καμιά ευθύνη και συνέπε ια να τον μετατρέψει σε κρατούμενο και σε κατηγορητήρι α στηριγμένα στα βασανιστήρια, που με την καταλληλη επι ξεργασία... θα πολλαπλασιασθεί μέ γεωμετρική πρόοδο και με τον αντίστοιχο εμπλουτισμό των στοιχείων που θα προ κύψουν απο την επιξεργασία... της άσχετης τις περισσότε ρες φορές υλικό, (για αρκετούς χαφιέδες επικερδές επιχε

εκτός του οτι θα διασφάλιζε τα πανανθρώπινα ιδεώδη, θα άνοιγε διάπλατα ο δρόμος της λαικής δημοκρατίας, που ήταν το όνειρο και η προσδοκία πολλών δεκαετιών του λαού μας.

Οι πολιτικές οργανώσεις που εκτός απο τη δική τους ευθύνη έπρεπε να φροντίσουν για την τροφοδοσία του του ένοπλου αγώνα με εμψυχο υλικό και όλα τα άλλα για τη ζωή και τον αγώνα μέσα: για καταλήματα, μετακινήσεις, νόμοι) κλπ. Σ αυτόν τον άνισο, σκληρό και αιματηρό αγώνα, που έκανε τους κατακτητές να λυσσομανουν για τις κα θημερινές απώλειες που τους προκαλούσε ο Αντιστασιακός αγώνας του λαού μας, και για αντίποινα σεσπούσαν αδιάκριτα στον άμαχο πληθυσμό και τα ανοχύρωτα χωριά και πόλεις, προκαλώντας καταστροφές, συλλήψεις και εκτελέσεις οι πολιτικές οργανώσεις πλήρωσαν ενα μεγάλο κόστος. Και πλήρωσαν μεγάλο κόστος, γιατί με τον ερχομό των Γερμανων πολλαπλασιάστηκαν οι καταδότες και σε λίγο έκαναν την εμφάνιση οι συνεργάτες και στο βαθμό που ο αγώνας γιγάντωνε οι προδότες κουκουλοφόροι.

Οι Γερμανοί προκειμένου να περιορίσουν τις μεγάλες απώλειες που τους προξενούσε ο αγώνας του λαου μας, ένοπλος και πολιτικός εφάρμοζαν εκτεταμένα αντίποινα και την συλλογική ευθύνη. Έτσι οι συλλήψεις ήταν πολλάπλασιες και αδιάκριτες. Δεν αναζητούσαν τον συγκεκριμένο "εγκληματία". Αν ήταν δυνατόν να χαρακτηριστεί εγκληματίας αυτός που αγωνίζεται για λευτεριά και δίκαιο, τη διάσωση του πνευματικού και ηθικού πολιτισμού. Του πολιτισμού που μας κληροδότησαν οι ένδοξοι πρόγονοι μας και τις πανανθρώπινες αξίες που απειλούνταν απο τον Ούνους.

Οι συλληφθέντες, εκτός απο τα βασανιστήρια, την φυλακή και την εκτέλεση που αρκετές εκατοντάδες οδηγήθηκαν, την ζωή τους καθημερινά απειλούσε και ένας άλλος μεγάλος και απάνθρωπος κίνδυνος. Ο κίνδυνος της ΚΛΩΒΑΣ.

Η ανάπτυξη του αγώνα, έδωσε τη δυνατότητα στην ΕΑΜικη Αντίσταση να αποσπάσει-απελευθερώσει απο τα νύχια των κατακτητών έναν τέραστιο συμπαγή Ελλαδικό χώρο και να δημιουργήσει, μιά έστω, μικρή Ελεύθερη ΕΛΛΑΔΑ. Και με τις αλεπάλληλες μάχες αφαιρούσε καθημερινά έδαφος απο τους κατακτητές. Με την πάροδο του χρόνου και την ανύπτυξη του αραπέρα του αγωνα, οι Γερμανοί περιοριστηκαν στις μεγάλες πεδινές πόλεις και αργότερα στις έδρες των Νομών, όπως έγινε στο Νομό μας, που απο πολύ νωρίς πριν την αποχώρησή τους αναγκάστηκαν να εγκαταλήψουν τη Νάουσα.

Απο την άνοιξη του 44 ο ΕΛΑΣ, με τις πολύ συχνές, σοβαρές και αποτελεσματικές επιθέσεις, έβαλε σε μεγάλο κίνδυνο τον μοναδικό σιδηροδρομικό και οδικό άξονα επικοινωνίας των στρατευμάτων κατοχής με τη Γερμανία και τον ανεφοδιασμό του Ρόμελ στην Αφρική. Οι επιθέσεις αυτές

οι τα συχνά σαμποτάζ(όπως του Μουχαρέμ Χάνι κλπ)τους δ
ημιούργησαν πολλά και σοβαρά προβλήματα.Προκειμένου να
διατηρήσουν σε λειτουργία τον οδικό και σπειροδρομικό
άξονα μετέφεραν δυσανάλογα μεγάλη δύναμη στρατού με απ
οτέλεσμα ο Νομός να στρατοκρατείται.Την ίδια εποχή(Απρ
ιλης 44)για να περιορίσουν τις επιθέσεις του ΕΛΑΣ έκαν
αν αλεπάλληλες εκκαθαριστικές επιχειρήσεις απο άκρη σε
άκρη στο Βέρμιο.

Οι εκκαθαριστικές αυτές επιχειρήσεις ειχαν σαν στόχο
να εγκλωβίσουν τον 16ο σύνταγμα του ΕΛΑΣ και την έδρα
της Χης Μεραρχίας.Η Χη Μεραρχία αποτελούνταν απ το 16ο
σύνταγμα Βερoίας,το 30ο Εδέσης και το 50ο Κατερίνης.Η
Μεραρχία αυτή,βασικό στόχο ειχε να εμποδίσει την απρόσ
κοπτη ή να διακόπτει για όσο το συνατόν μεγαλύτερα χρο
νικά διαστήματα τη λειτουργία αυτού του μοναδικού σιδη
ροδρομικού και οδικού άξονα που συνέδεε τη Μπτρόπολη τ
ου φασισμού με τα στρατεύματα κατοχής στην Ελλάδα και
την Αφρική.

Η Χη Μεραρχία του ΕΛΑΣ εχει στο ενεργητικό της αρκετ
ές μάχες με τους Γερμανού κατακτητές και μια αξιόλογη
γκάμα απο σαμποτάζ που προκάλεσαν αρκετες απώλειες και
υλικές ζημιές.Απο εκθέσεις των ιδίων των Γερμανών.Στις
19.1.44 τμήμα της Χης Μεραρχίας του ΕΛΑΣ ανατίναξε την
αμαξοστοιχία Αθηνών-Θεσσαλονίκης.Νεκροί 70 Γερμανοί κα
ι μεγάλη απώλεια σε πολεμικό υλικό.Στις 21.8.44 δυνάμε
ις της ίδιας Μεραρχίας ανατίναξαν αμαξοστοιχία με 48 β
αγόνια μεταξύ Πλαταμώνα-Τεμπών,ακολούθησε σκληρή μάχη.
Στην ίδια περιοχή σπλώθηκε γραμμή 1.000 μέτρων.Στις 20
9.44 τμήματα της ίδιας Μεραρχίας κτύπησαν γερμανική φά
λαγγα στο Μουχαρέμ-Χάνι δυτικά της Έδεσσας.Καταστράφηκ
αν 25 αυτοκίνητα.Αιχμάλωτοι 8.Στις 25.10.44 τμήματα τη
ς ίδιας Μεραρχίας χτύπησαν τους Γερμανούς στους στενωπ
ους Κόμανο-Κλειδί και Πισσοδέρι.

Στις επιχειρήσεις αυτές που ήταν συχνές για το Βέρμι
ο συμέτειχαν και γερμανοπροδότες Πουλικοί και ΠΑΟτζίδε
ς,που ρήμαξαν τα ορεινά χωριά με συνέπεια να έχουμε πε
ρισσότερα θύματα σε νεκρούς,κυρίως γυναικόπεδα.Βιβλικέ
ς καταστροφές όπως στους Πύργους(Κατράντσα),το Μεσόβου
νο κλπ.Όμως παρ όλη την τρομκρατία,τη βία και τις εκτε
ταμένες συλλήψεις,στις οποίες αυτοί πρωτοστατούσαν,ο λ
αός δεν κάμθηκε όπως αυτοί πίστευαν,ούτε τις επιθέσεις
του ΕΛΑΣ και τα σαμποτάζ περιόρισαν.Η αποτυχία των εκκ
αθαριστικών επιχειρήσεων ειχε σαν αποτέλεσμα στο εξής:

Η επικοινωνία,οι μεταφορές εφοδίων και η μετακίνηση
των μονάδων τόσο απο το εξωτερικό,αλλο τόσο και ανάμεσ
α στις μονάδες στο εσωτερικό όχι μόνο συναντούσαν δυσκ
ολίες,αλλά πολλές φορές δεν έφταναν στο προορισμό τους
και οι σύνδεσμοι συλαμβάνονταν ή σκοτώνονταν σε ενέδρε

τον συμμαχικό αγώνα χάραξε την γραμμή εξόντωσης του ΕΑΜ, όταν στις 3.12.44 έγραφε στο Στρατηγό Σκόμπυ: "μή δυσ τάξετε σε κάθε περίπτωση, να ενεργήσετε σάν βρίσκεστε σ ε κατεχόμενη πόλη, όπου εχει ξεσπάσει τοπική εξέγερση... Πρέπει να κρατήσουμε και να κυριαρχήσουμε στην Αθήνα. ..Και οχι συμβιβασμούς χωρίς Νίκη".

Το 1943 ο Χίτλερ, θέλοντας να πείσει την Τουρκία να β γεί στον πολεμο υπερ της Γερμανίας της υποσχέθηκε ότι θα της δώσει τα Νησιά του Αιγαίου Πελάγους. Ευτυχώς η Τ ουρκία για δικούς της λόγους δεν δεχθηκέ να βγεί στον πόλεμο στο πλευρό της Γερμανίας. Λέγεται οτι με πρωτοβο υλία και πάλι του Τσιώρτσιλ οτι και απο την πλευρά των συμμάχων έγινε πρόταση στην Τουρκία να βεί στον πόλεμο στο πλευρό τους και σαν αντίτιμο της συμμετοχής της θα της δωθούν μεταπολεμικά τα Δωδεκάννησα. Βέβαια κατα τη διάρκεια του πολέμου έγινε μια τέτοια μανούβρα στο Αιγ αίο. Συγκεκριμένα λέγεται οτι η αποχώρηση των Γερμανών απο τα δωδεκάννησα ήταν οριστική. Μετά τη πρόταση αυτή των συμμάχων να η Τουρκία στον πόλεμε και θα της δωθού ν τα Δωδεκάννησα, η Γερμανία ανακατέλαβε τα Δωδεκάννησ

Η κλούβα αυτή δεν ήταν η γνωστή σε μάς κλούβα, που η Χωροφυλακή μεταφέρει τους συλληφθέντες στον Ανακριτή ή απο τις φυλακές στα Δικαστήρια. Η κατοχική κλούβα ήταν μιά Ανθρώπινη ασπίδα. Ενα Ανθρώπινο τοίχος που οι κατα τητές προκειμένου να προστατεύσουν την "πολύτιμη" ζωούλα τους το έβαζαν προπέτασμα ανάμεσα σε αυτούς και τους α ντάρτες για να μήν τους επιτεθούν.

Η κλούβα για τις σιδηροδρομικές μετακινήσεις των κα τητών ήταν ένα βαγόνι του τραίνου γεμάτο δεμένους κρα τούμενους, που το έβαζαν σε αρκετή απόσταση απο την μηχ νή του τραίνου με ένα κιβώτιο γεμάτο δυναμίτη στη μέσ Σε περίπτωση που το γερμανικό τραίνο χτυπηθεί απο τους αντάρτες ή ανατιναχθεί απο κάποια νάρκη, να σκοτωθούν κ ι κρατούμενοι. Την ίδια μέθοδο εφάρμοζαν και για τις σ ικές μετακινήσεις. Επειδή απο την άνοιξη του 44 μόνο μ όργανωμένη φάλαγγα και με ισχυρή συνοδευτική δύναμη ρούσαν-έκαναν τις αυστηρά απαραίτητες μετακινήσεις, γ α να περιορίσουν κατά το δυνατόν τα χτυπήματα εφάρμοσ ν τη μέθοδο της ΚΛΟΥΒΑΣ, με το σκεπτικό οτι αφού θα σκ τωνόταν οπωσδήποτε οι κρατούμενοι, ο ΕΛΑΣ θα περιόριζε τις επιθέσεις. Μπροστά απο τη φάλαγγα των αυτ/ των και έβαζαν ένα αυτ/το γεμάτο με δεμένους κρατούμε ους που υποχρεωτικά το οδηγούσε κρατούμενος οδηγός να προηγείται αρκετά μέτρα απο την φάλαγγα. Στο πρώτο αυτ το της φαλαγγας ήταν στημένα πολυβόλα, έτσι ώστε σε πε ίπτωση που θα απομακρυνθεί περισότερο απο το κανονικό

η γίνει συμπλοκή οι πρώτοι που θα σκοτωθούν θα ήταν οι κρατούμενοι απο τα στημμένα πολυβόλα του αυτοκινήτου π ου ακολουθούσε.

Δυστυχώς αυτήν τη σατανική εφεύρεση που εκτός απο το σωμα σκότωνε πρώτα την ψυχή του κρατούμενου Ανθρώπου, π ου σε πολλές περιπτώσεις μιά συγκαιρία ή κάποιος χαφιέ ς ή συνεργάτης του κατακτητή απο ελεύθερος τον μετέβαλ ε σε κρατούμενο. Χωρίς δίκη και πρίν απο τη δίκη γιατί το ήθελε κάποιος προδότης ή ιδεολογικά αντίθετος κατοδ ικάστηκε στον πιό φρικτό θάνατο. Τον θάνατο της ανά πάσ α στιγμή αναμονής του θανάτου. Σε πάρα πολλές περιπτώσε ις οι συλλήψεις γίνονταν γι αυτόν ακριβώς και μόνο το σκοπό.

Αυτήν λοιπόν, τη σατανική εφεύρεση τη χρησιμοποίησαν και μάλιστα σε μεγάλη έκταση και οι ελληνικές κυβερνήσ εις στον εμφύλιο πόλεμο. Και οι μέν Γερμανοί κατακτητές θεωρώντας μας μπδαμινά όντα, δεν υπολόγιζαν τη ζωή των Ελλήνων Αντιστασιακών. Βέβαια δεν υπάρχει δικαιολογία γ ια αυτήν την αποτρόπαια πράξη. Ηταν όμως κατακτητές. Οι έλληνες κυβερνώντες όμως, με πιό αιτιολογικο χρησιμοποι ούσαν, τους ιδεολογικούς και πολιτικούς τους αντιπάλους για τον ίδιο σκοπο και τρόπο Ελληνες κρατούμενους που κάποιος χαφιές για λόγους που αυτός και μόνο γνώριζε χ αρακτήρισε κάποιαν κομμουνιστή και το επίσημο κράτος χ ωρίς να ελέγξει δικαστικά την καταγγελία του χαφιέ με μόνο την αυθαίρετη κρίση-άποψη του καταδότη έστελνε αθ ώους πολίτες, όπως και οι κατακτητές στην φρικτότερη μο ρφή αναμονής ενός βέβαιου θανάτου.

Το κείμενο αυτό δεν αποβλέπει στο να ξύσει πλγές το υ παρελθόντος, πολύ περισσότερο να αναμοχλεύσει πάθη. Εξι στορεί πραγματικά γεγονότα. Και τα γεγονότα που εχουν λ άβει χώρα σε συγκεκριμένο τόπο και χρόνο όσο σκληρά, κα ταδίκαστέα και αποτρόπαια και αν ειναι, ειναι αυτά που φωτίζουν το παρελθόν και βοηθούν τον ιστορικό να τα κα τα γράψει τις παρανομίες, τα φρικτά βασανιστήρια και άδ ικες δίκες και καταδίκες, που εχουν υποστεί αθώοι πολίτ ες. Το ίδιο πρέπει να καταγραφούν η ασυδοσία του παρακρ άτους, η υπερβολική ανοχή του κράτους στην χωρίς όρια δ ράση του παρακράτους. Του καρακράτους που λειτουργούσε βάση προδιαγεγραμμένου σχεδίου και το δικαίωμα του παρ ακράτους να υπερβαίνει ανεξέλεγκτα σε πράξεις που δεν μπορρουν να δικαιολογηθούν ακόμα και σε έναν εμφύλιο π ολεμο. Βεβαια, στον εμφύλιο πόλεμο δεν μπορούν να λειτου ργούν όλα σωστά και δίκαια. Θα γίνουν και ορισμένα παρα τράγουδα, που θα μπορούσαν να δικαιολογηθούν οχι όμως κ αι οι προσχεδιασμένες και οργανωμένες συλλήψεις (δημοσι ομελοθάνατοι για την κλούβα και αναφανδών αθώους και άσ χετους), στηριγμένες στο παρακράτος και τους ανευθυνους και καλοπληρωμένου χαφιέδες που τον πρώτο τυχόντα προσ

ίως ο έν δυμάμει εμλύλιος και η αρχή της συλλογικής ευ
θύνης.

Η συλλογική ευθύνη που σε τόση έκταση και λύσσα την
εφάρμοσαν οι Ναζί στις κατεχόμενες χώρες για να εκδικη
θούν αυτούς που στους πολεμούσαν,ο τρόπος που εφαρμόστ
ηκε αμέμως μετά τη συμφωνία της Βάρκιζας απο τις ελλην
ικές κυβερνήσεις είς Ελλήνων αδερφών,δεν έχει να ζηλέψε
ι τίποτε.Ενον προς πενήντα(50)οι Γερμανοί,το ίδιο και
εμείς.Συνυπεύθυνος ο συγκεντικός κύκλος για τους Γερμαν
ούς και εξαγχιστίας εμείς.Συνυπεύθυνος ο κάτοικος του
χωριού για το παραμικρό επισόδιο το ίδιο και εμείς.Ομο
δικές εκτελέσεις αυτοί το ίδιο και εμείς.Κλουβα οι Γερ
μανοι κλούβα και εμείς.

Το δράμα αυτό της κλούβας,το έζησαν αρκετές οικογένε
ιες καθώς και η δική μας για πολλούς μήνες μέχρις ότου
γίνει οι δίκες του αδερφού μου.

..... Την επομένη της παράδωσης των όπλων απο τον ΕΛΑ
ισαν οι συλλήψεις.Έτσι στα μέσα Μαρτίου του 1945,τα κρ
ατητήρια της Ασφάλειας,των τμημάτων Χωροφυλακής στο Νο
μό και η φυλακή Βεροίας ήταν ασφυκτικά γεμάτη.Λόγω του
αδαχώρητου και για μεγαλύτερη ασφάλεια ενα μεγάλο μέρο
ς των κρατουμένων μεταφέρεται στις στρατώνες.Σε μερικο
ύς μήνες αργότερα μετατρέπεται σε χώρο συγκέντρωσης κρ
ατουμένων και το τρίτο και τέταρτο Δημοτικό Σχολείο.

Στην ύπαιθρο,η βία και η λευκή τρομοκρατία οργιάζουν
Οι απειλές διαδέχονται η μιά την άλλη.Κάθε μέρα που πε
ρνούσε το παρακράτος το παρακράτος με την ανοχή και τη
συμπαράσταση του επίσημου κράτους γίνονταν οχι μόνο πι
ό παντοδύναμο,αλλά και πιό ανεξέλεγκο.Δρά-ενεργεί κατά
βούληση και αποφασίζει για για ζωή και θάνατο.

Την άνοιξη του 1946 συνέλαβαν τον αδελφό μου Κόγια
Αντώνιο του Γεωργίου κατοίκου Βεροίας Βερμίου 20,Πατέρ
ας επτά(7)παιδιών.Πέντε κορίτσια και δυό αγόρια.Το μεγ
αλύτερο ήταν κορίτσι δέκα έξη(16)και το μικρότερο δυόμ
ισυ(2,5)χρονό και τη σύζυγό του Μαρία.

Οταν μπόρεσε να σταθεί στα πόδια απο τα βασανιστήρια
κάθε μέρα μέχρις ότου εκδικαοθεί η υπόθεση για την οπο
ία τον κατηγορούσαν,τον χρησιμοποιούσαν,σαν προπέτασμα
στην κλούβα που ο στρατός και η χωροφυλακή χρησιμοποιεί
ούσε στις μετακινήσει.Και επειδή κανένας ελεύθερος Αν
ωπος δεν θα δεχόταν νο οδηγήσει το αυτοκίνητο ή βαγόν
-φέρετρο και αν ακόμα το αντίτιμο ήταν μιά χούφτα χρυ
σό ανά δρομολόγιο γι αυτο και ο οδηγός της κλούβας έπρ
επε να ειναι κρατούμενος.Για την εξασφάλιση του οδηγού
ή του μηχανοδηγού του τραίνου φρόντιζε η Ασφάλεια σε
συνεργασία με του ποικιλώνυμους χαφιέδες.Έτσι Οδηγός τ
ης κλούβας που ξεκινούσε κάθε μέρα απο τη Βέροια ήταν
κρατούμενος Φωκίον Μπιτζέλης οδηγός στο επάγγελμα.

Η Μητέρα μας κάθε πρωί απο τα μαύρα μεσάνυχτα περήμε
νε έξω απο την Ασφάλεια να δεί"αν θα τον πάρουν και σή
μερα"στην κλούβα και το βράδυ ξαναπήγαινε να-μάθει να
δεί με τα ίδια της τα μάτια αν γύρισε ξωντανός και σι
γομουρμούριζε:"Τι θα γίνουν αυτά τα παιδιά και η γυναί
κα του,άν Ω! μοί γένητω το αυ/το πατήσει κάποια νάρκα
η πέσουν σε ενέδρα";

Για τ πώς λειτουργούσαν το έκτακτα Στρατοδικεία,αρκή
να τονιστεί οτι:η διάρκεια απο τη σύλληψη μέχρι την κα
ταδίκη,προανάκριση στα Τμήματα Ασφαλείς,κάτω απο τις γ
νωστές συνθήκες-τακτική ανάκριση συνήθως δεν γίνονταν
η και άν γίνονταν λειτουργούσε κατα τέτοιον τρόπο που
και αυτή ειχε δυό βασικούς στόχους.α)Να παραδεχθεί ο κ
ρατούμενος το"κατηγορητήριο ώς εχει και β)να εκμεταίβε
ν στοιχεία για μιά νέα υποθεση,με την υπόδειξη και προ
τροπή οτι αν βοηθήσει το Δικαστήριο θα το"λάβει σοβαρά
υπόψη του",αλλά και με την απειλή πώς αν δεν"βοηθήσει
ς θα το φάς το κεφαλάκι σου".Ο χρόνος που μεσολαβούσε
απο τη συλληψη μέχρι την καταδίκη ήταν τόσο λίγος που
ήταν αδύνατο στην μικρή αυτή διάρκεια να έχουν δρεθεί
όλα εκείνα τα στοιχεία και να εξακριβωθεί η ενοχή η ε
νοχή του κατηγορουνένου.Στοιχεία που να συνθέτουν βάσ
ιμες ενδείξεις-αν οχι αποδείξεις που στη Δικαιοσύνη ε
ίναι απαραίτητες-για την αποδοχή κατηγορητηρίου.Η τέτ
οια λειτουργία της μεταπελευθερωτικής Δικαιοσύσης και
ειδικά η λειτουργία των εκτάκτων Στρατοδικείων καταρά
κωσαν κάθε έννοια Δικαίου.Αυτό που αποκαλούνταν αμέσω
ς μετά την απελευθέρωση Επίτροπος του Στρατοδικείου κ
αι αργότερα"Βαλικός"Επίτροπος των εκτάκτων Στρατοδικε
ίω,δηλωναν απερίφρατα:"Οτι χωρίς ακόμα να μελετήσει τ
η δικογραφία πως θα ξητούσε ή του"ξητούσαν"την καταδί
κη όλων των κρατουμένων σε θάνατο.Ετσι πρίν αρχίσει η
δίκη,χωρίς την ακροαματική διαδικάσια,ο Επιτροπος ειχ
ε σχηματίσει γνώμη και ειχε ήδη καταδικάσει στην εσχ
άτη των ποινών.Οταν μάλιστα συνέβαινε ο κρατούμενος ν
α ειχε και κάποια προηγούμενη κομμουνιστική δράση,συν
δικαλιστική κλπ,δεν γλύτωνε και το θεό να ειχε μπάρμη
α με μιά μόνο φορά σε θάνατο.Σε αυτές τις περιπτώσεις
η ποινή ήταν δύς,τρίς και πεντάκις σε θάνατο.

Το ίδιο έκαναν και οι Γερμανοί οταν δίκαζαν.Τους κο
μμουνιστές τους καταδίκαζαν ασυζητητή και χωρις πολλέ
ς διαδικασίε σε θάνατο.Αν δε συνέβαινε,ο συλληφθής να
ήταν γραμμένος στους καταλόγους που παρέδωσε ο Μανιαδ
άκης τον Νοέμβρη του 1936 στη Γκεστάπο τότε δεν χρειά
ζονταν ούτε κάν τυπική δίκη.Στις εκτελέσεις για αντίπ
οινα στο κατάλογο που θα εκτελούνταν οι κομμουνιστές
είχαν την πρώτη θέση.

Τα κατηγορητήρια κατά κύριο λόγο ειχαν τεσσερα(4)στ

η διάθρωση των πόλεων με τους μαχαλάδες επέτρεπε την α
νεμπόδιστη επικοινωνία απο σπίτι σε σπίτι. Λογω αυτής α
κριβώς της ιδιομορφίας και της μεγάλης τότε βιομηχανία
ς φιλοξενούσε πολλά παράνομα στελέχη του ΚΚΕ. Τα δεδομέ
να αυτά επέτρεψαν, ώστε στην Βέροια, Αντιστασιακή οργάνω
ση να συγκροτηθεί ένα και πλέον μήνα πρίν απο την ίδρυ
ση του ΕΑΜ, στις 27.9.41 και αμέσως μετά την ίδρυση του
ΕΑΜ, επεκτάθηκε πολύ γρήγορη στο Νομό, αλλά και να μην έ
χουσει συνεργάτες στους κατακτητές εκτός απο έναν ελάχιστο αριθμό καραμπινιέρων που ευτυχώς δεν έδρασαν στο τομέα της καταγωγής τους. Τα ονόματα της πρώτης Αντιστασιακής Επιτροπής που συγκροτηθηκε τον Αύγουστο του 1941, είναι στη διάθεση.

Στο Νομό μας, εκτός απο την ΕΑΜική Αντίσταση, δεν υπήρχε καμιά άλλη Αντιστασιακή οργάνωση. Μιά προσπάθεια που έγινε να στήσει οργανώσεις η Πανελλήνια Απελευθερωτική οργάνωση (ΠΑΟ), με το αντικομμουνιστικό περιεχόμενο που της έδωσε η ηγεσία της, εξαπάτησε τους λίγους οπαδούς που την ακολούθησαν στην αρχή. Οσοι αντιλήφθηκαν εγκαίρως τους πραγματικούς σκοπούς της ΠΑΟ: όπως αρκετοί Αξιωματικοί που εντάχθηκαν στον ΕΛΑΣ, αυτοί που έφυγαν στην Μ. Ανατολή-όπως ο Σαρρής-κλπ, καθώς και αυτοί που εγκαίρως αποσύρθηκαν απο την οργάνωση, μπορεί μερικοί να έμειναν αδρανείς, δεν έπαιξαν όμως το ρόλο για τον οποίο τους προόριζε η ηγεσία τους. Αυτοί που έμειναν τελικά όχι μόνο καταπολέμησαν την προσπάθεια του λαού να απελευθερωθεί τη χώρα απο τους κατακτητές, αλλά και πολέμησαν στο πλευρό των κατακτητών την Εθνική Αντίσταση. Και όχι μόνο: Αυτοί καλυμένοι πίσω απ τις πλάτες των κατακτητών προξένησαν και τις μεγαλύτερες ζημιές: συλλαμβάνοντας, καίγοντας, σκοτώνοντας και πλιατσολογώντας τον άμαχο και ανυπεράσπιστο λαό. Δεν είναι λίγα τα χωριά του Νομού που έχουν γευθεί-υποστεί της συνέπειες τέτοιων "απελευθερωτικών" επιδρομών. Μα και η Βέροια έζησε-δοκίμασε αυτού του είδους τα "απελευθεθερωτικά ευεργετήματα".

Επειδή πολλοί εξακολουθούν ακόμα να πιστεύουν οτι η ΠΑΟ, ξεκίνησε πατριωτικά και έδρασε πατριωτικά θα δώσουμε το λόγο στην Στρατηγό Φροντιστή που στην υπηρέτησε στην ΠΑΟ με τον βαθμό του Ταγματάρχη. Στο βιβλίο που έγραψε το 1977 με τίτλο "Αποκλίσεις της αγωνιστικής γραμμής της ΠΑΟ". Ο τότε Ταγματάρχης Φροντιστής και μετέπειτα Στρατηγός, προσπαθεί να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα. Ετσι στις σελ (376, 377, 378), αναγκάζεται να παραδεχθεί οτι η ΠΑΟ είχε κάτι παρά πάνω απο απλή συνεργασία και οτι εφοδιάζετο απο τους Γερμανούς, με οπλα και πυρομαχικά για να πολεμήσουν εναντίον των ΕΛΑΣιτών.

Σε συνέχεια κατονομάζει δυό απ τους οπλαρχηγούς της ΠΑΟ,τους Κυριάκο Παπαδόπουλο ή Κιτσά-Μπατζάκ και τον Μιχαήλ Παπαδοπουλο ή Μιχάλ-Αγά απο τα Ιμερα Κοζάνης δια την εξαίρετη δράση τους.Προσπαθεί να δικαιολογήσει τους δύο αυτούς οπλαρχηγούς και τους οπαδούς των δια τους οποίου λέει οτι η υπερβολική αγάπη προς την πατρίδα τους οδήγησε εις πολεμικά σφάλματα"!Σε ένα άλλο σημείο παραδέχεται οτι"τόσον ο Μιχάλ-Αγάς,όσο και Κιτσά-Μπατζάκ,ολιστηκον μέν απο του Γερμανούς,επαιξαν όμως πγετικό ρόλο εις τον αντικομμουνιστικόν αγώνα της περιοχής των".Ακόμα δέχεται οτι"δια την εν γένει δράση τους κατά την κατοχήν τους προσκάλεσε επίσημος Γερμανός είς τη,Βιένην και τους εδεξιώθει".

Ωστε λοιπόν,όποιος αγαπάει υπερβολικά την πατρίδα του πρέπει να περνάει με το μέρος του εχθρού και μάχεται εναντίον εκείνων που αγωνίζονται για την ελευθερία της; Ενα τέτοιο γεγονός ειναι"απλώς πολεμικό σφάλμα"ή όπως το λέει ο τότε Ταγματάρχης υπερβολική αγάπη πρός την πατρίδα ή ειναι μια καθαρή,καραμπινάτη προδοσία;

Οπως ξέρουμε απ την ιστορία,στην Πελοπόννησο,όταν η Επανάσταση του 21 ψυχοραγούσε,ένας οπλαρχηγός απο την Ηλεία ονόματι Νενέκος,μαζί με 2.500 οπαδούς του,πέρασε με το μέρος τοου Ιμπραΐμ.Ο Ιμπραΐμ του έδωσε τιμές και οφίτσια και τον έκανε Βοιβόδα της Πελοποννήσου.Με τους οπλοφόρους του ο Νενέκος πίεζε τα χωριά να προσκυνήσουν και όσα δεν υπάκουαν τα έκαιγε και σκότωνε τους κατοικους των χωριών.

Αυτόν ο Κολοκοτρώνης έβαλε και τον σκότωσαν και έκαιγε όσα χωριά προσκύνησαν"Φωτιά και τσεκούρι"ήταν το σύνθημα του Κολοκοτρώνη.Η Επανάσταση του 21διέτρεξε θανάσιμο κίνδυνο απ την προδοσία του Νενεκου.

Για όσους έζησαν τα κατοχικά γεγονότα δεν νομίζω πώς θα μπορέσουν να βρούν έστω και την παραμικρή διαφορά ανάμεσα των όποιας μορφής Ταγμάτων Ασφαλείας με αυτών του Νενέκου.

Τις μέρες που περνάμε,θυμήθηκα πώς σε εκείνο τον ανυπέρβλητο αγώνα του λαού μας κατά του φασισμού,εκτός απ τους πρωϊκούς αντάρτες που πολεμούσαν στα βουνά,όπως στον πολεμο της Αλβανίας,έτσι και στην Εθνική Αντίσταση του 1941-44,υπήρχε και ενας άλλος εξ ίσου δύσκολος αγώνας στα μετόπισθεν.Αυτόν που έκαναν οι πολιτικές Αντιστασιακές οργανώσεις.Οι οργανώσεις που με κινδυνο της ζωής ενημέρωναν το λαό για το δίκαιο του αγώνα,για τη συμμετοχή του στον αγώνα,για την πίστη στη νίκη του Ελληνικού και συμμαχικου αγώνα.Με συνθήματα που θέρμεναν την θέληση του λαού για Αντίσταση και την έκαναν να φουντώσει,να γίνει ενα μέτωπο υπολογίσιμο,που η νίκη του

που η αξία της τους προβλημάτιζε λιγότερο απο την αξ
ο ενός αυγού.Το αυγό για να το αποκτήσεις έπρεπε να
δώσει κάποιο έστω μικρό ελάχιστο ποσόν.Για την αφαίρ
εση της ζωής οχι μόνο δεν χρειάζοντον αντάλλαγμα,αλλ
αυτός που την αφαιρούσε έπερνε και αντάλλαγμα.Ανα πέ
α στιγμή και για την παραμικρή και χωρίς αφορμή μπο
ρουσε να σκοτώσει,να κρεμάσει τον ίδιο τον"φτέχτη",τ
ην οικογένειά του και ολόκληρο το γεννεολογικό του δέ
ντρο.Νο κάψει το σπίτι,να κατάσχει τα όποια περιουσι
κά του στοιχεία,να κάψει τον μαχαλά,την συνοικία,το
χωριό και ένα μεγάλο μέρος της πόλης που συνελλήφθει
αγωνιστής μαζί με το σύνολο των Ανθρώπων που κατοικού
σαν σε αυτούς τους χώρους,ή και ο άσχετος ακόμα Ανθρω
πος,αρκεί να έκανε κάποια άστοχη κίνηση.Χαρακτηριστικ
ά παραδείγματα του τρόπου που αντιμετώπιζαν τους αγω
νιστές της Αντίστασης και αυτούς τους κομμουνιστές και
γενικότερα τον λαό μας οι κατακτητές ειναι η ολοσχερή
καταστροφή ///////

Ο κίνδυνος να βυθισθεί ολόκληρη η Ευρώπη και μαζί τ
ης ολόκληρος ο κόσμος,σε βάθη σκοτάδι και δουλεία αιώ
νων απο ενδεχόμενη νίκη του φασισμού ήταν υπαρκτός
Κατακτήσεις και πολιτισμοί αιώνων θα ειχαν εξαφανισθεί
αν επικρατούσε ο φασισμός,η πιό απονθρωπη θεωρία κ
αι πρακτική που μέχρι τότε ειχε εμφανισθεί.Θα ήταν τρ
αγικό αν ο κατακλυσμός αυτός και αυτή η απάνθρωπη αλλ
πλοσφαγή περνούσε χωρίς βαθύτερες αλλαγές στη σκεψη
των Ανθρώπων.Ειναι γεγονος οτι πρίν εξαπάσει ο πόλεμο
ς κάτω απο την πίεση των λαών του κόσμου και αυτοί ακ
όμα που τον οργάνωναν έκαναν προσπάθεια(απο Αγγλία Τσα
μπερλεν,Γαλλία Ταλαντιέ κλπ) να εμποδιστεί αυτή η φρι
κτή αλληλοσφαγή.
++++++++Απο το 1932 η διεθνής του φασισού άρχισε να
διαμορφώνει το δράμα του Β! παγκοσμίου πολέμου.Ο Κιν
εζικό-Ιαπωνικός πόλεμος,ο Ισπανικός εμφύλιος πόλεμος,
οπου η διεθνής του φασισμού δοκίμαζε τα Στούκα(τα αερ
οπλάνα καθέτου εφορμήσεως),η παραχώρηση ειδικά απο τη
ν Αγγλία(με το αιτιολογίκο της προστασίας των συμφερό
ντά της στην Μεσόγειο)της Αιθιοπίας στον Ιταλικό φασι
σμό.Ενώ λοιπόν η Αγγλία τόνιζε με επικεφαλής τον Τσαμ
μερλαιν την ανάγκη την επίγουσα ανάγκη του επανεξοπλι
σμού έκανε χίλιες δυό υποχωρήσεις προς τον Χίτλερ και
το Σεπτέμβριο του 1939 συναντήθηκε με τον Χίτλερ στο
Νπέρχτεσγκάντε της Γερμανίας και στις 30 υπέργαψε τα
σύμφωνα του Μονάχου.Τα ελεπάλληλα πραξικοπήματα του Χ
ίτλερ στο Ρήνο,την Αυστρίας,τον δικό μας βασιλο-μετα
ικό,η κατάληψη της Αλβανίας απο την Ιταλία απο τον Μο
υσολίνι και της Τσεχοσλοβακίας και της Πολωνίας απο τ
ον Χίτλερ διαμόρφωσαν την υποδομή του Χιτλέρ να προετ

μβόσει το σχέδιο Βαρβαρόσσα που ήταν και αντικειμενι
ός σκοπός και στόχος αυτού του πολυπομπίου πολέμου.
Στη διαμόρφωση της πορείας του σχεδίου Βαρβαρόσσα σ
υνετέλεσαν τα μέγιστα οι αλλεπάλληλες και κάθε μορφή κα
ι είδους υποχρηόσεις πολιτικές και πολεμικές Ε φάλαγγα
γινε :δημιουργημένη
αι εξοπλισμένη απο το διεθνές κε
φάλαιο με έναν συγκεκριμένο και μοναδικό σκοπό και στ
χο:Την διαγραφή απο την ιστορία της ανθρωπότητας μιά
που σάρωνε τα πάντα στο διάβα της εξαν φασισμό
ς κατοχής που ήταν συνέχεια του Αλβανικού πολέμου
.....1917
Πώς νοιώθαν αλήθεια οι κάθε μορφής και σχέσης δουλ
οι και ειδικά οι έχοντες υποτίθεται"νού και γνώση"π
λιοί και σύγχρονοι"εθνοσωτήρες"που έπερναν τις αποφά
σεις για συνεργασία ή φυγοσυρφιζαν φοβόντας τη στολή
του κατακτητή δίπλα στους κατακτητές οταν διάβασαν α
τόν το συγκλονιστικό και γεματο Ελλάδα κείμενο και π
ροφορά θυσίας,υποθήκη και προεξόφληση και αυτής ακόμ
της ζωής στο βωμό της λευτεριάς και του δίκαιου πρί
να συνεργασθούν με τους κατακτητές,κατά τη διάρκεια
ης συνεργασίας ή έστω και μετα)
...Αυτούς που ο Άγγλος Τ.Τοργτον,στο σχετικό με την κ
άταση της Τουρκίας στις αρχές του 19ου αιώνα βιβλί
του,μετα πιό χειρότερα χαρακτηριστικά ζωγραφίζει τα
ερσίματα των ελλήνων αρχόντων που τους έξπσε απο κον
ά.
"Ρωμιοί-γράφει-έχουν τους μεγαλύτερους εχθρούς ανάμ
σά τους.Αυτοί είναι οι καταπάσπες απο ρωμαϊκη γε
ιά(Εμείς είχαμε τους Ρολληο-Γονατάδες,τα Τάγματα Α
σφαλείας,τους και κουκουλοφόρους.Αυτές τις άδειες κορ
ιές και νεκρές ψυχές),που,ενώ κάνουν τούμπες μπροστά
τον Τούρκο,φορολογούν με τον πιο σκληρό τρόπο εκείνο
ς που έπρεπε να αγαπούν και να παρηγορούν.Απο αφορμή
ης αναίδειας,του σατραπισμού και της ψωροφαντασίας τ
ους,κρατούν σε απόσταση τους άλλους Ρωμιούς.Η εκφυλισ
ένη αυτή γενιά εχει αλλα τα ελατώματα των σκλάβων.Με
α στις Εκκλησίες καθονται σε σταοίδια κοντά στο Δεσπ
τικό και σαν τους φαρισαίους τους αρέσει να εξαγορά
ουν την πρωτοκαθεδρία,αδιαφορώντας για την ευδαιμονί
των συμπατριωτών τους.Κάτο απο το μαχαίρι των Τούρ
ων,ο Ρωμιός είναι σκλάβος.Καττω όμως απο την εξουσί
των συγχωρινών του(κατσπάσπάσων)εξυμνώνεται και ει
αι εκατό φορές πιο δυστυχισμένος".Μα και ο Κοραής δε
πάει πορακάτω.Τους μισεί και τους σιχαίνεται.Οσο κα
αν στην αρχή της πολιτικοφιλολογικής δράσης του κρα
ει τα προσχήματα,στο τέλος δεν κρατιέται και τους ε
κεπάξει.
"Οι Φαναριώτες και οι Δεσποτάδες-γράφει ο σύγχρονός

Η Αριστερά πρέπει σαν σήμερα να συσφίξει τις τάξεις της και θέσει το αφίξωμα το νέρο με έναν ανθρώπινο, ειλικρινή αλληλικό τρόπο που να αποτελεί ένα μάνημα προς τον Ελληνικό λαό, ότι οι θυσίες υπάρχουν σε κρίσιμες ώρες δεν πρέπει χαμένη αλλά τιμημένη. Σημαίνει ότι Άνθρωποι που πήραν τα όπλα εναντίον στους τρεις καταστηλές, όποιοι και αν ήταν αυτοί. Να τιμηθούν αυτοί που έδωσαν Επάνω, αλλά και ανάμνημα και συντήρηση τη φλόγα του Πατριωτισμού της Εθνικής Ανεξαρτησίας και της Ελευθερίας. Τους Ανθρώπους που αντιδρούσαν τότε από τα εκτελεστικά αποσπάσματα ή πέθαναν από την πείνα και στην εμπρία γιατί δεν θέλησαν να γίνου χρυσοκυνηγοί, ψιλάλειες και προδότες. Να τους τιμήσουμε και να τους εξάσουμε όποιος και άν είναι. Να τιμήσουμε αυτούς που όχι μόνο σεβασμό τη φωτή των προσώπων, αλλά εκανον πράξη τις αγωνιστικές παρεξάκεις. Άτομο που εθελοντικά και άοπλος πολέμησαν για την όλλα της Ελλάδας και τη ν Ανεξαρτησία του λαού της.

Οι Έλληνες με την εργατικά τους καταγωγή των περασμένων γενεών και των σημερινών παιδιών μας του 21ου δεν πρέπει σήμερα να μην πολεμήσουν την κρίση στη Αλβανία και να νικήσουν και δεν λείπει δυσκολία μεσα στην αντιβολή των Γερμανών και το τέλος με μιάς της κρίσης να μείνουν με σταυρωμένα τα χέρια τους εθνική τάξη η και εθελοντούλοι.

Η Εθνική Αντίσταση στην κατοχή συνεχίζει της Αλβανικής Σάρας. Η κρίση και οι τοπικές αντιδράσεις με πρώτη το κατέβασμα από το Γκρεκο και Σάντε των πάνω του 1941 της βαστήκαν από την αρχή μέχρι μεσα στην ψυχής και πατριωτισμού. Το σφίγμα των πολέμιων και των σπόντων, οπότε τόχαν η πλειοψηφία άρχισε μέσα στη κρίση του Γερμανο-Ρωσικού πολέμου και μόνο από συμπάθειας και συμπαράσταση στους Ρώσους και όχι από πατριωτισμό είναι και ανακατώτη που γελούν, γιατί η κατάσταση μας έγινε στις αρχές πάνω του 1941. Η μάχη στις κρίσης συνεχιζόταν, οι αντιδράσεις κατά των κατοχητών άρχισαν πάσης και οι πολίτες πάνω στην πάνω μεσα σ-που λοιπόν άρχισε η κατάσταση η τέτοια παράδοσιολογία; Αν η επίσημη ζέρωση του ΕΑΜ έγινε το Σεπτέμβρη, αυτό συνέβει γιατί οι αγωνιστές που ο φασισμός του Μεσοβά τους παρέδωσε στους Γερμανούς χρυσοπόδωσε δεμένους, χρειάστηκαν κάποιο χρόνο για να αποδράσουν, να φτάσουν κάπου, να συνέθουν έστω και λίγοι και πατριωτικά να ενεργήσουν. Αν σε αυτό προστεθεί και η προσπάθεια να πιαθούν και τα άλλα κόμματα να συμμετάσχουν στο ΕΑΜ τα επιχειρήματα των σπόντων είναι πολύ ισχυρά και δε

γική ταπείνωση.

Την Εθνική Αντίσταση 1941-44 τη ξηλεύουν όλοι οι λ
οί της Ευρώπης και την τιμούν και μόνο οι κυβερνήσε
ς της πατρίδας μας οι κατοχικές την πολέμησαν και ο
ι μεταπελευθερωτικές όχι μόνο την αρνήθηκαν,αλλά και
την εκδικήθηκαν τιμωρώντας με τις αυστηρότερες ποινε
ς τους αγωνιστές της Αντίστασης.Όλοι οι σύμμαχοι πγέ
νες και αυτός ο Τσιώρτσιλ ακόμα και ο Στρατηγός Αλεξ
άντερ(του Στρατηγείου Μ. Ανατολής)με δηλώσεις και δ
ιακηρύξεις στη Αγγλική Βουλή,στο Αρχηγείο του ΕΛΑΣ,σ
τις ημερήσιες διαταγές,στέλνουν και πλέκουν εγκώμια γι

ι την Ελληνική Εθνική Αντίσταση για την τεράστια προ
σφορά της και μόνο οι ελληνικές κυβερνήσεις υπάκουες
στου Σκόμπυ και τωνΤαγμάτων Ασφαλείας την απαρνήθηκαν.
Χιλιάδες Ελληνες εκτελέστηκαν και πέθαναν απο την
πείνα και το στρατόπεδα,η Εθνική Αντίσταση συνεχίζει
τον πόλεμο που άρχισε κατά των κατακτητών,με νίκες κ
αι καταστροφές που τους προκαλεί καθημερινά γιγαντών
εται,με ολοκαυτώματα της ΕΠΟΝ τουν Υμηττού,της οδού Μ
ετσόνίου,τις εκατόμβες του Χαϊδαριού,του Παύλου Μελ
λά,των Καλαβρύτων,του Διστόμου,της Θεσσαλίας,της Μακ
εδονίας,της Θράκης,της Κρήτης,των Νησιών,του Σκοπευτ
ηρίου,της Καισαριανής,της Κοκκινιάς,του Αγρινίου,του
Τσιγάντε,των αγωνιστών της Ηπείρου,της ΕΣΠΟ και τόσω
ν άλλων ηρώων σε κάθε γωνιά της ελληνικής γής.
Η Δεξιά ορίεται σε όλους τους τόνους οτι το ΕΑΜ-ΕΛ
ΑΣ δεν έκανε τίποτε άλλο απο το να σκοτώνει και να ξ
αναοκοτώνει.Ειπόθηκε πολλές φορές οτι το ΕΑΜ ο,τι έκ
ανε και δεν έκανε δεν ήταν ποτέ κράτος.Δεν ειχε τα ό
ργανα εκείνα και τους μηχανισμούς για να μπορεί να ε
λέγχει και να τιμωρεί τους παραβάτες σαν παράδειγμα
και απόδειξη οτι οχι μόνο δεν δέχετε παρόμιες πράξει
ς άλλα και τις τιμωρεί και μάλιστα αυστηρά.Και όμως
παρ όλα αυτά τα όσα εγκλήματα το βαρύνουν οχι μόνο τ
α αποδοκίμασε,αλλά και εξέφρασε πολλές φορές τη λύπη
του,καίτοι μερικά απο αυτά ήταν αναπόφευκτα.Ενώ η αρ
χουσα τάξη με εκπρόσωπο της πότε τη Δεξιά και πότε τ
ο κέντρο ήταν πάντα κράτος ανεξάρτητα ποιός ασκούσε
για λογαριασμό της την εξουσία:Ο Βενιζέλος ή Μεταξάς.
Ήτα και στην διάρκεια της τριπλής κατοχής αυτή κυβερν
ούσε.Ποιός ανέθεσε στον Τσολάκογλου την πρωθυπουργία
και ποιός έδωσε εντολή στους Ράλλη,Γονατά και Ντερτι
λή να κάνουν τα Τάγματα Ασφαλείας,και στον Ταβουλάρη
να εισηγηθεί Νόμο για τη δημιουργία τους.Η μήπως δεν
γνώριζαν τον ρόλο που αυτα θα έπαιζαν;
Σκοπός των Ταγμάτων Ασφαλείας θα ήταν η παγίωση"τη
ς Νέας Τάξης"την οποία προσπαθούσαν με όλα τα μέσα ν

α επιβάλουν οι αρχές κατοχής και δεν το μπορούσαν. Συνεπώς τα Τάγματα Ασφαλείας θα ήταν όργανα του εχθρού και όποιος θα εντάσσονταν σε αυτά θα ήταν προδότης.

Τα συμφέροντα της άρχουσα τάξη ποτέ δεν κινδυνεύουν απο τον ομοιδεάτη κατακτητή. Μπορεί να ελατωθούν προσωρινά έν μέρει τα ποσοστά των κέρδων και να συρρικνωθούν ελάχιστα τα πλούτη της. Με τον καιρό και όταν απο κοινού υποτάξουν το λαό αυτά θα επανέλθουν οχι μόνο στην αρχική τους θέση αλλά και θα αυξηθούν, αφού αυτοί που θα"τα έπαιρναν όλα"με μιά απο κοινού προσπάθεια θα έχουν ηττηθεί πρώτα και σε συνέχεια εξοντωθεί. Για αυτόν τον ρόλο τα έκαναν τα Τάγματα Ασφαλείας.

Η άρχουσα τάξη όμως απο φύση και θέση στην παραγωγή, την οικονομία και τον κοινωνικό-πολιτικό της Ρόλο πάντα έχει και διατηρεί δεσμούς και σχέσεις με τα κοινωνικό-οικονομικά και πολιτικά κατεστημένα των άλλων χωρών πόσο μάλλον η δική μας με την Αγγλία, που ήταν για πολλές δεκαετίες το μεγάλο αφεντικό στη χώρα μας. Και επειδή όταν διεξάγεται ένας παγκόσμιος πόλεμος που η έκβασή του ειναι ακόμα άγνωστη όταν μάλιστα ο πόλεμος αυτός άρχισε εσωκαπιταλιστικός-ανάμεσα στις Δυτικές δυνάμεις-και με την κήρυξη του πολέμου απο τη Γερμανία ενάντια στη Σοβιετική Ένωση μετατράπηκε σε αντιφασιστικό γιατί πράγματι η Γερμανία που πρώτη άρχισε τον πόλεμο ειχε φασιστικό καθεστώς κάθε άρχουσα τάξη θέλη μετα τη λήξη του πολέμου να ειναι με τους νικητές.

Βέβαια πάντα τους πολέμους τους κήρυταν οι άρχουσες τάξεις και τους διεξήγαγαν οι λαοί για λογαριασμό της. Υπάρχει η θεωρία οτι υπάρχουν δίκαιοι και άδικοι πόλεμοι. Δεν θα μπώ στην ανάλυση αυτής της θεωρίας. Θα αρκεσθώ να πώ πώς κάθε πόλεμος ανεξάρτητα τους λόγους που επικαλείται η άρχουσα τάξη της χώρας που τον κηρύτει σε ένα και μόνο σκοπό αποβλέπει: Να μεγαλώσει η μιά τα πλούτη και το χωράφι της σε βάρος της άλλης. Ετσι μέχρι τον Α!παγκόσμιο πόλεμο η κάθε άρχουσα τάξη κινδύνευε απο μιά άλλη αρχουσα τάξη. Μετά όμως τον Α! παγκ πόλεμο και ειδικά στο Β!παγκ πόλεμο στο παιγνίδι του πολέμου μπήκαν και οι λαοί για να εξασφαλίσουν μεταπολεμικά μιά καλύτερη σε ποιότητα απο την προηγούμενη ζωή. Ετσι λοιπόν, σε συνεργασια με τους εκπροσωπους της αρχουσας τάξης ή και χωρίς αυτούς οι ίδιοι οι λαοί με τους δικούς του εκπροσώπους, όπως στην Ελλάδα μπαίνει μέσω της οργανωμένης πλέον δύναμης στο πολιτικό-κοινωνικό γίγνεσθαί. Θελει ενα μέρος απο τα κέρδη να επενδύονται στην κοινωνία και οχι όλα στη τσέπη της άρχουσας τάξης όπως γίνονταν πρίν τον πόλεμο. Ενα τέτοιο γεγονός ειναι οχι απλώς άσχημο, αλλά

και επικίνδυνο για κάθε αρχουσα τάξη.Και ειναι επικίνδυνο γιατί ο αγώνας της κατα τη διάρκεια του πολέμου κάνει τις διάφορες συμμαχίες έτσι ώστε να πετύχει τρείς(3)βασικούς στόχους.α)να διατηρήσει έστω και σε βάρος του λαού τα προνόμιά της κατα την διάρκεια της κατοχής.β)να βρεθεί στο τέλος του πολέμου με τους νικητές και γ)να αυξήσει τα κέρδη της μετά τον πόλεμο και οχι να χάσει έστω και ένα μικρό μέρος απο τα ήδη υπάρχοντα.Για την εξασφάλιση αυτών των συμφερόντων και την αύξησή τους,δεν δυστάξει να κάνει συμμαχία ακόμα και με τον διάβολο που λέει ο λόγος.

Η Ελληνική Εθνική Αντίσταση,δεν εφάρμοσε μόνο την ελληνική άρχουσα τάξη και τους πολιτικούς εκπροσώπους της,αλλά και την παγκόσμια κοινή γνώμη,με την πρωτάκουστη και απροσμενη έκταση,το αγωνιστικό μεγαλείο,τους άθλους και ανεπανάληπτους πρωτομους:Το κατέβασμα της σβάστικα απ την Ακρόπολη,την ανατίναξη της γέφυρας του Γοργοπόταμου,τη συγκρατήσει μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα ένα συμπαγή παλαϊκό Εθνικό Απελευθερωτικό κίνημα το (ΕΑΜ) και έναν εθελοντικό Εθνικό Λαϊκό Απελευθερωτικό Στρατό τον Θρυλικό (ΕΛΑΣ)και το(ΕΛΑΝ)Εθνικό Λαϊκό Απελευθερωτικό Ναυτικό.Ενα μόνιμο στρατό 50.000 και πλέον χιλιάδες.Ενα στρατό που τον εξόπλισε με όπλα που πήρε απο τους εχθρούς στις 6.000 σχεδόν χιλιάδες μικρές και μεγάλες μάχες που έδωσε με τους τρείς σπειρόφακτους κατακτητές.Ενα στρατό που αποσχολούσε σε μόνιμη καθημερινή βάση(9)και πλέον εμπειροπόλεμες μεραρχίες χωριστά τις Ιταλικές και Βουλγάρικες.Ενα στρατό που στην πιό κρίσιμη φάση της απόβασης στων συμμαχικών στρατιών στη Σικελία με μιά γιγάντια επιχείρηση σε όλοκληρη την Ελλαδική κατόρθωσε να παρασύρει τον άξονα οτι η επικείμενη συμμαχική απόβαση θα γίνει στα Βαλκάνια και οχι στην Σικελία της Ιταλίας.Επιχείρηση για την οποία στις 18.7.43 απέσπασε"οχι μόνο τα ειλικρινή συγχαρητήρια αλλά και ευχαριστήρια του Αρχιστρατήγου των συμμαχικών δυνάμεων Μ.Ανατολής Στρατηγού Σέρ Μαιτλαντ Ουίλσων"Γράφει λοιπόν ο Στρατηγός:"Ελαβα υπο σημείωση μεθ ικανοποιήσεως οτι το ΕΑΜ αγωνίζεται δια τας αρχάς ελευθερίας ώς ορίζει ο χάρτης του Ατλαντικού..."και συνεχίζει:" Ο άξων παρασυρθείς απο τας επιχειρήσεις αυτάς απο ημάς προπαρασκευασθείσε και εκτελεσθείσε μετά μεγάλης ακριβείας απο εσάς υπέθεσε μιάν επίθεσιν εις το Βαλκάνια.Αι ενισχύσεις εις άνδρας και αεροπλάνα,τα οποιά ήσαν διατεθειμένα δια την Ιταλίαν απασχολήθησαν εις τα Βαλκάνια.Η προσοχή τους εστράφει προς την Ελλάδα και μιά μεγάλη Νπομπή πέρασε ανενόχλητη μέσα εις την Μεσόγειο".Υπογραφή:Ουίλσων.

Η ΕΑΜικη Εθνική Αντίσταση εκτός απο τα ένοπλα τμήμ

ατα(ΕΛΑΣ και ΕΛΑΝ) και τις πολιτικές οργανώσεις στις πόλεις και το χωριό είχε και την Ενιαία Πανελλαδική Οργάνωση Νέων,την εξίσου θρυλική(ΕΠΟΝ),που αριθμούσε εκατοντάδες χιλιάδες μέλη και τα καλύτερα παιδιά τ ς στελέχωσαν τις υποδειγματικές πολεμικές δημοιρίες του ΕΛΑΣ και με κυρίαρχο σύνθημα το:ΛΕΦΤΕΡΙΑ ΖΩΗ ΚΑΙ ΦΩΣ ΜΟΡΦΩΣΗ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ,συνέβαλε με τις πολιτιστικής εκδηλώσεις στην ανάπτυξη του πνευματικού και πολιτιστικου επιπέδου.Τρείς ήταν οι βασικοί στοχοι της ΕΠΟΝ α)Εργα:Ανθρωπισμός και αλληλοβοήθεια.β) Απελευθέρωση και γ)διατήρηση του Ελληνισμού μέσω της Μόρφωσης.Με θέατρα,διαλέξεις,ποίηση,δημοτικά τραγούδια,μύθοι και παραμυθια έτσι ώστε να διατηρηθεί ζωντανή η Ελληνική παράδοση.Και όπως η θάλασσα δεν χάνει την αρμυρα της έτσι και η Ελλάδα να μήν χάσει τον Ανθρωπισμό της.

Η Εθνική Αντίσταση δεν ξάφνιασε μόνο με τα κατορθώματα,τους ηρωισμούς και τις θυσιες στα πολεμικά μέτωπα με τις κατακτητές την παγκόσμια κοινή γνώμη και την Ελληνική άρχουσα τάξη.Την ξάφνιασε και με τις μαζικές κινητοποιήσεις του λαού στην πρωτεύουσα και τις άλλες πόλεις της χώρας για την ματαίωση.της πολιτικής επιστράτευσης,την μή κάθοδο των Βουλγάρων στη Θεσσαλονίκη,για το λαϊκά και Φοιτητικά αισσίτια και μιά σειρά άλλες κινητοποιήσεις που απέδειξαν-έπεισαν τους κατακτητές στι αντίπαλο και πολέμιο δεν εχουν μόνο τον ένοπλο λαό(ΕΛΑΣ ΕΛΑΝ και ΕΔΕΣ),αλλά ολόκληρο τον Ελληνικό λαό που θα τους πολεμήσει με νύχια και με δόντια.Το γεγονός αυτό ενώ χαροποίησε και ενερρύνε του κατακτημένου λαούς της Ευρώπης και έβαλε σε σκέψη τους λαού που οι ηγεσίες τους ήθελαν να προσχορωρήσουν στο άξονα που την εποχή εκείνη ακόμα τσαλαπατούσε λαούς και συνειδήσεις οχι μόνο έβαξε σε σκεψή την άρχουσα τάξη αλλά την κατατρόμαξε και τους πολιτικούς εκροσώπους,της Δεξιάς και του κέντρου,αντί να χαρούν και αυτοί με την ηγαία διάθεση του λαού για αγώνα και τις νίκες που αυτός κατήγαγε σε όλα τα μέτωπα του αγώνα όπως χάρηκαν οι κατακτημένοι λαοί της Ευρώπης.Στον ίδιο βαθμό,αν οχι περισσότερο τρομοκρατήθηκε και η Αγγλία του Τσιώρτσιλ.

Οπως η τάξη των εργαζομένων έχει τις δικές της διαστρωματώσεις,έτσι και η άρχουσα ταξη εχει τις δικές της.Καμιά κοινωνική τάξη δεν ειναι συμπαγής.Την εποχή εκείνη η άρχουσα τάξη στην Ελλάδα ειχε τρείς διαστρωματώσεις.Την ολιγάριθμη αλλα ισχυρή ολιγαρχία του πλούτο με κύριο εκπροσωπός την άκρα Δεξιά και συνεπώς κουρο το παλάτι,την μεσαία και μικροαστική με κύριο εκπροσωπο το Κέντρο και στον άλλο πόλο η αριστερά απο 1918 και μετά με εκπρόσωπο της το Κομμουνιστικό κόμμα που στη διάρκεια της μεταξικής δικτατορίας ενα μ

εγάλο μέρος κυρίως το στελεχικό βρίσκονταν στις φυλα
κές και τα Νησιά εξόριστοι.Βεβαια,υπήρχα και μικρότε
ρα κόμματα.Όλα αυτά βέβαια σχηματικά.

Η μεσαία αστική τάξη που στο μεγαλύτερο μέρος της ε
ιχε λόγω της θέσης της στην παραγωγή και ταυτιση των
συμφερόντων της με την Εθνική αγορά διαμορφώνει και
εμφορείται απο βαθύτερη Εθνική συνείδηση σε σχέση μ
ε την ολιγαρχία η οποία διατηρεί οικονομικές και ιδε
ολογικές επαφές με την διεθνή ολιγαρχία.Παρ όλα αυτά
όμως η κομματική της ένταξη δεν ήταν συμπαγής.Ανάλογ
α με τα συμφέροντα και την εσωτερικής διαστρωμάτωση
που κάθε φορά διαμορφώνεται και η κομματική ένταξη.Τ
ο ανώτερο ερωτοτροπούσε με τη Δεξιά.Το ιδιο συνέβαιν
ε και με την μικρομεσαία.Το κατώτερο ερωτοτροπούσε μ
ε την Αριστερα και ειδικά την περίοδο της κατοχής.

Αντί λοιπόν,η ματαίωση της πολιτικής επιστράτευσης
και όλες οι άλλες πολιτικές εκπλώσεις και στρατιωτι
κές επιτυχίες της Εθνικής Αντίστασης να προβληματισε
ι θετικά όσους την εποχή εκείνη μπορούσαν να παίξουν
κάποια ρόλο για την παραπέρα ένταση του αγώνα κατατρ
όμαξαν:Αγγλοι,Δεξιά και οι εκπροσωποι του Κέντρου απ
ο την μεγάλη και μαχητική δύναμη του ΕΑΜ.Αντί λοιπόν,
για καλύτερη και συστηματικότερη οργάνωση του αγώνα
κατέληξαν στο συμπέρασμα οτι το ΕΑΜ έγινε πλέον επικ
ίνδυνος αντίπαλος των παλιών κομμάτων.Αντί για συστη
ματικότερη οργάνωση του αγώνα πήρα πρακτικά μέτρα πρ
οκειμένου να εμποδίσουν την παραπέρα ανάπτυξη του ΕΑ
Μ-ΕΛΑΣ και να χτυπήσουν θανάσιμα την ήδη υπαρτή πολι
τική και ένοπλη δυναμή του.

Ετσι οι Αγγλοι,με κύριο τώρα εκπρόσωπο τον Τσιώρτσ
ιλ,που ήταν προπολεμικά τα μεγάλα αφεντικά στην Ελλά
δα και φιλοδοξούσαν να ξαναπάρουν την ίδια θέση και
μ μεταπολεμικά,μόλις διαπίστωσαν αυτήν ανάπτυξή και
δυναμική της Εθνικής Αντίστασης,γεγονός που κατά την
εκτίμησή τους θα δυσκόλευε την επανάκτηση της ίδιας
θέσης μεταπολεμικά στη χώρα μας,απο τον Αυγουστο του
1943 προετοίμασε την επιχείρηση MANA και η Δεξιά,το
παλάτι και ο,τι άλλο συντιρητικό και 4ο Αυγουστιανό
υπήρχε έκαναν τα Τάγματα\Ασφαλείας και τα ανεξάρτητα
"καπετανάτα"Τσάους-Αντών,Κιτσό-Πματζάκ,Μιχάλαγα,Πουλ
ιο,Δάγκουλα,Βουρλάκη,Παπαδόγκωνα,Κουρκουλάκο,Κολορα
Βίχου,Σκαπέρδα κλπ.Το σχέδιο Μάνα ήταν ένα πλήρες στ
ρατηγικό σχέδιο για τον τρόπο που πρέπει να δράσουν
αυτοί που θα αναλάβουν να το εκτελέσουν.Ειχε σαφήνε
ια ώς προς τον εχθρό,χρόνο δράσης και δύναμη πυρός.

Ετσι λοιπόν,14 μήνες πρίν σε μνημόνιό του προς τον
Αντωνυ Ηντεν:"θα πρέπει το χτύπημα,για να ειναι αποφ
ασιτικό να καταφερθεί κατα του ΕΑΜ στην κατάληλη στι

γμή.Ειναι εξαιρετικά σημαντικό να χτυπήσουμε απροειδοποίητα,χωρίς να προηγηθεί καμιά φανερή κρίση.Αυτός ειναι ο καλύτερος τρόπος να προκαλέσουμε το ΕΑΜ.Η ελληνική κυβέρνηση δεν ξέρει τίποτε γι αυτό το σχέδιο και δεν πρέπει σε καμιά περίπτωση να μάθει τίποτε.Πρέπει να την ενθαρρύνομε να βρίσκεται σε κατάσταση ελπιδοφόρας αναμονής".Φτάνοντας απο τη Μόσχα στο Λονδίνο και έχωντας στο χέρια το λευκό χαρτί έβαλε μπρός το σχέδιο MANA,για βίαιη εξουδετέρωση του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ αναφωνώντας!"Και τώρα μπρός απεριφράστα να τους κονιορτοποιήσουμε".Με βάση το σχέδιο MANA πιέζοντας προς τη σύγκρουση τηλεγραφεί ο Τσιώρτσιλ,προς τον Στρατηγό Ουίλσων:"Πρώτος στόχος σας με απόλυτη πρωτεραιότητα ειναι η Νίκη στην Αθηνα"και όταν οι μάχες έχουν αρχίσει"Οχι ειρήνη χωρίς Νίκη",απαγορεύοντας κάθε συμβιβασμό.Κατόπιν η κατάσταση ειχε πλεκτριστεί και ο Σκόμπυ διέταξε την ελληνική αστυνομία να χτυπήσει τους άοπλους διαδηλωτές στο συλλαλητήριο της 3η Δ/βριου(διαταγή που εφάρμοσε ο Αγ Εβερτ),ακολούθησε το τηλεγραφημα "Μή διστάσεται πάντως να ενεργήτε σαν αν βρήσκεσθε σε κατεχόμενη πόλη που εχει ξεσπάσει τοπική εξέγερση...πρέπει να κρατήσουμε και να κυριαρχίσουμε στην Αθήνα...".

Απο Τσιωρτσιλ προς Πρέσβη Λόυπερ 3η Δ/ριου 1944.

"Δεν ειναι τώρα καιρός για τσαλαβουτήματα στην ελληνική πολιτική ή για φαντασιώσεις,οτι τάχα οι Ελληνες πολιτικοί των διαφόρων απχρώσεων μπορούν να επιρρεάσουν την κατασταση.Δεν πρέπει να ανησυχήτε για τη σύνθεση της Ελληνικής κυβερνήσεως.Αυτην τη στιγμή πρόκειται για ζήτημα ζωής ή θανάτου".

//////////////////// Και ήταν αναπόφευκτα γιατί το ΕΑΜικό κίνημα της Αντίστασης δεν ήταν-έγινε ποτέ κράτος

Το θέμα της Εθνικής Αντίστασης δεν ειναι πολιτικό. Ειναι θέμα Εθνικό και θέμα ιστορικής δικαιοσύνης.

Η ιστορία δεν γράφεται με Νόμους και με ψηφίσματα ή μα ένορκες βεβαιώσεις και βεβαιώσεις των Αστυνομικών αρχών.Η πραγματική ιστορία θα γραφεί απο τους ιστορικούς που θα πάνε στου ματωμένους τόπους για να μελετήσουν επιτόπου ποιοί έδωσαν το αγωνιστικό παρόν στο Εθνικό προσκλητήριο.

..... όγνωροι για την Νεοελληνική ιστορία.Διωγμοί ταπείνωσης και κάθε είδους εξευτελισμού της Ανθρώπινης έννοιας.Διωγμοί απανθρωπιάς και φρίκης.Διωγμοί οχι μόνο εκδίκησης αλλά και βιολογικής εξόντωσης. Εξόντωση που δεν περιορίζονταν στην αναζήτηση και εξόντωση του υποτιθέμενου εγκληματία,αλλά στο εκληρί

σμα όλόκληρης της οικογένειας:αντιόντων και κατιόντων μέχρι τρίτου και τετάρτου βαθμού συγγενειας και εξ α γχιστείας ακόμα σε πολλές περιπτώσεις.

Ενέργειες και πράξεις που προϊδέαζαν οτι το μεταπο λεμικό Ελληνικό κράτος μετά το Δεκέμβρη του 1944,θα πορεύονταν στα ίχνη του φασισμού και θα χρησιμοποιού σε για την εξόντωση των ιδεολογικών και πολιτικών το υ αντιπάλων τις ίδιες μέθοδες που χρησιμοποιούσε ο φ

ασισμός γενικά σε όλες στις κατεχόμενες χώρες:Την Αρ χή της Συλλογικής Ευθύνης.Αρχή που στην απλοελληνική για την μεταδεκεμβριανή περίοδο,την που η δεξιά ήθελ ε να επιβάλει αντι πάσει θυσία την εξουσία της μεταφ ράστηκε"οτι κάθε Έλληνας που πήρε μέρος στην Αντίστα ση με τη συμμετοχή του και μόνο διέπραξε έν γνώση το υ ή οχι έγκλημα εις βάρος της πατρίδας"και οχι μόνο σε βάρος της πατρίδας,αλλά και σε βάρος ατόμων.Και ό πως ειναι φυσικό οι ανθρωποι αυτοί"ζητούν ικανοποίηση δια της εκδικήσεως"Το ίδιο και η πατρίδα απο όσους "δεν αποκρύβουν τα εγκλήματα που διέπραξε το ΕΑΜ-ΕΛ ΑΣ και το ΚΚΕ που ειχε την κύρια ευθύνη για τα εγκλή ματα αυτά:Εθνικά και ατομικά.Συνεπώς όσοι Αντιστασια κοί δεν αποκήρυτων τη συμμετοχή τους στην Αντίσταση ήταν δυνάμει εγκληματίες Εθνικά και ατομικά.

Αυτή η ευρύτατη σε έκταση καταγραφή αντιπάλων που διαμόρφωσε ιδεολογικό-πολιτικά η δεξιά για να εξοντώ σει σαν ιδεολογικούς και πολιτικούς της αντιπάλους ε πέτρεπε στο κράτος της δεξιάς και ειδικά στο παρακρά τος να χαρακτηρίζει-στιγματίζει εγκληματία τον-κάθε Έλληνα που δεν συμφωνούσε ιδεολογικά μαζί της.Αυτή η ιδεολογικό-πολιτική πλατφόρμα κατασκευείς εχθρών σε συνδιασμό με την συλλογική ευθύνη για ιδεολογικό-πολ ιτικά εγκλήματα ενοχοποιούσε ολόκληρο τον λαό και ει δικά το χώρο μέσα στοον οποίο ζεί και κινείται ο ιδε ολογικός εγκληματίας:Οργάνωση,σύλλογος,παρέα,η οικογ ένεια και σε συνέχεια όλοκληρο το Σόι,αντιόντων και κ ατιόντων.

Τον φασισμό και ειδικά τον Χίτλερ με τους συνεργά τες του,τους βόλευε καλύτερα η συλλογική ευθύνη απο την απλή και μονοδιάστατη ευθύνη αυτή καθ εαυτή,όπως ερμηνέυεται η λέξη ουσία και περιεχόμενο απο τη Νομι κή Επιστήμη.Λέει λοιπον η Νομική Επιστήμη:Ευθύνη λέ με και εννοούμε,την υποχρέωση που εχει κάποιος να δώ σει λόγο των πράξεών του.Γεγονός που σημαίνει οτι γι α την κάθε συγκεκριμένη πράξη πρέπει να βρούμε το συ γκεκριμένο άτομο ή άτομα που πράγματι την διέπραξε. Αυτή η συγκεκριμένη πράξη δεν αφαρά κανέναν άλλο-ακό μα και εχει διεπραχθεί απο έγγυο γυναίκα-παρά μόνο κ

αι μόνο αυτόν που τη διέπραξε.

Η παραδοχή της λέξης ευθύνης με αυτήν την έννοια π
ροϋποθέτει οτι πρέπει να αναζητηθεί ο πραγματικός εγ
κληματίας και μόνο αυτός να δικαστεί και να καταδικα
στεί για τις ευθύνες για το συγκεκριμένο έγκλημα και
κανένας άλλος. Η συλλογική ευθύνη και έκ των πρωτέρω
ν ενοχοποίησε των Αντιστασιακών απάλλαξε την εξουσί
α απο το να αναζητεί τον πραγματικό ένοχο και ειδικά
το παρακράτος απο τις ευθύνες διάπραξεις αυθαιρέτων
εγκλημάτων. Η άποψη αυτή παραγνωρίζει την βασική αρχή
του δικαίου: οτι για κάθε πράξη ευθύνεται ένας συγκεκ
ριμένος ή συγκεκριμένοι άνθρωποι και οχι όλοι οσοι π
ηραν μέρος στην Αντίσταση, όπως συλλίβδην ενοχοποίησε
η δεξιά τον κάθε Αντιστασιακό.

Ο λαός νικήθηκε τον Δεκέμβρη στην Αθήνα. Ο ΕΛΑΣ όμω
ς υπήρχε ακόμα. Και ήταν δύσκολο πλέον ο αγώνας για τ
ους Αγγλους να τον πολεμήσουν στα βουνά και έτσι υπό
γράφτηκε η συμφωνία της Βάρκιζας. Δεν ειχε όμως στεγν
ώσει ακόμα το μελάνι απο την υπογραφή της συμφωνίας
και άρχισαν οι διώξεις. Ειδικά οργανωμένα Συνεργεία υ
πέβαλαν εκατοντάδες μηνύσεις κατά γνωστών και αγνώστ
ων με σκοπό και στόχο να τσακιστεί και να ξεχαστή η
ιδέα της Αντίστασης. Οχδόντα (80.000) και πλέον χιλιάδες
ς πολίτες φυλακίστηκαν μέσα σε λίγες μέρες και τριάν
τα (30.000) χιλιάδες εξορίστηκαν στα Νησιά. Σε πολλά απ
τα Νησιά που πήγαν οι εξόριστοι ειχε αλλάξει η πληθυ
σμιακή του σύνθεση. Ηταν περισσότεροι οι εξόριστοι απ
τον ντόπιο πληθυσμό. Στις επαρχίες ειχε εξαπολυθεί λε
υκή τρομοκρατία, μα και στην πρωτεύουσα ακόμα ειχε αρ
χίσει ένας απηνής και άγριος διωγμός κάθε Αντιστασια
κού. Το ξύλο, τα βασανιστήρια και διασυρμός ήταν καθημ
ερινά φαινόμενα. Πάνω απο τρείς (3.000) χιλιάδες δολοφω
νήθηκαν κάτω απο ανεκδιήγητες συνθήκες. Η ύπαιθρος κα
ι οι κωμοπόλεις και αυτές ακόμα οι πρωτεύουσες των Ν
ομών ειχαν αδειάσει απο ΕΑΜίτες και συμπαθούντες. Πολ
λοί εγκατέλειψαν τα σπίτια και όποια άλλη περιουσία
ειχαν και κατέφυγαν στην πρωτεύουσα ή τη Θεσσαλονίκη
για να γλυτώσουν τη ζωή τους. Οι παρακρατικές οργανώσ
εις των Μαγκάνάδων, Σουρλήδων, Βουρλάκιδων, Χίτες Μίτες
και Εδεσίτες σε όλοκληρη τη χώρα ενεξέλεχτοι εσπίτω
ναν τον κόσμο. Πολλοί μήν έχοντας άλλη διέξοδο προκει
μένου να αποφύγουν τη δολοφωνία, τη φυλακή και την εξ
ορία έφυγαν στο βουνό. Ηταν ο μόνος τρόπος που τους ε
ιχε απομένει για να σώσουν τη ζωή τους, έτσι όμως άρχ
ισε το δεύτερο αντάρτικο, που ήταν και ο βασικός στόχ
ος των Αγγλών και της δεξιάς γιατί αυτός ήταν ο μόνο
ς τρόπος να συντρίψει οριστικά τους αγωνιστές της Εθ
νικής Αντίστασης. Γι αυτό και δεν δέχονταν κανένα συμ
βιβασμό και συμφιλίωση που τόσες φορές το ζητησε το

ΕΑΜικό κίνημα και αργότερα η κυβέρνηση του βουνού.
Ειναι γεγονός οτι σε έναν εμφύλιο πόλεμο και οι δυ
ό πλευρές καταφεύγουν και διαπράτουν πράξεις απαράδ
εκτες και καταδικασμένες στη συνείδηση του κάθε Ανθρ
ώπου.Η κυβέρνηση έχοντας στη διάθεσή της όλα τα μέσα
ενημέρωσης προσπάθησε να περάσει στο λαό την άποψη ο
τι τόσο η Εθνική Αντίσταση,(ΕΑΜ.ΕΛΑΣ και ΚΚΕ)άλλο τό
σο και ο Δημοκρατικός Στρατός(Δ.Σ)δεν ήταν τίποτε άλ
λο παρά μια συμμορία Ανθρώπων,που δεν έκαναν τίποτέ
άλλο παρά να σκοτώνουν και να καταστρέφουν εθνικές κ
αι ατομικές περιουσίες και άς ισχυρίζονταν οτι αγωνί
ζονται για ιδανικά και την προκοπή της χώρας.
Για την προσφορά του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ στην υπεράσπιση του
λαού,απελευθέρωση της χώρας και τον συμμαχικό αγώνα
μίλησαν τα πιό επίσημα χείλη.Χείλη που δεν μπορεί να
αμφισβητήσει κανείς,όπως Ο Ρούσβελτ,ο Αϊζενχάουερ,ο
Ντε-Γκώλ και αυτός ο μέγας πολέμιος του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ Τσι
ώρτσιλ και την αναγνώρισε σύσωμη η παγκόσμιο κοινή γ
νώμη.Και όμως η δεξιά όχι μόνο αμφισβήτησε αυτήν την
τεράστια προσφορά,αλλά δεν σύστασε να χακτηρίσει το
ΕΑΜ-ΕΛΑΣ σφαγέα και δολοφόνο του ελληνικού λαού.
Υπάρχουν όμως οι στατιστικές.Στατιστικές επίσημες
που μέχρι σήμερα δεν τις αμφισβήτησε κανείς.Στατιστι
κές που τις συνέταξε το ίδιο το κράτος της δεξιάς.Λέ
νε λοιπόν,οι στατιστικές στι οι Νεκροί του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ
τη χρονική περίοδο 1945-1953,μετακατοχική και εμφυλι
οπολεμική φτάνουν αν δεν ξεπερνούν τους εκατό(100.00
0) χιλιάδες,ενώ οι κυβερνητικοί μόλις υπερβαίνουν τι
ς δέκα(10.000)χιλιάδες.Και να αναρωτιέται κανείς και μ
ε το δικαιό του.Τι ήταν αυτοί οι 100.000,ήταν αντάρτ
ες;Και σκοτώθηκαν στις μάχες;Μα οι αντάρτες στη διάρ
κεια του εμφυλίου πολέμου 1945-49 και στην πιό μεγάλ
η του ακμή δεν ξεπέρασαν ποτέ σε δύναμη τις εικοσι(2
5.000,με τριάντα 30.000)χιλιάδες.Αν σε αυτό προστθεί
και το γεγονός στι ένα μεγάλο μέρος με την υποχώρηση
έφυγε στις χώρες του τότε υπαρκού Σοσιαλισμού,δεν αν
τιποκρίνεται στην πραγματικότητα ο ισχυρισμός στι οι
100.000,χιλιάδες Νεκροί της αριστεράς που δέχονται α
ι στατιστικές δεν ήταν Νεκροί που σκοτώθηκαν σε μάχε
ς,αλλά το μεγαλύτερο μέρος ήταν θύματα φανατισμού κα
ι μισαλλοδοξίας.Ηταν θύματα ενός καλά και έκ των προδ
ιαγεγραμμένου σχεδίου.Ενός καλά οργανωμένου σχεδίου
που στηρίζονταν στη ιδεολογία της ολιγαρχίας του πλ
ούτου με πολιτικό εκπρόσωπο της τη δεξιά.
Η ιδεολογία αυτή,ειναι η ιδεολογία της αναζήτησης
"εχθρών Ελλήνων που καραδοκούν να καταστρέψουν την Ε
λλάδα"και ειχε σαν σκοπό και στόχο την άνευ όρων παρ
άδοση του λαού στους επιγόνους της 4ης Αυγούστου,Σε
αυτούς που απο το 1936(αν και η χώρα και ο λαός απο

το 21 και μετά δεν έβποε χωρίς κάποιο 1936)ελέγχοντα
ς οικονομία,κράτος και παρακράτος.προωθούσαν βοηθούμ
ενοι και απο τους Ναζί ενα εντελώς πρωτότυπο σύστημα
χειραγώγησης και μετέτρεψαν την Ελλάδα σε μιά μεγάλη
έρημο.Ο λαός όμως Αντιστάθηκε και δεν μπορεσαν κατά
τη διάρκεια της κατοχής παρά τη τεράστια βοήθεια που
τους προσέφεραν οι κατακτητές να ολοκληρώσουν το κατ
αστροφικό έργο.Αυτή η ιδεολογική τρομοκρατία οδήγησε
στον εντοπισμό του εσωτερικού εχθρού:Τον Αντιστασιακό
τον ΕΑΜοβούργαρο,τον απάτρη,τον προδότη,το μίασμα κλ
η,και σε συνέχεια στο διχασμό,το πιστοποιητικό κοινω
νικών φρονημάτων,τους τρομονόμους(έκτακτα μέτρα)και
την ανακήρυξη του παρακράτους σε επίσημο κράτος.

Σε αυτό λοιπόν,το παρακράτος ανάθεσαν να υλοποιήσο
υν το σχέδιο εξόντωσης κάθε Ελληνα που μπήκε ή θα έμ
παινε εμπόδιο στα μεταπολεμικά σχεδιά τους.Αυτό το π
αρακράτος με υπόδειξη,στήριξη και συνεργασία παντα α
πο το επίσημο κράτος μουροφόρεσε την Ελλάδα.Βεβαια,κ
αι το επίσημο κράτος δεν υστέρησε στη διάπραξει εγκ
λημάτων.Τα μεγαλύτερα όμως ειναι α):Η απροκάλυπτη κα
ι κυνική παραβίαση της συμφωνίας της Βάρκιζας.Μια συ
μφωνία που άνοιγε το δρόμο στην ομαλότητα β) αντί γι
α κάθαρση του δοσιλογισμού(Τάγματα Ασφαλείας,συνεργά
τες,καταδότες κλπ) και καταδίκη του μετέτρεψε τον δο
σιλογισμό σε βασικο παράγοντα για την επάνδρωση του
κρατικού μηχανισμού και την στελέχωση των παρακρατικ
ών οργανώσεων.Των οργανώσεων που με την έν λευκώ εξο
υσιοδότηση για δράση θα οδήγούσε τη χώρα στον εμφύλι
ο πόλεμο που θα επέτρεπε και στο επίσημο κράτος με τ
ο επιχείρημα της υπεράσπισης του καθεστώτος να ενεργ
οποιήσει τις γνωστές(απο την Μεταξική περίοδο)Επιτρο
πές Ασφαλείας,να ψηφίσει το Ν 509,Νόμος που έθεται ε
κτός Νόμου το ΚΚΕ,το ΕΑΜ και το (ΑΚΕ)Αγροτικό Κόμμα
Ελλάδας και σε συνέχεια τα έκτακτα μέτρα και τη λειτ
ουργία των εκτάκτων στρατοδικείων,έτσι ώστε να νομιμ
οποιήσει τα δικά του εγκλήματα.Και επειδή Επιτροπές
Ασφαλείας και έκτακτα στρατοδικεία δεν μπορούν να λε
ιτουργήσουν,χωρίς καταδότες,συγκρότησε στρατιές κατα
δοτών που θα εξασφάλιζαν την πρώτη ύλη για να λειτου
ργήσουν απρόσκοπτα οι Επιτροπές Ασφαλείας και τα έκτ
ακτα στρατοδικεία.

Στις πόλεις και την ύπαιθρο,επικρατούσε ατμόσφαιρα
ασύδοτης βίας και τρόμου.Ο πρώτος τυχόν καταδότης μπ
ορούσε να μηνύσει μιά φωνή εναντίον ενός προσωπικού ε
χθρού του οτι ειναι"Κουκουές"ή αντάρτης και αμέσως έ
τρεχαν οι χίτες,βενίτες και κάθε είδους φασιστικοειδ
ή,συχνά και τα"όργανα της τάξης"να βοηθήσουν στη σύλ
ληψην τον ξυλοδαρμό,τον βιασμό και το κούρεμα των κορ
ιτσιών.Οι ένοπλες συμμορίες,εξουσιοδοτημένες και εφο

διασμένες με Νοθετικές,εκτελεστικές και δικαστικές ε
ξουσίες ήταν αυτές που αποφάσισαν ποιος θα συλληφθει
ποιός θα ζήσει και ποιος θα πεθάνει και πώς θα πεθάν
ει.Ποιάνου σπίτι θα καεί και τα ζώα θα σκοτωθούν ή θ
α καταασκεθούν,για τις"ανάγκες"της συμμορίας.Αυτοί συ
νεταραν κατά βούληση και το κατηγορητήριο για όσους
τελικά έκριναν οτι έπρεπε να φτάσουν ζωντανοί στα στ
ρατοδικεία.Ποιός προγραμμένος θα πληρώσει λήτρα και
πόσα για να ζήσει λίγον καιρό ακόμα,μέχρις ότου έρθε
ι η επόμενη συμμορία να τον τακτοποιήσει δεόντως.Κατ
ά τον ίδιο τρόπο και με την αυτή περίπου λογική λειτ
ουργούσαν και τα διάφορα"νομιμα"αποσπάσματα όπως αυ
τό του Βαρδουλάκη στο Ν Ημαθίας.Αργότερα δίπλα στις
παρακρατικές συμμορίες προστέθηκαν και τα ΤΕΑ,τα ΜΕΑ
κλπ.

Απο τους ίδιους μηχανισμούς τροφοδοτούνταν και τα
έκτακτα στρατοδικεία,που και αυτά παρ όλο που την πρ
ώτη ύλη την πηγαίναν στη έδρα και δεν την αναζητούσα
ν οι ίδιοι,συνεπώς ειχαν όλο τον καιρό και τα μέσα ν
α δικάσουν και να καταδικάσουν όπου και όταν έπρεπε
σωστά και δίκαια συμμετέχοντας ή υποκύπτοντας στις ε
ντολές των πολιτικο-οικονομικών κύκλων που αποτελούσ
ε και τον σκληρό πυρήνα που καθοδηγούσε την υποτογή
ή την εξόντωση των αγωνιστών της Εθνικής Αντίστασης
μέσω της βίας,της λευκής τρομοκρατίας και του εμφυλί
ου πολέμου έστειλαν εκατοντάδες Ανθρώπους στα εκτελε
στικά αποσπάσματα.

Μέσω τού καταδοτικού και χαφιέδικου μηχανισμού αρκ
τες χιλιάδες αθώοι πολίτες,βρέθηκαν στα κρατητήρια,β
ασανίστηκαν,και σε συνέχεια μέσω των Επιτροπών Ασφαλ
είας,χωρίς δίκη,άντρες,γυναίκες και παιδιά,ακομα και
Μάνες με τα νήπια οδηγήθηκαν στα στα Ξερονήσια-στρατ
όπεδα,αυτό το σύγχρονο στίγμα,όπου εκατοντάδες αθώοι
Ανθρωποι βρήκαν σικρτό θάνατο.Αρκετοί απο τους συλλη
φθέντες κάτω απ τα απάνθρωπα βασανιστήρια και τις πο
λλαπλές ποτοπές ταπεινώσεις αποκήρυξαν τον εαυτό του
ς.Γιατί τί άλλο ειναι η δήλωση μετανοίας,αν δεν ειναι
αποκήρυξη του εαυτό σου όταν αποκηρύσει τις ιδέες,το
Εγώ και τα πιστεύω σου;Με τη συμπεριφορά τους καταρά
κωναν την πθική υπάτοαση του Ανθρώπου οι υπάνθρωποι.

Η δεξιά τα κατάφερε αμέσως μετά την Απελευθέρωση,τ
α κατάφερε με μιά γιγαντιαία δυσφημιστική εκστρατεία
να πείσει τον συντηρητικό κόσμο,ακόμα και ορισμένα λ
αϊκά στρώματα,οτι η Εθνική Αντίσταση ήταν στην ουσί
α μιά ανελέητη εξόντωση των"αντιφρονούντων".
//////////////////// Παράδειγμα Νεκροταφείου Βέροιας

Η εκστρατεία αυτή πήρε διαστάσεις κοινωνικού προβλ
ήματος,καθώς σκοπό και στόχο ειχε την εσαγορά συνειδ
ήσεων και τον προσηλυτισμό.Μιά εκστρατεία καλυμένη Ν

αμοθετικά και Αστυνομική απλώχειρη χορήγηση προνομίων και κοινωνικών πλεονεκτημάτων στην μιά πλευρά και με έναν αφάνταστα ασφυκτικό κλειδί-αποκλεισμό στην άλλη, κατασκεύασε τεχνητά έναν νέο απάνθρωπο διχασμό προσαρμοσμένο να οδηγήσει τη χώρα στον εμφύλιο πόλεμο.

Για να δώσει τα προσδωκόμενα αποτελέσματα η δυσφημιστική εκστρατεία και να φανεί στη πράγματι η Εθνική Αντίσταση "εξοντώνει αντιφρονούντες", πρώτοι στην απονομή προνομίων ήταν οι συγγενείς-πραγματικών ή φαντασιακών-"φονευθέντων υπο των ΕΑΜο-κομμουνιστών"! Ενα τέτοια προνόμιο-πιστοποιητικό άνοιγε διάπλατα τις πόρτες για διορισμό, εισαγωγή στα Πανεπιστήμια, τις στρατιωτικές και αστυνομικές σχολές, χορήγηση συντάξεων, τραπεζικά δάνεια, προαγωγές, τιμωρία στα δικαστήρια κ

λπ. Δεν αρκούσαν φαίνεται αυτά για να δηλητηριάσουν όσο ήθελαν το κλίμα. Για να ολοκληρώσουν το διχασμό ίδρυσαν σε κάθε πόλη και "σωματεία θυμάτων αγρίως σφαγιασθέντων απο τους ΕΑΜοκομμουνιστές" συντηρούμενα απο τα μυστικά κονδύλια-σχέδιο Μάρσαλ-του κράτους. Στα "σωματεία" αυτά έβρισκαν καταφύγιο όλα τα αποβράσματα του κοινωνικού βυθού, μεταξύ των οποίων και οι αργότερα δολοφόνοι του Λαμπράκη και όλοι οι "ακραιφνείς" εθνικόφρονες που οδήγησαν τη χώρα στην χούντα των συνταγματαρχών την 21η Απριλίου 1967, τον Αττίλα και τη διχοτόμηση της Κύπρου.

Την περίοδο εκείνη δεν υπήρχε πιό επικερδής επιχείρηση απο τα "σωματεία θυμάτων". Ετσι αυτή η τόσο επικερδής "αξιοποίηση του θανάτου" έδωσε την ευκαιρία να πλαστογραφώντας να πολιτογραφηθούν σαν "αθώα θύματα" όχι μόνο οι σκοτωμένοι σε μάχες (αυτοί είχαν ανακηρυχθεί και σε ήρωες στα "σωματεία αυτά) ταγματασφαλίτες, οι κουκουλοφόροι, καταδότες, βασανιστές, διερμενείς κλπ, αλλά και σκοτωμένοι απο αδέσποτες σφαίρες, ακόμα και νεκροί απο φυσικό θάνατο μέσω της πλαστογραφίας. Δεν σαν "θύματα του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ" γίνονταν δεκτά μέσω αντιπαροχής και απειλές για ακόμα χειρότερες συνέπειες οι σκοτωμένοι απο τους ταγματασφαλίτες και όποια άλλη παρακρατική οργάνωση.

Ακραία-αλλά όχι μοναδική-περίπτωση ολοκληρωμένης αντιστροφής της πραγματικότητας, που δείχνει πόσο δηλητηριασμένη ήταν η ατμόσφαιρα την εποχή εκείνη απο το καλλιεργημένο μίσος, φόβο και εμπορευματοποίηση του θανάτου ακόμα και αυτών που οι ίδιοι προκάλεσαν είναι η παρακάτω αυθεντική περίπτωση:

Στη Βέροια στην οδό Βερμίου την περίοδο εκείνη ζούσε μια εξαμελής οικογένεια. Οι δυό γονείς και τα τέσσερα (4) κορίτσα. Το μεγαλύτερο απο αυτά γύρω στα 12 ή 1

3 χρονων.Ο πατέρας πρίν απο τον Αλβανικό πόλεμο ήταν αγωγιάτης.Ο ίδιος πρίν φύγει στον πόλεμο παρέδωσε στην επιτροπή επίταξης για τις ανάγκες του πολέμου τα 3 ή 4 μουλάρια που είχε.Μετά τον πολεμο μιά και δεν ειχε πιά τα ζώα έκανε τον μικροζωέμπορο.Γυριζε στα χωριά αγόραζε και πουλούσε κυρίως μικρά ζώα.Οι υπάνθρωποι του Πουλιου σαν ζωοέμπορο τον έβαλαν στο μάτι. Σε μιά του περιοδία στα καμπορώρια της Ημαθίας,τον συνέλαβαν με την κατηγορία οτι τη δουλειά αυτή την κάνει για λογαριασμό του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ,και αφού του πήραν ό,τι ειχε και δεν ειχε τον δολοφόνησαν κοντά στο χωριό καμποχώρι Ημαθίας.

Στο Ν Ημαθίας εκτός απο το ΕΑΜ-ΕΛΑΣ δεν υπήρχε άλλη αντιστασιακή οργάνωση.Μιά προσπάθεια που έγινε απο την ΠΑΟ,αφού σαν στόχο ειχε να πολεμήσει την ίδια την Αντίσταση δεν καρποφόρησε.Σαν αντιστάθμισμα της Εθνικής Αντίστασης έφεραν στο Νομό Ημαθίας με έδρα την Κρύα Βρύση και το Αγγελοχώρι και αργότερα στην πρωτεύουσα του Νομού τη Βέροια και εγκαταστάθηκε στο Στ!Δοτικό Σχολείο,τον"περίφημο"συνταγματάρχη Πούλιο.Ο Πούλιος ήταν ο μόνος απ τους υπάνθρωπους που υπέχρεώθηκε η δεξιά να καταδικάσει σε θάνατο και να εκτελέσουν σαν δοσίλογο.Αμέσως μετά τον ερχομό του άρχισε τις συλλήψεις,τις απειλές και τα βασανιστήρια.Ηταν επόμενο οι Αντιστασιακές οργανώσεις να αντιδράσουν και να θέλουν να αποδεκατίσουν τη δυναμή του και να τον υποχρεώσουν να φύγει απο την πόλη.Για το σκοπό αυτό οργάνωσαν ένα κτύπημα...../////////// Σε ένα βράδυ στη πόλη της Βέροιας δολοφόνησε γύρω στα 100 και πλέον άτομα και έκαψαν αρκετά σπίτια.Αν δεν παρενέβαιναν οι γερμανοί θα ολοκλήρωναν ένα έγκλημα που ο αριθμός των θυμάτων θα αριθμούσε πολλές εκατοντάδες ...../////////////////// Οι Ανθρωποι που τον έφεραν στην πόλη διαβεβαίωσαν την οικογένεια οτι το προηγούμενο βράδυ τον συνόδευαν οι πουλικοί και τις πρώτες πρωϊνες ώρες πηγαίνοντας για τα χωράφια τον βρήκαν νεκρό.Οι συγκενείς,γνωστοί και φίλοι,όλοι στη συνοικία,και γενικότερα στη πόλη ήξεραν οτι τον Ανθρωπο αυτό τον σκότωσαν οι Πουλικοί.Και όμως εκμεταλλευόμενοι τη δυστυχία της γυναίκας και την ορφάνια,με την υπόσχεση οτι θα της δώσουν σύνταξη και θα τακτοποιήσουν τα ορφανά κορίτσα την χαροκαμένη αυτή γυναίκα την υποχρέωσαν να λέει στο εξής οτι τον άνδρα της δεν τον σκότωσαν οι Πουλικοί άλλά οι αντάρτες.Μαλιστα όταν ο λαός της πολης έκανε διαδηλώσεις για τις συλλήψεις,τα βασανιστήρια και τις νέες δολοφονίες συμμετείχε σε αντιδιαδηλώσεις σαν θύμα-παθόν απο τους αντάρτες.

Στα μέσα του Φευρουαρίου 1946,ο ΟΗΕ έστηλε ένα κλι

μάκειο του ΟΗΕ ήρθε στην Ελλάδα για να εποπτεύσει τη
ν διεξαγωγή των εκλογών που είχαν προκηρυχθεί για τι
ς 31.3.46.//// Νεκροταφεία Βεροίας:Εκατόμβες του Πε
ριστερίου όπου"βρέθηκαν"κατακρεουργημένα χιλιάδες πτώ
ματα,θύματα δηθεν του ΕΛΑΣ,που όμως θάφτηκαν εκει σκ
όπιμα μεταφερόμενα απο τα νεκροταφεία και τα νεκροτο
μεία//////////////////////////Η Ελλάδα μπήκε στην ε
ποχή των δύο στρατοπέδων,στην εποχή του άσπρου μαυρ
ου,την ίδια ώρα που η Ευρώπη ακολουθούσε μιά πορεία
συμφιλίωσης και ανάπτυξης.Ηταν η αρχή του τέλους για
το ΕΑΜ και η αρχή για την πιό τραγική περίοδο της Νε
οελληνικής ιστορίας//////////////////////////
Οταν όμως είδε στι την ΘΑΝΑΤΟ του δολοφονηθέντος Μελ
τσιανα Αριστείδη και βιοπραγία Παπαλίδη
εξαπατώπσαν-χρησιμοποίησαν θέλοντας να αποκαταστήσε
ι την μνήμη του αντρα της,τους γύρισε την πλάτη λέγο
ντας και πάλι την αλήθεια.Βεβαια,την απείλησαν.Στο μ
εταξύ όμως είχε ξαναπαντρευτεί και δεν τους είχε πλέ
ον ανάγκη.Στην ίδια συνοικία και στην οδό Αγίου Αντω
νίου ζούσε η οικογένεια Μέσκα.Η οικογένεια αυτη πήρε
μέρος στην Εθνική Αντίσταση και επειδή δεν"μετανόησε
"για τη συμμετοχή της κούρεψαν την μικρή τους κόρη.
Χατζής Κορνελία Καραγιώργου την έβαλαν να τον//////

Δυό ειναι τα βασικά επιχειρήματα που προβάλουν οι
αρνητές και αντίπαλοι της Εθνικής Αντίστασης.Το πρώ
το ειναι στι το ΕΑΜ-ΕΛΑΣ δεν πολέμησε κατά των κατα
κτητών,αλλά μόνο κατά των"εθνικοφρόνων ελλήνων!!(οι
οποίοι ήταν ταγμένοι για την πραγματική αντίσταση κα
τά του πραγματικού εχθρού"που δεν ήταν άλλοι απο του
ς κομμουνιστές)Και το δεύτερο στι ο"μονοπωλιακός"χαρ
ακτήρας του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ στο οποίο δεσπόζουσα και κυρία
ρχη θέση ειχε το ΚΚΕ και οι"μελοντικές"βλέψεις της Α
ριστεράς μετά την Απελευθέρωση,ενώ ειναι παγκοίνως γ
νωστό στι ο το Λονδίνο,ο βασιλιάς,η Δεξιά και το Κέν
τρο ειχαν για την μεταπολεμική Ελλάδα προ πολλού αποφ
ασίσει για τον τρόπο που θα δράσουν ενάντια στο ΕΑΜ-
ΕΛΑΣ.

Πέρα σε αυτά τα δυό επιχειρήματα υπάρχει και άλλο
ένα αυτό που διατύπωσε ο κ Αβέρωφ,Υπουργός αμύνης στ
η Βουλή στις 4.4.78.Λέει επί λέξη η δήλωση του κ Αβέρ
ωφ στι"Ποτέ δεν θα αναγνωρίσει το ΕΑΜ-ΕΛΑΣ σαν Εθνική
Αντίσταση"και αιτιολόγησε την άρνηση με σκεπτικό στι
"Το ΕΑΜ-ΕΛΑΣ πράγματι ξεκίνησε για εθνικ αγώνα,όμως
με δυό σκοπους.Ο ένας να χτυπηθούν τα στρατεύματα κα
τοχής,γιατί εμάχετο η Σοβιετική Ενωση,κι ο άλλος η κ
ατάληψη της εξουσίας,όταν θα άλλαζαν οσι συνθήκες κα
ι που δενθα ειχε πλέον ανάγκη βοηθείας η Σοβιετική Ε
νωση,πράγμα τσου συνετέλεσε στη χαλάρωση της πολεμικ

ής του δραστηριότητας".Όταν η αλήθεια βοά και ο ιδεολογικός αντίπαλος θέλει να την αμφισβητήσει επικαλείται απλώς επιχειρήματα ανεξάρτητα αν αυτά ανταποκρίνονται στην αλήθεια όπως αυτά του κ Αβέρωφ.Τα γεγονότα όμως έχουν τη δική τους λογική και η αλήθεια είναι μία και μόνη.Είπε ο κ Αβέρωφ:"Ξεκίνησε Εθνικό αγώνα"και"χαλάρωσε τον αγώνα,όταν πλέον δεν είχε ανάγκη η Σοβιετική Ενωση"Και ότι στην ΕΑΜική Αντίσταση το επάνω χέρι το είχε πάντα το Κομμουνιστικό Κόμμα.

Και βέβαια το ΚΚΕ είχε για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα το επάνω χέρι,αφού αυτό ήταν ο πρωτεργάτης της Εθνικής Αντίστασης.Το ΚΚΕ κάλεσε το λαό να πυκνώσει τις γραμμές της Αντίστασης.Με πρωτοβουλία του ΚΚΕ έγινε το ΕΑΜ και σε συνέχεια ο Θρυλικός ΕΛΑΣ και οι ΕΠΟΝ,που αποτελούσαν τον βασικό κορμό της Αντίστασης.

Όπως όλα τα άλλα επιχειρήματα είναι κατασκευασμένα ευρύματα και λάσπη που έριξε και εξακολουθεί να ρίχνει η Δεξιά στην Εθνική Αντίσταση στην προσπάθειά της να βρεί δικαιολογητικά για να καθησυχάσει την συνείδησή της για την δική της απουσία,μα και τη συνεργασία με τον εχθρό,έτσι και αυτό το επιχείρημα δεν παίρνει υπόψη του τα πραγματικά γεγονότα.Και τα γεγονότα λένε που το ΕΑΜ,υπήρξε ένα μεγάλο λαϊκό κίνημα,κάτι που το ΚΚΕ πάντα το επεδίωκε αλλά ποτέ δεν μπόρεσε να το πετύχει και αυτό γιατί ο Λαϊκός-μαζικός χαρακτήρας του ΕΑΜικού κινήματος είχε τον αντίκτυπο στο ίδιο το ΚΚΕ.Το ΚΚΕ δεν ήταν πιά η παλιά κλειστή μικρή ομάδα Σταλινικών στελεχών.Εγινε ένα λαϊκό κόμμα και συνεπώς πιό δημοκρατικό,προκειμένου να εκφράσει αυτό το ευρύτατο Λαϊκο κίνημα.Αυτό δεν θέλησαν ή δεν μπόρεσαν να δούν ή αποδίδουν στο ΚΚΕ ακόμα τις ιδιότητες που τούς βολεύει.Για τους ίδιους λόγους ξεχνούν οτι το ΕΑΜ ήταν ένα Δημοκρατικό κίνημα που πάλευε για έναν καλύτερο μεταπολεμικό κόσμο,αλλά ποτέ δεν είχε κατα νού τη δικτατορία του προλεταριάτου,πολύ περισσότερο τη δικτατορία ενός κόμματος.Ακόμα δεν θέλουν να παραδεχθούν οτι οι Βρετανοί τότε θεωρούσαν την Ελλάδα Βρετανικό προτεκτοράτο και το Βρετανό Πρεσβευτή ύπατο αρμοστή.Δεν θέλησαν να παραδεχθούν οτι η Ελλάδα,ενώ ήταν μιά σύμμαχη απελευθερωμένη χώρα,μπήκε κάτω απο τη Βρετανική επικυριαρχία όπως ακριβώς μπήκε και η πτπημένη Γερμανία με τους τέσσερους(4)ύπατους αρμοστές.

Απο τα απομνημονεύματα του Τιωρτοιλ"ο Β! παγκόσμιος πόλεμος"τόμος Β!σελ 568-608-"Η Βρετανική επέμβαση στην Ελλάδα":

Η αντιπάθεια και η εχθρότητα της Αγγλικής κυβέρνησης προς το ΕΑΜ-ΕΛΑΣ είχε εκδηλωθεί απο την εμφάνιση

και την άνδρωση του μέσα στον Ελληνικό λαό. Αντιπάθει
α που την εξεφράζε με κάθε τρόπο η λεγόμενη συμμαχική
αποστολή πάνω στα βουνά που παίζονταν η τύχη και το
μέλλον της πατρίδας μας. Επιβεβαίωση αυτού του γεγονό
τος είναι το παρακάτω απόσπασμα αναφοράς αυστηρά εμπ
ιστευτικής, προς το στρατηγείο της Μ. Ανατολής του Αγγ
λου Ταξιάρχου Εντυ και σε αντίθεση προς το υπο ημερο
μηνία 22.6.43 μήνυμα τσου Αρχιστρατήγου Μ. Ανατολής.
" Χ-12 Αύγουστος 1943. Αυστηρά εμπιστευτικό. 85-4 Α Σ.

.....

Συμφωνα με την τελευταία εμπιστευτική σας διαταγή
, έδωσα οδηγίες στους Αγγλους και Ελληνες πρακτορές μ
ας που εργάζονται κάτω απο τις διαταγές μου, να υπονο
μεύουν τα έργα του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ και να έρχοονται σε επαφ
ή με αντιπροσώπους της κυβερνήσεως δηλαδή με ανώτερο
υς Αξ/κούς, αστυνομικούς κλπ με σκοπό να τους ενοφην
ωσουν την ιδέα, στι εχουν το καθήκον και το δικαίωμα, ν
α καταγγελλουν τους αρχηγούς του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ στις αρχές
κατοχής και να βοηθούν στη σύλληψη των πρακτόρων του
ς, ώστε όταν έρθη η στιγμή, οι οργανώσεις αυτές, να μην
μπορούν να βλάψουν τα Αγγλικά συμφέροντα. Με βάση αυτ
ην της εντολή καταγγέλθηκαν στο συνταγματάρχη Ντερτι
λη και στον υπουργό Ταβουλάρη, πολλά ενεργά πρόσωπα τ
ου ΕΑΜ-ΕΛΑΣ, που βρίσκονται τώρα στα χέρια των Γερμαν
ων". Υπογραφή: Ταξίαρχος Εντυ.

Στην Ελλάδα μεταπελευθερωτικά και σε σχέση με τον
εμφύλιο πόλεμο εφαρμόστηκε κατά γράμμα τα αντικομμου
νιστικά πιστεύω του Τσιώρτσιλ σε συνδιασμό με τα Εγγ
λέζικα συμφέροντα. "Η πολιτική μας ειναι αδιάλακτη εχ
θρότητα προς τους κομμουνιστές, όποια τακτική κι αν
ακολουθούν" για αυτό και μετά τη Βάρκιζα άφησαν ασύδο
τη τη Δεξιά, και με τη δική της καθοδήγηση και εξοπλι
σμό οδήγησε τη χώρα στο μή επιστρέψιμο πλέον σημείο
με την ασύδοτη, ανεξέλεγκτη βία και λευκή τρομοκρατία
που εξαπόλυσε. Το μέγεθος και η ένταση της βίας και τ
ης τρομοκρατίας που εξαπέλυσε η Δεξια βοηθούμενη απο
τους Αγγλους δεν ειχε προηγούμενο. Εχει όμως εξήγηση.
και η εξήγηση ειναι στι η μάχη για την επιβολή και ε
δραίωση της εξουσίας ειναι η πιό σκληρή και απάνθρωπη
Οταν μάλιστα συμβαίνει να μην υπάρχει και λαϊκή βάση
-ειναι δοτή-γίνεται ακόμα πιό σκληρή και γίνεται πιό
σκληρή και απάνθρωπη γιατί εκτός απο την ικανοποίηση
των φιλοδοξιών για την εξουσία υπάρχει και η υποχρέω
ση της ανταπόδοσης του αντιτίμου σε αυτόν που τους έδ
ωσε τα μέσα για να την καταλάβει.

Την απάντηση στα "βαρύγδουπα" επιχείρημα την δείνει
ο ίδιος ο εχθρός κατακτητής και πλειάδα πρωτοκλασάτω
ν συμμαχικών παραγόντων, όπως Πρέσβεις, στρατηγοί. Ανθρ
ωποι που διεύθυναν τον Β' παγκόσμιο πόλεμο και άλλοι

παράγοντες,αλλά και Ελλήνες.Οι ίδιοι οι Γερμανοί στα επίσημα αρχεία του παραδέχεται πώς εννέα(9)επίλεκτες μεραρχίες του χίτλερ(χωριστά οι Ιταλοί και Βούλγαροι)ήταν καθηλωμένες στην κατεχόμενη Ελλάδα για να αντι κρούση την πολεμική δραστηριότητα του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ.

Οι 14 εκθέσεις που είδαν μέχρι τώρα το φώς της δημ οσιότητας και αναφέρονται απο τον Απρίλιο του 1943, ως τον Αυγουστο του 44,μιλάνε ολονένα για"αδιάκοπες επιθέσεις(των ανταρτών)εναντίον οδικών και σιδηροδρο μικών αρτηριών...εντυπωσιακά σαμποτάζ ανατινάξεις,δρ άμων,σιδηροτροχιών...και αμαξοστοιχειών με πολεμοφόδ ια...επιθέσεις κατα εμπροσθοφυλάκων και φάλαγγών σε πορεία...που δημιουργούν κινδύνους για τον ανεφοδιασμό των δυνάμεών μας στην Νότια Ελλάδα για τις μεταφο ρές και μετακινήσεις των στρατευμάτων μας".

Και ο Στρατάρχης Ουίλσων σε μηνυμά του προς τον Ελ ληνικό λαό είπε:"Οι Γερμανοί φεύγουν απ την Ελλάδα κ αι οι πρωϊκοί Ελληνες αντάρτες,μέρα και νύχτα παρενο χλούν την υποχώρησίν των.Η γενναία συμβολή των Ελλήνω ν ανταρτών στην υπόθεση της Ελλάδος και των συμμάχων δεν θα λησμονηθεί ποτέ".

Στις 22.6.1943,ο Ταξίαρχος Εντυ,τότε αρχηγός της σ

υμμαχικής αποστολής στην Ελλάδα κοινωποιεί μήνημα στ η ηγεσία του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ:"Αρχιστράτηγος Μ Ανατολής έλαβ ε υποσημείωση μεθ ικανοποιήσεως οτι το ΕΑΜ αγωνίζετα ι δια τας αρχάς ελευθερίας ώς ριζει ο χάρτης Ατλαντι κού και ειναι έν γνώση λαμπρών καταρθωμάτων μαχητικ ής αντιστάσεως του ΕΛΑΣ εναντίων εισβολέων.Αρχιστράτ ηγος Μ.Ανατολής παρακολουθεί Ελλάδα,με μεγίστην προσ οχήν και θεωρεί Ελληνες αντάρτες ώς μέρος δυνάμεως υ πό τας διαταγάς μου".

Ο ίδιος Ταξίαρχος Εντυ κοινωποίησε τις πιό κάτων δ ιαταγές του στρατηγού Σερ Μαίτλαντ Ουίλσων στο Γενικ ό Στρατηγείο του ΕΛΑΣ στο Περίστι της Πίνδου:"Επιθυ μώ να μεταβιβάσω είς όλους τους βαθμούς του αντάρτικ ου στρατού της Ελλάδος τα ειλικρινά μου ευχαριστήρια και συγχαρητήρια δια τας προσφάτους μεγάλας επιτυχία ς είς ολόκληρον την Ελλάδα.Αι επιχειρήσεις των εκείν αι επιμελώς προπαρασκευασθείσαι απο ήμας και εκτελεσ θείσαι μετά μεγάλης ακριβίας απο σάς συνέβαλον είς τ ας επιτυχίας των συμμάχικων στρατιών επί της Σικελία ς.Ο άξων παρασυρθείς υπέθεσεν μίαν επίθεσιν είς τα Β αλκάνια.Αι ενισχύσεις είς ανδρας και αεροπλάνα,τα οπ οία ήσαν διατεθειμένα δια την Ιταλίαν απασχολήθησαν είς τα Βαλκάνια.Η προσοχή τους εστράφη προς την Ελλά δα και μία μεγάλη υποπομπή επέρασε ανενοχλητη μέσα ε ις την Μεσόγειον.

Παραδέχομαι οτι αι επιχειρήσεις των αντιρτών δεν ή σαν ακίνδυνοι και ο άμοχος πληθυσμός υπόφερε πολύ. Παρακαλώ διαβιβάσατε είς εκείνους και είς τον πληθυσμό της Ελλάδος την εκτίμησίν μου δια την αφοσίωσίν των είς τους συνεργάτας αυτών. Ο πόλεμος βαθμιαίως βαίνει προς το βέβαιον τέλος του. Το τέλος θα ειναι ή άνευ όρων παράδοσις του άξονος.

Απαιτώ συνεχή εμπιστοσύνη και απόλυτον αφοσίωσιν είς τους στρατιωτικούς αρχηγούς των συμμαχικών στρατιών της Μεσογείου, μια των οποίων το αντάρτικο σώμα της Ελλάδας. Εύγε εις τους αντάρτας". Υπογραφή: Ουίλσων 18.7.1943.

Ο Στρατηγός Αλεξάντερ, μέσω του Ταξιάρχου Μπένφιλ πρόσφερε στο σπίτι του Προέδρου της ΠΕΕΑ Αλ Σβώλου στα Αγραφα στο Στέφανο Σαράφη Αρχηγό του ΕΛΑΣ μια διόπετρα μεγάλης έντασης με πλάκα που ειχε γραμμένα τα λόγια: "Δια τον συνταγματάρχην Στ Σαράφην πιστον σύμμαχον της Μ Βρετανίας και στενόν συνεργάτην μου είς τον κοινόν αγώνα την απελευθέρωσιν όλων των λαών". Η Ρ Αλεξάντερ Τζενεραλ.

Το Αρχηγείο της Στρατιωτικής συμμαχικής αποστολής δια του (Μ Κ 126) 21.4.44 εγγράφου διεβίβαζε το ακόλουθο τηλεγράφημα του στρατηγού Σκόμπυ δια τον στρατηγόν Στ Σαράφη: "παρακαλώ δεχθήτε τα πλέον εγκάρδια συγχαρητήριά μου επί τώ προβιβασμώ σας είς τον βαθμόν του Υποστρατήγου. Ειμαι πολύ ευτυχής οτι αι υπηρεσίες σας εναντίον του κοινού εχθρού έτυχων αυτής της αναγνωρίσεως".

Και επειδή έκτος απο τους εχθρούς και συμμαχικούς παράγοντες δηλώσεις σε σχέση με την συμβολή του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ στην Απελευθέρωση της χώρας και του συμμαχικού αγώνα έκαναν και Ελληνες παράγοντες όπως ο Πρωθυπουργός τότε Γ. Παπανδρέου, ο κύριος Π. Κανελόπουλος σαν εκπρόσωπος της κυβέρνησης Εθνικής Ενότητας.

Τον Απρίλη του 1943 ο κ Γ. Παπανδρέου δήλωνε: "Θεωρούμε άξιους ευγνωμοσύνης όλους του αγωνιστάς της Ελευθερίας και το μέγα πλήθος των ανοργανώτων και ανωνύμων ηρώων και μαρτύρων και τις Εθνικές μας Οργανώσεις ΕΑΜ-ΕΛΑΣ, ΕΔΕΣ καθώς και όλας τας άλλας". Και στις 3.12.44: "Επαλαίσαται κατα την περίοδο της Εθνικής Αντίστάσεως εναντίον των κατακτητών και προσθέσατε ενδόξους τίτλους είς την ιστορίαν των Εθνικών μας αγώνων κατα το στάδιο της δουλείας, η φωνή της οργανώσεως ήτο συγχρόνως και η φωνή της Πατρίδος και οφείλετε να υπακούτε". Και ο κ Κανελόπουλος εξαίροντας την αυτοθυσία των ηρώων του ΕΛΛΑΣ, έλεγε: "Κλίνουμε το γόνυ μπρός τους νωπούς τάφους. Οι ανδρες του ΕΛΑΣ έδοσαν τη ζωή τους στα ιδανικά της λευτεριάς και της πίστης προς το καθήκον, αντιμετώπισαν νικηφόρα και συνέτριψαν τα στ

ίφη και τις μηχανοκίνητες δυνάμεις των Ούνων. Εκτελούμε καθήκον ευγνωμοσύνης για σας θυσιασθέντα παιδιά του Λαού. Η θυσία τους αποτελεί περιφανές παράδειγμα για τις νέες γενιές, για την εξασφάλιση της λευτεριάς και της νέας κοινωνίας, μέσα στους κόλπους της οποίας, όλοι θα βρούμε καλύτερη ζωή". Και στην 1.10.44 στην Τρίπολη: "Καταρώμαι τόσον Εγώ, όσον και η κυβέρνησις του εξωτερικού, κάθε έναν ο οποίος προσέφερε τας δυνάμεις του εις τας χιτλερικάς ομάδας, αι οποίαι τόσας κατ αστροφάς επεσώρευσαν εις τον δυστυχο τούτον τόπο... Και αφού εξάρει την "συμβολή του ΕΛΑΣ στο έργο της απελευθέρωσης"... λέει "πως θα αποτελέσει τον πυρήνα του ιδρυθησομένου Ελληνικού Στρατού". Για να συνεχίσει με τα: "Είμαι ευτυχής που μπορώ να δηλώσω οτι, με την βοήθεια του στρατού του ΕΛΑΣ και με την αδύνατη καταν όηση που επέδειξαν οι ηγέτες του, εις τας εντολάς μου, εκπληρώθηκε το χρέος της ειρηνεύσεως της Πελοποννήσου κατά τρόπον που έσωσε την Τρίπολη, το Ναύπλιο και την Κόρινθο απο τον κίνδυνο πλήρους καταστροφής.

Βρήκα την Τρίπολη πολιορκημένη και εντός της πόλεως τον Παπαδόγκωνα με 2.000 άνδρες, με 24 πεδινά πυροβόλα, που τα ειχαν αφήσει την τελευταία στιγμή οι Γερμανοι, με πλήθος όλμων, πολυβόλα και αύθονα πυρομαχικά. Μετά δυό νυκτών και μιά ημέρας πίεση που άσκησα, ευρισκόμενος έξω της Τριπόλεως στο Στρατηγείο του ΕΛΑΣ, ο Παπαδόγωνας παρεδόθη"

Η κατοχική κυβέρνηση πήρε όπλα απο τους Γερμανούς και με αυτά όπλισε ελληνες πολίτες για να κτυπούν και να σκοτώνουν τους Ελληνες που αγωνίζονταν κατά των κατακτητών. Βλέπουμε λοιπόν, απο τη λεπτομερή αναφορά του κ Κανελόπουλου, εκπροσώπου της κυβέρνησης οτι οι Γερμανοί εκτός απο τα πολλά όπλα, εκπαιδευτές και δι οίκηση που έδωσε στα τάγματα Ασφαλείας φεύγοντας παρεδωσε και εξ ίσου αύθονα όπλα στους Ταγματασφαλίτες για να μπορέσουν οχι μόνο να πολεμήσουν αποτελεσματικά τον ΕΛΛΑΣ, μέρις ότους ερθούν οι Αγγλοι και μαζί τους πλέον να πολεμήσουν τον ΕΛΑΣ μέχρι την τελική του ήττα. Ειναι γνωστό οτι οι Γερμανοι φεύγοντας εκτός του οτι κατέστρεφαν ό, τι δικό τους δεν μπορούσαν να παρουν μαζί τους, αλλά κατάστρεφαν και ό, τι δικό μας μπορούσαν πόσο μάλλον θα άφηναν: "πυροβόλα, όλμους, πολυβόλα και αυθονα πυρομαχικά"; Αν οχι για να πολεμήσουν τον ΕΛΑΣ μέρις ότου ερθούν οι Αγγλοι; Μήπως αυτό το γεγονός εχει κάποια σχέση με τη μυστική συμφωνία που υπέγραψε ο μεγάλος Τσιώτσιλ με τον Χίτλερ να παραδώσουν οι Γερμανοι την Ελλάδα στους Αγγλους και οι Γερμανοι να φύγουν τσιλότερο απο τους Αγγλους σανενόχλητοι απο την Ελλάδα; Αλλο ένα που επιβεβαιώνει την υπόθεση αυτά ειναι η απαγορευτική διαταγή του Στρατι

ωκού Διοικητού Αθηνών Στρατηγού Σπαλιωτόπουλου να σ
ταματήση η καταδίωξη των Γερμανών κατά την υποχώρηση
απ την Ελλάδα. Ο ΕΛΑΣ όμως δεν πειθέρχησε και έδωσε μ
τα συρά μάχες μέχρι το σύνορα.

Τα Ταγματα Ασφαλείας ειχον αποκηρυχθεί απο το Στρα
τηγό Αϊζενχάουερ και τους ειχε δοθεί προθεσμία ενός
μηνός να παραδοθούν άνευ όρων, άλλως θα διαλυθούν βια
ίως. Η προθεσμία πέρασε χωρίς να παραδοθούν οι Ταγματ
ασφαλίτες στον ΕΛΛΑΣ. Ητον επόμενο μετά τη λήξη της π
ροθεσμίας να αρχίσουν οι αψιμαχίες. Ετσι έγιναν σκληρ
ές μάχες και σύρραξεις στην Καλαμάτα, Μελιγαλά, Πύλο κ
αι Πύργο με μεγάλες απώλειες και απο τα δυό μέρη. Οπο
υ οι Ταγματασφαλίτες παραδόθηκαν οι ανδρες αφέθηκαν
ελεύθεροι να πάνε στα σπίτια τους και οι αξιωματικό
ι στάλθηκαν στην Αθήνα. Χωρις αιματοχυσία παραδόθηκαν
τα Τάγματα στο Μυστρά, Τρίπολη, Πάτρα, Κόρινθο, Αγρίνιο
κλπ. Αυτούς ακριβώς τους Ταγματασφαλίτες που ο Στρατη
γός Αϊζενχάουερ ειχε αποκρύξει, ο Τσωρτσιλ, αφού τους
μεταμόρφωσε απο τη μιά στιγμή στην άλλη, σε πατριώτες
τους έντυσε με Αγγλικές στολές και εξόπλισε με Αγγλι
κά πλέον όπλα και διασφαλίζοντά τους το ανεύθυνο των
όποιων πράξεών τους εξαπέστειλε σε επέλαση ενάντια σ
τους αγωνίστες του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ που μέχρι πρίν λίγο καιρ
ό δόξαζε και πρωτοιούσε. Ξεχάστηκαν οι έπαινοι και τα
θερμά συγχαρητήρια προς τους αγωνιστές της Αντίστασης
Οι προτροπές και οι παρατρύνσεις για τους πατριωτικό
υς αγώνες τους για τη συνέχιση του δύσκολου, σκληρού
και έν πολλώς αιματηρού αγώνα. Και κατά εντελώς παράδ
οξο τρόπο αντιστράφηκαν οι όροι. Οι αγωνιστες της λευ
τεριάς έγιναν "προδότες, απάτριδες και εγκληματίες" και
οι συνεργάτες των κατακτητών, οι μαυραφόροι και οι δή
μιοι της Μέρλιν, του Παύλου Μελά και του Χασαριού πα
τριώτες.

Ετσι Ως δια μαγείας ξεχάστηκαν οι συστάσεις, οι υπο
δείξεις, οι κατηγορίες, οι απειλές και οι προπαροποιήσει
ς της Ελληνικής κυβέρνησης Του Καίρου και των συμμαχ
ικών κυβερνήσεων, για τη σκληρή και δίκαιη τιμωρία πο
υ τους περίμενε, λόγω της συνεργασίας τους με τον μισ
ητό κατακτητή της Πατρίδας μας.

Μήπως αυτών των ίδιων των συμμάχων και των εχθρών
ακόμη, δεν αποδίδουν την αλήθεια, για τη συμβολή του Ε
ΑΜ-ΕΛΑΣ στο συμμαχικό αγώνα; Η μήπως και αυτών οι γν
ώμες εκφράζουν λόγους ανάγνης; Και λέω μήπως γιατί ότ
αν τα επιχειρήματα επιβεβαίωναν τις εκατοντάδες μάχες
του ΕΛΑΣ με τους κατακτητές και οι ΕΑΜικές οργανώσει
ς ενέτρεπαν τα σχέδια των Γερμανών για επιστράτευση,
την αποστολή εργατών στη Γερμανία, την αρπαγή της παρ
αγωγής (μάχες του ΕΛΑΣ για τη διάσωση της σοδειάς) και

την επίταξη των ζώων, δεν δύνανταν να χρησιμοποιήσουν και αυτό το επιχείρημα: Ότι όλα αυτά έγιναν "λόγω ανάγκης" ποιάς ανάγκης όμως δεν μας το είπαν πότε.

Αν το ΕΑΜ-ΕΛΑΣ δεν πολεμούσε τους κατακτητές όπως ισχυρίζονται καλοθελητές για ποιόν ακριβώς λόγο οι μεραρχίες αυτές παρέμεναν στην χώρα μας; Γιατί δεν μετέφεραν στα μέτωπα που τόση ανάγκη τις είχε ο Χίτλερ; Και αν το ΕΑΜ-ΕΛΑΣ πράγματι δεν πολέμησε τους Γερμανούς και οι δηλώσεις κατακτητών και συμμάχων δεν αποδίδουν την αλήθεια, για τη συμβολή ειδικά του ΕΛΑΣ στην απελευθέρωση της χώρας και τον συμμαχικό αγώνα Αναρωτιέται κανείς για πιό συγκεκριμένο λόγο έμειναν μέχρι την τελευταία οι (9) Γερμανικές μεραρχίες στην Ελλάδα; Και για ποιόν ακριβώς λόγο έγιναν αυτές οι δηλώσεις αναγνώρισης της προσφοράς ειδικά του ΕΛΑΣ; Αυτά είναι ερωτήματα που πρέπει να απαντηθούν απο τους πολέμιους της Αντίστασης. Η μήπως και αυτών οι γνώμες εκφράζουν λόγους ανάγκης; Είναι επιβεβαιωμένο και κοινως παραδεκτό οτι ο ΕΛΑΣ, έδωσε πάνω απο εξακόσιες (600) μάχες, μικρές και μεγάλες, με δικές του απώλειες πάνω απο 12.500 νεκρούς, τραυματίες και αναπήρους και οι απώλειες των κατακτητών πάνω απο 30.000 νεκρούς και τραυματίες.

Και στο δεύτερο επιχείρημα την απάντηση την δείμει η εφημερίδα το "Βήμα". Απο μιά έρευνα που έκανε προκύπτει και έγινε παραδεκτό και απο μή φιλοεαμικές πλευρές οτι σε όλα, χωρίς εξαίρεση, τα πολιτικά κόμματα έγιναν απο το ΕΑΜ συγκεκριμένες προτάσεις για ισότιμη συνεργασία με καθαρά και αποκλειστικά Εθνικοαπελευθερωτικούς στόχους. Δυστυχώς όμως τα κόμματα αρνήθηκαν κατηγορηματικά κάθε συνεργασία.

Μιά λοιπό, που και τα δυό βασικά επιχειρήματα δεν παρείχαν τις αντίστοιχες αποδείξεις δεν του έμενε παρά ένα μόνο όπλο. Το όπλο της δυσφήμισης, της διαστρέβλωσης και της κατασυκοφάντησης. Και το μοναδικό αυτό όπλο χρησιμοποιήθηκε ευρύτατα για να συκοφαντηθεί η Εθνική Αντίσταση ήταν και για ορισμένους εξακολουθεί να είναι η "σφαγιαστική αγριότητα" του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ κατά των "υγειώς σκεπτομένων" Ελλήνων... ! Αυτή η καραμέλα κράτησε μισό σχεδόν αιώνα και σήμερα ακόμη υπάρχουν μερικοι που έμειναν με αυτήν την άποψη.

Βεβαιά, θα ήταν υπερβολική αφέλεια και εκτός πραγματικότητας να υποστηρίξει κανείς οτι στά τέσσερα χρόνια ενός τόσου σκληρού, αδυσώπητου και αιμάτηρου πολέμου να μήν υπήρχαν και απο την πλευρά της Αντίστασης εξτρέμισμοί και αγριότητες. Αν υπάρχει αντίρηση αυτή είναι στους εκθέτες που έβαλαν στους εξτρεμισμούς και τις αγριότητες του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ οι ανθρωποι που εκμετάλλευτηκαν αυτές τις άστοχες και απαράδεκτες αν και δ

καταλογημένες μερικές φορές απο τα ίδια τα γεγονότα αγριότητες.

Μιλάνε για αγριότητες αυτοί που την επομένη της υπογραφής της συμφωνίας της Βάρκιζας που ρητά υποσχονταν στον Ελληνικό λαό:"Κατοχύρωση των ελευθεριών του, πολιτική αμνηστία και τη δημιουργία ενός πραγματικού Εθνικού Δημοκρατικού Στρατού,χωρίς ΙΔΕΑ,ΜΕΑ και ΣΕΑ καθώς και την κάθαρση του δοσιλογισμού απ την ελληνική κοινωνία"Μεχρις ότου υπογραφή η συμφωνία η Δεξιά, αλλά και οι Αγγλοι έκριβαν ύπουλα τις πραγματικές τους προθέσεις.Η μέν Δεξιά να υπογραφή η συμφωνία για να απαλυθούν οι δοσίλογοι κρατούμενοι του ΕΛΑΣ,τους οποίους θα χρησιμοποιούσε για να εξαπολήσει τη λευκή τρομοκρατία και οι άγγλοι να παραδώσει ο ΕΛΑΣ τα όπλα-κατι πρωταρχικό και για τη Δεξιά-γιατί παρά την νίκη,ο ΕΛΑΣ ήταν άθικτος στην υπόλοιπη Ελλάδα και θα ήταν πολύ δύσκολος ο αγώνας των Αγγλων κατά του ΕΛΑΣ σ τήν υπόλοιπη χώρα και κυρίως στα βουνά.Κάτω απο αυτό το σκεπτικό οι Αγγλων και η Δεξιά υπέγραψαν τη συμφωνία της Βάρκιζας.Μιά συμφώνια όμως που δεν πρόλαβε να στεγνώσει το μέλανι της υπογραφήν και άρχισαν οι διώξεις.Ειδικά οργανωμένα συνεργεία υπέβαλαν καθημερινά σωριδών μηνύσεις κατά γνωστών και αγνώστων.

Την επομένη της υπογραφής η ύπαιθρος,οι επαρχιακές πόλεις και αυτή ακομα η Αθήνα.Ολόκληρη η Ελλάδα,βογκούσε και σπάραξε κάτω απο το δολοφονικό μαχαίρι που ειχαν εξαπολύσει οι στελεχωμένες απο τους δοσιλόγους συμμορίες.Ως και για το νήπια δεν υπήρχε έλεος.

Βασικός στόχος αυτού του όργιου τρομοκρατίας ήταν

ένας και μόνος:Να εξαναγκασθεί ο κόσμος του ΕΑΜ να καταφύγει στα βουνά να κάνει το δευτερο αντάρτικο για να συντριβεί οριστικά.Αυτό ήθελε και αυτό επιδίωκε ο Τσώρτσιλ και η Δεξιά γι αυτό και δεν ήθελαν κανένα συμβιβασμό.Ετσι φτάσαμε η Ελλάδα να ειναι η μόνη χώρα στην Ευρώπη όπου οι συνεργάτες των κατακτητών δεν τιμωρήθηκαν και θεωρήθηκε το χειρότερο έγκλημα απο το δοσιλογισμό να ειναι κανείς κομμουνιστής.Οι Αγγλοι που ενώ καθόριζαν τα πάντα στην Ελλάδα σε βαθμό που διόριζαν και έπαβαν Υπουργούς και κυβερνήσεις ακόμα και κλητήρες,μέχρι και τη συμφωνία της Βάρκιζας,έδειξαν μιά"περίεργη ανεκτική απάθεια μπροστά στη δράση του παρακράτους"και μπήκαν στο παιγνίδι δυναμικά όταν η αριστερά μπροστά στο αδιέξοδο άρχισε την ένοπλη αυτοάμυνα-αντιπαράθεση στη άγρια,ασύδωτη λευκή τρομοκρατία.

Δεν θα αναφέρω τα μεσαιωνικά βασανιστήρια και ελεπάλπλα μαρτύρια των πολλών χιλιάδων αγωνιστών του ΕΑ

Μ-ΕΛΑΣ, που υποφέρανε τα πάνδεινα, για πόλλα πάρα πολλά χρόνια στις φυλακες, το Ξερονήσια, την Αλτάμπα της Αφρικής, την Μακρόνησο στην κατοχή και μετά την κατοχή.

Για να μην αναφερθώ σε εμάς τους ανώνυμους κρατουμένους για την συμπεριφορά των ιδεολογικών μας αντιπάλων. Θα πώ λίγα λόγια για το πώς συμπεριφέρονταν στους Αξιωματικούς του ελληνικού στρατού και άν σε αυτά βάλει ο καθένας τον έκθετη που νομίζει στι ταιριάζει στην περίπτωση θα βγάλει το συμπέρασμα.

Ειναι απιστευτα οχεδόν τα βασανιστήρια, εκατοντάδων Αξιωματικών, νέων και παλιών, που τα στήθη τους, κοσμούσαν παράσημα και το σώμα τους τραύματα, να σύρονται, οάν κατάδικοι του ποινικού δικαίου, απο φυλακή σε φυλακή και απο το ένα τμήμα Μεταγωγών στο άλλο, με χειροπέδες, ταλαιπωρημένοι και υβριζόμενοι, απο τους μετακατοχικούς αγανακτησμένους-κατ εντολή "εθνικόφρονες". Και μιά και ο λόγος για μεταγωγές, Μεταγωγά και χειροπέδες στις μεταγωγές (απο την μιά φυλακή στην άλλη) με καρβι οι βαρυποινήτες πολιτικοί κρατούνενοι απο δεκα (10) χρόνια και πάνω και κυρίως οι των (20), ιοάβια και οι θανοποινίτες και στο καράβι άν και στο Αμπάρι έπρεπε βάση του κανονισμού να ειναι δεμένοι με τις χειροπάδες "καθ όλην τη διάρκεια του ταξιδιού και οι συνοδοί να εχουν τα όπλα γεμάτα, διά πάν ενδεχόμενον"...!

Αυτοί όμως οι κατ εντολή αγανακτησμένοι (έμποροι του Ανθρώπινου πόνου) δεν αρκούνταν μόνο σε βρισιές και προπηλακισμούς αλλά έσπαγαν και κεφάλια προκλητικά σε χώρους ανοικτούς και μπροστά σε εκατοντάδες συγκεντρωμένους Ανθρώπους, πυροβολούν και δολοφονούν οχι μόνο οπαδούς και συμπαθούντες (συνοδοιπόρους κατά τη νέα ορολογία) αλλά πρωτοκλασάτα στελέχη, όπως τον Μήτσο Παρτσαλίδη γενικό Γραμματέα του ΕΑΜ, τον Γιάννη Παπαλίδη τον μετάπειτα Προεδρο της Ενιαίας, Δημοκρατικής Αριστεράς, της προδικτατορικής ΕΔΑ, δολοφονούν τον Αριστείδη Μελιτζανά και Μήτσο Χατζόπουλο και διαπομπεύουν το Δικηγόρο Νίκο Χατζή Διοικητή της Πολιτοφυλακής Βεροίας.

Στα μέσα Σεπτεμβρίου το 1945 τα κρατητήρια της Ασφάλειας, του Τμήτος Χωροφυλακής και οι φυλακές Βεροίας ει ειναι ασφυκτικά γεμάτες και ένα μέρος των κρατουμένων μεταφέρεται στις στρατώνες για περισσότερη ασφάλεια. Μερικούς μήνες αργότερα μετατρέπεται σε φυλακή και το τρίτο και τέταρτο Δημοτικό Σχολείο. Στην ύπαιθρο η βία και η τρομοκρατία οργιάζουν. Οι απειλές διασχίζονται η μιά την άλλη. Κάθε μέρα που περνά το παρακράτος με την ανοχή του κράτους ειναι παντοδύναμο. Δρά-ενεργεί κατα βούληση και αποφασίζει για ζωή και θάνατο. Βασικό του έργο η εξασφάλισει της πρώτης ύλης για τα όργανα της Ασφάλειας (Κόντος κλπ), που με την κατάλ

λπλη επεξεργασια....και τον εμπλουτισμό των στοιχείω
ν που θα προκύψουν απο την επεξεργασία της πρώτης ύλ
ης,θα μετατραπεί σε πρώτη ύλη-εμπόρευμα πλέον για τι
ς Επιτροπές Ασφαλείας,τα δικαστήρια στην αρχή και τα
στρατοδικεία μετά το Ν 509 και έκτακτα μέτρα.
Οι εδώ τοπικές ηγεσίες του ΕΑΜ και του ΚΚΕ έκαναν
αλεπάλληλες διαμαρτηρίες στις αρχές Διοικητικές και
Δικαστικές για αυτό το όργιο βίας,τρομοκρατία και τ
ην έκταση των συλλήψεων.Αντί οι διαμαρτηρίες να φέρ
ουν κάποια ύφεση,να σταματήσει το κακό //////////

Πολλοί απο τους συλληφθέντες πριν καταδικαστούν 2
χρησιμοποιήθηκαν στην περιβόητη ΚΛΟΥΒΑ..Η κλούβα ήτα
ν ένα βαγόνι του τραίνου,που το έβοσαν μπροστά απο τ
η μηχανή του τραίνου με ένα κυβώτιο δυναμίτη στη μέσ
η.Σε περίπτωση που το τραίνο ή η φάλαγγα χτυπηθεί απ
ο του αντάρτες να σκοτωθούν του ειναι
νου ή ένα αυτοκίνητο που το οδηγούσε υποχρεωτικά κρα
τούμενος οδηγός και έπρεπε να προηγείται αρκετά μέτρ
α απο την κυρίως φάλαγγα.Στο πρώτο αυτοκίνητο της φά
λαγγας ήταν στημένα τα πολυβόλα,έτσι ώτσε σε περίπτω
ση που απομακρυνθεί πολύ ή γίνει συμπλοκή οι πρώτοι
που θα σκοτωνόταν θα ήταν οι κρατούμενοι απο τα στημ
ένα πολυβόλα του αυτοκινήτου που ακολουθούσε
Τον αδερφό μου//////////////////////////////
υ Κόγια Αντώνιο του Γεωργίου τον χρησιμοποίησαν πάρα
πολλές φορές.Και η Μάνα μας κάθε πρωΐ περίμενε έξω
απο την Ασφάλεια Βεροιας να δεί αν θα τον πάρουν και
σήμερα στην κλούβα και το βράδυ ξαναπήγαινε να μάθει
άν γύρισε ζωντανός.

Τα δικαστήρια μετά τη συμφωνία της Βάρκιζα,(βέ
βαια και πρίν τη Βάρκιζα ο κ Κ Ράντης έστειλε όμοιρ
ους στην Αλτάμπα της Αφρικής,εξέδωσε χιλιάδες εντάλμ
ατα συλλήψεων προετοιμάζοντας έτσι το έδαφος για την
εξόντωση /////

Αυτή η οικογενειακή συλλογική ευθύνη άρχισε να ισχυ
ει πόλύ περισσότερο και να χρησιμοποιείται ευρύτατα α
ργότερα,όταν πλέον οι αναίτιες και εν ψυ
χρό δολοφονίες,οι κατά βούληση και ανεξέλεκτες συλλή
ψεις,οι ξυλοδαρμοί,βιασμοί,οι εμπρισμοί και οι διαπο
μπεύσεις είχαν εξαπαρατεί σαν εργαλεία απο το γεγονό
ς οτι μετά τη ήττα του Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας
(ΔΣΕ)και τη λήξη του εμφυλίου πολέμου,ο λαός μέσω τω
ν οργανώσεων του και σε συνέχεια με τη δημιουργία του
κόμματος της Ενιαίας Δημοκρατικής Αριστεράς,την προδι

κατορική ΕΔΑ..... ,
της την έκδοση του απαραίτητου για
τον διορισμό και την άσκηση οποιουδήποτε επαγγέλμα
τος πιστοποιητικού νομιμοφροσύνης προς την πολιτεία
και τους Νόμους του κράτους το οποίο όμως απο πιστο
ποιητικό νομιμοφροσύνης συνέχισε να ισχύει
σε προδιαγραφών και σχεδίου. Διωγμό Σχεδίου που
Βέβαια τον διωγμό απο τους κατακτητές και οι κομμο
υνιστές και οι Αντιστασιακοί, καθώς και οι συνέπειες
που κάθε φορά προέκυπταν, όποιες και ήταν αυτές και
κατανοητές ήταν και αποδεκτές και μερικές φορές και
δικαιολογημένες οχι όμως και δίκαιες αφού πρθαν
να κατακτήσουν μιά ξένη γι αυτούς χώρα, έπρεπε να το
περιμένουν οτι α) ο λαός δεν θα δέχονταν αμαχητή τη
σκλαβιά β) οτι θα οργάνωνε οπωσδήποτε Αντίσταση και
γ) οτι θα πολεμούσε με νύχια και με δόντια και αν α
κόμα δεν ειχε όπλα μέχρι την ημέρα του θα απελευθέρω
νε την Πατρίδα του απο τους φασίστες κατακτητές.
Οι Αντιστασιακοί, σαν σκεπτόμενοι Ανθρωποι πολλούς
απο τους διωγμούς και τις συνέπειες τις θεωρούσαν
δικαιολογημένες στον απολογισμό του έκαναν μετά απο
κάθε μάχη. Τους διωγμούς τους απέδιδαν α) στους δεδ
ηλωμένους, και καμουφλαρισμένους συνεργάτες των κατακ
τητών. β) Στις αρκετές αδυναμίες που παρουσίαζε πολλές
φορές η οργανωτική δομή γ) στην έλειψη μετρων επαγρύ
πνησης δ) Μέτρα ασφαλείας κλπ. Οι λόγοι που δικαιολογο
υν τους διωγμούς για τις πολιτικές οργανώσεις, με ορι
σμένες προσθαφαιρέσεις ισχύουν και δια τις συνέπειες
ανεξάρτητά αν αυτές προκύπτουν κατά τη διάρκεια μιάς
μάχης ή απ τις διεκδικήσεις, διαδηλώσεις και συλλαλη
τηρια των πολιτικών Αντιστασιακών οργανώσεων.

Η ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ:ΚΛΟΥΒΑ
ΤΟ ΠΙΟ ΕΙΔΕΧΘΕΣ ΕΝ ΨΥΧΡΩ ΑΠΑΝΘΡΩΠΟ ΕΓΚΛΗΜΑ

Η 28η του Οκτώβρη του 1940,για την Ελλάδα δεν ήταν μια μέρα όπως όλες οι άλλες μέρες.Την ημέρα εκείνη,χωρίς να το καταλάβουμε,άρχισε μιά μακρόχρονη Οδύσσεια για το λαό μας.Μιά ατελείωτη δεκαετία με πολέμους,πείνα,φονικα,αίμα,δάκρυα,πρωϊσμούς και θυσίες,προδοσίες,συνεργασίες,αφανισμός,ταπεινώσεις,παραλογισμός...

Οι γενιές που βρέθηκαν στη δίνη αυτής της δεκαετίας και που,θεληματικά ή άθελα,μπήκαν τότε στο χωρό της ιστορίας,έχουν σημαδευτεί για πάντα.Αν ζούνε και όσοι ζούνε ακόμα,τους ακολουθούν πράξεις και γεγονότα εκείνης της εποχής-είτε το θέλουν είτε δεν το θέλουν...

Η εμφάνιση και η ανάπτυξη κάθε Κοινωνικό-λαϊκού Κινήματος και ειδικά όταν το κίνημα αυτό βρίσκεται κάτω απ τον ιδεολογικό-πολιτικό έλεγχο και καθοδήγηση της Αριστεράς γενικά και του Κομμουνιστικού Κόμματος ειδικότερα,που ειναι ο βασικός ταξικός αντίπαλος της άρχουσας τάξης,η άρχουσα τάξη και οι περι αυτής,αντιλαμβανόμενοι τον κίνδυνο οχι μόνο ανησυχούν αλλα παίρνουν και τα αντίστοιχα πρακτικά μέτρα προκειμένου να ανακόψουν την περαιτέρω ανάπτυξη και την εξαντωσή του.Και τέτοια μέτρα ειναι:Οι μικρές ελάχιστες και υπό τον έλεγχό της μικροπαραχωρήσεις κυρίως συνδικαλιστικού χαρακτήρα.Αργότερα μερικά ψίχουλα πολιτικού και σε συνέχεια ορισμένα ψίγματα κοινωνικό-οικονομικά,με στόχο να το ενθαρρύνει να εκδηλωθεί-επεκταθεί για να προσδιορίσει-εντοπίσει την ηγεσία και τους στρατηγικούς στόχους του κινήματος.

Αν τα μέτρα αυτά δώσουν το ζητούμενο στην άρχουσα τάξη:Εκταση κινήματος,ηγεσία,βαθμό οργάνωσης και μεγεθος κινδύνου που αυτό διαγράφει σε βάθος χρόνο για το σύστημα η άρχουσα τάξη και όταν ακόμα ένα τέτοιο λαϊκό κίνημα δεν διαγράφει άμεσο κίνδυνο για το σύστημα παίρνει και τα ανάλογα μέτρα για την καταπολέμησή του.Οποια δήποτε όμως και άν ειναι η έκταση,ο βαθμός οργάνωσης.τ το βάθος χρόνου και ο κίνδυνος που αυτό διαγράφει για το σύστημα το πρώτο πρακτικό μέτρο και βήμα που έκανε ήταν να κηρύξει θεωρητικά:Τον εμφύλιο πόλεμο.Ενώ παράλληλα να εξοπλίσει με το ανάλογο θεωρητικό υλικό τους ιδεολογικό-πολιτικούς και κοινωνικούς ταξικούς μηχανισμούς και σε συνέχεια να προετοιμάσει-εξοπλίσει με τα κατάλληλα και σε αυθωνία μέσα τους κατασταλτικούς μηχανισμούς,έτσι ώστε να ειναι σε θέση να κάνουν οι μηχανισμοί αυτοί κάθε είδους προεικοπήματα:Εκλογικά,Κοινοβουλευτικά και στρατιωτικά.Και όταν τα πράγματα δυσκολέψουν να κηρύξουν τη χώρα σε κατάσταση ανάγκης,να επιβάλου

/ στρατιωτικό νόμο και αν τα γεγονότα διαγράφουν προοπ
τική παρα πέρα ανάπτυξη του λαϊκού κινήματος να ανατρέ
λουν το Σύνταγμα με μιά καλοστημένη δικτατορία.

Ετσι πρίν απο τον πόλεμο του 1940 και συγκεκριμένα α
πο την Οκτωβριανή Επανάστη του 1917,η οποία επιτάχυνε
την ανάπτυξη του παγκόσμιου εργατικού επαναστατικού κι
νήματος και στην αφύπνιση των λαών.επιτάχυνε τη διάδοσ
η του Μαρξισμού και στη χώρα μας,καθώς και οι διαδικασ
ίες της συνδικαλιστικής συσσωμάτωσης της εργατικής τάξ
ης,με την ίδρυση της ΓΕΣΕ στις 3 του Νοέμβρη 1918 και
την στις 17 του Νοέμβρη της ίδιας χρονιάς του Σοσιαλισ
τικού Εργατικού Κόμματος Ελλάδας(ΣΕΚΕ),που λίγο αργότε
ρα θα μετονομαστεί σε ΚΚΕ,με σαφείς πιά τους στόχους ό
πως α):Η εξουσία πρέπει να βρίσκεται στα χέρια της εργ
ατικής τάξης.Την ανάγκη,δηλαδή,της δικτατορίας του προ
λεταριάτου.β)Οτι όρος απαραίτητος για την επικράτηση τ
ου Σοσιαλισμού ειναι η καινωνικοποίση των μέσων παραγω
γής γ) οτι ειναι απαραίτητη η ενιαία επαναστατική δράσ
η της παγκόσμιας εργατικής τάξης και δ)Η προσχώρηση το
υ τον Απρίλιο του 1920 στο παγκόσμιο καθοδηγητικό κέντ
ρο την Κομμουνιστική Διεθνή(Κ.Δ),συνδεσή του με τη"Βαλ
κανική Κομμουνιστική Ομοσπονδία"και η μετονομασία του
το 1924 σε ΚΚΕ οχι μόνο ανησύχισε έντονα την ελληνική
αρχουσα τάξη και τη μοναρχία,αλλά λόγω της Γεωστρατηγι
κής θέσης που κατέχει η χώρα μας σε αυτό το σταυροδρόμ
ι του κόσμου έβαλε σε σκέψη και την αρχουσα τάξη της Ε
υρώπης και ειδικά την Αγγλία που απο το 1821 ειχε το α
πόνω χέρι στην Ελλάδα.

Η Νεότερη Ελληνική ιστορία επιβεβαιώνει οτι με την ί
δρυση του ΣΕΚΕ,αργότερα Κομμουνιστικό Κόμμα,θεωρητικά
η χώρα μας βρίσκονταν σε εμφύλιο πόλεμο.Αμέσως μετά τη
ν ίδρυση του ΚΚΕ,η άρχουσα τάξη και παλάτι εκπροσωπούμ
ενη απο τα δυό μεγάλα αστικά κόμματα και οι αντιδραστι
κές δυνάμεις με τον κυριότερο πολιτικό της εκφραστή τη
Δεξιά,με την πολύπλευρη συμπαράσταση και βοήθεια θεωρη
τική αλλά και πρακτική των εκτός Ελλάδας δυνάμεις ειχε
καταστρώσει τα σχέδια και οργανώσει τους αναγκαίους μηχ
ανισμούς εξόντωσης του λαϊκου κινήματος μέσω του εμφυλ
ίου πολέμου.Απόδειξη αποτελεί το γεγονός οτι στη δεκαε
τία 1920-30 και 1935 για να ανακόψει την άνοδο του λαϊ
κου κινήματος στο οποίο πρωτοστατούσε το ΚΚΕ,έκανε αλε
πάλληλα εκλογικά,κοινοβουλευτικά;αλλά και στρατιωτικά
πραξικοπήματα όπως:Του Κονδύλη και του Πλαστήρα το 193
3 και δικτατορίες του Παγκαλου το 1926 και Μεταξά το 1
936 και αυτό της 21ης Απριλίου του 1967,για να ανακόψε

ι την αλματώδη άνοδο του μετεμφυλιοπολεμικού λαϊκού κι
νήματος και να εξοντώση για άλλη μια φορά την πλειοψη
ου.

Και πρίν το 1909,υπήρχε λαϊκό κίνημα.Το κίνημα όμως
αυτό,μέχρι το 1917,δεν ήταν ανατρεπτικό.Ήταν απλώς διε
κδικητικό.Συνεπώς δεν διέγραφαν ταξικό κίνδυνο.Γεγονός
που επέτρεπε και τις εσωκαπιταλιστές αντιθέσεις,του κα
τευθυνόμενους διχασμούς και αλληλοφάγωμα για την εξουσ
ία.Ακόμμα υπήρχαν,εκτός απο τα δυό μεγάλα κόμματα τη Φ
εδιά και το Δημοκρατικό Κέντρο και αρκετά μίκρα όπως:τ
ου Μιχαλόπουλου,του Παπαναστασίου του Καφαντάρη,Μεταξ
κλπ.Τα δυό μεγάλα κόμματα ειχαν τις αντιπαραθέσεις,για
την εξουσία,τις εξορίες και δίκες ακόμα.Αυτά μέχρις ο
ου δεν διέτρεχαν κίνδυνο απο το λαϊκό κίνημα ήταν μιά
διασκεδαστική πολυτέλεια.

Το λαϊκό κίνημα όμως καθοδηγούμενο απο το ΚΚΕ και τι
ς άλλες Αριστερές δυνάμει,κάθε μέρα που περνούσε δυνάμ
ωνε διεκδικούσε και πίεζε για λύσεις.Ειχε μπεί για καλ
ά στη Βουλή.Δημιούργησε το λαϊκό μέτωπο,το σύμφωνο Σοφ
ούλη-Σκλάβενα.Δεδομένα που δίεγραφαν κίνδυνο.Ακριβώς α
υτόν τον κλινδυνο διαπίστωσε ο Βενιζέλος όταν δήλωνε μ
ετά την ήττα:Μπροστά στον διαγραφόμενο κίνδυνο είπε:"Ε
γώ έκανα ειρήνη με τους Τούρκους,βαρεία πως θα αρνηθ
-φοβηθώ να συνθηκολογήσω με τους Ελληνες αντιπάλους μ
ου,δια να μήν με είπει ανακόλουθο η ιστορία;Η πρώτη Μα
ρτίου δημιούργησε νέα κατάσταση.Δεν θα αφήσω αγεφύρωτ
ο το χάσμα μεταξύ των δύο μεγάλων παρατάξεων.Θα κινηθ
σύμφωνα με τα νέα δεδομένα με την αμετάθετον απόφαση ν
α θέσω τέρμα εις την εσωτερικήν διαίρεσιν...Θα κάνω ό,
τι μπορώ για τον σκοπό αυτό...Εσείς έχετε το δίκαίωμα
να μετράτε το χρόνο.Εγώ βιάζομαι".

Οι Αγγλοι,ο Βασιλιάς Γεώργιος,ένα τμήμα της ελληνικ
ής ολιγαρχίας και ο Μεταξάς ήταν οι αρχιτέκτονες της '4ο
Αυγουστανής δικτατορίας.Οι Αγγλοι εν όψη του πολέμου θ
θελαν να προσθέσουν την Ελλάδα στην αλυσίδα των αντιε
σβιετικών δικτατορικών καθεστώτων.Να στερεώσουν την επ
ιρροή τους και τη θέση του βασιλιά και μέσω αυτού να κ
ρατήσουν τη χώρα μας δεμένη στο οικονομικό και πολιτικ
ό άρμα τους.

Την παλινόρθωση του βασιλιά την προετοίμασαν οι Αγγλ
οι συστηματικά.Αυτοί κατά κύριο λόγο,έπεισαν τον Βενιζ
έλο να συμφιλιωθεί με το βασιλιά.Οι πρώτες κινήσεις του
Γεωργίου,με τον ερχομό του στη Ελλάδα.δείχνουν πως βασ
ική του επιδίωξη δική του και της Αγγλικής πολιτικής
ταν η συμφιλιωθούν τα δυό μεγάλα αστικά κόμματα(έγινα
οι πιό πάνω δηλώσεις)για να κυβερνήσουν τη χώρα.Ηταν
μως αυτή η επιδίωξη τους ή με την τακτική αυτή προσπα
ούσαν να παραπλανήσουν τον πολιτικό κόσμο για να τον
αταργήσουν;Αν και η δεύτερη υπόθεση είναι πιθανότερη,

υπάρχουν ακόμα αρκετά στοιχεία που να το επιβεβαιων

ν.
Πάντως ένα είναι βέβαιο:στι την όποια συμφιλίωση των
λευθέρων με τους αντιβενιζελικούς,ο βασιλιάς και οι
λοι την εννοούσαν σαν υποταγή των βενιζελικών στον
ιβρατικό κρατικό μηχανισμό,στο κράτος της Δεξιάς π
ειχε ήδη προπολλου δημιουργήσει.Σαν αντάλλαγμα γι α
ην υποταγή τους και την παραδοχή των"τετελεσμέν
γεγονότων"οι βενιζελικοί θα έπαιρναν τη συμμετοχή τ
ως στη διακυβέρνηση της χωρας,όπου όμως και πάλι θα έ
ιξαν το ρόλο του μικρότερου συναιτέρου και θα εφάρμο
ην πολιτική που θα υπαγόρευαν τα Ανάκτορα και οι
γλοι.Οι περιπέτειες του λεγόμενου αποστακτικού,ώς την
ήρυξη της δικτατορίας,μαρτυρούν πολλά γι αυτό.
Σ αυτήν ακριβώς τη βάση της υποταγής της Φιλελεύθερη
αστικής παράταξης στο κράτος της Δεξιάς και στην πολ
τική που οι ξένοι,η ολιγαρχία και τα Ανάκτορα υπαγόρε
ην Σελ 10 του Σπύρου ////////////////

Όλα αυτά μέχρι το κίνημα του 1935.Το κίνημα αυτό απο
ε,τι φαίνεται οτι αποτέλεσε μια καλοστημένη παγίδα για
ις Κεντρώες Δημοκρατικές δυνάμεις.Είχε σαν στόχο να κ
ατρέψει την Δημοκρατική Βενιζελική παράταξη και δυνάμ
ις του Κέντρου πτημένες να προσχωρήσουν στη Δεξιά.
Η Επανάσταση του 1917 και το πρώτο Σοβιετικού κράτου
,αναπληρώσε τις ελπίδες των απόκληρων της ζωής.Τα Σοσ
ιαλιστικά Σωματεία,η ίδρυση της ΓΕΣΕ και ίδρυση του ΣΕ
Ε,που αργοτερα μετονομάστηκε σε ΚΚΕ και η προσχώρηση
ου ΚΚΕ στην Κομμουνιστική Διεθνή,σηματοδοτούσαν πως η
άλη των τάξεων σε παγκόσμιο πλέον κλίμακα,μπήκε μιά ν
α επικίνδυνη φάση για το αστικό καθεστώς.
Τα δεδομένα αυτά κατά τρομοκράτησαν την αστική τάξη
χι μόνο της χώρας μας,αλλά και σε παγκόσμια κλίμακα.
Σε αντίβαρο-αντιστάθμισμα το πρώτο μέτρο που πήρε η
γκόσμια η αστική τάξη και η δική μας ήταν να:κηρύξου
ν τον ΕΜΦΥΛΙΟ ΠΟΛΕΜΟ ενάντια στον πρωτόγνωρο αυτό κίν
υνο.Να δημιουργήσουν διάφορες Ενώσεις Βιομηχάων,κεφα
λαιοκράς κλπ.Και το βασικότερο:Οίπλα στο επίσημο κράτος
ένα ΠΑΡΑΚΡΑΤΟΣ.Ενα παρακράτος άρτιο οργανωμένο και εξο
πλισμένο με τα πιό σύγχρονα μέσα,που θα αποτελούσε το
όρυ στον ανειρήνευτο εμφύλιο πόλεμο σε παγκόσμια και
τοπική κλίμακα.Ο εμφύλιος αυτός πόλεμος που κηρυξε η α
στική τάξη στο παγκόσμιο και τοπικά λαϊκά κινήματα,διέ
γραψε πολλές φάσεις και μορφές αγώνα,με αποκορύφωμα το

Η κατάλυση με οποιονδήποτε τρόπο των Δημοκρατικών λα
ικών ελευθεριών και της ομαλής πολιτικής ζωής και κυρί
ως απο τη Μεταξική δικτατορία,τα εγκλήματα,η βαβαρότη
τα και ο εξευτελισμός της ανθρώπινης υπόστασης.Οι φασι
στικές μέθοδες της τεταρτοαυγουστιανής υπάνθρωπης φατρ

ίας έβαλαν βαθιά και με ανεξιτηλη μελάνη τη σφραγίδα τ
ους στους Ελληνες γενικά και κυρίως σε αυτούς που πέρα
σαν απο την κρεατομηχανή της.Το ίδιο ανεξιτηλη ήταν η
σφραγίδα που άφησε στις κατοπινές εξελίξεις στη χώρα μ
ας.Οι σκόπιμες και τεχνητές οξύτητες,οι διχασμοί,τα άγ
ρια πάθη δημιούργησαν αγεφύρωτα χάσματα.ψυχικά τραύμα
τα,που σκοπό είχαν να δυσκολέψουν την εθνική ομοψυχία ε
χουν σε ενα μεγάλο βαθμό τις ρίζες τους στη θριβερή αυ
τή περιοδο της ιστορίας μας.Στους ίδους ακριβώς στόχου
ς σκόπευε και η σατανική εκατοντάχρονη και πλέον δράση
στη χώρα μας του κυρίου στηρίγματος της ταρταρουγ/νής
δικτατρίας:Της ιμπεριαλιστικής Αγγλίας και των υπηρεσι
ών της.Και το βασικοτερο.Η δικτατορία ήταν ένα μεγάλο
σχολειό χαφιεδισμού και προδοσίας.Ενα σχολειό που οι κ
ατακτητές χρησιμοποίησαν ατόφιο τον μηχανισμό του σαν
το πιό πολύτιμο συμπλήρωμα των δικών τους κατασταστικώ
ν χαφιεδικών και δολοφονικών υπηρεσιών.Μηχανισμό που μ
ας τον κληροδότησαν εμπλουτισμένο και με τις καταχικές
του επιδόσεις.Ενα μηχανισμό που ήξερε να βασανίζει,να
απαξιεί των ανθρωπό και να τον δολοφωνεί με τον καλύτε
ρο και ευκολότερο τρόπο.Και κυρίως να πείθει τον δολοφ
ονο οτι πρέπει να νοιώθει και περήφανος για την υπηρεσ
ία που προσέφερε στο συνάνθρωπο να του στερήσει μια αν
άξια γι αυτόν ζωή.Εναν μηχανισμό που όχι μόνο οργάνωσε
επιστήμα τον χαφιεδισμό,αλλά του έδωσε οργανωτική δομή
και καθοριστικό ρόλο στην πολιτική ζωή της χώρας.Ενα μ
ηχανισμό που μετά τη συμφωνία της Βάρκιζας αντί να δια
λυθεί άσκησε ανεξέλεγκτη εξουσία στέλνοντας δεκάδες χι
λιάδες αθώους Ελληνες πολίτες στην εξορία,πολλές χιλιάδ
ες στη φυλακή και εκατοντάδες στα εκτελεστικά αποσπάσμ
ατα.Εναν μηχανισμό που εκτός απο τα πιό πάνω μας επέβα
λε στο αποκορύφωμα της δόξας του και μιά εφτάχρονη(7)δ
ικτατορία εν έτοι 1967,καταστρέφοντας για άλλη μιά φορ
ά την επίπονη προσπάθεια του λαού να ξεπεράσει τις πλη
γές του παρελθόντος.

Το Αριστερό λαϊκό κίνημα που ο βασικός κορμός του ήτ
αν το ΚΚΕ δέχθηκε την πιό μανιασμένη,εγκληματική και σ
ατανική επίθεση απο την πρώτη μέρα της εμφάνισής του.

Ενα λαϊκό κίνημα οπωσδήποτε θα έμπαινε εμπόδιο στην
αρπακτική ασυδοσία της άρχουσας τάξης,την εκπόρηση του
Εθνικού πλούτου,ηην υποθήκη της Εθνικής κυριαρχίας,τη
ν αποδοχή της επικυριαρχίας στην πιό ταπεινή της μορφή
που ήταν η ετεροδικία.Και κυρίως ποτέ δεν θα επέτρεπε
την κατάλυση της Δημοκρατίας.

Θα ήταν ένα αιχμηρό αγκάθι στα πλευρά της.Μιά τροχοπ
έδη στην αρπακτική ασυδοσία και ακήμητος φρουρός της Ε
θνικής ανεξαρτησίας,της εδαφικής ακεραιότητας και του Ε
θνικού πλούτου.

Ολα αυτά τα:Εκλογικά,κοινοβουλευτικά,στρατιωτικά πρα

κοπήματα και οι δικτατορίες σε ένα και μόνο σκοπό κα
στόχο είχαν: α)Να συντηρούν και να συντονίζουν θεωρητ
κά και πρακτικά τον ανειρήνευτο εμφύλιο πόλεμο, που η
ρχουσα τάξη σε όλες της τις εκφάνσεις είχε κηρύξει απ
το 1918 ακόμα ενάντια στο λαϊκό Αριστερό κίνημα. β)Με
ράσχημα την υπεράσπιση της "δημοκρατίας" να οργανώνει τ
ς ακροδεξιές, στρατοκρατικές και φασιστικές δυνάμεις κ
τό της δημοκρατίας, του κοινοβουλευτισμού και του "κομμ
υνιστικού κινδύνου" και γ)Να μπορούν ανενόχλητοι πιά
ς ανταποδίδουν στους πάτρωνες του εξωτερικού στο πολλ
πλάσιο το αντίτιμο της παροχώρησης και διατήρησή τους

την εξουσία. Γιατί χωρίς τη ξένη βοήθεια θα του είχε φ
ει η μαρμάγκα που λέει και ο λαός.
Απο τη στιγμή που η άρχουσα τάξη, σε συνεργασία με συ
ηρητικές δυνάμεις και τους ξένους πάτρωνες καταστάλαξε
γ στο συμπέρασμα οτι η ίδρυση του Κομμουνιστικού Κόμμ
τος και η ύπαρξη ενός λαϊκού κινήματος καθοδηγούμενο
το αυτό το κόμμα άρχισε να διαργάφει αν δεν αποτελούσ
κίνδυνο για το σύστημα. Πριν λοιπόν, γίνει επικίνδυνο
ει προκειμένου να ανακόψει την κοινωνική δράση και αν
πυξη, η άρχουσα τάξη πήρε τα μέτρα της. Έκρινε οτι το
ένο αποτελεσματικό μέσω που έχει να αντιτάξει για να
ποδίσει την κοινωνική του δράση και ανάπτυξη ενος τε
ιου λαϊκού κινήματος ήταν ο εμφύλιος πόλεμος και η ά
χουσα τάξη δεν δύστασε να τον κηρύξει. Έτσι απο το 191
μέχρι το 1989, που έπεσε ο "υπαρκός Σοσιαλισμός" για εβ
μήντα και πλέον χρόνια η Ελληνικός λαός έζησε το δρά
ενός ανειρήνευτου εμφυλίου πολέμου που του εχει κηρ
ξει η αρχουσα τάξη. Οσον αφορά τις μορφές που κάθε φορ
έπαιρνε ο αγδοντάχρονος αυτός εμφύλιος πόλεμος εξαρτ
ταν απο την πορεία που κάθε φορά διέγραφε το επαναστ
τικό λαϊκό κίνημα.
Πρίν από το 1918, που δεν ειχε διαγραφεί αυτός ο κίνδ
νος υπήρχε ο εσωτερικός εμφύλιος πόλεμος, διεξάγονταν α
μεσα στις δυό μεγαλύτερες κεφαλαιοκρατικές φατρίες γ
το ποιά θα ελέγξει την οικονομία και την πολιτικό-κ
ωνική ζωή της χώρας. Για να μην ανατρέξουμε στο απόμα
ο ιστορικό παρελθόν μερικά επί μερους αναδρομή θα γί
ι απο το 1909 και μετά.
Μέχρι το Σεπτέμβρη του 1909, την εξουσία της Ελλάδας
ν μισο-μεράζονταν το αστικό-τσιφλικάδικο κομπρεμί. Η
τσια διακυβέρνηση όπως ήταν φυσικό δημιούργησε μεγάλ
δυσαρέσκεια στο λαό, με αποτέλεσμα να διαμορφωθεί ενα
τικό κίνημα με αιχμή κατά των υπολειμμάτων του Φεδαρ
σμού. Το 1909 τα πράγματα ειχαν κορυφώσει την αντιπαρ
εση. Το Σεπτέμβη του 1909 ο Στρατιωτικός Σύνδεσμος με
κίνημα στο Γουδί βάζει κατα κάποιον τρόπο τέλος στο

ν ανταγωνισμό των φατριών. Το γεγονός αυτό αποδεσμεύει πανίσχυρες λαϊκες δυνάμει που ξεπούσαν αλλάγη. Το Δεκέμβρη, του 1909 έρχεται ο Βενιζέλος στην Ελλάδα. Η ύπαρξη του λαϊκου κινήματος και η ανάληψη της εξουσίας απο τον Βενιζέλου, έδωσε τη δυνατότητα στους αστούς να εκτοπίσουν απο την εξουσία ενα μεγάλο μέρος των συντηρητικών δυνάμεων.

Μετά το 1909 άρχισε να αστικοποιείται η κοινωνικό-οικονομική ζωή της χώρας. Το ίδιο και η πολιτική. Αρχισε να λειτουργεί σωστότερα το κοινοβούλιο και η δημοκρατία. Βέβαια στη δεκαετία που ακολούθησε είχαμε του πολέμους του 1912, τον Α! παγκόσμιο πόλεμο 1914-18, τον διχασμό του 1917, ανάμεσα σε Αντιαντικούς με τους οποίους συμπαρατάχθηκαν οι Βενιζελικοί και σε Γερμανόφιλους της συντηρητικής παράταξης με επικεφαλείς το Βασιλιά Κωσταντίνο και την Βασίλισσα Σοφία, αδερφή του Κάιζερ Γουλιέλμου Β της Γερμανίας.

Οπως ειναι φυσικό στη διάρκεια του πολέμου ο διχασμός για λόγους που η κάθε παράταξη θεωρεί σκόπιμους εντείνει τον διχασμό. Και επειδή στη χώρα μας εχουμε οχι μόνο ιστορία, αλλά και προϊστορία με τον διχασμό και την πατωματολογία. Διαβάζοντας ιστορικά ντοκουμέντα της περιόδου αυτής και τον διχασμό που καλλιέργησαν στο λαο και οι δυό παρατάξεις: Βενιζελικοί και Βασιλόφρονες Κωσταντινικοί βρήκα και ένα μικρό μέν αλλά ενδεικτικό της εφευρεσης Πτωματολογίο που βαρύνει την ηγεσία-κυβερνώντες τη χώρα.

Γράφει λοιπόν, επι λέξη ο Συγγραφέας: "Την κυριακή 16/29 Οκτωμβρίου, έξω απο τις Φλέβες βυθίστηκε με μιά τορπίλια έκρηξη μέσα σε 4 λεπτά το εμπορικό Αγγελική που μετέφερε εθελοντές και πυρομαχικά στο στρατό της Εθνικής άμυνας. Δυό μέρες αργότερα στο ίδιο σημείο και κατα τον ίδιο τρόπο βυθίστηκε το φορτηγό Κική Ηαϊα. Τα θύματα στο πρώτο ήταν πολλά, πάνω απο 145. Στο δεύτερο 4 Ναυτές.

Οι Γερμανόφιλοι της Αθήνας ειδοποίησαν τα γερμανικά υποβρύχια που τα τορπίλισαν, μαίνονταν οι βενιζελικοί και ετοιμάζονται να κάνουν πάνδημη κηδεία όσων νεκρών ανασυλλέχτηκαν απο τη θάλασσα. Δεν ήταν υποβρύχια, ειναι τα ναρκοπέδια που εχουν σπαρθεί στις θάλασσές μας οι σύμμαχοι, αντεπιτίθενται οι κωσταντινικοί. Οι αρχές απαγορεύουν να γίνει η κηδεία στην πρωτεύουσα. Κάποιοι βενιζελικοί, θερμόαιμοι, κλέβουν δυό πρώματα απο τον Πειραιά και νύχτα επιχειρούν τα μεταφέρουν στην Αθήνα. Τους πιάνουν κοντά στο Ραύφ, τα πρώματα επαναφέρονται στον Πειραιά. Κηδεύονται την επομένη απο το Εργατικό Κέντρο παρουσία του Φουρνέ. Ενα τεράστιο πλήθος, έξω απο την Εκκλησία της Αγίας Τριάδας καταργιέται τους "πειρατές" Γερμανούς και τους "προδότες" γερμανόφιλους".

Και για να έρθουμε στη γνωστή πρόσφατη πτωματολογία.
λήθεια ποιός Έλληνας δεν θυμάται την αναγωγή της πρωμ
ολογίας σε ιδεολογική επιχείρηση κατασυκοφάντισης κα
αμαύρωσης με τον πιό ειδεχθέστερο τρόπο της Εθνικής
ας Αντίστασης; Ποιός Έλληνας, δεν θυμάται τον περιβόητο
τωματολόγο Αγγλο Σετρίν; Ποιός Έλληνας θα μπορέσει να
χάσει πώς φτάσαμε στην υποτιθέμενη κατακόμβη του Περ
στεριού, όπου βρέθηκαν κατακρεουργημένα χιλιάδες πτώμα
α, θύματα δήθεν του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ, που όμως θάφτηκαν εκεί με
αφερόμενα απο τα διάφορα Νεκροταφεία της Αθήνας;
Ενας πολιτισμός κρίνεται και απο τα ταφικά του έθιμα.
μήν σεβασμός στους νεκρούς ήταν πάντοτε η ύψιστη ιερ
ουλία. Ητάν αυτό που πάντα επέφερε τη θεϊκή τιμωρία. Κα
κανένας ανθρώπινος νόμος δεν μπορεί να επιβληθεί στα
θεϊκό νόμο, συρλιάξει η Αντιγόνη εδώ και δυόμισι χιλι
δες χρόνια. Και σε όλη την ινδοευρωπαϊκή παράδοση οι ν
κροί προπάτορες ήταν οι οικιακοί θεοί που προστάτευαν
ην εστία των προγόνων. Και οι τάφοι τους, μέσα απο τους
ιώνες, μιλάνε για περασμένες μακρινές εποχές, που δεν μ
ς έχουν αφήσει καμιά γραπτή μαρτυρία. Κατά κάποιο παρά
ενο καπρίτσιο της ζωής, οι νεκροί, μέσα απο τους τάφους
ους, διηγούνται την ιστορία της ζωής, που φυσικά, για κα
ένα δεν αρχίζει απο τη γεννησή του. Ο, τι γι αυτές τις
ακρινές εποχές, ειναι μέσα απο τους ταφους: Κόκκαλα, αγγ
ία και θρασυματά αντικειμένων. Και όταν τα κόκκαλα των
εκρών μας γίνονται ασβέστης στο χωνευτήρι, τότε οι σελ
δες της ζωής, αρα και της ιστορίας ειναι λευκές.
Η βέβηλη ιδέα να αξιοποιηθεί πολιτικά η μεταφορά των
τωμάτων στην κατακόμβη του Περιστερίου των πτωμάτων χ
ι πετύχουν τα πολιτικά αποτελέσματα για τα οποία έγιν
η εκταφή, η μεταφορά και ειδικη για την περίπτωση κατ
κρεούργηση ανέδειξε τους τυμβωρυχούς του πολιτισμού.
εγκληματίες κατά του πολιτισμού θριάμβευσαν και οι
ργολάβοι της εξουσίας ξανά πήραν τη θέση τους στην εξ
υσία. Εξουσία θεμελιωμένη κατασκευασμένη πτωματολογία.
βαια όταν μαθεύτηκε η αλήθεια πολλοί θα αναρωτήθηκαν
ι πώς ήταν δυνατόν οι ανθρωποι αυτοί να προβούν σε έν
τέτοιο ανοσιούργημα. Οι Ανθρωποι που γνώριζαν το ποι
ν των ανθρώπων αυτών απάντησαν: "Μα αυτοί σκότωναν και
ιτακρεουργούσαν τους ζωντανούς Ανθρώπους, θα δύσταζαν
ι το κάνουν σε νεκρούς;
του 1946 είρθε στην Ελλάδα μια Επιτροπή τ//////////////
ου ΟΗΕ, προκειμένου να διαπιστώσει πώς εχουν διαμορφωθε
η κατάσταση στη χώρα μας και σε συνέχεια θα επόπτευε
ις εκλογές που θα γίνοντων στις 31.3.1946. Η Επιτροπή
υτή ανάμεσα στις πόλης που θα επισκέπτονταν ήταν και
Βέροια. Την επιτροπή αυτή ενα μεγάλο μέρος του λαού τ
ς πόλης τη δέχθηκε στον παλιό φόρο. Στο σημείο που ειν
τα φανάρια Βεροια-Θεσσαλονίκη και Βέροια-Νάουσα.

Φαίνεται πώς μερικοί"υπερπατριώτες"απο τους εκεί παρ
αβρισκόμενους κατά την υποδοχή,εχοντας συλάβει καλά τη
ν έννοια της πτωματολογίας και τα τεράστια ωφέλη που ε
ιχε προσφέρει στο κόμμα τους,συνέλαβαν την ιδέα πως θα
ήταν μιά πρώτης τάξεως προσφορά προς το κόμμα τους άρ
α και στην"πατρίδα"(αφού τότε αυτά τα είχαν ταυτίσει)
αν κατόρθωναν να πείσουν την Επιτροπή δεν ειχε μόνο η
Αθήνα χιλιάδες θύματα απο το ΕΑΜ-ΕΛΑΣ.αλλά κάθε"πόλη κ
αι χωριό"έχει τα δικά του και μάλιστα πολλά και οι θέρ
σια τα περισσότερα.Δεν μένει παρά να κάνου τον κόπο να
ανεβούμε σε εκείνο το λοφίσκο και έδειξαν το λόφο που
ειναι στο αριστερό μέρος στην είσοδο του Νεκροταφείου.

Ενώ λοιπόν οι διάφορες Επιτροπές και αντιπροσωπείες
έλεγε η κάθε μιά απαρίθμιζε τα προβλήματα που την απο
σχολούσε ορισμένοι με τα αγγλικούλια σχεδόν έσειραν τ
ην Επιτροπή στο λόφο του Νεκροταφείου,από όπου εχει κα
νεις τη θέα ολόκληρου του Νεκροταφείου.Ειναι γεγονός ο
τι στο Νεκροταφείο Βεροίας,υπάρχει ενα Καινοτάφειο με
οριαμένα θύματα του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ.Αυτοί όμως που ανέβασαν τ
ην Επιτροπή στο λόφο,δεν αρκέστηκαν να δείξουν στην Επ
ιτροπή το Καινοτάφειο,αλλά με έναν γενικόλογο τρόπο ει
παν ανενδίαστα στην Επιτροπή οτι"στο Νεκροταφείο αυτό
και οχι το Καινοτάφειο που βλέπετε μπροστά σας εχουν
συγκεντρωθεί τα θύματα του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ",της περιοχής.Προς
στιγμή η Επιτροπή έμεινε αμήχανη και άφωνη.Φαίνεται πώ
ς τα μέλη της αναρωτήθηκαν,αν ήταν δυνατόν να εχει δια
πραχθεί ενα τέτοιας έκτασης έγκλημα και να μήν τους έχ
ουν ενημερώσει.

Απο την αμηχανία τους έβγαλε κάποιος που κατάλαβε τί
ακριβώς επιδίωκαν οι ανθρωποι που ανέβασαν την Επιτροπ
ή στο λόφο του Νεκροταφείου και απευθυνόμενος προς τα
μέλη της λέγοντας σε άπταιστα αγγλικά:"Παρακαλώ ρωτήστε
τους κυρίους να σας πούν,αφού σε αυτό το Νεκροταφείο ε
χουν όπως λένε συγκεντρωθεί τα θυματα του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ,της
περιοχής πού ειναι το Νεκροταφείο της πόλης".Πράγματι
ένας της Επιτροπής αντιλαμβανόμενος ίσως την μπλόφα απ
ευθυνόμενος σε έναν απο αυτούς που τους ανέβασαν στο λ
όφο ρώτησε:"Που ειναι το Νεκροταφείο της πόλης";

Για αρκετά λεπτά επικράτησε απόλυτη σίγη.Στο διάστημ
α αυτό μερικοί αρχισαν να απομακρύνονται,άλλοι έκαναν
πώς δεν κατάλαβαν,και άλλοι πώς δέν άκουσαν την ερώτησ
η.Η ώρα όμως περνούσε και η ερώτηση περίμενε την απάντ
ηση.Υστερά απο λίγα λεπτά περισυλλογής κάποιος απο του
ς εναπομείναντες κατώ απο την αδήριτη ανάγκη τόλμησε
να ψιθυρίσει οτι"αυτό ειναι το Νεκροταφείο της πόλης"κ
αι θέλοντας να διασκεδάσει κάπως την άσχημη εντύπωση ε
ίπε οτι"λέγοντας αυτά ειναι τα θύματα του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ ενω
ούσε αυτό εδω το Καινοτάφειο και οχι ολόκληρο το Νεκρο
ταφείο.Πρόκειται για παρανόηση...".Ετσι όπως ειχαν εξε

λιχθεί τα γεγονότα αν δεν υπήρχε η παρέμβαση αυτού του
ανθρώπου η Επιτροπή, θα έφευγε απο τη Βέροια με εδραιωμ
ένη την πεποίθηση οτι τα θύματα του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ στη Ημαθί
α καταλάμβαναν ενα απέραντο Νεκροταφείο Και ας ήταν το
νεκροταφείο που μιά πόλη 25.000 κατοίκων έθαβε του Νεκ
ρούς της.
Ποιός Βεροιώτης απο αυτούς που έζησαν το γεγονός θα
μπορέσει την προσπάθεια που έκαναν οι Βεροιώτες"υπερπατ
ριώτες"να μετατρέψουν τους Νεκρούς του Νεκροταφείου τη
ς Πόλης σε Νεκρούς-θύματα του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ.
Ελληνας μπορεί να ξεχάσ
ει αυτό τα σενάρια του τρόμου πώς φτάσαμε
ακολούθησε η Μικρα-Ασιατική καταστροφή τ
ο 1922. που χώρησαν του
Αν τον εμφύλιο πόλεμο τον άρχισαν ένοπ
λα αμέσως μετά τη το 1946 που έγινε ////////////////

Την ημέρα εκείνη παράλληλα με τον Αλβανικό πόλεμο η
χώρα μας έμπαινε και στη δεύτερη φάση του εμφυλίου πόλ
εμου ο οποίος θεωρητικά, άρχισε με τη ίδρυση του Κομμου
νιστικού Κόμματος της Ελλάδας το 1918. Αμέσως μετά την
ίδρυση του ΚΚΕ, η αρχουσα με τον κυριότερο πολιτικό της
εκφραστή τη Δεξιά ειχε καταστρώσει-οργανώσει τους μηχα
νισμούς εξοντωσης του λαϊκού κινήματος μέσω του εμφυλί
ου πολέμου. τα στρατιωτικά πραξικ
οπήματα του Πάγκαλου και του Κονδύλη και ολοκληρώθηκε
με τη φασιστική Βασιλό-Μεταξική δικτατορία τον Αύγουστο του 193
Ο λαός μισούσε θανάσιμα το φασισμό γενικά, και τον εσ
ωτερικό ειδικά, γι αυτό και ξεσηκώθηκε σαν ένας άνθρωπο
ς να τον αποκρούσει. Η αυθόρμητη συμμετοχή του στον πόλ
εμο έκτός οπο την αποκρουση του εισβολέα συνδέονταν κα
ι με τον μακρόχρονο κρυφό πόθο και το αίσθημα ανακούφι
σης οτι επιτέλους σήμαινε η ώραν να απαλλαγεί και απο
την εσωτερική Αγγλο-Βασιλο-Μεταξική τυραννία.

Η χώρα μας κατακτήθηκε ύστερα απο έναν μακρόχρονο πο
λεμο με την Ιταλία, τον ένα εταίρο του άξονα και έναν α
ιματηρό πολυήμερο πόλεμο με το νέο κατακτητη τη Γερμαν
ία. Ηταν επόμενο τα συναισθήματα που ένωσε κάθε Ελληνα
και η στάση που θα κρατούσε απέναντι στους τρείς πλέ
ον κατακτητές θα ήταν ανάλογη με τα πιστεύω του.
Ο Νομός Ημαθίας, λόγω της γεωγραφικής θέσης, της κοινω
νικής του σύνθεσης, κατ εξοχήν δημοκρατική, προσφέρονταν
για ανταρτοπόλεμο. Οι πόλεις Βέροια και Νάουσα, δεσπόζουν
στους πρόποδες του Βερμίου. Η Βέροια και στα Πιέρια και
η διάθρωση των πόλεων με τους μαχαλάδες επέτρεπε την α
νεμπόδιστη επικοινωνία απο σπίτι σε σπίτι. Λογω αυτής α
κριβώς της ιδιομορφίας και της μεγάλης τότε βιομηχανία
ς φιλοξενούσε πολλά παράνομα στελέχη του ΚΚΕ. Τα δεδομέ

να αυτό επέτρεψαν,ώστε στην Βέροια,Αντιστασιακή οργάνω
ση να συγκροτηθεί ένα και πλέον μήνα πριν απο την ίδρυ
ση του ΕΑΜ,στις 27.9.41 και αμέσως μετά την ίδρυση του
ΕΑΜ,επεκτάθηκε πολύ γρήγορη στο Νομό,αλλά και να μην δ
ώσει συνεργάτες στους κατακτητές εκτός απο έναν ελάχισ
το αριθμό καραμπινιέρων που ευτυχώς δεν έδρασαν στο το
πο της καταγωγής τους.Τα ονόματα της πρώτης Αντιστασιο
κής Επιτροπής που συγκροτηθηκε τον Αύγουστο του 1941,ε
ίναι στη διάθεση.

Στο Νομό μας,εκτός απο την ΕΑΜική Αντίσταση,δεν υπήρ
χε καμιά άλλη Αντιστασιακή οργάνωση.Μιά προσπάθεια που
έγινε να στήσει οργανώσεις η Πανελλήνια Απελευθερωτική
οργάνωση(ΠΑΟ),με το αντικομμουνιστικό περιεχόμενο που
της έδωσε η ηγεσία της,εξαπάτησε τους λίγους οπαδούς π
ου την ακολούθησαν στην αρχή.Οσοι αντιλήφθηκαν εγκαίρα
τους πραγματικούς σκοπούς της ΠΑΟ:όπως αρκετοί Αξιωμα
τικοί που εντάχθηκαν στον ΕΛΑΣ,αυτοί που έφυγαν στην Μ
.Ανατολή-όπως ο Σαρρής-κλπ,καθώς και αυτοί που εγκαίρα
αποσύρθηκαν απο την οργάνωση,μπορεί μερικοί να έμειναν
αδρανείς,δεν έπαιξαν όμως το ρόλος για τον οποίο τους

προόριζε η ηγεσία τους.Αυτοί που έμειναν τελικά όχι μό
νο καταπολέμησαν την προσπάθεια του λαού να απελευθερώ
σει τη χώρα απο τους κατακτητές,αλλά και πολέμησαν στο
πλευρό των κατακτητών την Εθνική Αντίσταση.Και όχι μόν
ο:Αυτοί καλυμένοι πίσω απ τις πλάτες των κατακτητών πρ
οξένησαν και τις μεγαλύτερες ζημιές:συλλαμβάνοντας,καί
γοντας,σκοτώνοντας και πλιατσολογώντας τον άμαχο και α
νυπεράσπιστο λαό.Δεν ειναι λίγα τα χωριά του Νομού που
έχουν γευθεί-υποστεί της συνέπειες τέτοιων"απελευθερωτ
ικών"επιδρομών.Μα και η Βέροια έζησε-δοκίμασε αυτού το
υ είδους τα"απελευθερωτικά ευεργετήματα".

Επειδή πολλοί εξακολουθούν ακόμα να πιστεύουν οτι η
ΠΑΟ,ξεκίνησε πατριωτικά και έδρασε πατριωτικά θα δώσου
με το λόγο στην Στρατηγό Φροντιστή που στην υπηρέτησε
στην ΠΑΟ με τον βαθμό του Ταγματάρχη.Στο βιβλίο που έγ
ραψε το 1977 με τίτλο"Αποκλίσεις της αγωνιστικής γραμμ
ής της ΠΑΟ".Ο τότε Ταγματάρχης Φροντιστής και μετέπειτ
α Στρατηγός,προσπαθεί να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητ
α.Ετσι στις σελ(376,377,378),αναγκάζεται να παραδεχθεί
οτι η ΠΑΟ ειχε κάτι παρά πάνω απο απλή συνεργασία και
οτι εφοδιάζετο απο τους Γερμανούς,με όπλα και πυρομαχικ
ά για να πολεμήσουν εναντίον των ΕΛΑΣιτών.

Σε συνέχεια κατονομάζει δυό απ τους οπλαρχηγούς της
ΠΑΟ,τους Κυριάκο Παπαδόπουλο ή Κιτσό-Μπατζάκ και τον Μ
ιχαήλ Παπαδοπουλο ή Μιχαλ-Αγά απο τα Ιμερα Κοζάνης δία
την εξαίρετη δράση τους.Προσπαθεί να δικαιολογήσει του

δύο αυτούς οπλαρχηγούς και τους οπαδούς των δια τους
ποίου λέει οτι η υπερβολική αγάπη προς την πατρίδα το
ς οδήγησε εις πολεμικά σφάλματα"!Σε ένα άλλο σημείο π
ροσέχεται οτι"τόσον ο Μιχάλ-Αγάς,όσο και Κιτσά-Μπατζά
,αλπιστηκαν μέν απο τους Γερμανούς,επαιξαν όμως πγετικ
ρόλο είς τον αντικομμουνιστικόν αγώνα της περιοχής τ
ων".Ακόμα δέχεται οτι"δια την εν γένει δράση τους κατά
την κατοχήν τους προσκάλεσε επίσημος Γερμανός είς τη,Β
έννην και τους εδεξιώθει".

Ωστε λοιπόν,όποιος αγαπάει υπερβολικά την πατρίδα το
ι πρέπει να περνάει με το μέρος του εχθρού και μάχεται
ναντίον εκείνων που αγωνίζονται για την ελευθερία της;
Ένα τέτοιο γεγονός ειναι"απλώς πολεμικό σφάλμα"ή όπως
λο λέει ο τότε Ταγματάρχης υπερβολική αγάπη πρός την π
ατρίδα ή ειναι μια καθαρή,καραμπινάτη προδοσία;

Οπως ξέρουμε απ την ιστορία,στην Πελοπόννησο,όταν η
Επανάσταση του 21 ψυχοραγούσε,ένας οπλαρχηγός απο την
Ηλεία ονόματι Νενέκος,μαζί με 2.500 οπαδούς του,πέρασε
με το μέρος τουν Ιμπραήμ.Ο Ιμπραήμ του έδωσε τιμές και
αφίτσια και τον έκανε Βοϊβόδα της Πελοποννήσου.Με τους
οπλοφόρους του ο Νενέκος πίεζε τα χωριά να προσκυνήσο
υν και όσα δεν υπάκουαν τα έκαιγε και σκότωνε τους κατ
οίκους των χωριών.

Αυτόν ο Κολοκοτρώνης έβαλε και τον σκότωσαν και έκαι
με όσα χωριά προσκύνησαν"Φωτιά και τσεκούρι"ήταν το σύ
νθημα του Κολοκοτρώνη.Η Επανάσταση του 21διέτρεξε θανά
σιμο κίνδυνο απ την προδοσία του Νενέκου.

Για όσους έξησαν τα κατοχικά γεγονότα δεν νομίζω πώς
θα μπορέσουν να βρούν έστω και την παραμικρή διαφορά α
νάμεσα των όποιας μορφής Ταγμάτων Ασφαλείας με αυτών τ
ου Νενέκου.

Τις μέρες που περνάμε,θυμήθηκα πώς σε εκείνο τον ανυ
πέρβλητο αγώνα του λαού μας κατά του φασισμού,εκτός απ
ο τους πρωϊκούς αντάρτες που πολεμούσαν στα βουνά,όπως
στον πόλεμο της Αλβανίας,έτσι και στην Εθνική Αντίστασ
η του 1941-44,υπήρχε και ενας άλλος εξ ίσου δύσκολος α
γώνας στα μετόπισθεν.Αυτόν που έκαναν οι πολιτικές Αντ
ιστασιακές οργανώσεις.Οι οργανώσεις που με κίνδυνο της
ζωής ενημέρωναν το λαό για το δίκαιο του αγώνα,για τη
συμμετοχή του στον αγώνα,για την πίστη στη νίκη του Ελ
ληνικού και συμμαχικού αγώνα.Με συνθήματα που θέρμεναν
την θέληση του λαού για Αντίσταση και την έκαναν να φο
υντώσει,να γίνει ενα μέτωπο υπολογίσιμο,που η νίκη του
εκτός του οτι θα διασφάλιζε τα πανανθρώπινα ιδεώδη,θα
άνοιγε διάπλατα ο δρόμος της λαϊκής δημοκρατίας,που ήτ
αν το όνειρο και η προσδοκία πολλών δεκαετιών του λαού
μας.

Οι πολιτικές οργανώσεις που εκτός απο τη δική τους π

εριφρούση επρεπε να φροντίσουν για την τροφοδοσία του του ένοπλου αγώνα με έμψυχο υλικό και όλα τα άλλα για τη ζωή και τον αγώνα μέσα:για καταλήματα,μετακίνηση(συνέσμοί) κλπ.Σ αυτόν τον άνισο,σκληρό και αιματηρό αγώνα,που έκανε τους κατακτητές να λυσσωμονούν για τις καθημερινές απώλειες που τους προκαλούσε ο Αντιστασιακός αγώνας του λαού μας,και για αντίποινα ξεσπούσαν αδιάκριτα στον άμαχο πληθυσμό και τα ανοχύρωτα χωριά και πόλεις,προκαλώντας καταστροφές,συλλήψεις και εκτελέσεις οι πολιτικές οργανώσεις πλήρωσαν ενα μεγάλο κόστος.Και πλήρωσαν μεγάλο κόστος,γιατί με τον ερχομό των Γερμανών πολλαπλασιάστηκαν οι καταδότες και σε λίγο έκαναν την εμφάνιση οι συνεργάτες και στο βαθμό που ο αγώνας γιγάντωνε οι προδότες κουκουλοφόροι.

Οι Γερμανοί προκειμένου να περιορίσουν τις μεγάλες απώλες που τους προξενούσε ο αγώνας του λαού μας,ένοπλος και πολιτικός εφάρμοσαν εκτεταμένα αντίποινα και την συλογική ευθύνη.Έτσι οι συλλήψεις ήταν πολλάπλάσιες και αδιάκριτες.Δεν αναζητούσαν τον συγκεκριμένο"εγκληματία".Αν ήταν δυνατόν να χαρακτηριστεί εγκληματίας αυτός που αγωνίζεται για λευτεριά και δίκαιο,τη διάσωση του πνευματικού και ηθικού πολιτισμού.Του πολιτισμού που μας κληροδότησαν οι ένδοξοι πρόγονοι μας και τις πανανθρώπινες αξίες που απειλούντων απο τον Ούνους.

Οι συλληθφέντες,εκτός απο τα βασανιστήρια,την φυλακή και την εκτέλεση που αρκετές εκατοντάδες σδηγήθηκαν,την ζωή τους καθημερινά απειλούσε και ένας άλλος μεγάλος και απάνθρωπος κίνδυνος.Ο κίνδυνος της ΚΛΟΥΒΑΣ.

Η ανάπτυξη του αγώνα,έδωσε τη δυνατότητα στην ΕΑΜικη Αντίσταση να αποσπάσει-απελευθερώσει απο τα νύχια των κατακτητών εναν τέραστιο συμπαγή Ελλαδικό χώρο και να δημιουργήσει,μιά έστω,μικρή Ελεύθερη ΕΛΛΑΔΑ.Και με τις αλεπάλληλες μάχες αφαιρούσε καθημερινά έδαφος απο τους κατακτητές.Με την πάροδο του χρόνου και την ανύπτυξη παραπέρα του αγωνα,οι Γερμανοί περιόριστηκαν στις μεγάλες πεδινές πόλεις και αργότερα στις έδρες των Νομών,οπως έγινε στο Νομό μας,που απο πολύ νωρίς πρίν την αποχώρησή τους αναγκάστηκαν να εγκατάληψουν τη Νάουσα.

Απο την άνοιξη του 44 ο ΕΛΑΣ,με τις πολύ συχνές,σοβαρές και αποτελεσματικές επιθέσεις,έβαλε σε μεγάλο κινδυνο τον μοναδικό σιδηροδρομικό και οδικό άξονα επικοινωνίας των στρατευμάτων καταχής με τη Γερμανία και τον ανεφοδιασμό του Ρόμελ στην Αφρική.Οι επιθέσεις αυτές και τα συχνά σαμποτάζ(όπως του Μουχαρέμ Χάνι κλπ)τους δημιούργησαν πολλά και σοβαρά προβλήματα.Προκειμένου να διατηρήσουν σέ λειτουργία τον οδικό και σηδιροδρομικό άξονα μετέφεραν δυσανάλογα μεγάλη δύναμη στρατού με αποτέλεσμα ο Νομός να στρατοκρατείται.Την ίδια εποχή(Απρίλης 44)για να περιορίσουν τις επιθέσεις του ΕΛΑΣ έκαν

αν αλεπάλληλες εκκαθαριστικές επιχειρήσεις απο άκρη σε άκρη στο Βέρμιο.

Οι εκκαθαριστικές αυτές επιχειρήσεις ειχαν σαν στόχο να εγκλωβίσουν τον 16ο σύνταγμα του ΕΛΑΣ και την έδρα της Χης Μεραρχίας.Η Χη Μεραρχία αποτελούνταν απ το 16ο σύνταγμα Βεροίας,το 30ο Εδέσης και το 50ο Κατερίνης.Η Μεραρχία αυτή,βασικό στόχο ειχε να εμποδίσει την απρόσκοπτη ή να διακόπτει για όσο το συνατόν μεγαλύτερα χρονικά διαστήματα τη λειτουργία αυτού του μοναδικού σιδηροδρομικού και οδικού άξονα που συνέδεε τη Μητρόπολη του φασισμού με τα στρατεύματα κατοχής στην Ελλάδα και την Αφρική.

Η Χη Μεραρχία του ΕΛΑΣ εχει στο ενεργητικό της αρκετές μάχες με τους Γερμανού κατακτητές και μιά αξιόλογη γκάμα απο σαμποτάζ που προκάλεσαν αρκετες απώλειες και υλικές ζημιές.Απο εκθέσεις των ιδίων των Γερμανών.Στις 19.1.44 τμήμα της Χης Μεραρχίας του ΕΛΑΣ ανατίναξε την σιδηροτοιχία Αθηνών-Θεσσαλονίκης.Νεκροί 70 Γερμανοί και μεγάλη απώλεια σε πολεμικό υλικό.Στις 21.3.44 δυνάμεις της ίδιας Μεραρχίας ανατίναξαν σιδηροτοιχία με 48 βαγόνια μεταξύ Πλατανώνα-Τεμπών,ακολούθησε σκληρή μάχη. Στην ίδια περιοχή έπλώθηκε γραμμή 1.000 μέτρων.Στις 20 9.44 τμήματα της ίδιας Μεραρχίας κτύπησαν γερμανική φάλαγγα στο Μουχαρέμ-Χάνι δυτικά της Εδεσσας.Καταστράφηκαν 25 αυτοκίνητα.Αιχμάλωτοι 8.Στις 25.10.44 τμήματα της ίδιας Μεραρχίας χτύπησαν τους Γερμανούς στους στενωπους Κόμανο-Κλειδί και Πισοδέρι.

Στις επιχειρήσεις αυτές που ήταν συχνές για το Βέρμιο συμέτειχαν και γερμανοπροδότες Πουλικοί και ΠΑΟτζίδες,που ρήμαξαν τα ορεινά χωριά με συνέπεια να έχουμε περισσότερα θύματα σε νεκρούς,κυρίως γυναικόπεδα.Βιβλικές καταστροφές όπως στους Πύργους(Κατράντσα),το Μεσόβουνο κλπ.Ομως παρ όλη την τρομοκρατία,τη βία και τις εκτεταμένες συλλήψεις,στις οποίες αυτοί πρωτοστατούσαν,ο λαός δεν κάμφθηκε όπως αυτοί πίστευαν,ούτε τις επιθέσεις του ΕΛΑΣ και τα σαμποτάζ περίοριζαν.Η αποτυχία των εκκαθαριστικών επιχειρήσεων ειχε σαν αποτέλεσμα στο εξής:

Η επικοινωνία,οι μεταφορές εφοδίων και η μετακίνηση των μονάδων τόσο απο το εξωτερικό,αλλο τόσο και ανάμεσα στις μονάδες στο εσωτερικό οχι μόνο συναντούσαν δυσκολίες,αλλά πολλές φορές δεν έφταναν στο προορισμό τους και οι σύνδεσμοι συλαμβάνονταν ή σκοτώνονταν σε ενέδρες.Το ίδιο και οι τηλεπικοινωνίες με το κύμα των καλωδίων ή και των στήλων όταν έπρεπε.Οι ανατινάξεις τραίνων,σιδηροδρομικών γραμμών,αποθηκών,γεφυριών και δρόμων, αλλά και οι νάρκες,έκαναν σχεδόν προβληματική κάθε μετακίνηση τους,παρά τη διαβεβαίωση του Τσώρτσιλ οτι θα:" φύγουν ανενόχλητοι απ την Ελλάδα,με αντάλλαγμα την πα

ράδοση της Θεσσαλονίκης στους Άγγλους",ήταν τόσος μεγάλ
ος ο πανικός που τους κατέλαβε και τόσο τυφλό το μίσος
για την τραγική θέση που βρέθηκαν που για να διασφαλίσ
ουν τις εντελώς απαραίτητες μετακινήσεις κατέφυγαν στη
ν πιό αποτρόπαια και τοπεινή μέθοδο υπεράσπισης του εα
υτούλη τους:Την μέθοδο της ΦΩΝΙΚΗΣ ΚΛΩΥΒΑΣ.

Εκτός απο τις συχνές την εποχή εκείνη ραδιοφωνικές ε
κπομπες του Καίρου,του Λονδίνου και της Μόσχας γιά την
δύσκολη θέση στην οποία ειχαν περιέλθει οι γερμανοί στ
ην Ελλάδα τους τελευταίους μήνες το ομολογούν και οι ί
διοι:Η Γερμανική υπηρεσία πληροφοριών και αντικατασκοπ
είας Αϊν-Τσέ πληροφορεί το γερμανικό Στρατηγείο ότι"..
.Αι ημέτεραι δυνάμεις δεν επαρκούν δια μίαν αποτελεσμα
τικήν αντιμετωπισιν ή εκμηδένισιν των ανταρτικών μονάδ
ων.Αι μεταφοραί μας ευρίσκονται υπο συνεχή απηλήν των
ανταρτικών επιθέσεων.Αξιόκοπες επιθέσεις(των ανταρτών)
εναντίον κυρίων οδικών και σιδηροδρομικών γραμμών...εν
τυπωσιακά σαμποτάζ ανατινάξεις δρόμων,σιδηροτροχιών...
και επιθέσεις εμπροστοφυλάκων και φαλαγγών σε πορείς..
.που δημιουργούν κινδύνους για τον ανεφοδιασμό των δυν
άμεών μας στη Νότια Ελλάδα και για τις μεταφορές και μ
ετακινήσεις των στρατευμάτων και των στρατηγικών μας θ
έσεων".Μαθιόπουλος σελ 383 και 519.Η έκθεση αυτή αφορο
υσε τη χρονική περίοδο Απριλής του 1943-Αύγουστος 1944.

Οσο για τον Ζέρβα-ΕΔΕΣ στο ίδιο βιβλίο στη σελ 457,α
φορά την περίοδο 31.3.44 η έκθεση αναφέρει:"Συνεργασία
του ΕΔΕΣ Αθηνών με τις γερμανικές υπηρεσίες"."Ο Ζέρβας
προτιμά να μή σταθεί εμπόδιο στα γερμανικά στρατεύματα,
ούτε να επιτεθεί εναντίον τους"και σε συνέχεια στη σελ
481 στις 26.5.44:"Οι δυνάμεις του ΕΔΕΣ...εξακολουθούν
να τηρούν συζέτερη στάση εναντι των γερμανικών δυνάμε
ων".

Αυτή ακριβώς η πολύ δύσκολη στην οποία βρέθηκε ο γερ
μανικός στρατός στην Ελλάδα απ την άνοιξη του 1944,και
την ακόμα δυσκολότερη που θα αντιμετώπιζε κατά την απο
χώρηση τον Φθινόπωρο απο τον ΕΛΑΣ,υποχρέωσαν Χίτλερ κα
ι Τσιώρτσιλ,ο καθένας για δικό του όφελος,να υπογράψου
ν απευθείας,την πιό βρώμικη και επέσχεντη συμφωνία που
έγινε ποτέ.

Ο Τσιώρτσιλ,όμως δεν αρκέστηκε μόνο σε αυτήν τη συμφ
ωνία προκειμένου να εξοντώση την ΕΑΜικη Εθνική Αντίστα
ση.Στο Σουηδικό Υπουργείο Εξωτερικών υπάρχει ο φάκελος
"Ελλάδα"που αφορά την περίοδο 1.10.44-13.3.1945.

Στον ειδικό αυτό φάκελο υπάρχει καταχωρημένο ενα συγκ
λονιστικό έγγραφο.Μια ιστορική μαρτυρία.Θέμα:"Ο Τσιώρτ
σιλ προσωπικά κάλεσε την Τουρκία να στείλει στρατεύματ
α κατοχής στην Ελλάδα,για να χρησιμοποιηθούν σαν Αστυν
ομικές δυνάμεις",που θα έδιναν τη δυνατότητα στον Τσιώ
στσιλ να μην χρησιμοποιεί Αγγλικές δυνάμεις για την"Τά

ι και την ασφάλεια στην Αθήνα". Στοιχεά απο τον Μαθιόπο
ο.
φαίνεται πως το ξάφνιασμα που είχε ο Τσώρτσιλ στην Ελλάδ
έδωσε τη δυνατότητα στον Χίτλερ να τον δέσει χειροπό
ρα με τη συμφωνία της Λιουβάνας" για την ανενόχλητη α
χώρηση των Γερμανών απο την Ελλάδα", συνεπώς πως και
όροι έκτός που θα ήταν σκληροί, λόγω της ξεχωριστής
μασίας που είχε αυτή η συμφωνία, ενδέχεται να υπήρχε
κάποια συγκεκριμένη λύτρα για τον Τσώρτσιλ, για α
ό και ήταν υποχρεωμένος να την τήρησει κατά γράμμα α
δεν ήθελε να εκτεθεί στην παγκόσμια κοινή γνωμη, που
μάθαινε την ύπαρξη μιάς τέτοιας συμφωνίας πισόπλατης
Εται εκτός απο όλα τα άλλα μέτρα που πήρε ο Τσώρτσι
για την απαρέγκλιτη τήρηση της συμφωνίας ήταν και το
ερυβόητο: Σχέδιο Κυβωτός. Ενα σατανικό σχέδιο, που αντικ
μενικό στόχο είχε να αδρανοποιήσει τις δυνάμεις της
θνικής Αντίστασης και ειδικά το ένοπλο τμήμα της τον
ΛΑΣ να πολεμήσει τα στρατεύματα κατοχής κατα την αποχ
ωρησή τους απο την Ελλάδα, έτσι ώστε να υλοποιηθεί σε ό
τι της τα σημεία η συμφωνίας της ανενόχλητης αποχώρηση
. Και επειδή ο μόνος δρόμος υποχώρησης των στρατευμάτω
κατοχής μπορούσε να γίνει δια ξηράς και μέσο του σιδ
οδρομικού και οδικού δικτύου και επειδή τα δίκτυα αυ
ά έλεγχε ο ΕΛΑΣ και όπως ήταν φυσικό θα προκαλούσε με
άλες ξημιές με ενέδρες και όποια άλλα σαμποτάζ κατά τ
ν άτακτη πλέον υποχώρηση απο το φόβο να μην τους μπλο
άρει αυτούς τους δυό μοναδικούς άξονες φυγής ο κόκκιν
ς στρατός, συνεπώς δεν θα τηρούνταν επακριβώς οι όροι
ης συμφωνίας, θα υπήρχε κίνδυνος να καταγγείλει ο Χίτλ

ρ την διαπροσωπική συμφωνία. Ο Τσώρτσιλ, για να μήν πρ
κύψει ενα τέτοιο ενδεχόμενο, συνέλαβε το σατανικό σχέδ
ο Κυβωτός.
Το σχέδιο Κυβωτός θεωρητικά πρόλβεπε α): Την προετοιμ
ία των δυνάμεων της Αντίστασης γενικά και των ενόπλω
τμημάτων της, ώστε κατά την υποχώρηση οι Γερμανοί, να
ποστούν όσο το δυνατόν μεγαλύτερες απώλειες σε έμψυχο
αι άψυχο υλικό για να μήν μεταφερθεί στο Δυτικό μέτωπ
όλο το βάρος αυτών των δυνάμεων που ήταν αγκιστρωμέν
ς στον ελλαδικό χώρο. β) Να γίνει μια ειδικότερη εκπαίδ
υση του ΕΛΑΣ για τα σαμποτάζ και γ) Να του δωθουν τα α
τίστοιχα εφόδια για την καλύτερη επιτυχία του σχεδίου.
Αυτό ήταν θεωρητικά το σχέδιο Κυβωτός. Σχέδιο που το
κπόνησε το Γενικό Στρατηγείο της Μέσης Ανατολής και α
ατέθηκε στον ΕΛΑΣ να το εφαρμόσει στους χώρους ευθύνη
κάθε μονάδας. Και επειδή και οι δυό βασικοί άξονες δι
φυγής των Γερμανών και ειδικά ο σιδηροδρομικός αποκλε

ιστηκά απο τους Νομούς Πιερίων,Ημαθίας και Πέλλης,οι δυ
νάμεις των οποίων τα Συντάγματα:50ο,Κατερίνης,16ο Βερο
ίας και το 30ο Εδέσσης συγκατοίσαν τη Χη Μεραρχία του Ε
ΛΑΣ με έδρα τη Βέροια ένα μεγάλο μερος της ευθύνης να
μην ειναι ανενόχλητη,αλλά όσο το δυνατόν δύσκολη και ο
ριστερή η αποχώρηση απο την Ελλάδα έπεφτεοχι μόνο θεωρ
ητικά αλλά και πρακτικά στους ώμους της Χης Μεραρχίας
του ΕΛΑΣ.Αυτό απαιτούσαν οι όροι του πολέμου θεωρητικά
και πρακτικά:Να αποδυναμωθουν-φθαρούν όσο το δυνατόν ο
ι δυνάμεις του εχθρού,όταν μάλιστα γνωρίζουμε οτι οι δ
υνάμεις που θα καταρθώσουν να διαφύγουν θα πάρουν ενερ
γό μέρος στο δυτικό συμμαχικό μέτωπο.

Ετσι όπως ειχαν διαμορφωθεί τα πράγματα.Να υπάρχουν
αντικειμενικά οι δυνάμεις του ΕΛΑΣ,να προκαλέσουν οχι
μόνο της υποθετικές αλλά τις πραγματικές απώλειες που
θα μπορούσε να δώσει ένα σωστά στα δεδομένα καλοστρωμ
ένο σχέδιο δράσης αυτών των μονάδων της Χης Μεραρχίας.

Αυτός ήτον ένας σκοπελος που ήταν δύσκολο να παρακαμ
φθεί απο τον Τσιώρτσιλ και το Γενικό συμμαχικό Στρατηγ
είο στο οποίο ανήκε και ο ΕΛΑΣ στη δυναμή του,χωρίς να
δημιουργήσει ερωτηματικά και υπόνοιες,μα και να ξεπεθο
ύν ευθύνες.Έτσι φτάσαμε στα τελη του Αυγούστου και τις
αρχές του Σεπτέμβρη 1944,οπότε το Γ.Στρατηγείο Μ.Ανατο
λής στο Γ.Στρατηγείο του ΕΛΑΣ,για να τηρηθεί η επέοχυν
τη συμφωνία και να καμφεί ο σκόπελος της ανενόχλητης α
ποχώρησης των γερμανών απο την Ελλάδα,κανεί γνωστό το
:Σχέδιο Κυβωτός.Ούτε Γάτα,ούτε ζημιά.Οι γερμανοί θα έφ
ευγαν ανενόχλητοί απο την Ελλάδα και ο λαός θα έπρεπε
να μεινε με την εντύπωση οτι οι δυνάμεις της Αντίστασης
γενικά και ειδικά το ένοπλο τμήμα της"ετοιμάζονταν ν
α μην αφήσουν ατιμώρητους τους γερμανούς φεύγοντας για
τα απάνθρωπα εγκλήματα που διέπραξαν και τις τεράστιες
καταστροφές που του προκάλεσαν".Αυτός ακριβώς ήταν ο α
ντικειμενικός στόχος του σχεδίου Κυβωτός.Να δώσει τη δ
υνατότητα στου γερμανούς να φύγουν ανενόχλητοι,αλλά κα
ι να τηρηθούν τα προσχήματα.

Για να δώσει τα προσδοκόμενα το σχέδια Κυβωτός,έπρεπ
ε οι δυνάμεις του ΕΛΑΣ να αδρανοποιηθουν ////////////

Αυτή η πρωτοφάνης συμφωνία που υπογράφτηκε στην Λισσ
βόνα της Πορτογαλίας και την οποία επιβεβαιωνει ο υπου
ργός βιομηχανίας του Χίτλερ,Αλμπερτ Σπέερ,πρόβλεπε την
"ανενόχλητη υποχώρηση των Γερμανικών στρατευμάτων απ τ
ην Ελλάδα με αντάλλαγμα την παράδοση της Θεσσαλονίκης
τους Αγλους".Το Φθινόπωρο του 1944 οι γερμανοί στην Ελ
λάδα διέθεταν 9 ετοιμοπόλεμες μεραρχίες.Αμέσως μετά τη
συμφωνία τα γερμανικά πολέμικά και μεταγωγικά σκάφη φο
ρτωμένα στρατό πέρασαν ανενόχλητα τη Μεσόγειο και το Α
ιγαίο και μπροστά από τα μάτια των άγγλων και ανάμεσα

απο τα αγγλικα υποβρύχια.Αυτές οι 9 ετοιμοπόλεμες μερα
χίες εκτός απο τις απώλειες που ειχαν απ τον ΕΛΑΣ και
ους παρτιζάνους του Τίτο,έφτασαν σάες στην Κεντρική Ε
ρώπη,να πολέμησουν τους τελευταίους μήνες του πολέμου.
ν δεν υπήρχε αυτή η ανεπανάληπτη ωμωνία οι τραυματί
ς Γερμανοι που έφυγαν απ την Ελλάδα τις τελευταίες μέ
ες της αποχώρησης δεν θα ήταν μόνο 300,αλλά πολύ περι
σότεροι.

Οι οδηγίες του Χίτλερ στις 16.9.44 προς τον ανώτατο
τρατιωτικό διοικητή Ελλάδος Λέερ στη Θεσσαλονίκη που
ταν η έδρα του έλεγε:"Η θετική στάση των Αγγλων,απένα
ντι στην αποχώρησή σας απ την Ελλάδα και τα Νησιά,προέ
χεται απο τη διεκδίκηση της Ρωσίας,για ολόκληρο τον Β
λκανικό χώρο.Δεν εξυπηρετεί τα Γερμανικά συμφέροντα ν
εμποδίσουν συγκρούσεις ανάμεσα σε κομμουνιστές και ε
νικιστικές δυνάμεις...και αφού εξασφαλίσαμε την αδιατ
ρακτη αποχώρησή μας να κάνουμε ό,τι μπορούμε για να σ
μβάλουμε στη σύγκρουση των δύο εχθρικών παρατάξεων αμέ
ως μετά την αποχώρησή μας απ την Ελλάδα"

Η εντολή ήταν ρητή:"Να γίνουν οι καταλληλότεροι κατά
ο δυνατόν χειρισμοί για να εντοπθεί η διαμάχη και στις
άξεις της Ελληνικής Αντίστασης".Ετσι λοιπόν,μετά τη σ
μφωνία τελικός στόχος οχι μόνον του Λονδίνου,αλλά και
ου Βερολίνου,ήταν μετά την αποχώρηση τους να ξεσπάσει
μφύλιος πόλεμος στην Ελλάδα,ετσι ωστε να δημιουργηθού
οι προυποθέσεις να επέμβουν οι Αγγλοι,σαν σωτήρες κα
οχι σαν πρωτοστάτες του εμφυλίου,οπώς και έγινε.Η συ
φωνία συνεπώς ειχε τέσσερους βασικούς στόχους:α) Να φ
γουν ανενόχλητοι,άρα σύντομα απ την Ελλάδα οι Γερμανο
,ώστε να μήν έχουν λόγοι ο κόκκινος στρατός να συνεχί
σει την προέλασή του και στην Ελλάδα.β)Να παραδοθεί η
Θεσσαλονίκη στους Αγγλους.γ)Να συμβάλουν και οι Γερμαν
οί με όλα τα μέσα για να ξεσπάσει ο εμφύλιος και δ)Να
διατηρήσει άθικτα τα Αγγλικά όπλα,που ο στρατηγός Σκόμ
υ,χωρίς την συμφωνία αυτή θα ήταν υποχρεωμένος να τα
ρησιμοποιούσε ενάντίον των Γερμανών για να δυό μήνες
ργότερα να τα χρησιμοποιήσει ΕΛΑΣ.

Με βάση τη συμφωνία αυτή διασφάλισε τα όπλα που κανα
ικά ανήκαν στον συμμαχικό αγώνα και τα χρησιμοποίησε
ναντίον συμμαχικού στρατού τον ΕΛΑΣ που ανήκε στο συμ
αχικό Στρατηγείο.Με τα όπλα αυτά που τα επεξέρεσε απο
ον συμμαχικό αγώνα χάραξε την γραμμή εξόντωσης του ΕΑ
,όταν στις 3.12.44 έγραφε στο Στρατηγό Σκόμπυ:"μή δυσ
άζετε σε κάθε περίπτωση,να ενεργήσετε σάν βρίσκεστε σ
κατεχόμενη πολη,όπου εχει ξεσπάσει τοπική εξέγερση..
Πρέπει να κρατήσουμε και να κυριαρχήσουμε στην Αθήνα.
.Και οχι συμβιβασμούς χωρίς Νίκη".

Το 1943 ο Χίτλερ,θέλοντας να πείσει την Τουρκία να β
εί στον πόλεμο υπέρ της Γερμανίας της υποσχέθηκε ότι

ούς και εξαγχιστίας εμείς.Συνυπεύθυνος ο κάτοικος του χωριού για το παραμικρό επεισόδιο το ίδιο και εμείς.Ομο δικές εκτελέσεις αυτοί το ίδιο και εμείς.Κλουβα οι Γερμανοι κλούβα και εμείς.

Το δράμα αυτό της κλούβας,το έζησαν αρκετές οικογένειες καθώς και η δική μας για πολλούς μήνες μέχρις ότου γίνει οι δίκες του αδερφού μου.

..... Την επομένη της παράδωσης των όπλων απο τον ΕΛΑΣ ισαν οι συλλήψεις.Ετσι στα μέσα Μαρτίου του 1945,τα κρατητήρια της Ασφάλειας,των τμημάτων Χωροφυλακής στο Νομό και η φυλακή Βεροίας ήταν ασφυκτικά γεμάτη.Λόγω του αδιαχώρητου και για μεγαλύτερη ασφάλεια ενα μεγάλο μέρος των κρατουμένων μεταφέρεται στις στρατώνες.Σε μερικούς μήνες αργότερα μετατρέπεται σε χώρο συγκέντρωσης κρατουμένων και το τρίτο και τέταρτο Δημοτικό Σχολείο.

Στην ύπαιθρο,η βία και η λευκή τρομοκρατία οργιάζουν. Οι απειλές διασέχονται η μιά την άλλη.Κάθε μέρα που περνούσε το παρακράτος το παρακράτος με την ανοχή και τη συμπαράσταση του επίσημου κράτους γίνονταν οχι μόνο πιό παντοδύναμο,αλλά και πιό ανεξέλεγκο.Δρά-ενεργεί κατά βούληση και αποφασίζει για για ζωή και θάνατο.

Την άνοιξη του 1946 συνέλαβαν τον αδελφό μου Κόγια Αντώνιο του Γεωργίου κατοίκου Βεροίας Βερμίου 20,Πατέρας επτά(7)παιδιών.Πέντε κορίτσια και δυό αγόρια.Το μεγαλύτερο ήταν κορίτσι δέκα έξη(16)και το μικρότερο δυόμισι(2,5)χρονό και τη σύζυγό του Μαρία.

Οταν μπόρεσε να σταθεί στα πόδια απο τα βασανιστήρια κάθε μέρα μέχρις ότου εκδικασθεί η υπόθεση για την οποία τον κατηγορούσαν,την χρησιμοποιούσαν,σαν προπέτασμα στην κλούβα που ο στρατός και η χωροφυλακή χρησιμοποιούσε στις μετακινήσει.Και επειδή κανένας ελεύθερος Ανθρωπος δεν θα δεχόταν να οδηγήσει το αυτοκίνητο ή βαγόνι-φέρετρο και αν ακόμα το αντίτιμο ήταν μιά χούφτα χρυσό ανά δρομολόγιο γι αυτο και ο οδηγός της κλούβας έπρεπε να ειναι κρατούμενος.Για την εξασφάλιση του οδηγού ή του μηχανοδηγού του τραίνου φρόντιζε η Ασφάλεια σε συνεργασία με του ποικιλώνυμους χαφιέδες.Ετσι Οδηγός της κλούβας που ξεκινούσε κάθε μέρα απο τη Βέροια ήταν ο κρατούμενος Φωκίον Μπιτσέλης οδηγός στο επάγγελμα.

Η Μητέρα μας κάθε πρωΐ απο τα μαύρα μεσάνυχτα περήμενε έξω απο την Ασφάλεια να δεί"αν θα τον πάρουν και σήμερα"στην κλούβα και το βράδυ ξαναπήγαινε να-μάθει να δεί με τα ίδια της τα μάτια αν γύρισε ζωντανός και σιγομουρμούριζε:"Τι θα γίνουν αυτά τα παιδιά και η γυναίκα του,άν Θ! μοί γένητω το αυ/το πατήσει κάποια νάρκα ή πέσουν σε ενέδρα";

Για τ πώς λειτουργούσαν το έκτακτα Στρατοδικεία,αρκή να τονιστεί οτι:η διάρκεια απο τη σύλληψη μεχρι την κα

δίκη, προανάκριση στα Τμήματα Ασφαλείας, κάτω από τις γ
νωστές συνθήκες-τακτική ανάκριση συνήθως δεν γίνονταν
η και όν γίνονταν λειτουργούσε κατα τέτοιον τρόπο που
και αυτή είχε δυό βασικούς στόχους. α)Να παραδέχθεί ο κ
ρατούμενος το"κατηγορητήριο ώς έχει και β)να εκμεταίβε
ι στοιχεία για μιά νέα υπόθεση, με την υπόδειξη και προ
τροπή στι αν βοηθήσει το Δικαστήριο θα το"λάβει σοβαρά
υπόψη του", αλλά και με την απειλή πώς αν δεν"βοηθήσει
ς θα το φάς το κεφαλάκι σου". Ο χρόνος που μεσολαβούσε
από τη συλλήψη μέχρι την καταδίκη ήταν τόσο λίγος που
ήταν αδύνατο στην μικρή αυτή διάρκεια να έχουν δρεθεί
όλα εκείνα τα στοιχεία και να εξακριβωθεί η ενοχή η α
νοχή του κατηγορουνένου. Στοιχεία που να συνθέτουν βάσ
ιμες ενδείξεις-αν όχι αποδείξεις που στη Δικαιοσύνη ε
ίναι απαραίτητες-για την αποδοχή κατηγορητηρίου. Η τέτ
οια λειτουργία της μεταπελευθερωτικής δικαιοσύνης και
ειδικά η λειτουργία των εκτάκτων Στρατοδικείων καταρά
κωσαν κάθε έννοια Δικαίου. Αυτό που αποκαλούνταν αμέσω
ς μετά την απελευθέρωση Επίτροπος του Στρατοδικείου κ
αι αργότερα"Βαλκάνος"Επίτροπος των εκτάκτων Στρατοδικε
ίων, δήλωναν απερίφραστα: "Ότι χωρίς ακόμα να μελετήσει τ
η δικογραφία πως θα ξητούσε ή του"ξητούσαν"την καταδί
κη όλων των κρατουμένων σε θάνατο. Έτσι παίν αρχίσει η
δίκη, χωρίς την ακροαματική διαδικασία, ο Επίτροπος εικ
ε σχηματίσει γνώμη και είχε ήδη καταδικάσει στην εσχ
άτη των ποινών. Όταν μάλιστα συνέβαινε ο κρατούμενος ν
α είχε και κάποια προηγούμενη κομμουνιστική δράση, συν
δικαλιστική κλπ, δεν γλύτωνε και το θεό να είχε μπάρμπ
α με μιά μόνο φορά σε θάνατο. Σε αυτές τις περιπτώσεις
η ποινή ήταν δύο, τρίς και πεντάκις σε θάνατο.

Το ίδιο έκαναν και οι Γερμανοί όταν δίκαζαν. Τους κο
μμουνιστές τους καταδίκαζαν ασυζητητή και χωρις πολλέ
ς διαδικασίες σε θάνατο. Αν δε συνέβαινε, ο συλληφθής να
ήταν γραμμένος στους καταλόγους που παρέδωσε ο Μανιαδ
άκης τον Νοέμβρη του 1936 στη Γκεστάπο τότε δεν χρειά
ζονταν ούτε κάν τυπική δίκη. Στις εκτελέσεις για αντίπ
οινα στο κατάλογο που θα εκτελούνταν οι κομμουνιστές
είχαν την πρώτη θέση.

Τα κατηγορητήρια κατά κύριο λόγο είχαν τεσσερα(4)στ
οιχεία α)Επικίνδυνος κομμουνιστής. β)Φόνους ή φόνο κατ
ά τη διάρκεια της κατοχής. γ)Στρατολόγος και δ)οικονομι
κός ενισχυτής. Αργότερα όταν τελείωσαν οι επικίνδυνοι
κομμουνιστές προστέθηκε και ένα πέμπτο. Ο Συνοδηπόρος.
Ένα απο αυτά τα στοιχεία(έστω και κατασκευασμένα κατά
τον γνωστό τρόπο)αρκούσε για να στήλει τον κατηγορούμ
ενο για πολλάχρόνια στη φυλακή ή και στο εκτελεστικό
απόσπασμα. Σε που αθωωθεί, όπως έγινε με τον αδερφό μου
ή απαλλαγεί τον συνοδηπόρο μπορεί να πάει στο σπίτι τ
ου. Οι άλλοι με ορισμένες εξαιρέσεις θα πάρουν το δρόμ

ο της πολύχρονη εξορία.

και το ίδιο το Στρατοδικείο να έχει όλα ε
κεινα τα στοιχεία που να συνθέτουν βάσιμες ενδείξεις γ
ς βρεθεί στο υπερώπιον ήταν
.Η δίκη έγινε στο έκτακτο στρατοδικείο Γιαννιτσών το
οποίο λόγω της γεωγραφικής γειτνίασης με το Βέρμιο και
το Πάϊκο και τις συχνές συγκρούσεις που γίνονταν στις
περιοχές αυτές,το στρατοδικείο αυτό ήταν απο τα πιό σ
υστηρά.Αυτό λοιπόν,το τσο αυστηρό στρατοδικείο κατά τ
ην εκδίκαση του κατηγορητηρίου οι στρατοδίκες και παρά
τη επίμονη προσπάθεια δεν κατόρθωσαν να βρούν κάποια σ
τοιχεία που να τεκμηριώνουν συγκεκριμένη πράξη που να
δικαιολογεί για να επιβάλει μιά ελάχιστη ποινή έστω γι
α να δικαιολογήσει τον χρόνο παράνομης κράτησης γι αυτ
ό και τον αθώωσε.

Δεν απολύθηκε όμως.Τον κράτησαν υπόδικο για να περάσ
ει ξανά απ το στρατοδικείο και για μιά άλλη υπόθεση,πο
υ του ειχαν σκαρώσει με τον ίδιο τρόπο οι ίδιοι άνθρω
ποι.Και μια που ο λόγος για τον τρόπο οι συνταγές που
γινόταν οι συλλήψεις ήταν πολλές και τις αξιοποιούσαν
όλες.Η βασική όμως και η πιό αποτελεσματική συνταγή ήτ
αν τα κάθε λογείς βασανιστήρια με αποκορύφωμα την περί
φημη φάλαγγα που καθιστούσε ανίκανο τον βασανιζόμενο ν
α σταθεί σε όρθια πλέον στάση.Τα βασανιστήρια και ένα
ς κατάλογος ονομάτων που έπρεπε οπωσδήποτε να συλληφθο
ύν ήταν αυτή που πολλαπλασίαζε με γεωμετρικό τρόπο τη
συγκομηδή.Κατά τη διάρκεια των βασανιστηρίων,ένας απο
το γκρούπ των βασανιστών εκφωνούσε τα ονόματα του κατα
λόγου,με την παράλληλη διαβεβαίωσει του επικεφαλής στι
"όν πέντε έστω απο τα ονόματα που άκουσε,δεχθεί στι ήτ
αν συνεργάτες του,θα τον αφήναν ελεύθερο".

Στο Νομό μας η συμμετοχή του λαού στην Αντίσταση ήτα
ν μεγάλη.Επρεπε να περιοριστεί.Να φτάσει στο ποθητό πο
σοστό κάτω του 10% Οι προγραμμένοι πολλοί.Αλίμονο σε ε
κείνους που δεν περίμεναν την Ασφάλεια στο σπίτι να το
υς συλλάβει.Αυτους θα του αναλάμβανε το δοσίλογο παρακ
ράτος που οχι μόνο φώλιαζε και εκολάπτονταν σε όλους τ
ους κατασταλτικούς και ιδεολογικούς μηχανισμούς,αλλά ε
πειδή ήταν"δοκιμασμένοι σε αυτό το είδος".Όσοι απο του
ς προγραμμένους απο πριν ή προγράφονταν μέσω των"καταλ
όγων"που εκφωνούσε ο επικεφάλης του γκρούπ κατά τη διά
ρκεια που λειτουργούσε η"μηχανή παραγωγής προγραμμένων"
και κατόρθωναν να διαφύγουν τη σύλληψη τους περίμεναν
τα σκαλοπάτια του Δικαστικού Μεγάρου στη Βέροια και ο
Φράχτης του στρατιωτικού Μουσίου στη Νάουσα.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΣΤΕΓΗΣ:
ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΓΙΑ ΤΑ 50 ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Πρίν προχωρήσω πρέπει να ομολογήσω οτι απο την ώρα που η κυρία...σαν εκπρόσωπος του Περιοδικού ΔΕ.ΤΟ.ΠΟ. ΚΑ.μου ζήτησε να γράψω ενα κείμενο με Αντιστασιακό περιεχόμενο με κατέχει μια ξεχωριστή συγκίνηση.Ενα σφίξιμο στην καρδιά.Νοιώθω ένα μεγάλο βάρος.Ενα βάρος αοήκωτο ίσως για τις δικές μου πλάτες.Η ευθύνη μεγάλη.Το έργο δύσκολο.Το θέμα απ τα πιό αξιόλογα.Πρόκειται για την τετράχρονη ιστορία του λαού μας γενικά και του Βερσιώτικού ειδικά. Για την ιστορία της Εθνικής μας Αντίστασης.Για την συμμετοχή και τη συμβολή του λαού μας στον κοινό συμμαχικό αγώνα για τη συντριβή του φασισμού:Ξένου και Ντόπιου.

Η βιολογία ενός Εθνους ειναι η μνήμη του.Αν τα κύτταρα αυτής απουσιάσθούν,το σώμα του Εθνους θα καταρεύσει.Εκεί στη μνήμη λάμπει ο πολιτισμός και η προσφορά κάθε λαού.Χωρίς την μνήμη οι ιστορικές εμπειρίες παραμένουν άγνωστες,αρνούνται να βοηθήσουν την επικοινωνία του με την αρχαία και τη σύγχρονη αείχρονη κουλτούρα του.Χωρίς αυτήν θα μείνει ανοιχτός ο δρόμος για την επικράτηση μιάς ακραιφνούς ατομικότητας στο βωμό της οποίας θυσιάζονται αρχές,παρελθόν,αλλά και το ίδιο το μέλλον.

Αυτές τις μέρες η μνήμη φορτίζεται απο έντονες ιστορικές αναμνήσεις.Και φορτίζεται γιατι ο Αυγουστος ειναι ο μήνας που ο λαός μας νοιώθει ανάμικτα συναισθήματα.Συναισθήματα χαράς για τη λήξη του Β! παγκ πολέμου και λύπη γιατί τον μήνα αυτό επανέρχονται άθελα στη μνήμη του οι συνέπειες της αλήστου μνήμης 4ο Αυγουστιανής Δικτατορίας.Τη Δικτατορία που διέλυσε κόμματα,οργανώσεις,φίμωσε τον τύπο,έκαψε βιβλία.Συνέλαβε,βασάνισε και έστειλε εξορία δημοκράτες και αντιφασίστες πολίτες.Κορυφαίους πολιτικους,πνευματικούς παράγοντες και απλές νοικοκυρές. Εκανε φυλετική εκκαθάριση απαγορεύοντας στις μειονότητες να μιλούν την μητρική τους γλώσσα.

Ο λαος μισούσε θανάσιμα το φασισμό γενικά και τον εσωτερικό ειδικά,γι αυτό και ξεσηκώθηκε σαν ένας Ανθρωπος να τον αποκρούσει.Η αυθόρμητη συμμετοχή του στον πόλεμο εκτός απ την απόκρουση του εισβολέα συνδέονταν και με τον μακρόχρονο κρυφό πόθο και το αίσθημα ανακούφισης οτι επιτέλους σήμαινε η ώρα να γλυτώσει και απ την εσωτερική τυραννία.

Η Ελληνική Εθνική Αντίσταση,σε σχέση με τις Αντιστάσεις των άλλων χωρών ειχε μιά δική της ξεχωριστή

ιδιομορφία:Απ τον Αύγουστο του 1936,ειχε επιβληθεί στη χώρα μας στιγμή φασιστικού τύπου δικτατορία.Η Βασιλομεταξική δικτατορία.Μέχρι τον Οκτώμβρη του 40, που η Ιταλία μας κήρυξε τον πόλεμο,ο λαός υπόφερε τα πάνδεινα απ τον εσωτερικό φασισμό.Αυτήν την ιδιομορφία δεν την ειχαν οι κατακτημένοι λαοί της Ευρώπης.Το γεγονός αυτό ειχε τεράστιες επιπτώσεις στη ζωή του λαού κατά τη διάρκεια της κατοχής.

Η κατοχή δεν βρήκε ούτε το λαό,αλλά ουτε και αυτήν την Εθνική αστική τάξη σε κατασταση ομοψυχίας, που απαιτούσαν οι περιστάσεις.Το γεγονός αυτό διευκόλυνε τους κατακτητές να βρούν στηρίγματα και συνεργάτες και για αντίσταση αδιαφορία,άρνηση και πολέμιους.Τα δεδομένα αυτά αποτέλεσαν το προοίμιο του εμφυλίου πολέμου.

Η συμετοχή της χώρας στο Β!παγκόσμιο πόλεμο στο πλευρό των δημοκρατικών-αντιφασιστικών δυνάμεων,η κατοχή της χώρας απ τις φασιστικές δυνάμεις,η μεγαλειώδης Αντίσταση του λαού μας και οι δύο εμφύλιοι πόλεμοι, ή μάλλον οι δυό φάσεις του που ακολούθησαν,σαν προέκτα απ,του αντιστασιακού πνεύματος,αποτελούν τα κύρια γεγονότα τα οποία σφράγισαν την Ελληνική ιστορία κατά την περίοδο 1940-50 και οι συνέπειες βάδουν μέχρι σή μερα τη σφραγίδα τους.

Ειναι αναμφισβήτητο σήμερα,οτι αν η Ελλάδα έμπαινε στη δεκαετία του 40 με ανεκτό απ το λαό βαθμό πολιτικής νομιμότητας και κοινωνικής προόδου,ο Β! παγκόσμιος πόλεμος δεν θα ειχε τόσο καταστρεπτικές συνέπειες γιά τη χώρα και τον λαό.

Στις 8 Αυγούστου η κοινωνία των Ανθρώπων γιορτάζει τα 50 χρόνια απ τη λήξη του Β!παγκοσμίου πολέμου. Ο πόλεμος αυτός ήταν μεγαλύτερος κατακλυσμός οιδήποτε,φως τιάς και θανάτου που έπεσε στην Ανθρωπότητα, μόλις 25 χρόνια μετά τον πρώτο.Θα ήταν περίεργο αν ο κατακλυσμός αυτός περνούσε χωρίς βαθύτερες αλλαγές στη συνείδηση των λαών.Αν αυτή η αλληλοσφαγή εκατομμυρίων Ανθρώπων,που η φασιστική παραφροσύνη οδήγησε στα πεδία των μαχών,δεν ειχε σκοπό να κάψει μια για πάντα τον αμφάλιο λώρο του φασισμού,η θυσία αυτών των Ανθρώπων δεν θα ειχε κανένα νόημα.

Οι αγωνιστές του Β!παγκ πολέμου ονειρεύονταν μιά Ανθρωπότητα και μιά πατρίδα ελεύθερη και δίκαιη μέσα σε έναν κόσμο ελευθερίας και κοινωνικής δικαιοσύνης.Και όμως παρά τα πολλά εκατομμύρια θύματα και τα ερείπια που προξένησε η εικόνα που παρουσιάζει σήμερα η Ανθρωπότητα ειναι αναμφισβήτητα ζοφερή.

Ολα αυτά που διαδραματίζονται στον Ευρωπαϊκό χώρο και γενικότερα σε ό,τι αφορά τον νεοναζισμό προϋποθέτουν κινδύνους για τον κόσμο και για τη

χώρα μας.Συνεπώς δεν αρκούν οι γιορτές,τα ηχηρά και μεγαλόστομα συνθήματα με τα οποία καταδικάζουμε το φασισμό και τα απάνθρωπα εγκλήματα που αυτός διέ πραξε και τις υπόλοιπες 364 μέρες...Ο φασισμός αναπ τύσσεται με γεωμετρική πρόοδο.

Στις 23.Απριλίου 1941 οι Κούισλινγκ Τσολάκογλου Κ Σία παράδωσαν στρατό και λαό,άνεφ όρων στους στρα τούς κατοχής.Μετά την ολοκλήρωση της κατοχής ο λαός έψαχνε επίμονα και παντού να βρεί κάποιον "μεγάλο και τρανό" Κάποιον απ αυτούς,που σε άλλους καιρούς εκθίαξαν σε όλους τους τόνους την"προσφορά τους"και δεν έβρισκε.Και δεν έβρικε γιατί:Βασιλιάδες,Πρωθυ πουργοί,Υπουργοί και 4ο Αυγ/νη"ηγεσία".Χθεσινοί ακόμα αιώνιοι,Πάππουν προς Πάππουν"ειδικοί"προστά τες,όλοι μαζί ειχαν γίνει ΛΑΓΟΙ...

Φέγοντας για να διασφαλιστου,οι"μεγάλοι"και"ειδι κοί"πήραν μαζί τους και τα αποθέματα του χρυσού και ό,τι άλλο ακριβό και πολύτιμο υπήρχε άφησαν στους εδώ τοποτηρητές σους τέσερες(4) μόνο εντολές α)Να πείσουν το λαό,οτι:"Ελληνες έκαναν το καθήκον τους κατά τρόπο που δεν θα υπολειφθούμε κανενός άσο και αν αδρανήσουμε απο εδώ και έπειτα.Γιά τους Ελλη νες τελείωσε ο πόλεμος.Αρκετές θυσίες έκαναν στον Αλβανικό πόλεμο.Τώρα ας πολεμήσουν άλλοι κλπ".β) Να αποδεχθούν αγόγγιστα την κατοχή και να συνεργάσθούν αρμονικά σε όλα τα επίπεδα για το"καλό"του λαού και του"τόπου"με τους κατακτητές γ)Να φρουρηθούν καλώς οι κρατούμενοι κομμουνιστές και να παραδοθούν εις τας αρχάς κατοχής και δ)Να πολεμίσουν μαζί με τους αυτούς που θα αποπειραθούν να οργανώσουν Αντίσταση.

Την ίδια ακριβώς δήλωση έκανε και ο κ Τσουδερός απο το Κάϊρο,ταυτιζόμενος με τους αρνητές της Αντίσ ταση και συνέχισης του πολέμου.Βεβαια,με τη δήλωση ειχαν σαν σκοπό να πεισθεί ο λαό οτι όποια κατάληξη και αν ειχε ο πόλεμος η Ελλάδα θα ήταν μεταξύ των νι κητών.Συνεπώς δεν χρειάζεται η συνεχιση του πολέμου εκτός της Ελλάδας.Πολύ περισσότερο δεν χρειάζεται Αντίσταση στο εσωτερικό.Και δεν χρειάζεται γιατί στην περίπτωση που θα κερδίσουν τον πόλεμο οι σύμμα χοι η"Ελλάδα ειχε ήδη κάνει το κα θήκον της".Αν τον κερδίσει ο άξονας αφου δεν συνεχίσαμε εκτός Ελλάδας τον πόλεμο και δεν κάναμε Αντίσταση στο εσωτερικό θα είχαμε την εύνοια του χίτλερ.

Μετά την κατάρρευση του μετώπου ειχαν αποδιοργανω θεί τα πάντα.Και ενώ η πείνα σκότωνε Ανθρώπους.Οι Πόλεις και η υπαιθρός στέναζε κάτω απ τη μπότα των κατακτητών το 4ο Αυγουτιανό καθεστώς,το κράτος και η"εθνική ηγεσία"της χώρας,όλοι μαζί(οι εντός και εκτός) συμμέτοχοι,συνένοχοι και αμετανόητοι έναν

στόχο είχαν:Να σκοτώσουν την αγάπη του λαού για την Ελλάδα,χωρίς να νοιώσουν την παραμικρή ανησυχία για το μέλλον της.

Με αυτήν την εικόνα έκλεινε η αυλαία του μεσοπολέμου όχι όμως και της 4ο Αυγ/νής κλίκας η οποία τόσο στο εσωτερικό,όσο και στο εξωτερικό συνέχισαν το καταχνώνιο έργο τους.Με αυτήν την εικόνα της καταστροφής και της φρίκης άνοιγε η νέα φάση της τραγωδίας του λαού μας.Η τετράχρονη τραγωδία της κατοχής.

Η κατοχή στη Βέροια άρχισε 11 Απριλίου 1941,στις πέντε(5)το απόγευμα.Οι Γερμανοί κατακτητές στη Βέροια,μπήκαν απο την Βόρια είσοδο της πόλης.Απο τον παλιό φόρο.Πρίν απο αρκετή ώρα πολλά αεροπλάνων πετούσαν πάνω απο την πόλη.Και στις 5 η ώρα μπήκαν οι πρώτοι μοτοσικλετιστές και σε συνεχεια τα ελαφριά και αργότερα τα βαρειά τανκς.Τα πρώτα στάθμησαν στην πλατεία Αγίου Αντωνίου και τα επομενα στην πλατεία ορολογίου.

Η ατμόσφαιρα που επικράτησε για την παρουσία του κατακτητή ήταν παγερή,με εξαίρεση ένα μικρό ελάχιστο κομμάτι απ τις χιλιάδες Βλάχους που κατοικούν στη Βέροια τους υποδέχτηκαν κάπως ...Ας σημειωθεί οτι ο Μεταξάς είχε εξορίσει αρκετούς αρκετούς Βλάχους με το αιτιολογικό οτι έκαναν Ρουμανική προπαγάνδα

Αργότερα τοπικές αρχές επισκέφτηκαν τις αρχές κατοχής ώς ήθιστε τυπικά.Επαρχός όταν μπήκαν οι κατακτητές στη Βέροια ήταν ο κ Κασιμάτης.Δήμαρχος ο κ Γεώργιος Δουζής και Μητροπολίτης ο Σεβ Αλέξανδρος και σε συνέχεια οι εντεταλμένοι.Αυτοί που θα έκαναν πράξη τις εντολές που τους άφησε φεύγοντας η 4ο Αυγ/νη πγεσία.Δημαρχος αργότερα έγινε ο κ Προκόπης Καμπίτογλου.

Μετά απο μερικές μέρες ο Γερμανός Αρχίατρος κάλεσε όλους τους Γιατρούς Βέροιας,λεγοντάς τους"πως γνωρίζει και εκτιμά την Ελληνική ιστορια καθώς και την Επιστημονική κατάρτιση των Γιατρών και τους ζήτησε να συνεργατούν".Το έγινε και με άλλους τοπικούς παράγοντες.

Την επόμενη μέρα άρχισαν την επίταξη σπιτιών.Εκτός απο την απαραίτητη φρουρά όλοι οι άλλοι στεγήτσηκαν στα επιταγμένα σπίτια.Στην αρχή η συμπεριφορά τους ειδικά των Αυστριακών ήταν άψογη.Στο βαθμό όμως που αναπτύσσοντων η Αντίσταση άλλαξε.

Η χώρα μας κατακτήθηκε υστερα απο ένα μακρόχρονο πόλεμο με τον άξονα και έναν αιμάτηρο πολυήμερο πόλεμο με τον νέο κατακτητή.Ηταν επόμενο και τα συναισθήματα που έννοιωσε ο κάθε Βεροιώτης και η στάση που θα κρατούσε απεναντί τους θα ήταν ανάλογη με τα

πιστεύω του.

Τα συμφέροντα ενός μεγάλου τμήματος της αρχουσας τάξης ειχαν προπολλού ταυτιστεί με αυτά του άξονα. Προκειμένου να τα εκφράσουν επέβαλαν τη Βασιλομετα ξική δικτατορία. Το γεγονός αυτό ειχε σαν αποτελεσμα να μην υπάρχει τούτοη συμφερόντων και στόχων ανάμε σα στο λαό και την "ηγεσία" όσον αφορά τον τρόπο που θα αντιμετωπίζονταν η κατάκτηση της χώρας.

Βέβαια, στη Βέροια δεν υπήρχε άρχουσα τάξη. Υπήρχαν όμως οπαδοί και στελέχη. Στελέχη που με αυστηρή επι λογή στελέχωναν τον κρατικό μηχανισμό. Νομαρχιακή επιτροπη διορισμένη απ τη δικτατορία και κυρίως τα στελέχη της ΕΟΝ. Βεβαιά τα περισσότερα ήταν επιστρα τευμένα. Υπήρχαν όμως και αυτοί που πίστευαν στη δικ τατορία και τον κομμουνιστικό κίνδυνο που αυτή επι καλούνταν και να μην συμμετάσχουν στην Αντίσταση.

Οταν καταχτιέται μιά χώρα οι πρώτοι που πρέπει να μήν ανεχθούν, αποδεχθούν και να αντιδράσουν και μετά την κατάκτηση ειναι το σώμα των Αξιωματικων, τα σώμα τα Ασφαλείας και η διοίκηση. Ο κρατικός μηχανισμός.

Οι Κούισλιγκ όμως γνωρίζοντας το διαμετρικά αντί θετα πιστεύω και συμφέροντα του λαού και κυρίως να μήν αντιδράση με δικη του πρωτοβουλία ο λαός πήρα όλα τα μέτρα προκειμένου να αποκλείσουν ενα τέτοιο γεγονός ή να το τσακίσουν στο ξεκίνημα. Και για να μήν υποχρεωθούν οι κατακτητές να χρησιμοποιήσουν δι κους Ανθρώπους τους παραχώρησαν όλοκληρο τον κρατι κό μηχανισμό, αλλά και να ελέγχουν μέσω του μηχανι σμού τον λαό με σκοπό να κάνουν πράξη τις υποθήκες που τους άφησαν.

Για το πώς χρησιμοποιήθηκε το σώμα των Αξιωμάτι κων ειναι ενδεικτικό αυτό που έγινε στη Βέροια. Το συνολό Αξιωματικών προκειμένου να τους ελέγχουν · τους τακτοποίησαν στο επιστιτισμό. Μια υπηρεσία που συγκέντρωνε την 10τη σε σιτάρι για λογαρισμό των Γερμανών. Οταν έκαναν την εμφάνιση η πρώτοι αντάρ τες στο Βέρμιο οι Γερμανοί τους κάλεσαν στο καφε νείο του κ Σιταρα, απέναντι απ την παλιά Μητρόπολη για να τους δώσουν ταυτότητες. Το γεγονός αυτό το έμαθε ο απόστρατος Αξιωματικός κ Λεωδ Βελτσίδης. Πή γε απρόκλητος στη συγκέντρωση και με παρεμβασή του ειπε επι λέξη: "Σχολή Εβελπίδων Σκατά. Τι δουλεια ε χετε εσεις με τους Γερμανούς. Να τα βουνά και έδει ξε το Βέρμιο και τα Πιέρια". Αργότερα αρκετοί δημοκ ράτες πήγαν στο ΕΛΑΣ και μερικοί προσχώρησαν στην Πανελλήνια Απελευθερωτική οργάνωση (ΠΑΟ) με καθαρο αν τικομμουνιστικό προσανατολισμό.

Αφού ενεφοδιάστηκαν με όπλα βγήκαν στο βουνό να

χτυπήσουν τον ΕΛΑΣ.Μετά απο μια σύγκρουση άρχισαν διαπραγματεύσεις να συγκεραστούν οι απόψεις χωρίς αποτέλεσμα.Οι περισσότεροι αργότερα έφυγαν στη Μ.Α νατολή.

Οπως ήταν φυσικό τους πρώτους μήνες της κατοχής ο κρατικός μηχανισμός κατά κάποιον τρόπο χαλαρώσε. Το γεγονός αυτό έδωσε τη δυνατότητα σε οργανωμένους και άρχισαν κάθε είδους κλοπές:Την πρώτη μέρα της

κατάληψης άνοιξαν τις στρατιωτικές αποθήκες στο σταθμό και της Παλιάς Μητρόπολης.Αργότερα:Κλοπές ζώων,εργαλείων και άλλων αντικειμένων.

Οι γερμανοί αμέσως μετά τον ερχομό τους άρχισαν να λεηλατούν τον Ελληνικό πλούτο.Η λεηλασία γίνονταν με δυό τρόπους τον άμεσο και τον έμμεσο:Με τον αμέσο έκαναν επιτάξεις σε ευρύτατη κλίμακα.Και ο έμμεσος η έκδοση απο κάθε μονάδα μάρκων.Μάρκων που η αξία τους ήταν όση και η αξία του χαρτιού.Με τον τρόπο αυτό εξανέμισαν την ανεμική μας οικονομία γενικά και κατα τόπους ειδικά.

Υστερα απο μερικούς μήνες άρχισε η πείνα Ευτυχως στην πόλη μας δεν είχαμε θανατους απο πείνα.Οι εκβιασμοί και πωλήσεις περιουσιών σε εξευτελιστικές τιμες.Οι περισσότεροι εκβιασμοί ειχαν στόχο τους Εβραίους που δεν μπορούν λόγω του διωγμού τους να καταφύγουν στις αρχές.Εκτός απο τα φαινόμενα αυτά με τον ερχομό των Γερμανων εκανε την εμφάνισή του και ένα νέο.Το φαινόμενο του καταδότη.Αν δεν υπήρχαν αυτοί οι κάθε είδους ξημιές θα ήταν πολύ λιγότερες. Οι καταδότες(ευτυχώς λίγοι)εκτός απ τα άλλα κακά και άσχημα που έκαναν καλλιέργησαν την αντιπαράθεση και τα μίση ανάμεσα στο λαό.

Η Εθνική Αντίσταση ήταν Πανελλαδική.Με ελάχιστες εξαιρέσεις ειχε την ίδια οργανωτική διάρθρωση.Τους ίδιους σκοπούς και λειτουργούσε με τον ίδιο τρόπό. Το κάθε κόμμα που συμετείχε στο ΕΑΜ,ειχε τις δικές του ξεχωριστές κομματικές οργανώσεις και μόνο στις οργανώσεις του ΕΑΜ λειτουργούσαν ενιαία.

Η οργανωτική πυραμίδα του ΕΑΜ α)Οργάνωση Βάσης(συνοικίας).β)Τομεας(δυό ή τρείς συνοικίες).γ)Περιφερειακή όλοκλήρου του Νομού.δ)Μακεδονικό Γραφείο και ε)Κεντρική Επιτροπή.

Ο Νομός Ημαθίας ειχε πέντοι βασικά πλεονεκτήματα για την γρήγορη ανάπτυξη της Αντίστασης.α)Η κοινωνική του σύνθεση ήταν κατ εξοχήν δημοκρατική.β)Η γεωγραφική θέση δεσποζουσα και πρόσφορη για Αντίταση. γ)Και την εποχη εκείνη ειχε μεγάλη παραγωγη.δ)Η διάρθρωση της πόλης(Μαχαλάδες),που επέτρεπε την αναμ

πάξιοτη επικοινωνία από σπίτι σε σπίτι. Λόγω αυτής της ιδιαμορφίας και της βιομηχανίας φιλοξένουσε πολλά στελέχη. Και ε) Λόγω της παραγωγής ένας μεγάλος αριθμός Ανθρώπων της Ανατολικά Μακεδονίας που διώχθηκαν απ τους Βουλγάρους ήρθαν και εγκαταστάθηκαν στη Βέροια και στο Νομό γενικότερα. Αρκετοι απ αυτούς εντάχθηκαν στην Αντίσταση.

Και στο Νομό-Πόλης μας η Αντίσταση με διάφορες εκδηλώσεις αρχίζει απ τις πρώτες μέρες της κατοχής. Πρώτα με την γενική δυσαρέσκεια. Επειτα με την άρνηση να συμορφωθεί με τα όσα πρόσβεβαν οι Γερμανοι. Με την αγανάκτηση, την αντίδραση και σε συνέχεια με την Αντίσταση. Φυσικά απο αυτούς που τα πιστεύω τους ήταν σε αντίθεση με την παραδοχή της κατοχής.

Με διαφορετικό μέτρο απο εκείνο των συνθηκολόγων χτυπούσαν οι χτύποι της καρδιάς αυτών που τότε έβλεπαν τα Γερμανικά αεροπλάνα και τα τάνκς να σκορπούν το θάνατο και τη συμφορά. Να μετατρέπουν τη χώρα σε ερείπια και να μήν υπάρχει κάποιος απ τους "μεγάλους" να κουνήσει έστω και το μικρό του δαχτυλάκι συγκλονισμένοι απ το δράμα του λαού.

Κατοχική νύχτα όμως έπρεπε να τελειώσει. Επρεπε να ξαναχαράξει η μέρα για την Πατρίδα. Και ο μόνος τρόπος που υπήρχε να ανατέλει ξανά ο ήλιος πάνω απ την Ελλάδα, ήταν ο αγώνας. Αγώνας συνεχής και σε όλα τα επίπεδα, μέχρι την τελική νίκη. Σε αυτόν τον άνισο, σκληρό και αδυσώπητο αγώνα-πόλεμο καλούσαν οι πρωτεγάτες, το λαό να ενταχθεί. Δεν έταζαν παροχές και οφίτσια. Αγώνα, θυσίες και αίμα ζητούσαν. Ο αγώνας που ξανοίγονταν μπροστά του ήταν αγώνας θυσιών και αίματος. Οι κατακτητές και με τις ευλογίες της πέμπτης φάλαγγας είχε θρονιαστεί για τα καλά στο σβέρκο του λαού. και η λιποταξία του υλικού και πνευματικόν πλούτου άρχισε να πέρνει το δρόμο για τη Γερμανία. Ηταν η στιγμή που ο κάθε Ελληνας έπρεπε να διεκδικήσει-διατηρήσει την αξιοπρέπεια του Ανθρώπου σε έναν ανειρήνευτο και ανελέητο αγώνα. Σε έναν αγώνα ζωής και θανάτου.

Ο Ελληνικός λαός δεν βρέθηκε τυχαία σε αυτόν τον βράχο. Σε αυτό το σταυροδρόμι του κόσμου. Σε αυτήν τη γεωστρατηγική θέση. Εχει μιά προϊστορία Αιώνων. Και μιά τριχιλιόχρονη ιστορία γεμάτη απο αγώνες και θυσίες. Απο ήττες και Νίκες και προπαντός Νίκες. Δεν θα έμενε συνεπώς με σταυρωμένα τα χέρια. Δεν θα συμβιβάζονταν με την κατάκτηση, την υποταγή και την Νέα τάξη πραγμάτων που ήθελαν να επιβάλει άξονας και οι συμμαχάκτοι 40 Αυγ/νοί. Το αγωνιστικό πνεύμα του λαού, θα μιμηθεί τους προγόνους: Οργανώνει Αντίσταση. Ιδρύει το Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο (ΕΑΜ) Ξαναπλάθει όνειρα και οράματα.

Αναστηλώνει την ψυχή του.Ορθώνει το ανάστημά του.Κατανικά την αγωνία και τον φόβο.Πλέκει οράματα λευτεριάς.Καλλιεργεί εσωτερική πίστη και ισορροπία.Απαλλάσσεται απ την ηθική κατάρρευση που θα τον βοηθήσει να ανοίξει πάλι τα φτερά του για μιά Νέα Ανάσταση.Ανασυνθέτει την πραγματικότητα.Βάζει σε κίνηση τη δράση.Ιεραρχεί αγώνες.Κατανέμει ρόλους.Αναθέτει καθήκοντα.Βιώματα γνωστά για τους παλιούς και ανεκτίμητη κληρονομιά για τους Νέους.

Στη διάρκεια της τριπλής κατοχής,ο ανυπότακτος λαός μας έγραψε τις πιό λαμπρές σελίδες της Νεοελληνικής ιστορίας και τραγούδησε τον Πατριωτισμό,τη λεβεντιά και τον ηρωϊσμό των παιδιών του.Ό,τι αγαπά ο λαός το τραγουδά.Και το ΕΑΜ το αγάπησε ο λαός.Το τραγούδι είναι η φωνή και η συμπυκνωμένη έκφραση της θέλησης κάθε λαού.Έτσι το πρώτο τραγούδι που η πρωτοπορεία του αγώνα σύνθεσε προσδιόρισε σωστά τις άμεσες και επιτακτικές ανάγκες του αγώνα στο ξεκινημά του ήτα το τραγούδι:"Παιδιά σηκωθήτε να βγούμε στους δρόμους γυναίκες και άντρες με όπλα τους ώμους "Ακολουθεί ο Ύμνος του ΕΑΜ:"ΕΑΜ,ΕΑΜ αντιλαλεί όλη η Ελλάδα μιά φωνή...."Το τραγούδι του ΕΛΑΣ:"Εμπρός ΕΛΑΣ,ΕΛΑΣ,ΕΛΑΣ για την Ελλάδα, το δίκαιο και τη λευτεριά..."Το τραγούδι της ΕΠΟΝ:"Με τη χρυσή της νιότης πανοπλία,το θάρρος, την ορμη,τη λεβεντιά πετάμε στον αγώνα,τη θυσία για την Ελλάδα και τη λευτεριά.."Και ακολούθησαν τα τραγούδια:"Στ άρματα στ άρματα,εμπρός στον αγώνα για τη χιλιάκριβη τη λευτεριά..."Το βροντάει ο Όλυμπος αστράφτει η Γκιώνα..." Μα και πρίν συγκρότηση του ΕΛΑΣ,αντιλαλούσαν τα βουνά απ το εγερτήριο τραγούδι:"Ελληνες ακολουθήστε των ανταρτών τη φωνή,τι ωφελεί γιά να ζήτε μέσα στη σκλαβιά την πικρή..."και εκατοντάδες άλλα που τόνωναν το ηθικό, ατσάλωναν την πίστη,την αυταπάρνηση και την αυτοθυσία τραγουδούσαν τη λεβεντιά,την περιφάνεια εκείνης της γενιάς και του λαού μας γενικότερα.Από στόμα σε στόμα στην αρχή τα τραγούδια αυτά γεμάτα πατριωτικό παλμό και αγάπη για την Πατρίδα,ήταν το εγερτήριο σάλπισμα και προσδιόριζαν επακριβώς τις ανάγκες του αγώνα και θύμιζαν στον καθένα το καθήκον που έχει απέναντι τη σκλαβωμένη Πατρίδα.

Εχουμε συνηθίσει να αξιολογούμε την Εθνική Αντίσταση με την πολεμική της πανοπλία.Και είναι λογική αυτή η αξιολόγηση,γιατί ο κύριος σκοπός της ήταν η Εθνική απελευθέρωση απ την τριπλή κατοχή.Η Εθνική Αντίσταση όμως,ήταν ταυτόχρονα και ένα μεγάλο δραμα.Ενα σχέδιο που κατα τη διάρκεια του αγώνα

άρχισε να πραγματοποιείται. Ήταν ένα όραμα: Μεταπολεμικά να ανοικοδομηθεί μια νέα Ελλάδα. Μια Ελλάδα Εθνικά ανεξάρτητη και κοινωνικά δίκαιη.

Και κατα την Εθνεγερσία του 21, ο λαός ειχε ανάλογους οραματισμούς. Εκείνοι που πολέμησαν και θυσιάστηκαν δεν ήταν μόνο παλληκάρια, ήταν ταυτόχρονα και μεγάλοι οραματιστές και μεγάλοι οικοδόμοι. Σχέδια και οράματα ενός ελπιδοφόρου μέλλοντος, όπου ο λαός για πρώτη φορά θα ήταν νοικοκύρης στον τόπο του.

Δύο ήταν οι στόχοι του ΕΑΜ: "Αντίσταση με όλα τα μέσα εναντίον των κατακτητών και μέσω ελευθέρων εκλογών την διαμόρφωση ενός δημοκρατικού πολιτεύματος με προωθημένο κοινωνικό περιεχόμενο". Απ το πρόγραμμα αυτό το ΕΑΜ δεν ξέφυγε ποτέ.

Για να γίνει το όραμα πραγματικότητα έπρεπε να "Σωθεί ο λαός, όπως λέει και ο Ποιητής Ρώτας" για αυτό πρώτο μέλημα του ΕΑΜ ήταν ο αγώνας να σώσει το λαό απ τη πείνα. Και σε συνέχεια να μην επιτρέψει στους κατακτητή να τον μετατρέψει εξαθλιωμένο και άβουλο δούλο, για τον στείλει στο Ανατολικό μέτωπο ή τα καταναγκαστικά έργα και τα κρεμαντόρια της Γερμανίας" Και με τα πολυάνθρωπα συλλαλητήρια να εμποδίσει την κάθοδο των Βουργάρων φασιστών στη Θεσσαλονίκη, όπως τους ειχα υποσχεθεί οι Γερμανοί.

Ενώ ο λαός πολεμούσε τους κατακτητές, οι κάθε λογείς συνεργάτες, απόντες και οι κεροδκόποι, μα και τα ξένα κέντρα, τόσο στο εσωτερικό αλλα τόσο και στο εξωτερικό σε αρμονική συνεργασία προσπαθούσαν πολεμώντας με όλα τα μέσα την Αντίσταση μετά την απελευθέρωση να επανέλθει η χώρα στο προπολεμικό δικτατορικό καθεστώς. Απο αυτό ακριβώς το γεγονός (όπως και στον αγώνα του 21) ο Αντιστασιακός αγώνας ειχει δυό σκέλη: Τον Εθνικό -Απελευθερωτικό και τον δημοκρατικό -κοινωνικό. Αυτήν πταν μιά άλλη ιδιομορφία που δεν την ειχαν οι Αντιστάσεις των άλλων χωρών. Ιδιομορφία που υποχρέωσε τον λαό να αγωνίζεται όχι μόνο εναντίον των κατακτητών, αλλά και τον ντόπιο φασισμό που πολεμούσε την Αντίσταση στο πλευρό των κατακτητών με σκοπό να επανέλθει στην εξουσία μετά την απελευθέρωση της χώρας.

Τα συμφέροντα ήταν μεγάλα. Εχαν σχέση με την εξουσία, για αυτό και ο αγώνας που έκαναν για την επανάκτηση της εξουσίας ήταν σκληρός και δύσκολος. Και στις δυσκολίες το μυαλό γίνεται ένα τέρας. Και ο εσωτερικός φασισμός στο βαθμό που αναπτύσσονταν η αντίσταση περνούσε δύσκολες ώρες. Μέρα με την μέρα έβλεπε να ξανεμίζονται τα μετοπολεμικά ονειρά του. Γιά αυτό και λειτούργησε σαν τέρας τόσο κατά τη διάρκεια

της κατοχής άλλο τόσο μεταπελευθερωτικό. Η

Εθνική Αντίσταση ήταν καθολική. Πλάϊ στο ΕΑΜ-ΕΛΑΣ, ΕΠΟΝ, έδρασαν και άλλες Αντιστασιακές οργανώσεις όπως: ο ΕΟΕΣ-ΕΟΕΑ στην Ηπειρο, η ΕΚΚΑ-5/42 σύνταγμα, η ΠΕΑΝ, που στις 29.9.42 ανατίναξε τα Γραφεία της φασιστικής οργάνωσης ΕΣΠΟ στη Αθήνα και σειρά άλλες μικρότερες οργανώσεις που ιδρυθηκαν με πρωτοβουλία διαφόρων προσωπικοτήτων σε ομαδική ή και σε προσωπική βάση. Οπώς Προμηθέας κλπ. Αυτή ακριβώς η μαζικότητα την ξεχωρίζει απο τις αντίστοιχες Ευρωπαϊκες Αντιστασιακές οργανώσεις. Η Ελληνική Εθνική Αντίσταση έχει τις ρίζες της στους αγώνες του 21, τις καταβολές και τους άθλους του Εθνους στον Ελληνοϊταλικό πόλεμο. Αυτοί οι άθλοι ειναι και θα παρμένουν στο ενεργητικό του λαού μας και τα στρατευμένα παιδιά του: Φαντάρων και Αξιωματικών και όχι στο ενεργητικό της 4ης Αυγ/στου όπως ισχυρίζονται και έγραψαν μερικοί. Επιβεβαίωση του γεγονότος οτι η Ελληνική Αντίσταση ήταν μαζικότερη αποτελεί μια μαρτυρία του ιδιου του κατακτητή. Σε έκθεσημε ημερομηνία 6.7.43 και με τον τίτλο "πολιτική κατάσταση στην Ελλάδα" Διαβάζουμε: "τα 90% των Ελλήνων ειναι σήμερα ομόθυμα εχθρικά προς τις δυνάμεις του άξονα. Και σε ό,τι αφορά το ΕΑΜ, με τις αγωνιστικές οργανώσεις του ειναι το κύριο στήριγμα ό λου του Αντιστασιακού κινήματος εναντίον των δυνάμεων του άξονα. Το μεγαλύτερο μέρος των συμμοριών υποτάσσεται σε αυτό. Από πολιτική άποψη, κρατά την ηγετική θέση και επειδή ειναι πολύ δραστήριο και διαθέτει ενι σχυρα ηγεσία, αντιπροσωπεύει για τις κατοχικές δυνάμεις τον μεγαλύτερο κίνδυνο". (Ν Σβορώνος, επισκόπηση της Νεοελληνικής ιστορίας. Αθήνα 1976, σελ 141). Να πώς περιγράφει τη συμβολή του ΕΑΜ τον Εθνικό Απελευθερωτικό Αγώνα, ο Γ. Παπανδρέου, προς το συμμαχικό στρατηγείο και την κυβέρνηση Τρουμαν τον Γενάρη του 1944: "Πρέπει να γνωστεί, οτι το ΕΑΜ, υπήρξε πράγματι μεγάλη Εθνική, πατριωτική, λαϊκή δύναμη. Επροκάλεσε με την εμφάνισή του τη μέθη της απελευθέρωσης και εστη ρίχθει οχι απλώς είς την συγκατάθεσιν, αλλά και είς τον ενθουσιασμόν, είς την ψυχική κατάκτησιν του λα ου και ιδίο της Νιότης" (Γ Παπανδρέου, κείμενα τ 2). Ο λαός με σεβασμό το ΕΑΜ, στη διάρκεια της κατοχής στον χώρο της ελευθερης Ελλάδας, έπλασε τα πρώτα φυτ ρα της Νέας Δημοκρατικής εξουσίας: Τη λαϊκή αυτοδιοίκηση και τη Λαϊκή Δικαιοσύνη. Ο καθένας γράφει ο κ Πυρομάγλου, "σε όλη την ορεινή Ελλάδα, ήταν ελεύθερος

να μετακινείται χωρίς κανένα κίνδυνο.Ήταν ελεύθερος να εκθέσει τις γνώμες του του και τις πολιτικές του πεποιθήσεις.Οι πολιτικές συγκεντρώσεις ήταν ελεύθερες στις πλατείες κάθε χωριού και οι αντιπρόσωποι διαφόρων οργανώσεων,μαζί η χαριστά,ανέπτυσσαν τους σκοπούς των οργανώσεών των:Πολεμικούς και πολιτικούς". Αυτό ήταν το ΕΑΜ,ο ΕΛΑΣ και η ΕΠΟΝ,που με το όπλο και το τραγούδι,σε μιά Νέα ανάσταση και τη φλόγα στην καρδιά,πολέμησε τους τρείς κατακτητές και σε στενή συνεργασία με τους συμμάχους τον αιμοβόρο φασισμό. ...Η Ελληνική Εθνική Αντίσταση δεν ήταν η Αντίσταση που την έκαναν τα οργανωμένα συμφέροντα.Ήταν Αντίσταση σπ Εθελοντική,Λαϊκή,Ανιδιοτελής και πηγαία.Ήταν η υπεράσπιση των διαχρονικών Ανθρώπινων αξιών.Ήταν η δι άσωση της Εθνικής κληρονομιάς.Γι αυτό και ήταν

μιά απ τις πιό μαζικότερες και πρωτικότερες της εποχής.Ήταν η φωτεινότερη σελίδα της ιστορίας μας μετά το 21.Η την και είναι η Δόξα της Νεοελληνικής ιστορίας και σαν τέτοια θα παραμείνει ακέραιη,λαμπρή και αυθάντη. Αυτό θα είναι το τελικό συμπέρασμα της ιστορίας και αυτό θα διδάσκεται στα Σχολεία μας,παρά τις αμφισβητήσεις και τους κατατρεγμούς των πρωτεργατών.

Ενας απ τους μεγάλους και βασικής σημασίας συντελεστες-πρωταγωνιστές αυτής της λαμπρής και ανεπανάληπτης αντίστασης,ήταν τα αδούλωτα και φλογερά Νιάτα της Ελλάδας,οργανωμένα στην Ενιαία Πανελλαδική οργάνωση Νέων:Την θρυλική ΕΠΟΝ.Η ΕΠΟΝίτες έδωσαν ό, τι πολυτιμότερο είχαν για την απελευθέρωση της χώρας και τη συντριβή του φασισμού:ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΖΩΗ ΚΑΙ ΦΩΣ ΜΟΡΦΩΣΗ ΠΟΛΙΤΙΜΟΣ,ήταν το κεντρικό σύνθημα της ΕΠΟΝ. Συνθημα που περιείχε όλους τους στόχους για τους οποίους ιδρύθηκε και θα αγωνιζόταν να πραγματοποιήσει. Η ΕΠΟΝ ιδρύθηκε στις 23 του Φλεβάρη το 1943.Προήλθε απ τη συγχώνευση των δέκα (10) Πατριωτικών-προοδευτικών οργανώσεων με πρωτοβουλίας της κομμουνιστικής Νεολαίας,της ΟΚΝΕ. ------ Η ΕΠΟΝ συγκρότησε τα συνεργεία του Τοίχου,του Χωνιού,του Τρίκ και της προκήρυξης.Όταν στην πόλη έπεφτεται η μαύρη και βουβή νύχτα,μάταια οι τύραννοι αγρυπνούσαν.Στους έρημους απ την απαγόρευση της κυκλοφορίας δρόμους γλυστρούσαν αθέατα τα συνεργεία της ΕΠΟΝ. Οι

κίνδυνοι πολοί και μεγάλοι.Την εποχή εκεινη οι τοίχοι"μιλούσαν"και το πρωί όσο μεγάλοι και άν ήταν οι κίνδυκοι έπρεπε να γίνουν γνωστά τα συνθήματα του αγώνα και τα προβλήματα του λαού.Με τον τρόπο αυτόν η πορεία του αγώνα και φωνή της λευτεριάς έφτανε στα αυτιά και τα μάτια των κατακτητών.Έπρεπε να σφυνωθεί στο μυαλό τους και να τους κάνει να πιστέψουν πως λί γα ειναι ακόμα τα ψωμιά τους. Ενταγμάνη ψυχή και σώμα αγώνα έδωσε μαζί με τον Ε ΛΑΣ,αλλά και μεμονομένα με τους υποδειματικούς λόχους της ΕΠΟΝ,εκατοντάδες μάχες για την απελευθέρωση της χώρας και τον συμμαχικό αγώνα.Ειχε 600.000 μέλη.35.0 00 αντάρτεςΕΠΟΝίτες και 1.300 νεκρούς μόνο στο βουνό. ----Ο Ελληνισμός δεν πρέπει να μεινει χωρίς μνήμες. Χωρίς μνήμες,οράματα και ελπίδες δεν μπορεί να ζήσει. Μόνο αν μείνει άπαρτο κόυτρο της μνήμης θα μεγαλουργήσει.Για να διατηρηθούν οι μνήμες πρέπει να εμπλουτίζονται με σύγχρονα δεδομένα.Η Εθνική Αντίσταση με τις τόσες πρωτιές,τη μαζικότητα,την εθελοντική προσφορά και το αποτέλεμα ήταν και παραμένει ε να απ τα πιό αξιόλογα σύγχρονα ιστορικά δεδομενα, οχι μόνο για την Ελλάδα,αλλά για ολόκληρη την οικου μένη.Ο Ελληνκός λαός πρέπει να μάθει την πραγματική αντιστασιακή ιστορία.Την ιστορία που τόσο πολύ σπκο φαντήθηκε,παραποιήθηκε και διαστρεβλώθηκε απ τις με ταπολεμκές κυβερνήσεις για να δικαιολογηθεί ο απει νής και εξοντωτικός διωγμός των αγωνιστών. Πρεπει να ξέρει οτι η Εθνική αντίσταση 1941-44, δεν ήταν ένα απλό άθροισμα τυχαίων και σποραδικών,ου θόρμητων αντιστασιακών πράξεων,που άναβαν και έσβη ναν την ίδια στιγμή όπως οι Πυγολαμπίδες τη νύχτα.Πο λύ περισσότερο δεν ήταν η χαώδης έννοια που προσπα θούν να δώουν οι πολέμιοι και οι απόντες της αντίστα σης"αντίσταση έκανε όλος ο λαός"συγχωνεύοντος οτην ί δια χωάνη τους αγωνιστές με τους άσχετους του απελευ θερωτικού αγώνα ή και με τους"μπδίσαντες"ακόμα στα χρόνια της κατοχης με οποιονδήποτε τρόπο.Απο αυτούς που δεν λειτούργησαν,δεν σεβάστηκαν ή και πρόδοσαν τον πθικό και αγωνιστικό κώδικα που κληρονόμησαν απ τους αθάνατους προγόνους. Μέσα σε αυτό το χάος και την εγκατάλειψη.Μέσα σε αυ τόν τον νέο αρμαγεδόνα για τη χώρα όρμησαν-με την κυ ριολεξία του όρου-οι κομμουνιστές,πέρνοντας στα χέ ρια τους την πρωτοβουλία της ίδρυσης του Εθνικού Απε λευθερωτικού Μετώπου(ΕΑΜ)και τη συσπείρωση τις γραμ μές του ΕΑΜ,όλων των δυνάμεων που ήθελαν να

παλέψουν ενάντια στους κατακτητές. .... Η κατάληψη της χώρας απ τους κατακτητές δεν σήμαινε για την Ελλάδα και το τέλος-όπως μερικοί πολύ θα το ήθελαν-της αντίστασης του λαού κατά των κατακτητών.Απ την ημέρα της κατάκτησης αρχίζει ένας νέος αγώνας.Ενας άγώνας πρώτόγνωρος και πλύμορφος,που δόξασε την Ελλάδα το 1941-44 στα πέρατα της οικουμένης. Μέσα σε αυτήν την ατμόσφαιρα στις 27 Σεπ/βρη 1941 γεννήθηκε,η Νέα Φιλική Εταιρία του Εθνους.Αφετηρία του πιό μεγάλου Εθνικό-Λαϊκού ξεσηκωμού.Του πιό μεγάλου Απελευθερωτικού κινήματος.Ενα κίνημα πολλαπλάσιας σημασίας στη σύγχρονη ιστορία της Ελλάδας. Οι διβουλεύσεις των εξορίστων στελεχών του ΚΚΕ που διαπέτευσαν απ την εξορία για την ίδρυσει του ΕΑΜ με όλα τα κόμματα άρχισαν απ τον Ιούνιο του 1941.Επειδή ορισμένα κόμματα με διάφορες προφάσεις αρνήθηκαν την άμεση συμμετοχή,αυτά που αποφάσισαν την ίδρυση καθώς τέρπσαν την ίδρυση μέχρι τέλη Σ/βριου με την ελπίδα μήπως θα πείθονταν και τα άλλα κόμματα να συμμετάσχουν.Όταν οι προσπάθειες δεν καρποφόρησαν στις 27.9 41,α)Το κομμουνιστικό κόμμα Ελλάδας(ΚΚΕ).β)Το Σοσιαλιστικό κόμμα Ελλάδας(ΣΚΕ).γ)Η Ελληνική Λαϊκή Δημοκρατία(ΕΛΔ)και δ) το Αγροτικό κόμμα Ελλάδας(ΑΚΕ) προχώρησαν στην ίδρυση του ΕΑΜ. Επειδή στόχος του ΕΑΜ,ήταν η συγκράτηση ενός πλατύτατου Εθνικού συναγερμού πάλης για την επιβίωση του λαού,την απελευθέρωση της χώρας και την κατοχύρωση της λαϊκής κυριαρχίας στο πρώτο άρθρο του ιδρυτικού του αναφέρει:"Εις το ΕΑΜ ιστορικώς δεκτόν πάν άλλο κόμμα η οργάνωσης που δέχεται τας αρχάς του παρόντος ιδρυτικού...".----------
---------Με το κατέβασμα της σβάστικας απ την Ακρόπολη απ τους Μ Γλέζο και τον Σάντα τον Μάη του 41,την κατάσταση της ΕΣΠΟ απ την ΠΕΑΝ τον Σ/βρη του 42.Στις 25 -26 Νοέμβρη το 1942,αντάρτες του ΕΛΑΣ και ΕΔΕΣ μαζί με Αγγλους σαμποτέρ ανατινάζουν στον αέρα τη Γέφυρα του Γοργοποτάμου.Θριαμβικό ορόσημο στον αγώνα της αντίστασης.Νίκη και άθλος.Θετική προϋπόθεση για τη λευτεκαριά της Πατρίδας.Ανεκτίμητη συμβολή στο συμμαχικό αγώνα της φρικής. Η ανατίναξη του Γοργοποτάμου ειχει άμεση σχέση με τη διακοπή του ανεφοδιαμού των δυνάμεων του άξονα στην Β Αφρική,με πολεμικό υλικό και πολεμοφόδια θα πρέπει να τονιστεί στι λόγω της στρατηγικής θέσης η Χη Μεραρχία του ΕΛΑΣ,που την αποτελούσαν τα:16ο συν ταγμα Βεροίας,το 30ο Εδέσης και το 50ο Κατερίνης.Κύρια αποστολή και ευθύνη η

Χη Μεραρχία,ειχε να παρεμ ποδίσει με όλα τα μέσα και αντί πάσης θυσίας την με ταφορά σρτατού και πολεμικού υλικού προς τα μέτωπα της Βόρ Αφρικής. Τομέας ευθύνης της Χης Μεραρχίας,ήταν κατά κύριο λόγο να ενεργεί σαμποτάζ κατά μήκος της σιδηροδρομι κής γραμμής απ το Αμύνταιο μέρχι τα Τέμπη.Να αποσχο λεί όσο το δυνατόν περισσότερες Γερμανικές δυνάμεις ,που θα χρησιμοποιούσε στα μέτωπα της Αφρκής.Να μην επιτρέψει μέσω αυτού του κύριου άξονα μεταφοράς στρα τού και πολεμικού υλικού.Η Χη Μεραρχία λόγω της στρα τηγικής θέσης,δέχτηκε πάλλές εκκαθαριστικές επιχειρή σεις υποστριζόμενες απο βαρύ πυροβολικό και αεροπορία. .....Η στρατιωτική συγκροτηση του ΕΛΑΣ,ήταν αυτή ακριβώς που ειχε ο Ελληνικός στρατός πριν απ τον Αλ βανικό πόλεμό. Στο γενικό Στρατηγείο,λειτουργούσαν κανονικά όλες οι αντίστοιχες υπηρεσίες και ειχε στη δυναμή του 1): Την Ιη Μεραρχία Αττικής-Βοιωτίας 2)Την XIIη Στερεάς 3)Την IXη Δ.Μακεδονίας 4)Την Χη Κ.Μακεδονίας 5)Την XIη Θεσ/νικης 6) Τ την Υιη Θεσσαλίας 7) Την IIIη Πελοπο νήσου 8)την VIIIη Ηπείρου 9)Την Υη Κρήτης και μιά Τα ξιαρχία Ιππικού. Η συνολκή δύναμη του μονίμου ΕΛΑΣ,ήταν 52.000 και τον διοικούσαν 5.240 Αξιωματικοί.Αν στη δύναμη αυτή προστεθεί ο ΕΛΑΣ Αθηνών,ο Εφεδρικός ΕΛΑΣ και η Πολι τοφυλακή η συνολκή ένοπλη δύναμη της ΕΑΜικής αντίστα σης ξεπερνούσε τις 130.000.Σε αυτην τη δύναμη του ΕΛΑΣ,υπολογίζεται και η δύναμη του ΕΛΑΝ:Το πλεμικό Ναυτικό με 100,και πλέον μηχανοκίνητα ιστιοφόρα οπλι σμένα με βαρύ οπλισμό και με δύναμη 1.200 ανδρών,που έλεγχε σχεδόν όλα τα παράλια της χώρας. Στη διάρκεια της κατοχής βρίκονταν και δρούσαν στην Ελλάδα η πέμπτη (Υ) Γερμανική στρατιά υπό τον Στρατηγό Λαίρ,η IX Ιταλική στραατιά υπ τον Στρατηγό Ζτερόζο και το 2ο Βουλγαρικό σώμα υπό τον Στρατηγό Συράκωφ.Σύνολο 180.000 στρατού και άλλες 100.000,αλ λοεθνείς:Πολωνοί,Τσέχοι,Γάλλοι,Μαροκινοί κλπ. Αυτήν την τεράστια στρατιωτική δύναμη,οπλισμένη με τα πιό σύγχρονα και ταχυκίνητα μέσα και όπλα.Οπ λα που προκαλούσαν γπίνο σεισμό στο πέρασμά τους και δέος σε αυτούς που τα έβλεπαν. Αυτην την υπερδύναμη,που ειχε θέσει εκτός μάχης στρατούς αντίστοιχους ειχε σαν αποστολή ο ΕΛΑΣ,πολε μώντας να την απασχολήσει,προκειμένου να ανακουφίσει τα μέτωπα του συμμαχικού-αντιφαιστικού αγώνα,με τελι κό σκοπό και στόχο την απελευθέρωση της χώρας. Με

αυτήν την εμπειροπόλεμη στρατιωτική δύναμη έπρε πε να αναμετρηθεί ο ΕΛΑΣ. Αυτήν την εμπειροπόλεμη και πολυάριθμη στρατιωτική δύναμη κατόρθωσε με τις αμέτρητες μάχες όχι μόνο να την περιορίσει στα φρούρα ρχεία, αλλά και να υποχρεώσει τους κατακτητές να απο σύρουν δυνάμεις απ τα μέτωπα προκειμένου να μετακινη θούν απ το ένα φρουραρχείο στο άλλο. Ο ΕΛΑΣ έλεγχε το 90-95% στρατιωτικά, πολιτικά και κινωνικά, τη χώρα. Απ το 1943 και μετά και στους χώ ρους που έλεγχαν δεν μπορούσαν να κινηθούν σαν άτομα. Το ίδιο ίσχυε και για τις μετακινήσει απο τόπο σε τό πο. Και στις κεντρικές αρτηρίες μόνο με φάλαγγα μπο ρούσαν να μετακινηθούν και αυτό όχι πάντα και σκίνδυ να. Τεράστιο είναι το κόστος που εχουν υποστεί οι κα τακτητές στις μετακινήσεις ατομικά και ομαδικά. Ανάμεσα στις 327 μεγάλες, δύσκολες και σκληρές μά χες με τους κατακτητές πρέπει να υπογραμμιστούν οι δύο καθοριστικής σημασίας για τον συμμαχικό αγώνα ό ταν οι σύμμαχοι έκαναν απόβαση στη Σικελία το 1943, και στη συμμαχική δυσίσβηση στη Νότια Γαλλία το καλο καίρι του 1944. Αυτές οι δύο μεγάλες σε έκταση επιχει ρήσεις αντιπερισπασμού του ΕΛΑΣ σε πανελλαδική κλίμα κα με σκοπό να πειστούν οι Γερμανοί στι η απόβαση θα γίνει στην Ελλάδα και οχι στη Σικελία η πρώτη και στη Νότια Γαλλία η δεύτερη υποχρέωσαν τους Γερμανούς να αποσύρουν δυνάμεις απ τα μέτωπα αυτά και να τα στεί λουν στην Ελλάδα. Συγκεκριμένα απέσυραν και έστειλαν στην Ελλάδα τρεις (3) μεραρχίες ορεινών καταδρομών και ορεινού πολέμου, μιά τεθωρακισμένη ειδικού ελαφρού πεζικού, αρκέτες αεροπορικές μοίρες ειδικά εκπαιδευμέ νες για ανταρτοπόλεμο και ένα σύνταγμα Ες, Ες και όλ λες μικρότερες ειδικές για το σκοπό αυτό μονάδες. Το ίδιο έγινε και με τη μάχη της σαβειάς που οι Γερμα νοι ειχαν προγραμματίσει να λητέψουν την νέα σαβειά για να ανεφοδιάσουν με αυτή τις δυνάμεις τους στη Β. Αφρική. Η μάχη της σαβειάς ήταν μιά πανελλαδική επιχείρηση του ΕΛΑΣ, με σκοπό να προστατεύσει την παραγωγή για να μήν την πάρουν οι Γερμανοί όπως το ειχαν προγραμ ματίσει. Η μόνιμη παρουσία του ΕΛΑΣ κοντά στους αγρό τες υποχρέωσε τους Γερμανούς να αποσύρουν δυνάμεις απο τα μέτωπα προκειμένου να την λητέψουν και συ τήν όπως λήστεψαν ..... Βέβαια όλα αυτά δεν έγιναν χωρίς κόστος. Οι απώλει ες των Γερμανών (στοιχεία απ το βιβλίο του Σαράφη): Νεκροί 19.355, τραυματίες

8294,αιχμάλωτοι 5181 και αρ κετές χιλιάδες

αγνοούμενοι.Σ αυτούς δεν συμπεριελαμ βάνονται οι πρίν απο τον Μάη του απώλειες καθώς και οι απώλειες της Ανατολικής Μακεδονίας,της Πελοπονή σου και της Κρήτης.Οι απώλειες του ΕΛΑΣ μετά το Μάη του 1943 και χωρίς τις απώλειες των πιό πάνω περιο χών:Νεκροί 4.500,τραυματίες 6.000 απ τους οποίους οι 2.000 και πλέον έμειναν για την υπόλοιπη ζωή τους ανάπηροι. .....Αυτά δεν ειναι λόγια που λέγονται και γράφον ται έκ των υστέρων.Ειναι έργα,πράξεις και πρωίσμοί που εχουν γίνει αποδεκτά,και εχουν υποθεί απ τα πιό επίσημα τότε χείλη του κόσμου όπως ο Πρόεδρος Ρούσ βελτ,Τσιώρτσιλ μα και απο αυτούς τους ίδιους τους κατακτητές.Να τι έλεγε ο Πρόεδρος Ρούσβελτ,στις 28. 11.42,δυ μέρες μετά την ανακτίνοξη της γέφυρας του Γοργοποτάμου:"περισότερο ίσως άξιος θαυμασμού απο την υπερήφανη απάντηση του Ελληνικού λαού που συνε χίξει τον αγώνα,όπου και όπως μπορεί χωρίς συγκατά βαση,χωρίς δυσταγμούς,με απόλυτη αξιαλοξία,αψηφών τας όλες τις θυσίες.Η στάση αυτή αποτελεί παράδειγ μα για όλα τα έθνη".Και στις 24.1.44 ο Τσιώρτσιλ έλεγε:"Η δόξα της ελλάδος κατά τις τραγικές αυτές ώρες,λάμπει με ένα φέγγος ακόμα ξωηρότερο απο εκεί νο της Αρχαιότητας". .....Και ήρθε η μεγάλη,η πολυπόθητη και ένδοξη μέρα. Η μέρα

της Λευτεριάς και ξανασηκώθηκε ο ήλιος πάνω απ την Ελλάδα.Μαζί με τη λευτεριά ήρθαν και οι απόν τες και μαζί με αυτούς και αυτοί που δεν κίνησαν ούτε το μικρό τους δαχτυλάκι.Σφυχταγκαλίστηκαν με αυ τούς που συνεργάστηκαν με τους κατακτητές και πολέ μησαν την Αντίσταση.Φιλήθηκαν και έδωσαν τα χέρια για τον καινό σκοπό:Να θάψουν τον τετράχρονου αγώνα του λαού.Να θάψουν την αλήθεια και να ρίξουν στη λησ μονιά την τετράχρονη ιστορία της αντίστασης. Κήρυξαν σε δισγμό την αντίσταση γενικά και σε εξόν τωση τους πρωταγωνιστές αυτού του λαμπρού καισ ανεπα νάληπτου λαϊκου κινήματος. Ειναι σε όλους γνωστή η συμβολή των Ελλήνων της Εθ νικής Αντίστασης για τη συντριβή του άξονα.Κι όμως η επική αυτή προσφορά της Ελλάδας στο συμμαχικό αγώ να δεν έτυχε της ανάλογης αναγνώρισης.Μετά το τέλος του πολέμου οι σύμμαχοι διατύπωσαν μόνο ωραία λόγια και δεν συμπαραστάθηκαν στη χώρα μας υλικά και ηθικά όσο το άξιζε.Τόσο οι συμμαχοί,άλλο

τόσο και οι μετα πελευθερωτικές κυβερνήσεις ο

καθένας για δικό του λο γαριασμό. Μείωσαν τη συμβολή της αντίστασης στην απελευθέρω ση της Ελλάδας και τον συμμαχικό αγώνα με αποτέλεσμα όταν έγινε η διάσκεψη στο Λουξεμβούγο που θα τακτο ποιούσε τα μεταπολεμικά προβλήματα(διεκδικήσεις κλπ) Στη διάσκεψη αυτή ο καθένας απ τους συμμάχους θα αξι ολογούσε και θα αξιοποιούσε το μέγεθος της συνεισφο ρά του στον κοινό αντιφασιστικό αγώνα οι"σύμμαχοι" που μας καλούσαν και μας χρησιμοποιούσαν κάθε φορά που ειχαν την ανάγκη μας γύρισαν την πλάτη.

Το τέλος της κατοχής δεν έφερε ανακούφιση και δεν αποκατέστησε την κοινή εμπιστοσύνη σε αυτούς που δικ δικούσαν το δικαίωμα της διακυβέρνησης.Η στρατιωτική ισχύς και η ξένη υποστήριξη εμφανίστηκαν σαναποφασιστικοί παράγοντες που θα καθόριζαν το μέλλον του ΕΘ νούς.Η πολιτική διάσπαση μετατράπηκε σε ένοπλη ανα μέτρηση και εκτεταμένη βία.Οι διωγμοί,η πολιτική απ τάθεια,η οικονομική κατάρευση και η ανανεωμένη δια χείρηση στις ξένες δυνάμεις οδήγησαν σύντομα σε γενι κευμένο εμφύλιο πόλεμο.Ετσι φτάσαμε έκ νέου στην ε πικυριαρχία των ξένων.Την ασυδοσία και την λευκή τρομοκρατία των επιγόνων της 4ης Αυγούστου. Μετά τον εμφύλιο οι νικητές δεν ήθελαν κοινωνική συμφιλίωση αλλά εκδίκηση.Μέχρι το 1974 οι διώγμοί των αντιστασιακών ήταν σωστατικό στοιχείο λειτουρ γίας του πολιτεύματος.Η αναφορά στην Αντίσταση οχι μόνο απογορεύονταν,αλλά στην καλύτερη περίπτωση οδη γούσε στη σύλληψη,τα βασανιστήρια,την εξορία και τη φυλακή και στη χειρότερη στο εκτελεστικό απόσπασμα. .....Αυτά τα δυό μεγάλα και ανεπανάληπτα σύγχρονα ΕΠΗ που δόμησε η Ελληνική αρετή,δομήθηκαν για μεί νουν αθάνατα,άπιλα και αμόλυντα και πάνω απο πολιτι κές σκοπιμότητες.Θα μείνουν στους αιωνες σαν ιερή παρακαταθήκη,για να θυμίζουν στην Ανθρωπότητα πώς: ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ,η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ και το ΔΙΚΑΙΟ,ειναι τα μονα δικά υλικά πάνω στα οποία δομήθηκε και υπάρχει η κοι νωνία των Ανθρώπων και οτι για τη διατήρηση τους πρέ πει να θυσιάζονται τα πάντα. Αυτό ακριβώς έπραξαν στο διάβα των αιώνων οι πρόγο νοί μας.Εδωσαν τα πάντα.Αυτόν ακριβώς τον αγώνα έκα νε ο λαός μας μέσα απ τις γραμμές του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ και τις άλλες πολιτικές αντιστασιακές οργανώσεις.Τα έδω σε όλα και θα ξαναδώσει όσες φορές αυτά τα τρία ΙΔΑ ΝΙΚΑ-ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ,που συνθέτουν-συγκροτούν τον Ανθρωπ

ο, θα διατρέξουν και τον παραμικρό κινδυνο. Αιώνια θα ειναι η μνήμη α αυτούς που έδωσαν τη ζωή τους γ ια να υπερασπιστούν αυτά τα Ανθρώπινα ΙΔΑΝΙΚΑ.

Απο την ημέρα αυτή σύσσωμος ο Ελληνικός λαός βρον τοφωνάξει "ΕΑΜ, ΕΑΜ, ΕΑΜ φωνή λαού που φτάνει στα άστρα του ουρανου...". Με αυτό τα τρία μεγάλα, φωτεινά και γεμάτα Πατριωτική έξαρση και ενθουσιασμό γράμματα, ο λαός μας με εξαίρεση μιά μικρή, ελάχιστη μειοψηφία, πο λέμπσε σαν έναν Ανθρωπος τους τρείς κατακτητές. Με σύμβολο και σύνθημα αυτά τα τρία γράμματα λαός ορθωσε το αναστημά του στη βία, την τυραννία και την τριπλή σκλαβιά. Τα γράμματα αυτά τα έκλεισε ερμητικά στην καρδιά του ο λαός μας. Ρίζωσαν στη μνήμη του, για τι ουσία και περιεχόμενο περιείχαν τη λευτεριά. Και η λευτεριά έρχεται με τον αγωνα, απ τα βουνά και τις θάλασσες. Τρυπώνει τις καρδιές, γίνεται μήνυμα, τρα γούδι και εγερτήριο σάλπισμα. Γίνεται πίστη και σύμβο λο. Δραμα και πάθος και με τον αγώνα και τον καιρό η λευτεριά γίνεται πραγματικότητα. Τα τρία γράμματα γέ μισαν με αισιοδοξία την καρδιά του λαού. Τόνισαν το ηθικό του, του ανέβασαν τη θέληση για αγώνα και θυ σίες. Το Εθνικό-Απελευθερωτικό-Μέτωπο, ήταν ένας τεράσ τιος Πατριωτικός συνασπισμός δυνάμεων, μεγάλου πολι τικού και κινωνικού φάσματος: Κομμουνιστές, Σοσιαλισ τές, Αγροτιστές, Αστοι, Δημοκράτες, Ριζοσπάστες, Νεολαί οι της ΕΠΟΝ κλπ. Ανθρωποι όλων των πλικιών, όλων των στρωμάτων και τάξεων της Ελληνικής κοινωνίας και των δυό φύλων συνδεδενένοι άρηκτα με τον απελευθερω τικό και λυτρωτικό σκοπό του αγώνα, που υπήρχε στο πρόγραμμά του. .....Να μερικά αποσπάσματα απ το εγερτήριο σάλπισ μα απο το ΤΙ ΕΙΑΙ ΚΑΙ ΤΙ ΘΕΛΕΙ ΤΟ ΕΑΜ που έγραψε ο Δημήτρης Γληνός. "Δεν υπάρχει δικαιολόγια και πρόφαση για κανέναν Ελληνα, να μένει αργός με σταυρωμένα τα χέρια του, να περιμαίνει μοιρολατρικά τις εξελίξεις. Να σκύβει το κεφάλι του μπροστά την τυραννία και την προδοσία. Να περιμένει απο αλλού τη σωτηρία. Ο θάνατος χτυπάει τις πόρτες όλων μας. Η σκλαβιά, η πείνα οι αρ ρώστια, ο ηθικός εξευτελισμός, η εξαθλίωση ειναι πιά μέσα το σπίτι του καθενός μας. Μην ελπίζεις να ξεφύ γεις ό, τι και αν σοφιστεύς. Ο χειρότερος εχθρό σου ειναι η δειλία και η μοιρολατρεία. Ο καλύτερος φίλος σου η ενεργητικότητα και η συμμεταχή στον αγώνα. Μην μένεις συνεπώς αργός, Δούλεψε. Αγωνίσου, πάλεψε. Σε περιμένει η Νίκη. Η λευτεριά, η πολιτισμένη και

αξιοπρεπης ζωή. Η επιτυχία απο το βαθος μιάς

τριχιλιόχρονης ιστορίας σε ατενίζουν οι πρόγονοί σου. Ηρωες και μάρτυρες. Οι αγωνιστές του Μαραθώνα και της Σαλαμίνας. Οι αγωνιστές του 21, οι ήρωες των Αλβανικών βουνών. Μην ντροπιάσεις την ιστορία σου, μην προδόσεις τον εαυτό σου. Γίνου και Εσύ ένας μαχητής της λευτεριάς, μαζί με τα άλλα αδέρφια σου. ΕΜΠΡΟΣ όλοι οι Ελληνες. Ολοι οι ζωντανοί Ανθρωποι τούτης της Γης ενταχθείτε στο Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο". Το ΕΑΜ ήταν η συμπύκνωση της θέλησης για αγώνα. Η τον ο απέραντος πόνος του λαού, που ζούσε αυτήν την αξημέρωτη νύχτα της τριπλής κατοχής. Μέσα απ το ΕΑΜ ο λαός μας, τίναξε απ τον όρθρο της ιστορίας τη σκόνη και την μούχλα που σκέπαζε τους προγόνους μας. Διαβα σε ιστορία και έμαθε τα παμπάλαια μυστικά τους: Την αγαπη για τη ζωή και τη λευτεριά. Ανακάλυψε τα απολι θώματα που του ειχαν πλασάρει οι αστικοταιψαλικάδες για ιστορία και έργο ζωής του λαού μας. Αυτήν λοιπον, την ψευτοιστορία ο λαός μας την βού τηξε στην κουλουμπήθρα της ακομμάτιστης συνέχειας και την ανέσυρε πλυμένη και έκλαμπη. Και τότε απαλ λαγμένη απ τις αλλοιώσεις και προσταφαιρέσεις πρόβα λε αλόφωτη η ζωή και η συνείδηση του, στο χθές το σή μερα και το αύριο. Συνέδεσε την γενιά της Αντίστασης με τους Πατεραδες, τους Παππούδες και τους μακρυνούς προγόνους. Με τους Αγωνιστές του 21, τους Αρματωλούς και κλέφτες της Τουρκοκρατίας. Με τους Ακρίτες του Βυζαντίου και του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Με τους Αρχαίους πολεμιστες του Μαραθώνα, της Σαλαμίνας και των Θερμοπυλών. Με τους δημιουργούς του Παρθενώνα, της Ποίησης, της Τραγωδίας, και της Φιλοσοφίας. Μέσω της πραγματικής ιστορίας το ΕΑΜ, διαμόρφωσε τη γενιά της Αντίστασης. Τη συνέδεσε με την προαιώνια πορεία της φιλής προς τον πολιτισμό και την Ελευθερία. Η μελέτη της ιστορίας όπλισε το λαό με υπομονή, θάρρος και πίστη για τη συνέχεια που πρός στιγμή ειχε χάσει. Αυτά τα τρία γράμματα, χάλασαν τα "φιλόδοξα" σχέδια αυτών που σχεδίασαν, περίμεναν, δέχθηκαν και συνεργάστηκαν αρμονικά με τους κατακτητές. Αυτών που υποτίμησαν τις ιστορικές καταβολές και την ευφυία του λαού, που αρκίζονταν πίστη, υπαγή και αγώνα στο πλευρό του άξονα. Αυτών που διακήρυτταν οτι "υπο την κραταιάν προστασίαν του Γερμανικού Ράχ και όλως ιδιαιτέρως στην εύμένεια του Φίρερ, η Ελλάς θα πράξει το ΠΑΝ, δια να εισέλθει εις την Νέαν τάξη εν

Ευρώπη". Το ΕΑΜ απ την πρώτη στιγμή της ίδρυσής του αμφισβήτησε σε ντόπιους και ξένους την εξουσία.Εδωσε το σύνθημα της ανταρσίας και του αγώνα.Εδωσαν τη δυνατότητα στον απλό Ελληνα να αποβάλει το φόβο του μεγάλου και του αήττητου που προπαθούσαν να του εντυπώσουν τα φερέφωνα του άξονα. ... Η ίδρυση του ΕΑΜ,έσχισε αν εκτυφλωτική αστραπή το πυκνό σκοτάδι της την απόγνωση στο οποίο ειχαν βυθίσει σκλαβωτές το λαό και τη χώρα.Γι αυτό και μπόρεσε μέ απίστευτα Επαναστατικούς ρυθμούς να εντάξει στις γραμμές του το εγκαταλλειμένο και απογοητευμένο Εθνος σε μιά αγωνιστική στρατιά.Τη μεγάλη ΕΑΜική στρατιά,που αποτέλεσε την κυρίαρχη Εθνική,πολιτική, στρατιωτική,αλλά και κοινωνικ-πολιτιστική παρουσία εκείνα τα χρόνια της αδυσώπητης πάλης,της μαζικής Αντίστασης στις πόλεις και τα βουνά.Της Επαναστατικής δημιουργίας,που άλλαξε όλα τα δεδομένα της Εθνικής μας πραγματικότητας. Ο λαός οργανωμένος το ΕΑΜ,βροντοφώναξε και σε αυτούς κατακτητές το ακόμα πιό μεγαλο ΟΧΙ.Και ήταν με γαλύτερο αυτό το ΟΧΙ,γιατί το ΟΧΙ του 1940 ειχε πίσω και μαζί του το οργανωμένο κράτος,τον οργανωμένο και (έστω ελλειπή)εξοπλισμένο στρατό.Το σώμα των Αξιωματικών και όλους τους μηχανισμούς και επί πρόσθετα το 40 ειχε να αντιμετωπίσει ένα μόνο εχθρό.Εναν επί δοξο επιδρομέα,που ήθελε να κατακτήσει τη χώρα. Τώρα η χώρα ειχε κατακτηθεί.Οχι απο έναν,αλλά απο τρείς κατακτητές.Τα πάντα ειχαν μετατραπεί σε ερείπια.Παντού υπήρχε ολοκληρωτική διάλυση και αποσύνθεση και οι"ειδικοί προστάτες"δεν περίμεναν στην πατρώα γή να μοιραστούν των προδομένων υπηκόων τους την τύχη την"αξιοζήλευτη",μήτε αυτά τα γυαλικά και τα κάδρα τους... Τώρα μόνος χωρίς κράτος,στρατό,μηχανισμούς και οπλισμό.Τώρα μόνος μμε τους θρύλους των προγόνων και την Ελλάδα στην καρδιά.Με ένα μαντύλι όνειρα και μιά χούφτα οράματα,έπρεπε να πολεμίσει τρεις σιδερόφρακτους κατακτητές.Τωρα δεν ειχε αποθήκες όπλων και πυρομαχικά.Δεν ειχε επιμελιτείες για ανεφοδιασμό.Μέσα μεταφοράς και μεταβίβασης,παρά μόνο τη φλόγα της καρδιάς:Τα νύχια και τα δόντια. Τον οπλισμό και όλα τα άλλα πολεμικά εξαρτήματα επρεπε να πάρει απ τους ίδιους τους κατακτητές.Με τα δικά τους όπλα θα τους πολεμούσε.Θα απελευθέρωνε την Ελλάδα και θα βοηθούσε και τον συμμαχικό αγώνα. Βέβαια,γνώριζε πως οι συνέπειες θα ήταν

πολλές και μεγάλες.Και ήταν μεγάλες γιατί οι

κατακτητές γνώριζαν πολύ καλά,πώς μιά τέτοια ΠΑΛΛΑΙΚΗ οργάνωση σαν το ΕΑΜ,όχι μόνο θα εμπαινε εμπόδιο στα σχεδιά τους και θα ειχε και για αυτούς ένα τεράστιο κόστος σε αίμα και μέσα,αλλά και θα προσδιόριζε με σαφήνεια την έκβαση της αναμέτρησης με το λαό.Προκειμένου λοιπόν,να αποτρέψουν ενα τέτοιο δυσάρεστο για αυτούς γεγονός,και θέλοντας να δείξουν και τον τρόπο με τον οποίο θα το αντιμετώπιζαν,μόλις έμαθαν στις 27.9.41 την ίδρυση του ΕΑΜ και τη σχέση του ΕΑΜ,με τις δυό πρώτες Ανταρτομάδες"Οδυσσέας Ανδρούτσος" και"Αθανάσιος Διάκος"που συγκροτήθηκαν στην περιοχή του Πάϊ και,τις επόμενες δυό μέρες 28 και 29.9.41,σαν από τήση οι Βούλγαροι φασίστες κατακτητές με την συγκατάθεση των Γερμανών στο Δοξάτο της Δράμας εκτέλεσαν με τον πιό βάρβαρο τρόπο 300 Πατριώτες.Ο λαός όμως δεν τρομοκρατήθηκε και ούτε δίστασε.Ενταχθηκε στο ΕΑΜ,γιατί ήξερε πως η Ελληνική Γή,για να καρπίσει η λευτεριά ποτίζεται,χιλιάδες τώρα χρόνια με αίμα.Με πολύ αίμα,με αίμα αγνό και αθώο.Με αίμα πρωϊκό. Με γνώμονα τις τατορικές παρακαταθήκες πήρε την μεγάλη απόφαση.Είπε το βροντερό ΟΧΙ:Δεν θα δεχόταν ο λαός μας μοιραλατρικά τη σκλαβιά.Δεν θα συμβιβάζονταν.Ενας και μόνο δρόμος ανοίγονταν μπροστά του.Ο δρόμος της ενεργετικής Αντίστασης.Ο δρόμος του Εθνικό-απελευθερωτικού αγώνα.Ο Παλαϊκός Αγώνας για την κατάκτηση και κατοχύρωση της λευτεριάς.Ενωμένος και αποφασισμένος να παλέψει και να Νικήσει.Με πίστη στα τρία φωτεινά γράμματα,που έγιναν ο ήλιος της λευτεριάς και της Δικαιοσύνης και αναψαν τη μεγάλη φωτιά απ τις χιλιαδες μικρές πυρκαγιές που άναψε τότε η ατίθαση Νιότη μας. ----------Ο λαός μας που έδωσε την πρώτη Νίκη στο συμμαχικό αγώνα εναντίον του φασισμού με την Εποποιία του 1940-41,που αντιμετώπισε την τριπλή κατοχή.Αντίθαση που κατέπληξε την

οικουμένη με τους άθλους 41- 44,που αντιμετώπισε την Αγγλική επέμβαση του Δεκεμβρη,αντιμετώπιζε μεταπελευθερωτικά άοπλος τώρα τη μανία των δοσιλόγων και απόντων,του Εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα που ξαφνικά βρυκολάκιασαν και μαζί με τους Αγγλους στην αρχή και τους Αμερικανούς μετά θεσμοθετούσαν στα δικά τους μέρτα τη ζωή του λαού. Ο λαός μας πρόσφερε τα πάντα στον Εθνικόαπελευθερωτι

κό και στο Συμμαχικό Αντιφασιστικό αγώνα.Είμαστε η μόναδική χώρα που δεν έστειλε στρατεύματα στα μέτωπα εναντίον των συμμάχων.Η μοναδική χώρα που ανέπτυξε την Εθνική Αντίσταση και στις πόλεις και στα βουνά με την ίδια ένταση και έκταση.Η μοναδική χώρα που ειχε συγκροτημένο ένοπλο στρατό.Δακατρείς (13)επί λεκτες Γερμανικές μεραχρίες (χώρια,) προσπάθησαν να πνίξουν την Αντίσταση του λαού μας.

Αυτός ο λαός,που πείνασε μα αντισταθηκε,που γονάτισε απ τον πόνο μα δεν λύγησε και ορθώθηκε και πολέμησε,βρέθηκε αναγκασμένος να παραδώσει τα όπλα,που με αίμα κυρίεψε απ τον εχθρό,βρέθηκε άοπλος να αντιμετωπίσει τώρα την πιό ωμή ιμπεριαλιστική επέμβαση. Η Αγγλική επέμβαση το Δεκέμβρη του 1944,ήταν η πιό ωμή,η πιό ξετσίπωτη επέμβαση και ενώ συνεχίζονταν ο συμμαχικός αγώνας εναντίον του Χίτλερ.Βεβαία,υπήρξαν λάθη και απ την ηγεσία του λαϊκου κινήματος.Τα λάθη αυτά όμως σε καμιά περίπτωση δεν αντίστοιχα με το δεκεμβριανό και μεταδεκεμβριανό αιματοκύλισμα του υπέστει ο λαός μας απ τους Αγγλους πρώτα και τους Αμερικανούς μετά. Η Ελλάδα πέρασε τις πιό τραγικές μέρες της ιστορίας της.Οι Αγγλο-Αμερικάνοι κυβερνούσαν τη χώρα.Ανεβο κατέβαζαν κυβερνήσεις,έπαιναν και διόριζαν Υπουργούς, ανώτερους υπαλλήλους ως και κλητήρες ακόμη.Καθοργάνωσαν τις παρακρατικές οργανώσεις. Οσο και αν έφτεγε η ηγεσία της Αντίστασης η ιμπεριαλιστική επέμβαση των Αγγλων αποικιοκρατών,πρώτα και των Αμερικανών μετά παραμένει ένα αναμφισβήτητο γεγονός.Προέκταση της η τραγωδία της Κύπρου.Ολοι θεωρούμε σημαντικό να γνωρίζουμε όλα όσα μας αφορούν,όσα εχουν σχέση με τον τόπο που ζούμε και με την ταυτότητα μας σαν λαός.Τα θετικά και τα αρνητικά της φυλής.Την συμπεριφορά μας σαν Εθνος εσωτερικά και την παγκόσμια καινότητα και κυρίως σε στιγμές κρίσιμες αν αυτές του Β! παγκοσμίου πολέμου.----

Η ΜΕΓΑΛΩΣΥΝΗ ΣΤΑ ΕΘΝΗ ΔΕΝ ΜΕΤΡΙΕΤΑΙ ΜΕ
ΤΟ ΣΤΡΕΜΜΑ ΜΕ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΤΟ ΠΥΡΩΜΑ
ΜΕΤΡΙΕΤΑΙ ΚΑΙ ΜΕ ΤΟ ΑΙΜΑ

Ο Ελληνικός λαός όσες φορές χρειάστηκε στο διάβα των αιώνων να δώσει αίμα,προκειμένου να υπερασπιστεί Ανθρώπινες αξίες και ιδανικά ποτέ δεν δίστασε και ούτε θα διστάσει όταν χρειαστεί να το δώσει πρόσφορο.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟ ΕΒΕΡΤ ΑΡΧΗΓΟ ΤΗΣ
ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Η Οπομονή εξαργιώνει τον Άνθρωπο,ενώ η μνήμη τον εξανθρωπίζει,τον εξευγενίζει και τον εξυψώνει.

Απο τότε που ανέλαβε αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας ο κύριος Εβερτ,προκειμένου να εδραιώσει τη νέα του θέση και θέλοντας να δώσει το νεο πρόσωπο-στόχους του κόμματος έκανε αρκετές δηλώσεις με αποκορύφωμα τις δηλώσεις οτι κόμμα της Νεας Δημοκρατίας,ειναι κόμμα:"ενθικό,κόμμα πατριωτικό,κόμμα εξουσίας".

Βέβαια,το κόμμα της Ν.Δ,που η μήτρα και οι ρίζες του αν τις αναζητήσουμε-ανεξάρτητα αν αλλάξει όνομα όπως το φίλι κάθε χρόνο το ξέρμα θα φτάσουμε στο εταιρικό:Κοτζαμπάσηδες,Προεστοί και Κλήρος.Στέγασε και εξέφρασε ό,τι πιό μεσαιωνικό,συντηρητικό και αναχρονιστικό.Στην πλιτική του το κόμμα αυτό βασικό του εργαλείο ειχε και χρησιμοποιούσε τον "πατριωτισμό"και την"εθνικοφροσύνη".Συνεπώς ήταν επόμενο ύστερα απο μερικά ανοίγματα-στα λόγια-εκσυγχονισμού και συναίνεσης να επιστρέψει στις ρίζες του.

Επειδή την εποχή που το κόμμα αυτό οχι μόνο μονοπωλούσε-πουλούσε,αλλά και με έναν ιδιόμορφο τρόπο επέβαλε τον πατριωτισμό και την ενθικοφροσυνη στην στην μεταπολεμική περίοδο ο κύριος Εβερτ ήταν μικρός και την ιστορία που διδάχθηκε στο σχολείο την έγραψαν οι δασκάλοι και οι κουμπουροφόροι της δεξιάς ας μου επιτρέψει να του θυμίσω μερικά πράγματα για το πόσο στοίχισε στο λαό και τη χώρα μας αυτή η επικερδής επιχείρηση,που ξαναβάζει με τις δηλώσεις αυτές σε λειτουργία ο κύριος Εβερτ. Γιατί για επιχείρηση πρόκειται και οχι για πατριωτισμό και εθνοσυνείδηση.

Οι δηλώσεις αυτές του κ Εβερτ,αποτελουν την απαρχή μιας ιδεολογικής τρομοκρατίας.Μια ιδεολογική τρομοκρατιας,που η κατά καιρούς χρήση της πολλά εχει αποδόσει στην δεξιά γι αυτό και δεν εννοεί να την αποχωριστεί.

Με τις δηλώσεις αυτές κ Εβερτ,βάλατε οριστικό τέλος στις ψευδαισθήσεις όσων νόμισαν,ότι πτάν νόστιμη η νεοφιλελεύθερη σούπα που η Ν.Δ προσπάθησε να σερβήρει. Και επιπρόσθετα επιβεβαίωσαν περίτρανα οτι η Ν.Δ ειναι το παλιό λαϊκο κόμμα.Αυτό που αργότερα ονομάστηκε Συναγερμός και σε συνέχεια ΕΡΕ και μετά την μεταπολίτευση Νέα Δημοκρατία.Και το βασικότερο οτι οχι μόνο ειναι η συνέχεια του λαϊκού,αλλά οτι:Σκέφτεται και Ενεργεί όπως ακριβώς

ενεργούσε το λαϊκό κόμμα.

Η ιδεολογία αυτή,είναι ιδεολογία των"εχθρών Ελλήνων που καραδοκούν να καταστρέψουν την Ελλάδα" εχει σαν σκοπό και στόχο την ανέφ όρων παράδοση του λαού στους επιγόνους της 4ης Αυγούστου.Σ αυτούς που, απ το 1936 και πολύ πριν,ελέγχοντας κράτος,παρακράτος και οικονομία,προώθησαν βοηθούμενοι απ τους ναζί ενα εντελώς πρωτότυπο σύστημα χειραγώγησης του λαού και μετέτρεψαν την Ελλάδα σε μιά μεγαλή έρημο.

Αυτούς που για να εαναβρεηση η δεξιά μετά την κατοχή,έβαλε κάτω απ τη σκέπη και την προστασία του χίτλερ ένα μεγάλο μέρος 4ο Αυγουστιανών.Αυτοί εκόλαψαν στο θερμοκήπιο του κατακτητή τους επώνυμους και ανώνυμους κατοδότες,τους μαυραγοργτες και τους αδιάφορους για την υποδούλωση της χώρας.Αυτούς σφυχταγκάλιασε και κυβερνησε με μικρές ελάχιστες διακοπές μισό σχεδόν αιώνα.

Αυτή η ιδεολογική τρομοκρατία κύριε Εβερτ,οδηγεί στην αναζήτηση του εσωτερικού εχθρού:Του απάτρη του προδότη,του ΕΑΜβουλγάρου,το μίασμα κλπ. Οδηγεί στο δίχασμό,στη διαφθορά της ιθαγένειας, -απ το 1989 ο Λάζαρης Αθανάσιος πολιτικός πρόσφυγας δεν πήρε ακομη την ιθαγένεια-τα πιστοποιητικά κοινωνικών φρονημάτων,στους τρομονομους και στην ανακήρυξη των σωμάτων ασφαλείας σε κράτος.Οδηγούν σε εκείνο το περίφημο"ΓΙΑ ΚΡΑΤΟΣ ΕΙΣΤΕ ΕΣΕΙΣ"που μας είπε ο προηγούμενος αρχηγός σας.

Η ιδεολογική αυτή τρομοκρατία,θα διευρύνει τα ήδη υπάρχοντα ελλείμματα δημοκρατίας-άρα και του ορθού και δίκαιου λόγου.Το γεγονος αυτό θα οδηγήσει στην κατάργηση του πολίτη,την μετατροπή του λαού σε ανώνυμη μάζα και την ιστορική του εξαθλίωση. Η επικράτηση της ιδεολογίας αυτής,θα μας οδηγήσει σαν λαό να απαντούμε στα επιχειρήματα ζωής και λύσης των όποιων προβλημάτων με κραυγές και μισαλοδοξία και γιατί οχι και με πολεμικές ιαχές. Και τότε αλίμονο.

Αν σήμερα κύριε Εβερτ,η Ελλάδα βρίσκεται σ αυτήν την τραγική απο κάθε άποψη κατάσταση ειναι γιατί το παλάτι-Μοναρχία,την 4η Αυγούστου,τους δοσιλόγους (αυτούς τους σκληρούς στην όψη,ανανδρους στην καρδιά και τα αισθήματα και απάνθρωποι στην πράξη)την 21η Απριλίου και ό,τι αναχρονιστικό και συντηρητικό κατάλοιπο υπάρχει τους έχετε μέσα στα φυλοκάρδια σας.Σάρκα απ τη σάρκα σας ειναι.Γι αυτό και αγωνίζεστε(βασιλική περιουσία,αποφυλάκιση χουντικών καλαμπόκο κλπ) με νύχια και με δόντια να τους κρατήστε στις ίδιες ιδεολογικές γραμμές.

Το γεγονός αυτό,εκτός του οτι αποτελεί τροχοπέδη

στον εκσυγχρονισμό του πολιτικού βίου, εμποδίζουν την οικονομικό-κοινωνική και πολιτιστική ανάπτυξη της χώρας, το δημοκρατικό κλίμα, τον γόνιμο διάλογο και την ειρηνική συμβίωση-συμφιλίωση του λαού, που τόση ανάγκη τα έχει ο λαός και η χώρα μετά από τόσες περιπέτειες και κατατρεγμούς.

Αν σήμερα η Ελλάδα, βρίσκεται σ αυτήν την πολύπλευρη και πολυεπίπεδη κρίση και τα Εθνικά θέματα σ αυτήν τη δυσάρεστη, επικίνδυνη και τραγική απο κάθε άποψη κατάσταση, είναι γιατί το κόμμα που σήμερα είστε αρχηγός, εμπορεύονταν τον "πατριωτισμό και την εθνικοφροσύνη". Αυτήν ακριβώς που και Εσείς με τις δηλώσεις αυτές προετοιμάζεται το έδαφος να παρεφθήτε εμπορευμενος.

Είναι γιατί όταν στο Πόστανα, ανύπτονταν τα μεταπολεμικά παγκόσμια προβλήματα και διαμορφώνονταν η τότε νέα τάξη πραγμάτων, όλες οι κυβερνήσεις είχαν την Εθνική αντιπροσωπευτική τους κυβέρνηση με πυρήνα την Εθνική τους Αντίσταση και αυτές ακόμα που δεν είχα παρά μια υποτυπώδη Αντίσταση. Μόνο η μετοδεκεμβριανή Ελλάδα, που είχε την πρώτη, την πιό μαζική και ένδοξη Αντίσταση, δεν βρίσκονταν την εποχή εκείνη πάνω στην υδρόγειο σφαίρα, αλλά σε κάποιον άλλο πλανήτη. Και όταν κλήθηκε εκεί που θα ανύπτονταν τα ξητήματα όπως: Το Κυπριακό, τα Δωδεκάνησα, της Θράκης, των στενών και οι πολεμικές επανορθώσεις η "υγιής εθνικόφρονων" αντιπροσωπεία μας, αντί να προβάλει στεναρά τα Εθνικά δίκαια, αυτή εξαπέλυσε τους εξορκισμούς της ενάντια στην αναγνωρισμένη απ όλους Αντίσταση, του Δεκέμβρη και τα εγκλήματα της αριστεράς, λές και αυτά ήταν τα θέματα που ανύπτιόνταν σ αυτήν την παγκόσμια διάσκεψη.

Είναι γιατί, παρόντα σχεδόν χρόνια που μονοπώλησε την εξουσία δεν τόλμησε να ανοίξει το στόμα της για το θέματα αυτά παρ όλο που ήταν υποχρεά. Δεν το έκανε γιατί η εξουσία της ήταν δοτή. Την εξουσία την έδωσαν στη δεξιά οι ξένοι. Αυτοί-Αγγλοι-πολέμησαν την Αντίσταση και ο αυτών τα όπλα στηρίχθηκε για δεκαετίες. Μιά λοιπόν, που τα συμφέροντα αυτών που έδωσαν την εξουσία στη δεξιά, εξυπηρετούνταν με αυτή την διαμορφωμένη κατάσταση-αυτοί άλλωστε την διαμόρφωσαν-η δοτή εξουσία έκανε την πάπια μισό σχεδόν αιώνα. Τώρα ύστερα απ μισό αιώνα χειμερίας νάρκης δίνει μαθήματα πατριωτισμού.

Είναι γιατί αμέσως μετά την κατοχή προκειμένου να έχει η αρχουσα τάξη φτηνή και ανεξέλεκτη εργατική δύναμη, συγκεντρώμένει στους χώρους που αυτή ήθελε-Αττική-το κόμμα σας εξαπόλυσε ενα εκτεταμένο όργιο

βίας σε ολόκληρη την υπαιθρο με αποτέλεσμα να γίνει και να μείνει η Αθήνα μόνο Ελλάδα και να ερημωθεί η ύπαιθρος απ ό,τι ζωντανό και δημιουργικό ειχε και να γίνει η Αθηνα αυτό το απαίσιο χωνευτήρι,που καταστρέφει ό,τι δημιουργικό αξιόλογο και πολύτιμο παράγει για τη χώρα και το Εθνος η επαρχία.και επιπρόσθετα αποστέρησε την υπαιθρο απ τους Ακρίτες, που πρώτοι δέχονται την εχθρική πίεση και επίθεση.

Ειναι σ όλους γνωστό πόσο πολύτιμες στρατιωτικά οι πρώτες ώρες και μέρες και για τους δύο συντελεστές:Αμυνα και Επίθεση.

Ειναι γιατί με το ασπόνδυλο παρακράτος,αλλά και αυτό το επίσημο κράτος δολοφόνησαν'τον Ελληνα Αντάρτη.Ο Αντάρτης κύριε Εβερτ,ήταν ο σύγχρονος Οδυσσέας σε ό,τι αφορά την μαεστρία και την πολεμική τέχνη το να αντικρούσει το Μυδράλιο και το Τάνκ με τον Γκρά και το Καριοφίλι:Ειναι σαν να αντικρίσει ένα σημερινό Πέρσιγκ ή Κρούζ.

Ειναι γιατί το κόμμα σας προκειμένου να ξεφορτωθεί στι νέο και φρέσκο έφερναν οι νέες μετά κατοχικές γενιές,αντί να τις αξιοποιήσει Ενθικά και παραγωγικά τις ξεπούλησε στους τοχυρούς του κόσμου μέσω της μετανάστευσης.

Ειναι γιατί το όργιο βίας εκτός απ την εξασφάλιση της φτηνή εργατικής δύναμης ειχε να επιτελέσει και έναν άλλο συγκεκριμένο σκοπό και στόχο:Να εξαφανίσει-καταστρέψει κάθε ζωντανο και γραπτό στοιχείο και μνημείο ειχε σχέση με την Αντίσταση. Αποτέλεσμα η ιστορία να εχει σταματήσει στον Μεταξα. Για το 1940 και το 1941-45,οχι μόνο γραφτά δεν υπάρχουν αλλά ούτε και φωτογραφικά.Και πώς να υπάρχουν όταν ένα τοσο δά κομματάκι χαρτί και μιά μουρμουριστή λέξη για αυτην την"καταραμένη"για την δεξιά Αντίσταση οδηγούσε τον κάτοχο του χαρτιού και τον μουρμουρίσαντα την λέξη στην ασφάλεια,την εξορία, στη φυλακή μα και σ αυτό το εκτελεστικό απόσπασμα.

Σε ό,τι εχει σχέση με γραπτά και φωτογραφικά στοχεία το ίδιο έγινε και κατά τη διάρκεια της χούντας.Οι Συνταγματάρχες έκαναν το πάν να μήν υπάρξη αν ειναι δυνατόν κανένα στοιχείο που να θυμίζει στις επόμενες γενιές το"Θεάρεστο"και "Εθνοσωτήριο"έργο τους.Ετσι μιά και δεν υπάρχουν στοιχεία φτάσαμε να μιλάμε για Απριλιανούς και όχι δικτάτορες όπως ειναι το πραγματικό όνομα και τα έργα

Ασφαλώς θα θυμάστε στι το κόμμα και αυτή η Ιερά σύνοδος με υπομνήματα ζητήσατε να τους δοθεί χάρη χωρί οι ίδιοι να κάνουν αίτηση,άλλα να φανεί στι την χάρη την ζητά ο λαός.

Εχω στα χέρια μου έγγραφο της Εταιρίας Διάσωσης Ιστορικών Αρχείων 1940-1947,με ημερομηνία 31-1-94 που μου ήρθε να συγκεντρώσω στοιχεία γραπτά η φωτογραφικά έχει διασωθεί απ το 1940-74.Με το ίδιο σκεπτικό καταστρέφεται και το πάρκο της Ελευθερίας, έτσι ώστε να μην υπάρχει κάτι που να θυμίζει και ταράσει τον ύπνο αργότερα των απογόνων σας,για ό,τι έγινε στην επταετία της χούντας.

Το κόμμα σας κυρίε Έβερτ,είτε το λέτε,είτε δεν το λέτε στην πολιτική του εκπροσωπεί και εκφράζει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης.Σαν εκπρόσωπος λοιπόν, της πλουτοκρατικής ολιγαρχίας,δεν μπορεί παρά και το πρόγραμμά του να είναι αντίστοιχο.Συνεπώς ένα κόμμα σαν το δικό σας έχει όχι απλώς λίγους αλλά ελάχιστους οπαδούς αφού η ολιγαρχία του πλούτου αριθμητικά είναι ελάχιστη.Και επειδή ένα κόμμα που εκπροσωπεί και εκφράζει τα συμφέροντα της ολιγαρχίας του πλούτου δεν μπορεί να έχει οπαδούς απ τα φτωχά-λαϊκά στρώματα γι αυτό προκειμένου να αποπροσανατολίσει πρώτα,παρασύρει μετά και εκλαϊκεύσει σε συνέχεια αυτά τα φτωχά-λαϊκά στρώματα,καταφεύγει στον ανέξοδο πατριωτισμό και την επικερδή εθνικοφροσύνη.

Και το σενάριο ολοκληρώνεται όταν κάποιος τολμήσει να πει οτι ο βασιλιάς είναι γυμνός.Η λέξη αυτή θεωρείται πράξη ανάξια για Έλληνα.Είναι η λέξη που τον θέτει αυτόματα εκτός της Εθνικής οικογένειας.Και τότε οι μηχανισμοί παραδοσιακής εθνικοφροσύνης μπαίνουν σε δράση με τα γνωστά παρελθόντων ετών αποτελέσματα.

Η δύναμη του πολιτικού λόγου,όταν είναι ξεκάθαρη και απαλλαγμένη απο προλήψεις και προκαταλήψεις,όταν διακρίνεται απ τη διάθεση να προκαλέσει ρήξεις με ό,τι εχει παλιώσει και κυρίως να πάρει διαζύγιο με το επάρατο παρελθόν του κόμματος που είστε αρχηγός δεν εχει ανάγκη να καταφύγει σε πατριωτισμούς και εθνικοφροσύνες πολύ περισσότερο σε μηχανισμούς.Και να επιστρατεύει-όπως παλιά-και την Εκκλησία σ αυτην την εμπορευματοποίηση του πατριωτισμού και της εθνικοφροσύνης.

Μόνο αυτοί που εχουν επίγνωση του μικρού ώς ελάχιστου ποσοστού που εκπροσωπούν στο εκλογικό σώμα.Οσοι με δυό λόγια εχουν επίγνωση της εκλογικής γύμνιας καταφεύγουν στα τεχνάσματα του"πατριωτισμού, της εθνικοφροσύνης και των μηχανισμών.

Επειδή σαν κόμμα της άρχουσας τάξης δεν έχετε οπαδούς,και επειδή δεν είχατε οπαδους δεν συμμετείχατε και στην Εθνική Αντίσταση,μετά την απελευθέρωση όπως είναι γνωστό την εξουσία ας την

εδωσαν οι"συμμαχοι Αγγλοιπρώτα και Αμερικάνοι μετά.
Για να γίνετε"κόμμα εξουσίας"όπως τοχαρίζεστε χρειαστηκε,εκτος απ τη βοηθεια των"συμμάχων"να καταφύγετε και στα εκταφτα μέτρα-στρατοδικεία, εκτελέσεις κλπ.Και για να παραμείνεται στην εξουσία κρατήσατε τα έκτακτα μετρα,τις εξορίες,τις φυλακές και τα εκτελεστικά αποσπάσματα εικοσι και πλέον

χρόνια.Βέβαια,απο μιά άποψη έχεται δίκαιο αφού δεν έχεται δικούς σας οπαδούς οπειλείται μέσω του πατριωτισμού και της εθνικοφροσύνης-που ανέκαθεν μονοπωλούσατε-του οπαδούς των άλλων κομμάτων και ειδικά τους ψηφοφόρους του κέντρου-αυτή την μεγάλη δεξαμενή-που τόσο βάναυσα αξιοποίησε,χρησιμοποιήσε και κακοποιεί παντοτε η δεξιά και κυρίως σε καιρούς χαλεπούς.
Αν η δεξιά ειχε λαϊκή βάση όπως τοχαρίζεται,αυτή η δεξιά λαική βάση,θα έπαιρνε μέρος στην Εθνική Αντίσταση.Αυτό θα της επέτρεπε να συμμετάσχει και αυτή στη δημοκρατική διαμόρφωση του μετά κατοχικού πολιτικό-κοινωνικού γίγνεσθαι.Να γίνουν ελευθερες οι πρώτες εκλογές,έτσι ώστε να καταγραφεί ο πολιτικό -κομματικός χαρτης και ενωμένος λαός όπως ήταν και αγωνίστηκε επι τέσερα χρόνια ενάντια στους τρείς κατακτητές θα συνέχιζε το δημιουργικό του έργο.
Δεν ειχε όμως-αυτους που εγκλόβισε και εξαπατούσε μόλις κλήθηκε στα όπλα ο λαός ένοιωσε ελεύθερος απ τα δεσμά και τα δεινά των 4ο Αυγουστιανών και της γύρισε την πλάτη-όπως δεν εχει και τώρα-και ως ήρε λόγο συγκαιρίας κάποτε 50%-γι αυτό και κατέφυγε στους"συμμάχους"που έδωσαν-Τσιώρτσιλ εκείνες τις περίφημες-φονικές εντολές προς Σκόμπυ:"Ενεργήστε σαν να βρίσκεστε σε κατακτημένη χώρα".Εντολές που στα απλοελληνικά σημαίνουν"απελευθερώστε την Ελλάδα απ τους Ελληνες και δόστε την εξουσία στη δεξιά", ανεξάρτητα απ το κόστος που θα εχουν στο λαό οι εντολές αυτές σε αίμα και υλικές ζημιές.
Η δεξιά και με το σημερινό της όνομα Νέα Δημοκρατία,όσες φορές βρίσκεται σε δύσκολη θέση καταφεύγει στον ανέξοδο"πατριωτισμό"και την επικερδής"ενθικοφροσύνη"Και βρίσκεται σε δύσκολη θέση όταν βρίσκεται εκτος εξουσίας και κυρίως όταν λειτουργεί έστω και υποτυπώδικα η Δημοκρατία, γεγονός που δεν μπορεί να λειτουργήσει με άνεση τους μηχανισμούς του"πατριωτισμού"και της"ενθικοφροσύνης" αρχίζει την τακτική που εφάρμοσε πρίν απ τη συμφωνία της Βάρκιζας.
Μέχρις ότου υπογραφεί η συμφωνία η δεξιά έκρυβε

στη διάρκεια του αντιφασιστικού αγώνα. Πιο γενικά οπλισμένη με την αυτοπεποίθηση και το θάρρος που της έδινε η νικηφόρα αναμέτρησή της με τους τρεις κατακτητές. Μιά γενιά που η ολόψυχη συμμετοχή της στον Εθνικοαπελευθερωτικό και συμμαχικό αγώνα της είχε εμφυσήσει πρωτόγνωρες εμπειρίες. Βγήκε για πρώτη φορά στο προσκήνιο της ιστορίας. Η γενιά της Αντίστασης. Η γενιά που έκανε όσες θυσίες χρειάστηκαν για να γίνει το όραμα αιώνων πραγματικότητα. Η γενιά αυτή που μόλις πρόλαβε να αγγίξει το όραμα της Λευτεριάς, της Αυτοτέλειας και την Εθνική Ανεξαρτησία, βρέθηκε μπροστά σε μιά κολοσσιαία παγίδα. Τα βρώμικα—όπως πάντα—συμφέροντα και μέσα που μεταχειρίζονται οι ξένοι για να ξανοδέσουν και να σιγουρέψουν απο τα μέσα την αναδιοργανούμενη κρατική μηχανή, να μην τους ξεφύγει καμιά δικαίωσα. Νά είναι σίγουροι πως όλα στην Ελλάδα θα λειτουργήσουν στον ίδιο ρυθμό που λειτουργούσαν πρίν τον πόλεμο.

Για να επανέλθει η Ελλάδα στα μέτρα που την ήθελαν οι γνωστοί και μη εξυπηρετούσε επικυριάρχοι, έπρεπε να εξοντωθούν όλοι όσοι συμμετείχαν στην Αντίσταση. Αν δε δεχθούμε τον ισχυρισμό του Τσώρτσιλ, ότι η Αγγλία πούλησε—αντάλλαξε το 90% της επιρροής που είχε στην Πολωνία στον Στάλιν για να εξασφαλίσει το 90% της επιρροής στην Ελλάδα, σημαίνει ότι απο το παλαικό Επος της Αντίστασης έπρεπε να βρεθεί τρόπος να περιοριστεί το πολύ πολύ στο 10%. Για να υλοποιηθεί αυτό την εποχή εκείνη μόνο ένας τρόπος υπήρχε: Η με κάθε μέσο εξόντωση. Αυτό το καταχθόνιο σχέδιο εξόντωσης της ΕΑΜικής Αντίστασης μπήκε σε εφαρμογή απο τον Αύγουστο του 1943. Για το σκοπό αυτό α) ενεργοποίησαν τον 4ο Αυγουστιανό μηχανισμό που οι Καϋσαλίνγκ είχαν παραδόσει άθικτο στους κατακτητές. β) Δημιούργησαν τα τάγματα ασφαλείας, γ) ανέθεσε στο Ζέρβα να συνεργαστεί με τους Γερμανούς κατά του ΕΑΜ—ΕΛΑΣ. δ) ο ίδιος ο Τσώρτσιλ, τον Αύγουστο του 1944, έκανε την πρωτοφανή και μοναδική μέχρι τότε σ όλο το Β! παγκόσμιο πόλεμο απευθείας συμφωνία με τον Χίτλερ, που αφορούσε την εκκένωση της Ελλάδας απο τα γερμανικά στρατεύματα χωρίς Βρετανική ενόχληση, με αντάλλαγμα να παραχωρήσουν οι Γερμανοί τη Θεσσαλονίκη στους Αγγλους αμαχητί και με αυτόν τον τρόπο η Ελλαδα να περιέλθει στο δυτικό στρατόπεδο". και ε) Ο Τσώρτσιλ, προκειμένου να εχει επάρκεια μαχήμων δυνάμεων να εφαρμόσει το σχέδιο εξόντωσης της ΕΑΜικής Αντίστασης, ζήτησε απο την Τουρκία να στείλει στρατό στην Ελλάδα, για την τήρηση της δημόσιας τάξης με αντάλλαγμα να της παραχωρήσει τα Δωδεκάνησα. Ευτύχως η Τουρκία φοβούμενη τους Σοβιετικούς δεν δέχτηκε την προσφορά του Τσώρτσιλ.

Αφού λοιπόν, ο Τσώρτσιλ έκανε όπως ισχυρίζεται τη

συμφωνία με τον Στάλιν "να τεθεί η Ελλάδα υπό την Αγγλική σφαίρα επιρροής" και η πολιτικο-στρατιωτική πτέρυγα της Αντίστασης στις 25.5.1944 έκανε τη συμφωνία του Λιβάνου και συμμετείχε στην κυβέρνηση Εθνικής Ενότητας και στις 26.9.44 έβαλε τον ΕΛΑΣ κάτω από τις διαταγές του στρατηγού Σκόμπι. Ο κόκκινος στρατός δεν παρέβιάσε ούτε χιλιοστό το Ελληνικό σύνορα, και το Φλεβάρη του 1945 ο ΕΛΑΣ παραδίνει τα όπλα η επίκληση της επικράτησης του κομμουνισμού χρησιμοποιήθηκε ως κράλυμα-πρόσχημα για να ασκηθεί πολιτική, ιδεολογική, αλλά και φυσική τρομοκρατία σε κάθε Ανθρωπο που σεβόταν την αξιοπρέπεια του, που δεν υπόκυπτε στους εκβιασμούς. Με το επιχείρημα αυτό προσπαθούσε η Αγγλο-νεκροανατημένη δεξιά να δημιουργήσει μιά δημόσια κοινή γνώμη-εικόνα, ώστε να νομιμοποιείται η προσχεδιασμένη και φυσική σκόμπ μελλοντική εξόντωση όσων θα συνεχίζαν να αγωνίζονται μετά την απελευθέρωση για το κοινωνικό πρόγραμμα της ΕΑΜικής Αντίστασης.

Βασικά, κύριος και μοναδικός στόχος: Να μειώσει στο ελάχιστο δυνατό το ποσοστό επιρροής του ΕΑΜ στο λαό. Στην Αθήνα ο Τσιώρτσιλ, ήταν σαφής: "Η δέχεστε το 10% ή θα σας..." κονιορτοποιήσουμε. Και η κονιορτοποίηση της ΕΑΜικής Αντίστασης με τα τότε δεδομένα επιρροής του ΕΑΜ στο λαό ήταν των αδυνάτων αδύνατο να γίνει με δημοκρατικά και ειρηνικά μέσα. Ο μόνος τρόπος για να κονιορτοποιηθεί αυτός ο συμπαγής όγκος ήταν να εξαπολυθεί μια αχαλίνωτη λευκή τρομοκρατία, Μια τρομοκρατία που να βάζει σε άμεσο κίνδυνο τη ζωή του κάθε Αντιστασιακού ώστε να εξαναγκασθεί ο κόσμος της ΕΑΜικής Αντίστασης να καταφύγει στα βουνά να σωθεί στην αρχή. Και σε συνέχεια να μετατραπεί εκ των πραγμάτων σε δεύτερο αντάρτικο για να συντριβεί οριστικά. Αυτό ήθελε και αυτό επιδίωκε ο εκπρόσωπος του Αγγλικού ιμπεριαλισμού Τσιώρτσιλ, γι αυτό και δεν ήθελε κανένα συμβιβασμό παρά τις προσπάθειες που έγιναν.

Έτσι αφού από τον Σεπτέμβρη του 1943 έγινε η αντίστοιχη προετοιμασία του σχεδίου "κονιορτοποίησης" της ΕΑΜικής Αντίστασης και κυρίως αφού καλλιέργησαν έντεχνα και σε βάθος την προσφιλή σε αυτούς αρχή "του διαίρει και βασίλευε" και την εξ ίσου προσφιλή αρχή "η ισχύς μας η διαίρεση και η δυσχέρεια του λαού". Επί ένα και πλέον χρόνο διαμόρφωναν τις συνθήκες που θα τους επέτρεπαν την "κονιορτοποίηση" της ΕΑΜικής Αντίστασης στην κατάλληλη στιγμή δόθηκαν και οι εντολές από τον Τσιώρτσιλ. Τα στοιχεία είναι από τα απομνημονεύματά του: Η πρώτη εντολή είναι "Και τώρα προς αποφάσιστα: Να τους κονιορτοποιήσουμε". ακολουθεί το δεύτερο "Θα πρέπει το χτυπήμα, για να είναι αποφασιστικό, να καταφερθεί κατά του ΕΛΑΣ την κατάλληλη στιγμή". και σε συνέ

χειο"Είναι εξαρεσιακό συμφωνικό να χτυπησουμε απροετ
δοκήτητα,χωρίς να παραγγείλει κανείς φανερή κρίση"και α
ε λίγο εκτός απο τον τοπο έναρξης καθεστώτες τους στ
όχους,την παρεία δράσης και το τελικό γιο αυτον δηλο
ύμενο:"Πρώτος στοχος σας,με απόλυτη προτεραιότητα,ει
ναι νίκη στην Αθήνα"και συνεχίζει:"Μη διστάσετε,πάντ
ως,να ενεργείτε σαν να βρίσκεστε σε κατεχομενη πόλη
όπου εχει ξεσπάσει τοπική εξέγερση...Πρέπει να κατα
λήξουμε και να κυριαρχίσουμε στην Αθήνα"Και όταν οι μ
άχες άρχησαν προσθέτει:"οχι ειρηνη χωρις νίκη"απαγορ
εύοντας έτσι κάθε συμβιβασμό.

Η μεταπελευθερωτική εποχή υπήρξε απο τις πιό δραμ
ατικές,απο τις πιό τραγικές στην ιστορία του τόπου
μας.Η δεξιά αμέσως μετά των αφοπλισμό του ΕΛΑΣ με τη
συμφωνία της Βάρκιζας,στηριγμένη και βοηθούμενη απο
τους νεοκατακτητες Αγγλους,εξαπάλησε ΛΕΥΚΗ τρομοκρατ
ία.Η Ελλάδα απο άκρου ο άκρου σπάραξε κάτω απο το β
ούρδουλα,και το δολοφονικό μαχαίρι της λευκής τρομοκ
ρατίας.Ο λαός που έδωσε την πρώτη στο συμμαχικό αγών
α εναντίον του φασισμού με την εποποιία του 1940-41,π
ου αντιμετώπισε την τριπλή κατοχή και συγκλόνισε τη
ν παγκόσμια κοινή γνώμη με την ηρωική του Εθνική Αντ
ίσταση,τώρα άοπλος τη μανία των δοσιλόγων,των χιτών,
των,των γερμανοτσολιάδων,των σπόντων,του εθνικοαπελε
υθερωτικού αγώνα που ξαφνικά βρικολάκιασαν σπάραξον
με πυρωμένο σίδερο το σώμα της Ελλάδας με μοναδικό σ
τόχο να μειωθεί το ποσοστό της επιρροής του ΕΑΜ στο
λαό.Χωρίς αυτήν τη μείωση δεν θα μπορούσε να επιβλήθ
ει το κράτος της πλουτοκρατικής ολιγαρχίας της δεξιά
ς,να γίνει η παλινόρθωση της μοναρχίας και η Ελλάδα
νεοαποικιακό προτεκτοράτο της Αγγλίας πρώτα και της
Αμερικής σε συνέχεια.

Δεκατρείς γερμανικές μεραρχίες προσπάθησαν να πνι
ξουν την Αντίσταση του λαού μας.Αυτός λοιπόν,ο λαός,
που πείνασε μα αντιστάθηκε,που γονάτισε απο τον πόνο
μα δεν λύγισε κι ορθώθηκε και πολέμησε,βρέθηκε αναγκ
ασμένος να παραδώσει τα όπλα,που πήρε απο τους κατακ
τητές,άοπλος τωρα υποχρεώθηκε να αντιμετωπίσει την πι
ό ωμή λευκή τρομοκρατία απο τις ορδές των Μαγκανάριδ
ων,των Σούρλιδων κλπ,αλλά και επίσημο κράτος,όπως τα
αποσπάσματα του Βαρδουλάκη κλπ.

Οι σχεδοφρενικοί θαυμαστές του Χίτλερ,που επι τη δ
ιασώση του απο τη δολοφονική απόπειρα Γερμανων πατρ
ιωτών,έστειλαν στις 13.8.44 συγχαρητήριο τηλεγράφημα.
Αυτοί που στη διάρκεια της κατοχής διακήρυτταν:"πάς ε
γείρων τα όπλα κατά των Γερμανών δεν ειναι Ελλην"και
"εκ των ημερτέρων εις Γερμανός τραυματίας"Οι κουκουλ
οφόροι,οι βασανιστές της Μέρλιν.Αυτοι που ειχαν ορκι
στεί πίστη στο Χίτλερ και που μαζί με τους Γερμανούς

έσπερναν το όλεθρο και την καταστροφή.Οι απεθώνοι γ
ια την καταστροφή και τη λεπλασία του Έθνικού μας πλ
ούτου,τους εμπρησμούς των χωριών και την ερήμωση της
χώρας.Αυτού που ήτον το πρόπλασμα του εμφυλίου πολέμ
ου ως δυο μεγάλος έγιναν"πατριώτες-αγωνιστές".

Φυσικά για την εξέλιξη-μεταμόρφωση αυτή και για τη
ν ενίσχυσή τους συνέβαλαν όλοι,μα πρών απ όλους οι Β
ρετανοί και η κυβέρνηση του Κάιρου και στρέφονταν απ
τους ραδιοφωνικούς σταθμούς εναντίον τους.Έλεγαν λοι
πον:"Ο Ι Ράλλης(δημιουργός των ταγμάτων ασφαλείας)μα
στροπός των ευγενεστέρων εθνικών παραδόσεων...θα πλη
ρώσει με το αίμα του"."Τα μισθοφόρα αυτά όργανα της
Γκεστάπο ειναι ανάξια να φέρουν το όνομα των Ελλήνων
..."."οσοι υπηρετούν τα τάγματα ασφαλείας θα θεωρηθο
ύν σαν εχρθικά ενεργούντες κατά των Ηνωμένων Εθνών".
Εθνικά ανάξιοι και προδότες ήταν οι ταγματασφαλίτες.
Μα η κατάσταση αυτή με την ένοπλη επέμβαση των Αγγλω
ν το Δεκέμβρη του 44 ανατράπηκε.

Οι Αγγλοι ήθελαν και πάλι προτεταράτα την Ελλάδα.
Εγγύηση για την υλοποίηση του σχεδίου μόνο η αναχρον
ιστική δεξιά μπορούσε να προσφέρει.Υγιείς όμως εθνικ
ο-κοινωνικές δυνάμεις δεν διέθεται,αφού και τις λίγ
ες που έλεγχε τις έθεσε στη διάθεση των κατακτητών.Η
μόνη λύση που τους είχε απομείνει να αξιοποιήσει αυτ
ους που έθεσε στη διάθεση των κατακτητών,οι οποίοι ε
κτός των άλλων προσόντων είχαν α)πολεμήσει στο πλευρ
ό των κατακτητών αρκετό χρόνο την ΕΑΜική Αντίσταση.β)
Ηταν εμπειροπόλεμοι γ)Αν δεν πολεμούσαν τώρα για την
εξόντωση της Αντίστασης και τα πράγματα εξελίσσονταν
διαφορετικά υπήρχε κίνδυνος να υποστούν τις συνέπεια
ς των πράξεων που διέπραξαν συνεργαζόμενοι με τους κ
ατακτητές.Ενω αν ψυχή και σώματι πολεμούσαν για μείω
ση της επιρροής του ΕΑΜ στο λαό και αφού δεν θα υπήρ
χουν πιά Αντιστασιακοί τη θέση του"αγωνιστή"και του"
ηρωα"θα την έπερναν αυτοί,αλλά και θα αποκατασταθού
οικονομικά και θα καταξιωθούν κοινωνικά.

Βλέπουμε λοιπόν,οτι όλοι βοήθησαν να μεταμορφωθούν
οι δοσίλογοι σε"αγωνιστές"και"ήρωες"μα πρίν απ όλους
"αγωνιστές"και"ήρωες"τους έκανε ο οκλητροτράχηλος λαό
ς που δεν ήθελε να παρεπηθεί απο τα οράματα της Αντί
στασης.Να απαλλαγεί η Ελλάδα απο το αποπνιχτικό και
θανατηφόρο αψυχταγκάλιασμα των ξένων.Να αποκτήσει ύσ
τερα απο 125 χρόνια υποτέλειας εξάρτησης την:εθνική
και οικονομική ανεξαρτησία,να εξασφαλίσει την αυτοτέ
λεια ώστε να μην υποστεί τον νεοαποικιακό ζυγό που τ
ου είχαν προ πολλού ετοιμάσει ενώ.αυτός πολεμούσε το
υς κατακτητές.Αυτή η επιμονή του να μη δεχθεί στο εξ
ής να ειναι"το αγκιστρωμένο ψάρι"για την εξυπηρέτηση
των δικών τους σκοπών και συμφερόντων.Αυτή η άρνηση
του να δεχθεί τη νέα τάξη πραγμάτων που του ετοίμαζα

ν"υποχρέωσε"τους τριπολιτοκράτες Άγγλους να υλοποιήσουν τα σχέδια του εμφυλίου πολέμου που ήταν ο μόνος πιό τρόπος να υποτάξουν το λαό.Αφού δεν πείθονταν με τα λόγια να παρεκτραπεί απο τα αρόματα της Αντίστασης, θα τον"έπειθαν"με τη φωτιά και το καυτό σίδερο.

Η παλιά,αξιοταχτη ξεπουλημένη αποικιοκρατία έπρεπε με κάθε θυσία να τον ξανακατάπιει για τον εαυτό της αυτόν τον τόπο-κλειδί.Εσωτερικά είχε λαμπρά στηρίγματα και αφοσιωμένους συνεργάτες.Η αδιάκοπα νεοαναστημένη δοσίλογη Δεξιά,που έτρεμε την απελευθέρωση του λαού για όλα τα ανομήματά της,πουλούσε την ψυχή της και στο διάβολο ακόμη για να μπορέσει να επιβιώσει.Είδε φάνα σαν σωτήρες της τους Εγγλέζους πρώτο και όταν φαλίρισαν αυτοί τους Αμερικανού μετά,όπως προηγούμενα είχε δεί τους Γερμανο-Ιταλούς.

Η ξενοκίνητη ελληνική ολιγαρχία απ την άλλη μεριά έπεσε αχόρταγη πάνω στη κατοπαραγμένη χώρα.Στήριξε τους ξένους και εκείνοι με το αξημείωτο τη στηρίξαν: Κοινος στόχος τους ήταν ο προβληματισμένος και ανυπότακτος λαός.Το ίδιο έκανε και μιά μερίδα της αστικής τάξης.Πανικόβλητη απο τη δύναμη που έκρυβε μέσα του ο λαός.Τον φοβήθηκε και συντάχθηκε με τους φύσει εχθρούς της χώρας και του λαού.Τους βοήθησε με συνέπεια να μας δέσουν όλους τους Ελληνες μαζί χειροπόδαρα και να οδηγηθεί η χώρα σε νέες καταστροφές.

Ο πολεμός τελείωσε,οι απο καινού ορμώμενοι κατά του λαού κέρδισαν,τα συμφέροντά τους διασφαλίστηκαν.Το λαό δεν τον είχαν πιά ανάγκη,δεν τον χρειαζόταν άλλο. Καιρός να δοθεί τέλος στα μεγάλα λόγια ο"πρωϊκός ελληνικός λαός,ο μέγας,ο απαράμιλλος"κάλα θα έκανε νά τα ξεχάσει αυτά.Να ξαναγίνει ο"λαυτζίκος",και κυρίως να ξανάμαζευτεί στη γωνιά του,να δουλεύει και να μη μιλάει.Και το βασικότερο για αυτούς που θα κάνουν το λάθος να μείνουν προσηλωμένοι στο όραμα της Λευτεριάς,της Αυτέλειας,την Εθνική Ανεξαρτησία και την κοινωνική Δικαιοσύνη υπάρχει το πλούσιο σε ποικιλία παρακράτος βοηθούμενο και απ το επίσημο κράτος.Θα τους οδηγήσει στις ασφάλειες,στα στρατόπεδα,τις φυλακές και τα εκτελεστικά αποσπάσματα και αυτούς που έπαιξαν κάποιο ηγετικό ρόλο θα τους εκτελούν και επιτόπου.

Διαβάζοντας κανείς τον τύπο εκείνης της εποχής,ο αναγνώστης παρακολουθεί,σά σε ανατομικό τραπέζι,το ρόλο που έπαιξε ο κάθε παράγοντας στην αποφασιστική γι α τη χώρα εκείνη εποχή,εποχή-σταυροδρόμι.Θα δεί αναλυφα το ρόλο των ξένων και τα μεγάλα συμφέροντα που παίχτηκαν στη χώρα μας για την παγκόσμια κυριαρχία.

θα δεί ολοκάθαρα πιό-ας όπου παράταξη και αν ανήκει -οτι χάσαμε τότε την μοναδική ευκαιρία που είχαμε να συντοχτύμε σε ανεξάρτητη πολιτεία,να κρατήσουμε την Ελλάδα μόνο για μάς τους Έλληνες,να πάρουμε το προβλήματά μας στα δικά μας αποκλειστικά χέρια,να την ανοικοδομήσουμε,να κρατήσουμε μεταξύ μας τις όποιες διαφορές και να τις λύσουμε μόνοι μας.

Το κοινωνικό περιεχόμενο του αγώνα θα άνοιγε το δρόμο στις καινούργες λαϊκές δυνάμεις και τα κόμματα,μαζί με ό,τι καλύτερο και πιό κύρο θα είχε μείνει ζωντανό.Θα άνοιγε διάπλατα ο δρόμος της Δημοκρατίας,το όνειρο και η προσδοκία του λαού μας.Θα βάδιζε σύμφωνη και σήμερα η Ελλάδα προς την ικανοποίηση των εθνικών της δικαίων,προς την αποκατάσταση,μέσα στα νέα της σύνορα,όλων των ελληνικών περιοχών.Θα συγχρονιζόταν,η αναγεννημένη αυτή Ελλάδα,μέσα στα πλαίσια της νέας δημοκρατικής και αντιφασιστικής Ευρώπης,περήφανη και αληθινά ανεξάρτητη,στο πλευρό των συμμάχων της αλλά και στο πλευρό όλων των άλλων ενωμένων εθνών.

Η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα στην Ευρώπη όπου οι συργάτες των κατακτητών δεν τιμωρήθηκαν και θεωρήθηκε χειρότερο έγκλημα απο το δοσιλογισμό να είσαι Αντιστασιακός και ειδεχθές να είσαι κομμουνιστής.++++++++++

Τα βάσανα,οι στερήσεις και οι κατατρεγμοί των πολιτικών κρατουμένων δεν τελείωναν με την αποφυλάκιση.Με την αποφυλάκιση έκλεινε ένα τραγικό κεφάλαιο,άνοιγε όμως ένα εξ ίσου δύσκολο αν όχι τραγικότερο.

Τα έκτακτα μέτρα δεν είχαν καταργηθεί.Είχαν βέβαια κάπως αδρανίσει διατηρούνταν όμως ακόμα σε ισχύ.Τα ΤΕΑ,τα ΜΕΑ και το παρακράτος εξακολουθούσε τη δράση του ανεξέλεγκτα για τη διαμόρφωση συνθηκών επιβολής δικτατορίας.

Τον Απρίλη του 1968 αποφυλακίστηκα με το υπαρ 498 βουλεύμα με το Νόμο των δύο τρίτων.Βέβαια η αποφυλάκιση έγινε με κάποιους όρους.α)τον πρώτο χρόνο να παρουσιάζομαι μιά φορά το μήνα στο αστυνομικό τμήμα β)τα επόμενα χρόνια μέχρι τη λήξη της ποινή τα μέσα του 1967 κάθε έξη μήνες παρών και γ) αν για οποιονδήποτε λόγο καταδικαστώ πάνω απο τρείς μήνες φυλακή,θα εκτίσω και το υπόλοιπο της ποινής που μου χαρίστηκε με το Βουλεύμα.

Σαν Ανθρωπός πίστευα πως τηρώντας τους όρους του Βουλεύματος,θα μπορούσα οχι μόνο να νοιώθω Ανθρωπος,αλλά και να ήμουν σαν Ανθρωπος.Δυστυχώς όμως.Μόλις έφτασα στο σιδηροδρομικό Σταθμό στης Θεσσαλονίκης με περίμενε η Ασφάλεια.Στην Ασφάλεια της Θεσ/νίκης ο τότε Διοικητής μου είπε επι λέξη:"οι όροι του Βουλεύματος είναι αυστηροί.Αν κάνεις δήλωση αποκηρυξης θα πάψουν

να ισχύουν και θα ήταν τελείως ελεύθερος σαν να μην συνέβει απολύτως τίποτε. Αν όμως δεν κανείς θα ήταν καλύτερα να μην είχες αποφυλακισθεί. Η ζωή σου θα είναι ΜΑΥΤΗ". Φαίνεται πως στα θερμοκήπεια των ασφαλειών καλλιεργούνταν με εντατικό ρυθμό τα χουντικά καλολαγικά φυτά. Με άλλο λόγια μου είπαν, τα ίδια περίπου πράγματα για το τί με περιμένει και στη Ασφάλεια Βέροιας.

Και πράγματι δεν αρκέστηκαν στα λόγια αλλά θα μου την κάνουν μαύρη. Από την επόμενη άρχισαν να με αντιμετωπίζουν βάση σχεδίου με δυό στόχους ή να κάνω δήλωση ή να με ξαναστείλουν στη φυλακή για το υπόλοιπο της ποινής. Σε λίγες μέρες μετά τον έρχομό μου στη Βέροια, δυό ασφαλίτες με σταμάτησαν στη διασταύρωση Βενιζέλου και Μ Αλεξάνδρου, να μου κάνουν σωματική έρευνα. Πρίν αρχίσουν, μου ζήτησαν να τους δώσω το πιστόλι. Πολύωρα έρευνα μου έκαναν άλλες δυό φορές στο ίδιο πάντα μέρος. Στις δύο δεν αντέδρασα. Διαμαρτυρήθηκα μόνο για την απλοφορία που καταλόγιζαν. Την τρίτη αμέσως μετά την έρευνα πήγα στον Εισαγγελέα, (το όνομα που σποίου μου διαφεύγει) και διαμαρτυρήθηκα για τον καμβά που πλέκει η ασφάλεια να με ξαναστείλει στη φυλακή σκυρώνοντας την ισχύ του Βουλεύματος. Και τον ρώτησα αν οι ενέργειες αυτές της ασφάλειας είναι σε γνώση του. Του είπα ακόμα ότι στη φυλακή δεν ήμουν για κλοπές ή απάτες, ώστε να με μεταχειρίζεντσι με αυτόν τον τρόπο, αλλά για το κοινωνικο-πολιτικό μου πιστεύω. Ακόμα του είπα, πώς οι ενέργειες αυτές αποβλέπουν στην κοινωνικο-οικονομική μου εξόντωση συνέχοντάς τες με τα δεδομένα της δικαιοπραξίας και κυρίως με την εργασία, λέγοντας του οτι ποιός θα δεχθεί να κάνει συναλλαγές μαζί μου και να με πάρει στην επιχείρηση του, όταν έρει ότι στά πιό κεντρικά σημεία της πόλης μου κάνουν σωματικές έρευνες;

Μου είπε οτι πρίν απο λίγο του τηλεφώνησαν απο την ασφάλεια, οτι μου έκαναν μιά "ενδεικτική" έρευνα. Τον διαβεβαίωσα οτι δεν ήταν η πρώτη, αλλά η τρίτη και τον παρακάλεσα, μια και είμαι στη δική του δικαιοδοσία να με προστατεύσει απο τις προβοκάτσιες της ασφάλειας. Με διαβεβαίωσε οτι δεν θα επαναληφθεί. Και πράγματι δεν επαναλήφθηκε. Αλλά ο στόχος της ασφάλειας να μου κάνει μαύρη τη ζωή δεν σταμάτησε να ισχύει.

Ηταν φυσικό μετά απο είκοσι σχεδόν χρόνια απουσίας απο το σπίτι η κατάσταση να είναι όχι μόνο άσχημη αλλά τραγική απο κάθε άποψη. Το μοναδικό αγαθό που μου πρόσφερε η αποφυλάκιση και το απολάμβανα ανενόχλητο ήταν οτι πρόλαβα ζωή τη Μάνα μου. Χωρισαμε όταν ήταν 70 και ξαναντιμώσαμε σχεδόν στα 90. Στη ζωή την κράτησε καθώς μου είπε ο πόθος να με αφύξει στην αγκαλ

υά της.Πέθανε ύστερα απο δύο χρονια.

Το πρωτο μεγαλο προβλημα που εμπαινε,ηταν αυτο της δουλειάς.Επρεπε να δουλέψω γιο να ζησω,αλλά και να α νακουφίσω λίγο και τη δύστυχη Μάνα μου,που τόσο και τόσα υπόφερε στη διάρκεια της πολυχρονης απουσιας μου.

Και ενώ έπρεπα οπωσδήποτε να δουλέψω,η ασφάλεια κα ι οι περιαυτής οχι μόνο ειχαν διαφορετική γνώμη αλλά έκαναν το ΠΑΝ να καταλήγουν άκαρπες οι όποιες προσπά θειες που καθημερινά έκανα.Οπου και αν ζήτουσα δουλε ιά συναντούσα άρνηση.Οι μέρες περνούσαν τα προβλήματ α γίνοντων περισσότερα και οι ανάγκες πιεζαν.Αφού κα μιά απο τις προσπάθειες που έκανα δεν καρποφόρησε μι ά μέρα πήρα το δρόμο και πήγα στο σοβεστοκάμινο του κ Αχιλλέα Μπάκα κοντά στο Εργοχώρι.Ηταν μεσημέρι.Τον ρώτησα αν χρειάζεται κάποιαν εργάτη.Μου είπε να πάω την άλλη μέρα το πρωί.Εφτασα σχεδόν απο τους πρώτους. Ο Ανθρωπος δεν με γνώρισε και με προσέλαβε.Η δουλεια που μου ανάθεσε να κανω ήταν να πετώ πέτρες στο σοβε στοκάμινο.Δουλειά δύσκολη βέβαια,αλλά ήμουν όλο χαρά, που επιτέλους ύστερα απο τόσον καιρό και τόσα τρεξίμ ατα βρήκα δουλειά.Αλλωστε τη δουλειά αυτή να πετάμε πέτρες στη θάλασσα μας την ειχαν μάθει με στημένα τα πολυβόλα και το ρόπαλα στη Γυούρα.

Ημουν όλο χαρά που βρήκα έστω και αυτήν τη δουλειά. Την τρίτη μέρα όταν πλησίασα στο χώρο της δουλειάς έ νας που έκανε τον επιστάτη με πλησίασε και μου είπε: πώς γιο μένα δεν εχει δουλειά.Περίμενα να έρθει το α φεντικό.Τα πρώτα λόγια που μου είπε προκειμένου να μου εξηγήσει γιατί δεν εχει δουλειά ήταν εξής"μα τί τους έχεις κάνει βρέ παιδί μου και απο τη ώρα που έμ αθαν οτι σε πήρα στη δουλειά έσπασαν το τηλέφωνο να σε διώξω.Πέτρες στο καμίνι πετάς.Φαντάζομαι αν σε ει χα βάλει σε καμιά δουλειά γραφείου"Μου πλήρωσε τα δυ ό μεροκάματα και πήρα πάλι το δρόμο της αναζήτησης.

Υστερα απο μερικούς μήνες αναζήτησης με προσελαβαν σε μιά κοινοπραξία ημιφορτηγών αυτοκινήτων.Το Γραφεί ο ήταν στη οδός Αγίου Αντωνίου δίπλα απο την Εμπορικ ή τράπεζα.Απο την ημέρα που πήγα στη δουλειά ένας ασ φαλίτης καθόταν σε μιά καρέκλα που έπερνε απο το καφ ενείο του κ Χη/μητρίου κάτω απο μια όψη στο προαύλ ιο της Εκκλησίας ακριβώς απέναντι απο το Γραφείο και παρακολουθούσε κάθε μου κίνηση και σε συνέχεια να με ακολουθεί κατά πόδας όπου και αν πήγαινα.Και όταν αρ γότερα δημιούργησα κάποιο δεσμό με σ[illegible]πό τη δημιουργ ία οικογένειας,οι πιέσεις εντάθηκαν.Με παρακολουθού σαν και στις πιό προσωπικες και διαχωριστές στιγμές τ ης ζωής.Ενώ απο την επομένη της πρόσληψής καλούσαν έ ναν έναν τους εταίρους απειλώντας τους να με διώξουν απο τη δουλειά.Και βέβαια οι Ανθρωποι,προκειμένου να

μην έχουν επιπτώσεις στο έργο της επιχείρησης υποχρε
ώθηκαν να με διώξουν.Είμαι γύρω στα μια φορά άνεργος.

Υστερα απο πολύ καιρό υποχρεώθηκα να ξαναπάω στον
κ Εισαγγελέα και να διαμαρτυρηθώ για αυτήν την παρέμ
βαση της ασφάλειας να με διώχνουν απο τη δουλειά και
την σε μόνιμη 24ωρη βάση παρακολούθηση.Αν νομίζει ο
τι εργαζόμενος διαπράττω κάποιο αδίκημα που πρέπει ν
α ανακαλέσει το βούλευμα αντί να με στείλει η ασφάλε
ια με κάποια επιβεβαρημένη υπόθεση,τον παρακάλεσα να
το ανακαλέσει αυτός.Να εκτίσω και το υπόλοιπο της πο
ινής,ώστε όταν βγώ να μην εχω ανάγκη κανέναν κερατά.
Στο άκουσμα αυτής της λέξης ο κ Εισαγγελεύς χαμογέλα
σε με νόημα...

Ο κλειδός της Αστυνομικής επιτήρησης καθημερινά έφ
υγε.Η κατάσταση ειχε γίνει αφόρητη.Η ζωή περνούσε α
πο μπροστά μου χωρίς να μπορώ να συμμετάσχω και κυρί
ως να προσφέρω κάποια ανακούφιση στην ενηντάχρονη(90)
Μητέρα μου.Ημουν για καιρό άνεργος.Ζούσαμε με τη Μη
τέρα μου σχεδόν με δανεικά.Μιά και δεν μου επέτρεπαν
να δουλέψω κάπου αξιοπρεπώς υποχρεώθηκα κάτω απο την
αδήριτη ανάγκη να πάω βοηθός-μαθητής ελαιοχρωματιστο
ύ στο συνεργείο του κ Α.Μαργαρίτη.Η ζωή όμως έτρεχε
και το μεροκάματο του μαθητή ήταν μικρό.Για να βελτι
ώσω τα οικονομικά άρχισα να κάνω και τον πλασιέ Βιβ
λίων.Και ενώ υπήρχαν τόσοι άλλοι πλασιέ τοπικοί και
απο άλλες περιοχές χωρίς άδεια εμένα η Ασφάλεια μου
απαγόρευσε να κάνω τον πλασιέ χωρίς άδεια άσκησης επ
αγγέλματος.Για να με αφήσουν ησυχο έβγαλα και άδεια
απο την οικονομική εφορία Ημαθίας(αριθ 178 16.8.65).

Μιά μέρα πήγα στο Μακροχώρι Ημαθίας να δώ κάποιο φ
ίλο και με την ευκαιρία να πουλήσω και μερικά βιβλία.
Το εκεί Αστυνομικό τμήμα,μως με συνέλαβε με το αιτ
ιολογικό οτι παραβίασα τους όρους του βουλεύματος.Με έ
φεραν συνοδεία στη Βέροια και σε συνέχεια μου έκανε
μήνυση οχι μόνο για παραβίαση του βουλεύματος αλλά κ
αι για πολλά αλλά"τερατα και σημεία"που έκανα εκει.
Οταν έγινε η δίκη με παρεμβολή του κ εισαγγελέα αθωώ
θηκα.Προκειμένου να με τρομοκρατήσουν για το παραμικ
ρό μου έκαναν μηνύσεις.Με έφερναν απο τα χωριά και τι
ς πόλεις του Νομού συνοδεία.Με κρατούσαν τα βράδυα σ
τα κρατητήρια της Ασφάλεια κλπ.Τέτοιες δίκες πέρασα
αρκετές παρά το γεγονός οτι πρίν φύγω απο τη Βέροια
έπαιρνα άδεια απο το Τμήμα Ασφαλείας.

Γιά την ιατορία κράτησα μιά απο αυτές τις άδειες.
Γράφει επί λέξη:Ελληνική Βασιλική Χωροφυλακή.Τμήμα Α
σφαλείας Βεροίας.Αριθ πρωτ 34/744/29.Φυλλον Ενθημέρο
υ αδείας.Επιτρέπομεν εις τον υπο Αστυνομικην επιτήρ
ησιν Κόγια νικόλαο του Γεωργίου και της Μαρίας γεννη

θέντα το έτος 1955 εις Βεροιαν και διαμένονταν εντού θα οδος Βερμίου 22,όπως μεταβεί εις Αλεξάνδρειαν,Νάο υσα και Μελίκην προς τακτοποίησιν ατομικών του υποθέ σεων.Η παρούσα ισχύει απο 16.2.1966,λήγει την 20.2.1 966 και ώρα...και λήγει...ότε οφείλει να ευρίσκεται είς την θέσιν του.Ούτος οφείλει όπως παρουσιασθεί εί ς την κατά τόπους Αστυνομικήν αρχήν προς θεώρησιν τ ης παρούσης.Εν Βεροία τη 15η Φ/ρίου 1965.
Ο Διοικητής Ασφαλείας Δ.Π Ξφαλαγκακος Υπομοίραχος

Εθεωρήθη δια την άφιξιν του σήμερον και αναχωρησίν του αυθημερόν.Εν Αλεξανδρεία τη 16.2.1966.Ο Δ/της Τμ ήματος Αλεξανδρείας.
Εθεωρήθην δια την άφιξιν του σήμερον και αναχώρησί ν αυθημερόν Εν Μελίκη τη 18.2.66 Ο Δ/της Σταθμάρχου.
Εθεωρήθη Δια την άφιξιν του σήμερον και την αναχωρ ησίν του αυθημερόν Νάουσα τη 19 Φεβρουαρίου 1966.
Ο Διευκητής της Ασφαλείας Στεργίου Κωσ/νος Υπομ/ρχος.
Και ήρθε η μεγάλη στιγμή να γνωρίσω μια κοπέλα.Ητα ν στην αρχή μια απλή γνωριμιά.Μια γνωριμιά που εχει και αυτή την ξεχωριστή της ιστορία.Η κοπέλα να δέχετ αι ανώνυμα γράμματα να διακόψει τον δεσμό της με εμέ να,εγώ να δέχομαι πιέσεις να κάνω δήλωση γιατί αλλοι

ώς μάλλον θα εναβρεθώ στη φυλακή πρίν φτάσω στην όλ οκλήρωση του δεσμού.Να μας παρακολουθούν σε κάθε μας συνάντηση και έξοδο ακόμα και στα νυκτερινά μας ραντ εβού,τόσο στη Νάουσα απο όπου κατάγονταν η κοπέλα άλ λο τόσο και στη Βέροια και οχι πάντα διακριτικά.
Και ήρθε η ακόμα πιό μεγαλη στιγμή να συνδέσουμε κ αι δια βίου τη ζωή μας.Ο γάμος προσδιορίστηκε για τι ς 16/8/1964.Οπως συνηθως μετά το γάμο ακολουθεί γαμή λιο ταξίδι.Οταν το έκανα γνωστο στην Ασφάλεια οτι θα φύγω για γαμήλιο ταξίδι μου είπαν οτι δεν μπορώ να π άω"γιατί δεν μπορούν να διαθέσουν δύναμη εκτός Νομού" Προκειμένου να βρεθεί λύση πήγα στόν κ Εισαγγελέα,ο οποιος μου ειπε οτι μπορω να πάω αλλά για να μήν"προ κύψει κάτι το απροσδόκητο να ξαναπάω στο Διοικητή Ασ φαλείας".Φαινεται πως υπήρξε παρέμβαση του κ Εισαγγε λέα γιατί όταν πήγα την επομένη μου ειπε πώς αν επιμ ένω θα πρέπει πέντε(5)μέρες προηγούμενα να κάνω αίτη ση στην οποιά να προσδιορίσω το μέρος ενώ παράλληλα απέκλεισε την Αθήνα,τον Πειραιά και τα Νησιά.Ακόμα μ ου είπε οτι την αδεια θα μου την δώσουν την ημέρα πο υ θα γίνει ο γάμος.Ετσι πρίν πάω στην Εκκλησία για τ ην τέλεση του γάμου πήγα στην Ασφάλεια να πάρω την ά δεια και της Ασφάλειας αφού ειχα πάρει πρώτο του Δεσ πότη.Και να το περιεχόμενό της.

Ελληνική Βασιλική Χωροφυλακή Τμήμα Ασφαλείας Βεροι
ας.Αριθ πρωτ 24/744/17α.
Σήμερος αδεια.

Λαβντες υπ όψιν υποβληθείσαν ημίν αιτησίν του Κόγι
α Νικολάσου του Γεωργίου,τελούντος υπό αστυνομικήν ε
πιτήρησιν,κατόπιν τυ υπρ αριθ 487 από 23.4.1965 βουλ
εύματος του Συμβουλίου Πλημ/κών Πειραιώς.

Ε Π Ι Τ Ρ Ε Π Ο Μ Ε Ν

Είς τον ανωτέρω όπως μεταβή δια Γαμπλιον Ταξίδιον 5
ιά(5)ημέρας είς Καβάλαν-Βόλον και Θεσ/νίκη καθ ην δέ
ον να επανέλθη και παρουσιασθή είς την υπηρεσίαν Χωρ
/κής προς θεώρησιν της παρούσης.

Εν Βεροία τη 16η Αυγούστου 1964

Ο Διευκητής Ασφαλείας.

Η υπογραφή είναι δυσανάγνωστη

Στο σημείο αυτό πρέπει να τονισθεί οτι στο κείμενο της πρώτης άδειας περιείχε και την υποχρέωση σε όποι α απο τις πόλεις θα πήγαινα να παρουσιάζομαι για θέω ρηση στο εκεί τμήμα ασφαλείας.Διαμαρτυρήθηκα.Θύμωσα στον κ Διευκητή την παροιμία"οτι οι Άνθρωποι δεν αφή νουν το Γάμο να πάνε για πουρνάρια"τους δήλωσα ότι δ εν θα πάω και ως περιέχει η άδεια τον όρο και οτι μό λις επιστρεψω θα ξαναπάω στον κ Ευαγγελέα.Γέλασε κα ι έδωσε εντολή να διατηρηθεί ο όρος να παρουσιασθώ σ την Ασφάλεια Βεροίας όταν επιστρέψω.

Ετσι ύστερα απο πολλά παρόμοια βάσανα,παρακολούθησ η σε 24η βάση,σπειλές,προσαγωγές και διανυχτερεύσεις στα τμήματα ασφαλείας και μηνύσεις που δεν έφταναν σ το ακροατήριο φτάσαμε στις πρώτες πρωϊνες ώρες της 21ης Απριλίου με βάση το χειρόγραφο Σεναρκεν με συνελ λαβαν μαζί με τον Γιατρό Γ.Αλησανίδη στο σπίτι του.Μ ας πήγαν πρώτα στην Ασφάλεια όπου βρήκαμε και άλλους συγκατούμενους και όταν βράδυασε στο Β'Δημοτικό Σχολ είο που ειναι επι της οδού Βενιζέλου.Την μεθεπομένη μας ζήτησαν να κάνουμε δηλώσεις μετανοίας για να μας αφησουν"ελεύθερους"και δυό μέρες πρίν φύγουμε για τον(φύγαμε τα μεσάνυχτα του Μ Σαββάτου)Κολυνδρο Πιερ ίας μας ζήτησαν να υπογράψουμε σε ένα έντυπο που είχ αν ετοιμάσει και περιείχε τους λόγους για τους οποίο υς μας συνέλαβαν.Συγκεκριμένα έγραφε οτι"συλληφθήκα με για πράξεις που στρέφονταν ενάντια στην της Ασφά λεια και την ακεραιότητα της χώρας".Απο εκεί στη Γυο ύρα και απο τη Γυούρα τον Σ/βρη άλλοι στο Λακί και ά λλοι όπως εγώ στο Παρθένι της Λέρου.

Υστερα απο οκτώ(8)μήνες καί οκτώ(8)μέρες αναιτιολ όγητης κράτησης να και οι λόγοι της σύλληψης.

ΠΡΩΤΟ ΒΑΘΜΙΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΝΟΜΟΥ ΗΜΑ

ΒΙΑΣ:ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ 1/1967.

Εν Βεροία σήμερον την 13ην του μηνός Δεκεμβρίου του έτους 1967 ημέρα της εβδομάδος τετάρτη και ώρα 12η μ.μ. η Πρωτοβάθμιος Επιτροπή Ασφαλείας Νομού Ημαθίας, συσταθείσα, δυνάμει του από 19/21 Απριλίου (σύμπτωση Ε!) 1924 Ν.Δ"περί συστάσεως εν εκάστω Νομώ Επιτροπών επί της Δημοσίας Ασφαλείας", ως επροστάθη δια του Ν.Ν 165/1967 και αποτελουμένη εν των:

Α)Νομάρχου Ημαθίας ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟ Ανδρέα, ως προέδρου, Β)Εισαγγελέως Πρωτοδικών Βεροίας ΓΑΝΩΣΗ Νικόλαο και Γ)Διοικητή Διοικήσεως Χωρ/κής Αντ/ρχου ΡΑΛΛΗ Χρήστου, ώς μελών, συνελθούσα έν τώ Νομαρχιακώ Καταστήματι παρουσία και του Γραμματέως αυτής Υποπιστού της Διοικήσεως Χωροφυλακής Βεροίας Υπομ/ρχου ΣΙΑΜΠΑΝΟΠΟΥΛΟΥ Αθανασίου, ένα αποφασίση επι των εγγράφων προτάσεων της Διοικήσεως Χωροφυλακής Βεροίας, περ της εκτοπίσεως ως επικινδύνων εις την Δημόσιαν Τάξιν και Ασφάλειαν των συλληφθέντων μετα την επανάστασιν της 21ης Απριλίου 1967 και τελούντων ήδη έν εκτοπίσει εις τας Νήσους Γυάρον και Λέρον ώς κατωτέρω ονομαστικώς αναφερομένων και λαβούσα υπ' όψιν τας εισηγήσεις του εκ των μελών της Διοικητού Διοικήσεως Χωροφυλακής, καθ' ας οι αττοί έν εκτοπίσει ώς κατωτέρω, πρό της 21ης Απριλίου 1967 χαρακτηριζόμενοι όντες Κομμουνισταί και συνειδητά στελέχη του ΚΚΕ απτελούντες, είχον αναπτύξη ποικιλόμορφον, συγκεκαλυμένην υπό τον μανδύα της ΕΔΑ ανατρεπτικήν δια το κράτος καθεστώς δράσιν, δικαιολογούσαν τον χαρακτηρισμόν αυτών ώς επικινδύνων δια την Δημόσιαν Τάξιν και Ασφάλειαν αν, και η έν συνεχεία υπό των ιδίων τηρηθείσα τακτική της εμμονής εις τας αυτάς Κομμουνιστικάς και ανατρεπτικάς δοξασίας, διά αρνήσεως των να τας αποκρύψουν προσεπιμαρτυροί.

Δ Ι Α Τ Α Υ Τ Α

Αποφαίνεται ομοφώνως υπέρ της εκτοπίσεως τούτων ώς λίαν επικινδύνων εις την Δημόσιαν Τάξιν και Ασφάλειαν επί ένα (1) έτος από της έναντι εκάστου αναγεγραμμένης χρονολογίας συλλήψεως των εις τας Νήσους Λέρον και Γυάρον. Εις Νήσον Λ Ε Ρ Ο Ν

1) Κ Ο Γ Ι Α Ν Ι Κ Λ Α Ο Τ Ο Υ Γ Ε Ω Ρ Γ Ι Ο Υ
Από 21.4.1967
...../.....

Εφ ή συνετύγη η παρούσα και υπογράφεται ώς επεται.

Ο Πρόεδρος (Υπογραφή) — ο Γραμματέας (υπογραφή) — Τα Μέλη (υπογραφαί)

Ακριβές απόσπασμα
Εν Βεροία τη 15η Δεκεμβρίου 1967

Υπαστυνόμος 1ης Διαπήρεως.

Με εξαίρεση το"εμμένουμε ακόμως εις τας δοξασίας εκείνας αι τινες δικαιολογούν την κρατούσαν αποφαίνεται ομοφώνως υπέρ της παρατάσεως της εκτοπίσεως επί ένα 1)έτος απο της επομένης λήξεως της δια της υπ αριθ 1 /1967"Κατά τα άλλα ειναι Πανομοιότυπες και η άλλες δύο με διαφορετική ημερομηνία.Η δευτερη παράταση έγινε στις 5.5.1968 και η τρίτη στις 6.4.1969.

Αυτό όσον αφορά την εκτόπιση.Απ την εξορια τέλη Φλεβάρη το 1970.Οπως ήταν επόμενο άρχισαν τα καινούρια βάσανα.Τα βάσανα της ανεύρεσης δουλειάς.Υστερα απο πολύ κόπο πήρα μιά αντιπροσωπεία φαρμάκων να την αντιπροσωπεύσω σε ολόκληρη την Κεντροδυτική Μακεδονία.

Την φορά αυτή δεν ειχα απαγορευτικούς χωροταξικούς όρους.Βέβαια,έγιναν τα καθιερωμένα ψιψιρίσματα απο την Ασφάλεια για τους κινδύνους που διατρέχω αν τολμήσω να"κινηθώ".Οταν όμως άρχισα να δουλεύω με καλεσαν και μου είπαν οτι δεν με σταματούν μέν απ τη δουλειά αλλά επειδή με την δουλειά αυτή θα απομακρύνομαι πολύ απ την έδρα διαμονής μου και προκειμένου να ξέρουν κάθε φορά που βρίσκομαι και τι ακριβώς κάνω εχουν εισαπιθεί όλες οι Ασφάλειες αυτής της περιοχής στις οποίες στο εξής θα είμαι υποχρεωμένος μόλις πάω σε κάποια εκτός έδρας πόλη πρίν κάνω οποιαδήποτε δουλειά θα περνώ πρώτα απο την Ασφάλεια για παρών.

Δυό φορές που παρεβίασα αυτόν τον όρο με συνέλαβαν .Μιά στην Καστοριά και την Κατερίνη.Στην Καστορια σε ένα Ιατρείο και στην Κατερίνη σε Φαρμακείο.Εκείνο δε που μου έκανε εντύπωση ειναι το γεγονός ότι όταν μιά μέρα πηγαίνοντας απο την Καστοριά για τη Φλώρινα διαμέσου του Βίτσι συνάντησα στρατιωτικό φυλάκιο ο σκοπός του οποίου με σταμάτησε στη σκοπιά.Μου πήρε τα στοιχεία και αφού επικοινώνησε τηλεφωνικά τη Διοίκηση μου ζήτησε την ταυτότητα.

Ολα αυτά τα δεδομένα πείθουν για το πώς δούλευε το γραπτό Σύστημα Σένγκεν και πόσο πιό αποτελεσματικά θα δουλέψει το ηλεκτρονικό Σύστημα Σένγκεν.

Πως γνωση η μια φυλακη σε ξενοδοχειο; 1.

Στο διάβασμα της ζωής κάθε Ανθρώπου μπορεί να του συμβούν γεγονότα και καταστάσεις που ούτε κάν να έχουν περάσει απο το μυαλό του. Και εκεί που κατοπινά νεοσ να θυμηθεί τις εικονες και που βρισκόσουν την τόξε ή τη δήνα εποχή και χρόνο νοιώθεις ευφυικό ένα κε νό. Οταν μάθαινα τα γεγονότα αυτά θέλησεις να τα κρα τήσεις βαθιά μέσα στο Εἶναι. Σου και μόνο για σένα το κενό μεγαλώνει. Γίνεται απόμακρο, απρόσιτο. Η μνή μη δεν σε βοηθάει να ανασυρθούν εύκολα τα σημαδια κά γεγονότα την επιφάνεια. Να όμως που καμιά φορά μεσολαβούν γεγονότα που άθελα σου θυμίζουν μεγάλα χρονικό κομμάτι απο τη ζωή και γεγονοτα που έβα λαν ανεξίτηλη τη σφραγίδα τους στη ζωή σου. Γεγονό τα που καθόρισαν και προσποφάσαν για την υπόλοιπη ζωή σου.

...Οι φυλακές, το Νοσοκομείο και το Γεροκομεία ει ναι οι κατ εξοχήν χώροι, που καθρεπτίζονται, όσο που θενά αλλού, οι αξίες και οι αποξίες μιάς κοινωνίας. Αυτοί οι τρεις χωροι, ειναι οι χώροι, όπου προσβάλε ται, διασύρεται, τυραλοκώνεται και εξευτελίζεται η Αν θρώπινη αξιοπρέπεια. Οι χώροι αυτοί ειναι οι δεξα μενές που συγκεντρώνονται οι αξίες και οι αποξίες. Αν ψάξουμε μέσα σε αυτές τις Ανθρώπινες δεξαμενές θα βρούμε όλα τα χαρακτηριστικά της σύγκρουσης του συστήματος με τον Ανθρωπο και ειδικα στις φυλακές. Εκεί στις φυλακές για να

Ενα τέτοιο συγκλονιστικό γεγονός είναι τα όσα συ νέβησαν πρίν απο τις γιορτές, στις αλλεπάλληλες φιλο κές με τις αποδράσεις και ένα σωρό άλλα παρεπόμενα. Οι Ταγοί της δικαιοσύνης να επισκεφτούν τις φυλά κες. Επρεπε "νά γίνει σ"ντόρος" που έγινε, να φτάσει το σπροχώρητο για να υποφασίσουν να μπούν επιτέ λους σε κελί για να δούν απο κοντά πώς ζούν οι κρατούμενοι μέσα σε αυτά τα καλαθάκια.

Θεωρητικά η λέξη φυλακή συμαίνει ο χώρος μέσα στον οποίο λόγω ποινής η πολιτεία στερεί την ελευ θερία του Ανθρώπου για το αδίκημα που διέπραξε. Αν τί οι φυλακές, με το δεδομένο του περιορισμού της ελευθερίας σάν συνέπεια της ποινής, να προφέρουν τα δικαιώματα και τους όρους στον κρατούμενο, που να του κάνουν όσο γίνεται άνετη και υποδειγματική τη ζωή του έτσι ώστε όταν βγεί απο τη φυλακή με τα ε φόδια που απέκτησε στη διάρκεια της κράτησής του να αποτελέσουν κεφάλαιο για την χρήσιμη και αποτε λεσματική ένταξη του στην κοινωνία. Αντί λοιπόν, για αυτό μόλις ο κρατούμενος περάσει το κατώφλι της φυ λακής βρίσκεται αντιμέτωπος με ένα απάνθρωπο σωφρο

ατικό σύστημα.Ένα σύστημα που δεν θα επιτρέπει το
κο στη διευθυνση και τους σωφρονιστικούς υπαλλή
ους,ακόμα και την αφαίρεση της ζωής του κατοικιδί
ου,στο κρατούμενο όχι μόνο δεν επιτρέπει τίποτε
λά του αφαιρεί τα πάντα.Ακόμα και αυτό το δικαίω
α να είναι και να παραμένει άνθρωπος.
Η τύχη του κρατουμένου μάλιστα κλείνει η πόρτα πί
σω του ενσπουδάζεται στα χέρια της όποιας σοχής και
αντίδοσεται υποκαστατικό του κάθε σωφρονιστικού συ
στήματος,που λειτουργεί αυτόνομα ανερώντας και
προβλέποντας κώδικες και νομολογίες.Μετο το κλεί
σιμο της πόρτας ο λόγος του "άσπρους" και "αχνός",δεν
άνει να ακουστεί όταν ορθώνεται να καταγγείλει
κακομεταχείριση ή βασανισμό.Και αν το κακό παραγί
νει και η ζωή του κρατουμένου διατρέχει κίνδυνο
ων τολμή-μεγαλώνοντας βέβαια τον κίνδυνο-να κατα
γείλει τους βασανιστές του η διαδρομή που θα κάνει
καταγγελία και η μήνυση ακόμα θα είναι μικρή:από
ο αρχηφυλακείο,στη διεύθυνση και απο τη φυλακή
ο αρχείο,αν βέβαια γίνει δεκτή η μήνυση.
Πίω απο την πορτα της φυλακης,οι αρχες της"ειδι
της",έχουν τη δική τους ροή.Ποιος μπορεί να βέβαι
και ποιός θα τολμήσει να ερευνήσει για τη ζωή ενός
προγραμμένου,όταν και αυτοί οι αυτόπτες μάρτυ
ροι που αναλμβανουν τις δίκες των πολιτικών κρατου
μένων ριψοκινδύνευαν ακόμα και τη ζωή τους,όπως έ
γινε με τον Κύριλλο Γ.Πουλίδη που τον εκτέλεσαν στην
πλατεία της Τρίπολης την ώρα που κατέβαινε απο τα
δικαστήρια την περίοδο του εμφυλίου πολέμου.
Οταν στις φυλακές κυριαρχούσε η δικτατορία νυκτω
ών,η μαύρη αγορά,το οργανωμένο έγκλημα,τα βασανιστή
ρια,οι καθλώσεις,το κρέμασμο στο σωκιό και η
στάρυση.Οταν οι ανθρωποφύλακες έχουν δικαιώματα α
νεξέλεκτα στη ζωή

Τα ιστορικα βιώματα ριζώνουν βαθιά σε αυτούς που
ξοφλάνε το τίμημα.Ότε το να είσαι πολιτικος κρα
τούμενος ήταν ταυτόσημο με το μελλοθάνατος κα
κόμα η ποινή σου δεν ήταν σε θάνατο.Και ήσουν μελ
λοθάνατος γιατί σαν πολιτικος κρατούμενος δεν ήξε
ρες τι μπορούσε να σου συμβεί απο τη μιά στιγμή
στην άλλη.Και δεν ήξερες γιατί οι επιδρομές των
ραπαρο-κουκουλοφόρων μπράβων στα αντίσκηνα και τα
κελιά καθιστούσαν εφιαλτική την εκτέλεση της όποι
ας ποινής και στα κυκλώματα των φυλακών συνυπάρ
χουν αρμονικα δεσμοφύλακες,διευθυντές,γιατροί,δικη
νομικοί,δικηγόροι και οι λειτουργεί της θέμιδος ε
νεργούν απο κοινού γυρο την με όλα τα μέσα εξόντωση
έστω και ενός πρόσθετου πολιτικού κρατουμένου

που παίζονταν στη χώρα μας για την παγίδευση της αρχής και της πολύμορφης διακυβέρνησης της ντόπιας ολιγαρχίας με τα συμφέροντα των ξένων. Συμφέροντα διαμετρικά αντίθετα από αυτά του λαού και της χώρας.

Αποφασισμένος λοιπόν, να ξεκαθαρίσει μια για πάντα τους λογαριασμούς που εδώ και ενάμιση αιώνα τώρα είχε ανοίξει με τους ξένους και ντόπιους αφέντες, για να μην ξαναπέσει πάλι στα νύχια τους, να μην αφήσει τον τόπο του να ξαναζήσει "η καημένη ψωροκώσταινα", να μην ξαναγυρίσει στην κακομοιριά και τη μιζέρια της υποτέλειας. Να αποκτήσει επιτέλους την Εθνική του ανεξαρτησία και την λαϊκή του κυριαρχία. Σε μια αναγεννημένη Ελλάδα που θα βάδιζε για πρώτη φορά Εθνικά ενωμένη και σύμφωνη προς την ικανοποίηση των Εθνικών της δικαίων και την αποκατάσταση μέσα στα νέα σύνορα όλων των Ελληνικών περιοχών.

Και ενώ αυτοί ήταν οι πόθοι και τα οράματα του λαού και για αυτά τα οράματα έκανε αυτόν τον υπεράνθρωπο, τιτάνιο και αιματηρό αγώνα, η παλιά αδύστακτη, ξεκολιασμένη αποικιοκρατία ήθελε με κάθε θυσία να κρατήσει αυτόν τον τόπο κλειδί στην υποτέλεια και προκειμένου να τα πετύχει αυτά έπρεπε πάση θυσία να αναδιοργανώσει την παλιά κρατική μηχανή. Να μην τους ξεφύγει κανένα ροζάκι.

Εσωτερικά είχε λαμπρά στηρίγματα και αφοσιωμένους υψηλά ιστάμενους συνεργαστήκαν αρμονικά με τους κατακτητές και αυτούς που έστειλε να θητεύσουν στα τάγματα ασφαλείας για μελλοντική χρήση αλλά και να πολεμήσουν μαζί με τους γερμανούς την Αντίσταση έτσι ώστε να μην

πάρει μεγάλη έκταση και κυρίως να μην είναι νικηφόρα. Μα και εξωτερικά είχε το Βασιλιά, τους τετατροαυγουστιανούς και τον ΙΔΕΑ, που οργανώθηκε από αυτούς που ήθελαν να ξανά κυβερνήσουν την Ελλάδα με τα πρώτυπα του Μεταξά.

Αρχός τα σχέδια αυτά των ξένων η σάν από θαύμα νεκραναστημένη δοσίλογη δεξιά, που έτρεμε την απελευθέρωση αυτού του λαού για όλα τα ανομήματά της, πουλούσε και την ψυχή της στο διάβολο για να μπορέσει να επιβιώσει. Είδε σαν σωτήρες της τους εγγλέζους πρώτα και τους αμερικανούς μετά, όπως είχε δει τους γερμανούς τη διάρκεια της κατοχής.

Βέβαια όλα αυτά με το αξιωματικό. Είχε και αυτή τα δικά της σχέδια. Στηρίζοντας τους ξένους και αυτοί θα τη στήριζαν να πέσει αχόρταγη στην καταπαραγμένη χώρα. Κοινός στόχος τους ήταν αυτό ο ανήσυχος και ανυπότακτος λαός. Τον ψημένο και στραλωμένο στη φωτιά και το σίδερο του Αλβανικού πολέμου και

φασιστικού αγώνα.
Πανικόβλητη απο τη δύναμη που έκρυβε μέσα του
τος ο λαός αποφασισε βοηθούμενη και απο τους
νους να τον τσακίσει.Για αυτον ακριβώς τον σκοπό
αγνωρίζοντας οχι μόνο το λαϊκό αλλα και τα εθ
κά συμφέροντα οργάνωσε τα απαυτήματα και με
ασφαλισμένα τα δικαίωμα να δράσουν εν ΛΕΥΚΩ τα
απέλπισε ανά τη χώρα ενώ απο τα οποία τον Ιούλιο
υ 1946 ήρθε να θυμίσει στο εκεί κόσμο πώς αυτά
ου ξέρανε και πιστεύανε πρέπει να τα ξεχάσουν αλ
ά και να επιβάλουν τη νεα τοξη πραγμάτων έστω...
Το 1945 μόλις είχαμε βγει απο μιά πολεμική θυελ
α που ξεθεμελίωσε τον τόπο και άφησε πίσω της
ερείπια και τάφους.Η υλοποίηση του καινού στοιχο
ων-ξένων και της δοσίλογης δεξιάς,δίπλα στα
ερείπια και τους τάφους απο άφησε η κατοχή θα
ώρευε και αλλά ερείπια και καινούριους τάφους.
Και επειδή πιστεύω πως όλοι έχουν το δικαίωμα
α μάθουν απο πρώτο χέρι τί ακριβώς έγινε τον
Ιούλιο του 1946 στο χωριό Κάτω Βέρμιο
Στις 10 Ιουλίου το 1946 η εφημερίδα λαϊκή φωνή
της Θεσσαλονίκης στην πρώτη σελίδα και με τον
τίτλο"ΤΑ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΣΚΟΤΩΝΟΥΝ"Γράφει :"Στις
-7-46,δυνάμεις χωροφυλακής με επικεφαλής τον
Καρδουλάκη,πήγαν για"εκκαθαριστικές Επιχειρήσεις".
Πέρασαν απο το Κάτω Βέρμιο(Σέλι) όπου και έπιασαν
Τον Συέργιο Αρίδα-Αρίδα,τον Νίκο Κόγια,τον Γεώργιο
ανάκη και τον Νίκο Μπέλλο και τους ξυλοκόπησαν
τόσο πολύ,που ο τελευταίος,ενώ μεταφέρονταν στην
Βέροια πέθανε στο δρόμο(άλλες πληροφορίες λένε
πώς τον αφησαν)Επίσης κατάσκεσαν 25 άτομα απ το
Σέλι.Εβρισαν τον Παππά Βουτουλέγκα-Μπουτουλέγκα-με
την κατηγορία οτι έκανε Ρουμανική προπαγάνδα.Εται
το χωριό έμεινε χωρίς Παππά".
Ο ανταποκριτής δείνει τα τρία βασικά στοιχεία που
θέλει ο ιστορικός:το γεγονός-αποσπάσματα-συλλήψεις.
Τον χώρο Κάτω Βέρμιο-Σέλι και τον χρόνο 4-7-46.
Λείπει όμως ο λόγος για τον οποίο έγιναν οι συλλήψει
ς ο ξυλοδαρμός των συλληφθέντων και ο θάνατος του ε
νός απο τα θύλα:Του Νίκου Μπέλλο.
Βεβαια,με τον τίτλο"αποσπάσματα σκοτώνουν"καλύπ
τει κατά κάποιον τρόπο και το τέταρτο-τον λόγο που
έγιναν οι συλλήψεις-δεν είνει όμως το λόγο για τον
οποίο τους συνέλαβαν και τι ακριβώς έγινε στη
συνέχεια.
Ενας απ τους συλληφθέντες και αυτόπτης μάρτυρας
είμαι ο ίδιος όπως αυτά αναφέρει ο ανταποκριτής.*
Για την ιστορία.Το Κάτω Βέρμιο είναι ιδιοκτησία

και κατ επέκταση, δική της εξουσία και έλεγχο στην υπαιθρο, που ξένοτεων η δαπάνα της λευκής τρομοκρατίας. μιά τρομοκρατία κοδοκαθορισμένη από το επίσημο κράτος και εκτελούσαν-εφαρμοζόταν. εξυπηρετούσαν διαπραγματεύσεις βασανιστές και δολοφόνοι

οιχεία α)Επικίνδυνος κομμουνιστής.β)Φόνους ή φόνο κατ
ά τη διάρκεια της κατοχή.γ)Στρατολόγος και δ)οικονομι
κός ενισχυτής.Αργότερα όταν τελείωσαν οι επικίνδυνοι
κομμουνιστές προστέθηκε και ένα πέμπτο.Ο Συνοδηπόρος.
Ενα απο αυτά τα στοιχεία(έστω και κατασκευασμένα κατά
τον γνωστό τρόπο)αρκούσε για να στήλει τον κατηγορούμ
ενο για πολλάχρόνια στη φυλακή ή και στο εκτελεστικό
αποσπασμα.Σε που αθωωθεί,όπως έγινε με τον αδερφό μου
ή απαλλαγεί τον συνοδήπορο μπορεί να πάει στο σπίτι τ
ου.Οι άλλοι με οριομένες εξαιρέσεις θα πάρουν το δρόμ
ο της πολύχρονη εξορία.

και το ίδιο το Στρατοδικείο να έχει όλα ε
κεινα τα στοιχεία που να συνθέτουν βάσιμες ενδείξεις γ
ς βρεθεί στο υπεράσπιση ήταν
.Η δίκη έγινε στο έκτακτο στρατοδικείο Γιαννιτσών το
οποίο λόγω της γεωγραφικής γειτνίασης με το Βέρμιο και
το Πάϊκο και τις συχνές συγκρούσεις που γίνονταν στις
περιοχες αυτές,το στρατοδικείο αυτό ήταν απο τα πιό α
υστηρά.Αυτό λοιπον,το τόσο αυστηρό στρατοδικείο κατά τ
ην εκδίκαση του κατηγορητηρίου οι στρατοδίκες και παρά
τη επίμονη προσπάθεια δεν κατόρθωσαν να βρούν κάποια σ
τοιχεία που να τεκμηριωνουν συγκεκριμένη πράξη που να
δικαιολογεί για να επιβάλει μιά ελάχιστη ποινή έστω γι
α να δικαιολογήσει τον χρόνο παράνομης κράτησης γι αυτ
ό και τον αθώωσε.

Δεν απολύθηκε όμως.Τον κράτησαν υπόδικο για να περάσ
ει ξανά απ το στρατοδικείο και για μιά άλλη υπόθεση,πο
υ του ειχαν σκαρώσει με τον ίδιο τρόπο οι ίδιοι άνθρω
ποι.Και μια που ο λόγος για τον τρόπο οι συνταγές που
γινόταν οι συλλήψεις ήταν πολλές και τις αξιοποιούσαν
όλες.Η βασική όμως και η πιό αποτελεσματική συνταγή ήτ
αν τα κάθε λογείς βασανιστήρια με αποκορύφωμα την περί
φημη φάλαγγα που καθιστούσε ανίκανο τον βασανιζόμενο ν
α σταθεί σε όρθια πλέον στάση.Τα βασανιστήρια και ένα
ς κατάλογος ονομάτων που έπρεπε οπωσδήποτε να συλληφθ
ούν ήταν αυτή που πολλαπλασίαζε με γεωμετρικό τρόπο τη
συγκομηδή.Κατά τη διάρκεια των βασανιστηρίων,ένας απο
το γκρούπ των βασανιστών εκφωνούσε τα ονόματα του κατα
λόγου,με την παράλληλη διαβεβαίωσει του επικεφαλής οτι
"άν πέντε έστω απο τα ονόματα που άκουσε,δεχθεί οτι ήτ
αν συνεργάτες του,θα τον αφηναν ελεύθερο".

Στο Νομό μας η συμμετοχή του λαού στην Αντίσταση ήτα
ν μεγάλη.Επρεπε να περιοριστεί.Νο φτάσει στο ποθητό πο
σοστό κάτω του 10% Οι προγραμμένοι πολλοί.Αλίμονο σε ε
κείνους που δεν περίμεναν την Ασφάλεια στο σπίτι να το
υς συλλάβει.Αυτους θα του αναλάμβανε το δοσίλογο παρακ
ράτος που οχι μόνο φώλιαζε και εκολάπτονταν σε όλους τ
ους καταστολτικούς και ιδεολογικούς μηχανισμούς,αλλά ε

πειδή ήταν"δοκιμασμένοι σε αυτό το είδος".Όσοι απο τους προγραμμένους απο πρίν η προγράφονταν μέσω των"καταλόγων"που εκφωνούσε ο επικεφάλης του γκρούπ κατά τη διάρκεια που λειτουργούσε η"μηχανή παραγωγής προγραμμένων" και κατόρθωναν να διαφύγουν τη σύλληψη τους περίμεναν τα σκαλοπάτια του Δικαστικού Μεγάρου στη Βέροια και ο φράχτης του στρατιωτικού Μουσείου στη Νάουσα.

Βέροια 18-12-1997

Κόγιας Νίκος

Κόγιας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ